

تصویر ابو عبد الرحمن کردی

رشته‌ی مرواری ۲

عه لانه دین سه جادی

PDF4Kurd

بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

براي داندود كتابهاي مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

رشته‌ی مرواری

نوسه‌ر:

علائه‌دین سه‌جادی

۱۳۸۶

ناسنامه‌ی پدرتووک

کتیب: رشته‌ی مرواری

نوسهر: علائه‌دین سه‌جادی

ویراستار: فه‌خره‌دین ئه‌ویه‌ه‌نگی

پیت لیدان: شایسته مه‌حمودی

ده‌ره‌یتانی هونه‌ری ناوه‌وه: ناسیح ره‌حمانی

ده‌ره‌یتانی هونه‌ری به‌رگ: ناسیح ره‌حمانی ۰۹۱۸۳۷۳۸۰۲۸

ئه‌ژمار: ۱۵۰۰ دانه

بیرست

۶۰۹	به‌رگی پنجم
۶۱۱	سهره‌تا
۶۱۴	گه‌نجی دره‌خشان
۶۴۹	رشته‌ی مرواری
۶۶۳	رووداوه‌کانی رابووردوو
۶۷۹	په‌ندی پیران
۶۸۸	ولامی بی‌ولام
۷۰۸	هندیک له‌داستانی ژن
۷۲۳	تافگه‌ی ئیلاخ
۷۴۱	تاقی کراوه‌کانی کوردی
۷۴۷	به‌رگی ششم
۷۴۹	پیشه‌کی
۷۵۲	تافگه‌ی ئیلاخ
۷۸۱	له‌باخی گولیک
۷۹۴	شه‌کراوی ده‌ماخ
۸۱۶	قسه‌ی نه‌سته‌ق
۸۲۶	رووداوه‌کانی رابووردوو
۸۴۵	ولامی بی‌ولام
۸۵۱	گه‌نجی دره‌خشان
۸۷۱	به‌رگی هه‌وتم
۸۷۳	پیشه‌کی
۸۷۵	شه‌کروای ده‌ماخ
۹۱۰	رشته‌ی مرواری
۹۲۸	پیری و جوانی
۹۳۵	گه‌نجی دره‌خشان
۹۵۶	رووداوه‌کانی رابووردوو
۹۷۳	بو‌میژوو

- ۹۷۴ - شیخ بورهان
- ۹۷۶ تافگه‌ی ئیلاخ
- ۹۹۱ به‌رگی هه‌شته‌م
- ۹۹۳ پیشه‌کی
- ۹۹۶ گه‌نجی دره‌خشان
- ۱۰۲۸ له‌باخی گولیک
- ۱۰۳۵ تافگه‌ی ئیلاخ
- ۱۰۵۶ فه‌ره‌نگی ته‌مه‌ل :
- ۱۰۶۱ له‌باره‌ی حاجی مه‌لاره‌حمانی شه‌ره‌فکه‌ندبه‌وه
- ۱۰۶۹ به‌بنچه‌و باوک و دایک نییه
- ۱۰۷۳ کلیشه‌ی رژدی
- ۱۰۸۵ - پاقله‌ی میسر
- ۱۰۹۵ - گیسکه‌که‌ی هه‌یاس

بہرگی پینجہم

۱۹۷۲ - ۵۲۶۷۲ م

۱۳۹۲

سەرەتا

لە ھەر تەلە ئاوازىك و لە ھەر سازە نيازىك.

رۆزان رۆزى لە دوایە. رۆژ ئەروا مانگ دیت؛ مانگ ئەروا سال دیتن. خۆزگە بەو رۆزانە كە ھەر رۆزىكى وەكوو مانگىك بوو! ئاى بۆ ئەو مانگانەى كە ھەر مانگىكى وەكوو سالىك بوو! كورە چۆن قسەى وا ئەكەى؟ خۆ ئەلین رۆزى ناخۆشى بە مانگىكەو مانگىكى بەسالىك.

ئەمە ئەلین بەلام بە دىنت رۆزانى منالى رۆزى ناخۆشى بوون؟ كە لە بەیانىەو تانپوهرۆ وەكوو سالىك بوو. خۆ لە بەیانىەو ئىوارى ھەر نەدەھات.

ئۆ خوزگەت پىنى بەوہى قسەى پار ئەگىرىتەوہ.

برا نە منالى و نە گەورەى رۆزىك ئەگەر ئىشىكت تىدا كرد ئەوہ گەلى بە كەلكترە لە سالىك كە ھىچ ئىشىكى تىدا نەكەيت.

با بىننە سەر رشتەى مروارى. ئەمە بەرگى پىنجەمى رشتەى مروارىيە لە بەر دەستايە. بەرگى يەكەم و دووہم لەسالى ۱۹۵۷دا چاپ كران. ھى سىيەم لەسالى ۱۹۵۸دا. ھى چوارەم لەسالى ۱۹۶۹دا. ئەمە يە پىنجەم كە بەر سالى ۱۹۷۲كەوت.

تا سالى ۱۹۷۲ گەلى پەردە گۆراو گەلى چەشنە دىوجامە ھەلدارىەوہ. لە ماوہى ئەم شانزە سالەدا ئاخۆ چەند جۆرە دەستكردى پىشەسازى ھاتۆتە پىشەوہ؟ ئاخۆ چەند جۆرە شۆرش گىرابى؟ ھەر يەكە شتىك. ئاخۆ چەند كەشتى بەربوويتەوہ بۆ مانگ و بۆ ئەستىرەكانى تر؟ كەچى خالۆى رىبوار ئەلى:

ماموستا تازه ئەلێ ئەوا رشته‌ی مرواری؟ و تازه ئەگەر پێتەوه بو گێترانهوه‌ی ناویک که ناوی رشته‌ی مروارییه و شانزه سال له‌مه‌و پێشتر ئەم ناوه دانرا یا خوا ناو دار بێ و به نازی دایک و باوک گه‌وره بێ.

یاخوا ئەو قەلەمه‌و ئەو زمانەت نەرزێ و نەسوی، قسه‌ی خۆت بکه‌و بەردی خۆت بهاویژه من به تۆو تۆ به خوا.

لەم رووه که ماموستا تۆ وه یا من و تۆ هەر دوو کمان له نەتەوه‌یه‌کین که کوردین، ئەوه گومانی تیا نییه هاوبه‌شین له هه‌موو ئەو شتانه‌دا که له ژیر خێوه‌تی نەتەوایه‌تیدایه و منیش که‌واته له گە‌لتەم بو ئەو قسانەت. به‌لام له لایه‌کی تره‌وه ره‌نگبێ تۆزێ له یه‌ک دابرتین، من ئەلیم نەتەوه کاتێ پتی ئەخاته مه‌یدانی نەتەوایه‌تیه‌وه که زمانیک و ئەده‌بیتکی هه‌بیت. وه ئەده‌بیش هەر ئەوه نییه که نووسراو و هۆنراوه‌یه‌ک بێ که‌وتیبته ژیر په‌رده‌ی مه‌عنایه‌کی ره‌قه‌وه؛ به‌لکوو به‌شیکێ زۆر له ئەده‌ب، ئەو ئەده‌به فۆلکلۆریانه‌ن که به زمانیکێ ساده‌و ساویلکه و تراون و ئەوترن. ئەمانه‌ن که به ته‌واوی زمانه‌که دەر ئەپرن و پته‌وی ئەکه‌نه‌وه. ئەو زمانه ئاشکرا و بێ په‌رده‌یه نه‌یته مه‌یدانه‌وه جه‌وه‌دری ئەده‌بی راسته‌قینه‌ی ئەو زمانه ناکه‌وتیه روو و دەرناکه‌وی.

ئەگەر له لایه‌ره‌ی رابردووی میژووی ئەم شتانه‌دا که ئیستا ئیمه له باره‌ی زمان و ئەده‌به‌وه پیشانی ئەده‌بین، به‌ره‌به‌ره له‌و سه‌ر ده‌مانه‌دا پیشان بدرانایه بێ گومان ئیسته تازو خه‌یه‌کی زۆر تیرو ته‌سه‌لمان ئەبوو بو ئەم زمانه‌ی خۆمان و نه‌که‌وتینه به‌ر پلاری ئەو توانج و ره‌خانه که تیمان و لیمان ئەگیرێ. بو راستی و ناراستی ئەم قسه‌یه‌ش هەر ماوه ئەو سه‌رو ئەم سه‌ری ئەم شانزه ساله‌ بینه‌ره پێشه‌وه له سه‌ری شانزه ساله‌وه ئەگەر یه‌کن رشته‌ی مرواری چاو بێ بکه‌وتایه وه‌کوو فیشه‌که شیتنه ئەچوو به عاسمانا؛ که‌چی له‌م سه‌ری شانزه ساله‌که‌وه ده‌می بو ئەته‌قینێ.

دیسان ئەیلیمه‌وه که من وه‌یا زانین برۆای وایه ئەگەر ئیمه‌ی کورد له رۆژه‌کانی کۆمانا ده‌ستیکمان بو خۆمان ببردایه، ئیسته له‌و پلانه تپیه‌ریبووین و دوور نه‌بوو ده‌ستیکیشمان به که‌شتیه ئاسمانیه‌که‌وه بگر تایه.

که‌وابوو برای برام وه‌کوو من سه‌رم له ره‌خنه نه‌کردوته‌وه تۆیش سه‌ری لێ مه‌که‌ره‌وه «ئەگەر له‌کین، گشت چۆن یه‌کین». ئەم زمانه، زمانی ئیمه‌یه، ئەم ئەده‌به ئەده‌بی ئیمه‌یه. وا مه‌زانه ئەم جۆره شتانه تازه کووره‌وه یا له ناو نەتەوه‌کانی ترانین، زۆر هه‌یه به‌لام ئەوان زووتر ده‌ستیان دایه‌و زووتر پله‌ی «عه‌یب و شووره‌یی»یان بری. ئیمه‌ش ئەبێ له سه‌ر ئەو

بروایە بین تا ئەدەبە ئاشکراکانمان زیندوو نەکەینەووە ناتوانین بە تەواوی بگەین بە جەوهەری ئەدەبی بناغەیی ئەدەب با رووخسارەکەشی جیا یی بەرانبەر بە نەتەووە لە هەموو بناغەییەک بناغەترە، لە هەموو شوێنیک شوێنیک شوێنیک. هەر لە بەر ئەمە بوو منیش لەم ماوە تۆزێ پان و درێژەدا ئەم شوێنی ئەدەبیەم خستە ناووە.

نا برا! تۆ دەنگ! هیچ دیتە بیرت ئەو سالە کە لە میترگەکی «هەوارەپان» بین مەشکەییە دۆمان بردبوو بەنانی هەرزەنەووە خوا نەبوری کردبوومان بە زلیاوپلیاویک؟ ئیستەش هەر وایزانە سەر و ژوورەکەیی هەوارەپانە بینی پتوونێ و تا لەو پەریەووە دەرنەچی، وازی لێ نەیدەنی ئەگەر جار جاریش قسە بکەیی گەردەنت هەر ئازاوی. تۆ خوا برالە و تۆ خوا بووکی بەر کەندوان تۆیش گەردەن من ئازاکە ئەمە کورپەیی گۆی ئاگردانە تووتن و بریاگ و تووتن دزیاگ وەکتۆی زوخال وئ! با ئەم تۆ بدوینێ و تۆیش ئەو بدوینە.

ئیتەر خوات لە گەل تۆ وەختیر و من وە سەلامەت! بەلام نەک سەلامەتەکەیی شیخ بابەعەلی.

عەلانەدین سەجادی - بەغدا

١٩٧١/١٠/٥

گه‌نجی دره‌خشان

- کاک هه‌زار گیترایه‌وه و تی:

جه‌هانگیر ئاغای ده‌وه‌شاری پیاویکی جوان و که‌له‌گه‌ت و شوخ و شه‌نگ بوو. روژیک نه‌چیته وورمی له‌ سهر جاده‌یه‌کا سه‌یر نه‌کا و ئافره‌تیک‌ی پاشهل گه‌رده‌لی ده‌رپن ته‌نگی سمت‌پر له‌ پستان له‌ پیشیه‌وه نه‌روا. نه‌میش شوینی نه‌که‌وی. له‌ پاش ماوه‌یه‌ک له‌ پشته‌وه ده‌ستیک بو ئافره‌ته‌که نه‌با، ئافره‌ت نه‌گه‌رپته‌وه نه‌وی بشی و نه‌شی له‌جنتیودان له‌ فزیعه‌ت به‌ جه‌هانگیر ئاغا هیچ درینگی ناکا. نه‌میش هیچ ده‌نگ ناکا تا نه‌و به‌ ته‌واوی ماندوو نه‌بن نه‌مجا پیتی نه‌لی: «به‌خوا دایکم توش هه‌فته؛ من له‌ به‌ر قه‌رزاری و به‌ریشانی خویشم نازانم چی نه‌که‌م».

- له‌ ناو مه‌نگورایه‌تیه ژنیک هه‌بوو شه‌می ناو بوو. ئای راست ئای درۆ شه‌می ناوی به‌ خراپ ده‌رچوو بوو. روژیک خزمه‌کانی شه‌می و بوختانکه‌ره‌کان به‌ تهنه‌نگ نه‌نیشه‌ ناو یه‌ک و ده‌ست نه‌که‌ن به‌ کوشتاری یه‌ک. شه‌می که‌وا نه‌زانی هه‌لدیت و رووباریک نه‌بن له‌ رووباره‌که نه‌په‌رپته‌وه، له‌و کاته‌دا زه‌لامیکیش له‌و به‌ر ئاوه‌که‌وه دیت و گوئی له‌ ته‌ق و هۆری تهنه‌نگی ئاوابی نه‌بن. له‌ شه‌می نه‌پرسی: دایکم نه‌م ته‌قه‌و کوشتارو هه‌رایه له‌ سهر چیه‌و بو چیه‌؟ شه‌میش نه‌لی: «به‌خوا برام نه‌وه هه‌مووی له‌ سهر شه‌میوه شه‌میش ئاگای له‌ هیچ نییه».

- نه‌حمه‌دی براحه‌مه بوی گیترامه‌وه و تی:

نه‌وا له‌و ناوچه‌ی خو‌مانه‌دا دنیا په‌له‌په‌ل بوه‌ته‌وه و هه‌ر که‌سه له‌ ئاوازیکی لێ نه‌دا. خه‌لکی به‌ره‌به‌ره بوه‌ته‌وه هه‌ر به‌ره‌یه‌ک بیرو باوه‌رپیک‌ی هه‌یه، زه‌مان حزب و حزب کاریه. و تی له‌ کۆریکا بووین کۆره‌که هه‌ر یه‌که وه‌کوو ته‌لی که‌مان له‌ ئاوازیکی لێ نه‌دا ئیمه له‌و ده‌مه‌قه‌وه مشتومه‌دا بووین سه‌یرمان کرد کابرایه‌کی کوردی گالۆک به‌ ده‌ست قه‌فی گالۆکه‌کی خستبووه مه‌چه‌کیه‌وه هاتوو له‌ ته‌نیشتمانه‌وه دانیشته. ئیمه هه‌ر له‌ ده‌مه‌قه‌وی به‌ره‌و به‌رایه‌تی خو‌مانا بووین نه‌ویش و با به‌ سۆز سه‌ری شوڤ کردۆته‌وه به‌ خو‌یا و گوئی له‌ قسه‌کانمان نه‌گری. پاشان روویان تیکرد و وتیان برا تو له‌م روه‌وه بوچ قسه‌یه‌ک ناکه‌ی؟ و تی: برا

قسه‌ی چی بکه‌م؟ قسه‌ی من له سهر ئەم دەمه‌قره‌و مشتومرە‌ی ئیوه‌ وه‌ کوو قسه‌ی ژنه‌که‌یه‌ له گەل کورە‌که‌یا. وتیان ئەو قسه‌یه‌ چۆن بوو و چیه‌؟

وتی: لەو ولاتی لای ئیمه‌یه‌ ژنیک هه‌بوو دوو میردی کردبوو، ههر دووکیان مردبوون. میردی سینه‌می کرد لەم میرده‌ی کورپکی بوو؛ ئەم میرده‌شی مرد. ئیتر میردی نه‌کرده‌وه‌ دانیشته‌ به‌ لای کورە‌که‌یه‌وه‌ گه‌وره‌ی کرد و کورە‌بوو به‌ پیاو. کورە‌که‌ی ئەیزانی دایکی پیش باوکه‌ جوانه‌مه‌رگه‌که‌ی ئەم دوو میردی تری کردوه‌. رۆژیک هه‌روا دانیشتبوون دوو به‌دوو کورە‌که‌ لێی ئەپرسی: توخوا دایه‌ له‌و سێ میرده‌ کامیانت زیاتر به‌دل بوو؟ دایکی هیچ ده‌نگی نه‌کرد. کورە‌که‌ لێی پرسیه‌وه‌ و وتی: رۆله‌ واز بینه‌ له‌ سهر شتی وامه‌رۆ. کورە‌که‌ ههر وازی نه‌هینا دایکه‌که‌ که‌ زانی ههر واز ناهینتی وتی: «رۆله‌ گوو به‌گۆپی ههر سیکیان». کورە‌ واقی ویرما و وتی دایه‌ بۆچی؟ وتی: «رۆله‌ ههر کامیان ئەهاتن ئەوه‌نده‌ لنگیان ئەگرتم به‌ شانوه‌و به‌رزبان ئەکرده‌وه‌ له‌وانه‌بوو ههر دوو گونیشیان تیخه‌ن؛ له‌ هیچیان من خیرم نه‌دی».

ئهمه‌یه‌ قسه‌ی من ده‌مه‌ قره‌ی له‌ سهر ئەم ده‌مه‌قره‌ی ئیوه‌.

- دوو کچی سه‌ره‌ له‌و سه‌ره‌ دانیشتبوون له‌ به‌ین خۆيانا ده‌رده‌دل و رازونیا‌زی خۆیان بۆ یه‌ک هه‌له‌نه‌رشت و ئەگه‌په‌یه‌وه‌. یه‌کیکیان به‌ویکه‌یانی ئەوت: ئەری تو خوا کچی بۆ میرد ناکه‌ی به‌ عه‌مه‌دی و هه‌مانی؟ ئەمیش وتی: «وه‌للا خوشکی ئەگه‌ر عه‌مه‌دی و هه‌مانی توژی لاو چاکتر و نه‌ختی ده‌وله‌مه‌ندتر و چکی پوشته‌تر و پیچی وه‌جاخ زاده‌تر بوايه‌، میردم پینه‌کرد؛ به‌لانی که‌مه‌وه‌ ده‌گه‌ل ئەوه‌ش که‌ ئەمانه‌ی نیه‌ ههر داواشی بکرده‌مايه‌ شووم پینه‌کرد، به‌لام ناشوکی نه‌بی له‌ عاستی من بوینه‌ دیواری قایمی چ قسان ناکا؟»

- سالیکی له‌ ئەسته‌موول ئەوا عه‌بدولحه‌مید زۆر نییه‌ نیشتوته‌ سه‌ر ته‌خته‌وه‌ هه‌مه‌مه‌یه‌کی گه‌وره‌ رویدا. هه‌رچی شاری ئەسته‌موول بوو هه‌مووی هه‌ستا بوو، کۆلان و جاده‌ نه‌یته‌کینشا. روویان کرده‌ بارگای شاهی و کۆشکی یولدز. یه‌کیک له‌ پیتشه‌وه‌ بانگی ئەکرد ئەتانه‌وی؟ ئەو هه‌شاماته‌ هه‌موو به‌ جارێ ئەیانوت: نامانه‌وی.

لەم هه‌راو زه‌نایه‌ کۆشکی پادشاهی و وه‌زیر و پیاوه‌ گه‌وره‌کان هه‌موو شله‌ژان. سه‌دری ئەعزه‌م پیتشیان که‌وت و به‌ ههر جۆر بوو خۆیان گه‌یاندە کۆشکی یولدز. وه‌زیری جه‌نگ فه‌رمانی ده‌رکرد که‌ هه‌یزی سه‌رباز کۆشکی ویلدز و ده‌ورو به‌ری باره‌گای

عبدولحه‌مید بته‌نی. وا همه‌مه‌مش هه‌تا دیت ئەستوورتر ئەبن. وره‌و بارگای عبدولحه‌مید ئەرۆن و له‌سەر یەک له‌سەر یەک ئەلین نامانه‌وی.

دیاره‌ ئەم همه‌مه‌مه‌یه‌ گوره‌یه‌و ئەم نامانه‌ویه‌ هەر ئەوه‌یه‌ که‌ یه‌عنی عبدولحه‌میدمان ناوی، به‌لام هیشتا به‌ ته‌واویش هەر دهرنه‌که‌توو که‌ ئایا عبدولحه‌میدیان ناوی یا سه‌دری ئەعه‌زه‌میان ناوی. ئەوه‌نده‌ دهرکه‌وتوو ئەم همه‌مه‌مه‌یه‌ له‌ دژی میری و کۆشکی یولدزه.

کابرایه‌کی باوه‌کۆچه‌کی هەر له‌ پێش عبدولحه‌میده‌وه‌ به‌ ژایانی پیری له‌و ته‌مه‌ن بان و درێه‌یدا هه‌یج فیر نه‌بووبوو ته‌نها عهره‌ق خواردنه‌وه‌ نه‌بن؛ هەر چه‌که‌کی په‌یدا ئەکرد ئەیدا به‌عه‌ره‌ق و ئەیخوارده‌وه‌و هه‌یج‌تر. ئەم کابرایه‌ش وه‌کوو گای پیر هەر هاواری ئەکرد نامانه‌وی.

دیمه‌نی ئەم کابرا پیره‌ به‌مجۆره‌ به‌ ته‌واوی ترسیکی خسته‌ به‌ر سه‌دری ئەعه‌زه‌م و وه‌زیره‌کانی کۆشکی یولدز؛ چونکه‌ ئەمه‌ ئەوه‌ی ئەگه‌یاند که‌ به‌یه‌ک جار میلله‌ت به‌ گه‌نج و پیریه‌وه‌ جوولانه‌وه‌یه‌کی شوڕشیان که‌وتۆته‌ سه‌ر ئەیان‌ه‌وی ته‌ختی عبدولحه‌مید تیتکه‌دن. سه‌دری ئەعه‌زه‌م ویستی قسه‌یه‌ک له‌ گه‌ل ئەم کابرایه‌دا بکا به‌و ناوه‌وه‌ که‌ پیره‌و دنیای زۆر دیوه‌ له‌وانه‌یه‌ ئەم کابرایه‌ بتوانی به‌ په‌ندو قسه‌ی ئاقلانه‌ بلاوه‌ به‌ همه‌مه‌مه‌که‌ بکا. به‌ هەر جۆر بوو ناردی کابرایان هه‌ینا و کابراش له‌وان به‌ جۆشتر هەر ئەلی نامانه‌وی. له‌ ئەنجاما سه‌دری ئەعه‌زه‌م وتی: «ئاخر کیتان ناوی؟» کابرا وتی: «ئهو عهره‌ق فرۆشه‌ باوه‌حیزه‌ که‌ دوکانه‌که‌ی نزیکه‌ی منه‌ نامانه‌وی. عهره‌قه‌که‌ی هه‌یج به‌که‌لک نایه‌».

پاشان سه‌دری ئەعه‌زه‌م به‌ وه‌زیری جه‌نگی وت: فه‌رمان دهرکه‌ سه‌رباز بچه‌ شوینی خویان؛ هه‌یج نیه‌، ئەمانه‌ هەر یه‌که‌ له‌ ئاوازی ئی ئەده‌ن. ته‌نها «نامانه‌وی» یه‌کی پێ گرتوون هەر که‌سه‌ به‌ نیازی خۆی ئه‌و شته‌ی خۆی ئەیزانی ئەوه‌ی ناوی.

- له‌و ولاتی هه‌ولیره‌ شه‌خسیک هه‌یه‌ «هۆمه‌رمه‌ندان» ی پێ ئەلین، نه‌خۆشی و شته‌ ئەبه‌نه‌ سه‌ری و چاک ئەبیته‌وه‌.

کچیک پیره‌ دایکیکه‌ی هه‌بوو زۆر نه‌خۆش بوو؛ کچه‌ش فره‌حه‌زی له‌ میترد ئەکرد به‌ دایکه‌ی وت: دایه‌ با بته‌مه‌ سه‌ر هۆمه‌رمه‌ندان به‌لکوو نه‌خۆشیه‌که‌ت چاک ئەبیته‌وه‌. دایکیشی وتی: رۆله‌ نه‌خۆشی من پیریه‌؛ پیری چاک بونه‌وه‌ی نیه‌. کچه‌ وتی: دایه‌ تو ئەلینی چی؟ هۆمه‌رمه‌ندان هه‌موو نه‌خۆشیه‌ک چاک ئەکاته‌وه‌.

بە ھەر جۆر بوو دایکی ھەلخەران و بردی بۆ سەر ھۆمەر مەندان. بردی لە ناو مەرقەدە کەدا پالی خست و خۆی بە دەور مەرقەدە کەدا دەستی کرد بە سوورپانەو و ئەبیوت: «یا ھۆمەر مەندان! دایکە پیریکی بینکەسی بێدەرە تانم ھەبە، زاوایەکی چاکی وەجاخزادە ی بۆ بنیری با خزمەتی بکا».

دایکە گوئی لە پارانەو ھەبە ئەم بوو وتی ھەبە و وا لیکراو تۆ خۆت میردت ئەوی و منت کردووە بە بەھانە یاللا ھەلمگرە با بچینەو.

- ھەسەن بەگی عەلی بەگی جاف بۆی گێرامەو و تی: سەبید مەحموودی کورەزای مەولەوی بۆی گێرامەو و تی:

پیاویکی تاو ھەگۆزی لای ئیئەمە کە ناوی ھەمەمرا بوو بە کاروان ریی ئەکەوئیتە ھەلەبجە. ئەمە یەکەم جارە کە ریی ئەکەوئیتە شارەو بە بەر دوکانی سەر تاشینکا تیشە پەری ئەزانن لەم شوئیتەدا سەر ئەتاشن. ئەلی وەللا سەر و ریشم ھاتوو بە بچم یە کجار لێرە بیتاشم و ئەو وەختە بچمەو.

ئەچیتە دوکانە کە کابرای سەرتاش لە سەر ئەسکە ملی دایشەنن، خاوی ئەخاتە بەر بەرۆکیا و سەر و ریشتیکی پوختی ئەتاشن پاشان خاوی رانەو شینن و ئەلی موبارە ک بین و ھەمەمرا دیش ھەلئەستی و ئەلی: «خوا سواوت بنووسی» و ملی ری ئەگری و دیتەدەرەو. کابرای سەرتاش ئەلی: بۆ کوئی؟ بێنە پارە ی سەر تاشینە کە. ئەلی: پارە ی چی؟ ئە ی من نەموت خوا سواوت بنووسی. کابرا ئەلی: خوا سواوت بنووسی چی؟ بێنە پارە ی سەر تاشینە کە. لەم قسە یە ک و لەو قسە یە ک ئەبێ بە شەریان و تیر لە یە ک ھەلئەدەن.

سە ی مەحمو و تی: ھەمەمرا لە پاشا خۆی ئەم کارە ساتە ی گێرایەو و تی: وتم ھەمەمرا راست راست کامتان سەر کەوتن؟ و تی: وەللا سە ی مەحمو ئەو لە شەق تێ ھەلدان لە سەرەو بوو بەلام من لە لێدان و شەپازللەدا ھەر فرەفرە لە سەرەو بووم. قسە ی من لە سەر ئەمە یە.

راستە لەو لادیانە ی کوردە واریدا یەکیک کافرمانیک ئەگری بەدەستەو ھەر کەسە دیت خۆی سەری خۆی ئەخووسیتن و ئەویش سەری ئەتاشن، پاشان ئەم کە ھەلئەستی ئەلی: خوا سواوت بنووسی. ئیتر پارە و مارە لە ناوایە. دیسان شاریش لە شەقا لە پیتش لادیی نازانی شەق بوە شینن شەق ھەر لە ناو ئەوانا باو نیە.

- زنیکی گهلالی ژان نه‌یگریت و مناله‌کهی لی نه‌ئهبوه‌وه. میرده‌کهی نه‌چوو به ده‌وریا هله‌ئه‌قونی و هدر نه‌یوت: قورعانه‌کهی به‌وراغا ته‌قلی رانی شل بکه‌ی. (به‌وراغا تاغای گهلالی بوو)

- کابرایه‌کی «ته‌رده‌ونی» زنیکی هه‌بوو نه‌خوش که‌وتیوو. روژیکی له‌ مزگه‌وت لیتی نه‌پرسن خاله‌ حه‌مه‌سن ژنه‌کعت چونه؟ نه‌ویش نه‌لی: نه‌خوشیه‌کهی گرانه‌ نه‌مریت. نه‌لین چۆن؟ قسه‌ی وا بۆج نه‌کهی؟ چۆن نه‌زانی نه‌مری؟ نه‌لی: «کوره‌ جاران بۆ تو‌یکله‌ شووتی گانی نه‌دا ئیسته‌ ناوه‌که‌یم بۆ داناوه‌ نا‌بخوا. ئیتر چۆن نامری؟»

- شیخ قادری موهاجیر له‌ سوله‌یمانی له‌ وه‌ختی خویا عه‌بدولحه‌مید له‌ نه‌سته‌موول نه‌نیری به‌شوینیا چهند جاریک ههر ناچن. له‌ پاشا خه‌لکی پتی نه‌لین بۆج ناچیت؟ تو‌ که‌ چوینه‌ ئه‌وئ نه‌چینه‌ مابه‌ین شوینی ئه‌و پیاوه‌ گه‌ورانه‌ که‌ له‌ ئیمپراتۆریه‌تی عوسمانیه‌وه نه‌چن له‌وئ میوان نه‌بن. نه‌ویش نه‌لی: «کوره‌ ناچم گوو به‌م به‌ینچی و گوو به‌و به‌ینچی».

- له‌ داستانی مه‌لا حه‌مه‌مین

پیاویکی هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی مه‌لا حه‌مه‌مینه‌ شیتیه‌یان پی نه‌وت. روژیکی شیخ قادری حه‌فید له‌ گوندی ته‌نگیسه‌ر پتی نه‌لی: مه‌لا حه‌مه‌مین نه‌چین بۆ راو وه‌ره‌ له‌ گه‌لمانا. مه‌لا حه‌مه‌مینیش نه‌لی: باشه‌.

قسه‌ دئ قسه‌ نه‌برئ، ئه‌م مه‌لا حه‌مه‌مینه‌ زۆر جنیو فرۆش بوو، شیخ قادریش خۆشی نه‌ویست زیاتر له‌ به‌ر جنیوه‌کانی. لبادیک نه‌خه‌نه‌ سه‌ر ماینیک و مه‌لا حه‌مه‌مینی سوار نه‌که‌ن.

مه‌لا حه‌مه‌مینیش سواری نازانی نه‌که‌ونه‌ ئه‌و ده‌شته‌و که‌رویشکیک هه‌له‌سته‌یتن. راوچیه‌کان به‌ سواری و به‌ چوار ناله‌ نه‌که‌ونه‌ سه‌ر که‌رویشک. ماینه‌کهی مه‌لا حه‌مه‌مینیش که‌ نه‌بینی ولاغه‌کانی تر که‌وته‌ غار، نه‌میش نه‌که‌ویته‌ لۆقه‌ به‌شوینیا. مه‌لا حه‌مه‌مین نازانی جه‌له‌وه‌کهی توند کاو بیگیتریه‌وه‌ باوه‌ش نه‌کا به‌ ملی ماینه‌که‌دا و ده‌ست نه‌کات به‌ هاوار کردن. نه‌لی: کوره‌ بین به‌مگر نه‌وه‌ که‌وته‌م خواره‌وه‌. شیخ قادر نه‌لی: گوئ مه‌ده‌نی.

مه‌لا حه‌مه‌مین له‌ به‌ر نه‌وه‌ که‌ باوه‌شی کردوه‌ به‌ ملی ماینه‌که‌داو که‌وتوه‌ به‌ سه‌ر زکدا ده‌عبای نه‌که‌ویته‌جووله‌ جوول و له‌و وه‌خته‌ نا‌هه‌مواره‌دا که‌ نه‌خشی له‌ لباده‌که‌دا راست

ئەبیتەوہ. لە لایە کەوہ یینی خۆشەو لە لایە کەوہ ترسی ھاتتە خوارەوہی ھەبە. بەلام توند خۆی ئەگرئ و ئەمجا بانگ ئەکا کورە شیخ قادری وا وا لیکراو مەرۆ «ارتفاعی ئالەتم بوو».

شیخ قادر ھەر ئەلئ برۆن گوئ مەدەنی. بە نەرمە غار برۆن. کەرۆیشکیان لە بیر ئەچیتەوہ و ئەپلکئین بە بەزمی مەلاحەمە مینەوہ. زۆری پئ ناچئ مەلاحەمە مین بانگ ئەکا و ئەلئ: «لا حول و لا قوہ الا باللہ اشھد ان لا الہ الا اللہ و اشھد ان محمدا رسول اللہ. شیخ قادری ناموبارەک انزالم بوو».

- ھەر ئەم مەلاحەمە مینە مەلای تەنگیسەر ئەبئ کچئکی یەک سالانی ئەبئ. رۆژئیک شیخ قادر ئەچئ کچە کە ی ئەگرئ بە باوہ شەوہ و ماچی ئەکاتەوہ پاشان ئەلئ: «ئای ئای مەلاحەمە مین خۆ کچە کەت قوزی کردوہ». مەلاحەمە مینئ ئەلئ: «تۆ خوا بە راستە شیخ قادری؟» دەسا بەو قورعانە ی خەتم کردوہ تا ئیستە نەمزانئوہ؟

- مەلاحەمە مین حاجی عەلی ھەبوو لە سولەیمانی. ئەم مەلاحەمە مین لە گەل خافاتم ناویکا لە سەردەمی گەنجیدا دلێان پیکەوہ بوو، زەمان بۆی رئ نەخستن بئین بە ھاوسەر. مەلاحەمە مین زنی ھینا و خافاتمئیش شووی کرد. دەوری گەنجی بە سەر چوو لە سەردەمی پیریدا مەلاحەمە مین ژنە کە ی مرد و خافاتمئیش مێردە کە ی مرد. چارەنووس لەو سەردەمی ئیختیاریدا کردنی بە ھاوسەر. جا ھەموو دەم کە مەلاحەمە مین لە گەل خافاتمئ ئەکەوتتە گەمە و گالتە ئەبوت: «ئای خافاتمئ ھوہل شام و ئاخەر شام».

- محەمەد عەلی کوردی کتیبی چیرۆکی «زادبج» ی لە چاپ داوو. یەکی بە دووسەد فەلس بوو. ۳۵۰ دانە ی لە بەغدا لە لای ھەستا بە شیر موشیر دانابوو لە پاش ماوہ یەکی زۆر چووہ لای وتی با حسابئکی کتیبەکان بکەین. ھەستا بە شیر وتی: چەند بوون؟
حەمە عەلی وتی: ۳۵۰ دانە. وتی: ئە ی مردووت مرئ! کە ی ئەوہ دەبوو؟ وتی: ئە ی چەند بوو؟ ۲۵۰ وتی باشە با ئەوہ نەدە بئ با حساب بکەین کوا کتیبەکان؟ وتی چوو زانم ھەندیکیان لئ فرۆشراوہ. وتی: ئەوہ ی فرۆشراوہ حەقی فرۆشتنە کە ی ھەلبگرەو ئەو یترم بەرئ. وتی سەدی لئ فرۆشراوہ و سەد و پەنجاکە ی تریشی نازانم چی لئ ھاتوہ؟ وتی: باشە ئەو سەدە کە فرۆشراوہ پارە ی ئەوہم بەرئ. وتی: سەدی دە ی ھی خۆمە. وتی باشە

ئه‌ووترم بده‌ری. وه‌ستا به‌شیر تۆزۆی راما و له‌ پاشا وتی: «تۆلات وایه‌ ئهم دوکانه‌ به‌تر راگیراوه‌ ئه‌ووتریشی بۆ دوکانه‌که‌».

- پیاویک هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی «سه‌ی عه‌لی بسم‌الله» یان پئی ئه‌وت. به‌ بسم‌الله الرحمن‌الرحیم تووره‌ ئه‌بوو. پێیان ئه‌وت خاله‌ سه‌ید قورعان پرپه‌تی له‌ بسم‌الله تۆ بۆچ بیت ناخۆش نیه‌؟ به‌ تایبه‌تی هه‌موو رۆزۆی خۆت له‌ نوێزا چهند جار ئه‌یخوینی. ئه‌یوت: «باوکم ئهم بسم‌الله‌یانه‌ ئه‌و بسم‌الله‌یه‌ نییه‌ که‌ هه‌یه‌. من بسم‌الله‌ی خۆم ئه‌ناسم باریکه‌و درێژ».

- جا ئهم سه‌ی عه‌لیه‌ جارێک قادراغا هه‌بوو پیاویکی که‌ له‌گه‌تی زه‌لام سه‌ی عه‌لیش بچکۆله‌یه‌کی ریویله‌ بوو. له‌ سه‌ر جاده‌که‌ی کانیسکان هه‌ر له‌ سه‌ر بسم‌الله‌ ئه‌بێ به‌ شه‌ریان. قادر ئاغا ئه‌یگرێ و ئه‌ینیته‌ ژیره‌وه‌ به‌ له‌قه‌ دیت به‌ وێریا. سه‌ی عه‌لیش له‌ ژیره‌وه‌ هاواری ئه‌کرد و بانگی ئه‌کرد: ئه‌ری ئه‌وه‌ گه‌وادیک و سه‌گباییک و قه‌حبه‌باییک نیه‌ بیت لیکمان بکاته‌وه‌.

- جارێک سه‌ی عه‌لی بسمیللا له‌ سوله‌یمانی ژن دینیت. شیخ له‌تیفی شیخ مه‌حموو که‌سه‌ی عه‌لی خزمیشی بوو بۆی ده‌سته‌به‌ر ئه‌بێ که‌ ته‌داره‌کی ئهم شایێ و ئاهه‌نگه‌ی بۆ بکا. شیخ له‌تیف بیت و ئاهه‌نگی شایێ بۆ سه‌ی عه‌لی خزمه‌ ریک بخا ئه‌بێ چۆن بی؟ خانوویه‌کی باشی بۆ ریک ئه‌خا به‌ تایبه‌تی ئه‌و ژووره‌ی که‌ شه‌وی زواو بووک ئه‌چنه‌ ناوی هه‌مووی ئاوینه‌به‌ند ئه‌کا و سه‌ی عه‌لی ئه‌با بۆ سه‌یر کردنی. سه‌ی عه‌لیش زۆری پێخۆش ئه‌بێ. پاش بانگی شێوان که‌ ئیتر سه‌ی عه‌لی ناچیته‌ ئه‌وی مه‌گه‌ر کاتێ نه‌بێ که‌ بووک بچیته‌ ئه‌وی و بچیته‌ لای بووک.

شیخ له‌تیف ئه‌چی ده‌، دوازه‌ «بسم‌الله‌ الرحمن‌الرحیم» له‌ سه‌ر پارچه‌ کاغه‌زی گه‌وره‌و مقه‌با ئه‌نووستی و ئه‌بیاته‌ ژووره‌که‌ به‌ هه‌موو لایه‌کی ژووره‌که‌دا دایان ئه‌کوته‌ ته‌نانه‌ت به‌ بن میچه‌که‌شا ئه‌کیشن و سوپه‌که‌ی له‌ ده‌ره‌وه‌ ئه‌شارنه‌وه‌، ژووره‌که‌ش به‌نجه‌ره‌ی تیا ئه‌بێ و به‌ر هه‌یوانی له‌ به‌را ئه‌بێ.

شه‌وی دره‌نگ وه‌ختیک بووک ئه‌برینه‌ ژووره‌وه‌ پاش ماوه‌یه‌ک سه‌ی عه‌لیش ئه‌که‌نه‌ ژووره‌وه‌. له‌ ژووره‌که‌دا ته‌نها چرایه‌کی بچکۆله‌ ئه‌بیت شیخ له‌تیف و چهند که‌سیک له‌

هاورپیکانی خویان له دهره‌وه شاردۆته‌وه. سه‌ی عه‌لی له ژووره‌وه ورده ورده ته‌که‌وێته خۆی و له‌و کاته‌دا که ته‌یه‌وێ خۆی رووت کاته‌وه ته‌مان له‌م دیوه‌وه جارێ دهرگا‌که‌ی لێ دانه‌خه‌ن. ته‌مجا شیخ له‌تیف ده‌ست به‌دوگمه‌ی سوێچه‌که‌دا ته‌نی هه‌موو گلۆپه‌کان له ژووره‌وه هه‌ل ته‌بن. سه‌ی عه‌لی له‌م شته‌ نا‌کاویه ته‌حه‌پسی په‌لاماری دهرگا ته‌دا دهرگا داخراوه سه‌یری دار و دیوار ته‌کا هه‌مووی «بسم الله الرحمن الرحيم»، به‌ ته‌واوی شیت ته‌بی و نازانی چی بکا؟ ته‌وانیش له‌ دهره‌وه ده‌ست ته‌که‌ن به‌ چه‌پله‌ریزان و به‌یه‌ک ده‌نگ به‌ده‌م چه‌پله‌وه ته‌لێن:

هه‌ی زاوا زاوا زاوا ده‌ستی بگه‌ره‌و به‌دواوه

سه‌ی عه‌لی ده‌ست ته‌کا به‌ جنتی‌دان و به‌کفر کردن. حه‌یته ته‌نیشیته‌وه وه‌کوو پشیله‌یه خرابیته ژووریکه‌وه‌و دهرگای لێ داخرا‌بێ چۆن سه‌ری لێ تیک ته‌چی و ته‌شله‌ژێ ته‌میش وای لێ دێ. سه‌یری دار و دیوار ته‌کا هه‌مووی بسم الله‌یه. له‌ شووشه‌ په‌نجه‌ره‌وه سه‌یری به‌ر هه‌یوان ته‌کا قیامه‌ت و چه‌پله‌ریزانه. ته‌وه‌نده‌خۆی ته‌دا به‌ دهرگا و په‌نجه‌ره‌دا و ته‌وه‌نده جنتیو ته‌دا هه‌تا به‌ ته‌واوی په‌کی ته‌که‌وێ. له‌و ناوه‌دا ته‌که‌وێ.

باشان دهرگا‌که‌ی لێ ته‌که‌نه‌وه‌و په‌که‌و جار په‌لاماری شیخ له‌تیف ته‌دا. شیخ له‌تیف هه‌لدیت. به‌و جوژه به‌ داخه‌وه ته‌تلیته‌وه تا به‌یانی ته‌چی بو‌ لای شیخ مه‌حموو بو‌ شکات کردن و هه‌زار جنتیو به‌ شیخ له‌تیف ته‌دا.

شیخ له‌تیفیش نا‌گای لێه به‌لام خۆی به‌رچاو نا‌خا. شیخ مه‌حموودیش نازانی پێکه‌نی یا دلنه‌وا‌ی سه‌ی عه‌لی بکا. ته‌مجا له‌ به‌ر ته‌وه ته‌فه‌رمووی نا له‌تیفم بو‌ بانگ که‌ن. شیخ له‌تیف دیتن و ده‌ست ته‌کا به‌ قسه‌ وتن و پێی ته‌لێ هه‌ی نا‌جسن چۆن دلێ خاله‌ سه‌ی عه‌لی عاجز ته‌که‌ی؟ ده‌ هه‌سته ده‌ست بکه‌ره‌ ملی و ناشتی بکه‌ره‌وه. شیخ له‌تیفیش به‌ خاله‌ سه‌ی عه‌لی گیان په‌لاماری ته‌دا و سه‌ی عه‌لی رانه‌پسکینێ. به‌لام ته‌م جووشی داوه تونگه‌ باوه‌شی پیا کردوه ته‌یگوشێ له‌وانه‌یه هه‌موو په‌راسوه‌کانی ورد بکا.

سه‌ی عه‌لی ته‌وره‌بێ زه‌ماوه‌نی له‌ تاو زانی په‌راسووی له‌ به‌ر ته‌چیته‌وه ته‌لێ: نا‌جسن به‌ره‌لام که‌ په‌راسووم شکا. شیخ له‌تیف ته‌لێ: به‌ سه‌ری ته‌وه شیخه‌ تا ناشت نه‌بیته‌وه له‌ که‌لما به‌ره‌لات نا‌که‌م. سه‌ی عه‌لیش له‌ ترسی شکانی په‌راسوی ته‌لێ: ناشت ته‌بمه‌وه گوو به‌ چاره‌ی ته‌وه که‌سه له‌ که‌ل ئیوه‌دا قسه‌ ته‌کا. ته‌مجا به‌ره‌لای ته‌کا زیافته‌تیکیشی بو‌ شیرینی خواردنی ناشت بوونه‌وه بو‌ ته‌کا و شه‌وی دوایی به‌راستی ته‌یکه‌نه‌ په‌رده‌وه

- مه‌لا محمه‌دی دهره‌ندیخان چوو بوو بۆ حج. که هاتبووه‌وه قسه‌ی حه‌جی بۆ مه‌حموو به‌گی جاف ئەگێرایه‌وه که چۆن ته‌وافی کردوه‌و چۆن به‌سۆز و عه‌زیه‌تیکی زۆر ره‌جمی شه‌یتانی کردوه. که ئەگاته‌سه‌ر شه‌یتان مه‌حموو به‌گ ئەلێ: خوا بتگری گوايه دلت خۆشه‌تو ئیشتیکی چاکت کردوه؟ خواوه‌نته‌عالا له‌قورعانا له‌په‌نجا لاه‌به‌رینگاری شه‌یتان بووه‌ئیترا نازانم چاری کردوه‌یا نه‌یکردوه، ئیسته‌تو بۆچ ئەم دوژمنه‌گه‌وره‌یه‌ت بۆ خۆت دروست کرد؟ به‌ده‌بخت ئاخرا تو مندالداریت. مه‌لا محمه‌د ئەلێ: «که‌واته‌نه‌ره‌جم نه‌ره‌جم».

- عه‌لی ره‌سوولی روغزایی هه‌بوو پیاوی ره‌زابه‌گی جاف بوو. ئەم عه‌لی ره‌سووله‌روژیکی له‌سه‌ر حه‌وزه‌که‌ی که‌لار ده‌ست نوێزی ئەشۆرد له‌و کاته‌دا که‌قاجی ئەشوا ترپیک ئەکه‌نی. چاری نه‌ما وتی: «جا وه‌ره‌پیاوه‌تی بۆ خوا بکه».

- له‌ئاوایی به‌یانللوو شایی ئەبێ ده‌نگی گه‌لێ لا ئەکه‌ن. زۆرنازه‌ن و ده‌هۆل کوتی ئەو ناوه‌ش ئەپۆن. خۆت ئەیزانی له‌کاتی هه‌له‌په‌رکیدا کابرای زۆرنازه‌ن له‌کاتیکا که‌یه‌کێ شاباش ئەکا لمۆزی بۆ به‌رز ئەکاته‌وه‌و ده‌می زۆرناکه‌ی ئەکاته‌ئاسمان و بۆی ئەقوقینێ ده‌هۆلده‌ره‌که‌ش ئەوه‌نده‌یترا گه‌رمی ئەکا. ئەو لای به‌یانللوو ولاتی نزیککی فورقانه‌ش شیوه‌قسه‌کردنیککی جیاوازیان هه‌یه‌له‌وانی تر. زۆرنازه‌نیککی ئەو ولاتی گێزه‌یه‌ئەچێ به‌ده‌م شاییبه‌وه‌ئەوا هه‌له‌په‌رکیش گه‌رمه‌.

سه‌مینی ئەمین هه‌بوو خه‌لکی قورقان بوو ئەویش ئەچێ بۆ به‌یانللوو بۆ ناو شایی و هه‌له‌په‌رکێ. کیزانی کلاو لار کلاو لار هه‌له‌په‌رن. سه‌مینیش ده‌ست ئەگری ده‌هۆل و زورنا دیته‌به‌رده‌می کابرای زۆرنازه‌ن ده‌می زۆرناکه‌ی ئەکاته‌ئاسمان سه‌مین نیو روپیه‌ده‌ردینێ و ئەیدا به‌ده‌هۆل کوته‌که‌که‌بیکا به‌شاباش. ئەلێ: «بووشم هی کیه‌؟» سه‌مین ئەلێ: «بێزه‌سه‌مینی ئەمین میره‌ی محمه‌د خانزه‌ی روژه‌یانی فورقانی مالیان ها له‌بان خانیه‌فورقان».

کابرای چاوه‌ش ئەلێ: «بگه‌ر باوه‌سه‌گ! کوته‌روپیه‌که‌ت ئەی پێچو پلوجه‌وه‌من نیه‌وتریت».

- مامۆستا مه‌لا که‌رمی بیاره‌له‌بابه‌ره‌سوولی دۆلاشی ئەگێرایه‌وه‌وتی:

ئەولئ و ئەولەسەن ھەبوون لە سنە برا بوون. خوشکیکیان ھەبوو سانیه خانمی ناو بوو. ئەمانە کور و کچی ئاھەمەمرا بوون. ئەم ئاھەمەمرا زاوی مالی ئاسەف دیوان بوو. ئا ھەمەمرا عەمری خۆی کردبوو ئەولئ کە برا گەورە بوو ھەموو مالە کەمی داگیر کردبوو بەشی ئەولەسەن و سانیه خانمی نەئەدا، گەلئ دەمەقرە لە ناویانا پەیدا بوو بوو، ھیچ کەلکی نەبوو. لە ئەنجاما روژی ئەولەسەن بە سانیه خانم ئەلئ: «ئاباجی بیژە بە ئابرام مەرھوومی باوکم پوول و مالئکی بۆ بەجئ ھیشتگین. سەر بیترتە سەر راسی ھەساومان چەس پیمان دا ئەگەر نە تەنەگە کەمی خوا بیامەرزئ باوکم تیرم خۆراکئ باروتئ تئ ئەکەم بۆخئ بەمگئج ئەخەمە ناوی تەرەقە کئج ئەننەبان مەمکە کەمی ئەیتەقینئین. سا ئیتر چی ئەوی با بوی زالەدار زالە ئەترە کئئئ فی النار حاملە ھەمل ئەخا بەتون و تەوہس».

- سالی ١٩٥٩ چەبیرە می مامۆستا کوردەکان بوو لە شەقلاوا. ھەر چی مامۆستای کورد ھەبوو لەوئ کۆ بیونەوہ قسەیان لە کار و باری خویندنی زمانی کوردییەوہ ئەکرد لە قوتابخانەکانا. شەقلاوہ ھاوینە ھەوارە زۆر کەس رووی تیتەکرد. ھەمەرەشید بەگی کۆکز لە گەل شیخ عومەری دەکە بە ناوی رابواردن لە ھاوینە ھەواردا ئەوانیش چوو بوون بۆ ئەوئ. جئگا دەست نەئەکەوت.

مام رەسوو کاکۆ ھەبوو چاخەنە یەکی ھەبوو لە دۆلە کەدا ھەم چاخانەبوو ھەم نوینیشی ھەبوو خەلک لئئ ئەنووستن. ھەمە رەشید بەگ و ئەوان ئەچنە ئەوئ. مام رەسوویش پیاویک بوو وەزیریک و گزیریکئ بە لاوہ وەکوو یەک وا بوو، کئ پارە می چای بە پوختئ بدابوایە ئەوہ می بە لاوہ لە ھەموو کەس پیاوتر بوو لە ھەمان کاتا وەکوو ساویلکە بوو توورەش بوو.

ھەمەرەشید بەگ سەری خستە سەری بەلام پارە چایشی ئەدایە. پئئ وت: مام رەسوو من بەگژادە می جافم گوندەکانم ھەموو لەم سەردەمەدا بە چەپلە داگیریان کردوہو لە دەستیان سەندم. مام رەسوویش ئەلئ: جا ئیستە ئەتەوئ چبکە می؟ ئەویش ئەلئ: وەللا ھەر لە ھاتوچوودام بۆ ئەوہ وەریان بگرمەوہ. ئەویش ئەلئ: کوو وەریان دەگریتەوہ؟ ئەمە سەردەمی جەھوریە. ئەویش ئەلئ: دەسا ھەزار جەھوری بی ھەر ئەبئ وەریان بگرمەوہ. وەریان ئەگرمەوہ لە داخی جەھوری و بە کویرایی چاوی تو. مام رەسوو ئیتر توورە ئەبئ و ئەلئ: «ھەر وەھا دە ھەرۆ ھەر لۆ خۆت غارغارئئئ بکەو بزائم چت بئ دەکری؟»

- عومدر قه‌زاز هه‌بوو له سوله‌یمانی له کاتی خویا فره شوخ و شه‌نگ و لاو چاک بوو ده‌وری گه‌نجایه‌تی گۆریه‌وه به ده‌وری پیری. کویستانی سهر و ریشی له خال خالی ده‌رچوو بوو بوو به کلۆری به‌فر.

ئهم عومدر قه‌زازه جاریک ئه‌چینه به‌غدا. که له سوله‌یمانی ده‌رئه‌چئ سهری سپی ئه‌بئ که ئه‌گه‌رینه‌وه ئه‌و مووه سپیانه ره‌ش ئه‌بنه‌وه؛ تومه‌س ئه‌مه باوه له به‌غدا مووی سهر بۆیه ئه‌که‌ن، ئه‌ویش وای کردوه. کور و کال روژی دانه‌نیشن و بلاوی ئه‌که‌نه‌وه که عومدر قه‌زاز سهری قیرتاو کردوه. ئه‌ویش له ئه‌نجاما ئه‌لئ: «باوکم ئیوه ده‌خلتان چیه؟ من سهری خۆمه‌و گووی تی ئه‌که‌م».

- مه‌لا ره‌ئوف بۆی گه‌رامه‌وه وتی:

ئهممه‌دی حاجی فه‌تاح له سوله‌یمانی له مالی خویا نازداری باوک و تاقانه‌ی دایک بوو. که‌وای شیرداخ و سه‌لته‌ی ماوه‌ت و چه‌فته‌و مشکی ئه‌مانه هه‌مووی هه‌ر له‌و ئه‌وه‌شایه‌وه. له سه‌فه‌ر به‌لکدا برا بۆ عه‌سکه‌ری. له شه‌رپکا گولله‌یه‌کی به‌ر ئه‌که‌وئ ئه‌بئ به هۆی تیک چوونی ئه‌قلی. که گه‌رایه‌وه بۆ سوله‌یمانی له به‌ر ئه‌و تیکچوونی ئه‌قله‌ی ئه‌و ناز و نیعه‌تی پێشووه هه‌مووی زه‌مان په‌رده‌ی چه‌وسانه‌وه‌ی به‌ سه‌را هینا و وای لیهات به‌ شه‌و له خانه‌قای حاجی مه‌لا عه‌لی روژی ئه‌کرده‌وه.

مه‌لا سالحی مه‌لا زوبه‌یر له‌وئ بوو. روژیک له سه‌ر شو‌ریا له گه‌ل مه‌لا سالح تیک ئه‌چن و ده‌ری ئه‌کا و پنی ئه‌لئ: بۆچ گه‌رت به‌م خانه‌قایه پینچاوه‌و بچۆره شوینیکی‌تر. ئهممه‌د ئاغاش پنی ئه‌لئ: «پرو مردووت مرئ سهرت ئه‌لئ سهری قومقۆمۆکه تا بوور ئاغاسیه‌کی وه‌کوو من نه‌بئ کئ له‌م سوالکه‌ر تیا تو‌یوخانه‌دا روژ ئه‌کاته‌وه؟»

- ئه‌حه‌ی نازی هه‌بوو له سوله‌یمانی مامه‌له‌ی له گه‌ل ئه‌و شه‌اره‌زوو‌ره‌دا هه‌بوو. یه‌کئ له‌و که‌سانه که ئهم شتی ئه‌دانئ ماف ناویک بوو خه‌لکی ئاوا‌یی مسته‌فا. شکاتی لئ کردبوو هینابووی بۆ سوله‌یمانی و برده‌بوی بۆ مه‌حه‌که‌مه. حاکم له ئه‌حه ئه‌پرسی ده‌عوات چیه له‌م کابرایه؟ ئه‌لئ قوربان په‌نجا رو‌په‌م لایه‌تی. ئه‌لئ: تو ئه‌لئ چی کابرا؟ ئه‌لئ: قوربان درۆ ده‌کا و وه‌و سه‌ی ساقه هه‌چی لام نییه.

ئه‌لئ: ئه‌حه تو سه‌نه‌دت هه‌یه؟ ئه‌لئ: «ئه‌وه‌للا». ئه‌لئ: که‌واته ئه‌توانی سویندی بده‌ی. ئه‌حه‌ی ئه‌لئ: «قوربان سویندی چی؟ ئهم کابرایه نه‌ نو‌یژ ئه‌کا نه‌ هه‌یج، له کوی ئیمانی

به سوین ههیه؟» هه خیرا مارف ههله داتئی دهستی بهرز نه کاته وهه و ئه لئی: «ترحیو حاکم کئی نویتز ناکا».

- دئی «کهوله» هه بوو له ولاتی دیوانده ره، دئی «موشیردیوان» ی سنه بوو؛ لئی یاخی بوو هیچیان نه ئه دایه. ئا حه مه عه لی هه بوو زاوتی موشیردیوان بوو، پیاویکی تا ئه ندازه بهک بهزه بر و زهنگ بوو. به مشیر دیوانی وت: که ئه و بنیژی کهوله ی وه کوو ماسی مه یوو بۆ لئی بکا. مشیر دیوانیش ناردی به لام که ئه چیتته ئه وئ کهوله یی چه توون بوون گوئیان به ویش هه نه داوه، به لکوو له دییه کهش هه ره ده ریا نکرد. ئا حه مه عه لیش که وتۆته ته قه و نازانی چ بکا له روویشی هه لئاین به و جوژه بگه رپته وه بۆ لای موشیردیوان؛ چونکه ئه و به هه رۆ گیفیکی تره وه هاتوه. ماوه یه کی باشی پئی ئه چئی و له ئه نجاما ئه نووسی بۆ موشیردیوان ئه لئی: «سه روه رم تاجی سه رم ئاغای موشیری شارگه لم، که و له م دامرکانگه سه وه وه لئی جیگا نیه تیا دانیشم. غولامت ئا حه مه عه لی».

- سه رده مینک له و ولاتی گه رمیانه کورد و کاره ئه چوون بۆ دزی. خاوه ن مال، دزه کانی ئه ناسی و ئه چوو شکاتی لئی ئه کردن، یا له لای شه رع یا له لای حاکم شه رع. دزی راته کیشایه مه یدان و سویندی ئه دان. ئه وانیش سویندیان نه ئه خوارد و ماله که یان ئه دایه دواوه ئه و عه زیه ته یان به هیچ ده ره ئه چوو.

مه لا ته قی هه بوو له و ده سستی گه رمیانه په نایان ئه برده بهر ئه و چاریکیان بکا بۆ ئه وه ئه گه ر جاریکیتر که دزیان کرد بتوانن بیخۆن.

ئه مجا مه لا ته قی ئه هه ینا کابرای له پاش دزی کردنه که ئه خسته بیشکه یه که وه به ده سترازه شه ته کی ئه دا و توژی رای ئه زه ند و پاشان ئه یکرده وه و ئه یوت: له بیشکه که وه ره ده ره وه. فیری ئه کرد ئه یوت که بردتیان بۆ لای قازی سویند بخۆ بلئی: له و رۆژه وه پیم له بیشکه که وتۆته خواره وه ئیتر نه خراومه ته بیشکه من دزیم نه کردوه.

ئه ویش که ئه یانبرد بۆ لای شه رع به و جوژه سویندی ئه خوارد و شه رعیش به ره لای ئه کرد لای وا بوو بیشکه ی منالیه تی و ئه میش سوینده که ی نه ئه که وت.

هه ره وه ها فیری ئه کرد له کاتیکا که ئه یبه ن بۆ لای حاکم و سویندی ئه وه ی ئه دن که ئه و ماله ی نه دزیوه، بۆقی، چۆله که یین گیاندریکی وا بخاته باخه لیه وه له زیر که واو کراسه که یه وه به جوړیک که دیار نه یی، له کاتی سویند خواردنا ده ست بدا به سه ر سینگی

ئەو بۆقەكەش لە ژێر دەستایە بلی: بەم قورعانه ئەم نەفسە بیت و ئاگای لەو دزیەنیه. ئەویش وای ئەکرد و بۆ خۆی بەرە لایان ئەکرد. نەفسەكەش چی بوو بۆقەكە بوو دیارە ئەو بۆقە ئاگای لەو دزیەنیه.

- جارێك مانگ گێرا بوو خەلكی كۆ ببونەووە لە سەر بانەكان لە تەپل و تەنەكەیان ئەدا. كابرایەكی «رەشو بۆری» هەبوو فەتە ی ناو بوو، بە لای ئاواپیەكەدا تێپەڕی. وتیان وەللا ئەوەتا مانگ گێراوەو ئەمانەوی بەربێ. كابرا سەریكی بەرز كرده‌ووەو سەیریكی مانگەكە ی كردو وتی: «كۆرە لینگەرین ئەو دەوێت باوكە سال دوانزە مانگە ی خوا جرتو فرتیه‌تی بەم لاو بەو لادا، دەمێ وەكوو دەمەداس، دەمێ وەكوو كاسەماس، دەمێ وەكوو قانگەلە ی شكیاگ، دەمێ وەكوو دەواری لای بریاك، ئێژی جیكەنە ی تی گریاكە دیقەدیقە ی ئەداووەو خەلكە نەیتەزانی ئاخری رۆژێك لە كەلتینیکا وەگیری تیرن. لینگەرین با بیخوا با بزانی عەلی كۆری كێیە؟ لای وایەگشت شویتێ هەوارەپانكە ی مالی مێمكە فاتەمە هەر قۆلی قۆلی بكا».

- كابرایەك هەبوو لەو شارەزووورە پێیان ئەوت «ئافە» ئیشی هەر دزی كردن بوو. شەویك قیر لە مالیكا ئەیگرن ئەیبەن بۆ لای مەلا حەسەنی مەلا قادری بیارە كە چێوی حوكومەتی بە دەستەو بوو. مەلا لێی ئەپرسی: كابرا تۆ بۆچی چووینە ئەو ماله‌و؟ ئەلێ: «وام زانی مالی خۆمانە». ئەلێ: باشە كە ژنی خاوەن ماله‌كە دەر كەوت بۆچی چوویت لە پال كەنوەكەدا خۆت شارده‌و؟ ئەلێ: «وەللا قوربان وامزانی ژنەكە ی خۆمە».

- سالی ۱۹۳۷ بوو سە یعلی بسمیلا لە سوله‌یمانی لە سەر بسمیلا لە گەل حاجی توفیقی پیرەمێردا تێكچوو بوو. پیرەمێرد رۆژنامە ی ژینی هەر لە سوله‌یمانی دەر دەکرد. مەلا سدیقی نازەنینی حاكمی كوبرا بوو لە سوله‌یمانی. پیرەمێرد هەر جارە ی هەرەشە ی ئەنارد بۆ سە یعلی كە واز بێنی لە جێنودان ئەگەینا خرابی بێ ئەكەم. سە یعلیش ئەبوت چی لە دەست دی ئەو زەندیقە دریغی نەكات. لە راستیشدا حاجی توفیق شەری بەو ئەفرۆشت.

پیرەمێرد لەم قسە ی سە یعلیەلییە هەلی دەست كەوت هەستا چوو لە مەحكەمە شكاتی لە سە یعلی كرد كە كافر بوو. جەمیل سائب خوشكەزای حاجی توفیق مدیری خەزینە یە ئەحمەد موختاری هەولێری قازی سوله‌یمانیە كار بە دەستانی سەراش هەموویان سەریان لە موحاكەمە یەكی وا ئەخوری. بە هەموویانەووە قسەیان كرد بە یەك كە موحاكەمە یەكی وەها بۆ ناھەنگی رۆژیكی سوله‌یمانی پێویستە. رۆژی چواری نیسانیان دانا بە رۆژی موحاكەمە،

پسووله دروست کرا و بهو پسرولانه به پیره میرد و سه یعلی راگه یئرا که رۆزی چواری مانگ حازری موحاگمه بن. حاجی توفیق چند شایه تیکی پتکه وه ناو که سه یعلی کفری کردوه له گهل ئه وه شا ئه مانه هیچی وا نه بوون سه ی عهلی هه ر ئه و بوو له وه تووره ئه بوو هه ر وه خت که حاجی توفیق ناوی ئه هینا پئی ئه وت: «سه یعلی بسمیلا» ئیتر حاجی توفیق ئه م قه وانهی بو دروست کرد.

رۆزی یه کی مانگ پیره میرد ناردی به شوین هه موو ده هۆل و زورنا ژنه کانی سوله یمانیدا که هه ر له ئیسته وه به ده هۆل و زورنا کوتان بکه ونه ناو شار و بلین رۆزی چواری مانگ موحاگمه ی حاجی توفیقی پیره میرد و سه یعلی بسمیلا یه له سه رای سوله یمانی. به مجۆره ده هۆلکوت که وتته ناو گه ره که کانی سوله یمانی ماوه ی سی رۆژ ئه م بیان وت، به لام پاره یه کی باشیشیان له حاجی توفیق وه رگرت. سه یعلی جاران تووره ئه بوو هه ر له بهر ئه وه بوو که پیره میرد له بهر خۆیه وه پئی ئه وت بسمیلا، ئیسته بسمیلا که وته دم زورنا ژهن و هه موو منالی سوله یمانی.

رۆزی چواری مانگ ئه هلی دایه ره کان و خه لکی سوله یمانی هه موو روویان کرد بو بهر ده رکی سه را. ده رزیت هه لبخستایه نه ئه که وته سه ر ئه رز. مه حکه مه دانیشته، مه لا سدیق له سه ره وه قازی له م لایه وه سه یعلی خرایه قه فه زی تاوانبارانه وه، پۆلیس له م لاو له و لایه وه به تفه نگه وه راوه ستان. حاجی توفیقی پیره میرد به خۆی و شایه ته کانه وه راوه ستان. سه رۆکی مه حکه مه به ناوی خاوه ن شکۆوه مه حکه مه ی ره سمی بلاو کرده وه رووی کرده سه یعلی که ئه و حاجی توفیقه داوا ئه کا تو کافر بوویت تو ئه لئی چی؟ [سه ی عهلی] ره نگ له روویا نه ماو وتی: وا نیه من موسلمانم «اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله». رووی کرده حاجی توفیق وتی تو چی ده لئی؟ وتی: «جه نابی سه رۆکی مه حکه مه ئه م سه ی عهلی بسمیلا یه به منی وتوه زه ندیق و ئه مانه ش شایه تمن. زه ندیقیش بو موسلمان ناوتری له ئاینی ئیسلاما یه کینک موسلمانیک به کافر ده رکا خۆی کافر ئه بن.

ئه مجا سه رۆک رووی کرده قازی و وتی بیر و باوه ری ئیوه چیه. قازی وتی به لئی له زه مانی ئه مه و یه کانا که ئه و ترا زه ندیق یانی کافر وه ئیسته ش ئه و تاوانباره - که له و قه فه سه دایه - شایه تیمانی هینا مه عنای وایه له کفره که ی خۆی په شیمان بووه ته وه.

ئه مجا ئیتر بیرى مه حکه مه چۆنه به مجۆره حوکم ئه دا.

رووی کرده حاجی توفیق وتی تو ئه‌لتی چی؟ وتی جه‌نابی حاکم ئه‌م پیاوه به منی وتوه زه‌ندیق و لئی خوش نابم. له گه‌ل ئه‌وه‌شا پرس و رای مه‌حکمه‌ه چۆنه من له‌و پرس و رایه ده‌رناچم.

سه‌رۆک وتی رای مه‌حکمه‌ه ئه‌وه‌یه که ناشت به‌ره‌وه له گه‌لی و ریکه‌ونه‌وه. حاجی توفیق وتی جه‌نابی سه‌رۆک من له‌م ریگایه‌دا تووشی زیانیککی زۆر بووم، ئه‌بێ زیانه‌که‌م بۆ بیژیری. سه‌رۆک وتی مه‌حکمه‌ه به‌ ناوی میهره‌بانیه‌وه داوات لی ئه‌کا که ناشت بینه‌وه. حاجی توفیق وتی له سه‌ر روو لیتانی مه‌حکمه‌ه من له گه‌لی ناشت ئه‌بمه‌وه و لئیخۆش ئه‌بم له سه‌ر ئه‌وه که له ئیسته به‌ دواوه هه‌ر چه‌ند وتم سه‌ی‌عه‌لی بسمیلا، ئه‌م سه‌ی‌عه‌لی بسمیلایه تووره نه‌بێ.

سه‌رۆک رووی کرده سه‌ی‌عه‌لی وتی: تو ئه‌لتی چی؟ سه‌ی‌عه‌لی ملیکی لار کرده‌وه و وتی باشه هه‌ر که ئه‌و وتی باشه. بوو به چه‌پله‌و هه‌را و سه‌ی‌عه‌لی له قه‌فه‌س هاته ده‌ره‌وه و حاجی توفیق چوو به لایه‌وه ده‌ستی خسته ناو ده‌ستی و ناشتی بووه‌وه له گه‌لیا. ئه‌مجا پاش ئه‌و رۆژه پیره‌میرد به‌ ده‌م وازی نه‌هیتنا، هه‌موو جار له رۆژنامه‌که‌یا به نووسین «سه‌ی‌عه‌لی بسمیلا»ی ئه‌نووسی و سه‌ی‌عه‌لیش له داخا وه‌خته‌بوو شه‌ق به‌ری و هه‌یجیسی بێ نه‌ئه‌وترا. ئه‌م محاکمه‌و محاکمه‌ کاریه‌ش هه‌مووی بۆ گالته‌بوو، ئه‌گه‌ینا هه‌یج بناغه‌یه‌کی نه‌بوو.

- مه‌لا قادریک هه‌بوو مه‌لای هه‌مزایای بلباس بوو، گه‌نپایه‌وه وتی: ئه‌وا گه‌لی جار له نوێز و قورئان خویندنا ئایه‌تی «تتجافی جنوبهم عن المجاحع» ئه‌هاته پیتشه‌وه و ئه‌مخویند. هه‌مزایا هه‌موو جار پیتی ئه‌وتم مه‌لا نان و جیگام پیتداوی و له سه‌ر منه‌وه ئه‌زیت، که‌چی تو ناوی جاف له نوێز و قورئانه‌که‌تا دیتیت. وتی منیش وتم ئاغا ئه‌مه من نایلیتم قورئان قورئانی خوايه‌ خو من دامنه‌ناوه. ئاغا وتی مه‌لا من ئه‌مه نازانم ئه‌بێ ناوی ئیمه‌ش هه‌بێ له قورئاندا ئه‌گه‌ینا ئه‌نجامی باش نابێ.

وتی به‌م جوژه ماوه‌یه‌ک له کیتشه‌و به‌رده‌دا بووین ئه‌و هه‌ر ئه‌یوت و منیش خو هه‌یج ئه‌وه‌نده‌م زانی شه‌ویک زه‌لامیک کردی به ژووراو خه‌نجه‌ریکی رووتی به ده‌سته‌وه‌یه وتی هه‌مزایا ئه‌لی: یا ئه‌م خه‌نجه‌ره یا ئه‌بێ ناوی ئیمه‌ش له نوێز و قورئانا هه‌بیت. جاف چ رایه‌ی ئه‌وه‌یان ئه‌که‌وی ناویان هه‌بێ و ئیمه‌ش وه‌کوو که‌ندوووان له‌وی بکه‌وین؟ که‌چی نان و به‌رگی تویش له سه‌ر ئیمه‌یه.

وتی ئیتر به ته‌واوی من چوومه تاسه‌وه و تیگه‌یشتم که کابرا به ئاشکرا مرخی لی خووش کردووم و تم برا زور چاکه و خوا قادره به سهر هموو شتیکا به‌لی و وحی ههر بو پیغه‌مبهره به‌لام ئیمه‌ش هه‌ین.

روژی دواپی نوژی شیوان بوو له پاش سووره‌ی فاتحه ئه‌وه و ت: «تیبیاس ده‌نوکه‌م علی سه‌رنا له ناوهم فی نوژنا و نفوسهم فی دلنا فه‌سه‌ره‌م به‌ره‌شی بابهم یا لیتنا یا لیتنا نه‌بوو مایه له ناویانا لانهم ککلبهم ههر نه‌وه‌رن بدوره‌م الله اکبر». که له نوژی بووینه‌وه هه‌مزغا هه‌ستا هات به لامه‌وه ده‌ستی کرده ملم و وتی: ماموستا به و قورنانه ئیستا ته‌واوه هه‌موو جار له نوژی ههر ئه‌م ئایه‌ته‌مان لۆ بخوینه.

به‌رپکه‌وت شه‌وی دواپی مه‌لا پیروتیکی خه‌لکی نه‌و بناری سه‌رده‌شته هه‌بوو هاته ئه‌وی له پاش به‌یینک که توزی لامان چۆل بوو مه‌لا پیروت وتی مه‌لا قادر که‌ی ئه‌مه ئایه‌ته تو خویندته‌وه؟ و تم به‌لی ئایه‌ته تووره بوو وتی چۆن؟ و ت: «دوینی شه‌وی ئه‌م ئایه‌ته له گه‌ل خه‌نجه‌ریکا هاته خواره‌وه». ده‌ستی کرد به پیکه‌نین و کاره‌ساته‌که‌م بو گێرایه‌وه.

- حه‌مه بچکۆلی عه‌لیاغا له پشه‌ده‌ر قسه‌ی له مه‌لا سلیمانی ماوه‌ت نه‌گێرایه‌وه که چۆن حه‌دیس ئه‌خوینتیه‌وه؛ ئه‌یوت: «ماموستا مه‌لا سلیمانی حه‌دیسان ده‌خوینتیه‌وه ئه‌لی پیغه‌مبهری بو حه‌زرتی حونه‌ری گێرایه‌وه ئه‌ویش بو حه‌زرتی عه‌لی گێرایه‌وه، ئه‌ویش بو حه‌زرتی حه‌سه‌نی گێرایه‌وه، له‌ویوه ورده ورده هاته خوارئ تا گه‌بشته سهر حه‌زرتی سه‌حله‌به‌ی له‌ویوه هینای له مه‌جلیسی وه‌عه‌زه‌که‌یدا وه‌کوو رمبی چه‌قاندی».

- ئوبالی گێرانه‌وه‌وی ئه‌م قسه‌یه‌ش به ئه‌ستوی کاک فوناد عارف نه‌و بۆی گێرامه‌وه:
کابرایه‌کی گرده‌له هه‌بوو «لاله‌پاشا» یان پی ئه‌وت. له سهر رووباره‌که‌ی «ئالیشه» راهه‌ستا بوو ئه‌یه‌ویست لیتی به‌رپته‌وه، به‌لام نه‌یشه‌ویرا لیتی بدا. له و کاته‌دا دوو کوری زه‌به‌لاحی که‌ماله‌یی هاتن نه‌وانیش ئه‌یانویست به‌رپنه‌وه چاویان که‌وت به کابرا گرده‌له‌که وه‌ستا بوو وتیان: «گۆرانه ئه‌وه تو مه‌له‌وانی لیره راویستیگی؟» وتی: ئا. وتیان نامانه‌رپتیه‌وه یه‌کن وه‌قهرانی؟ وتی: با. ئینجا پتی و تن ئیوه بکه‌ونه ئه‌م لاو نه‌و لامه‌وه تا بتانگرم و بتانه‌رپتمه‌وه خۆی که‌وته ناوه‌راستیان. پشتینه‌که‌ی ههر دووکیانی تووند گرت و دایان له ئاوه‌که گه‌بشته نیرگه‌ی ئاوه‌که ئاو به‌گور بوو پتی کابرای کورته‌له‌ی له‌زه‌وی بری به‌لام له به‌ر ئه‌وه ئه‌وان زه‌لام و به‌هیزتر بوون ئاو زوری به سه‌ریانا نه‌شکا ئه‌وه‌نده هه‌بوو

کابرای کورت‌له خۆی به‌وانه‌وه گرتبووه‌وه که ئه‌وان ئه‌یانیننی ئه‌م قاچی تاقدانه جووت ئه‌کا له‌ناو ئاوه‌که‌دا ئه‌یانوت: «ئه‌ها گرده که‌وته مه‌له ده‌ک دایک بۆت نه‌نالیننی».

- کابرایه‌کی «باشکی» حه‌مه‌وه‌یسی ناو بوو گه‌مالینکی ئه‌بێ زۆری خۆش ئه‌وئ پینی ئه‌وت «سه‌بۆر». به‌رخینکی له‌ رانه‌که‌ بۆ جیا ئه‌کاته‌وه‌و بۆی ده‌ستتیز ئه‌کا. به‌رخ زاوژی ئه‌کا و ئه‌بێ به‌ پانزه‌ بیست سه‌ر کو‌توپر گه‌ماله‌که‌ ئه‌تۆبێ. مامه‌ وه‌یس زۆر بۆی دلگران ئه‌بێ له‌ گه‌ل ژنه‌که‌یا که‌ په‌خه‌ی ناو ئه‌بێ پرسه‌ی بۆ دانه‌نین و شین و شه‌پۆریکی زۆری بۆ ئه‌که‌ن. پاش برانه‌وه‌ی پرسه‌ له‌ گه‌ل په‌خه‌ی ژنیا ئه‌چن بۆ لای مه‌لا که‌ میراته‌که‌یان لینه‌ش کا. کاره‌سات له‌ مه‌لا تینه‌گه‌یه‌نن مه‌لاش به‌لایه‌وه‌ نیچیریکی باشی ده‌ست که‌وتووئه‌لنی: مامه‌ حه‌مه‌وه‌یس شه‌ش سه‌ری بۆ تو مامه‌ حه‌مه‌وه‌یسیش ئه‌لنی: «ئه‌ی وه‌ قوروانی ده‌مت وم». چار سه‌ریشی بۆ دایه‌ په‌خه‌. دایه‌ په‌خه‌ش ئه‌لنی: «ئه‌ی بیم وه‌ده‌ورتا». ئینجا چاوه‌ڕینی ئه‌وه‌ن که‌ ئه‌ویتی‌شیا‌ن لێ به‌شکا له‌ پاشا مه‌لا ئه‌لنی ئه‌وه‌شی که‌ ماوه‌ته‌وه‌ بۆ من. مامه‌ حه‌مه‌وه‌یس تووره‌ ئه‌بێ و ئه‌لنی: «ئاخر مه‌لا بیغه‌ره‌ تو باوکی سه‌بۆر بوویت تو برای سه‌بۆر بوویت توچی سه‌بۆریت؟ له‌م ناوه‌دا خۆت قوت کردگه‌سه‌وه‌ ده‌مت ئیژی برینگی په‌ز برینه‌وه‌س ئیمه‌ که‌س و کاری سه‌بۆرین تو گوو خۆری کویت؟»

- حاجی مسته‌فا پاشا گنپرایه‌وه‌ وتی:

ئهو سه‌له‌ من ئه‌میری حه‌ج بووم له‌ عه‌ره‌فاتا ته‌واف ئه‌که‌ین قه‌ره‌ بالغه‌که‌ی له‌وه‌دا نییه‌ گوشت که‌وتۆته‌ سه‌ر گوشت. سه‌یرم کرد وا کابرایه‌کی کوردی شاره‌زووری لای خۆمان له‌ به‌ر ده‌مه‌وه‌یه‌ ئافره‌تینکی که‌ته‌ی زله‌ی سه‌نگالی له‌ پیتش کابراوه‌یه‌و سمتی به‌ ته‌واوی توند بووه‌ له‌ به‌ری کابرا. له‌ ته‌وافیشا جگه‌ له‌ جه‌نجالیه‌که‌ هه‌رکه‌ له‌ عاستی خۆی و له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ خه‌ریکی دو‌عا کردن و پارانه‌وه‌یه‌. گویم لێ بوو کابرای به‌رده‌مم هه‌مو دو‌عاو پارانه‌وه‌که‌ی ئه‌وه‌ بوو به‌ کوردی ئه‌یوت: «بینایی چاوان گشت جارێ خۆت فه‌رمووگته‌ هه‌ر که‌ بچن ته‌وافی مالی من بکا خۆریه‌کی پان و پۆری ئه‌ده‌م. ئیسته‌ ئه‌م خۆریه‌ قۆره‌ که‌ تو لێره‌ داگته‌ وه‌ من من چی لێ بکه‌م؟ ئه‌وه‌ من جینگه‌م نییه‌ توژی قنگه‌م بجوولینمه‌وه‌ ئیسته‌ چون ئیشی وام پێ ئه‌کری؟ ئاخر ناوی تو خۆت نه‌ختینکی لێ بزانی که‌ چ وه‌ختی وه‌ختی خۆریه‌؟»

- کابرایەک هەبوو خەلکی ئەو شارەزوووری دەشتی «موان»ە بوو، لە گەل مەلا و فەقیدای زۆر دانیشیبوو؛ هەموو جار گویی لیبوو کە مەلا سوورەتی «والتین و الزیتون»ی ئەخویند و پینخۆش بوو. رۆژیک ئەپرسی لە مەلا و ئەلنی: مامۆستا ئەو وە والتین و الزیتون یانی چی؟ ئەویش ئەلنی: برا ئەوە خوا سوینی بەو دوانە خواردووە تین یانی هەنجیر و زیتونیش زەیتونە.

ئەم کابرایە ئەمە ئەگریتە دل و جاریک ریی ئەکەوێتە ریزاو هەنجیری بۆ دینن ئەخوا سەیر ئەکا زۆر خۆشە ئەلنی: «بیم وە ساقەت بینایی چاوان! خاست لی زانیگە و سۆیتدت بی خواردگە».

ماوەیەکی تری پێ ئەچێ لەو خوارە تووشی داریک ئەبێ بەریکی سەوزی خەری پێوێه ئەپرسی ئەمە چییە؟ پێی ئەلن زەیتونە. زۆر بە ئارەزوووە پەلاماری ئەدا چەند دەنکیک لە دارە کە ئەکاتەووە ئەیخاتە دەمی. ئەو زەیتونەش دیارە هیشتا کال و کرج و نەگەیشتوو. سەیر ئەکا تال و تفت و تیژە لەوانەییە دەمی هەلا هەلا بیی ئەیتفینیتەووە ئەری بینایی چاوان!...

- ئەحە ی کپنوو جاریک ریی ئەکەوێتە کەرکووک ئەچیتە مزگەوتە کە ی ناو بازار بۆ نوێژ کردن. ئەیهوئ دەستتوێژ بشوا ئاو نییە. مجەوهرە کە گۆزە لەیه ئاوی بۆ دیتیت دەستتوێژە کە ی ئەشواو بۆ نوێژە کە نامینیتەو. ئەیهوئ پڕوا مجەوهرە کە سەری ریی پێی ئەگری ئەلنی: کاکە بێنە پارە ی ئاو کە ئەویش ئەلنی پارە ی چی؟ من دەستتوێژم شۆردووە خۆ بە فراوم نەخواردۆتەو. ئەلنی: من ئەمانە نازانم ئاو لێرە بە پارە ی، بێنە پارە ی ئاو کە. ئەمیش هیچی پێ نامینێ پشستی تی ئەکا و تریکی بۆ ئەکەنی ئەلنی: «برا ئەوە خۆت و ئەوە دەستتوێژە کە ت ئیر بۆچ وازم لی نایەنی».

- کابرایەکی مەنگوری زستان ئەبێ ئەچیتە سەر ئاو، دەست بە ئاو ئەگە یەنی. لە پاشا دەست ئەکا بە دەستاو کەدا و ئاو ئەدا بە خۆیووە لەو وەختەدا کە ئاو کە فری ئەدا بۆ خۆی لە ترسی ساردی ئاو کە خۆی بەرز ئەکاتەووە ئاو کە ی لی ناکەوئ ئەلنی: «ئە ی لە دا ی لیت بەرم نە یگرت». چەند جاریک هەر ئاو ئەدا بە خۆیووە خۆی بەرز ئەکاتەووە نایگری ئاخر جار ئەلنی: «هەر ئەو یە ئەمجارەشت بۆ فری ئەدەم گرتی گرتی نە یگرت بە گونی بارگیرە کیمەو».

- فهقیه‌کی خه‌لکی سیساوای خوشناو هه‌بوو هه‌ر نه‌یخویند و هه‌یج فیر نه‌ه‌بوو. پنیان وت که‌وایه بوچ واز ناهینی؟ نه‌ویش وتی: «هه‌ر ده‌خینم هه‌ر ده‌خینم تا ده‌گه‌مه شه‌رح هه‌قایدان چمزانی چمزانی چمنه‌زانی ده‌گه‌ریمه‌وه سهر هه‌واملان. دیسان هه‌ر ده‌خینم هه‌ر ده‌خینم تا ده‌گه‌مه شه‌رح هه‌قایدان چمزانی چمنه‌زانی ده‌گه‌ریمه‌وه سهر هه‌واملان. نه‌مجاره‌ش هه‌ر ده‌خینم هه‌ر ده‌خینم تا ده‌گه‌مه شه‌رح هه‌قایدان چمزانی چمزانی چمنه‌زانی به‌ساقی کیرمه‌وه».

- حاجی ئیلخانی دیبوکری نه‌یه‌وئ نه‌سپیک بکری، به‌عه‌لیاغای کوری نه‌لی: عه‌لی رۆله نه‌سپیک‌کی باشم بو‌پیدا که‌بیکرم. عه‌لیاغاش خۆی نه‌سپیک‌کی باشی نه‌بن نه‌لی چاک وایه بیفرۆشم به‌باوکم. نه‌سه‌که‌دینن و نه‌یگترین به‌به‌رده‌می حاجی ئیلخانیدا حاجی نه‌لی: غاریک‌یکه‌شی پیکه‌ن. که‌کابرا ئاوزه‌نگی لی نه‌دا نه‌سه‌په‌تریک نه‌که‌نی. حاجی ئیلخانی نه‌لی: «لایه‌ن لایه‌ن به‌ریشی باوکی خاوه‌نیه‌وه».

- کابرایه‌کی کورد کورپیک‌کی هه‌بوو ناردبوویه فهقیه‌تی. کابرا رۆژیک نه‌چن نه‌بن به‌میوانی فهقیه‌کان. کوره‌که‌ی سووخته‌بوو، نه‌بوایه‌خزمه‌تی فهقیه‌کانی‌تری بگردایه. کابرا که‌گه‌رپایه‌وه مالی خۆیان لییان پرس‌ی کوره‌که‌ت له‌چیایه؟ وتی: «هه‌ر ده‌نگی لیوه مه‌که‌ن ماشه‌للا نان و جای نه‌و گشت مه‌لا زل زلانه‌وه ده‌ست نه‌وه تا نه‌و نه‌یژی نان بخۆن و نانیا ن بو‌دانه‌نی که‌سیان رایه‌ی نه‌وه‌یان ناکه‌وئ نان بخۆن. ماشه‌للا فره‌زل بو‌وگه».

- شیخ مه‌حموی شیخ سه‌عید مه‌لیک بوو له‌سوله‌یمانی. شیخ عه‌لیک هه‌بوو پنیان نه‌وت شیخه‌لیه‌په‌رۆ له‌مزگه‌وتی مه‌لا نه‌مینی مام رۆسته‌م بوو. نه‌ویش به‌ناوی شیخایه‌تیه‌وه جار جار نه‌که‌وته‌قسه.

شه‌ویک شیخ مه‌حموو چه‌ند که‌سپیک‌کی له‌گه‌لا نه‌بن نه‌چیته‌مزگه‌وته‌که. زه‌لامه‌کان له‌گه‌لی نه‌ه‌لی جه‌ماعه‌ته‌که له‌سهر سه‌کو‌ی مزگه‌وته‌که نه‌بن، شیخ خۆی نه‌چیته‌ژووره‌که‌ی شیخه‌لی کام لات ئیشی شلپ و کوت دایشه‌گری. نه‌وه‌نده‌ی لی نه‌دا نیوه مه‌رگی نه‌کا و سه‌ریشی نه‌شکینی.

لە پاشا کە ئەو ئەپووا شیتخەلی دیتە دەرهووە خوینە کە ئەشواتەو. ئەهلی جەماعەتە کە پنی ئەلین: یا شیتخ ئەو مەلیک لە ژوورەو بوو ئەو شلپ و کوتە چی بوو؟ ئەویش ئەلن: «شیتخ بئ قەزا بئ لیم ناگەرئ، خەریکی گالتەو چنگە برچی بووین ئەو تە ناخری سەریشم شکا. پیم وت ئیتەر جاریکی تر من بیت و گالتە لە گەل تۆ ناکەم ئیتەر مەبەرەو».

- پیاویکی کورد لەو سەرە منالە کوردیکی راگرت لۆ ئەو لە مالا ئیش و فرمانیان بۆ بکا. شەویک پیاو کە چوو بۆ مالی ئاشنایەکی، بە کورە کەمی وت فانۆزە کەم بۆ هەلگرە. ئەویش فانۆزە کەمی هەلگرت، بەلام لە دواي ئاگایەو ئەپۆیشت. ئاغا پیتی وت پیشکەو کورە کە وتی: قوربان رایەم ناکەوی پیشکەوم. ئاغا وتی ئەگەر پیتش نە کەوی رووناک نابن. خزمەتکارە کە وتی: ناخر بۆ من بئ عەدەبیبە پیتش ئاگای خۆم کەوم. ئەویش وتی: رۆلە مادام چرات بە دەستەو یە ئەبئ پیشکەوی. خزمەتکاری خەلکیش کە چراتە گرن بە دەستەو لە پیتش ئاگایانەو ئەپۆن. ئەمجا خزمەتکار ئیتەر پیشکەوت.

بە یانی ئاغا وتی: رۆلە ئەو سەبەتە یە هەلگرە بچین بۆ بازار هەندئ گوشت و شت بکڕین. کورە کە سەبەتە کەمی هەلگرت و کەوتە پیتش ئاگایەو. ئاغا نەوی لە قۆلی و وتی هەتیو پیتش مە کەو ئەبئ لە دواو بەرۆی. هەتیوو وتی: ئەی شەوی بۆج وتت لە پیشەو بەرۆ؟ وتی ناخر شەوی وا بوو ئیستە وایە. کورە هەر سەبەتە کەمی دانا و وتی: «ئاغا بە دوعا باشکەو و پیشکەو بە من ناکرئ» و لئ دا رۆیشت.

- ژنیک لە «چنگیان» هەبوو ناوی پورە فاتە بوو؛ ئافرەتیک زۆر لە خوا ترس و چاک بوو. خزمەتی فەقیەکانی زۆر بە دل ئەکرد و جلی بۆ ئەشتن، چیشتی بۆ ئەبردن بەو بۆنەو پینان ئەوت «دایکی فەقیان». لە گەل ئەمە قسە قوتیش بوو؛ جار جار ئەچوو سەری ئەخستە سەر فەقیەکان و گالتە ی لە گەل ئەکردن ئەیوت: «فەقی ژن ناھینئ هەر کۆی ئەکاتەو کۆی ئەکاتەو لە ناخرا ژنیک دیتنی بە شەویک هەمووی ئەپۆیتنە ناویەو ئەبئ بە کورپیکی سەر زلی چوار بەل ئەستور ناوی ئەنئ مەلا عەبوللا».

- کابرایەکی کورد سەد قەران ئەخاتە باخەلی و ئەچیتە بازار بۆ کەر کڕین. لە ریگادا تووشی مەلاکەیان ئەبئ لئ ئەپرسی بۆ کۆی ئەچی؟ ئەلن: ئەچم کەریک ئەکرم. مەلا ئەلن:

«بلی ئینشائەللا». ئەویش ئەلنی مامۆستا ئینشائەللای بۆچیە پارەیه له باخەلمایەو کەریشە له بازارایە ئیتر ئەم ئینشائەللایە بۆچیە؟

کابرا ئەروا هینشتا ناگاتە بازار، گیرفانێ پارەکە ی لێ ئەدزی. ناچار بە شوینتەکە ی خویا لووس و باریک ئەگەریتەو. له ریگادا تووشی مامۆستا ئەبیتتەو، مەلا لێ ئەپرسی ها برا کەرت کەری؟ ئەلنی: نه ئینشائەللا. ئەلنی: بۆچی؟ ئەلنی پارەم پێ نهبوو ئینشائەللا. ئەلنی: ئە ی پارەکەت چی لیهات؟ ئەلنی: دزیان ئینشائەللا. ئەلنی: ناخر پێم نهوتی بلی ئینشائەللا. ئەلنی: «گۆو بە ریشی بابت ئینشائەللا، گۆو بە گۆری بابم ئینشائەللا بۆ ئیشی کردم ئینشائەللا».

- مەلاکە ی عازەبان له مزگەوتا وه عزی ئەدا ئەیوت: ئافرەت کە مندالی ئەبێ خواووتەتەعالا مەلایەکەیک ئەنیری شەرمی ئافرەتەکە زل ئەکاتەو تا منالەکە ی ئەبێ، ئەمجا مەلایەکەیکێ تر ئەنیری شەرمەکە ی ئەهینیتتەو یەک و وه کوو خۆی لێ ئەکاتەو. کویخا ئەورەحمانی عازەبانی لهوئ ئەبێ هەر راست ئەبیتتەو ئەلنی: «مامۆستا بەو قورعانی تو ناوتەتە سەر رانی راست مەلایەکە ی دووهم سەری نه کردوو بە مالی منا».

- مەلاکە ی «کونەماسی» وه عزی ئەدا ئەیوت: هەر کەسە نانێ بدا له ریگە ی خوادا خوا حۆریەکی ئەداتنی سەری له رۆژاویەو پێی له رۆژەهلات. عەزە کونەماسی هەبوو له کۆرەکەدا دانیشتیوو، هەلیدایە وتی: «مامۆستا ئیستە ئیمە واین له ناوەرستی زویدا ئەگەر نانیک بەدەم له ریگای خوادا و خوا حۆریەکە ی وام بداتنی من ئەکەومە عاستی ناوکی. خۆ ئەگەر بمەوئ ماچیکێ بکەم ئەبێ هەر شتیکم هەیه و نییه بیدەم بە هەقی کاروانا و شەش مانگەپێ بەپێ کەوم بۆ ئەو بگەمە عاستی دەمی و ماچیکێ بکەم. جگە له وه ناگام له خوارە ناوکیشی ئەپێ کەچی بە سەر دێ. وه للا مامۆستا نه ئەم نانه ئەدەم و نه ئەم ماچەم ئەوئ و نه ئەم هاتوچوو ریگایەش ئەکەم بە تووشی خۆمەو.

- زیوهر ئەفەندی شاعر و مەلا سەعید ئەفەندی گەلێ جار له بەر هەیوانەکە ی مزگەوتی عرفانا له سولهیمانی دانه‌نیشن و بە قسە ی ئەدەبی و باسی شعری مەوله‌وییه‌وه رایانته‌بوارد. مجه‌وړیکې مزگه‌وته‌که هه‌بوو گوتی له قسه‌کانیان ئەبوو کە شعری مەوله‌وییان ئەخویندەو. رۆژیک بە زیوهر ئەفەندی ئەلنی: ئەم مەوله‌وییه ئەم قسانە چیە وتونی «هەردەو بەردەو

مەردە»؟ زیوەر ئەفەندیش ئەلنی: دە ئەگەر تۆ ئازای شعریکی وا بلی. ئەویش ئەچیتەووە ژووڕەکەى خۆى و لە پاش تۆزیک دیتەووە دەروە ئەلنی: زیوەر ئەفەندی گویت لى بى ئەوا شعرت بۆ ئەلیم وەکوو مەولەوی. ئەلنی: بلی ئەلنی:

مشتى هەلپلە کەفلەمەش کەردە هەر فیرەش مە یۆ جەشاخ وە هەردە
زیوەر ئیتر هیچی بى ناوترى.

- مەحموو بەگى رەزا بەگ لە کەلار لە کاتی خۆیا سەر خۆش ئەبى. بە خەيالى سەرخۆشى توورە ئەبى لە بیاویکی کوردی جاف کە بیاویان ئەبى. ئەم کابرایەش کە ئەزانى وا مەحمووبەگ لە سەر هیچ لىی توورە بوووە جنىوی داوەتى، بە نازى خزمەتکارىیەووە بە روویا هەلئەچیتەووە. لە بەیانیا بە کابرا ئەلین بابە ئەووە مەحموو بەگ سەرخۆش بوو بۆیە لیت توورە بوو ئەگەینا ئەو لە کەس توورە نابى. ئیتر کابرا ئەچیتە لای و داواى لىیواردنى لى ئەکا و ئەلنی: «میرم وە قەوڕەکەى باوکت نەمزانیو لەو گوووەکەت خواردگەسەووە. ئەوى لىم نەگرى».

- لەو بەر کینووە ئافرەتیک لە ناو کۆمەلێکا مێوانى کرابوون دانیشتبوو. منالیکى هەبوو تازە فیرى قسەکردن ئەبوو، منالەکەى لە باوەشیا دانابوو. شەرع شەرمى بۆ نییە ژنەکە یەکیکی دەنگ گەوڕەى پیاھینا دەستی کرد بە لیدانى منالەکەو بە چەپۆک بەربوووە سەر و گوێلاکى منالى بەسە زمان. منال لە بەر گریان نەپەرژایە سەر هیچیتەر؛ دایکەش هەر وازى نەئەھیناوە ئەبوت: هەتیو حەيای ئىنسان ئەبەى. ئەوئەندە زۆرى لیدا تەنانەت ژنەکانى تر کەوتنە سەر ئەو پڕوایە کە ئەمە منالەکە بوووە ئەم ترەى کەندوووە، بە هەر جۆر بوو لە ژیر چنگیان دەرهینا.

لە پاش تۆزیک سەفرەى نان دانرا و هەموو نیشتنە سەر سەفرەکە، ئافرەتەکە دلى بە منالەکەى خۆى زۆر سوتا کەوا بە ناھەق ئەوئەندەى لیداووە کەوتە دلنەوایى کردن و ماچ کردنەووی و دەست بە سەرا هینانى و دەستى برد گرتگە گوشتىکى سوور کراوہى لە بەر دەما دانا.

منالەکە لەم مێھرەبانیانەى داکی دلى ھاتەووە شوینى خۆى و دەستى کرد بە خۆ شیرین کردن لە بەر چاو دایکەکە یەووە. ئەمجا بە دەنگى بەرز وتى: «دایەگیان ئەگەر ئەمجارەش بترى دیسان لىم ئەدەیتەووە؟»

- حاجی سه‌عید مه‌لا حه‌سه‌نی علاف گئیرایه‌وه وتی:

حه‌سه‌ن ئاغای قه‌ره‌نی هه‌بوو له سوله‌یمانی له ئاخو و ئوخری ژیانیا هه‌موو دهم هه‌ر له مزگه‌وتی حاجی خان خه‌ریکی نوێژ و تاعه‌ت بوو. هه‌موو پاش نوێژیک وه‌کوو خه‌لکی تر ده‌ستی به‌رز نه‌کرده‌وه‌و دوعای نه‌کرد. یه‌کئیک له‌ دوعاکانی نه‌وه‌بوو نه‌یوت: «خوایه‌ محه‌ چاوشین هه‌یه‌ په‌سته‌کئیکی له‌ به‌رایه‌ جامانه‌یه‌کی شپری چلکئی ئالاندووه‌ له‌ مشکیه‌ پیسه‌له‌یه‌که‌وه‌و به‌ستوویه‌ به‌ سه‌ریه‌وه‌ که‌ له‌ ده‌رگای مزگه‌وته‌که‌ ده‌رئه‌چه‌ی به‌لای چه‌پا قابی سییهم نه‌هی چواره‌م به‌رانبه‌ر به‌ مالی حاکمه‌ سیاسییه‌که‌ مالی نه‌وانه‌، لیت تیک نه‌چه‌ی حه‌قی منی لی بسینه‌».

- مه‌لا محه‌مه‌دی چرچه‌ قه‌لایی گئیرایه‌وه‌ وتی:

ئه‌وا جه‌ژنی قوربانه‌ نۆبه‌نیکمان هه‌یه‌ ویستمان بیکه‌ین به‌ قوربانی. به‌ خه‌یزانه‌که‌م وت ئافره‌ت به‌لکوو قه‌سایئیکی باشمان ده‌سته‌که‌وئ که‌ پیسته‌که‌ی نه‌گروئ وای بگروئ کونی تی نه‌کا بیکه‌ن به‌ مه‌شکه‌ بو‌ خو‌مان.

ئه‌ویش وتی ئه‌یه‌رۆ پیاوه‌که‌ شتی وا چۆن ئه‌بێ پیسته‌که‌ی هه‌لگه‌رین بو‌ خو‌مان؟ ئه‌مه‌ قوربانیه‌ ئه‌بێ هه‌مووی بیه‌شینه‌وه‌، گوناحه‌ چۆن ئه‌بێ لێی هه‌لگه‌رین. وتم ئافره‌ت: وس به‌ به‌ خوا ئه‌گه‌ر هه‌موو گۆشته‌که‌شی به‌خوین و توژی له‌ کلکه‌که‌ی بیه‌شینه‌وه‌ هه‌یشتا خه‌یری دوو قوربانی خه‌لکی ترمان ده‌ست نه‌که‌وئ. وتی: چۆن؟ هه‌ر وا واقی ورمای. وتم: «ئافره‌ت خوا که‌ی به‌ خو‌یه‌وه‌ دیوه‌ مه‌لا خه‌یر بکا؟ سه‌ره‌ کلکه‌ نۆبه‌نیکئی ئیمه‌ ئیسته‌ دوو گای قوربانی خه‌لکی تر نه‌خوا».

- هه‌ژار گئیرایه‌وه‌ وتی: پاش ئه‌وه‌ که‌ ره‌زاشا له‌ ئیرانا هاته‌ سه‌ر حوکم فه‌رمانی ده‌رکرد

که‌ هه‌موو که‌س ئه‌بێ کلاوی په‌هله‌وی له‌ سه‌ر کا. له‌ سه‌ر ئه‌مه‌ له‌ ولاتی ئیرانا هه‌را له‌ ناو مه‌لاکانا په‌یدا بوو که‌ ئایا به‌ له‌ سه‌رکردنی کلاوی په‌هله‌وی کافر ئه‌بن یا نابن؟

مه‌لا سه‌لیمئیکی ژنی هه‌بوو له‌ سابلاخ ئه‌و هه‌ر له‌ سه‌ر ئه‌وه‌بوو که‌ هه‌رکه‌ ئه‌م کلاوه‌ له‌ سه‌ر کا کافر ئه‌بن. هه‌ندئ له‌ مه‌لایانئیریش به‌ر په‌رچیان ئه‌دایه‌وه‌و ئه‌یانوت وانیه‌. ئه‌ویش نه‌یوت: «ئه‌وا کلاو په‌هله‌وی بو‌ ئیوه‌ ئه‌ی بو‌ ته‌قویمی به‌خه‌لی چ ده‌بێژن؟ به‌ویش هه‌ر کافر نابن؟»

- مەلا عەبدولحەمیدی بانەیی یەکیک بوو لە موستەعدە هەرە خویندەوارو چاکەکانی شیخ عومەری ئیبنولقەدرە داغی لە سولەیمانی کە لە مزگەوتی «قامیشەکان» بوو. مەلا حەمەینە شیتەش هەبوو هەر لە سولەیمانی، شەویکی سێ شەنبە ئەم مەلا حەمەینە ئەچیتە لای مەلا عەبدولحەمید لە قامیشان پیتی ئەلێ: مەلا عەبدولحەمید چایەکی بێ کلکەم بۆ لێتی. مەلا عەبدولحەمیدیش ئەلێ: تۆ ئەقلت نییە چای بێ کلکە یەعنی چی؟ ئەویش ئەلێ: مەلا تۆ ئەقلت نییە چای بێ کلکە یەعنی هەر بۆ خۆم و خۆت بێ و کەسی بە سەرا نەیت و کلکی لێی پەیدا نەبێ.

مەلا عەبدولحەمیدیش بە سوختەکە ی ئەلێ سەماوەرە کە یان بۆ تیخا چایە کە یان بۆ دروست بکا و خۆیشی بچیتە دەرەو بۆ ئەو هەر ئەمان بە تەنها بمیننەو. سوختە چا ساز ئەکاو خۆی ئەچیتە دەرەو. ئەمان لە ژوورەو دەرگا کە دائەخەن، مەلا عەبدولحەمید دەست ئەبا بۆ ئیستکان کە چا تیکا تەق تەق لەو دیووە ئەدەن لە دەرگا. مەلا عەبدولحەمید هەلئەستی دەرگا ئەکاتەو کە سەیر ئەکەن سێ چوار فەقی مزگەوتی تر بە سەلامووە لەیکم ئەکەن بە ژوورا. مەلا حەمەمین توورە ئەبێ ناوچەوانی ئەدا بە یەکا ئەیهوێ قسە بکا تەق سێ چوار فەقی تریش دین و ئەوانیش سەلام دائەکوێن. مەلا حەمەمین ئیتر ئاگری تی بەر ئەبێ و ئەو نەدیتر شیت ئەبێ. ئەلێ: دایکتان وا لێکەن ئەمە کە لە هێرە وا کۆ بوونەتەو هەر هەلئەسی ئەکا بە کەوشەکانیا و بۆی دەر ئەپەری. مەلا عەبدولحەمید هەلئەستی ئەیگرێ پی ئەلێ: مەلا دانیشە چایە کەت بخۆرەو بۆ کوێ ئەچی؟ چا بۆ تۆ لێنراو. ئەلێ: قوزلقۆرت ئەخۆمەو مەن و تەم چای بێ کلکە ئیستە هەزار کلکی لێ پەیدا بوو. هەر چەندە مەلا عەبدولحەمید لێی ئەپارێتەو کە تۆ دەخەلت چیسە چەندە ئەخۆیتەو بخۆرەو، مەلا حەمەمین رازی نابێ و هەر ئەلێ مەن و تۆومە چای بێ کلکە، ئیستە ئەم ناچسنانە هەزار کلکیان لێ پەیدا کرد. بە بێ ئەو پیالە چایە ک بخواتەو لێیدا رویشت.

- جوولە کە یەک هەبوو لە بوکان خواجە مووشیی ناو بوو. ئەم خواجە مووشییە کچێکی هەبوو - بلامانی - هەموو کەس پیتی فێر بووبوو؛ تەنانەت خواجە مووشی خۆیشی ئەیزانی. لە ناکاو رۆژیک خەبەر یان دا بە خواجە مووشە کە کچە کەت موسلمان بوو. ئەویش هەندێ راماو پاشان وتی: «با برۆ ئەو حیزە هەر بۆ ئیسلام باشە».

- کابرایه‌کی قزلجه‌یی ناوی خو‌ی نابوو شاعر و بره شعرنکی دانا‌بوو بردی بو شیخ ره‌زای تاله‌بانی که په‌سه‌ندیکی بو له سهر بنووسن وه پیشی وت که «ره‌عد»م کردوو به ناوی شعر بو خو‌م. شیخ ره‌زاش ئەم شعره‌ی له باتی په‌سه‌ند به سهر بره شعره‌که‌یه‌وه بو نووسن:

ئە‌ی ترت ره‌عد و تست ره‌شه‌با هکرا ارسکم جدا وایا

- شیخ باب‌عه‌لی ته‌کیه‌یی، مه‌لا عه‌زیزی مفتی سوله‌یمانی، شیخ حیسامه‌دینی عه‌والان، سه‌ید ئە‌حمده‌دی خانه‌قا له که‌رکووک ئە‌مانه‌ هاو‌رتی ده‌وری کۆن و فه‌قیه‌تی بوون. جاریک شیخ حیسامه‌دین له عه‌والانه‌وه دیت بو سوله‌یمانی بو دیده‌نی شیخ باب‌عه‌لی و مفتی. پیش چهند روژیک بریار ئە‌ده‌ن بچن بو که‌رکووک بو دیده‌نی سه‌ید ئە‌حمده‌دی. ئە‌چن و حه‌فته‌یه‌ک له لای سه‌ید ئە‌حمده‌دی ئە‌میننه‌وه. سه‌یدیش روژ به روژ خزمه‌تیا‌ن زیاتر ئە‌کا ئە‌مجا ئە‌که‌ونه سهر ئە‌وه که بگه‌رینه‌وه، سه‌ید ئە‌لی ئە‌م نیوه‌رو‌هش نانی نیوه‌رو‌ پینکه‌وه ئە‌خوین و پاشان خواتان له گه‌ل؛ به‌م جو‌ره رازی ئە‌بن.

سه‌ید ئە‌لی بو ئە‌و نیوه‌رو‌یه نانیکی زۆر نایاب دروست ئە‌که‌ن و ئە‌لی شو‌ربایه‌کی برویشیش لی بنین و به‌لام پیش هه‌موو خواردنیکی شو‌رباکه بینن و ئیتر بوه‌ستن. نیوه‌رو‌ دیت و سفره‌ رائه‌خه‌ن، قه‌ره‌وانه‌ی شو‌ربای ساوه‌ر له سهر سفره‌که ریز ئە‌کری و ئیتر هه‌چیتر نایه‌ن. شیخ باب‌عه‌لی و ئە‌وان هه‌ر چاوه‌ری ئە‌که‌ن هه‌چیتر دیار نیه‌. سه‌یدیش ئە‌لی یا شیخ فه‌رموو نان بخۆن. شیخ به‌ ناچاری ده‌ست بو نان و شو‌ربا درێژ ئە‌کا و که‌وچکیکی لی ئە‌کاته ده‌می سه‌یر ئە‌کا بی خو‌یشه. ئە‌وا سه‌ی ئە‌حمده‌دیش له‌و به‌ری سفره‌که‌وه دانیشتوو، باب‌عه‌لی روو ئە‌کاته مفتی و ئە‌لی: «مفتی به‌راستی سه‌ید ئە‌حمده‌دی تا ئیتره باشی هه‌تیا‌بوو، به‌لام لیره‌دا گووی تی‌کرد».

سه‌ید گو‌یی لی ئە‌بن و هه‌موو مه‌جلس ده‌ست ئە‌که‌ن به‌ پینکه‌نین. سه‌ید ئە‌لی باب‌عه‌لی مه‌به‌ستم ئە‌م قسه‌یه بوو که بلنیت ئە‌مجا ئە‌مر ئە‌کا نانی ته‌واو دینن.

- دیسان جاریکیکه هه‌ر ئە‌م شیخ باب‌عه‌لییه ئە‌چن بو دیده‌نی سه‌ید ئە‌حمده‌دی له که‌رکووک. که ئە‌چینه خانه‌قا ئیشی ئاوده‌ستی ئە‌بن. ئاوده‌سته‌کان به‌ ته‌نیشته‌یه‌که‌وه بوون دیواری به‌ینه‌که‌یان رو‌خابوو، زه‌لام که دابنیشتایه وه‌کوو له ده‌شتا دابنیشتایه وایوو. باب‌عه‌لی ئە‌چینه سهر ئاوده‌ستیک زۆری بی ناچن زه‌لامیک دپته ئاوده‌سته‌که‌ی ته‌نیشته‌یه‌وه به‌لام به

ته‌واوی له یه‌ک دیارن. شیخ باب‌عه‌لی ده‌ست نه‌با قوتو جگه‌ره‌که‌یه‌ک ده‌ردب‌تی و جگه‌ره‌یه‌ک نه‌دا به‌ کابرای ته‌نیشتی و پتی نه‌لی: «به‌خیر بی!»
 نه‌مان له‌مه‌دا نه‌بن یه‌کیکی تریش دی له‌و لایه‌وه دانه‌نیشی جگه‌ره‌یه‌کیش نه‌دا به‌و و به‌خیر هاتی نه‌ویش نه‌کا. کابراکان واقیان ور نه‌مینتی. نه‌لی: برا بوج و اقتان ور نه‌مینتی؟ یه‌کی له‌ دیوه‌خان سه‌ید نه‌حمه‌دا دابنیشی نه‌بی جگه‌ره‌ش بکیشی و قسه‌ش بکا خو له‌ سهر قه‌بران دانه‌نیشتون.»

ئیتیر له‌و ناوه‌دا نه‌بی به‌ هیلکه‌هیلک و فرت و هور. خه‌به‌ر نه‌گا به‌ سه‌ید. سه‌ید نه‌حمه‌د نه‌لی: «نه‌م به‌زمه‌ نه‌بی به‌زمی باب‌عه‌لی بی نه‌لی گورج عاب‌خانه‌کان چاک بکه‌نه‌وه تا باب‌عه‌لی دیواخانیکی تری بو رانه‌کیشاوین و دیره‌کیکی تری نه‌داوه‌ته ژیر.»

- کورپک هه‌بوو له‌و به‌ر کتوه‌ گه‌وره‌ بو‌بوو. ده‌رو دراوسی به‌ دایک و باوکه‌که‌یان نه‌وت به‌سه‌ ژنیکی بو بینن و بوی دانین با ئیتیر نه‌وه‌نده‌ قوته‌قوت نه‌کا. کوره‌ش گویی له‌م قسانه‌ نه‌بوو.

له‌ نه‌نجاما کچیکیان بو دبه‌وه‌و بویان هینا، شایی کرا و بویان کرده‌ به‌رده‌وه‌و کورپان کرده‌ ژووره‌وه‌. خه‌لک به‌ تهمان کور بی به‌ زاوا بیته‌ ده‌ره‌وه‌. کور دیار نه‌بوو تا به‌یانی. به‌یانی هاته‌ ده‌ره‌وه‌ هیچ‌ قسه‌ی نه‌کرد، که‌س و کاره‌که‌ش هیچ‌ ده‌نگیان له‌ گه‌ل نه‌کرد هه‌تا شه‌وی دوایش هه‌ر وه‌ک شه‌وی پیشوو وا بوو هیچ‌ ده‌نگ نه‌بوو. له‌ پاشا دایکه‌که‌ی چوو به‌ لایه‌وه‌ وتی کورم نه‌وه‌ بوج هیچ‌ ده‌نگت نییه‌؟

کوره‌ وتی ده‌نگی چیم بی؟ نه‌وه‌ نییه‌ ده‌نگم لیوه‌ دیت و قسه‌ی نه‌که‌م؟ وتی کورم نه‌وه‌ نالیم، نه‌لیم بوج ناییت به‌ زاوا؟ نه‌لی بوج نه‌بووم؟ نه‌لی کوا؟ نه‌لی نه‌ی نه‌وه‌ نییه‌ ژنه‌که‌تان هیتاوه‌و داتان ناوه‌. دایکیشی نه‌لی نه‌ی دامان ناوه‌ ناخر نه‌بی بجی به‌لایه‌وه‌. کوره‌ش نه‌لی نه‌ی هه‌موو جار ئیوه‌ نه‌تان نه‌وت ژنیکی بو بینن و بوی دانین، نه‌وا داتانناوه‌ ئیتیر چی هه‌موو ده‌م سه‌یری نه‌که‌م دانیشتوو.

دایکه‌که‌ سه‌یری کرد نه‌مانه‌ هیچی که‌لک ناگرئ. که‌ شه‌و داهاات په‌لی کوره‌که‌ی گرت برده‌ لای بووکه‌که‌وه‌ ده‌عباکه‌ی کوره‌که‌ی گرت و خسته‌یه‌ سهر دوابراوی کچه‌که‌ وتی نه‌وه‌ بکه‌ به‌وه‌دا و خوی هاته‌ ده‌ره‌وه‌. کوره‌ له‌ پاشا نه‌وه‌ی کرد به‌وه‌دا سه‌یری کرد خوین په‌یدا بوو. هه‌ر هه‌ستا ده‌رینه‌که‌ی دا به‌ شانیا گارامیک دانرابوو په‌لاماری گارامی دا و به‌ هه‌له‌داوان هات بو لای دایکی و ده‌ستی کرد به‌ جنیودان و گارامی بو به‌رز کرده‌وه‌و وتی:

«ده‌ویت باوک هەر ئیسته نه‌تکوژم، کچی خه‌لکی بۆ خۆی دانیشتیوو تو هاتی وتت نه‌وه بکه به‌وه‌دا منیش وام کرد ئیسته کچ خه‌لتانی خوین بووگه تو بوویت وه سه‌وه‌وی نه‌وه قه‌تله. هەر ئیسته تین نه‌مکوژن تا نه‌یانکوشتگم با تو بکوژم وائو خوینه ناهه‌قه‌ت کرد وه‌ریشمه‌وه.»

دایکی زانی کوره‌که‌ی بوو به‌ زاوا هه‌ر‌ای کرد بۆ لای بووکئی و خه‌لکیش کوره‌که‌یان گرت. له پاشا تییان گه‌یاند که نه‌وه هه‌یج نییه‌و شیوه‌ی کور به‌ زاوا بوون و ژن هه‌ینان ناوایه.

- شیخ محهمه‌دی شیخ جه‌لال گه‌یرایه‌وه وتی:

مه‌لا قادری دۆله‌چه‌وتی له مزگه‌وتی ئیمه‌ وتی: نه‌وا روژیک تام لینه‌اتوووه زۆر شه‌رزه‌م. چوو مه‌ سه‌ر ناوده‌سته‌که ده‌ستم داوه‌ته ژیر چه‌ناکه‌م سه‌یرم کرد کابرایه‌کی شه‌اره‌زووری هاته ده‌سته‌که‌ی نه‌وه دیومه‌وه. دنیا پاش عه‌سر بوو، عه‌مه‌له‌یی کردبوو پاره‌که‌ی وه‌رگرتبوو. نه‌ویش به‌ره‌حه‌ت لئی دانیشتیوو حسابی نه‌کرد نه‌یوت: چوارده په‌نجایی نه‌کاته ده‌ رویه‌ه. شه‌یریکی پیا نه‌هه‌ینا و نه‌ه‌للا پانزه په‌نجایی نه‌کاته ده‌ رویه‌ه؛ شه‌یریکی تری پیا نه‌هه‌ینا. چوار رویه‌ی بۆ کراسی بلووری، شه‌یریکی تری پیا نه‌هه‌ینا.

وتی منیش له‌م دیوه‌وه وتم: برا نه‌ویتری هه‌لگه‌ه بۆ سه‌راوی سو‌بجانا‌غا. وتی کابرا وتی: «کاو‌رای شاری ئیژی جنۆکه‌ی لیره‌شا هه‌ر واز نایه‌رن؟» هه‌ر هه‌ستا به‌ینی نه‌وه تاره‌ت بگه‌رئ لینه‌دا رویشت.

- له سه‌رده‌می خۆیا له سوله‌یمانی جه‌وره رابواردنیکی هه‌بووه یه‌کیک له‌وانه بووه که ده‌سته ده‌سته و به‌ره‌به‌ره سه‌یرانیان ریک خه‌ستوووه و چوون بۆ سه‌یران. یه‌کیک له‌وانه سه‌یرانی «شه‌و کیل» بووه که نه‌چوون هه‌موو تفاقیکیان نه‌برد و شه‌و له‌وی نه‌مانه‌وه. شیخ محهمه‌دی شیخ جه‌لال گه‌یرایه‌وه وتی:

جاریک تو‌جاره‌کانی سوله‌یمانی له به‌هه‌ارا کو نه‌بنه‌وه بنه‌و بارگه‌ ری نه‌خن و نه‌چن بۆ «پیری شه‌و کیل». مه‌لا حه‌مه‌مینه‌شه‌یته هه‌بوو، نه‌ویش له گه‌ل خۆیان نه‌بن. پیری شه‌و کیل‌یش دووره به‌ شه‌اره‌وه. ما‌که‌ریک دینن مه‌لا حه‌مه‌مین سواری ما‌که‌ره‌که نه‌کن، پینی نه‌لین تو به‌ پینیان ناگه‌یه‌ سه‌ر پیری شه‌و کیل سواری نه‌م گویدرێژه به‌ مه‌نجه‌لی ماستیش دینن نه‌لین نه‌م مه‌نجه‌له‌ ماسته‌ش له به‌ر ده‌می خۆتا دانی ده‌ستی پتوه بگه‌ه؛ وریا به‌ نه‌رژئ. جار جار له‌ داوه‌ سووکه نه‌قه‌یزه‌یه‌ک به‌ که‌ره‌که‌وه نه‌ژهن. که‌ر هه‌له‌ته‌تیزینی له‌وانه‌یه‌ مه‌لا

حەممە مەين داکەوئى. پىئى ئەلەين مەلا حەممە مەين بە مەجۆرە تۆ ناگەيتە پىرى شەو کىل ئە ترسىن داکەوئى و مەنجدە ماستە کەش بېرئى، چاک وایە داتەبەستىن بە سەر کەرە کەوہ. مەلا حەممە مەينىش ئەلى باشە.

ئەمجا گورىسىک دىنن شەتە کى ئەدەن بە سەر کەرە کەوہ بە جۆرىک ئەگەر کەر خۆيشى بگەوزىتتەوہ مەلا حەممە مەين ھەر دانە کەوئى.

ماوہ يە کى باش ئەرۆن و نرىکەو ھەوراز ئەبنەوہ، مەلا حەممە مەينىش بە سواری کەرە کە يەوہ لە پىشەوہ يە. ئەمجا دىنن نىرە کەرىکى رووتى تۆرى بە ھارى ئەخەنە دوای ماکەرە کە ي لەمەر مەلا حەممە مەين. نىرە کەر کە چاوى بە کەفەل و بن کلکى ماکەر ئەکەوئى بۆنىکى پىتوہ ئەکا حەيتە کە ي يەرەق ئەبى و بە بى پەردە ئەپەرىتە سەر ماکەر و لموزى توند ئەکا لە ناو شانى مەلا حەممە مەين. مەلا حەممە مەينىش بە سراوہ تەوہ ناتوانى جوولە بکا، دەست ئەکا بە جنىودان و ئەلى: ئەم نىرە کەرە سەگبا بە دوور خەنەوہ، لە بەر زەرەزەرى نىرە کەر کەس گوئى بە قسە ي مەلا حەممە مەين نادا. نىرە کەرىش لە بەر ئەوق و زەوق رىگای لى تىک ئەچى و وە کوو تىلا ھەموو جار ئەيدا لە بن ران و پشتى مەلا حەممە مەين. مەلا حەممە مەينىش ناویرى دەست لە مەنجدە ماستە کە بەردا لای وایە ئەگەر دەستى لى بەردا و ماست بېرئى خوا غەزەبى لى ئەگرئى. ئەمجا بە ھەموو دەنگىوہ بانگ ئەکا: سەگبا يىنە بىن کىرى ئەم نىرە کەرە بگرن با لە نويزم نەبات.

- ھەر شىخ مەمەد گىرپا يەوہ وتى:

جارىک حاجى مەلا شەرىفى سەعاتچى بۆ نان خواردى ئىوارە بانگى مەلا حەممە مەينە شىتە ئەکا و پىکەوہ ئەچنەوہ نويزى شىوان ئەبەنە مزگەوتى حاجى مەلا رەسوول. جەماعەت ھەموو لە نويز و ورد و شتە ئەبنەوہ مەلا حەممە مەين ھەر لى نايىتەوہ. حاجى مەلا شەرىف ئەلى: مەلا حەممە مەين خىراکە با بچىنەوہ. ئەلى مەلا حەممە مەين ھەستە با بېرۆين. ئەلى: سەبرکە جارى پەلە مەکە. لە پاش بەنىکى تر حاجى مەلا شەرىف دىسان ئەلى: مەلا حەممە مەين چىت کرد؟ ھەستە با بېرۆين درەنگە. مەلا حەممە مەين ئەلى: «قوربان سەگبا بە کە جارى». لە ئەنجاما بە ھەر جۆر بى مەلا حەممە مەين لە نويز و ئەوراد ئەيىتەوہ ھەلئەستى و لە گەلى ئەچنەو بۆ مالەوہ.

کە ئەچنەوہ بۆ مالەوہ حاجى مەلا شەرىف لى ئەپرسى: مەلا حەممە مەين! قوربانە کە يانى چى و سەگبا بە کە يانى چى؟ ئەلى: «قوربان! سەگبا بە کە بۆ ئەوہ کە وازم لى بىتتە و کەم

هه‌لسه هه‌لسه‌م لئ دانیت. قوربانه‌کەش بۆ ناشتی دوا‌یی بۆ ئەوه له رووم هه‌لبیت له گه‌لت بێمه‌وه».

- شیخ عومهری بیاره هه‌ستریکی له خانه‌قادا ئەبێ و ئەتۆبێ، له پاش چه‌ند سالێک بیاویک خه‌لکی هه‌ورامانی ته‌خت دیت بۆ بیاره بۆ زیاره‌تی شیخ. شیخ لێی ئەپرسی: «رۆله تاته‌ت که‌ی عمر خواش که‌رده‌ن؟» ئەویش ئەلئ: «ساقه‌ت بۆ! ئا ساله هه‌سه‌ره‌که‌و شیخی به ره‌حه‌مه‌تو خوا‌ی شی، تاته‌م تۆیا».

کابرا له رووی هه‌لنا‌یه بلی ئەو ساله ئیستره‌که‌ی شیخ تۆبێ ئەو ساله باوکم مرد ناچار به‌و جۆره ئەلئ.

- ناسرالدینشا خه‌یا‌تابشیه‌کی ئەبێ له تاران ئەبێ به ساقه‌ی ت، خه‌یا‌ته‌کانی سنه له مزگه‌وتی «بیر عومهر» پرسه‌ی بۆ دا ئەنێن. کابرایه‌کی کورتاندوریش په‌سته‌کێک له به‌ر ئەکا و سووژنیک ئەکا به په‌سته‌که‌کیا و کشته‌کێک ئەخاته ئەم لاو ئەو لای ملی و ئەچی له ژووری پرسه‌که‌دا دا‌ئه‌نیشێ. یه‌کن له خه‌یا‌ته‌کان ئەمه‌ی پێ ناخۆش ئەبێ پێی ئەلئ هه‌سته بچوو‌ره ده‌ره‌وه. ئەویش ئەلئ: «بیشم به سه‌کینه‌خانی ژتته‌وه! بوچه ئیمه‌گه‌ل ئەهلی ته‌قه‌ل نین؟»

- ئەم دوو قسه‌یه له مه‌لا حه‌مه‌مینی کورێ مه‌لا عه‌بدوللای مه‌ریوانم وه‌رگرت.

ئه‌وره‌حمانی خامه له سوله‌یمانی یه‌کێک ئەبێنێ هه‌ر په‌لاماری ئەدا ده‌ست ئەکاته ملی و ماچی ئەکاته‌وه و ئەلئ: «به‌قوربان‌ت بم! سێ رۆژه له سه‌ر ئەم چه‌قی رینگایه راوه‌ستاوم یه‌کێکی خه‌لکی سوله‌یمانی به‌رچاو ناکه‌وێ. وا ئیسته تۆ له جینگای هه‌موو که‌سه‌کانمی».

- وه‌کوو وترا شاری سوله‌یمانی رابواردنی سه‌یر سه‌یری تیدا بووه. خانه‌قای مه‌حمووی به‌حه‌وز و باخه‌که‌یه‌وه به شوخ و شه‌نگی له مه‌لا ئەسه‌ده‌د به‌و لاوه به‌و ته‌ببعه‌تی راباردن و دلته‌ریه که له‌و خانه‌قایه‌دا بووه سه‌رده‌می رۆژیک له رۆژانی راباردوو دینتته‌وه به‌ر. هه‌ر شیخ محه‌مه‌دی شیخ جه‌لال گه‌یرایه‌وه وتی:

له زه‌مانی مه‌لا خالدا له خانه‌قا له لیواری هه‌وزه‌که‌وه به‌رو شته رائه‌خری و دا‌ئه‌نیشێ. له‌و به‌ری هه‌وزه‌که‌شه‌وه سه‌ماوه‌ر تیخراوه‌و چا ساز کراوه. ئیسته‌کانه چا ئەخه‌نه سه‌ر سینی

پالی پتووه ئەنی بە سەر ئاوه کەدا دیت بو ئەم بەر بو لای مەلاکان. کوتوپر لەو کاتەدا کە سینییه کە بە سەر ئاوه کە یەوێ ماریک لە ناو حەوزە کە سەر دینیتە دەرهوێ. شیخ بابە عەلی ئەلی: ئای بریا لەم وەختەدا مشکێک هەبوایە بمانخستایە تە ناو ئەم حەوزە بمانزانایە لە گەل ئەم ماره‌دا چی ئەکەن؟

مەلا زوبەیری باوکی مەلا سالحیش لەوئ ئەبی کە ئەم مەلا زوبەیرە باپیری ئەم مەلا قادری بانگ بیژی ئیستەیی خانەقای حاجی مەلا عەلی بوووە منی لێ بوو بووم بەخدری زیندە، دەست ئەبا قوتوێ جگەرە کە دەردینێ و ئەلی: دەسا قوربان من هەموو وەختێ مشکێکی ئیحتایم پتیه. قوتو ئەکاتەوێ مشک فرتە ئەکا و ئەکەوێتە سەر ئاوه کە ئەمجا مار و مشک لەو ناو ئاوه‌دا ئەیکەن بە شلپ و هۆر و سینی و ئیستکان و چا بەو ناوه‌دا بلاوێ لێ ئەکەن و ئەبی بە سەیر.

- مەلا محەمدی مەلا مستەفای کورد گێرایەوێ وتی:

لە سەردەمی حوکومەتی عوسمانیدا شیخێک هەبوو لە چنارە قەرزاری حوکومەتی بوو، کەردبوویانە سەری و بە تەنگیان هینابوو. ئەویش هانای برده بەر حەمەپاشا و مەفرەزە بە شوپتیهوێ. سەد لیرە لە پاشا سەند بەقەرز و دای بە مەفرەزە کەو رزگاری بوو. ئەم قەرزی دوا خست و هەر نەیهینایەوێ، پاشا کەردیە سەری وتی: «براوێ سەلف هانی وەرە وت بیزیه‌وێ». شیخە هەر گوێ ئەدایەو نەیهینایەوێ، لە ئەنجاما پاشا ناردی گرتیان و هینایان لە ژووریکێ تەنیشت ژوورە کەیی خۆیا حەپسی کرد.

پاشا شوێن لە گەل خیزانە کەیا دەستیان کرد بە گەمەو گالته‌کردن نای بە ناوکیه‌وێ وتی: «بیژی کونی کەم؟» شیخە لەو دیوه‌وێ گوئی لێ بوو بانگی کرد: «قوربان تازە کەیی بو خۆت و کۆنە کەیی بو من». پاشا وتی: «قور وەسەر ئەقلت تو بو خۆت لەوئ هەر لە ورگی خۆت بدە». ئیتر نازانم لە ئاخرا سەد لیرە کەیی لێ سەندەوێ یا نەیسەندەوێ.

- ژنیک هەبوو لە کەرکووک لە بەر تەکیه، میمکە حەنیفی ناو بوو، زۆر پیر و پەرپووت بوو. بەم و بەو ئەژیا لیبان ئەپرسی میمکە حەنیف عومرت؟ ئەیوت: «بە قورباتان بێم پینج و حەو ساران».

- کابرایه‌کی که مال‌ه‌بی نه‌چیته سوله‌یمانی شه‌وی له مالی خانه‌خویکه‌یا فرنی بو دانه‌نین. کابرا به ماستی تینه‌گا قهت شتی وای نه‌دیوو فرنیش تازه تیکراوه زور گهرم بوو، نه‌ینی به سه‌روه هدر له ناو ده‌میوه تا هه‌ناوی هه‌موو نه‌سووتی له روویشی هه‌لنایه ده‌نگ بکا. نه‌و شه‌وه هدر جینگل نه‌دا، به‌یانی نه‌چیته‌وه که نه‌گاته‌وه ناو خیل و کوپ و کال ده‌وری لی نه‌دهن و خه‌بری شاری لی نه‌پرسن. نه‌ویش نه‌لی: «برا هیچ له شار نیسه به‌لام چشتیکی چه‌رمگ هه‌س نه‌گهر چاوتان پیکه‌وت دوو بست به‌وری وه‌سه‌روه بوو بروای پی مه‌که‌ن. نه‌و ده‌ویت باوکه مییه و چوگه‌سه پیستی گورگه‌وه پیاو نه‌سووتینی».

- ها تازه ئینگلیز هاتبوونه عراقه‌وه، زوری پینه‌چوو نه‌یانویست «مه‌لیک فه‌سه‌ل» یه‌که‌م بی به پادشای عراق. بو نه‌م ئیشه بیروپای مه‌ردمیان نه‌ویست و داوایان نه‌کرد. ئینگلیزیکی زل هه‌بوو له که‌رکووک کردیه سه‌ر خه‌لکی ولات که له‌م روه‌وه باوه‌ری خویان ده‌رپن ئایا مه‌لیک فه‌سه‌لیان نه‌وی به‌شایان نایانه‌وی؟

مدیر ناحیه‌یه‌ک هه‌بوو له ولاتی که‌رکووک مه‌حموو نه‌فه‌ندیان پتی نه‌وت. ئینگلیزه‌که نه‌ویشی بانگ کرد و پتی وت توش قه‌له‌مه‌روی ولاتی خۆت تا‌قی بکه‌وه. مه‌حموو نه‌فه‌ندی چوو پرس و رای هیتنا و گه‌رایه‌وه.

ئینگلیزه‌که لینی پرسى: ها چۆن هاتویته‌وه؟ وتی: «قوربان نه‌یانه‌وی». ئینگلیزه‌که چاویکی زیت کرده‌وه و تی وه‌کوو به سه‌رسامیه‌وه «نه‌یانه‌وی؟» مه‌حموو نه‌فه‌ندی که سه‌یری چاوی کرد خیرا وتی: «قوربان نایانه‌وی». ئینگلیزه‌که دیسان چاوی زیت کرده‌وه و به‌وه به تووره‌بییه‌وه وتی: «نایانه‌وی؟» مه‌حموو نه‌فه‌ندی وتی: «قوربان نه‌یانه‌وی». چند جاریک نه‌م نه‌یانه‌وی و نایانه‌وییه هاتوو چووی کرد له به‌ینانا. مه‌حموو نه‌فه‌ندی سه‌یری کرد نه‌مه که‌لک ناگرئ. له پیشترا دو مه‌زبه‌تی دروست کردبوو یه‌کنی نه‌یانه‌وی یه‌کنی نایانه‌وی. نایانه‌وی له گیرفانیا بوو نه‌یانه‌وی له مستیابوو هه‌ر دووکی ده‌ره‌یتنا خسته به‌ر ده‌ستی و په‌نجه‌ی نایه سه‌ر نه‌یانه‌وی وتی: «قوربان نه‌مانه نه‌یانه‌وی»، په‌نجه‌ی خسته سه‌ر نه‌ویریشیان وتی: «قوربان نه‌مانه‌ش نایانه‌وی؛ جا ئیتر فه‌رمانی خۆتانه‌و له‌مه زیاتر ئیتر عه‌زیه‌تی ئیمه‌ش مه‌ده‌ن». نه‌لی ئینگلیزه‌که قاقا ده‌ستی کرد به پیکه‌نین و وتی: «به‌راستی ئیش نه‌وه‌یه که‌تو کردووته‌و تری منت بری».

- شیخ مستەفای قەرەداغی لە متسەرپی کەوتبوو خەریکی محامات بوو. رۆژیک لە بەغدا لە کۆریکا دەرە دەل ئەکا لە ئیشی حوکومەت کە ناروا. مەلا حەوێزاغای کۆییش ئەو سەرەمە نائب بوو لە کۆرە کەدا بوو، روو ئەکاتە شیخ مستەفا ئەلی: «ئاخر قوربان ئەو سەرەمە کە جەنابت مۆتەسەرپ بویت لە هەولێر، ئیمەش هەر وامان ئەوت کەچی تۆ ئەتگرتین و لە بەندیخانەت توند ئەکردین».

شیخ مستەفاش ئەلی: «ئێستە ئەزانم کە ئەو وەختە ئێوە راستان ئەکرد».

- کابرایەکی ئەو خۆشناوە باری گۆزە و دیزە بار ئەکا و ئەیهێنێ بۆ هەولێر. لە قەراخ شار کابرایەکی باجگیری تووش ئەبن و داریک بە هەموو هێزی خۆی ئەدا بە لای بارە کەدا نیوەی ئەشکینێ و ئەلی: «ئەم بارەت چییە؟» کابرای خۆشناویش ئەلی: «ئەگەر داریکی تری پیا کینشی هیچ».

- مەجەوهریک لە «دیلێزە» هەبوو مام رەسوولی ناو بوو، شەویک لە مزگەوت مەولوودی کرابوو هەموو دیلێزەیی کۆ بوونەوه. گەرە و بچووک هەر کە هەلئەستا ئەبوت تو خوا مام رەسوول رەحمەت لە باوکت تۆزێ ناوم بەدری، مام رەسوول ئەوەندە هەستا و دانیشتبوووە بە جاری پەکی کەوتبوو. ئەمجا هەر کە بیوتایە مام رەسوول رەحمەت لە باوکت تۆزێ ئاو بەدری. ئەبوت: «لەعەت لە باوکم و ئاوت نادەمی».

- مەلا کەریمی بیارە گێژایەوه وتی:

ئەوا لە سولهیمانی لە مزگەوتی بابەعەلیدا کۆریکی لە مەلاکانی بناری هەلەبجە دانیشتوین. ئەوەندەمان زانی کابرایەکی رووتەلە لە دوورەوه هات رووی کردە کۆرە کە. شیخ نووری بابەعەلی وتی بە مەلاکانی بەری هەلەبجەو بیارە ئێوە هەر ئەلین ئیمە بە هۆی شیخانێ بیارەو تەویلەوه لە کەشف و کەرامەت تۆزێ تیگەیشتوین، ئێستە من نە لەو شیخانەم و نە هیچ لە گەل ئەودا کەرامەتیکیشان بۆ ئەنوینم. وتی وتمان چۆن؟ وتی: ئەم پیاو وە لە دوورەوه دەرکەوت تەلاقی کەوتوووە تەلاقی کەشی چاک نابێتەوه.

وتی کابرا گەیشته جێ و رووی کردە شیخ نووری وتی قوربان تەلاقم خواردوو و هاتوووم بۆم چاک کەیتەوه. وتی وتووتە چی؟ وتی وتم هەر سێ تەلاقم کەوتی و بە هیچ شیخ و مەلایەک چاک نەبێتەوه. شیخ نووری وتی باوکم تەلاقی هێچی بە سەر هێچەوه

نهماوه، وه کوو خۆت وتوته به هیچ شیخ و مه‌لایه‌ک چاک نابیتته‌وه. کابرا به هه‌ناسه ساردی هه‌ستا لێیدا رویشت. وتی له پاشا پرسیمان شیخ نووری ئەوا به کەشف و کەرامەت زانیت ئەم کابرایه ته‌لاقى که‌وتوو هه‌ی به چیدا زانیت چاک نابیتته‌وه؟ وتی: «که‌واکه‌ی شر و تیلمه تیلمه‌بوو».

- مه‌لا حه‌مه‌مینه‌شیتته هه‌بوو وه‌ختی خۆی له سوله‌یمانی له خانه‌قای مه‌ولانا ژووریکیان دابوو به له‌وئ ئەنووست. ژووره‌که قاپی نه‌بوو. حاجی فه‌قئ پتی ئەلئ قاپیه‌کی بۆ دروست که‌ن من پاره‌که‌ی ئەده‌م. مه‌لا حه‌مه‌مین ئەمه‌ی زۆر پینخۆش ئەبن هه‌ر خیرا ئەچئ بۆ لای وه‌ستا که‌ریمی دارتاش بۆ ئەوه قاپی بۆ دروست کا. وه‌ستا که‌ریمیش ئەلئ جا مه‌لا تۆ ئەندازه‌ت نه‌هیتاوه من چۆن قاپیت بۆ دروستکه‌م؟

مه‌لا حه‌مه‌مینیش ئەلئ هه‌ر ئیستا ئەچم ئەندازه‌که‌ت بۆ دینم. ئەچیتته‌وه هه‌ر چه‌ند ئەکا نازانی ئەندازه‌ی ئەم ده‌رگایه چۆن بگرئ، ئەکه‌وتته بیری که به بالی خۆی ئەندازه‌که بگرئ. هه‌ر دوو بالی ره‌پ ئەکا به‌و جۆره ئەندازه‌که ئەگرئ و ئەگه‌ریتته‌وه بۆ لای وه‌ستا که‌ریم. له ریگادا ئەکه‌وتته چالیکه‌وه ده‌ست ئەکا به هاوار هاوار، پئ ئەزانن. یه‌کیک ئەیه‌وی ده‌ری بینئ به ته‌مایه بنه‌وی له په‌لی ئەلئ: «کوره نه‌که‌ی بنه‌وه له ریشم با ئەندازه‌که‌م لئ تیکنه‌چئ».

- مسته‌فا نه‌ریمان گێرایه‌وه وتی:

سالیک له‌و گۆئ سیروانه شوانیک له‌و به‌ر ئاوه‌که شوانیکی جافی به‌رچاو ئەکه‌وی. بانگ ئەکا هۆ هۆ شوان. ئەمیش ئەلئ هۆ. ئەویتتر له‌ بواره‌که‌وه بۆئ دیتته ئەم به‌ره‌وه ئەلئ: کوره شوانه تۆ نازانی من تا‌های حه‌مه‌جانم چۆن ئیژی هۆ؟ وه‌که‌لام ئیسته وه‌م تفه‌نگه ئەتکوژم. ئەویش ئەلئ: برا کوشتنی گه‌ره‌ک نییه‌ بچۆره‌وه ئەو به‌ر بانگ که هۆ شوان منیش ئیژم «هۆ به‌لئ، هۆ به‌لئ ئیتر کوچکت لئ نه‌واری بۆچی ئەمکوژی؟»

- ئەحه‌ی کړنوو هه‌موومان ئەیناسین که چۆن بووه. جاریک له‌و شاره‌زووره ژنیک منالیکی پئ ئەبن هه‌ر ئەگرین و ژیر نابیتته‌وه. ئەحه‌ی کړنوو له‌وئ ئەبن پتی ئەلئ: تو خوا خاله‌گیان ئەم مناله‌م بۆ بترسینه به‌لکوو ژیر بینه‌وه. خاله ئەحه‌مه‌دیش چاوی قیچ ئەکاته‌وه و روو ئەکاته‌وه مناله‌که ئەلئ: «خوو له‌ قوزی دایکت به‌م». ژنه ئەلئ ئەی بیفه‌ر! خاله بۆچی

من وام وت؟ خاله همه‌دیش نه‌لی: دایکم بۆچی من مه‌یموونم مناله‌کەت بۆ بترسینم؟
منالیکه من بترسینم هەر نه‌بین وای بترسینم پیتی رازی نابیی ئه‌یکه‌مه‌وه به شویتنی خۆیا.

- کارایه‌ک له‌و بهر کپوه ژنیککی هینابوو. ژنه له پاش سنی مانگ خولامینکی تۆی بوو.
پیاوه سه‌ری سه‌رما وتی ئافره‌ت ئه‌مه‌ چیه‌؟ ژنه وتی: پیاوه‌که هه‌چی تیدانییه‌ وه‌ره تا
حسابت بۆ بکه‌م. پیاوه وتی به‌لی. ژنه وتی: ئه‌مه سنی مانگه شووم کردوو به تۆ، بلی به‌لی.
وتی به‌لی. ئه‌مه‌ش سنی مانگه سکم پره، بلی به‌لی. [وتی: بلی. ژنه وتی:] ئه‌مه تۆ مانگه‌که.
پیاوه وتی: وه‌للا ئافره‌ت هه‌یج عه‌قلم به‌م ورده حسابه نه‌شکاوه.

- پیاویک هه‌بوو مه‌لا مووسا و ژنیککی هه‌بوو خا‌ه‌جیجی ناو بوو. مه‌لا مووسا چوو بوو
بۆ کاروان. له پاش ماوه‌یه‌ک کاغه‌زیککی بۆ خا‌ه‌جیجی خه‌زانی نووسی که به‌م زووانه
ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌وه به‌رو. به‌ر مال پاک کاته‌وه. خا‌ه‌جیجیش ولامی نامه‌که‌ی به‌مجۆره بۆ نارده‌وه:
بلین به‌ مه‌لا مووسا ئه‌و به‌ر و به‌ر ده‌رگا ئه‌و لیتی ئه‌پرسن
کردوو به‌و کاغه‌زه ئه‌و لیتی ئه‌نووسن

تا زوو به‌ته‌وه هه‌یج لیتی نه‌ترسن

- پیاوی هه‌بوو له‌و شاره‌زووره ماری ناو بوو، هەر خه‌ریکی گاو گۆتال بوو. براهه‌کی
هه‌بوو سه‌مینی ناو بوو. ئه‌م ماره‌ هه‌موو جار خه‌لکی ئه‌ترسان به‌ براهه‌ی که‌وا پیاو
ماقوولی مالی شیخه. رۆژیک پیتان وت ئه‌ری ماری سه‌مینی برات ئیشی چیه‌و به‌ چ جۆر
له مالی شیخه‌ دایه؟ وتی: «خزمی خه‌زووری سه‌پانی له‌تکه هه‌رمی مالی شیخیه».

- کارایه‌کی مایندۆلی خۆی و که‌که‌ی و ژنه‌که‌ی زستان نه‌بین له به‌ر به‌فرو سه‌رماو
سۆله ئه‌خه‌زینه ژووره‌وه. رۆژیک ناگریان کردبووه‌وه مه‌نه‌جلی پریشی له سه‌ر بوو به
ده‌وریا دانیشتبوون. که‌چه‌ مای پریشه‌که‌ی ئه‌هینایه‌وه کوتوپر پرشینک پریش که‌وته سه‌ر
گۆنای که‌چه‌و زۆر عه‌زه‌تی دا، وتی: «ئه‌ی گووم تیکردی». باوکه‌که‌ دانیشتبوو هه‌له‌یدایه‌وه
وتی: «ئه‌ی کیری که‌رم به‌قوزتا با، خۆ چیشه‌که‌ت پیس کرد». دایکه‌که‌ش رووی کرده
میرده‌که‌ی وتی: «گووم کرد به‌ریشتا ئه‌وه بۆج قوزی که‌که‌مت درێ؟» وه‌للا له سه‌ر ئه‌مه
مال تیکچوو، زله‌زه که‌وته ئاواپی.

- مەلا حەممە مینە شەیتە لە سولە یمانی جاریک کۆر و کال هەلیئە خەپن و ئەیبەن بۆ کانی دۆمان. کە ئەگەنە ئەوئ ئەیانەوئ کەوشە کانی لئ بدزن بۆ ئەو هەم روو هە بەلکۆو سەیرانئیکیان بۆ دروست ببێ. داریک لەوئ ئەبێ ئەلئین کئ ئەتوانئ بچیتە سەر ئەم دارە؟ خەلکە کە یە کە یە کە ئەلئین وەللا کەس ناتوانئ. ئەمانەش مەبەستیان ئەو هە کە بەلکۆو مەلا حەممە مین بلی من ئەتوانم، ئەمجا ببینرە سەر دارە کەو کەوشە کانی لئ بدزن.

سەرە دیتە سەر مەلا حەممە مین ئەلئ دەسا وەللا من ئەتوانم. ئەلئین: دە یاللا. ئەویش چاکئ ئەکا بە لاداو کەوشە کانی دانە کەنئ و ئەیکا بە بەر پشستینە کەیا و بە دارە کەدا هەلئە زنی. ئەلئین ئەو هە کەوشە کانت بۆ کوئ ئەبەئ؟ ئەلئین: «ئاخەر ئەو هە ک لەوئ رینگایە کم دەست کەوئ بۆ خانەقای مەولانا هەر لەوئ کەوشە کانت بەکمە پتیم پرۆمەو هە ئیتر بۆچ بێمەو هە خوارەو».

- کابرایەک هەبوو لەو سەر شێو هە مام و سووئ ناو بوو. زۆر پیر و ئیفتادە بوو بوو. ژنیکی جوانئ هەبوو عەن بەرئ ناو بوو. رۆژیک مانگی رەشە مئ بوو، مام و سوو سەیرئ کرد دوو پشیلە خەریکی گەمەو گالئەن؛ ئەمیش بایەکی تیکەوت بانگی کرد عەن بەر، عەن بەر خیرا وەرە. تا عەن بەر هات و خۆئ ساز کرد مام و سوو بایەکی نیشتەو هە، وتئ: «عەن بەر هەلیگرە بۆ مانگی رەشە مئ سالی دوائ».

- حەممە بەگی حاجئ رەسوول بەگ گێرایەو هە وتئ:

کابرایەک لە تار بەر هەموو سالی کە عیال ئەروا بۆ کوئستان یا ئەگەر پتەو هە لە ناو دارو دەو هەنە کانا خۆئ دانە گرت جوانوو شتی لئ ئەدزین. رۆژیک خیل ئەروا و هەر چەندە ئەکا دەر فەتئ دەست ناکەوئ شتیک بدزئ، ئەیدەوئ بگەر پتەو هە سەیر ئەکا و لە دوائ خیلە کەو هە پیریزنیکی زۆر پیر گۆچانئیکئ بە دەستەو هەو هەت. کابرای دزە ئەلئین: خۆ من هێچم دەست نەکەوت با سەیرئ بەکم بۆ خۆم.

ئەچئ لە پشستەو هە ئەلئ «خوو»، لە گەل خوو کردن پیریزن لە سەر گازی پشت ئەکەوئ و هێچ هەلئاسیتەو هە. هەتیو هە کە ئەلئ واکە بێگتیم. ئەیکئ و لە پاشا ئئئ ئەپرسی مێمکە ئەو هە ترسای؟ ئەلئین: ئەرئ بەخوا.

کابرا وتی سالی دوایی هەر لهو وهخته‌دا چوومه‌وه بۆ تاریه‌ر تیفک‌کریم پیرێژنه‌که گۆچانیکی به دهسته‌وه‌یه‌و به ناو ده‌وه‌نه‌کانا ئەسوورپته‌وه ئەلنی: «خوو خووک‌ه‌که‌ی پار ب‌م وه قوروانت بیره‌وه، بیره‌وه میمکی خۆت بترسینه‌ره‌وه».

رشته‌ی مرواری

- زنیکی هه‌ورامی هه‌بوو ئاته‌ی ناو بوو، هاته‌ سه‌رو کاری مردن و گیانه‌لا. کورپکی مه‌لای هه‌بوو چووه‌ سه‌ری و ده‌ستی کرد به‌ ئامۆژگاری کردنی و پیتوت دایه‌ ئاگات له‌ خوا بی. دایکه‌کش پیتی وت: «رۆله‌ مه‌حه‌دم چیشه‌ن ئاگام جه‌وی بۆ پاسه‌ ئای ئاگاش جه‌من بۆ».

- ئەحه‌ی جاو هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی پیاویکی فه‌قیروکه‌و ده‌نگ باریکیک بوو هه‌لوای له‌ ناو ته‌به‌قا ئەگێراو ئەیفروشت. هه‌یج عه‌زیه‌تی خۆشی نه‌ئەدا به‌ شینه‌یی و له‌سه‌ر خۆ ئەچوو به‌ رینگه‌دا و له‌ ژیر لیه‌وه‌ بانگی ئەکرد هه‌لوای نایاب.

رۆژی پیاویکی خه‌لکی ئەو ده‌شتی دزه‌یییه‌ ریی ئەکه‌وێته‌ سوله‌یمانی سواری ئەسپیک ئەبێ و به‌ ته‌نیشته‌ ئەحه‌ی جاوا تیشه‌په‌رێ. ئەحه‌ی جاویش له‌ سه‌ر کۆلانیکی دانیشتووه‌ له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ هه‌لوا ئەفروشی. کابرای دزه‌یی هه‌ر به‌ سه‌ر ئەسه‌په‌که‌وه‌ بانگی لێ ئەکا که‌ بایی نیو رویه‌ هه‌لوای بداتی. ئەحه‌ش ورده‌ ورده‌ له‌ سه‌ر خۆی ئەبزویه‌وه‌ و هه‌ر خه‌خه‌ن ئەکا کابرا ئەلنی: «کوره‌ رابه‌ رابه‌».

ئەحه‌ی جاو له‌مه‌ تووره‌ ئەبێ چونکه‌ به‌ شیوه‌ی سوله‌یمانی رابه‌ ناوه‌ بۆ رابه‌، لای وایه‌ ئەمه‌ به‌ ناوه‌وه‌ گالته‌ی پێ ئەکا پێ ئەلنی: «کوره‌خۆت رابه‌، دایکت رابه‌، باوکت رابه‌». پاشان ئەحه‌ی جاو تیشه‌گه‌یه‌نن که‌ ئەمه‌ مه‌به‌ستی ئەوه‌ نییه‌ مه‌به‌ستی ئەوه‌یه‌ که‌ یانی زوو که‌. ئەحه‌ش له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ ئەلنی: «جا بۆ نالی خیراکه‌».

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌ «کۆیسنجق» که‌ریمه‌ گه‌وجیان پێ ئەوت. ئەم که‌ریمه‌ گه‌وجه‌ کورپ حاجی مه‌لا ئەمینێ کۆیی بوو. خه‌لکوخوا سه‌ریان ئەخسته‌ سه‌ری ئەیانوت که‌ریمه‌ گه‌وج دنیا کێ ئەبخوا؟ ئەیوت: «کێ ئەبخوا! زمان لووسان تاس و لووسان بێ نامووسان».

- کابرایهک هه‌بوو له سوله‌یمانی عه‌به شیتیان پین ئەوت. شیخ عومهری قه‌ره‌داغی -که به «ابن القرداغی» به ناو بانگ بوو- هه‌موو جار پینی ئەوت: «عه‌به شیت دوعای خیرم بقو بکه». ئەویش ئەیوت: «یا شیخ هه‌ر وه‌خت باست بکه‌ن ئەکه‌و‌یته‌وه بیرم».

- حاجی مه‌لای جوانرۆ ئەچن بقو ئەو ده‌شتی شیروانه‌یه‌و فه‌قییه‌کی تالشی له گه‌ل ئەبن. له‌و ده‌شته‌ تووشی شواینیکی جاف ئەبن. حاجی مه‌لا سه‌یر ئەکا ئەوا شوانه گالۆکیکی به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌و که‌ره‌کیکی خستۆته لاشانی ریشی ماش و برنج بووه. بانگی لێ ئەکا: ئەری لالۆی شوانه له‌ که‌یه‌وه شوانی؟ ئەویش ئەلێ: مه‌لا ئەوه‌تی خۆم ناسیگه هه‌ر شوانم. حاجی مه‌لا به‌ فه‌قییه‌که ئەلێ ئیسته ئەم شوانه تاقی ئەکه‌مه‌وه چونکه ئەمه قه‌ت ئاوه‌دانی نه‌دیوه. ئەلێ: «لالۆی شوانه به‌ چیا ئەزانی خوا یه‌که‌و دوو نییه؟ من ئەلیم دووه.» شوانه‌ش ئەلێ: «مه‌لا من له‌ باوکم بیستگه و تگیه خوا یه‌که. باوکم له‌ باپیری بیستگه و تگیه خوا یه‌که. باپیریشم له‌ باپیره گه‌وره‌م هه‌ر وه‌و جو‌ره ئیسته وه‌ که‌لام خوا ئەگه‌ر تۆ بیژی دووه ده‌که‌مه‌ ملت وه‌م گالۆکه سه‌رت وه‌ک نێرکه ته‌شی له‌و ناوه‌دا خول ئەخوا ئیتر بیوره‌وه».

حاجی مه‌لا وتی که‌ ئەمه‌م بیست ده‌ستم کرده ملی و ناوچه‌وانم ماچ کرد و وتم ئیمانی تۆ له‌ هی من قایمتره.

- سلیمانی حه‌مه‌جانی روغزایی کچیکی شوخ و شه‌نگی هه‌بوو زۆر که‌س داویان کردبوو نه‌یدا‌بوو. له‌وانه بوو ناویانگی ده‌رکردبوو که‌ سلیمان ئەم کچه‌ی نادا به‌شوو، چونکه هه‌ر که‌ ئەچوه‌ خوازینی هه‌روا ئەگه‌راپه‌وه داوه. روژیک ده‌سته‌یه‌ک له‌ کویخای جاف له‌ گه‌رمیانه‌وه ئەچن بقو خوازینی کچه‌ بو یه‌کن له‌ کوره‌کانی حاجی قادری روغزایی که‌ له‌ دایکه‌وه خزمایه‌تیا هه‌بوو له‌ گه‌ل سلیمان خانا. رێ ئەکه‌ون ئەم ریکه‌وتنه‌ش ناویکی ده‌رکرد که‌ چۆن سلیمان خان له‌ گه‌ل ئەمانه‌دا ریکه‌وتوه؟ شواینیکی مالی سلیمان خان هه‌بوو له‌و وه‌خته‌دا ئەویش له‌ دیواخان بوو لێیان پرسن: ئەری برا ئەمانه چۆن هاتن چۆن له‌ گه‌ل سلیمان خان ریکه‌وتن؟ وتی: «به‌ خوا نازانم هه‌ر ئەوه‌نده ئەزانم هاتن دانیشتن و قسه‌یان کرد و هه‌ستان».

- له‌ ده‌وری شیخ ره‌زادا له‌ کۆریکا باسی قسه‌ی کورتی پر مه‌عنا و شعری جوان ئەکرا وتیان ئەم شعری فرده‌وسی که‌ ئەلێ:

زۆر جوان و کورت و پر مه‌عنايه. شیخ ره‌زاش وتی وانیه من له‌وه کورتتر و جوانتر و پر مه‌عناترم وتوه. وتیان کامه‌یه؟ وتی:

موخته‌سه‌ر خوشه‌ قسه‌ بردمه‌ مه‌زلگه‌هی خۆم گرتم و خستم لیم بردو گونم کرد به جوار

- له‌ زه‌مانی نامانوللاخانی والیدا له‌ سنه‌ پیاویکی ره‌مشتی ئه‌چیته‌ لای پنی ئه‌لی: «قوربان به‌راوی ئاوریز له‌ ره‌مشتا هی منه‌و ئیسته‌ میرزا همه‌عه‌لی خانی زاوتی ئیوه ئیمسال لئ داگیر کردم. هاتووم ئه‌م شکانه‌ت لا ئه‌که‌م». والیش ئه‌لی: له‌ که‌یه‌وه‌ ئه‌و زه‌ویه به‌ ده‌سته‌وه‌یه؟ ئه‌لی: قوربان هه‌شتا سالیکی ئه‌بێ به‌ ده‌ست ئیمه‌وه‌یه. ئه‌لی: باشه‌ هه‌شتا ساله‌ به‌ ده‌ست ئیوه‌یه به‌ سالیکیش به‌ ده‌ست زاوته‌که‌ی ئیمه‌وه‌ بیت.

ئه‌لی: قوربان که‌واته‌ ئه‌م مال و سامانه‌ی ئیوه‌ش که‌ چند ساله‌ به‌ ده‌ست ئیوه‌وه‌یه به‌ سالیکیش هه‌موو بۆ میرزا همه‌عه‌لی بێ. والی ئه‌لی: ئه‌م کابرایه‌ بکه‌نه‌ ده‌ره‌وه‌و لیبیده‌ن. کابرا ئه‌لی: «به‌ ده‌ردیکه‌وه‌ هاتم به‌ دوو ده‌رده‌وه‌ ده‌رجووم». والی ئه‌لی: بیگێر نه‌وه‌ ئه‌مجا فه‌رمانی دا که‌ زه‌ویه‌که‌ی بێ بده‌نه‌وه‌و کردیشی به‌ پیاو ماقولی خۆی.

- کابرایه‌کی بلباس هه‌بوو عه‌مه‌دی وه‌تمانی ناو بوو، لیبیان پرسن: ئه‌ری مام عه‌مه‌د مام بایز له‌ لایه‌ن دین و دیانه‌ته‌وه‌ چۆن پیاویکه‌؟ وتی: «به‌ خودای بابم خودای لیم هه‌لناگری دیومه‌ رۆژوان بخوا، به‌لام نه‌مدیوه‌ نوێژان بکا».

- ئه‌مه‌ یه‌کینه‌ له‌ عباره‌تی کوردی:

کاجوو ما دانی ئاده‌ی بزانه‌م چۆنی ئه‌زانی؟

- پیره‌ژنیک له‌و ولاتی قه‌ندیله‌ مانگایه‌کی هه‌بوو. سالیکی به‌فریکی زۆر باریبوو قه‌ندیلی داپۆشیبوو. هیچ ره‌شایی به‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌بوو. پیریژنه‌ له‌ به‌ر بێ ئالیکی بۆ مانگا‌که‌ی حالی شربوو؛ جا ئه‌یوت: «خولایا به‌ سه‌ده‌قه‌ی حومریت بێ کتیی قه‌ندیلی بکه‌ی به‌ کاو مانگا‌ لۆ کیم سه‌ری رۆ تیکا به‌لام به‌خولای نایکه‌ی به‌ قوربانته‌م خولای».

- حەمە‌ی لاوه هەبوو ئە‌یوت: «غە‌یبه‌ت د‌یت قورگت ئە‌گرئ، ئە‌گەر نە‌یکە‌ی ئە‌تخنک‌ینیت».

خاران خوارزا مە‌زن کردن مامان برازا بزر کردن
واتە‌خالە‌کان خوشکە‌زاکانی خۆ‌یان زل کرد و بە‌گەرە‌یان کردن. مامە‌کان برازاکانی
خۆ‌یان ون کردن.

- پیاویکم لایبوو مام پیرداودمان ب‌ین ئە‌وت. لە‌ هە‌موو رویە‌کە‌وه بە‌ راستی پیاویکی سادە‌و
ئە‌رامە‌ندە‌ بوو. روژیک لە‌ قە‌وسی پایزا دانیشتبووین باسی روژ کورتی ئە‌کرد کە‌ چۆن ه‌یچی
نە‌ماوه بە‌ جاری کورت بوە‌تە‌وه. هەر یە‌کە‌ لە‌م رووه‌وه قسە‌یە‌کی ئە‌کرد، وتم ها مام پیرداود
تۆ‌ چی ئە‌لئیی؟ وتی قوربان چی برئیم؟ من هەر ئە‌وه‌ندە‌ ئە‌زانم هەر دە‌بیتتە‌ شه‌و روژ داد‌یت.
بە‌ راستی من وا چووە‌ دل‌م‌وه کە‌ کە‌م وە‌سف‌ی وا کورتی پ‌ر مە‌عنا کراوه‌.

- بارام بە‌گی ئە‌حمە‌د بە‌گی جاف وتی چوو‌مه سنه‌ چوو‌مه لای ئایە‌توللا سە‌یرم کرد
پشیلە‌یە‌کی تیسکنی زۆ‌ر جوانی کە‌للە‌زلی لە‌ لایبوو بە‌ ئە‌ندازە‌ی دوو پشیلە‌ هە‌بوو. لە‌
بە‌ردە‌میا هە‌لتووتابوو بە‌ بست لئیی جودا نە‌ئە‌بوە‌وه. وتی: قوربان من پشیلە‌ی وا گەرە‌وه
کە‌للە‌زلم نە‌دیوه. ئە‌ویش وتی: «بە‌لئ بارام بە‌گ کتکی ئایە‌توللا ئە‌شئ ئایە‌توللا‌ی کتک‌گە‌ل
ب‌ئ».

- لە‌ گۆ‌رستانە‌کە‌ی سەرگە‌ت لە‌ سەر ک‌یلئیک ئە‌م هۆ‌نراوه‌یە‌ نووسراوه‌:
ئە‌گەر مە‌زانی ئی بە‌ چئیش مە‌ردە‌ن نازە‌و ناخوونیش ئاو جزش کە‌ردە‌ن
- کابرایە‌کی کرمانجی ئە‌و دە‌شتی هە‌ولئیرە‌ لە‌ خزمئیکی خۆ‌ی ئە‌پرسی چ کە‌ست لا
هە‌یه‌؟ وتی: «کاکە‌و کاک نە‌بی، نە‌بیە‌پۆ‌زه‌و پۆ‌ز بە‌راوه‌، غە‌زاییبە‌و کامراوه‌، مندارە‌کانیشم لە‌
دە‌ورە‌یان وە‌ستاوه‌».

- پیاویکی خۆ‌شناو دنیا زستان بوو هەر باران بوو شه‌وئ چوو‌ه دە‌ره‌وه‌و هاتە‌وه‌ یە‌کئیک
لئیی پرسئ: عاسمان کوونه‌؟ وتی: «وہ‌للا ئە‌بئ پشیلان لئیسئبئتیانە‌تە‌وه‌». مە‌بە‌ستی ئە‌وه‌ بوو
کە‌ سامالە‌.

- عباس قولى سولتان برا گەورەى فەرە جوللا بەگى ئەلمانە بوو. رۆژىك ھەر دوو كيان لە گەل زابىتىكى ئىرانىدا ئەچنە دەرەوہ بۆ گەپان. ئەچنە سەر ئەرزىك فەرە جوللا بەگ قسە بۆ عباس قولى سولتان و زابىتە ئىرانىيە كە ئەكا ئەلى: «قوربان! ئى ئەرزە موسە تەحە كە بە نەزەر و مباركىت ياو و ئىنە چەن ساللا لەم يەزرە و لەم يەسمر بوو». عباس قولى سولتانىش ئەلى: «فەرە جوللا ئى فلتە فلتە چىشەن مەواچى! واچە نەكالىان».

- فەرە جوللا بەگى ئەلمانە رۆژىك لە گەل ئاغا فەيزوللاى دەبىرولمەمالك ئەچن بۆ لای عباس قولى سولتان. فەرە جوللا بەگ ئەيەوئ دەبىرولمەمالك بە عباس قولى سولتان بناسىنى ئەلى: «قوربان ئىنە ئاغا و دەبىرولمەمالكا تەشريفش ئاوەردەن خزمەتو سولتانى عەرزەش ھەن». عباس قولى سولتانىش ئەلى: «فەرە جوللا من ئى دەبىرولمەمالك و مەبىرولمەمالكە مەزناؤ. وە مەزناؤ چىش مەواچى؟ واچە ئا فەزى ئامان».

- مەلا حسىنى مەلا قادرى بيارە لە ھەلەبجە لە بياوئىكى پرسى: ئەرى رە مەزانت گرت ئىمسال؟ ئەوئش ئەلى: «ئەرى، نەزىم بۆ سالىكىكە».

- كورپىك ھەبوو ناوى دوابراو بوو. لە باوئى توورەبوو بوو ھەموو جار قسەى خرابى بىن ئەوت. باوئەكەشى شكاتى لە لای خەلك ئەكرد. خەلكەكەش بە كورپەكەيان ئەوت: بۆچ وای لە گەل ئەكەى؟ باوئەكە ئەبىن خزمەتى بەكەى و لە گەلى چاك بىن. ئەوئش وتى: حەقى كورپە لە سەر باوئەكە چىيە؟. وتیان: «ناوئىكى باش بىن، خەتەنەى بەكا، سەرەتا ئىنكى تۆزى بنەمالەش بىنئى بۆ ئەو ئەولادەكەى باش بىن. پاش ئەمانە قورئانىشى بىن بخوئىنى». كورپەش وتى دە ھىچ يەك لەمانەى لە گەل من نەكردوو. «ناوم دوابراو، كىرم نەبراو، داىكم تىھەلدراو، ھىچىشم [بىنەخوئىندراو]». ئەمجا خەلكەكە وتیان بە باوئەكەى كەواتە وازى لى بىنە.

- مەولوو لە بنەرەتا خەلكى سەنەبوو عەبە پىزەش خەلكى سولەيمانى بوو. رۆژىك لەسەر باسى ژن قسەيان ئەگىرئە يەك. مەولوو ئەلى: «بەھەشت بۆيە خۆشە چونكە ژنى تىدا نىيە». عەبەش ئەلى: «كە ژن لە جەحەنم داىە جەحەنم خۆشە».

- جه‌مالی جه‌میل به‌گ ته‌م‌نی له ده‌وری هه‌شت سالی‌دا نه‌بن. حه‌سن به‌گی جاف وتی له وه‌ختی خۆیا ده‌نگ و باس وایوو که شوکری فه‌زلی شاعری هاو ده‌وره‌ی شیخ ره‌زا نیره‌مووک بووه. ئەم جه‌ماله‌ ره‌ژیک له سوله‌یمانی ئەچیته‌ حه‌مامی مفتی سه‌یر ئەکا شوکری فه‌زلیش که شیخ ره‌زا پیتی وتوو «پوره شوکری» له حه‌مامه‌وه په‌شته‌مالیکی له خۆیه‌وه ئالاندوو. له به‌ینی په‌شته‌ماله‌که‌وه جه‌مال چاوی به‌گه‌لو گونی شوکری فه‌زلی ئەکه‌وئ سه‌یر ئەکا کیری هه‌ر به‌قه‌د ناوکه‌ خورمایه‌که. ئەمیش منال ئەبئ شتی وای به‌لاوه سه‌یر ئەبئ که پیاویکی وا زه‌لام کیری وا بچووکی هه‌بن. ئەلئ: «ئای ئای ئەم پیاوه کیری چه‌نده بچووکه». هه‌ر که ئەم ئەمه‌ ئەلئ شوکری فه‌زلیش جه‌مال ئەناسئ و بئ وه‌ستان ئەلئ: «رۆله بۆ منال گاین ئەوه‌نده به‌سه».

- له بله‌سن مه‌لایه‌ک هه‌بوو مه‌لا وه‌لی ناو بوو، ژینیکی هه‌بوو «خاخازئ»ی ناو بوو. خاخازئ ئافره‌تیکي سه‌ر به‌ده‌روه‌وه قسه‌زان بوو. له ماوه‌ی ژبانیا مه‌لا وه‌لیش قورعانی پئ خویندبوو. مه‌لا وه‌لیش خۆی قسه‌خۆش بوو. چاویکیشی نه‌بوو. ره‌ژیک هه‌ندئ فه‌قی و مه‌لای ئەو ده‌وره ئەبن به‌میوانیان. دیاره له هه‌موو کۆریکا هه‌موو جۆره قسه‌یه‌ک ئەکری. له سه‌ری ئەو قسه‌نه‌دا باسی کچ ئەکری که به‌لای مه‌زه‌به‌ی شافعییه‌وه چۆن وه‌کئ ئەیدا به‌میرد. له‌مه‌وه قسه‌ی لئ ئەبیته‌وه و هه‌ر یه‌که ئەلئ چ جۆره کچیک باشه. سه‌ره دپته سه‌ر مه‌لا وه‌لی ئەویش ئەوه‌ی بیزانی ئەیلئ. خاخازیش خه‌ریکی ئیش و نان دروست کردنه‌و گویی له قسه‌کانی هه‌موویان نه‌بن. که سه‌ره ئەگاته سه‌ر مه‌لا وه‌لی میردی له قسه‌کانی ئەو زیاتر تووره ئەبئ و ئیتر خۆی پئ راناگیرئ. ئەلئ: یه‌ک چاوی بپه‌ره که‌ی وا ئەبئ؟ تۆ له هه‌موویان نه‌زانتری. کچ ئەمانه‌یه: «کچی ده‌سالان بیلبیله‌ی چاوان، کچی پانزه سال ده‌سکه گولیکی ئال، کچی کناچه‌ی بیست سالی ته‌واو گوشت و دوگیکه‌بۆ خاوه‌ن حه‌ساو، کچی سی سالان دایکی منالان، کچی چل سالان پیریژنی مالان، کچی په‌نجا سال کوشتیه‌ حه‌لال، کچی شه‌ست سالی له‌عنه‌تی لئ پئ له خۆی و مالی». که ئەم ئەمه‌ی وت هه‌موویان ئیتر په‌کیان ئەکه‌وئ.

- کابرایه‌کی له‌ک هه‌ر خۆی هه‌لئه‌کیشا که پیاویکی چاکه. ئەم له‌کانه‌ش ده‌سته‌یکن له ئەترافی هه‌ولیر؛ ئەو له‌کانه‌نین که که‌ریمخانی زه‌ند له‌وانه.

جا کابرایه‌کی کرمانجی هه‌ولتری پیتی وت: «ئه‌گهر چاکیت له‌ک نیت. ئه‌گهر له‌کیت چاک نیت».

- پیاویک هه‌بوو له‌سنه ئامحه‌مهدی ناو بوو. شه‌ری فه‌رامیرزا و هه‌ورامیه‌کان ده‌ستی پیتکرد. فه‌رامیرزا سه‌رکه‌وت که مه‌ردم به‌ته‌مای ئه‌وه نه‌بوون. ئه‌ویش ئه‌یوت: «براه‌گه‌ل جه‌نگ چند ئه‌ندامینکی هه‌س له‌شه‌که‌ی نازاییه، ده‌که‌ی ته‌گبیر کردنه، چاوگه‌لی خۆ پاراستنه، بالگه‌لی فه‌رمانبه‌رداریه، زوانه‌که‌ی فی‌ل و ته‌له‌که‌س، پیتشه‌وه‌که‌ی نه‌رم و له‌سه‌ر خۆییه، راننده‌که‌یچی سه‌ر که‌فتنه، هه‌ر که‌س ئه‌مانه‌ی بوو له‌جه‌نگا جه‌نگ ئه‌واته‌وه».

- کابرایه‌ک له‌و سه‌ر شیوی سه‌قزه ژینکی هیتا و له‌پاش سنی مانگ کورپکیان بوو. پیاوه‌که‌ له‌مال نه‌بوو، ژنه‌که‌ زه‌ماوه‌ندی گوێزه‌بانه‌ی گیترا. له‌وه‌خته‌دا پیاوه‌هاته‌وه‌و له‌م کاره‌ساته‌واقی وپما وتی ئا سه‌برکه‌ن ئه‌مه‌چییه؟ رووی کرده‌ژنه‌که‌ی و وتی: چۆن له‌پاش سنی مانگ منال ئه‌بیت؟ ژنه‌وتی: پیاوه‌که‌ وانییه‌تۆ نه‌ترانیوه‌وه‌ره‌تا حیسابت بۆ بکه‌م: «ناو جه‌ژنان و دوا‌ی جه‌ژنان و به‌ره‌جه‌ژنان ئه‌مه‌بۆ دۆ. گه‌لاوێژ و سه‌راوێژ ئه‌مه‌بۆ شۆ مانگی چله‌و پیتش چله‌ئه‌مه‌نۆ. ئاده‌ی تیه‌لکه‌لۆتی چه‌قۆ». به‌م جه‌وره‌نۆ مانگی بۆ پرکرده‌وه‌.

- مه‌لا ماری کۆیی له‌و موکریانه‌سه‌گینکی هه‌بوو زۆری خۆش ئه‌ویست بۆ هه‌ر کوییه‌ک بچوايه‌سه‌گه‌که‌ی به‌شوینه‌وه‌بوو. ئه‌م خۆی چی ده‌ست که‌وتایه‌به‌شی ئه‌ویشی ئه‌دا. به‌کراغا هه‌بوو له‌«قه‌باکه‌ندی» رۆژیک پیتی ئه‌لنی مامۆستا ئه‌م سه‌گه‌ت بۆچ ئه‌وه‌نده‌خۆش ئه‌وی له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا گلاوه؟ ئه‌لنی: «برام شه‌ری خۆیم لێ لا ئه‌دا، شه‌ری خه‌لکم لێ، دوور ئه‌خاته‌وه، له‌سه‌ر شتیکی زۆر که‌م کلکه‌سووتیم بۆ ئه‌کا، به‌یانی و ئیواره‌پاسه‌وانیم ئه‌کا، له‌ناو هه‌موو حه‌یوانیکا هه‌موو ده‌م له‌گه‌لمایه، له‌هه‌موو که‌س خۆشتری ئه‌ویم، دوو زمانیم له‌گه‌ل ئا‌کا، له‌پاشه‌مله‌باسم ئا‌کا».

به‌کراغاش ئه‌لنی: «بریا مامۆستا من ئه‌و سه‌گه‌بومايه‌و تۆ وه‌سفت بکرده‌مایه‌وه‌یا تۆ ئه‌و که‌سه‌بووتایه‌که‌ئو وه‌سفانه‌ی تیايه».

- سۆفی مه‌حموو هه‌بوو مجه‌وری خانه‌قای مه‌حوی بوو له سوله‌یمانی. راستی به‌ده‌ما نه‌ئه‌هات. رۆژیک مه‌حوی نه‌یگرئ ئه‌لئ: سۆفی مه‌حموو تو‌قه‌ت راستت کردوو؟ ئه‌ویش ئه‌لئ: قوربان ئه‌گهر ئه‌مه‌م بۆ راست نه‌ژمیرئ ئه‌مووت نه‌ء.

- مه‌لا یوسف هه‌بوو له‌و سه‌رشییی سه‌قه‌ه ماشائه‌للا زۆر زۆر ناشیرین بوو. ژنیکیشی هه‌بوو مه‌لا ژن پیروزی ناو بوو. مه‌لا ژن پیروزی له‌ جوانی و شوخیدا له‌ هه‌موو سه‌رشییی سه‌قه‌ز ناوی ده‌رکردبوو. له‌ گه‌ل ئه‌م جوانیه‌شیا بۆ نازایی و شازنی هه‌ر به‌ په‌نجه‌ نیشان ئه‌درا. مه‌لا یوسف هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی خو‌ش ئه‌ویست مه‌گهر هه‌ر مه‌لا ژن پیروزی له‌و خو‌شتر ویستایه‌ مه‌لا ژن پیروزی هه‌ر نه‌خوینده‌وار بوو.

مه‌لا ژن پیروزی سه‌یری مه‌لا یوسفی میردی ئه‌کا و چاوی لئ ناتروکینئ. مه‌لا یوسف ئه‌لئ مه‌لا ژن پیروزی ئه‌وه‌ بۆچ وا به‌ کول سه‌یرم ئه‌که‌ی؟ مه‌لا ژن پیروزی ئه‌لئ: «باوکی محهمد ئه‌زانم خوا هه‌ر دووکمان ئه‌خاته به‌هه‌شت و له‌ویشا هه‌ر پتکه‌وه‌ ئه‌بین». ئه‌لئ چۆن؟ به‌ چیا ئه‌زانی؟ ئه‌لئ: تو له‌ سه‌ر شوکر کردنت به‌ من، منیش له‌ سه‌ر سه‌بر کردنم به‌ تو. خوا جه‌زای شوکر و جه‌زای سه‌بر هه‌ر دووکی ئه‌داته‌وه‌.

- حاجی مه‌لا عه‌بدوللای جه‌لیزاده‌ی کۆیه‌ ئه‌چیت بۆ به‌غدا به‌ ناوبانگی مفتی زه‌هاویه‌وه‌ بۆ چاو پتکه‌وتن و زیاره‌ت کردنی. پاش ئه‌م دیده‌نیه‌ ئه‌گهر پته‌وه‌ بۆ کۆیه‌. ئه‌مجا خه‌لک لئی ئه‌پرسن: «قوربان تو مه‌لاتری یا مفتی زه‌هاوی؟» ئه‌ویش ئه‌لئ: «هه‌ر دووکمان مه‌لاین ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ من شوین کتیب ئه‌که‌وم، مفتی زه‌هاوی کتیب شوینی ئه‌و ئه‌که‌وی».

- ژن مووی درێژه‌و ئه‌قلی کورته‌.

- یه‌کئ ژنیکئ هه‌بوو دوژمنیکئ هه‌یه‌.

- باوه‌رت به‌ ژنه‌که‌ت هه‌بن ئه‌گهر دایکت چاویری بکا.

- ئه‌گهر هه‌ور چوو لۆ بادینان خو‌ه‌له‌کوته‌ لۆ کادینان. ئه‌گهر چوو لۆ شاره‌زوور بچۆ لۆ

ریگه‌ی دوور.

- ئه‌گهر هه‌ور چوو بۆ بانه‌ بچۆره‌ یانه‌. ئه‌گهر چوو بۆ هه‌ورامان بچۆ بۆ کاروان.

- شیخ قادری شیخ سعید لە گەل شیخ حەمەغەریبا کیشە یەکیان ئەبێ. شیخ حەمەغەریب لە سەر ملک شکات لە شیخ قادر ئەکا. لە ژووری مەحکەمە شیخ قادر توورە ئەبێ لە شیخ حەمەغەریب ئەلێ ئیوێ کە ی پیاو بوون بەرانبەر بە ئیمە؟ باوک و باپیرتان هەر پیاو ئیمە بوون وا ئیستە تۆ هاتووی بەرانبەر بە من رانەوهستی.

شیخ حەمەغەریب ئەلێ: «راست ئەکە ی باوکم پیاوی باوکت بوو و باپیرم پیاوی باپیرت، چونکە ئەوان پیاو بوون؛ بەلام ئیستە تۆ پیاو نیت و کەس نابێ بە پیاوت».

- ئەو جا «سە ی ساق» لەو شارەزوورە دوومی تیا دا ئەنیشت. ئەم گوندەش هی وەسمان پاشای جاف بوو. وەسمان پاشا رۆژیک بە تایەر بەگی کۆری ئەلێ بچی سەرانی و مولکانە ی سە ی ساق بینیت. ئەویش ئەمە ی پێ ناخۆش ئەبێ و کاتی کە ئەیهوێ لای وەسمان پاشا دەرچی ئەلێ:

من بە تاجی خوسرهوی و جامی جههان بین گەف ئەکەم

تۆ بەمامووری سەرانی دووم و خەراتم ئەکە ی

وەسمان پاشا کە گوێی لێ ئەبێ پینی ئەلێ: «برا بگەرێوێ شاعری خۆت بۆ خۆت و سە ی

ساقی خۆم بۆ خۆم».

- مەلا محەمەدی «بەروین» هەبوو کە بە مەلا قوہیسەن ناو بانگی دەرکردبوو. دەستی شاعری هەبوو، ئەگەر بە ناوی ئەو عەشرەتی فوایی و باوەجانیدەدا. بچوایەتە دیواخانێ هەر کویخایەک کویخا ژن لە بەر ئەو نە وەک مەلا قوہیسەن بە شعر ناوو ناتۆرەیان لێ دەریتنی خزمەتیکێ زۆری ئەکرد.

رۆژیک ئەوا دەمە دەمی عەسرە و شەستە باران رەهیلە ئەکا، ئەچی بۆ بنکە یەکی باوەجانێ. هەر لە دوورەوێ لە ئاویبەوێ چاویان پێ ئەکەوێ و ئەیناسن کە ئەمە مەلا قوہیسەنە. خەبەر ئەدەن بە مالی کویخا کەوا مەلا قوہیسەن هات. کویخا لە مالمەوێ نابێ، ژن لەرزی لێ دێ کە ئیستە نە نیوہرێوێ و نە ئیوارە، هیچ حازر نییە چۆن مەلا قوہیسەن بەرێ کای؟ ئەگەر باشیش خزمەتی نەکا زمانەکە ی شرە لەواندە یە حەیا یان بەریت. تا ئەم خەریکی ئەم فیکر کردنەوێ ئەبێ مەلا قوہیسەن لە دەرگای دەوارەوێ سەر ئەکا بە ژوورا.

کویخا ژن ئەچی بە پیشوازێوێ و عەباکە ی لێ ئەستینێ و ئەیکا بەسنگی دەوارە کەدا. ئاگردانی ئاگر ئەکاتەوێ حەو جۆشی ئەخاتەلاو هەر بە دەورەوێ بەری مەلادا دێ و بە

ماریفەت نواندن مەلا لەوانە نییە شەوی بمیئیتەو. کویخازن ئەچی تەشبیەکی گەورە هەنگوین دینی دوو چنگی چاکی کەرە ی ئەخاتە سەر لە گەل دەستە بەریەک نانی هەورامیدا بۆی دائەنی، پیتی ئەلی: لە ریگاوه هاتووی دنیا سارد و بارانە رەنگی برسیت بی جاری تۆزی لەم هەنگوین و کەرەبە بخەرە بەر دلت بۆ ئیوارەش خرتیک ئەکوژنەو. ئەشزانێ مەلا نامیئیتەو بۆ ئیوارە بەلام ئەم هەموو ماستاو کردنە هەر بۆ ئەوێهە که مەلا زەمیان نەکا. مەلا لە بەر ئەو برسی ئەبی ئەوئەندە هەنگوین و کەرە ئەخوا هەتا لە لووتی دیتەو و هەنگوین ئەیگرئ، رەپ لینی رانەوئەستی. لە پاش ماوێهەک تۆزی دیتەو سەر خۆی و ئەلی عەباکەم بۆ بیئە ئەرۆم. کویخازن ئەلی بە قوربان چۆن ئەرۆیت؟ تۆ فەرموو بەرە کەتت هیناوه ئەبێ ئیمشەو لیرە بیت کویخاش دیتەو لەخزمەتتا ئەبێ. ئەلی عەباکەم بۆ بیئە ئەبێ پرۆم ئەم شەرەش بەدە بە کویخا:

وہ تیکە ی هەنگوین پەنگی چنیمۆ ئاوی چنیمیی داوہ گونیمۆ^۱

مەعناکە ی ئەوێهە ئەلی: «بە پاروویەک هەنگوین هەناسە ی لێ بریم ئاوی ساردی دا بە گونمەو». ئەمەش ئیشارەبە بەو ماین دیتە فال بیانەوئ ئیستری بیئ نیرە کەری ئەخەنە سەر جا ئەگەر ئەو نیرە کەر زۆر لێ پەری دینن ئاوی سارد ئەکەن بەکیر و گونیا بۆ ئەو ئیتر لینی نەپەری وادیاربوو کویخا ژن ئەم هەموو ماستاوە ی بۆ مەلا قوہیسەن کرد هیچ کەلکی نەبوو.

- دەنگ وایە مفتی زەهاوی و توییە نالی ئەم هۆنراوە ی:

ئەحوەلی تەفرەقە نەزەر تەقویەتی سەبەب دەکا

عارفی وەحدەت ئاشنا لەم قسەبە ئەدەب ئەکا

بە منا و تووہ. هەر وەها قسەکە ی مفتی و هۆنراوە کەش جگە لە مەعناکە ی خۆی ئەوہش

ئەگە یەنێ کہ مفتی خیل بووہ.

- حاجی مەلا عەبدوللای جەلیزادە بەینی لە گەل مفتی زەهاویدا زۆر خۆش ئەبێ. مفتی

زەهاوی ئاوی محەمەد و کۆری ئەحمەدە: «۹۸» سال ژیا. حاجی مەلا عەبدوللای ئەچی بۆ زیارەتی دۆستی کۆنی مفتی زەهاوی. لە دیوہ خانی مفتیدا دائەنیشن و گەلێ لە عالمەکانی

بہ خدا لہ دیواخانہ کدا تہ بن. حاجی مہلا دیت بہ تعریفیداو و وہ سفی تہ کا. مفتیش لہو لاوہ دانیشتوہ سہری داخستوہ تہ مہجا حاجی مہلا باسی مہسائلی علمی تہ کا لہ گہل تعریفہ کہی مفتیدا. بہ مفتی زہاوی تہ لین قوربان گویت لہ قسہ کانی مہلا عہدو لولایہ؟ مفتیش تہ لی: «من بؤ قسہ کانی کاکہ ولا گویم خیلہ».

تہ مہ گوزارشتیکہ تہ نہا مفتی زہاوی وتویہ تی خیلی بؤ چاوہ. چاو کہ خیل بوو شتیک بہ دوو شت تہ پینتی، تہ میش تہ لی من بؤ قسہ کانی حاجی مہلا تہ و ہندہ خوشن بہ لاموہ ہر قسہ یہ کی بہ دوو قسہ و ہر تہ گرم.

- نالتون تہ فہندی ہہ بوو لہ گاورہ کانی سولہ یمانی بوو. پیاوکی بالا بہ رزی باریکہ لہ کہوایہ کی دریوی تہ کردہ بہری قایشیکی باریکی تہ کرد بہ پشتین، سہ دارہ یہ کی تہ کردہ سہری، دہستی تہ خستہ پشتیہ و ووردہ ووردہ لہ گہرہ کی گاورانوہ تہ چوو بؤ ناو بازارپ. لیان تہ پرسن نالتون تہ فہندی تہو تہ تہ لہ قورعانا کہ تہ فہرموی «فالہمہا فجورہا و تقواہا» مہ عنای چیبہ؟ تہ ویش بہ بن و ہستان تہ یوت: «بانی ہہ لمہ تی بردوو فرووجہ کہی گرت و قووتی دا». تہ یانوت تہی «الم ترہ کیف» مہ عنای چیبہ؟ تہ یوت: «ئا» لہم تہرہ کہ یفہ».

- شیخ مستہفا تالہ بانی ہہ بوو کہ باسی خرابی یہ کیککی بکردایہ تہ یوت: «ہہی تول بی و شل بی و کول بی و لہ دہرمالی کولی بی».

- حاجی قادری روغزایی ہہ بوو سالیک تہ چن بؤ حج و لہ ریگادا سواری حوشر تہ بی. پاشان باسی حوشر تہ کا تہ یگر تہ وہ و تہ لی:

کہ چووم بؤ حج لہو دہستی عہرہ بستانہ غہزہ ویکی خویان ہاورد و ناویان ناو حوشر. حوشر، حوشر نہو تاویریک وو؛ ملنکی پیچ و قہمچ. تہو سالہ چوو بوومہ دیواخانہ کہی سہی تہ حمہدی بابہ رہ سوول لہ سولہ یمانی شتیکیان بؤ ہاورد پینان تہوت «تیرگہلہ»، شتیککی پیچ پیچی پیوہ بوو تہوت سوجہ ماری شارہ زوورہ. لہ باتی تہوہ بکیفینتی قورتنہ قورتنی لیوہ تہ ہات. ملی تہو حوشرہش لہو مار پیچہ تہ چوو. لہ باتی تہوہ قورتنہ قورتنی لیوہ بی، بؤرہ بؤری لیوہ تہ ہات. ہر تہوہندہ بہرزوو تہوت چوار ہہ سوونت

خستگه‌سه سهریه‌ک. کاورایه‌کی گوله‌که‌ی عه‌ره‌بی له‌گه‌لاوو هه‌ر له‌گه‌ل پئی ته‌وت یخ خیرا پخی نه‌کرد.

کاورا به‌منی وت بئی سواروه. منیش چووم سواری بووم. ئەمجا کاورا پینی وت‌ه‌وه «خیی» ئەوه‌نده‌م زانی حوشر که‌وته جووله بۆره‌یه‌کی کرد لمۆزی توند کرد له‌زه‌وی پاشه‌لی به‌رز کرده‌وه و پاشان هه‌ر دوو ده‌ستی به‌دوو جمگه‌وه قوت کرده‌وه. سه‌یرم کرد من که‌وته‌مه‌شک و شوک و خه‌ریکم رووه‌و عاسمان ئەچم، وه‌قه‌وره‌که‌ی حه‌مه‌پاشا ئاگام له‌خۆم بریا که‌ حوشر راست بو‌ه‌وه‌ من له‌به‌ینی زه‌وی و عاسمانا وه‌کو قوته‌ی مل نیرگه‌ کاردووم لینهات. خیرا په‌لامارمدا توند ده‌ستم گرت وه‌کۆپانه‌که‌یه‌وه. حوشر ملی وای درێژ که‌چی کلکی ته‌وت کلکی مار میلیکه‌ی بریاگه‌.

ئیمه‌ ماینه‌ بۆره‌مان هه‌س ده‌ست و قاچی هه‌ر یه‌که‌ کلاوه‌ژنۆیه‌کیان هه‌س، که‌چی نه‌و دوا وپاوه‌ وه‌کوو به‌رچیغی شکاو له‌دوو لاهه‌ ده‌ست و قاچی ئەشکایه‌وه له‌وه‌سه‌روه‌ وه‌کوو قه‌وره‌که‌ی باوه‌شاسوار که‌وا به‌سه‌ر گرده‌که‌وه، ئەویش شتیک وه‌سه‌ر پشتیه‌وه‌و و کاورای فیقنه‌ی عه‌ره‌ب نه‌بوت ئەمه‌ دووگه‌که‌یه‌سی. وتم کوره‌کوچکی تۆی لئی نه‌واری دووک وای له‌دواوه‌خۆ هه‌یج نه‌وی من مه‌ره‌په‌ره‌که‌ی خۆمانم دیگه‌ دووکه‌که‌ی وه‌سه‌ر قنگیا شوپر بووگه‌سه‌وه تۆ شیت بووگیت ئیزی نه‌وه‌ دووگیه‌سی. من فرهم وت و ئەو فره‌ی وت هه‌یج نه‌چوو وه‌گوپچه‌یا.

دوو گوی بچکۆله‌ی وه‌کوو گوپچه‌مشکی هه‌بوو. کاوپیزی نه‌کرد وه‌کوو گا، که‌چی پشقلی نه‌کرد وه‌کوو بز. ئەی به‌ردت لئی نه‌واری بۆ ده‌عبای وای. خۆ له‌وه‌سه‌روه‌ من زیرهم کردو خوا بکا ئەوی دوژمنیشه‌ تووشی غه‌زه‌وی وای نه‌وی. بۆج ئەمویرا جیقه‌ بکه‌م. کاورای فیقنه‌ش هه‌ر پینی ئەوتم خاله‌حاجی وای نزیک بووگيته‌وه له‌خوا. که‌چووینه‌ کاوه‌ به‌ته‌واوی ئەچيته‌ مالی خوا. وتم تۆ برا به‌لاله‌خۆت و له‌م نزیک بوونه‌وه له‌مالی خواتدا ئەگه‌ر ئەم جاره‌رزگارم بوو له‌م غه‌زه‌وی خوایه‌ و به‌ساغی گه‌شتمه‌وه ژیر ده‌واره‌که‌ی ده‌شتی شاره‌زوور، جاریکیکه‌ من ویت و تۆوه‌ بکه‌م گووی وای نه‌خۆمه‌وه.

- یه‌زیده‌کان ئەلین:

هه‌ژده‌ی ئاداری مه‌له‌که‌ زین هاته‌خاری، ده‌نگ کرن به‌اری، هه‌تا بیست و چه‌اری سه‌ری داری خه‌ملی بئی داری که‌ملی.

دیسان ئەلین: ژنا جوان دەردی بێ دەرمان، تێن کوشتن، تێن بەردان.
 - لە کوردەواری پیریژنان کە بە شەو منالان ئەکەنە خەو ئەم رستانە ی خوارەو بە دەوریانا ئەخوینن و فووێک ئەکەن بە دەوریانا کە دەستی بێ ئەکەن ئەلین:
 یا سە ی سەرور، یا خواجە ی قەمەر، بەشقی سلیمانی پیغەمبەر دەمی مار و جزووی عقرەو بخەینە قەمەر، هەتا سبەینی خوری ئەکەوێتە سەر.
 - لە شەوی معراجدا ژنە سەرەکان ئەم رستانە ئەخویننەو:
 زەللە کە زەلیلە کە، کەمەر بەستە ی خەلیلە کە، ئەمشەو شەوی نوورانە، رەسوولە للامیوانە، کلیم دایە دەس جەبار، با محەمەدی نازدار.

- لەو ولاتی شیخان و بادینانە فەلە یەکی زۆر لەوی دانیشتبوون هەموو گوندەکان هەر فەلە بوو. «مستواغا» هەبوو لەو دەورو بەری ئامیدیە. ئەم مستواغایە هەموو دەستەو عەشرەتە کە ی هەر ئەو بوو کە لە گوندە کە ی خۆیا بوون، فەلە کانیش زیاتر لە سەد گوندیان هەبوو. مستواغا بەر بەرە کانی ئەو هەموو فەلانە ی ئەکرد هەر چەند پەلاماریان ئەدا هیچیان بێ نەئە کرا، ئەمیش کە پەلاماری ئەوانی ئەدا زیانیکی زۆری لێ ئەدان و کوشتاریکی فراوانی لێ ئەکردن. گەورە ی ئەم فەلانەش «مارشەمعون» بوو.

گەلێ سال ئەم دوژمنایەتیە درێزە ی کیشا فەلە لە گەل مستواغادا هیچیان بێ نە کرا لە ئەنجاما مارشەمعون وتی ئیمە هەموو لەم ولاتەدا دانیشتووین ئەم شەر و ناکۆکیە تاکە ی درێزە بکیشی لە بەینمانا؟ چاکتر بۆ هەر دوولامان ئەو یە ناشتی بکەوێتە بەینمانەو. هەستا بەخۆی و سەد سواریکی فەلەو هات بۆ مالی مستواغا و خزمەتیکی باش کران. لە پاش ماو بەک والی موسل ناردی بە شوین مستواغادا و بێ وت مادام مارشەمعون هاتوو بۆ لای تۆو ناشتی کەوتۆتە بەینمانەو، من حەز ئەکەم تۆیش بچیت سەری لەو بدە ی و منیش دیم پیکەو ئەچین بۆ ئەو ئیتر ئەو دوژمنایەتیە بنەبەر بێ. مستواغاش وتی باشە.

ئەمانیش بە چەند سواریکەو لیباندا رویشتن. کە مارشەمعون خەبەری زانی دیواخانیتی گەورە ی هەبوو رازاندیەو و پیشوازیەکی باشیشی کردن. مارشەمعون هەژدە کوری تەفەنگ بە دەستی هەبوو مستواغا سەیری کرد هەژدە تەفەنگی تەلێعە لە ناو دیواخانە کەدا بە دیوارا هەلواسراون و هەر یەکە دوو قەتارە فیشەکیان بە سەرەو یەو کورە کانیش لەو لاو بەریزە دانیشتوون. وتی مارشەمعون ئەمانە رەنگبێ تەفەنگی ئەم کورانە بن؟ خوا هەر زیادیان کاو

عەمریان درێژ کا. مارشەمعون وتی: «بەلسێ ئاغا هی ئەوانە بریا هەژدە نەبوونایەو تەنھا یەکیک بوونایەو یەکەکش وەکوو تو بوایە».

- کاروانیکی «دەلو»یی لەو گەرمیانه ئەچن بە سەر سەید فەتاحی جەباریدا. کاروانەکە نو کەس ئەبن ئەلین: «سەید ئیمشەو بە نان و دان و گانەوہ میوانتین».

نەویش ئەلێ: «نان هەیه دان هەیه بۆ ئەویتیش ئافرەتیکێ دەلویمان لە مالایە نو لۆی بۆ ئیوہو لۆیەکی بۆ من».

- چەکی زن لە کاتی خەما فرمیسکیه؛ لە خو پاراستنیا قیژە قیژە؛ لە کاتی بەزینیا بی دەنگیەتی؛ لەچە لەحانیدا بی کەنینیە».

- مەلا ئەحمەدی لاسوور لە موکریان مەلایەکی بەناوبانگ و لە گەل ئەوہش بە ھۆی شان و قۆلی خۆیوہ ئەژیا، ھیچ ئاتاجیکی بە نانی مەلایەتی ئەو ولاتە نەبوو.

حەریق شاعری بە ناو بانگ رۆژیک ئەم مەلا ئەحمەدی لاسوورہ ئیشیکی پی ئەبی یەکی ئەنیری بۆ لای کە ئیشەکە ی بۆ بکا. بانگیشتنیشی بکا بۆ لای خۆی لە سەرہی ئەو شتانەدا کە ئەبداتی «کالەک» یشی بداتی؛ چونکە مەلای لاسوور بیستانە کالەکیکی ناپابی ھەبوو. جا کالەک بیت و ھی موکریان بی و مەلای لاسوور کردبیتتی ئەبی چون کالەکیک بیت؟ بەلام حەریق کە دیت مەلا کالەکەکی ناداتی حەریقیش ئەمەدی بۆ ئەنووسن:

مەلا وەعدە ی بە کالە کدا شکاندی	خە یالیکی لە دلدا بوو گە یاندی
ئەگەر ئەمزانی کاری تۆیە لاسوور	بە لای رەشتا بەسووکی ئەمتراندی

رووداوه کانی رابووردوو

سالنی «۱۹۳۲» بوو، بۇ یه که مجار رادیو هاته شاری سوله یمانی. نهو چاخانه یه که بییان نهوت چاخانه ی «حمه رهق» و شوینه که ی لهم لای نه سحابه سپی و له سهر بازار ی کورتاندوره کان بوو. جاده که ی مه لکهندی له سهره وه نه هات به بهرده میا و نه چوو بۇ بازار له دواییدا. ماوه یه کیش نهو چاخانه یه «مه جولی خامه» ی به سهره وه بوو. جا خاوه نی نهو چاخانه یه یه که م کهس بوو که رادیوی هینایه شاری سوله یمانی و له چاخانه که ی خویا داینا. لهو سهرده مه دا رادیو وه یا بلین ئیستگه ی رادیو ههر به ئیواران ئیسی نه کرد. هه را که وته سوله یمانیه وه که شتیک هاتووه قسه نه کا و له رواله تا هیچ زه لامیش نیسه.

ههر له پاش بانگی شتیوانه وه پیاوانی سوله یمانی له مه لکهندی و سهر شه قام، کانیسکان و سابوونکه ران، ده رگه زین و گویره وه بوی نه کشان بۇ نهو چاخانه یه بۇ سهر کردنی نه م مؤجزه یه که هاتووه؛ سا کنی پیاو وایه زووتر بچوايه جیگای خوی بگر تابه نه کورسی چاخانه جی نه بوه وه نه سهر نه رزه که جی نه بوه وه، ئیقی نه دایه وه بۇ سهر جاده که. ده رزیت هه لختایه نه نه که وته زه وی.

مؤجزه نه که وته کار و به زمانی عهره بی قسه ی نه کرد. خۆ کهس لئی تینه نه گه یشت، به لام ده نگیکی لیه نه هات. خه لکه که له وه واقیان ورمابوو که نه م ده نگه چیه لهو داره رهق و ته قه وه. یه کنی نه یوت زه لامه له ناویا قسه نه کا، یه کنی نه یوت نه مه سحر و جادو وه، زوریش له سهر نه وه بوون که نهو قسه یه «میل» ه سووره که نه یکا. نه وه ئیسته من نه لیم میل نه گه ینا نهو وه خته به میل نه نه برا به لکوو به ماسی ناویان نه برد. ناخر پریاری زورتری خه لک هاته سهر نه وه که نهو ده نگه ده نگه ی نهو ماسیه سووره یه وه نهو ماسیه قسه نه کا. نه گهر له ئیمه ش نه پرسن ئیمه مانان له سهر جاده که ش جیگامان نه نه بوه وه.

- سالنی «۱۹۳۴» بوو کاره با پینج سالیک بوو هاتبووه سوله یمانی به لام کهس ناگای له پانکه و مانکه نه بوو؛ به تاییه تی مالان.

حاجی مه لا عارفی بستو چوو بوو بۇ به غدا پانکه یه کی «مارلی» هه زده ئینجی هینا بوو. نه وه یه که مجار بوو پانکه ی میز بیته سوله یمانیه وه. حاجی مه لا عارف ماله که یان له زوور خانه قای مه حوی و له خوار مزگه وتی خومخانه وه بوو با بلین به سهر جاده که ی نهو وه خته.

حاجی مه‌لا عارف پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند بوو، خانووه‌که‌ی خانوو به‌ره‌به‌کی چاک بوو. حه‌وشه‌به‌کی گه‌وره به خشتی سوور فشرش کراو حه‌وزیک له ناو حه‌وشه‌که‌دا، خانووه‌که دوو نهۆم بوو. هه‌موو ژووره‌کان که وتبوونه باکوژی حه‌وزه‌که‌وه. نهۆمی خواره‌وه سه‌ر ته‌نوور و ژووری زه‌خیره‌و شته‌بوو. نهۆمی سه‌ره‌وه‌ش ژووری نووستن و دانیشتن و که‌له‌گی بوو. به‌ر هه‌یوانتیک له به‌ر که‌له‌گیه‌که‌دا بوو ئه‌یروانی به سه‌ر حه‌وزه‌که‌دا. به چهند پی پلکانیه‌ک له حه‌وشه‌که‌وه ئه‌چووه به‌ر هه‌یوانه‌که.

دنیا هاوین بوو، حاجی مه‌لا عارف له سه‌ر پایه‌ندازی وه یا بلین له سه‌ر شه‌ره‌فی ئه‌م پانکه ناوازه‌یه که ئه‌و هیناویه بۆ مالی خۆیان، بانگیشتیکی نانخوادی ئیواره‌ی کرد بۆ هه‌ندی له دۆست و براده‌ره‌کانی بۆ ئه‌وه پانکه‌یان چاوپێکه‌وئ. خۆشی پیاویکی دل ته‌ر و له گه‌ل دل ته‌ریه‌که‌شیا به ده‌سه‌لات بوو؛ ئه‌وانه‌ی که له بیرم مابن.

ئه‌حه‌ره‌ش و ره‌سه‌ی مه‌لا برایم، ئه‌و وه‌خته حاجی نه‌بوون. حه‌مدی ئه‌فه‌ندی چایچی، وه‌ستا سالحی چایچی، ده‌رویش ئه‌حه‌مدی چایچی، وه‌ستا ئه‌وره‌حمانی که‌بابچی، وه‌ستا ئه‌حه‌مدی حاجی سیفوللا، مه‌لا مسته‌فای حاجی مه‌لا ره‌سوول، شیخ محه‌مدی مه‌حوی، برایم خان، مه‌لا حه‌سه‌نی عه‌لاف، وه‌کوو بیته‌وه یادم مه‌لا ئه‌سه‌دی مه‌حوی وه ئه‌حه‌مدی کوری خۆی. ئه‌مانه‌و گه‌لیکی تریش به‌لام له بیرم نه‌ماون. دیاره منیش بووم.

ئه‌م ده‌سته‌یه نوێزی شتوان له خانه‌قای مه‌حوی نوێز کرا و پاشان چووین بۆ ماله‌وه. که چووین سه‌یر ئه‌که‌ین کورسی به سه‌ی لای حه‌وزه‌که‌دا دانراوه، لای دیواری ریگا نه‌بوو ئه‌و کورسیانه که ئیسته پین ئه‌لین قه‌نه‌فه کورسیه‌کان ئه‌وه‌نده زۆر بوون ئه‌م هه‌موو خه‌لکه که زیاتریش بوون هه‌موو جتیان بووه‌وه یه‌ک دوو گولۆپ له به‌ر هه‌یوانه‌که ئه‌سووتا.

له پاش ئه‌وه که دانیشترین سه‌یرمان کرد شتیکی بن خه‌ری که‌مه‌ردار به ته‌ل له به‌رده‌می هه‌یوانه‌که دانراوه. سه‌ی چوار په‌ری وه‌کوو گوێچکه ته‌نه‌که‌ی سه‌ی که‌وتوته ناو که‌مه ته‌له‌که‌وه‌و لووتی توژی رووه‌و سه‌ر حه‌وزه‌که شۆر کردۆته‌وه. هه‌موومان له‌و شته به‌لاجه‌وییه سه‌رسام مابن. حاجی مه‌لا عارف خۆی وتی پانکه‌که ئه‌مه‌یه. ئه‌مجا ورده‌ورده به‌قالده‌رمه‌کانا سه‌رکه‌وت چوو به لایه‌وه شتیکی وه‌کوو ته‌نافی به ده‌ورا پینچراوو، لێ نه‌وی سه‌ره‌که‌ی له شوپنیکیتز قایم کرد تومه‌ز ئه‌مه سه‌ری پلاکه‌که‌ی بوو کردی به شوپنی پلاکی دیواره‌که‌داو له‌و لاهه ده‌ستی نا به دوگمه‌یه‌کا. کو توپه‌ر ئه‌م شته به‌لاجه‌وییه که‌وته جووله‌جوول و سوورخواردن به‌م لاهه‌و لادا. ئه‌م عالمه هه‌موو واقی ورمه‌ا و سه‌ری لێ تیک چوو، هه‌ندیکیان ته‌ترسان ئه‌وه‌نده‌مان زانی نه‌رمه‌ بایه‌کی لێوه په‌یدا بوو و هات به

روومانە. ھەر ئەو نەرمە بایە ئەیدایا لە سەر ھەوزە کە ئاوە کە وردە شەپۆلێ لێ پەیدا بوو گۆلۆبەکان بوون بە ھەزار گۆلۆب ئیتر نان و مانمان لە بیر چوووە ھەر خەریکی سەیر کردنی ئەم غەزەبی خواپە بووین. ئیجگار لەو سەرمان سەرما بوو چۆن دەمیک بەولادا لا ئەکاتەو ھە پاشان بەم لادا لە ئەنجاما حاجی مەلا عارف بە زۆر ھەلیساندین وتی نائەکەتان سارد بوو ھەو لە راستیدا نائیکی چاکی دروست کردبوو. یارەبی بە رەحمەت بێ حاجی مەلا عارف لە گەل مردووی حازری.

- سالی ۱۹۳۸ بوو لە گەل شیخ نووری بابەعەلی و یەکیکی تریش بوو چووین بۆ بەغدا. شیخ مەحموودی مەلک لە بەغدا بوو لە گەرەکی «سلیخ» دانەنیشت، چووین بۆ زیارەتی. دیواخانە کەمی چەند کەسیکی تری لیبوو ئەوان ھەستان، ئیمە ماینەو. لە فەلەستینەو ھیشو یەکی دەنک درێژیان بە دیاری بۆ شیخ ھینابوو پێیان ئەوت مۆز. شیخ سەر و دەنکی داینی بیخۆین. بە دەستیو ھەستێو دامان نەمانزانی چۆنی بخۆین و چۆن ئەخوری. شیخ ھەستی پێکرد خۆشی دەنکیکی ھینا لە بەر چاومانەو پاکێ کردو خواردی وتی ئاوا ئەخوری. ئیمەش دەستمان کرد بە پێکەنین و تمان یا شیخ بەخوا سولەیمانی تا ئیستە شتی وای نەدیووە.

خواو راسان لەو کاتەدا فەرەجی رەشان بە بەر چنە یەکی گەرەوی رێواسەو کردی بە ژوورا، بەلام ئیمە مۆزە کەمان خواردبوو دەستمان بە لیویشمانا ھینا بوو. بەرچنە رێواسی لەو لاوہ دانا و ھات دانیشت. شیخ چاک و چۆنی لە گەلا کرد و فەرمووی فەرەج ئەوہ چیت ھیناوە؟ وتی قوربان نەختی رێواسە. شیخ وتی بیهینن لەو کاتەدا کە بەرچنە کەیان ھینا دوو سێ عەرەب و ھەندئ ئەفەندی و ھەندئ عەگال بە سەر لە شێخەکانی عەرەب پاش سەلام دانیشتن. شیخ لە رێواسە کەمی بە دەستەو بوو ھەریەک سەر و رێواسیدا بە ھەموومان. کابرا عەرەبەکان تۆزی سەیریان کرد و ھەر بەو جۆرە بە تویکلەو بەربوونە خواردنی، ئەمجا ئیمە پاکمان کرد و خواردمان عەرەبەکان زۆر تەریق بوونەو ھەر ئەیانوت «شنو ھرا» بەلام [قسە] خۆمان بێ ئیمە ئاقلتر بووین، دەنکە مۆزیکیشی دابە فەرەج. فەرەجیش بە دەستیو ھەستێو داما بەلام ئیمە تازە فیر بوو بووین پێمان وت.

- سالی ۱۹۳۶ بوو لە چەقز و قایکەندە لە نزیکی «باخانە» و «سمایلعوزەیری» خستبویان. حاجی قادری سمایلعوزەیری ھەبوو گەرەوی خێل بوو پیاویکی چوار شانە

که له‌گه‌تی روومه‌ت و ناو سنگ پان. دنیا ده‌ستی ساردی هه‌بوون له ژیر ده‌واره‌که‌دا دانیشتبووین له گوی ئاگردانه‌که به‌رمالیتیکی دابوو به‌شانیا. ته‌مه‌نی ئه‌و سه‌رده‌مه هه‌شتا ئه‌بوو، هه‌روا شتی بۆ ئه‌گێرامه‌وه یه‌کێ له‌و شتانه باسی حه‌جده‌که‌ی خوی بوو وتی: ئه‌و سه‌اله له ولاتی سوله‌یمانی هه‌ر من و حاجی برایماغای خه‌فاف چووین بۆ حه‌ج. ئه‌و له ناو شاری سوله‌یمانی و من له ده‌ره‌وه. وتم چه‌ند سالیک ئه‌بێ؟ وتی به‌خوا نازانم چل په‌نجا سالیک ئه‌بیت. یه‌کێ هه‌شت سه‌د لیره‌ی زه‌ردی عوسمانیمان هه‌لگرتبوو. که ده‌رچووین له شار به ده‌فو زکرو فیکره‌وه ره‌وانه‌ کران. له ناو که‌س و کارمانا بوو به‌شین و شه‌پۆر و گریان. به کاروان و به‌ سواری ولاخیش رویشتین له ده‌شتی عه‌ره‌به‌ستانا به‌ سواری حووشتر ئه‌رویشتین له هه‌ندی شوینا به‌ که‌ژاوه ئه‌چووین. له به‌حری سپی سواری پاپۆر بووین، مه‌گه‌ر خوا بیزانی چه‌ند شه‌وو چه‌ند روژ له پاپۆرا بووین. گه‌یشتینه که‌عه‌بی شه‌ریف له کاتی ته‌وافا له ئیحراما بووین سه‌یرم ئه‌کرد گه‌لێ که‌س سه‌یری سنگ و ده‌فه‌ی شانی برایماغا ئه‌کن. خوا له‌ش و لاریکی پێ دابوو سپی سپی ئه‌توت بلووره. هه‌موو شکلیتیکی پیاوانه‌ی تیدا دیار بوو خه‌لکه‌که‌ی تر هه‌موو ره‌ش و بێ فه‌ر، ماشائه‌للا خوا چی دروست کردبوو. پاشان چووین بۆ مه‌دینه‌و گه‌راینه‌وه بۆ ولات. قه‌تاره‌ی حووشتر وه‌کوو ریزی میرووله وابوو. که گه‌یشتینه سوله‌یمانی خه‌لکیکی زۆر به‌ ته‌پل و ده‌ف و به‌یداخه‌وه هاتن به‌ پیرمانه‌وه. له‌و روژه‌وه که له سوله‌مانی ده‌رچووین تا هاتینه‌وه هه‌شت مانگمان پێ چوو.

- سالی «۱۹۲۹» بوو پیاویکم له گه‌ل بوو خاله شماری ناو بوو. پیری ریش سپی تۆبی نوورانی ته‌مه‌نی ته‌نگی به‌ حه‌فتا هه‌لچنبوو. کورته‌ بالای بازۆله قه‌وی ئه‌توت پاله‌وانه. له راستیدا ئا له‌و ته‌مه‌نه‌دا چوار گه‌نجی به‌ هێز چاریان نه‌ئکرد. له‌و به‌ری سیروانه‌وه هاتین بۆ نه‌وسوو من هه‌چم نه‌ئزانی ئه‌یوت تۆ بلی من «نساب سببان» ئه‌خویمم وتم باشه. نازانم نساب سببانیش چیه به‌لام که‌وا و سه‌له‌یه‌کم له به‌رایه وه‌کوو فه‌قییه‌کی بچووک.

دیاره کاتی به‌هاره، نه‌وسوو هه‌موو باخ و باخاته. ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ ناو باخه‌کانا رویشتین له‌و ناوه‌دا خه‌لک هاتوو چووین ئه‌کرد له به‌ینی خویانا هه‌ر ئه‌یانوت «سان جه باخه‌نی». وه‌خت پاش عه‌سر بوو هیلاک بووین له سه‌ر سه‌وزه‌لانیه‌ک دانیشتین. خاله شامار سه‌بیله‌که‌ی ده‌ره‌ینا سه‌بیلیکی تیکرد. به‌لام شله‌زه‌ی ناو باخ هه‌ریه‌که که «سان» له ناو باخایه.

ئه‌وه‌نده‌مان زانی سێ پیاوی که‌له‌گه‌تی بالا به‌رزی ناو شان پان ده‌رکه‌وتن رووه‌و لای ئیمه‌ هاتن. هه‌ر یه‌که‌ شه‌روال و مراخانیه‌کی ماوتی سه‌وزی تازه‌یان له‌ به‌رایه‌ پشتینی په‌شمی عه‌جه‌میان له‌ پشتایه‌ هه‌ر یه‌که‌ خه‌نجدریکی ده‌سک سپی وا به‌ به‌ر پشتینه‌که‌ یانه‌وه‌ چه‌فته‌و مشکییان به‌ستوو به‌ سه‌روه‌ه. سه‌رو و کوله‌ بالیکی هه‌ورامیان به‌ شانوه‌یه‌ له‌ مه‌ره‌زی قاوه‌یی درووست کرابوو. هه‌ر که‌ هاتن یه‌کێ له‌و سیانه‌ کوله‌ باله‌که‌ی له‌ شانی خۆی کرده‌وه‌ له‌ تهنیشت ئیمه‌وه‌خستییه‌ سه‌ر گیاکه‌و له‌ سه‌ری دانیشته‌ به‌ چوار مه‌شقی. ئیمه‌ش لووتیکی وامان پیا نه‌هینا. دووه‌که‌ی تریش له‌ به‌رانبه‌ریه‌وه‌ به‌ پتوه‌ راوه‌ستان. دانیشتوو که‌ له‌ منی پرسی فه‌قی بچکۆله‌ که‌ له‌ کویوه‌ هاتوون؟ وتان له‌و به‌ری سیروانه‌وه‌. وتی ده‌نگ و باسی عه‌جه‌مه‌کان چیه‌؟ وتان ئه‌وا هه‌ن. ئه‌و له‌ باریکه‌وه‌ پرسیاری ئه‌کرد ئیمه‌ش به‌ هه‌موو ساویلکه‌یه‌ک جوابمان ئه‌دا یه‌وه‌ه. رۆژ ده‌نگ بوو هه‌ستا رۆیشت. له‌ کاتی رۆیشتا وتی که‌ هاتنه‌ ناو دێ بچنه‌ دیوه‌خانی سان.

ئه‌و رۆیشت و ئیمه‌ش به‌ شوین ئه‌وا هه‌ستاین زۆر به‌ په‌رۆش بووین بۆ بینینی سان. کابرایه‌ک له‌و نزیکه‌ بیلیکی به‌ ده‌سته‌وه‌بوو گۆلی ناو باخه‌که‌ی چاک ئه‌کرد، چاوی لیبوو که‌ ئه‌و پیاوه‌ لای ئیمه‌ دانیشته‌ لیمان پرسی هه‌ر ئه‌لین سان له‌ ناو باخه‌ کوا خۆ دیار نییه‌؟ کابرا له‌ من مۆر بووه‌وه‌ و هیچ سێ و دووی لێ نه‌کرد تفریقی لێ کردم و وتی: «یانته‌ ویران بۆ ئانه‌ سان بیه‌ن جه‌لات نیشته‌بێ». تومه‌ز ئه‌مه‌ جافر سان بووه‌و ئیمه‌ نه‌مانزانیبوو. به‌لام به‌لای ئه‌و کابرایه‌وه‌ شتیکی زۆر زل بووه‌ که‌ جافر سان لای رووته‌له‌یه‌کی وه‌کوو ئیمه‌وه‌ دانیشتوو تا ئه‌و وه‌خته‌ شتی وای نه‌دیوو.

چوینه‌ ئاوابی و روومان کرده‌ دیوه‌خان. دیوه‌خانه‌که‌ به‌رده‌مه‌که‌ی چه‌وزیکی گه‌وره‌ بوو هه‌موو سه‌ر چه‌وزه‌که‌ دار و دارستان بوو. خۆر له‌ زه‌رده‌په‌ رشابوو. کۆشک و سه‌راکه‌ له‌ کۆشک و سه‌رای وه‌کوو ئه‌لین خوسره‌و په‌رویزی ئه‌کرد. ئه‌و ناوه‌ جمه‌ی ئه‌هات له‌ کورانی کوله‌بال له‌ به‌ری هه‌ورامی، هه‌موو تهنه‌نگ به‌ شان. له‌شکریکی زۆی لیبوو ئیمه‌ش ئاگامان له‌ هیچ نییه‌، روومان کرده‌ دیوه‌خان. نه‌یانهیشته‌ بچین، تومه‌ز جافرسان خۆی چاوی لیبه‌. بانگی کرد لیان گه‌رین. ئیتر ریگیان داین چوینه‌ ژووری دیوه‌خانه‌که‌وه‌. دوو لاکیشی زۆر گه‌وره‌و درێژ سه‌ره‌ندازیک له‌ ناوه‌راستیانا. که‌ سه‌یرمان کرد ئه‌و پیاوه‌ که‌ له‌ ناو باخه‌که‌دا له‌ تهنیشتانه‌وه‌ دانیشته‌ ئه‌وا له‌ویدا له‌و سه‌سه‌ره‌وه‌ به‌ چوار مشقی دانیشتوو وتی دانیشتن. له‌ لای خواره‌وه‌ شوین هه‌بوو دانیشتن. چۆنیه‌تی شوینه‌که‌ سه‌رنجی راکیشام ئیجگار که‌ سه‌یرم کرد دوو منالی جوانکه‌له‌ جافرسان له‌ به‌رده‌می خۆیا دایانان به‌م لاو به‌و

لای ژووره که‌دا هەر سه‌ره‌یه‌ک چوارده که‌سی لئ دانیشتبوو، هه‌موو یۆشته‌و په‌رداخ و غه‌رقی فیشه‌ک. هەر یه‌که تفه‌نگ‌یکیان له سه‌ر کۆشیان دانابوو. ئەمانه که دانیشتبوون بیست و دوویان کوره‌کانی خۆی بوون، شه‌شیان برازاو خزمی زۆر نزیکیی بوون. له‌و کورپانه‌وه‌کوو که‌ریم به‌گی خانه‌قا حه‌مه‌ره‌شی به‌گی پاوه‌قادره‌گی ته‌ویلله له‌ خزمه‌کانیشی وه‌کوو ئەفراسیابو به‌گی هانه‌گه‌رمه‌له‌ قسه‌و باسیان باس و خواسی عه‌سکه‌ری ئیزانی بوو؛ تومه‌ز ئەمه‌ وه‌کوو موئتمه‌ر چه‌بیره‌یه‌کی گرتوووه‌ وه‌موو کور و خزمه‌ نزیکه‌کانی بانگ کردوووه‌ و قسه‌ له‌و شه‌ره‌ ئەکه‌ن تا پیننج سه‌د تفه‌نگ به‌ ده‌ستیکیش له‌و ناوه‌دا هه‌بوو. شه‌وی که‌ نان هات هەر به‌ دوو که‌س سینیه‌ک هه‌موو برنج و مریشک و گوشتی حه‌یوان بوو.

- هه‌تا سالانی ۱۹۲۵ له‌ شاره‌کانی کورده‌واری نرخ‌ی گرانی و هه‌رزانی خانوو به‌وه‌ دائه‌نرا که‌ ئەگه‌ر نزیک بووایه‌ له‌ مزگه‌وت و حه‌مام و بازار، ئەو خانوو زۆر به‌ نرخ ئەبوو. له‌ سالانی ۱۹۳۰ دا ئەگه‌ر یه‌کیک له‌ شاری سوله‌یمانی خانوو یه‌کی بکریایه‌ به‌ هه‌زار روپیه‌ ئەو که‌سه ته‌پلی شایبی لیداوه؛ هەر دوو روپیه‌ش سه‌د و په‌نجا فلس بوو.

- سالی ۱۹۳۰ بوو کورپیکم له‌ گه‌لا بوو فه‌قی برایمی ناو بوو. دنیا هاوین بوو ریمان که‌وته «شه‌ده‌له». ئەو سه‌رده‌مه‌ شه‌ده‌له‌ ناوو ناوبانگیکی هه‌بوو. «شیخ عبدالکریم» له‌ شه‌ده‌له‌و حاجی شیخ عارف له‌ «سه‌رگه‌لوو» دائه‌نیشتن. حه‌قه‌کان ناویان ده‌رکردبوو پارهیان سه‌ندبوو بۆ ئەو به‌ری «زی» و ولاتی که‌رکوک و سوله‌یمانی، وه‌ به‌لکوو ناوچه‌ی پشه‌ره‌ و مه‌رگه‌ی داگیرکردبوو.

شه‌ده‌له‌ خۆی رووبارو شیویکی گه‌وره‌ی هه‌بوو که‌وتبووه‌ جنوبی رووباره‌که‌. شیوه‌که‌ خانه‌قاکه‌ی که‌رت کردبوو له‌ گونده‌که‌. ئیمه‌ چووینه ته‌کیه‌که‌وه‌. ته‌کیه‌ ژووری مزگه‌وتیکی گه‌وره‌ بوو، به‌ره‌یوانیک به‌ به‌ریا کشابوو له‌ ته‌نیشته‌ مزگه‌وت و به‌ره‌یوانه‌که‌وه‌ به‌ لای رۆژه‌لاته‌وه‌ سه‌ربانیک بوو ئەمانه‌ هه‌موو به‌ خشتی کال درووست کرا بوون؛ به‌لام له‌ سه‌ر شیوه‌ی شارستان به‌رده‌م و ده‌وروبه‌ریشی هه‌موو دارستان و چرپوو. سۆفیه‌کان هه‌موویان ریشیان درێژ بوو.

چیشته‌نگاو بوو ئیمه‌ رۆشیتین چووینه خانه‌قا شیخ له‌ ماله‌وه‌ بوو. حاجی مه‌لا یوسفیکی سوورداشی هه‌بوو - که‌ له‌ سه‌رده‌می عوسمانیدا قازی بوو - زه‌مان پشتی تیکردبوو که‌وتبووه‌ شه‌ده‌له‌. پیاویکی پیری ریش سپی نوورانی بوو ماله‌که‌ی له‌ گونده‌که‌دا بوو به‌لام خۆی

زۆرتر وەختی لە خانەقادا راتەبوارد. ئەو پیتی خۆش بوو کە ئیمە چووین. لە گەلمان کەوتە قسەکردن و داخی دل ھەلپشتن و نیوەرۆ نانیان بۆ ھێنان. سۆفییەکان لەو ناویدا ھەر ھات و چووین بوو بە چاویکی وە نەبێ دۆستایەتی یەو سەیری ئیمەیان بکرایە ھەر بە پیتی نە بە پیتی یەکیکیان مرقە یەکی لێو ھەت و یەکیکی تر وە یا چەند کە سێکی تر پیکەو ھەتەیانوت «حەقە». سۆفییەکان گەنجیشیان تیا ھەبوو، پیریشیان تیا ھەبوو. بە دەوری خانەقادا سۆفی ئافرەتیشمان بەرچاوە کەوت.

کەوتە پاش نیوەرۆ دەمە دەمی عەسر شلەژە یەک پەیدا بوو. سەیرمان کرد نزیکی ھەفتا سۆفییەکی مەرگەیی پەیدا بوون کە ھاتبوون بۆ مالی شیخ. ھەموو ریش دار ریش دار ھەر کە گەشتە جێ بوو بە مرق و ھۆر و جەزبە و ھەرایەک ئەو سەری دیار نە پیتەو. ئەوا ئیمەش لە بەر ھەیانە کە لە گەل حاجی مەلا یوسف دانیشووین. ئەمانە کە ھاتن بەرھەیان و ژووری مزگەوتە کە پر بوو. سۆفی تریش لە ئاوا یەو ھاتن. مەرگەییەکان رانک و چۆخەو پەستەکیان لە بەرا بوو بە دەم جەزبەو جێو وە کوو بارانی بە ھار ئەبارێ کە یەکیکیان جێو یەکی ئەدا ئەوان ھەموو ئەیانوت «حەقە».

ئیمە زۆر ئارەزووی چاوی پیکەوتنی شیخمان بوو بەلام شیخ ھیشتا نە ھاتبوو دەرهو. قسەکردنی ئەو بەینەمان لە گەل حاجی مەلا یوسفدا ئەو ھەبوو کە چۆن تەوانیویەتی لە ناو ئەمانەدا دانیشوو و دانەنیشی؟ حاجی مەلا بۆن کەووزە لە جەرگ ھەلئەستا، زۆر زۆر دوژمنی ئەو کردەوانە ئەوان بوو بەلام ئەبوت زەمان و پیتەندی مال و مندال منی لەم شەدە لە پەیدا بەند کردوو.

نویژی عەسر ھەر کەس کردی کردی ھەر کەسێش نە یکرد ئەوا ھیچ. سۆفییە مەرگەییەکان ھەموو لە بەرپزە لە بەر ھەیانە کەدا دانیشبوون سۆفی تریش و ھی ئاوا ییش لە بەردەمی بەر ھەیانە کەدا راوەستا بوون. ژنە سۆفیانی مەرگەیی لە گەل ژنانی ترا ئەوانیش لەو لاو راوەستا بوون. ئەمانە تیکرا جەزبە گرتبوونی ھەموو مرق و ھۆریان بوو. حاجی مەلا ئەویش لەو سەرھو دانیشبوو من و فەقێ برایمیش تۆزێ لە لای ئەو بە لای پشت بە قیلە ی ھەیانە کەو بە تەنیشت یە کەو کزۆ لەمان کردبوو. بە راستی لەو دیمەنە ئەترساین چاریشمان نەبوو.

لە ناو سۆفییە مەرگەییەکانا سۆفییەکی گەردە پیاوی ریش درێژ ھەبوو پیتان ئەوت «دیوانە حەبیب». ئەمە جەزبە گرتبووی و بە بەرھەیانە کەدا و بە ناو خەلکە کەدا ئەھات و ئەچوو جێو ی ئەدا. ھەرکە جێو یەکی ئەدا ئەوانیتر ھەموو ئەیانوت: حەقە. حاجی مەلا یوسف قوتو

جگه‌ره‌که‌ی له‌ به‌رده‌می‌ خۆیا دانابوو، دیوانه‌ حه‌یب‌ب چوو دوو جگه‌ره‌ی لێه‌لگرت و هینای بۆ ئیمه‌و وتی «ئم». له‌و کاته‌دا که جگه‌ره‌کانی هه‌لگرت حاجی مه‌لا یوسف سه‌یریک‌ی کرد و وتی: «ته‌ماش‌ا که ئه‌م مه‌لعونه». په‌نا به‌خوا هه‌ر که ئه‌و ئه‌مه‌ی وت چ قیامه‌تیک هه‌ستا. شله‌زه‌ که‌وته ناو سوڤیه‌کانه‌وه یه‌کیک وتی: کافر! ئه‌وه وه‌لییه تو چۆن پێی ئه‌لێی مه‌لعون؟ یه‌کێ وتی: دایه‌ لێت ده‌گیم هه‌ر ئێسته‌ ورگت ده‌درم و په‌لاماری خه‌نجه‌ره‌که‌ی دا. یه‌کیکی تر ده‌ستی برد خه‌نجه‌ره‌که‌ی له‌ ده‌ست سه‌ند.

دیوانه‌ حه‌یب‌ب‌ب هه‌ر هاتوو چوویه‌تی و ئه‌مرقینێ و ئه‌لێ حه‌قه. له‌م لاشه‌وه ئیمه‌ که جگه‌ره‌کانی بۆ هیناین گوایه به‌و نیازه که ئه‌مه به‌ زۆر هیناویه‌و زۆریش حه‌رامه‌و ناشتوانین وه‌ری نه‌گرین هه‌روا له‌ به‌رده‌می خۆمانا دامانناوو. دیوانه‌ حه‌یب له‌ هاتوو چوو که‌یا چاوی پێکه‌وت چوو شقارته‌ی قوتوه‌که‌ی حاجی مه‌لا یوسفی هینا و هاته به‌رده‌مان شقارته‌ی داگیران و وتی: ئم دایه‌ لێتان ده‌گیم پێکه‌ن حه‌قه. ئه‌مجا ئیمه‌ ئێتر ئه‌ویرین دایه‌گیرتین؟ ئه‌وا جنیۆیکیشمان له‌ سه‌ر خوارد.

سوڤیه‌کان هه‌ر خه‌ریکی قسه‌ و تن بوون به‌ حاجی مه‌لا یوسف. حاجی مه‌لا یوسفی هه‌زاریش چوو ته‌ قولاخی خۆیه‌وه. یه‌کێ له‌ سوڤیه‌کان رووی کرده حاجی مه‌لا یوسف وتی: ئه‌هاو ئه‌هاو سه‌ر سه‌په‌ی ریش پۆزه تو به‌ دیوانه‌ حه‌یب ده‌لێی مه‌لعون؟ دیوانه‌ حه‌یب خوایه تو چۆن وا ده‌لێی؟ ده‌ستی کرد به‌م قسانه‌و هه‌ر نه‌بیریه‌وه. هه‌ر چه‌ند ئه‌و قسه‌یه‌کی ئه‌کرد هه‌موو سوڤیه‌کانی تر به‌ جاری ئه‌یانوت حه‌قه. ئه‌وه‌نده‌مان زانی دیوانه‌ حه‌یب چوو به‌ لای کابرای سوڤیه‌وه ده‌ستی گرت و هه‌لیساند چوو په‌شته‌وه شه‌قیکی زۆر نایابی تێه‌لدا، به‌لام شه‌ق. کابرا وتی حه‌قه، به‌شه‌ق تێه‌لدا بوردی تا به‌رده‌می حاجی مه‌لا یوسف که شه‌قه‌که‌ی تێه‌لده‌دا ئه‌و ئه‌بیوت حه‌قه‌و ئه‌م ئه‌بیوت: «دایه‌ لێت ده‌گیم لۆ له‌ سه‌ر من ده‌که‌یته‌وه؟» هه‌رچی ئه‌م ئه‌بیوت ئه‌و هه‌ر ئه‌بیوت حه‌قه ئه‌مجا له‌و لاره‌ به‌ کوت پتوه‌دان هیناویه‌وه بۆ ئه‌م سه‌ره‌و هه‌ر چه‌ند کوتی پتوه‌ ئه‌دا ئه‌بیوت: «دایه‌ لێت ده‌گیم تو کوو له‌ سه‌ر من وه‌جواب ده‌یت؟» ئه‌ویش ئه‌بیوت حه‌قه‌و هه‌موو سوڤیه‌کانی تریش هه‌ر ئه‌یانوت حه‌قه.

باش ئه‌وه که دیوانه‌ حه‌یب هه‌ندی سه‌گ به‌ حه‌ساری به‌و کابرا سوڤیه‌کرد کتووهر له‌و کاته‌دا کابرایه‌ک که‌ریکی دا‌بووه پێش به‌ لای به‌ره‌یوانه‌که‌دا ئه‌رۆبشت. دیوانه‌ حه‌یب که چاوی به‌ که‌ره‌که‌ که‌وت له‌ کۆل کابرا بووه‌وه‌و چوو بۆ لای که‌ره‌که‌ و وتی: «ئه‌وا شیخی هات». که ئه‌مه‌ی وت هه‌موو سوڤیه‌کان وتیان حه‌قه. ئه‌مجا چوو به‌لای که‌ره‌وه‌ و ده‌ستی

کرد بە شەق تێ هەلدان و وتی: «دایە لیت دەگێم نوکە دیت؟ ئەرێ وە لالا حەقە». هەموو سۆفیه کان وتیان حەقە.

شیخ عەبدولکەریم چایچیەکی هەبوو وا دیتەووە بێرم کە مەلا عەبدوللای ناو بوو. سەعات نزیکەی یانزە ی ئیوارە بوو هات وتی بە ئیمە کە ئیستە شیخ تەشریف دینیت دیم بەشوینتانا. زۆری پینەچوو هات وتی فەرموون بۆ لای شیخ. هەستاین لە دەرگای هەیوانە کەووە چووینە سەربانە کە هەموو بەرە ی تیا راخربوو، سەماوەریکی زەردی هەشت تەرخان قۆرپەکی عەجەمی بەسەرەووە بوو. ئیستکانەکان لەناو سینیه کە لە بەردەمیا دانرابوون دوو سێ دۆشە کیش لەو سەرە راخرابوون کەسی لێ نەبوو هەر مەلا عەبدوللا بەلای سەماوەرە کەووە راوەستا بوو. مالی شیخ نووسابوو بە سەربانەووە. شیخ کە لە مال ئەهاتە دەرەووە بۆ خانەقا لەویووە سەر ئەکەوت ئیمە لەسەر بەرە یەک لەم لای دۆشە کە کەنەووە دانیشتین. ها زۆری پێ نەچوو شیخ دەرکەوت بە پێ پلیکانی ماله کەمی خۆیان سەرکەوت بۆ سەربانە کە. شوپتی سەربانە کە وابوو سێ لای بە دیواری ژووری خانەقا و بەرە هیوان گیرابوو، لایەکی چۆل بوو، ئەویش حەوشە ی مالی شیخ بوو کە ئەهات کە سیتەر بێجگە لە هی سەربان چاوی لێ نەئەبوو.

کە شیخ هات، ئیمە راست بووینەووە. شیخ عەبدولکەریم پیاویکی کە لەگەتی بالا بەرز ی ناو شان و سینگ پان تەمەنی ئەو سەردەمە چل تا چل و پینج سال ئەبوو. چاوو و برۆ ی گەورە ریشیکی رهشی قەترانی تەنگی بەناوکی هەلچنی بوو. جویبەکی قاوهیی ئاو لەدامانی کردبوو بەسەر کەواو سەلتە کە یا میتزەریکی گەورە ی سپی شێخانە ی بەستبوو بەسەرەووە. بە راستی عینسانی وا جوان و بەدیمەن شایانم کە مجاریتر چاوی بێکەوتۆتەووە.

هەر کە هات سەلامتیکی کرد و چوووە سەر دۆشە کە کە ی سەرەووە دانیشت وتی: بەخیر پین فەقیینە. ئیمە ئیتەر لە شوپتە کە ی خۆمان دانیشتیینەووە وتی: لەوێ دامەنیشن فەرموونە سەر دۆشە کە کە لە تەنیشت منەووە دانیشن. ئیمەش چووینە ئەو شوپتەو مەلا عەبدوللا چای تیکرد هیتای بۆ هەر سیکمان. پاشان بە مەلا عەبدوللای وت حاجی مەلا یوسفیش بانگ بکا. ئەویش هات دانیشت. سۆفی پێیان زانی کە شیخ لەمال دەرکەوتوووە هاتوووە لەوێ دانیشتوووە، بوو بە مرق و هۆر و هەرا پەلاماری سەربانیان ئەدا، بەلام ریگا نەبوو بێن. جیتیوان بەدەم جەزبەووە ئەدا وەکوو گەلای دار. یەکنی ئەیوت دایە لیت دەگێم چما خۆت شار دیتەووە؟ یەکنی ئەیوت: ئۆ هۆریش کلکە کسۆک لە دینت بەم یەکنی ئەیوت چما

دهرناچیت؟ هدر ئه‌بی له... ژنت بهرم. لهم جۆره شتانه هدر زۆر زۆر. لهم وهخته‌دا ئه‌وه‌م هاته‌وه بیر که له شوپینیکا سه‌گه‌ل ده‌وری مالیک ئه‌ده‌ن و ریگا نییه بچنه زووره‌وه بۆ کابرای غه‌ریب بیخۆن هدر په‌لاماری دار و دیواره‌که ئه‌ده‌ن ئه‌وه‌شم به‌لاوه وابوو.

شیخ ئه‌م هه‌موو شتانه‌ی گوێ لێ ئه‌بوو سه‌ری داخستبوو به‌ده‌م سه‌رداخستنه‌وه ورده ورده قسه‌ی بۆ ئیمه ئه‌کرد. ئه‌مانه‌ی به‌لاوه شتیکی وا نه‌بوو وای پیشان ئه‌دا که ئه‌مانه جه‌زه‌ی سوڤیتی گرتوونی و ئاگایان له خۆیان نییه.

من ئه‌و وهخته توژی زینه‌له‌و قسه‌قوت بووم، خۆم یه‌رانه‌گیرا وتم یا شیخ ئه‌مه چییه چ حالیکه؟ وتی: رۆله ئه‌مه له حالی جه‌زه‌دان. ئه‌و قسانه که ئه‌یکه‌ن ئاگایان له خۆیان نییه. وتم یا شیخ ئه‌مه مه‌سه‌له‌یه‌ک کهس و دوو کهس نییه ئه‌مانه هه‌موو ئه‌و ریگایه که گرتوویانه وه‌نه‌بی ریگایه‌کی باش یه‌. دوور نییه له ئه‌نجاما خراپتر بیه‌ن. تو ئیشیکی وا بکه جله‌ویان بگره‌وه هه‌ندێ قسه‌ی کرد من ههر بۆم نه‌سه‌لماند.

کاتی بانگی شیوان هات بانگیاندا شیخ هه‌ستا رووی کرده زووری مزگه‌وته‌که‌و ئیمه‌ش هه‌ستاین. هدر که ده‌رکه‌وت بۆ زووری مزگه‌وت په‌نا به‌خوا بوو به‌ چ قیامه‌تیک؟ له ده‌نگه ده‌نگی سوڤی و سوڤی ژن ئه‌و ناوه بوو به‌ رۆژی قیامه‌ت.

ئه‌وه‌م له‌بیر نه‌بوو بیلیم پیشووتر ههر کهس ههر جنیویکی ئه‌دا به‌ جارێ ئه‌وانیتر ئه‌یانوت حه‌قه. یه‌کێ ته‌قه‌ی له شتیکه‌وه به‌ینایه به‌ جارێ سه‌د کهس ئه‌یوت حه‌قه. سه‌ر له ئیواره بوو که‌ر ئه‌یه‌ره‌ان ئه‌یانوت حه‌قه. به‌کورتی ههر کهس ههر شتیکی بکه‌ردایه‌و ههر شتیکی بو‌تایه ئه‌وانیتر ئه‌یانوت حه‌قه. یه‌کیک سه‌بیلی ئه‌کیشا یه‌کیکیتر ئه‌یدا به‌ ژیر ده‌ستیا ئه‌یوت حه‌قه.

خیرا شیخ وتی قامه‌ت بکه‌ن. یه‌کیک قامه‌تی کرد و شیخ خۆی پینشوژی کرد. هدر که ئه‌و وتی «الله اکبر» هه‌موویان وتیان حه‌قه. مزگه‌وته‌که‌ گه‌وره‌ بوو په‌ر بوو، ئه‌مجا که ئه‌وانیش نه‌تیا هینا له نوێره‌که‌دا نیزامی نوێر نه‌ما. یه‌کێ له‌و په‌ره‌وه مرکه‌یه‌کی ئه‌کرد یه‌کێ له‌م په‌ره‌وه ئه‌یوت حه‌قه. هی وا هه‌بوو له ریزیکی دواتره‌وه بوو شه‌قیکی له‌وه‌ی به‌رده‌می خۆی هه‌له‌دا ئه‌یوت حه‌قه. سوڤیه‌ک له پشت شینخه‌وه بوو شه‌قیکی له نوێره‌که‌دا له شیخ هه‌لدا هه‌موو ریزی پینشه‌وه که چاویان لیبوو وتیان حه‌قه. ئه‌وانیتر که گوێیان له‌مان بوو ئه‌وانیش به‌ جارێ وتیان حه‌قه.

به‌مجۆره نوێژی شیوان کراو شیخ گورج گه‌رایه‌وه بۆ سه‌ربه‌انه‌که. ئیمه‌ش زوو گه‌راپنه‌وه به‌لام من زۆر ئه‌ترسام و زۆریش له‌م کاره‌ساته دلگران بوو بووم. ها خه‌یال نه‌که‌ی شه‌قیان

تۆى ھەلنەدابووم، بەلام لە شەق تېھەلدان ئەترسام. كە ھاتىنەو ە و تەم يا شىخ بەخوا ئەمە ھەل نىيە. شىخ ئەمجارە ئەو ەى دركان وتى: «كاكە فەقى لە دەست دەرچوون و چار ناكړين». نانايان ھىنا نانمان خوار د نوږى خەوتانېشمان ە كوو نوږى شىوان كړد. پاشان چوو ەو ە بو مالەو ە بە مەلا عبداللەى چايچى وت: مەلا عەبدوللا ئاگات لەم فەقىانە بىت. كە شىخ چوو ەو ە مەلا عەبدوللا ھات دانىشت و چاشى بو ھىناينەو ە. لە دەرەو ە دەنگە دەنگى ژن و پياو ھەر زور زور بەر بوو ەو ە و تەم ئەو ە چىيە؟ مەلا عەبدوللا وتى ئەو ە سوڤىەكان «شوغل» ئەكەن. شوغلەكە ئەو ە بوو ژن و پياو تىكەل ئەبوون و ھاي و ھوويان ئەكرد گوايە ئەمە زكړ ئەكەن بەلام ئەوان پىيان ئەوت «شوغل».

ئەمجا ھەندى سەرم خستە سەر مەلا عەبدوللا ئەمە چۆن وا ئەبى خۆ تۆ مەلاىت كەى ئەمە بەچاو دىنەو ە دروستە؟ وتى: تۆ وا مەزانە ئەو ە ھەر بە دوو كەس كىويك لە بەنىانايە، لەشى ھىچيان ناكەوئ لە يكەيان و ھىچيان گوييان لە دەنگى ئەويكەيان نىيە. حاجى مەلا يوسفى ھەزارىش ەختەبوو شەق بەرى. ئەو زوو ھەستا بە ھەر جۆر بوو چوو ەو ە بو مالى خويان. ماينەو ە ئىمەو مەلا عەبدوللا. مەلا عەبدوللا ھەر لەو سەربانە جىگاي بو چاك كړدين بو نووستن، ھەموو دەرکەى ئەم لاو ئەو لای داخست. سوڤى پەلاماريان ئەداين جار جار بە جنىو دانەو ە بەلام رىگا نەبوو بىن.

ئەلېم نووستن بەلام نووستنى چى ئەو شەو ە تا بەيانى خەو بىت و نەچوو ەتە چاوى ئىمە ھەم لەترسى پەلاماردانى ئەوان ھەم لەدەنگى مرق و ھۆريان. ە كوو بۆم دەرکەوت ئەگەر بەرپەليان بکەوتىنايە پارچە پارچەيان ئەكړدين. چونكە ئىمە فەقى بووين و ئەوان جەزبە گرتبوونى. ئەو شەو ە دەنگى حەقە ئەچوو بە ئاسمانا. درزىك ھەبوو بە دىوارەكە لەويو ە سەيرمان ئەكرد بەناوى زكړ و جەزبەو ە ھەلشەپەرىن و پەلامارى يەكيان ئەدا و ئەيانوت حەقە. سۆزىشيان بە دەمەو ە ئەكرد چاوم پىكەوت پياوى پىر و ژنى پىر روو بەرووى يەك دەستى يەكيان گرتىو ەلشەبەرىنەو ە، بەو جۆرە زكړيان ئەكرد و ئەيانوت حەقە. بەلام شتى ترم لىيانەو ە نەدى. لەناو ئەوانا وا بلاو بوو ئەگەر ژن و پياو لە باخەلى يەكا بخەون كىو لە بەنىانايە. بەيانى پىش چا خواردن بەبى ئەو ە شىخمان چاوى پى بکەوئ شەدەلەمان بەجىھىشت.

- ئاخىر و ئۆخرى سالى ۱۹۲۹ بوو رىمان كەوتە «گلۆلان»؛ گلۆلان گوندىكە لە موكرىان. شوىنى ئاوايەكە دەشت بوو لای سەرووى كىو بوو، دنيا سەوزەلانى بوو مزگەوت

و حهوز و سهر و مددرسه‌یه‌کی باشی لیبوو. مه‌لا وه‌هایی نجنه‌یی ماموستا و مه‌لای ئه‌وئ بوو. سهر به شئیخانی ته‌ویل‌ه‌بوو. کویخا سمایل هر چه‌نده کویخای گونده‌که بوو، به‌لام پیاویکی به ده‌سه‌لات بوو، شانی ئه‌دا له شانی ئاغا و به‌گزاده‌کانی ئه‌و ناوه. دوو کوری منالی جوانکه‌له‌ی هه‌بوو له ده‌ورو به‌ری چوارده سالانا. ئیمه که حه‌فته‌یه‌ک له‌وئ ماینه‌وه له‌گه‌ل کورپه‌کانا بووین به ره‌فییکی ته‌واو. داخی گرانم ناوه‌کانم له‌بیر چوو‌ه‌ته‌وه. گوندی گلولانیش زیاتر بوو ئه‌و وه‌خته له سهد و په‌نجا مالیک.

شایی بوو له گلولان به‌لام چۆن شایه‌ک؟ شایه‌ک بی هی به‌گزاده‌ی دیوگری بی، حه‌وت بووک له‌و شایه‌دا بگوزیریته‌وه ئه‌بی چۆن بی؟ حه‌وت بووکی ماله به‌گزاده هه‌رچن ئاغه‌وات و به‌گزاده‌ی دیوگری، فه‌یزوللا به‌گی، مه‌نگور، مامش هه‌بوو رزایبونه ئه‌و شایه. ژنه به‌گزاده‌و ژنه ئاغه‌واتی ئه‌مانه هه‌موو له گلولان کۆبوونه‌وه. ژنانی مانگ روو، گشت پر حه‌یا و به‌ ئابروو. له بناغه‌دا ئاوو هه‌وای موکریان به‌ردیش جوان ئه‌کا نه‌وه‌ک ئینسان. ئه‌مجا جوانیی له له‌ش و لار و روومه‌تی ئافره‌تا خۆی ده‌رخا، ئافره‌تیش هی موکریانی بی هی به‌گزاده بی هی شادی و زه‌ماوه‌ن بی ئه‌بی چۆن بی؟

ئهم ئافره‌ته به خه‌رمان له گلولانا به‌جلی تافته‌و قه‌یفه‌ی زه‌ره‌فته‌وه که‌وتبوون. پیاوانی به‌گزاده‌ی هه‌موو ئه‌و ولاته هه‌موو به‌مراخانی و شه‌روالی ماوتی عه‌جهم پشتینی شالی عه‌جهم، خه‌نجه‌ری مستو و ماهی به‌که‌مه‌روه، شه‌ده‌و مشکی به‌سه‌روه، تفه‌نگی جانبیزارو سئ تیر به‌شانه‌وه، له‌سه‌ر ماینی عه‌رق له ره‌ختی زیوو زیره‌وه ئاخۆ ئه‌بی چوون بووبی؟ وه‌یا ئه‌م ئافره‌ته نازداره به‌گزادانه به‌کراسی کریشه‌ی ئاوه‌لدا‌مانه‌وه به‌پشتینی په‌شمی سه‌قزیانه‌وه به‌سه‌ر و پیچی سرکه‌یی وشکه‌وه به‌سوخمه‌ی که‌مه‌رزیری تافته‌وه، به‌غه‌ره‌قی سه‌ر و مل و سوخمه‌و که‌مه‌ر له ئالتوونه‌وه بۆ سه‌ر شایی حه‌و بووکی گلولان هاتین و ده‌ست بکه‌ن به‌چاوی مانگدا ئاخۆ ئه‌بی چوون بووبی؟

ئهم حه‌وت بووکه دووی له به‌گزاده‌ی دیوگری به‌وه له گلولان ئه‌چوو بۆ فه‌یزوللا به‌گی، سئ له فه‌یزوللا به‌گیه‌وه ئه‌هات بۆ گلولان، به‌کئی له مه‌نگوره‌وه به‌کئی بۆ مامش ئه‌چوو.

چل رۆژ شایی بوو، چل رۆژ ده‌هۆل و زورنازه‌ن له سابلاخ و سه‌قز و مه‌راغه هاتبوون، چل رۆژ رمبازی سوارو ته‌قه‌ی تفه‌نگچی بوو. چل رۆژ هه‌له‌په‌رکئی و ره‌شه‌له‌ک بوو. ریزی هه‌له‌په‌رکئی کورانی مشکی به‌سه‌رو کچانی کریشه له‌به‌ر که ریزی له کۆری ره‌شه‌له‌کا ئه‌وه‌ستا ئه‌توت ئه‌ستیره زیرینه‌ی رۆخی ئاسمانه. زرينگه‌ی ته‌وقه سه‌ر و لاگیره و شریخه‌ی سه‌ر ده‌سمالی سه‌رچۆبیکیش که تینکلای جیره‌ی په‌نجه به‌خه‌نه‌ی په‌نجه‌و شراوان ئه‌بوو

ئیدا له دلی فریشته و ئه‌کوته خوزگا بو ئه‌وه ئه‌ویش نه‌فسی ببوایه و بهاتایتیه ریز. به‌لام نه‌هات هه‌ر سه‌یری نه‌کرد. سه‌یری چاوهمه‌ستان سه‌یری کلاو لاران، سه‌یری به‌گژاده و خانمی دیاران، سه‌یری شاییه‌که‌ی چل رۆژی گلۆلان.

نه‌وه‌ک ته‌نها ئاغه‌وات و ئاغا ژنانی دیبوکری کۆ بوو بوونه‌وه، به‌لکوو زۆر له‌ دانیشتیوی گونده‌کانی موکریانی رژابوونه‌وه شاییه‌وه. هیچ شه‌و و رۆژیک له‌ سێ هه‌زار که‌س که‌متر له‌ گلۆلان نه‌بوو هه‌موو به‌ جلی ئال و والاوه له‌ لایه‌ک هه‌له‌په‌رکئی بوو، له‌ لایه‌ک رهمبازی سوارانی پۆشته و په‌رداخ بوو، له‌ لایه‌ک کۆری گۆرانی و به‌سته‌ی موکریانی بوو. له‌ لایه‌ک ده‌سته‌ی چیشته‌که‌ران سه‌ر گه‌رمی نان دروستکردنی ئه‌وه‌ شه‌مه‌ته‌ بوون، هه‌موو رۆژی چل تا په‌نجا سه‌ر مه‌ر نه‌کوژرایه‌وه. کئی به‌ کئی بوو هه‌ر رۆژی تا دوو هه‌زار تا‌که‌ تاران و جووته‌ی عه‌جه‌می ئه‌وه‌ سه‌رده‌مه‌ ئه‌کرایه‌ شاباشی نازداران و لاوچاکان. پیری مه‌یخانه‌ش هاتبووه‌ کۆری چوارده‌ سالانه‌وه‌ تا په‌نجا سه‌ماوه‌ری هه‌شت ته‌رخانیش له‌واوه‌ ریز کرابوو.

نهرمه‌ قریوه‌ی ده‌نگی هه‌له‌په‌رکئی، شه‌ری لووینه‌ له‌گه‌ل گۆی مه‌مکی جیپی شیره‌وی کوره‌گه‌لی موکری ده‌نگی به‌ نازی کچی دیبوکری قریوه‌ی سه‌رچۆبی ئه‌چه‌مایه‌وه‌ خیرا ته‌نیشتی گل ئه‌دایه‌وه‌. ئه‌مانه‌ هه‌موو له‌ دێ گلۆلان چل شه‌و و چل رۆژ ئه‌مه‌بوو حالیان. مه‌لا وه‌هابی نه‌جیی که‌ مامۆستای گلۆلان بوو له‌به‌ر ئه‌م زه‌ماوه‌ن و ره‌شه‌به‌له‌که‌ گلۆلانی به‌ جه‌هیشته‌ و تا ماوه‌ی ئه‌وه‌ چل رۆژه‌ چوو له‌ دێ «حه‌مامیان» دانیشته‌. فه‌قیکانی ئه‌مه‌یان به‌ هه‌ل زانی و ئه‌وان نه‌چوون. مه‌لا شه‌ریفی نه‌وباری هه‌بوو که‌ یه‌که‌ فه‌قی مه‌لا وه‌هاب بوو زۆرتر سه‌ر چۆبی ئه‌وه‌ هه‌له‌په‌رکئی و ره‌شه‌به‌له‌که‌ به‌ ده‌سته‌ ئه‌وه‌وه‌ بوو. به‌راستی هه‌له‌په‌رکیش هه‌ر یۆ ئه‌وه‌ هاتبوو.

ئیمه‌ تا حه‌فته‌یه‌ک ماینه‌وه‌ و له‌ پاشا گلۆلانمان به‌جه‌هیشته‌. پاشا چه‌ند ماوه‌یه‌کی زۆر بیستم ئه‌وه‌ شاییی چل رۆژه‌ی گلۆلان له‌پاشا شه‌ش مانگیک بوو به‌ ماتهم، ئه‌وه‌ ئاغه‌واتانه‌ی له‌ویدا کۆ بوونه‌وه‌ هه‌موو تووشی ده‌ربه‌ده‌ری و مال ویرانی بوون.

- کاره‌ساتی رۆژه‌کان زۆر سه‌یره، په‌رده‌ ئه‌داته‌ لاوه‌ وه‌کوو په‌رده‌ی ئه‌لبووم که‌ له‌ هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌کیا چه‌ند وینه‌یه‌ک هه‌یه‌ وه‌یا وه‌کوو دیوجامه‌گه‌لی ره‌نگی تیدا هه‌یه‌.
جه‌نگی ۱۹۱۴-۱۹۱۸ دوا‌یی هات، ته‌نها ۱۷ میلیون که‌سی تیا کوژرا و ۲۶ میلیونیش بریندار و په‌ک که‌وتوو بوون. له‌ ئه‌نجامی ئه‌م شه‌ره‌دا که‌ دوا‌یی هات گرانی و تا‌عوون و

رشانه‌وهو و بددبه‌ختی و دهر به‌دهری بوون به به‌شی کورده‌واری. به‌لئی ده‌سندار بیی ده‌ستی نه‌خوارد هر که بو خۆی باوی سهند. هندی له عه‌شایر بوون به ناگرو که‌وتنه گیانی خه‌لکیتتر.

علی محمهد خانی شریفوده‌وله له لایهن حوکومه‌تی ئیرانه‌وه له ناوه‌ندی ۱۹۱۸ کرا به حاکمی ولاتی «سنه». له راستیدا ولاتی سنه - که ولاتی ئه‌رده‌لان بوو - ولاتیکی به ته‌واوی ئالۆزاو بوو. هه‌موو ئه‌م ئالۆزاویه‌ش ئه‌وه بوو که جه‌نگی یه‌که‌م هه‌ر چه‌نده به ناو به‌سه‌ر چوو بوو، به‌لام به‌دبه‌ختی پاشه له‌قه‌ی شه‌ر تازه ده‌ستی بیی ئه‌کرد. له‌و ماوه‌یه‌دا و له پیش ئه‌و ماوه‌یه‌شدا هه‌موو ئه‌و ولاته وه‌کوو ولاتانی تر بووبوو به پاشاگه‌ردانی که‌س خه‌تی که‌سی نه‌ئه‌خوینده‌وه. ده‌وره‌ی عه‌شایری به‌هیز زۆر له باوا بوو. له‌ناو شاره‌که‌دا دوو به‌ره به‌ناوی «سووسیال» و «دیموکراس» وه په‌یدا بووبوو، له ده‌روه‌ه عه‌شره‌ته‌کانی «گه‌لباغی» و «مه‌نمی» خه‌ریکی سه‌ریزیوی و چه‌پاو کردن بوون. فرکان فرکان بوو، کئی ئازا بوو نانێکی بو خۆی بفراندايه. پیش ئه‌وه‌ش رووسی قه‌یسه‌ری شکا و له‌شکری شکاوه‌ی داخ له دل که بگه‌رپته‌وه ئه‌بی چیبکا و چی کردبی؟

ئه‌م دوو عه‌شره‌تی گه‌لباغی و مه‌نمی به‌راستی زیانیان ئه‌گه‌یاند به مه‌ردم، به‌لام هه‌موو زیان گه‌یاندن ره‌وای هه‌ق نه‌بوو، هه‌ر به‌دپه‌ته لای ئه‌وان. که «شریف الدوله» هات هندی که‌س له‌و رۆژه‌دا خۆیان دایه پالی و ده‌ستیان کرد به‌خۆ بردنه پیشه‌وه له‌لای ئه‌و. له‌ناو بردنی گه‌لباغی و مه‌نمی بوو به ده‌سته‌گۆلێک و درا به ده‌ست ئه‌و شه‌ریفوده‌وله‌یه‌وه که به تاچه زه‌لامی هاته ناو شاری سنه‌وه له رۆژیکا که حوکومه‌تی قاجاریش زۆر به عه‌زیه‌ت هه‌ناسه‌ی ئه‌دا. که وا بوو ئه‌مه وه‌کوو په‌نده کوردییه‌که ئه‌لئ: «کرده‌ی که‌ر و خورده‌ی یابوو بوو» وه یا به قسه‌یه‌کی تر ئه‌لئ: «کئی کردی و کئی خواردی؟»

من له‌م درێژه پێدانه‌دا مه‌به‌ستم یه‌ک شته مه‌به‌ستم ده‌رخستنی ئه‌ستیره ژمیری یه‌کیک له‌و گه‌لباغیانه‌یه که ئاغه براخانه.

ئه‌م ئاغه براخانه پێیان ئه‌وت «قیله‌ی عالم». وه یه‌کیک بوو له سه‌رۆکه گه‌وره‌کانی گه‌لباغی. پیاویکی ریش سه‌بی قه‌له‌وی تا ئه‌ندازه‌یه‌ک که له‌گه‌ت بوو، له‌ناو هه‌موو گه‌لباغی و مه‌نمیدا له‌م رووه‌وه راست بوو قیله‌ی هه‌موو لایه‌کیان بوو. هه‌ر حساییک ئه‌و لێکی بده‌یه‌ته‌وه وا ده‌رئه‌چوو؛ به‌و بۆنه‌وه گه‌لئ پرس و رایان له ده‌ست ئه‌واوو.

که شه‌ریفوده‌وله چوو له‌ ولاتی سنه ئه‌م قیله‌ی عالمه‌ وتی: «ئیتتر ئه‌ستیره‌ی ئیمه له لێزی دایه». پیش ئه‌وه که «عه‌زیز» و «ته‌کش» بگه‌رین قیله‌ی عالم خه‌به‌ریدا که ده‌ورو به‌ری

کێوی «زیراوا» زۆر بە تاریک ئەبینم. ئەستێرە ی عەزیز و تەکش بەر چاوە ناکەوێ. لە راستیدا عەزیز و تەکش کە دوو برا بوون و ناوبانگی نازایەتییان دەکردبوو لەو شەپەدا گیران و تیر باران کران.

پێش لەناو بردنی عەزیز و تەکش خەبەریان دایە کە عێلجاری عەشایری رەوانسەر و لەهۆن بە پشتیوانی حوکومەتی عەجەم لەوانە یە گەلباغی و مەنمی لەناو بەرن. هەر چەندە ئەم لەشکرە لەشکرێکی زۆر بوو، هەرچەندە جەنگێکی گەورە لە کێوی «تەوریز خاتون» و «عەباس بە گدا» بوو، بەلام قبیڵە ی عەلەم پێی وتن لەم جەنگەدا تا گەلباغی و مەنمیتان هەس خەمتان نەبێ سەر ئەکەون. لە راستیدا لە گەل ئەو هەموو عێلجارەش کە لێیان کرا وەکوو ئەو وتی هەر سەرکەوتن.

رۆژگار هەر کەتتی بە گەلباغی و مەنمی ئەدا، قبیڵە ی عەلەمیش یە کە یە کە ئەمانە ی باس ئەکرد. سالی ١٩١٩ هات وتی: «ئەم سالە زۆر شوومە. سالی ١٣٣٨ ی هیجری سالی قرانی گەلباغی و مەنمی».

کە دام و دەزگای شەریفووەولە بە هۆی کورەکانی دەورو بەریهوه پەرهی سەند قبیڵە ی عەلەم چوو بۆ سەقز بۆ لای غیاسووەولە. ئەو چوونە ی ئاخەر نەگبە تیهک بوو کە رووی تێکرد؛ واتە قبیڵە ی عەلەم لەوئ گیری خوارد. لە ئەنجاما ئەو وە ئەوانە ی کە گیریان خوارد و کەوتنە ناو داووه بە بەندی هێران بۆ سنه. لە یە کەم شەوی مانگی رەجەبی سالی ١٣٣٨ ی هیجری لە بەندیخانە ی سەبوو هەژدە کەسێتر لە هاوڕێکانی لە گەلی بوون دەوریان لێداو وتیان: «قیولە چۆن ئەوینی؟» وتی: «کۆر گەل ئەگەر سۆزی نەکوژرگین هەسارە ی ئیمە تا هەزار سالیتر هاو ئەسمانەو». بەلام کە کەوتنە سبەینی هەموو بە تیرباران کردن و بەچال نان و بەخنکاندن کۆزان. لە شەکانیان لەبەر دەرمالا خراوە ناو دیوار و هەر یە کە بەردێکیان خستتە سەر و ناوو نیشان و کردەو یان لەسەر بەردە کە هەلکەند. کۆژرانی ئەمانە دوو حەفتە ی خایان، بەلام قبیڵە ی عەلەم لە یە کەم رۆژدا تیرباران کرا. ئەوانەش کە لەو چەند رۆژەدا کۆزان بۆ ئاگاداری میژوو ئەمانەبوون:

لە گەلباغی: ١. ئاغە براخان قبیڵە ی عەلەم ٢. سەرداری کۆری قەیتول ٣. فارسخانی رەئیس ٤. محەمەد خانی رەئیس ٥. میرزا عەولای سەیفولەشایر.

لە مەنمی: ١. فەرەج خان ٢. عەولاخان ٣. مەحموو بەگ ٤. عەولا بەگی کۆری شامحەمەد بەگ ٥. سەید حەمەد خانی سەرھەنگ ٦. مەلک محەمەد خان ٧. نوور محەمەد خانی ئیلخانی ٨. مستەفا بەگی کۆری حەمەد بەگ.

له شیخ سمایلی: ۱. عزیز خانی برای مه‌حموو خانی سردار ئیقبال ۲. مسته‌فا خانی برای حممه‌د مرادخانی ئیلخانی ۳. مدجید خانی کوری سارم له‌شکر ۴. مه‌حموو خانی سردار ئیقبال کوری حممه‌مراد خان.

ئهمانه بهم جۆره له‌ناو بران. له‌و رۆژه‌دا زۆر کەس له‌ کورده‌کان بۆ بردنه‌ پيشه‌وه‌ی خۆیان هاوکارییان له‌گه‌ل شه‌ریفوده‌وله‌دا نه‌کرد. ئهو شه‌ریفوده‌وله‌یه‌ که به‌ تاچه‌ زه‌لامنی له‌ لایهن حوکومه‌تی قاجارییه‌وه‌ هاته‌ سنه، ئهو حوکومه‌تی قاجارییه‌ که ته‌نها ده‌نگی هه‌بوو ره‌نگی نه‌بوو.

من لایه‌نگری ئهو که‌سانه‌ ناکه‌م که پیاو خراپ و خراپه‌کارن، سه‌رۆکه‌کانی گه‌لباغی و مه‌منی مالی گه‌لنی که‌سیان ویران کرد، گه‌لنی تالانیان کرد، گه‌لنی ژنیان بیوه‌ژن کردو منالیان هه‌تیو خست، به‌لام ئهمانه‌ هه‌مووی له‌ رووی نه‌زانی و بێ خواهنیه‌وه‌ بوو. ئه‌گه‌ر خواهن و ری پيشانده‌ریکی ببوایه‌ وا به‌و جۆره‌ ده‌ر نه‌ئه‌چوون. جاریکیکه‌ دایکیکی تر کورپکی وه‌کوو عزیز و ته‌کش ناھینیتیه‌وه‌. ئه‌گه‌ر کورده‌که‌ خۆی خۆ خوری نه‌کردایه‌ ئهو کورانه‌ به‌ پیاویکی وه‌کوو شه‌ریفوده‌وله‌ له‌ ناو نه‌ئه‌چوون. سه‌یره‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ کورد خۆی گه‌لباغی و مه‌منی له‌ناو برد، که‌چی نازایه‌تی و پیاوه‌تیه‌که‌ درایه‌ پال شه‌ریفودوله‌. کورده‌که‌ ئافه‌رینتیکی شه‌ریفوده‌وله‌ی کرده‌ تاچه‌ گولینه‌یه‌ک و کردیه‌ سه‌ری که‌چی نه‌ تاچه‌ گولینه‌که‌ی بۆ مایه‌وه‌ نه‌ ئهو کورپه‌ ناودارانه‌ له‌ میژوو‌دا. تا ئیسته‌ هه‌یج کەس کوردی له‌ناو نه‌بردوه‌ ته‌نها کورد خۆی نه‌بی که‌ ئهمه‌ی به‌ شانازی زانیوه‌.

وه‌یا ئهمه‌ ئه‌گه‌ر به‌دبه‌ختی و مال ویرانی نه‌بی بۆ کورد چ ره‌وای هه‌قه‌ که‌ خه‌لیلخانی نه‌رانی به‌ قسه‌ی شه‌ریفوده‌وله‌ بۆ شالیککی تورمه‌ی خه‌لاتیی سێ برای بره‌ره‌ پشته‌ی خۆی وه‌کوو سنجه‌رخان و ئه‌حمه‌دخان و یه‌دوللاخان له‌ رۆژی هه‌ینی ده‌ی محه‌رمی ۱۳۳۹ی هه‌جری له‌ مالی خۆیدا بکوژی؟ کێ بکوژی؟ سنجه‌رخان بکوژی. کام سنجه‌رخان؟ ئهو سنجه‌رخانه‌ که‌ وه‌کوو کتویکی پۆلایین له‌ رووی رووسی قه‌یسه‌ری و حوکومه‌تی قاجاریدا وه‌ستا بوو. فۆلکلۆره‌کانی ئهو رۆژه‌ که‌ بۆ کوژرانی سنجه‌رخان له‌ میاوه‌ران و نه‌ران و سنه‌دا ئه‌وترا لام وایه‌ وه‌چه‌کانی ئیسته‌و وه‌چه‌کانی دوا ئیسته‌ش هه‌ر به‌سه‌ر زاریانه‌وه‌یه‌و به‌سه‌ر ده‌میانه‌وه‌ بیت. هه‌یجتر گوزارشت له‌مه‌ ناداته‌وه‌ ته‌نها ئه‌وه‌ نه‌بی که‌ ئه‌لنی: «ئه‌گه‌ر دار پوازی له‌خۆی نه‌بی ناچه‌لشی».

له پێش شههید کردنی شیخ سەعید له ۱۹۰۹ له مووسل، هەر له گەل شیخ مهحمودی مهلك بووم. هه‌موو جووره چه‌وسانه‌وه‌یه‌کی شه‌رم چاوپێکه‌وت؛ چ له‌پیران و نژمار چ له تەلان و جاسەنه. وتی: ۱۹۱۸ له سنه بووم یه‌که‌م فرۆکه‌یه‌ک که هاته ئه‌و شاره‌یه‌که‌م جار بوو من و ئه‌وانیش چاومان پێ بکه‌وی. هه‌موو خه‌لکی سنه به‌ هۆی ده‌نگه‌ده‌نگ و گرمه‌گرمه‌که‌یه‌وه کردیانه سهر بانه‌کانا و سه‌یری ئاسمانیان ئه‌کرد؛ چونکه‌ گرمه‌گرمه‌که‌ له‌ویوه ئه‌هات هه‌چیشیان به‌رچاو نه‌ئه‌که‌وت هه‌ر ئه‌وه‌نده بوو ئه‌یانوت ئه‌وه ته‌یاره‌و بالۆنه هاتوه. له‌ نه‌جاما چاو تیژه‌کان شتیکیان به‌سه‌ر ئاویه‌ره‌وه چاوپێکه‌وت که ده‌نگه‌که‌ له‌وه‌وه ئه‌هات. ئه‌وه‌نده به‌رز بوو به‌ عاسته‌م به‌دی ئه‌کرا. ئه‌وانه‌ی که چاویان پێکه‌وتبوو پیشانی ئه‌وانیتریان ئه‌دا ئه‌یانوت: ئه‌ها ها ئه‌وه‌سه‌ وه‌کوو دال تیت و ئه‌چی تواساکه‌ تواساکه‌ چون باله‌کانی لار ئه‌کاته‌وه هه‌ر ئه‌یژی داله. خه‌لکه‌که‌ی تریش ئه‌یانوت کوا خۆ دیار نییه ئه‌وانیش ئه‌یانوت: ئه‌وه نییه دووکه‌ل له‌ جووچه‌که‌که‌یه‌وه ده‌رئه‌چی ئه‌یژی ماریکی ره‌شه‌و به‌ ئاسمانا کیشیاگه. وتی: منیش له‌ ئاخرا چاوم پێکه‌وت له‌ راستیدا ئه‌وه‌نده به‌رزبوو هه‌ر به‌ ئه‌ندازه‌ی قه‌له‌ره‌شیک ئه‌هاته به‌رچاو. وتی: «له ۱۹۲۲ یش دواوه که له‌ ئه‌شکه‌وتی حاسه‌نه بووین کاتێ که ته‌یاره ئه‌هات به‌سه‌ر ئاوییه‌کانا هه‌ر سه‌گ بوو ئه‌یقره‌ووقان و خۆی ئه‌شارده‌وه. پشیله‌ باریک ئه‌بووه‌وه ئه‌چووه‌ ناو کادان و شته. مریشک و که‌له‌شیر هه‌رایان ئه‌کرده‌وه بۆ کولانه‌که‌ی خۆیان، بالنده‌و چووله‌که‌ له‌ سه‌ر داره‌کان به‌ یه‌کا ئه‌هاتن نه‌یانته‌زانی له‌ ترسا روو بکه‌نه‌ کوێ. خۆ گا و گوته‌ل و مه‌ر و مالات خوا ئه‌یزانی چون ئه‌ره‌وینه‌وه، ئیستر و ولاغی به‌ رزه هه‌ر یه‌که‌ به‌ لایینکدا هه‌له‌هاتن.

په‌ندی پیران

- له‌و شاره‌زه‌وره له‌ ئاوی بکراوا پیاویکی زۆر به‌ سامان و به‌ مه‌ر و مالاتی لیبوو ناو بانگی مه‌ر و مالاته‌که‌ی ئه‌و ناوه‌ی پر کردبوو. ئه‌م پیاوه‌ وه‌کوو وه‌جاخی کویر بوو چروکیه‌که‌شی له‌زۆری سامانه‌که‌ی زیاتر ناوبانگی ده‌رکردبوو. خوا مه‌رگی پشیله‌ی کویری به‌کراوای ئه‌دا ئه‌گه‌ر بیتوانیایه‌ پر رزۆله‌ناتینکی «دۆسکه» به‌کراوای له‌ خه‌وا ببینیایه. کاکه‌ دۆسکه‌ گه‌لی شه‌و و رۆژ وه‌رزی به‌ سه‌را هات هه‌چ نه‌بوو، کوته‌پر رۆژیک ژنه‌ گیرخوار دووه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌یه‌وه مرخی په‌رایه‌ سه‌ر جه‌رگ و دل. مرخیکی وا که‌ دلی بۆ ئه‌توایه‌وه وه‌یا راسته‌و راست بلتین بیتوری کرد به‌سیوچه‌ره‌وه. به‌ دۆسکه‌ی میتیدی وت

پیاوه که ئه‌وه‌ی راستی بیتزوو ئه‌که‌م به سویجه‌ره‌وه، با گیسکینک سهر برین تۆزی له سوچگه‌ره‌که‌ی بخۆم به‌لکوو خوا منالیکیشمان بداتی. دۆسکه وتی ئافره‌ت گیسک بۆچ سهر برین؟ ئه‌م گیسکه سبه‌ینی ئه‌بێ به‌ چتیر ئه‌یفروشین، به‌ پاره‌که‌ی هه‌زار کونی پی ئه‌گرین. خوا ریکی خا سبه‌ی دوو سبه‌ی ئه‌چم بۆ شار جه‌رگ و دلینک له‌وئ ئه‌کرم و ئه‌یه‌ینمه‌وه ئه‌وه‌نده بخۆ تا له‌ لووتت دیته‌وه.

دۆسکه به‌مجۆره‌ ژنه‌که‌ی خلافان و له‌ ده‌مه‌ ده‌می پایزا روو به‌شاری سوله‌یمانی به‌ ریکه‌وت بۆ سیوجگه‌ر کړین. چووه به‌ر دوکانی قه‌ساب سیوجگه‌ریکی کۆنی چاو پی که‌وت وتی ئه‌مه به‌چه‌ند؟ کابرای قه‌ساب وتی به‌ دوو قه‌ران. ئه‌م وتی به‌ قه‌رائینک. کابرای قه‌ساب به‌ گالته‌وه پیتی وت برا بچۆ له‌ که‌رکووک بیکره‌ به‌ قه‌رائینک.

له‌م قسه‌یه کابرا گوئی زرنگایه‌وه له‌ دلی خۆیا وتی بۆچ نه‌چم له‌ که‌رکووک بیکرم به‌ قه‌رائینک و قه‌رانه‌که‌ی تری هه‌زار کونی پی ئه‌گرم. پیتی لیکرد به‌ پشتا بۆ که‌رکووک. له‌پاش چه‌ند رۆژ گه‌یشه‌ که‌رکووک چووه به‌ر دوکانی قه‌ساب بۆ کړینی سیوجگه‌ر دانه‌یه‌کی به‌ قناره‌که‌وه دی وتی به‌ چه‌ند؟ کابرا وتی به‌ سنی قه‌ران وتی ئه‌وه چی ئه‌لینی تۆ؟ له‌ سوله‌یمانی ئه‌یانوت دوو قه‌ران. کابرا قه‌ساب وتی: جا که‌واته بچۆ بۆ مووسل له‌وئ به‌ دوو مه‌تالیکه‌. کابرا له‌ دلی خۆیا لینی دایه‌وه ئه‌گه‌ر بچی بۆ مووسل و ئه‌م سیوجگه‌ره به‌ دوو مه‌تالیکه‌ بکړئ به‌ دو مه‌تالیک له‌ قه‌رانه‌که‌ دوو منالیکه‌یتری بۆ ئه‌مینیته‌وه هه‌زار کونی پی ئه‌گرئ. وای به‌پاش زانی رووه‌و مووسل به‌رئ که‌وئ.

به‌ ریکه‌وت و له‌پاش چه‌ند رۆژیکی تر گه‌یشه‌ مووسل. چووه به‌ر دووکانی قه‌ساب و مامه‌له‌ی سیوجگه‌ری کرد کابرای قه‌ساب وتی به‌ چوار قه‌ران. وتی ئه‌وه تۆ ئه‌لینی چی؟ له‌ که‌رکووک ئه‌گه‌ر که‌یفم لئ بوایه به‌ دوو مه‌تالیک ئه‌م کړی. کابرای قه‌ساب وتی بچۆ له‌ حه‌له‌ب به‌ مه‌تالیکینک بیکره‌و بچۆره‌وه. کابرا قسه‌که‌ی به‌دل بوو وتی: ئه‌چم له‌حله‌ب ئه‌یکرم و مه‌تالیکه‌که‌ی تری هه‌زار کونی پی ئه‌گرم. ئه‌مجا حه‌له‌ب بگه‌ره‌و هاتم. ده‌مه‌و رۆژاوا بوو گه‌یشه‌ ناو شاری حه‌له‌ب و هیچ شویتینک شک نابا ئه‌وه شه‌وه‌ی تیا رۆژ بکاته‌وه. به‌لای کۆشکینکا رۆیشت په‌ناگه‌یه‌کی تیا بوو وتی ئیمشه‌و له‌ په‌ناگای ئه‌م کۆشکه‌دا رۆژ ئه‌که‌مه‌وه به‌یانی ئه‌چم سیوجگه‌ره‌که‌ ئه‌کرم و به‌ره‌و ولات ئه‌بمه‌وه. چوو له‌بن دیواره‌که‌دا کزۆله‌ی کرد.

زۆری پی نه‌چوو کورپکی لاوی شوخ و شه‌نگ هات رووبه‌رووی ده‌روازه‌ی کۆشکه‌که‌ له‌و کاته‌دا که‌ ویستی بچیته‌ ژووره‌وه چاوی به‌ تارماییه‌ک که‌وت له‌بن دیواری کۆشکه‌که‌دا.

هات به‌لای تارماییه‌که‌وه سه‌یری کرد زه‌لامیکه کزوله‌ی کردووه وتی کابرا تو کیت؟ وتی: قوریان غه‌رییم تازه رییم که‌وتوته ئه‌م شاره شه‌وم به‌سه‌را هات. هیچ شویتنی شک نابهم ئه‌م‌وئ ئیمشه‌و له‌م بن دیواره ستار بگرم و به‌یانی بچم به شوین ئیشی خۆمه‌وه. کوره گه‌نجه‌که وتی برا ئه‌م کۆشکه مالی منه هه‌سته ژووره‌وه ئیمشه‌و میوانی من به‌و به‌یانی خوات له‌گه‌ل.

کابرا له‌گه‌لی چووه ژووره‌وه سه‌یری کرد به‌راستی کۆشکینکی زۆر به‌تفاقه. ژینکی نازدار هات به پیریانه‌وه به‌ده‌میکی به‌پیکه‌نین و روویه‌کی خۆشه‌وه له کوره‌که‌ی یرسی ئه‌و پیاوه کینیه له‌گه‌لنا؟ کوره وتی ئه‌مه ئیمشه‌و میوانمانه. ژنه ئه‌وه‌نده‌یتر رووی گه‌شایه‌وه وتی یا خوا به‌خیر بیت! کوره‌ش به پیاوه‌که‌ی وت ئه‌مه ژنمه. ژنه نانینکی باشی دروست کرد و هه‌ر سیکیان نانیان خوارد.

کابرا سه‌یری کرد هه‌ر له‌و ژووره‌دا گۆریکیشی لێیه، ئه‌مه زۆر سرنجی راکینشا ئیجگار که سه‌یری ئه‌کرد ئه‌م ژن و پیاوه له کاتی نان خواردنه‌که‌دا سه‌یری گۆره‌که ئه‌که‌ن و بزهیان لێوه‌دیت.

پاش نانخواردن و هه‌موو شتیک ژووریک له تهنیشت ئه‌و ژووره‌وه بوو، ژنه‌که نویتنی بو کابرای میوان له‌ویدا راخست و کوره‌که پینی وت کاکێ خۆم ره‌نگبێ هیلاک بیت بچۆ ئه‌وه له‌و ژووره نوین راخراوه به‌سه‌یره‌وه بنوو. کابرا چوو له‌سه‌ر نویتنی خۆی راکشا و هه‌ر سێ و دووی ئه‌و گۆر و بزهییه‌ی ئه‌کرد. ده‌لاقه‌یه‌ک له ژووره‌که‌دا بوو هه‌ر دوو ژووره‌که‌ی ئه‌نوسان پیکه‌مه‌وه. ده‌لاقه‌که رووی له‌م بوو زۆری یێ چوو یا نه‌چوو ژن و پیاوه‌که لایان وا بوو ئه‌م خه‌وی لێ که‌وتوو ئه‌میش له‌به‌ر په‌ژاره‌و ماندویتی دل، خه‌و لێی تۆرابوو. هه‌ستی کرد ئه‌وا کوره‌که دوو تیلای هینا و به‌ژنه‌که‌ی وت: «بکوتین و بیکه‌ین یا بیکه‌ین و بکوتین؟» ژنه وتی ئاره‌زووی خۆته له‌م لاره کابرا که چاوی به‌و تیلایانه که‌وت و گوینی له‌و قسه‌یه بوو به جاری ناوکی که‌وت و وتی جاریکیکه دیاره من گیانده‌ر نابهم ئه‌مانه به‌ناوی میوانیه‌وه بۆیه ئیمشه‌و میان هینا و خزمه‌تیاں کردم به‌مکوژن له‌به‌ر ئه‌مه له‌شوینه‌که‌ی خۆی قوت بووه‌وه و نه‌یزانی چیبکا ده‌رگا و شته‌ش هه‌موو داخراوه.

ئه‌م له‌م په‌ژاره‌یه‌دا بوو سه‌یری کرد کوره راست بووه‌وه ده‌ستیکی کرده گه‌ردنی ژنه‌که‌و ئالان به‌یه‌کا. ئه‌وی پێویست بوو ئاره‌زووی دلایان له‌یه‌ک وه‌رگرت پاش ئه‌وه هه‌ستان هه‌ر یه‌که یه‌کێ له تیلاکانیان هه‌لگرت و چوونه ئه‌م لاره‌وه لای گۆره‌که‌وه به‌دار هاتن به‌ویزه‌ی

گۆره‌که‌دا تا شل بوون. پاش ئه‌وه هاتن له‌م لای گۆره‌که‌وه ده‌ستیان کرده مل یه‌ک و نووستن.

كوپه‌ی میوانی خه‌و به‌چاو نه‌چوو له‌م کاره‌سات و به‌سه‌رهاته ئه‌وه‌نده‌ی واقی و پرما ئه‌وه‌نده‌یتر که‌وته گیتزای سه‌رسامیه‌وه.

ئهو شه‌وه به‌هه‌ر جوور بوو روژی کرده‌وه. به‌یانی کورپه‌ی خانه‌خوئی ئه‌وی پتیوستی خزمه‌ت بوو دیسان له‌گه‌لیا به‌جی هینا و هاته‌سه‌ر و به‌ری رویشتن. کابرای میوان وتی: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌خزمه‌تکردنه‌که‌تان شه‌رمه‌زارتان کردم! من ئیمشه‌و ئیوه‌ ناگادار بووین یا نه‌بووین کاره‌ساتیکه‌ی وام له‌ ئیوه‌وه چاو پیکه‌وت، ئیسته‌ش به‌و نه‌که‌ی که له‌م ماله‌دا کردوومه له‌م ماله‌ ناچمه‌ ده‌روه‌وه تا بوخچه‌ی ئه‌م نه‌نییه‌م بۆ نه‌که‌نه‌وه. کورپه‌ی خانه‌خوئی زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کردو وتی بۆچ تو ناگات له‌ کاره‌ساتی ئیمه‌ هه‌بوو؟ وتی بلتی. وتی: برا واز له‌وه بینه‌ تو ئیسته‌ ئه‌م ماله‌ مالی خۆته‌ سالی له‌ باتی سه‌د سال دانه‌نیشی که‌س رایه‌ی ئه‌وه‌ی ناکه‌وئ پیت بلتی برۆ. کابرای میوان وتی: ده‌رمانی ریگا رویشتنه‌، من پیاویکی غه‌ریبم به‌ ئیش هاتووم بۆ ئه‌م ولاته‌ هه‌ر ئه‌بی برۆم به‌لام ئه‌بی پیم بلین. کورپه‌ی خانه‌خوئی وتی که‌واته‌ گوئ بگره‌ تا بۆت بگێرمه‌وه. وتی: ئا ئه‌و گۆره‌ که‌ چاوت لێهه‌ پیاویکی قه‌سابی زۆر زۆر ده‌وله‌مه‌ندو وه‌سنای من بوو گه‌لی شوانکاره‌و رانه‌بیره‌ی هه‌بوو. قه‌سابه‌کانی ئه‌م شاره‌ بۆ قه‌ناره‌کانیان هه‌موو که‌له‌شیان له‌و وه‌رئه‌گرت. له‌ پاره‌ش هه‌تا بلیت زۆری هه‌بوو. ئه‌و ژنه‌ نازداره‌ که‌ ئیسته‌ له‌به‌ر چاوته‌ و شه‌وئ له‌گه‌ل منا بوو، ژنی ئه‌و بوو. له‌ ژن و منالا له‌وه زیاتری نه‌بوو، به‌لام له‌ گه‌ل ئه‌م هه‌موو سامانه‌دا که‌ هه‌بیوو نه‌خۆی تیری له‌نان ئه‌خواردو نه‌ ئه‌و ژنه‌ی ئاه‌ی سکی له‌ پینخۆر ئه‌شکا. کئ یارای ئه‌وه‌ی هه‌بوو بتوانی پتی بلتی پوولیکه‌ی ناره‌واج بده‌ به‌یه‌کئ. هه‌موو ئاره‌زوو و کۆششیکه‌ی که‌وتبووه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ هه‌ر مال و سامان کۆ کاته‌وه. ژنی به‌سه‌زمانیش که‌ ئه‌توت مانگه‌ له‌به‌ر برستیتی و بی شتی وه‌کوو ده‌مه‌داسی به‌ لیمۆی زه‌رد ئاو دراوی لی هاتبوو. که‌ ئیشی هه‌ر دووکیان گه‌یشه‌ ئه‌م شوینه‌ کوتوپر کابرا مرد. هیچ میراتگری تری نه‌بوو. من ژنه‌که‌یم ماره‌کرد و له‌سه‌ر ماله‌که‌یه‌وه دانیشتم، به‌مجۆره‌ که‌ تو بینیت ده‌ستمان کرد به‌ کامه‌رانی.

به‌ روژ من ئه‌چم بۆ سه‌ر کردنه‌وه‌ی مال و ملک، ئیواره‌ که‌ دیمه‌وه‌ ئه‌م ژنه‌ به‌و جووره‌ دئ به‌ پیرمه‌وه‌ و یه‌کترمان له‌گیانی خۆمان خۆشتر ئه‌وئ. پاش ئه‌وه‌ که‌ نان ئه‌خۆین ئه‌و قسه‌یه‌ که‌ ئه‌یکه‌ین و ئه‌لین: «بکوئین و بیکه‌ین یا بیکه‌ین و بکوئین»؛ مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ له‌

پیشا دل له یەك وه‌ربگرین و ئەمجا بکه‌وینه کوتانی ئەو گۆرە که هی قەسابی وه‌ستای من و کۆنه میردی ئەوه وه‌یا له پیشا بکو‌تنبه‌وه‌و پاشان ئیمه به‌دلی یەك بگه‌ین.

قەبره‌که‌ی ئەکو‌تین ئەلین ئەوه ده‌ردت بێ مالی خۆنه‌خۆر بۆ چه‌که‌مه‌بۆره؛ تۆ مالی خۆت نه‌خوارد یه‌کیکتر ئەیخوا. هەر له‌بەر چاوی ئەوه‌وه له‌گەل ژنه‌که‌یا ئەنالیین به‌یه‌کا. ئەلین به‌کو‌یرایی چاوت بۆ خۆت سه‌یری ئەم ناهه‌نگه‌ی ئیمه بکه. ئیسته ئیمه له‌سه‌ر ئەو سامانه‌ی ئەو که له کاتی خۆیا هه‌چی لێ نه‌خوارد ئەوی شایانی ژیانیکی شاهانی بێ رای نه‌بو‌یرین و چۆن دل‌مان بیه‌وی وانه‌که‌ین. ئەمه بوو سه‌ر گۆزه‌شتی ئیمه.

کابرای میوان له‌پاش بیستنی ئەم قسه‌وه به‌سه‌رهاته تاسیک برده‌وه‌وه که‌وته‌ه عالمیکی تره‌وه. هەر هه‌ستا مال‌اوایی کردو و وتی زۆر سوپاستان ئەکه‌م. هاته بازار ماینیکی که‌حیلە کپی سواری بوو به‌ چوار ناله‌وه به‌ره‌وه به‌کراوا بووه‌وه. به‌چه‌ند رۆژیکی زۆر که‌م گه‌یشه‌وه ماله‌وه هەر له‌ دووره‌وه بانگی کرد ئافره‌ت ئا ئەو مه‌ره‌په‌ره که‌ بدەن به‌ زه‌ویدا و سه‌ری برن. ژنه‌که‌ی له‌ بیستنی ئەم قسه‌یه هەر وا چه‌په‌سا، چونکه ئەمه دۆسکه نییه قسه‌ی وا بکا. دۆسکه وتی ئافره‌ت بۆ راماوی نان و خوانیکی باش دروست که تا دیمه‌وه. دانه‌به‌زی چوو بۆ ناو بره‌ مه‌ریکی لادا و دای به‌ یه‌کن له‌ شوانه‌کان وتی هەر خه‌یرا بیانبه‌ بۆ شار بیانفرۆشه. پاره‌که‌ بده به‌ جل‌وبه‌رگ و نو‌قل و نه‌بات هەر زۆر زوو وه‌ره‌وه. شوانه‌ش دیسان هەر چه‌په‌سا. ئەمجا هاته‌وه بۆ ماله‌وه‌وه دابه‌زی وتی ئافره‌ت ده‌واریک هه‌ل‌ده‌ن ئەم ده‌واره ئەبێ بێی به‌دیواخان نابێ هه‌یج ژه‌میک تا من ماوم بێ میوان بیت، تۆش تا ماویت دلت چی ئەوی بێ دلی خۆت مه‌که مال و سامان زۆره.

ژنه وتی پیاوه چی قه‌وماوه من بۆ سیوجگه‌ره بۆگه‌نیویک ئەچووم به‌ ئاسمانا ئیسته چییه؟

وتی: ژنه‌ ده‌نگ مه‌که «تۆگێ و من کوت په‌یدا بووه»؛ نه‌ تۆ ئەده‌م به‌ قسه‌پاو نه‌ خۆم ئەده‌م به‌ لیدان. قه‌مه‌تری شه‌یتان له‌ ده‌مما بوو ئەوا ئیسته ده‌ره‌ات و خوا ده‌رووی له‌ هەر دووکمان کرده‌وه. چی به‌سه‌ر هات له‌ئەم شار و ئەو شاری به‌و شوین سیوجگه‌ره‌وه‌وه له‌ چاو پیکه‌وتنی کاره‌ساتی تازه‌ میردی کۆنه‌ژنی قه‌سابه‌وه‌وه له‌ دارکاری کردنی قه‌بری ره‌ق و ته‌قی کابرای مال خۆنه‌خۆره‌وه هه‌مووی بۆ گه‌یرایه‌وه‌وه وتی: با ئیمه وامان به‌سه‌رنه‌ی؛ تا ماوین خۆمان بیه‌خوین.

- له ماردین کلیسه‌یه‌کی گاواره‌کان هه‌بوو مه‌ناره به‌رزه جوانه‌که‌ی سه‌ری بردبوو به ئاسمانا. له‌ناو مه‌ناره‌که «بۆل»‌یکی گه‌وره هه‌بوو حاجی له‌قله‌قینک فیر بیو ئه‌چوو به‌سه‌ریه‌وه ئه‌نیشته‌وه و ئه‌و ناوه‌ی پر ئه‌کرد له ریقنه. مجه‌وری کلیسه‌که هه‌موو جار ئه‌چوو زه‌نگه‌که‌ی ئه‌شت و ده‌ووو به‌ره‌که‌ی پاک ئه‌کرده‌وه، زۆری پهی ئه‌چوو دیسان حاجی له‌قله‌قه‌که‌ی پیسی ئه‌کرده‌وه. مجه‌وره‌که‌ی زۆر وه‌رز بوو، له وزه‌یا نه‌ما ئیتر پاکی کاته‌وه و حاجی له‌قله‌قه‌که‌شی بۆ نه‌ئه‌گیرا تا چاری بکا.

رۆژیک چوو هه‌ندێ گۆشتی حوشتری په‌یدا کرد له‌گه‌ل کاسه‌یه‌ک عه‌ره‌قدا بردی له‌سه‌ر مه‌ناره‌که‌وه له ته‌نیشته‌ زه‌نگه‌که‌وه داینا. حاجی له‌قله‌ق کاتێ که هاته‌وه سه‌یری کرد ئاو‌یکی جوان و گۆشتیکی جوانی بۆ دانراوه له گۆشته‌که‌ی ئه‌خوارد و ده‌نووی ئه‌دا له عه‌ره‌قه‌که‌ له‌ویشی ئه‌خواردوه. بۆچ له ئه‌نجاما مه‌ست نه‌بێ و نه‌که‌وێته خواره‌وه مجه‌وره‌که‌یش خۆی لێداگرتوو. هه‌ر که‌وته خواره‌وه به‌داریکه‌وه گه‌یشته سه‌ری و ده‌ستی کرد به محاکمه‌کردنی پیتی وت: «من نازانم تو چیت و چ ئاینیکت هه‌یه؟ ئه‌گه‌ر موسلمانیت عه‌ره‌ق ناخۆیته‌وه، ئه‌گه‌ر جووله‌که‌یت گۆشت ناخۆی، ئه‌گه‌ر گاوریته و بروات به‌ئایینی عیسا هه‌یه هه‌لنا‌فیرینی به زه‌نگی کلیسه‌دا! ده‌رکه‌وت که تو دین سزیت و هه‌یج دینیکت نییه.» به‌داره‌که‌ دای له‌میشکی میشکی پزان و کوشتی.

- له‌چیرۆکی گۆی ئاگردانی کوردیه ئه‌لێ:

جاریک کێزه‌ بچکۆله‌یه‌ک له‌و ده‌شته‌ له‌لای به‌رغه‌ل بوو سه‌یری کرد و شیریکی زۆر زل که‌وتۆته ناو قه‌فه‌زیکی پۆلایین ئه‌نرکینێ و ئه‌زرکینێ و ناتوانی له‌ناو قه‌فه‌زه‌که‌دا ده‌رچیت. کچۆله‌که‌ی زۆر به‌زه‌یی پیاها‌ته‌وه که شیرێ شای گیانله‌به‌رانی کینوی به‌و جووره‌ به‌زه‌لیلی له‌ناو ئه‌و قه‌فه‌زه‌دا که‌وتوو. چوو به‌لایه‌وه پیتی وت شای گیانله‌به‌ران! ئه‌گه‌ر له‌م به‌نده‌ رزگارت بکه‌م چیم ده‌رباره‌ ئه‌که‌یت؟ وتی کێزه‌ بچکۆله‌که‌ ئه‌گه‌ر رزگارم بکه‌ی تا ماوم هه‌لقه‌ به‌گویی تو ئه‌بم. کێزه‌ به‌هیاوشی ده‌ستی برد و ده‌رگای قه‌فه‌زه‌که‌ی لیکرده‌وه و شیر هاته‌ ده‌روه تو‌زی خۆی کیشایه‌وه و ئه‌مجا هات به‌لای کێزه‌که‌وه و چه‌مۆله‌یه‌کی بۆ درێژ کرد. کێزه‌ وتی ئه‌وه چی ئه‌که‌ی؟ شیر هه‌ وتی ئه‌تخۆم. کێزه‌ وتی جا ئه‌مه ره‌وای هه‌قه‌ من تۆم له‌و به‌ندی دیلیه‌تییه‌ رزگار کردو که‌چی ئیسته‌ تۆ ئاوام تۆله‌ ئه‌ده‌یته‌وه؟ شیر هه‌ وتی: هه‌ق نییه‌ هه‌یز له سه‌رووی هه‌قه‌وه‌یه. کێزه‌ وتی ئه‌وه به‌راسته‌؟ وتی به‌لێ به‌راسته‌ خو‌ گالته

ناکەم، چەند رۆژە من بەسراومەتەووە لێرە، ئێستە برسیمەو ئەتخۆم. کێزە وتی ئەی هەقە کە چی لێهات؟ شێرە وتی پێم وتی هەق دروست نەبووە.

کێزە وتی ئێستە کە هەر ئەمخۆی وەرە شتیکی تر بکەین وتی چی بکەین؟ وتی وەرە پێکەووە بەم رینگە بەدا ئەرۆین تا تووشی سێ جوۆرە گیانلەبەر ئەبین. لێیان ئەپرسین ئەگەر ئەوانیش وتیان هەق نییە ئەوا بمخۆ، هیچ لۆمە یەکت ئیتر نایەتە سەر. شیر وتی باشە.

رۆیشتن لە ناکاو تووشی کە رویشکیک بوون. شیرە بە توورە بییەووە بانگی کرد کە رویشک هەق هەیه؟ کە رویشک کە سەیری دیمەن و چەمۆلەو دانە ریچەکانی شیرێ کرد هیزی تیا نەما و وتی: «قوربان هەق نییە». شیرە وتی برۆ بەری خۆتەووە. ئەو رۆیشت و ئەمان ماوێه کی تر رۆیشتن تووشی ئاسکیک بوون. شیرە بانگی کرد لە ئاسکە کە وتی ئەی ئاسک هەق هەیه؟ ئاسک کە سەیری گویچکە ی راستەووە بوو و توکی گرژی سەر و کەللە ی شیرێ کرد و رە ی پێ نەما وتی: قوربان هەق نییە و هەر دروست نەبووە. شیرە وتی برۆ بەری خۆتەووە. ئاسکە کە لێیدا رۆیشت و ئەمانیش کەوتنەووە رێ زۆر نەرویشتن تووشی رۆیشت بوون. شیرە بانگی کرد رۆی هەق هەیه؟ رۆی وتی قوربان تیناگەم کارەسات چییە، نازانم چی بلیم؟ شیرە کە وتی من لە قەفەزیک ی پۆلایندا بووم ئەم کێزۆلە ی بەرەلای کردم. ئێستە ئەلیم ئەتخۆم ئەلێ هەق نییە بمخۆی منیش ئەلیم هەق هەر دروست نەبووە. وا ئەم پرسیارە ئێستە لە تۆ ئەکەم بۆ ئەووە شەرع بکەیت. رۆی وتی شای گیانلەبەرانی دارستان فەرمايشە کەت زۆر بەجییە، بەلام شەرع کردن ئەبێ هەر دوو کەسە کە چۆن بوون بەو جوۆرە لەبەر دەمی قازیدا راوێستن بۆ ئەو ی قازی سەیری سەر و بالای هەردووکیان بکا لە کاتی تاوانا ئەو وەختە حوکمی عادلانی خۆی بەدا. ئێستە من نازانم قەفەزە کە چۆن بوووە ئەم کێزە چی کردووە و تۆ چیت پێ و توووە و چۆن دەستی بۆ ئەو قەفەزە درێژ کردووە؟ شیرە وتی نەچوووە بچیت وەرە لە گەلمان با بگەرێنەووە بۆ سەر قەفەزە کە و بەچاوی خۆت دیمەنە کە ببینە. رۆی وتی فەرموو باشە.

هەموو بەرەو دوا گەرانیەووە تا چوونەووە سەر قەفەزە کە. شیرە کە وتی لەم شوینەدا بوووە ئەمەش قەفەزە کە یە رۆی وتی فەرموو بچۆرە ناو قەفەزە کە با بەچاوی خۆم کارەساتە کە ببینم. شیرە کە چوووە ناو قەفەزە کە رۆی وتی: قەفەزە کە هەر وا بەرەلا بوو؟ شیرە کە وتی نە؛ دەرگاکی داخرا بوو. بە کچە کە ی وت دەرگاکی وەکوو خۆی لێ بکەووە. کچە دەستی برد دەرگاکی دادایەووە. ئەمجا رۆی رۆی کردە شیرە کە و وتی: فەرموو ئێستە چی ئەلێ بلی وتی: «هەق هەیه یان نە؟» رۆی وتی: «بەلێ هەیه و دروست بوووە». شیرە وتی هەق

نییه ریوی وتی ههق هه‌یهو دروست بووه، ههق ئەوه بوو که تو تۆله‌ی ئەم کچه‌ی به چاکه بده‌یته‌وه، کهچی تو هاتی هیزت خسته سهر ههقه‌وه. به‌لام ههق ههر شوینی خۆی ئەگرئ و ههر سهر ئەکه‌وی ئەگهر برواناکه‌ی تو بو خۆت له‌ویدا ههر له ورگی خۆت بده.

- له قسه‌ی گوئ ئاگردانی کوردییه ئەلی:

مام ریوی دهرمالی شیر بوو به خزمه‌تکار له مالیانا و جارجاریش ئەگهر له‌پاش ماوه‌ی شیر شتیکی ده‌ستکه‌وی بیخوا ههر له‌بهر ئەم چلکاو خواردنه بوو وا چوووه زیر ئەرکی ئەو خزمه‌تکارییه.

رۆژیک شیر -شای د‌ر‌نده‌کان- پیتی وت بزانه‌م کهس دیار نییه بیت بو خزمه‌تی ئەم باره‌گایه؟ مام ریوی وتی فهرمانی پادشا له سهر سهره ههر ئیسته ئەچم ئەم باره‌گایه پر ئەکه‌م له خولام و له نۆکه‌ری که‌مهر به‌سته.

چوو له ریگادا له‌و ده‌شتی زه‌نگاباته تووشی ورچ بوو پیتی وت: داروغه‌ی ولات دوینی مردوووه کوپخای زه‌نگابات شای گیانله‌به‌ران فهرمانی داوه که ئیوه شوینی بگرنه‌وه، فهرموو بابچین بو خزمه‌تی. ورچه به‌فیزیکه‌وه شوینی کهوت و چوون بو خزمه‌تی شیر.

شیر ماوه‌یه‌که برسییه‌و زۆر تووره‌یه له‌وه که ماوه‌یکه کهس نه‌هاتوووه بو خزمه‌تی. ههر که چاوی به‌ ورچ کهوت چه‌مۆله‌یه‌کی بو دریز کردو هه‌موو پیستی سه‌رشانی به‌جاری هینایه‌خواره‌وه تا سهر کلکی دایمالی. ئەمجا ریوی رووی تیکرد و پیتی وت:

کوپخای زه‌نگابات هه‌لکیشه‌ه‌بات

چه‌فته‌ی سهر شانت ئاوه‌لدامه‌نه ئه‌و لارو له‌نجه‌ی هه‌ته دایمه‌نه

کوپخای زه‌نگابات ئەرکی گرانه شان هه‌لته‌کینه ریگات بزانه

تو له‌کوی و کوپخای زه‌نگابات له‌کوی خو نه‌ناس ئەبێ به‌م جوهری بوی

- دیسان ههر له‌قسه‌ی گوئ ئاگردانه ئەلی:

ریویه‌ک کهوتبووه حالی خۆیه‌وه له برسانا لات کهوتبوو. به‌سه‌ره ته‌قن و لۆکه لۆک کهوته ئەو ده‌شتی گهرمیانه بو ئەوه‌ی به‌لکوو شتیکی ده‌ستکه‌وی له‌و رۆژه ره‌شه رزگاری بێ. له ناکاو تووشی گورگینک بوو سه‌یری کرد گورگ له‌م په‌ریشاتره. گورگه‌که دانیکی لێ ریچ کرده‌وه په‌لاماریدا، مام ریوی تۆزی بۆی کشایه‌وه و پیتی وت بێ قه‌زا بی چی ئەکه‌ی؟ له‌خواردنی گهریکی له‌ری وه‌کوو من چ ئه‌هیک ئەکه‌ویته سکتیه‌وه؟ به‌قه‌پالینک منت خوارد

دوچار چی نه‌که‌ی؟ وهره بابچین له‌و شیوه ئیستریک که‌وتوو جه‌نابت له‌پینشا تیری لیبخو منیش له‌ پاشماوه‌که‌ت نه‌خۆم تا نه‌و ته‌واو نه‌بی من به‌ پوختی قه‌له‌و نه‌بمه‌وه نه‌و وه‌خته عافیته‌م که‌. گورگه‌ وتی باشه‌. وا له‌ کوئی با بچین.

ریوی پیشی که‌وت و روویان کرده‌ چه‌مه‌که‌ سه‌ریان کرد وا جوانوو ئیستریکی قه‌له‌و له‌سه‌ر لالی راکشاهه‌. هه‌ر ئیسته‌ عه‌مری داوه‌ به‌ تو یا سالی له‌مه‌و پیشتر. مام ریوی به‌ گورگه‌ی وت من له‌به‌ر پیری و له‌به‌ر برسیتی هیزی چاوه‌کانم نه‌ماوه‌، بزماوی نالی سمی ئیستره‌که‌ نه‌گه‌ر به‌لای راستدا چه‌وت بووبیته‌وه نه‌وه نه‌و ئیستره‌ توپتوه نه‌گه‌ر به‌لای چه‌پا بی هیشتا توژیکی ماوه‌ جه‌نابت سه‌ریکی بکه‌ بزانه‌ به‌کام لایه‌وه‌. بۆ نه‌وه نه‌گه‌ر نه‌توپی بی با بتوپی و له‌ خواردنه‌که‌ی تا جه‌نابت تووشی عه‌زیه‌تی لنگه‌فرتیه‌که‌ی نه‌بی.

گورگه‌ وتی باشه‌و چوو به‌لای سمی ئیستره‌که‌وه له‌و وه‌خته‌دا که‌ سه‌ری نه‌کرد لموزی که‌وت له‌ سمی و ئیستر خه‌به‌ری بووه‌وه له‌قه‌یه‌کی کینشا به‌ میشکی گورگا میشکی که‌وته ده‌می و گورگ له‌وئ که‌وت. ئیستر راه‌ری لیبدا روئیست. مام ریوی چوو سه‌ر که‌لاکی گورگ و پنی وت: «مردوت مری تو که‌ ره‌قم و تاریخته‌ بۆ ناخوئیرتیه‌وه بۆچ له‌ خۆته‌وه خۆتی تی هه‌له‌ئهورتینن». نه‌مجا سه‌ری کرده‌ که‌لاکه‌که‌ی و ده‌ستی کرد به‌ خواردنی.

- له‌ قسه‌ی گوئی ناگردانی کوردییه‌ نه‌لی:

له‌ تانجیبیان پرسى تو زۆر خیرا و به‌هیزی بۆ راکردن، که‌چی گه‌لی جار کاتی که‌ نه‌که‌ویته‌ سه‌ر که‌رویشک که‌رویشکه‌که‌ت له‌ ده‌ست ده‌رئه‌چی؛ نه‌مه‌ بۆچ وایه‌؟ نه‌ویش وتی: ناخر که‌رویشک بۆ خۆی رانه‌کا و من بۆ یه‌کیکی تر.

- له‌ ولاتی «گرگر» جاریک کارایه‌کی وه‌رمه‌کانی که‌ویکی نایابی نه‌بی به‌دیاری نه‌بیا بۆ حاجی میرزا مه‌جید باوکی نوسره‌ت نیزام له‌ مامیزه‌ک. نه‌ویش چل تمه‌نی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی به‌ناوی به‌خششه‌وه نه‌داتی. نه‌روا پاشان بانگی نه‌کاته‌وه پنی نه‌لی چاکه‌ی نه‌م که‌وه چییه‌؟ نه‌لی: قوربان قه‌ت شتی وا نه‌بووه‌ته‌وه که‌ نه‌بری بۆ راو هه‌رکه‌ نه‌خوئینی هیچ که‌ویک له‌و ده‌وره‌دا نه‌بی هه‌موو کۆ نه‌بنه‌وه‌. پاشان راوچییه‌که‌ به‌ تفه‌نگی ساچه‌زه‌ن هه‌موویان نه‌کوژئ که‌وی وا هه‌ر نه‌بۆته‌وه‌.

حاجی میرزا نه‌لی: ها تینگه‌یشتم به‌ یه‌کی له‌ پیاوه‌کانی خۆی نه‌لی نه‌م که‌وه سه‌ر بره‌. کارای کۆنه‌خواه‌نه‌که‌ی کلپه‌ له‌ جه‌رگیه‌وه هه‌له‌سته‌نی تا نه‌لی قوربان چی نه‌که‌ی؟ پیاوه‌که‌

سهری ئەبڕی ئەمجا ئەلئ: «برام ئەم کەوه خۆخۆره؛ ئەکاتە کارئ کە هاوخوینی خۆی لەناو بەرئ و ئەبیتە لەناو چوونی جنسی خۆی. هەر کە وابئ ئەبئ لەناو بەرئ».

- بە مەیمونیان وت بۆ ئەوەندە ببئ دینی و لەخوا نەترسی وەخت و ناوەخت نازانی؟ هەلئەستی و دائەنیشی ئیشیکێ وا ئەکە ی هەموو کەس دبتیتە پیکەنین، ئیتر چاوت لەو نیه ئەگەر یەکن ئەزیه تبار بوو وەیا لەناو گێزاوێ ماتەمیکا بوو تو هەر لەسەر حواللە سی خۆت ئەرۆی. ئاخەر ناترسی خوا غەزەبت لئ بگری؟ ئەویش وتی: «خوا چیم لئ ئەکا؟ مەگەر لەسەر ئەم شکله لام باو بم کا بەئاسک».

ولامی بن ولام

- هەولێرییک تووشی سوله یمانیک ئەبئ پئی ئەلئ: «ئەو لۆچی ئەنگۆ بەلۆچی دەرین بۆچی؟» ئەویش ئەلئ: «ئەئ ئەو بۆچی ئیو بە بۆچی ئەلئ لۆچی؟»

- شیخ ماری سەعاتچی ئەچیتە ئاودەستی مزگەوتیک نوێژ بکا و قبلە لئ ئەگۆرئ. یەکن لە کورەکانی شیخ قادری گوللەنەبەر پئی ئەلئ: «ئەم مەلایانە هەر وا ئەبئ روونەکنە قبلە».

- کابرایەکی پاوهیی چوو بەرمالی ئاغایەک بۆ ئەوێ شتیکی بداتئ سەیری کرد ئاغا خۆی لەسەر تەلاری کۆشکە کەوێ دانیشتووێ ئەمیش لە خوارەوێ داوای لیکرد خیریکی پئ بکا. ئاغاش لەسەرەوێ بانگی کرد: «ئامچە بە خولە بلئ بە بلە بلئیت کە بەخلە دەرگەوان بلئ بەو کابرایە بلئیت خوا بنداتئ».

کابرای پاوهیی کە ئەمێ چاو پیکەوت دەستی بەرز کردەوێ وتی: «خوا بەجیرەئیل بلئ بەمیکائیل بلئ کە بە ئیسرافیل بلئ بەعیزرائیل بلئ گیانی ئەم کابرایە بکیشئ».

- کابرایەکی پاوهیی لە ئەستەموول بە ریشینی پانی ریک و پیکێ شانەکراو و بە میزەریکی خری زلی لە دەق دراوێ، بەعەبایەکی شان سوورمەوێ تووشی والیزادەبەک ئەبیت کړنووشی بۆ ئەباو زۆر بە ئەدەب و ئیحترامەوێ داوای شتیکی لئ ئەکا. والیزادەکەش

ئەلنی: «ئەفەندەم تۆ بەم لاوی و بەشەو کەتی و هەرەتی جوانیتەو لەلام وایە بچیت فرمانی بکە ی بۆ خۆت باشتەرە لەم حالەت».

کابرای پاوەبیش هیچ خۆی تیکنەدا و بە ئیحترامی گەلنیک لە هەوەلجار زیاتر رووی تێ ئەکاتەووە پیتی ئەلنی: «بەگ! من هاتووم داوای خێر و دراویکت لێ ئەکەم داوای فەلسەفەو ئامۆژگاریت لێ ناکەم».

بەگ ئەفەندی ناچار ئەبێ دەست ئەبا و شتی ئەداتنی.

- لە کرماشان کابرایەک خەریکی دەروژەکردن ئەبێ ئەچیتە بەر دەروازە ی کۆشکیکی گەورە کە ئەم کۆشکە هی پیاویکی دەولەمەندی پاوەبی ئەبێ. تەقە ئەدا لە دەروازە کەو دین بە دەمیەووە پیتی ئەلن چیت ئەوی؟ ئەلنی: ئاغا خۆیم ئەوی. خەبەر بە ئاغا ئەدەن کە پیاویک لە بەر دەرگا داوات ئەکا. ئەویش لەسەرەو دیتە خوارەووە بۆ لای کابرا و ئەلنی چیت ئەوی؟ کابراش ئەلنی: «لەرینگە ی خودا شتیکم بەدری».

ئاغاش پەلی ئەگرێ و ئەلنی فەرموو. ئەبیاتە سەر کۆشکە کەو لەوی پیتی ئەلنی: خوا بتداتنی».

- مامۆستایک دەرسی بە منالان ئەوت لینی پرسی: ئایا بەفری قەندیل ساردترە یا هی زۆزان؟ یەکن لە قوتابیەکان هەستا و تی: «مامۆستا قسەکە ی تۆ لە هەردووکیان ساردترە».

- مستەفا خەلکی میروەیس لەو خوارە لە هاتووچووی گەرمیانا لە دیوێ خانی شیخیکی عەرەبدا ئەبێ دەست ئەکرێ بەقسە ی خوش و نوکتەگێرانەووە باسی زمان و قسەکردن. قسەکانی مستەفا زۆر سەیر و بە دەنگیکی نیری کوردانە ئەبێ. یەکن لە دانیشتوووەکان ئەلنی:

کۆرپنە ئیوێ ئەزانن وەختی کە خوا قەومەکانی دروست کرد زمانەکانی بەش کرد بەسەریاناو پڕ بە پری قەومەکان دەرچون، پاشان قەومی کوردیشی دروست کرد ئەمان هیچیان بۆ نەمابوووەو هەستان چوونە لای خوا شکاتیان کردو وتیان ئە ی بەشە زمانی ئیمە کامە یه؟

خوایش وتی: «تازە زمانەکانم بەش کردووە هیچ بۆ ئیوێ نەماووەتەووە، هەستن بچن بەسەریانەووە بگەڕین هەر یەکە بەلکوو تۆزیک ی لێ بیچرن و بیکن بەزمانیک بۆ خۆتان».

ئێستە ئەم زمانی کوردیە ئەو گالە گالە یه.

مسته‌فاش ئەلئ: «بەلئ راست ئەفەرمووی که چۆنەلای خوا خوا فەرمووی زمانەکان بەش کراون، بەلام مێشکم هێشتۆتەووە بۆ ئێوە. مێشکه که هەلگرن و بۆ خۆتان و سەرگولی زمانەکانیش وەر بگرن. ئەو لەبەر ئەوەیە که ئێوە بەقەد باسکیک زمانتان درێژە و ئیمە گالە گالمان لێوە دیت». که ئەم قەسەیه ئەکا کابرای بەرامبەری بۆر ئەخوا و دیوێخانەکەش ورتە ی لێوە نایە.

- رامز یە عقوبی بە قائمقامی ئەچیتە کۆیە. پێش ئەو جەمیل ئاغا چەند سالیکی هەر لە کۆیە قائمقام بوو. رامز بەگ پیاویک سەودای لەگەڵ خواردنەووەدا هەبوو. جەمیل ئاغاش لەنوێژ بەو لاوێ هێچیتری نەئەزانئ.

رۆژیک رامز بەگ ئەچئ بۆ دیدەنی جەمیل ئاغا لەو ماوێدا که دائەنیشئ شتیکی وا دەست ناکەوئ که بەدلی بئ و بیخواتەووە هەروا هەلئەستئ.

پاش چەند رۆژیک ئەمجا شەویک جەمیل ئاغا ئەچئ بۆ دیدەنی رامز بەگ گەلئیک دائەنیشئ و شەو درەنگ ئەبئ ئەبەوئ نوێژەکی عیشای بکا هەرچەندە چاوە ئەگێرئ شتیکی وای بەر چاوە ناکەوئ نوێژی لەسەر بکا ناچار هەلئەستئ و عەباکە ی خۆی رائەخوا نوێژەکی لەسەر ئەکا و پاشان ئەچیتەووە بۆ مالی خۆیان.

بەیانئ بەرمالیکی پوختە ی نایاب ئەخاتە ناو بوخچەیه کی تازەووە ئەیدا بە پیاوێکە ی خۆی بیبا بۆ رامز بەگ. پێئ ئەلئ که بە رامز بەگ بلیت جەمیل ئاغا ئەم دوگوردە ی بە دیاری بۆ ناردوئ بۆ ئەو ئەگەر جاریک یەکیکی وەکوو من بوو بە میوانت با نوێژی لەسەر بکا. پیاوێش ئەچئ و دیاریه که و راسپێرێه که ئەگە یەنی بە رامز بەگ. رامز بەگیش وەری ئەگرئ و بە پیاوێکە ئەلئ توژئ دانیشە. خۆئ ئەچیتە ژوورەووە سندوقیک پڕ ئەکا لە شەمپانیاو وێسکی و بیره و عەرەقی زەحلاوی ئەبھێنئ و ئەیدا بە پیاوێکە ی پێئ ئەلئ که: «بە جەمیل ئاغا بلیت رامز ئەم سندوقە خواردنەوانە ی بە دیاری بۆ ناردوئ بۆ ئەو ئەگەر جاریک یەکیکی وەکوو من بوو بە میوانت بۆی دانئ با بیخواتەووە».

- لەو سەرە کابرایە ک تووشئ پەتایەکی زۆر پیس بوو بوو، چووێ لای حەکیمە که داوای دەرمانی لئکرد بۆئ. ئەویش پێئ وت: بچۆ هەندئ سەرکە ی حەو سالا بەخۆ یە که و جار چاک ئەبیتەووە.

کابرا چوو هەرچەند گەرا سرکەبەکی وای دەست نەکەوت لەئاخرا ناوێشانیان دایە کە لەلای کویخاکە ی دیی گروپس دەست نەکەوی. ئەویش چوو پیتی وت کە ئایا سرکە ی حەوت سالت هەیه؟

وتی: بەلێ هەمە. وتی: کەواتە هەندیکم بەدەری بۆ ئەم پەتایەم. وتی: بەکەسی نادم. وتی بۆچی؟ وتی: «ئەگەر بەمدایه بەخەلک ئیستە لەکوی سرکە ی حەوت سالتە لای من ئەما».

- فەقیهەک هەوای شیعەر وتن ئەکەوتنە سەری و چەند شعریک دانهنی و ئەبیا بۆ شیخ رەزا کە تەماشای بکا و پەسندی بکا. شیخ کە سەیری ئەکا سەریکی بۆ بایەدا و ناشیەوی دلی فەقیهەکە بشکینێ پیتی ئەلێ خراپ نییە. فەقی ئەمە ی زۆر پێ خۆش ئەبێ ئەلێ: دەسا قوربان ئەبێ ئەوەش بزانی کە ئەمە لەسەر ئاودەست دامناوە. شیخیش ئەلێ: «بەلێ راست ئەکە ی هەر کەسەیرم کرد ئەو بۆنە ی لێ ئەهات».

- شیخ ئیمام هەبوو لە سابلاخ - ماشاللا - لووتیکی زۆر زلی پتووە بوو، لەگەل ریشینیکی پان و پۆری تەنکدا. رۆژیک ئەم ئیمامە ئەچیتە مالتیک ئەو ماله کورپیکی بچکۆلە ی جوانکە لەیان ئەبێ. کورە کە لەخزمت شیخا بەچۆکا دیت و زۆر بە ئەدەب دانهنیشی و هیچ جەم و جەوول ناکا. شیخ پیتی ئەلێ: «یارەبی کورم عەمر درێژ بێ! ئەو هەموو دەم تۆ ئاوا بە ئەدەب و لەسەر خۆیت؛ بۆچی باوک و دایکت ئەلین هارو هاجە؟» کورە کەش ئەلێ: «ئەو لەلا قوربان هەموو وەخت وانیم. ئەو ئەستادایکم وتی سەیری لووتی شیخ ئەکە ی دەست نەکە ی بەپیکەنین - باشە - کرۆکەت دەدەمی».

- کابرایەک قەسە ی بۆ یەکیکی تر ئەکردو سوتینی بۆ ئەخوارد کە فلان کەس قەسە ی پێ وتی. یەکیکی تر خۆی دابوو پال دیواریک گویی لەقەسە ی کابرا بوو لەپال دیواره کە دەریەری و بە کابرای وت: «سوتنە کەت بکەوی ئەو بەشترە فتنە یی بکە ی». ئەویش خیرا پیتی وت: خۆ داگرتنە کە ی تۆ لە فیتنە ییە کە ی من خراپترە. ئەمیش گورج وتی: کەواتە هیچمان لە هیچ.

- مه‌لا محمه‌دیکی تال هه‌بوو جاریک به‌شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی ئه‌لئ: قوربان ده‌رسی ئینن حه‌جهرم بئ بلی. ئه‌ویش ئه‌لئ: کورم تو لئ تیناگه‌ی. ئه‌ویش ئه‌لئ: «قوربان من خویندنم له‌ سه‌ره‌ تیگه‌بیشتم له‌سه‌ر نییه‌».

- جاریک عزه‌ت به‌گی حه‌مه‌سالح به‌گ له‌ هه‌له‌بجه له‌ ده‌مه‌ ده‌می به‌هه‌ارا تووشی شیخ محمه‌دی شیخ حسامه‌دین ئه‌بئ و پئی ئه‌لئ: «یا شیخ - بئ چاوی بئ - له‌به‌ر چاوم قه‌له‌و بوینه‌وه‌».

ئویش ئه‌لئ: «به‌گم! ئیمه‌مانان نه‌گه‌ر قه‌له‌و بینه‌وه له‌ پایزانا قه‌له‌و ئه‌بینه‌وه، هی وه‌کوو جه‌نابت له‌ به‌هه‌ارانا قه‌له‌و ئه‌بینه‌وه‌».

- شیخ ره‌زا جاریک ئه‌چینه‌ سوله‌یمانی هه‌ندئ له‌ ناحه‌زه‌کان ئه‌یانه‌وئ ئیشیکئی وای له‌گه‌ل بکن که له‌ناو خه‌لکا بیشکینن و حه‌یای به‌رن. هه‌تئوئیکئی لئ تاو ئه‌ده‌ن که شوئینی که‌وئ. هه‌تئوه‌ ئه‌چی له‌ناو کوژیکئا ته‌یگرئ و ئه‌لئ: «یاشیخ له‌ بیرته که پئیرئ شه‌وئ یه‌خه‌ت گرتبووم ئه‌توئست خراپم بکه‌یت و من هه‌لاتم».

- سه‌دیکی عه‌ره‌بی به‌غدایی له‌ سوله‌یمانی بوو ناو سه‌ی حه‌تتوش بووه. خۆت ئه‌زانی له‌و ولاته‌ نه‌گه‌ر یه‌کئ به‌ عه‌ره‌بی قسه‌ی بکه‌ردایه‌و زمانی ئه‌و زمانه‌ بوایه له‌سه‌ر ده‌ست رائه‌گیرا. ئه‌و که‌سه‌ پئیشی نه‌ئه‌که‌وت و له‌ هه‌موو دیواخانئیکا له‌ ژوور هه‌موو که‌سه‌یکه‌وه‌ دائه‌نیشته‌.

ئهم سه‌ی حه‌تتۆشه له‌به‌ر ئه‌وه زمانه‌که‌ی عه‌ره‌بی بوو، به‌ربه‌ره‌کانئ له‌گه‌ل هه‌موو که‌س ئه‌که‌ردو ئه‌وانه‌ی زۆر شه‌اره‌زا نه‌بونایه ئه‌یانوت ئه‌مه هه‌مووی حه‌دئسی پئغه‌مبه‌ره ئه‌م ئه‌یفه‌رموئیت؛ چونکه به‌زمانی ئه‌و قسه‌ئه‌کا. له‌مه‌وه وای لئ هه‌تئوو ئه‌مجا به‌ربه‌ره‌کانی قورئانئیشی ئه‌که‌رد.

روژیک له‌لای شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی دائه‌نیشیت و ئه‌لئ خه‌لک ئه‌لئین هه‌موو قورئان فه‌سیحه؛ ئه‌مه وا نییه. شیخ بابه‌علی ئه‌لئ: کام شوئینی فه‌سیح نییه؟ سه‌ی حه‌تتۆش ئه‌لئ: ئه‌و ئایه‌ته که له‌ باسی میراتا قسه‌ ئه‌کا و ئه‌لئ «وللرکر میل حظ الانئیین»؛ واته بو پیاو دوو به‌راهه‌ری ژنه.

شیخ بابه‌علی ئه‌لئ: جا ناهه‌سیحی ئه‌م ئایه‌ته چیه‌؟ وه ئه‌بوا به‌ خه‌یالی تو چۆن بیت؟ سه‌ی حه‌تتۆش ئه‌لئ: ئه‌گه‌ر بیوتایه «وللائئنی نلف الرکر» باشته‌ر بوو.

شیخ بابەعدلی بەبێ وەستان ئەلێ: «ئاخر ئەو وەختە دایکت ئەیوت کەمە». سەی
 حەنتۆش ئیتر رەپ رائەووەستی.

- شیخ رەزا جارێک ئەچیتە سولهیمانی بەناو کۆلانیکا تینەپەرێ چەند ئافرەتیکی جوان
 و بەدیمەن لەپیتشەووە ئەبن. شیخ پێیان ئەلێ: «خۆتان لادەن با من بڕۆم چونکە بەناو ژنانا
 رۆیشتن کەراھەتی ھەیە».

یەکی لە ئافرەتەکان سەرو سەودادار ئەبێ ئەلێ: بەلێ باشە شیخ، بەلام ئایا وەختی کە
 ھاتیە دنیاووە لەناو ژنەووە نەھاتیت؟» شیخ ئەلێ: «بەلێ بەلام وەختی کە من لەناو ژنەووە
 ھاتمە دەرەووە وا بەم جۆرە گۆشاد نەبوو؟»

- کابرایەک ئەچیتە لای کاکەحەمەدی سولهیمانی ئەلێ: قوربان کۆلنجم کردوووە ھاتووم
 نووشتەیکم بۆ بکەیت بەلکوو لە کۆلم کەوئ؛ ئەم مەجیدبەشم ھیناوە بۆ سەر قەلەمانە».
 کاکە حەمەدیش بەبێ ئەوێ ھیچ خۆی تیک بەدا دەست ئەبا مەجیدبەک ئەخاتە سەر
 مەجیدی کابرا و پێ ئەلێ: «کۆرم بچۆ بەم دوو مەجیدبە سۆخمەبەکی ناودار بکەرەو لەبەری
 کە کۆلنجمکەت لەکۆل ئەکەوئ».

- شیخ رەقیب ھەبوو لەو ولاتی «ئاکری»یە. ئەم شیخ رەقیبە خواردنی ھەر گۆشتی بڕزا
 بوو. خولامیکی ھەبوو ھەر بە دوو رۆژ بەرخینکی بۆ سەر ئەبری و بۆی ئەبرزان و ئەویش
 بەبوختی ئەبخوارد.

رۆژیک شیخ رەقیب خەریکی خواردنی گۆشتی بڕزاوی بەرخنی ئەو رۆژە ئەبیت لە
 گەرۆوی ئەگیرئ و ھەرچەند ئەکا ناچیتە خوارەووە. خۆلامەکە ی بانگ ئەکا و دەست ئەکا
 بەجنیودان پێی ئەلێ: تۆ ئیمڕۆ گۆشتەکەت باش نەبڕزاندوووە ئەو تە ئەگیرتە گەرۆوم.
 ئەویش ھەر چەند ئەلێ یا شیخ باشم بڕزاندوووە ھیچ ناتەواوێکی نییە، کەلکی ناگرئ. شیخ
 ھەر جنیوی ئەداتئ و بە دەمیشیەووە لە حەیبەتانا ئەکۆکی.

ئەمجا خۆلامەکە ئەلێ: «بەخوا یا شیخ زۆر چاکم بڕزاندوووە، بەلام ئەو ئەندە ھەبە ئەم
 بەرخە - کە من ئیمڕۆز سەرم بڕی - مالی حەلال و بیغەشی خۆت بوو».

- حاجی مه‌لا نه‌وره‌حمانی شه‌ره‌فکه‌ندی روژی‌ک له‌گه‌ل سه‌ید سه‌عیدی باخه‌وان له شه‌ره‌فکه‌ندیه‌وه نه‌چن بو خانه‌قای شیخی بوره‌ان. له‌ریگا حاجی مه‌لا به سه‌ید سه‌عید نه‌لی: ده‌وره سه‌ید دوو قسه‌ی خو‌ش بکه با ریگه‌که‌مان له‌به‌ر بر‌وا. سه‌ید سه‌عید خه‌ریک نه‌بن گه‌رووی پاک نه‌کاته‌وه که‌چی له‌ناکاو ته‌ریک نه‌که‌نی. به‌مه زور تی‌ک نه‌چی و له شه‌رمه‌زاریدا سه‌ر دانه‌خا و ته‌قی لی‌وه نایه‌ت. حاجی مه‌لاش هیچ ده‌نگ نا‌کاو کاریکی وا نه‌کا که سه‌ید سه‌عید وا بزانی نه‌م گویی له هیچ نه‌بووه.

هه‌ندی‌ک هه‌ردوو‌ک به‌بن ده‌نگ به‌ ریدا نه‌رۆن له‌پ سه‌ید سه‌عید نه‌لی: نه‌ری حاجی مامۆستا بۆچ هیچ فه‌رمایشیک نافه‌رمووی؟ حاجی مه‌لاش نه‌لی: «به‌خودای باب‌لی زوریشم تقانده هه‌رچه‌نده ده‌که‌م وه‌ک تو فه‌رمایشم ناییت».

- سه‌ید سه‌سه‌نی مفتی له سوله‌یمانی نه‌یه‌وی ژنیکی تر بینیت. له‌دواییا سه‌به‌خانی کچی شیخ عه‌لی عه‌بابه‌یله‌ی بو نه‌دۆزنه‌وه ری نه‌که‌ون. تا‌قمی سوار له سوله‌یمانیه‌وه نه‌چن بو گواسته‌وه‌ی سه‌به‌خان. له‌و لاوه سواره‌ی عه‌بابه‌یله‌ش له‌گه‌ل بو‌وکا دین بو سوله‌یمانی. شیخ عه‌لیش پیاویکی ناودار و له‌گه‌ل مه‌وله‌ویدا زور دۆست بوون. مه‌وله‌ویش له‌به‌ر نه‌و دۆستایه‌تی‌ه‌ی که هه‌بوو بو ئیحه‌ترامی شیخ عه‌لی له‌گه‌ل سه‌به‌خانا دیت بو سوله‌یمانی. له‌ریگادا سه‌سه‌نی نامی هه‌بوو گوینده و ده‌نگ خو‌شی ناو نه‌و ده‌سته سواره نه‌بن وه به‌لکوو گوینده‌ی نه‌و ده‌وره بوو. رووی لی نه‌نین بو وتن. نه‌ویش به‌مه‌قامی «ئای ئای» ده‌س نه‌کا به‌خویندنی شعری مه‌وله‌وی که نه‌و سه‌رده‌مه به شعری مه‌لاره‌حیمی ناوی ده‌رکردبوو.

هه‌ر که سه‌سه‌نی نامی ده‌ست نه‌کا به‌وتن مه‌وله‌وی له‌سه‌ر ولاغه‌که‌وه حالی لی دئ و وه‌کوو بارانی به‌هار ئاو به‌چاویا دینه‌خواره‌وه. خه‌لکه‌که نه‌مه‌یان پی ناخۆش نه‌بن، چونکه نه‌وان بو شایی هاتوون که‌چی ئیسته شایی بوو به‌شین و گریان. نه‌چن به‌سه‌سه‌ن نه‌لین: بابه ئیتر مه‌لی با له‌مه زیاتر گریان مه‌وله‌وی شاییه‌که نه‌کا به‌شیوه‌ن. سه‌سه‌ن بی ده‌نگ نه‌بن و به‌لام پی‌شی ناخۆش نه‌بن که‌وا گوینده‌یه‌کی وه‌کوو نه‌و بو شتیکی وا بی ده‌نگ بکری. نه‌چیته بن ده‌ستی مه‌وله‌ویه‌وه پی نه‌لی: «به‌قوربان‌ت بم! من شعری تو نه‌خوینمه‌وه تو بۆچ وا نه‌گری؟» مه‌وله‌ویش نه‌لی: «به‌قوربان‌ت بم! من که‌ی وا خو‌شم وتوه؟»

- كابرەيەك توورە بوو لە كابرەيەكى تر، وتى: «كوره كابرە دەستت بگرم دەورى دنيات پىن بگەمەوه؟» كابرەش وتى: «جا برا خۆ تۆ خۆيشت لەگەلمای».

- كابرەيەك هەبوو شايى ئەكرا پىيان وت: «شايى و زەماوەندە». وتى: «بەمن چى؟» وتيان بۆ تۆيه. وتى بە تۆچى؟

- وەستا محەمەدى خەيات هەبوو لەخانەقى خەلكى سولەيمانى بوو، پياويكى قسە قوت و قسە نستەق بوو. حەسەن بەگ هەبوو هەر لەخانەقى بەحەسەن بەگلەر بەناو بانگ بوو. لە عەشیرەتى «دەلۆ» بوو لەبەر ئەوه خۆى بەسەرۆكى عەشیرەت ئەزانى تۆزى بەسەر خەلكيا هەبوو. كەواو سەلتەبىيەكى دابوو بە وەستا محەمەد بۆى بدوورى، ئەويش هەر ئيمپرۆ سەبى پىن ئەكرد.

رۆژيەك حەسەن بەگ بە توورەبىيەوه ئەچیتە سەرى و بۆ ئەوه بىترسىنى ئەلى: «وەستا تۆ نازانى من دەلۆم». وەستاش هەچ لىي ناوەستیتەوه پىي ئەلى: «بەگم تۆ نازانى من يانزە لۆم». حەسەن بەگلەر هەچى پىن ناوترى.

- جارێك قەشەيەك لەلایەن پاپاوه ئەچیتە سەن بۆ ئەوه گاوەرەكانى ئەوى زياتر فېرى ئايىنى گاوری بگا. ئەيەوى كاغەزێك بنىرتەوه بە پۆستە بۆ ولاتى خۇيان بەلام رىگای پۆستەخانە نازانى، زۆر ئەگەرى نایدۆزیتەوه.

تووشى كورپىكى جوانكەكە ئەبى پىي ئەلى: كورم تۆ ئەزانى پۆستەخانە لەكويە؟ ئەلى: بەلى. ئەلى: پيشانم بە. كورە پىشى ئەكەوى و ئەييا پۆستەخانەى پيشان ئەدا. پاشان قەشە ئافەرىنى ئەكا و پىي ئەلى كورم تۆ چ دىنىكت هەيه؟ ئەلى: قوربان من گاورم. ئەلى: ئاي چەندم پىخۆش بوو كە تۆ گاورىت. ئىمشەو وەرە بۆ كەنيسە بەتەواوى فېرى ئامۆزگارى ئايىنى گاورىت ئەكەم و رىگای بەهەشت پيشان ئەدەم. كورە وتى: «باوه بچوو وەرپىگای خۆتەوه، تۆ رىگای پۆستەخانە نازانى ئىستە رىگای بەهەشت لەكوي ئەزانى؟ بچوو بچوو».

- نوورى حەبىن هەبوو جارێك لەولاتى هەلەبجە بەشىخ محەمەد ئەلى: «يا شىخ هەج پارەيەكى باوكت هەبوو هەموويت لەرىگای كىرتا دۆراند». شىخ محەمەدیش بەبىن وەستان دەستىك بەرىشيا - رىشى خۆى - دىنىت و ئەلى: «نوورى ئەمە من و ئەمە تۆ».

- جاریک شیخ محمەد لە گەل شیخ عوسمان لە مالی شیخ خالددا ئەبن. شیخ خالد و شیخ عوسمان برا بوون وە لە گەل شیخ محمەدیشا نامۆزا بوون. شیخ خالد تازە ژنی هینابوو شتومەکی ناومال لە دۆشەک و شتە ی زۆر بەرداخ بوو. هەمووی هی مالی تازە زاواو تازەبووک بوو.

شیخ محمەد ئەچی لەسەر دۆشەک تازەکە دەست ئەکا بە خۆ گەوزاندنەو و ئەلی بەخوا نەرم و خۆشە. شیخ عوسمان پیتی ئەلی: شیخ محمەد هەستە لەسەر دۆشەکە که رامەکشێ نەوێک مەولانای برام بێتەو و بە خیزانە کەیت تیبگا دەستیکت لێ بوەشینێ. شیخ محمەدیش بەین وەستان ئەلی: «شیخ عوسمان ئە ی ئەگەر خیزانە کە ی هاتەو و بە شیخ مەولانام تینگە یشت چی ئەلی».

- حەمە فەرەج هەبوو زابیتیکە متقاعد بوو لەم دەورە ی دوا ییەدا دەنگ و ابلاو بوەو وە کە لە مانگانە ی متقاعده کان کەم ئەکریتەو وە.

رۆژیک لە سولهیمانی ئەم حەمە فەرەجە پیریزیتیکی تووش ئەبن کە ئەویش مانگانە کە ی تەقاویتی ئەبن ئەلی: ئەری کاکە حەمە فەرەج! راست ئەکەن ئەلین لە تەقاویتیە کان ئەبەرن؟ ئەویش خیرا پیتی ئەلی: «جاتازە خۆ تو کە لکی تی برینت نەماو».

- سەید ئەحمەدی خانەقا رۆژیک لە گەل شیخ حەسیبی تالەبانی ئەکەو نە قسە کردن. سەید ئەحمەد ئەلی: «من کلاوم لەسەرەو وە دراو».

شیخ حەسیبیش ئەلی: «بەلی قوربان ئەگەر کلاوت بووبن».

- مەلا قادری کەرکووک مدیری وەقف ئەبن، کابرایەکی زلە ی جاف ئیشی وەقفی ئەبن و ئەچیتەلای. ئەویش هەر دەری ئەکا ئەمیش هەر واز ناهینێ. لە ئاخرا مەلاقادر تووورە ئەبن و پیتی ئەلی: کابرا بچوو بەولاو ئەلئی و رچی، پیاو ئەترسینێ. ئەویش ئەلی: «قوربان من بەنجا و رچی وەکوو تووم دیگە نەترسیاگم».

- سەعید ئەفەندی سالح ئەفەندی سالی تەومینە کە لە تەومین بوو. کابرایەکی جاف ئەچی بۆ شەکر و چا کەرەکیک لە بەریا ئەبن و بەر قاپیە کە ی پیتی ئەگری. بەمجۆرە گەلێ

هاتوچوو ئەکا. سەعید ئەفەنی پیتی ئەلنی: لاچوو کابرا! ئەلنی کورتانیت هەر لێره کەوتوی. کابراش ئەلنی: «قوربان بیژم چی بۆ تۆ دروست کریاگم».

- کورپکی هەولێری بە کورپکی سولهیمانی وت: «ئەوه لۆچی بەرۆن ئەلین روون و بە روون ئەلین روون؟» کورپه سولهیمانییە کەش وتی: «ئەه بۆچی ئێوه بە روون ئەلین روون و بەرۆن ئەلین روون؟» روون «روونه»؛ روون واتە خەست نییه.

- کابرایەکی کورته بالا ئەچیتە لای «غولامشاخانی» والی شکات ئەکا ئەلنی: پاشا کابرایەکی کورته بالا ستمیکی زۆری لێ کردووم، حەقم بستیە. ئەویش ئەلنی: کورته بالا ستمی لێ ناکرێ. کابراش ئەلنی: «پاشا ئەوه زۆری لێ کردووم لەمن کورتتره». والی دەست ئەکا بە پێکەنین و دادی ئەپرسی.

- مەلوو هەبوو خەلکی سنه بوو. ژنیکی هەبوو روژی کولا بوو بە دەست ئەم ژنەیهوه. قسە زۆری پێ ئەوت. روژیک ژنەکە ی پیتی ئەلنی: «لاچۆ پرۆ بیفەرە ی گون بۆگەنە! ئەویش ئەلنی: «حەنیفەخانم چون بۆگەن نابێ ئەمە چل ساله دەرکەوانی دوا براوه کەتە». ئیتر بپرای بپر حەنیفەخانم دوا ی ئەوه قسە لە دەم دەرناچن.

- لەشەری پیشوودا بە هۆی شەپەوه ئەرمەنەکان لەو سەرەوه سەرەوه خوار بوونەوه، گەیشتبوونە مەرغە. کابرایەکی گەرپووسیش روژگار خستبوویە ئەوی. ئەم کابرایە لەوی غەریب و بێکەس بوو، خستبوویانە شوینی کە ئەمە لەو کەسانەیه کە دایکی خۆیان ئەگین و سەرەتا مەجووس بوون. کابراش لەبەر بێکەسی ئەینەتوانی هێچ دەنگ بکا. روژیک یەکی لەو ئەرمەنیانە بە سووکیهوه پیتی ئەلنی: «ئەری برا ئەوه ئێوه کە یهوه وازتان لەگایینی دایکی خۆتان هیناوه؟» ئەویش ئەلنی: «وە لالا برا لەو روژەوه کە ئێوه ئەلین دایک ئەزیت و خوا دینیت».

- شیخ رەزا جارێک تووشی ژنیکی ئەبێ لە سولهیمانی زۆر بە لەنجەو نازەوه ئەروا. پیتی ئەلنی: «ئا بووکی وەرە توژی پێکەوه بنوین، بزانی تۆ خۆشتی ی ئەکە ی من؟» ژنەش

به‌بینی پشوو ئه‌لئى: «يا شتيخ ئه‌مه‌ى بى ناوى ئه‌م پىرسياره له ميترده كه‌م بكه ئه‌و له‌گه‌ل منيش نووستوه له‌گه‌ل ژنه‌كه‌ى توش نووستوه». شتيخ ئه‌لئى: «خوا بتانگري خه‌لكى سوله‌يمانى».

- شتيخ ره‌زا له كۆيه ئه‌بىن جاريك ئافره‌تيكى جوان به‌ناو كۆلانيكا ئه‌روا، شتيخ ره‌زا زۆر به‌سۆز سه‌يرى ئه‌كا. ئافره‌ته‌كه‌ ئه‌لئى: «بۆچ سه‌يرم ئه‌كه‌ى، توكيرت هه‌له‌سته‌ى و يه‌كيكى تر ئه‌و ئيشه‌ ئه‌كا».

- سه‌ى حه‌مه‌ حه‌سه‌نيك هه‌بوو خه‌لكى سه‌نه بوو، ژنى زۆر زۆرى ئه‌هيننا. جاريك ژنيكى هينناو ژنه‌پاش ماوه‌يه‌ك نه‌خۆش ئه‌كه‌وى و به‌سه‌ى حه‌مه‌حسه‌ن ئه‌لئى: «پياوه‌كه‌ ئه‌گه‌ر من مردم تۆ چى ئه‌كه‌ى؟» سه‌ى حه‌مه‌ حه‌سه‌نيش ئه‌لئى: «ئافره‌ت ئه‌گه‌ر تۆ نه‌مردى من چى بكه‌م؟»

- كابرايه‌كى كه‌چه‌ل گالته‌ى به‌ كابرايه‌كى به‌له‌ك كرد. وتى: ها فلانى وا دياره‌ قه‌لغانه‌ هه‌لگرتوه‌و ئه‌چى بۆ شه‌ر؟ ئه‌ى تاسكلاوت بۆچ له‌سه‌ر نه‌كردوه‌و؟ ئه‌ويش وتى: «ئه‌مه‌وى تاسكلاوه‌كه‌ له‌ تۆ وه‌رگرم؟»

- كه‌ريم ئه‌فه‌ندى كه‌ركووكيزاده هه‌بوو جاريك ئه‌پرسى له‌شتيخ نه‌جيبى قه‌ره‌داغ ئه‌لئى: «يا شتيخ خورما خواردن هه‌چ زيانى هه‌يه‌و حه‌رامه‌؟» ئه‌لئى: نه‌. ئه‌لئى: ئه‌ى ره‌شه‌كه‌ له‌گه‌ل نانا خواردن؟ ئه‌لئى ئه‌ويش هه‌ر وايه‌؛ هه‌چ زانيكى نيه‌. ئه‌لئى ئاو خواردنه‌وه‌ حه‌رامه‌؟ ئه‌لئى ئه‌ويش هه‌ر وايه‌، هه‌چ زيانتيكى نيه‌. ئه‌لئى: «شه‌رابى مسته‌كى له‌مانه‌ دروست ئه‌كرى بۆچى ئه‌بىن حه‌رام بى؟»

شتيخ نه‌جيبيش ده‌ست ئه‌با به‌سه‌رى دوو په‌نجه‌ى تۆزى خۆل هه‌له‌گري و ئه‌لئى: ئه‌گه‌ر ئيستته‌ ئه‌م خۆله‌ بكه‌م به‌سه‌رى تۆدا هه‌چ نازاريكت ئه‌گاتى؟ ئه‌لئى: نه‌. ئه‌لئى: «ئه‌گه‌ر تۆكى ئاو بكه‌ن به‌سه‌رتا ئه‌و تۆكه‌ ئاوه‌ هه‌چ شوئينيكت ئه‌شكىنى؟» ئه‌لئى: نه‌. ئه‌لئى: «ئه‌گه‌ر له‌ئاو و له‌خۆل خشتيكت دروست كهن و له‌به‌ر هه‌تاو وشكى كهنه‌وه‌و بيده‌ن به‌سه‌رتا چيت ليدى؟» ئه‌لئى: وه‌للا ئه‌مكوژى. ئه‌لئى: «ئه‌مه‌ش وه‌كو ئه‌و وايه‌».

- زه‌مانى زوو له‌ ته‌وريزه‌وه‌ حاكم ئه‌نيرا بۆ سابلاخ. جاريك حاكميكت نيرابوو له‌تايغه‌ى فه‌رمانفه‌رما بوو. زۆر ده‌ميك بوو له‌ سابلاخ مابوه‌وه‌. كابرايينكيش هه‌بوو له‌ سابلاخ بله‌

باسکەیان بچ ئەوت. روژیک بە حاکمە ئەلین: بلە باسکە کتومت لەجەنابت ئەچی. ئەویش ئەنیری بە شوین بلەباسکەدا و ئەیهینن. پیتی ئەلی: «ئەری بلەباسکە تۆ دایکت ئاوکیشی و هاتوچۆی ماله گەورانی کردوو؟» ئەویش ئەلی: «قوربان دایکم ئافره تیکی زۆر بەشەرم و لەخوا ترس بوو قەت لەمال دەر نە ئەچوو؛ بەلام باوکم ئاوکیشی ئەکرد بۆ ماله گەوران و بە هۆی ئاو هینانەوه ئەچوووە حەرە مسەرایی هەموو پیاووە گەورە بەک».

- زاوتیکی ئاسەف دیوانی سنە هەبوو ئا حەمالی ناو بوو. بە ئیشی ئاسەفە دیوان ریی ئەکەوێتە تاران، ماو بەک ئەمینتەووە مانگی مو حەرەمی بە سەرا دیت. لەو ماو بەدا بۆ بی ناقتی لەگەل خانمیکا ری کەوتبوو. شەوی دەی مو حەرەم ئەچیتەووە بۆ لای خانم، خانم وتی: «ئاغا ئیمشەو نایی؛ چونکە گوناحی شەوی مو حەرەم بە دوو چەندان ئەنوسری». ئا حەمالیش وتی: جا خانم قەیدی چەس ئیمە وای داتەنین کە شەوی یانزەهی مو حەرەمەو دوو جارمان کردگە».

- کابرایەکی ستیوسینانی دیتە سولەیمانی و میوانی کۆنە مودیریکیان ئەبی. کارە کەرە کە شەوی جیگای لە حەوشە بۆ راتەخا. وا دیار بوو کابرا لەگەل کارە کەرا قەسیان کردبوو بە بەک کە لەپاش نیووە شەو بچیتە سەربان.

لە دەمەو بە یانا مودیر بەگ دەنگی پیکە نینی کابرای لەسەر بانێ هاتە گۆی، هەستا چوو وتی: کورە کابرا چی ئەکە ی لێرە؟ وتی: «قوربان بە دەم خەووە تلم خواردوووە کە تو مەتە ئیرە». وتی: کورە کەرە ئەو تۆ ئەلێی چی؟ خەلکی کە تل بخوا لەسەرەووە تل ئەخوا، تۆ چۆن لە خوارەووە بۆ سەرەووە تل ئەخۆی؟ وتی: «قوربان ئاخیر پیکە نینە کە ی منیش لە بەر ئەو بە».

- لەو سەرە بە دەستە بەک ریکە و تن بچن بۆ حەج. مامۆستا وە عزی بۆ ئەدان لە ناو نەدی وە عزە کەدا وتی: ئەگەر ریزە بەردی حەرەمی کە عەبە بکەوێتە ناو کەوشی یە کیکەووە، ئەو ریزە بەردە ئەو نەندە لەخوا ئە پارێتەووە و هاواری لا ئەکا تا ئە یخاتەووە شوپتی خۆی. یە کیک لە دانیشتوانەکان وتی: وا دیارە ئەو نەندە ئە پارێتەووە بەستە زمانە تا گەر ووی دیتە بەک. مامۆستا وتی: ریزە بەرد گەر ووی لە کوی بوو تا بیتە بەک؟ بۆ بەش وای وت چونکە

قسه‌که‌ی به گالته پینکرده‌نوه زانی. کابراش وتی: «که‌واته مامؤستا نه‌گەر گه‌رووی نه‌بی له کوی نه‌پارپته‌وه‌و هوار نه‌کا؟»

- مه‌لا سمایلی سوله‌یمانی دایکی مردبوو. ژنه‌مردوو شوّره‌که هه‌موو جاری پینی نه‌وت: دایکی مه‌رحوومت به‌هه‌شتی بوو چونکه له‌و کاته‌دا نه‌مشۆرد هه‌ر پینه‌که‌نی. مه‌لا سمایلیش چه‌ند جاریک نه‌م قسه‌یه هه‌ر قه‌بوول نه‌کا و نه‌بوا شتیکیشی بدا بوایه. له‌ئاخرا مه‌لا وه‌ره‌س بوو وتی: «قور به‌سه‌ر عه‌قلت نه‌وه نه‌گەر پینکه‌نین بی به‌چی پینکه‌نیوه؟ به‌قووزی تو و خۆی پینکه‌نیوه! نه‌گه‌ینه نه‌و وه‌خته وه‌ختی پینکه‌نینه؟»

- کابرایه‌ک له‌ مه‌لا مه‌حموودی حاجی عه‌لی پرسی: مامؤستا قازی قولنگ چون سهر نه‌بری و نه‌کری به‌برایانی؟ نه‌ویش وتی: «له‌ پینشا تو بیگه‌ر جا نه‌و وه‌خته پینشانته‌ده‌م».

- مه‌لا که‌ریمی بیاره‌و شیخ فه‌تاحی کوله‌جۆی تا‌های هه‌مه‌جان و چه‌ند که‌ستیکی تر له‌لای من دانیشتبووون و هه‌موو جۆره قسه‌یه‌ک نه‌کرا.
مه‌لا که‌ریم وتی: فلانی نه‌گەر تو نه‌میننی نه‌و وه‌خته نه‌که‌ویته‌وه بی‌ری ئیمه. شیخ فه‌تاح وتی: «به‌لئ بۆ غه‌یری سک». مه‌به‌ستی نه‌وه‌بوو که هیچمان لئ نه‌خواردوه له‌و رووه‌وه ناکه‌ویته‌وه بیرمان».

- خلکی مسته‌فای میره‌وه‌یس هه‌بوو جاریک گایه‌کی باری پین نه‌بی، نه‌چینه سوله‌یمانی نه‌گاته به‌ر مزگه‌وتی مه‌لا مه‌حمووی نیزامی. کاتی نوێزی عه‌سر نه‌بی، گایه‌که له‌ ده‌روه به‌ جی دیلئ و خۆی نه‌چینه مزگه‌وته‌که بۆ نوێژ. که دپته ده‌روه سه‌یر نه‌کا نه‌وا منالینکی حه‌لوا فرۆش ته‌به‌قه حه‌لواکه‌ی له‌و لاوه‌ داناوه‌و سواری گایه‌که‌ی بووه به‌و ناوه‌دا نه‌په‌تینی. پینی نه‌لئ: رۆله نه‌وه بۆج سواری نه‌و گایه بوویت و وای لئ نه‌که‌ی؟ نه‌لئ: وه‌للا مامه له‌ترسی نه‌وه نه‌وه‌ک پروا له‌ ده‌ست بچن. نه‌لئ: وه‌للا رۆله نه‌گەر برۆیشتا‌یه باشتر بوو به‌لامه‌وه که تو وای نه‌په‌تینی. نه‌لئ: «مامه که‌واته وا بزانه رۆیشته‌وه بیده به‌ من، منیش شوکرت نه‌که‌م؛ شوکره‌که‌ی منت بۆ نه‌مینیته‌وه».

- حسین قەرداغی ھەبوو لە نیوہی سەدەہی بیستەمدا کۆری شیخ مستەفای قەرداغی بوو، کە بەشیخ مستەفای مۆتەسەرف بەناو بانگ بوو. ئەم حسینە زەلامیکی ئیجگار قەلەو و ناکوڵۆکار و قسەقوتیش بوو.

جاریک منالیکیان ئەبن، باوکی لینی ئەپرسی: حسی چیت بوو؟ ئەلنی: قوربان ھیچم نەبوو زاهدەہی ژنم کۆری بوو. ئەلنی: چۆنە؟ ئەلنی: «دەست ئەلیستیەو، ھیشتا ماچی ناکا». ئەلنی: ھەتیو وا نالیم ئەلیم جوانە یا ناشیرینە؟ ئەلنی: «قوربان ئەو لەمن بێ و من لەتو بێ ئەبێ چۆن بێ؟»

- ھەمەہی نادر ھەبوو لەسولەیمانی جاریک شیخ رەزا ئەچیتە ئەوی کوتوپر لەناو بازارا تووشی ھەمەہی نادر ئەبێ کەسواری کەریک بوو. چاویکی لێ مۆر ئەکاتەو و بە توانجەوہ پیتی ئەلنی: «تەماشاکە تەماشاکە سواری کەر بوو». ھەمەہی نادریش کوتوپر پیتی ئەلنی: «بەخوا شیخ لام وایە وانییە؛ چونکە من قەت نەمدی ئەم کەرە سواری تۆ بئی». ئیتر شیخ رەزا وسکت ئەبێ.

- کابرایەکی خەلکی ئەم کویستانە کە کورد بوو لەباوو باپیریەوہ لە شاقەلاو بس و مەولانا جینگیر ببوو. جاریک کوردیکی گەرمیانی لە زستانا ئەبێ بەمیتوانی. گەرمیانیە کە سەیر ئەکا و الیزنەدار خرایە ناو ئاگردانە کە. ئەلنی: بەخوا برا ئیوہ لەزەت ئەوہن لەو دارەوشکە زەنگانە. کویستانیە کە ئەلنی: بۆج ئیوہ نیتانە؟ ئەلنی: نەوہ لالا. ئەلنی: ئەہی چی ئەسووتین؟ ئەلنی: «برا شیاکە ئەکەین وەتەپالەو ئەیسوتین». ئەلنی: «جا برا بەلکوو ئەقلنی بری و سالی گوی نەکرد».

- شیخ قادری سیامەنسور روژیک لەگەل ھەمید ئاغا قسە ئەکەن. ھەمیداغا بەشیخ قادر ئەلنی: «مالی ئیمە ھەر لە نەدیتی دوغای خیر بۆ تۆ ئەکەن و چاکەت ئەلین». شیخ قادریش ئەلنی: «لە نەدیتی بۆچی دوور نیە چاویان پیم کەوتبێ».

- سەردار لە بۆکان باختیکی نایابی ھەبوو چوار دەورەہی بەدیوار گیرا بوو. روژیک کابراییک پەیزەیک ئەبا ئەچیتە ناو باخەکەوہ دەست ئەکا بە میوہ دزین. لەو کاتەدا باخەوانەکە پەیدا ئەبێ. ئەمیش خیرا پەیزەکەہی ئەخاتە سەر شانی و ئەلنی: «ھەہی پەیزە!»

کابرای باخه‌وان ئەلئى: کوره کابرا ئەوه چى ئەکەى لىزه؟ ئەویش ئەلئى: پەيزه ئەفرۆشم. ئەلئى: پەيزه لە باخى منا ئەفرۆشى؟ ئەلئى: «برا پەيزه‌ى خۆمه لە هەر کويىک ئەيفرۆشم ئەيفرۆشم».

- [...] لە شاعيره چاکه‌کان بوو رۆژيک چوو هه‌مگه‌وتىکه‌وه سه‌يرى کرد وا کابرايه‌ک له‌گه‌ل هه‌تيويکا خه‌ريکه. ده‌ستى کرد به‌قسه‌ کردن پيى وت تو له‌مال خوادا چۆن شتى وا ئەکەى؟ به‌ته‌واوى کابراى ته‌ريق کرده‌وه.

کابرا شاعيره‌کەشى ئەناسى کەچ مالىکه؛ بۆى چوو هه‌مینه‌وه. رۆژيک به‌گيرى هه‌ينا که‌وا هه‌ر له هه‌مان شوپنا ئەویش خه‌ريکى هه‌تيويکه وتى ها برا خوا چاک هه‌ق ئەخاته ده‌ست. ئەوه‌ت له‌چى و ئەمه‌ت له‌چى؟ ئەویش وتى: «برا نه‌تييستوه ئەوى بۆ شاعير دروسته بۆ غه‌يرى شاعير دروست نيه».

- ئەهه‌ى کړنو له‌و شاره‌زوره خۆى کردبوو به‌هه‌کيم. پيرىژنيک چوو له‌ى وتى: هه‌کيم گيان! من خواردم بۆ هه‌زم ناکرئ و له‌سه‌ر دلما ئەوه‌ستى؛ چارم چيه؟ ئەویش وتى: «ئەو خوارده‌نە بخۆ که‌بۆت هه‌زم ئەکرئ و له‌سه‌ر دلما ناوه‌ستى».

- کابرايه‌کى ته‌ويله‌يى جووتئى کلاشى نايابى له‌پيدا بوو چوو بووه سوله‌يمانى. له‌وى چوو هه‌مگه‌وتىک به‌ کلاشه‌کانيه‌وه ده‌ستى کرد به‌ نوێژ کردن. کابرايه‌ک دلئى پيس کرد له‌ کلاشه‌کانى و پيى وت: برا به‌کلاشه‌وه نوێژ نابئى. کابراى ته‌ويله‌يى تينگه‌يشت که مه‌سه‌له له‌ چيدايه وتى: برا ئەگه‌ر نوێژ نه‌بئى خۆ کلاش هه‌يه.

- ژنيک سکى پر بوو، پاشان کچيکى هه‌ينا. زۆرى پى ناخۆش بوو که کوپ نه‌بوو وتى: ئۆف برىا شتيک له‌ناو لنگيه‌وه بوايه ئيتىر من دلئى سوکنايى ئەهات. مامانه‌کەى پيوت: کچم تو دوعاى عومر دريژى بۆ بکه ئەگه‌ر به‌مينئى ئەوه‌نده شت له‌ناو لنگيه‌وه ئەبينئى بيزار ئەبئى.

- کوپيکى منال هه‌بوو له‌و سه‌ره ئەحه زيره‌کيان پئى ئەوت. رۆژيک له‌گه‌ل چه‌ند که‌سيکا چيشتيکى گه‌رميان له‌به‌ر ده‌ما بوو ئەيانخوارد، ئەحه ده‌مى سووتا و ده‌ستى کرد به‌ هاوار هاوار. وتيان ئەوه چيه؟ وتى: چيشته‌که گه‌رمه‌وه ده‌م سووتا. وتيان ده‌ ليگه‌رئى تا سارد ئەبیته‌وه. ئەویش پيى وتن: ناخر ئيوه لئى ناگه‌رئىن.

- پیاویک هه‌بوو حاجی ده‌رویشی ناو بوو. له‌کاتی خۆیا بووه بوو، رۆژگار پشستی تی کرد. رۆژیک له‌هه‌له‌بجه‌ئه‌چیتته‌ به‌ر ده‌رگای مالئیک داوای شتیک ئه‌کا بیده‌نی. کابرای خاوه‌ن مال دیتته‌ ده‌ره‌وه‌و پینی ئه‌لی: برا ژنه‌کانمان له‌ماله‌وه‌نن. ئه‌ویش ئه‌لی: کاکه‌ برا من نه‌هاتووم خوازینی ژنتان لی بکه‌م، وه‌یا زهماوه‌ن بکه‌م هاتووم داوای پاروی نان ئه‌که‌م ئه‌مه‌دیه‌تی بمه‌ره‌ی نامده‌یه‌تی خوات له‌گه‌ل.

- به‌کراغای مه‌نگور هه‌بوو چه‌تیویک له‌مالیانا ئه‌بن ماره‌ی ئه‌کا و له‌م چه‌تیوه‌ کورپیکی ئه‌بن. رۆژیک له‌کوره‌که‌ توورپه‌ ئه‌بن و ئه‌لی: به‌چه‌که‌ کاره‌که‌ر. کوره‌که‌ش پینی ئه‌لی: «بابه‌ دایکم خانزاده‌تر بووه، به‌ ئاغه‌ نه‌بن رازی نه‌بووه».

- مه‌حموو پاشای جاف و سه‌ید فه‌تاحی جه‌باری به‌نیان زۆر خۆش ئه‌بن هه‌ر جاره‌ که‌ مه‌حموو پاشا له‌ کویستان ئه‌گه‌راپه‌وه‌ ئه‌بوو به‌میوانی سه‌ید فه‌تاح و به‌قسه‌ی خۆش و ده‌ماخ بزوین چه‌ند رۆژیک له‌گه‌لیا رایئه‌بوارد.

رۆژیک له‌قه‌راخ ئاوی بانگۆل پیکه‌وه‌ ئه‌بن یه‌کیک له‌و قالۆچه‌ ره‌شه‌ ده‌شته‌که‌کان هه‌ندی شیاکه‌ی گولۆر کردۆته‌وه‌و داویه‌ته‌ به‌ر خۆی و پتیه‌ ئه‌روا. مه‌حموو پاشا ئه‌لی: «سه‌یدا! گه‌رمیانی ئه‌وه‌ته‌ خه‌ریکه‌ کاروان ئه‌کا». سه‌ید فه‌تاحیش ئه‌لی: «به‌لی قوربان دیاری بۆ مالی پاشا ئه‌با».

- شیخ مسته‌فای ته‌خته‌ (ته‌خته‌ گوندیکه‌ له‌ژاوه‌رۆ) جاریک کابرایه‌ک ئه‌چیتته‌ لای شکات له‌ کابرایه‌کی‌تر ئه‌کا که‌ چوه‌ له‌ناو باخه‌ گۆزه‌که‌یا کۆلی گۆزی دزیوه‌. کابرای دزه‌ به‌ کۆلی گۆزه‌وه‌ گرتوه‌و هه‌یب ناویکیش له‌ ته‌خته‌ هه‌بوو ئه‌و هه‌یبه‌ش ئاگای لیه‌ که‌ ئه‌م کابرایه‌ ئه‌م گۆزه‌ی دزیوه‌؛ به‌لام نه‌ برای خاوه‌ن باخه‌گۆزه‌ وه‌ نه‌هه‌یب هه‌چیان ناوبانگیکه‌ باشیان نه‌بوو، به‌لکوو زیاتر وا ناویان هه‌بوو که‌ درۆزنن. شیخ مسته‌فا ویستی شه‌رعیان بکات و له‌ریگای شه‌رعه‌وه‌ کابرای شاهد به‌ هه‌چ ده‌رکا.

له‌ هه‌یبی پرسی تو چاوت لیوو ئه‌م کابرایه‌ ئه‌و گۆزه‌ی له‌و باخه‌ دزی؟ وتی: به‌لی من به‌ناو داره‌ گۆزه‌کانا تیه‌هه‌یم ئه‌م کابرایه‌ ئه‌م کۆله‌گۆزه‌ی به‌ کۆله‌وه‌بوو له‌ناو دارگۆزه‌کانا هاته‌ ده‌ره‌وه‌. شیخ مسته‌فا وتی: تو که‌ به‌ناو دارگۆزه‌کانا تی په‌ریوی ئه‌و دارگۆزه‌انه‌ چه‌ند

دار گوئز بوون؟ حه‌بیبیش سه‌یری کرد شیخ مسته‌فا نیازی باش نیه له‌گه‌لیا و نه‌یه‌وئ به‌درؤی بخاته‌وه، وتی: «یا شیخ! تو ئه‌مه چل ساله لهم مزگه‌وته تدریس و شهرع نه‌که‌یت ژووری ئه‌م مزگه‌وته چه‌ند ده‌سته‌کی تیدایه؟» شیخ مسته‌فا وه‌ستا و حوکمی کرد به‌وه که گوئزه‌کان بو کابرای خاوه‌ن دارگوئز بیت.

- شه‌وکت ئه‌فه‌ندی هه‌بوو له سوله‌یمانی ده‌رسی ریازیاتی قوتابی ئه‌وت. روژیک باسی مه‌یموونیکه‌ی بو کردن که که‌وتۆته بیریکه‌وه، بیره‌که ئاوی تیایه به چنگه‌کری ئه‌یه‌وئ بیته‌سه‌ر. بیره‌که‌ش قوول بوو، ده ده‌قیقه‌یه‌ک به ئه‌ندازه‌ی گه‌زیک سه‌ر نه‌که‌وئ، به‌لام له‌به‌ر خلیسکه‌ی بیره‌که چاره‌که گه‌زیک نه‌چینه‌وه دواوه.

شهرحی ئه‌مه‌ی بو ئه‌کردن که له ئه‌نجاما به‌بیست ده‌قیقه ئه‌م مه‌یموونه له بیره‌که هاته ده‌روه ئایا ئه‌م بیره‌ئه‌بئ چه‌نده قوول بووبی؟

له‌سالی دوایدا هه‌ر چه‌شنی ده‌رسی مه‌یموون و بیره‌که بو قوتابیه‌کانی باس نه‌کرد به‌لام ئه‌مجاره له‌باتی ئه‌وه بلت به‌بیست ده‌قیقه سه‌ر نه‌که‌وئ وتی: به‌بیست و پینج ده‌قیقه سه‌ر نه‌که‌وئ.

یه‌کئ له‌قوتابیه‌کانی پار که هه‌ر له‌و پۆله‌دا مابوه‌وه وتی: مامۆستا خو جه‌نابت پار فه‌رموت به‌بیست ده‌قیقه ئه‌و مه‌یموونه سه‌ر نه‌که‌وئ و له‌بیره‌که دینه‌ ده‌روه، چون ئیسته ئه‌فه‌رمووی به‌بیست و پینج ده‌قیقه؟

شوکت ئه‌فه‌ندیش به‌بئ وه‌ستان وتی: «کورم ئاخ‌ر مه‌یموونه‌که ئیمسال پیر بووه».

- مسته‌فا عومه‌ر قائمقامی زاخو بوو. روژیک له‌گه‌ل ره‌شیداغای بنه‌ماله‌ی شه‌مدینیدا ئه‌چی بو گه‌رانی ناوچه‌ی زاخو. ئه‌م گه‌رانه‌ی پاش ئه‌وه ئه‌بئ که‌نزیکه‌ی هه‌شت مانگیک له‌زاخو ئه‌مینیته‌وه. که ئه‌چن تووشی گوندیک ئه‌بن ئه‌پرسی ئه‌م گونده هی کیه؟ ره‌شیداغا ئه‌لئ: هی حازم به‌گی شه‌مدیناغایه؛ تووشی گوندیکی تر ئه‌بن هه‌روه‌ها. تووشی به‌راوو رووبار و ناوچه‌یه‌ک ئه‌بن دیسان ئه‌پرسی و ئه‌ویش هه‌ر ئه‌لئ: هی حازم به‌گه. به‌کورتی تووشی هه‌ر شتیک ئه‌بن له‌و ولاته ره‌شیداغا هه‌ر ئه‌لئ هی حازم به‌گه.

مسته‌فا عومه‌ری له وه‌زیا نامینئ ئه‌لئ ئه‌مه زور سه‌یره دار و به‌رد و ئاوی ئه‌م ولاتی زاخویه هه‌مووی هه‌ر هی حازم به‌گه؟ ره‌شیداغا ئه‌لئ: «مسته‌فا به‌گ بنه‌ماله‌ی حازماغا نزیکه‌ی سه‌دوپه‌نجا ساله لهم ولاته‌دا خاوه‌ن ملک و ده‌وله‌مه‌ند بوون؛ ئه‌گه‌ر له‌مه‌ش زیاتریان هه‌بئ هه‌ر که‌مه. به‌لام سه‌یرتر ئه‌ویه که‌جه‌نابتان هیشتا سالی به‌سه‌را

نەسوورپاوە تەووە کە بوون بە قانقانی زاخۆ ئیستە بچۆ لە هەرچی گەسکدەر و دەرکەوان و نەشپەز هەیه بێرسە هەموو هەر ئەلێن عومەرین».

- ئەوا دلیری کورم تازە پێی ناوە تە هەوسالان و خستوو مەتە قوتابخانە مێمیلی قەلەم و دەفتەرە. روژیک هاتەووە وتی ئەری بابە ئەگەر قەلەم و دەفتەرە کەم تەواو بوو هیتەرم ئەدەیت؟ وتم ئا وتی: «دەتەواو بوو».

- «امین السادات» هەبوو لەم ئاخرەدا کەوتبوو بیاڕە. روژیک ئەچیتە دەرەووە لەو کەزە خەریکی پێشۆک خواردن ئەبێ. کابرایەکی جاف - کە خزمەتکاری مالی مەحموو پاشا بوو - ئەچن بەسەریا ئەلێ مامەسەیی ئەووە چی ئەکەیی؟ ئەلێ: برا گیا ئەخۆم. ئەلێ: جا مامەسەید بۆچ ناچی خزمەتکاری مالی پاشا بکەیت و گیا نەخۆی. ئەویش ئەلێ: «خالە ئەی تۆ بۆ ناچی گیا بخۆیت و خزمەتکاری مالی پاشا نەکەیت؟»

- لەدانشگای کوردی لەبەغدا لەپۆلی سێ قوتاییەکان وا چوو بوووە دلایانەووە کەمن کەسیان ناناسم وە منیش هەروام پێشان ئەدان. روژیک کە روژی ۲۸/۴/۱۹۷۰یە، یەکەم سەعات دەرسی ئەوانم هەبوو یەکیک لەقوتاییەکان کەناوی عەبدولرەحمان بوو وتی: مامۆستا تۆ لەناو ئێمەدا تەنها جەمیل هەمزە نەبێ کەسمان ناناسی. منیش گورج وتم: کامەتە جەمیل؟ ئەویش هەر خێرا پەنجەیی درێژ کرد بۆ جەمیل و وتی ئەووە تە.

- ئەحمەدی عەزیزاغا یەکیک بوووە لە نوکتەبێژو قەسەخۆشەکانی سولەیمانی. روژیک کچەکەیی پێی ئەلێ: «بابە نازانم تۆ بۆ وا بەدینت لەگەڵ دایکما تیکچوووە ئەو گەفت و لفتەیی جارانت لەگەڵی نەماوە؟» ئەویش ئەلێ: «رۆلە تا ئەو وەختە کەدایکت ژنی من و دایکی تۆ بوو ئەووە بوو ریک و پیک بووین، بەلام لەو وەختەووە کە بوو بەدایکی من و ژنی تۆ وا بەم جۆرە تیکچووین».

- حاجی مەلا عومەری چۆمان دووبزی گێرایەووە وتی: سالی کولوە کەبوو، ئەفەندێکە هاتبوو ژارە کولەیی هینا بوو، بەو دەشتی هەولێرەدا ئەگەرا. وتی هاتە گوندی «گەردەسۆر» مامۆستا مەلا شەریفی بشر لەوئ مەلا بوو وە یەکیک بوو لەمەلا چاکەکانی ئەو و لاتە.

ئەفەندی مامۆستای بە‌گیر هینا پیتی وت: مامۆستا چەند ئەستێرە بە‌ئاسمانەوێ هەیه؟ ئەویش وتی نازانم. ئەفەندی وتی من ئەزانم: ئەم نازانمە‌ی مامۆستا وای لە مامۆستا کرد بە‌جاری هەموو شتیکی لێ تیکدا و ئەفەندی بە‌ته‌واوی خۆی قیت کردە‌وه و بە‌راستی لە سەرەوێ بوو. هەموو جاریش دەستی بە‌سمیلیا دە‌هینا ئە‌یوت ئیوه هیچ نازان و هەر‌وا بە‌خۆ‌رایی هاتوونە‌ته ناوێ‌وه.

لە‌و کاتە‌دا کرمانجیک هە‌بوو ناوی عەزیز بوو هات بە‌سە‌را و سە‌یری کرد مامۆستا زۆر حاجزە بە‌ دەست ئە‌فەندیە‌که‌وه وتی: مامۆستا ئە‌وه لۆ واحاجزی؟ وتی وە‌للا حەزیز ئە‌م ئە‌فەندیە‌ ش‌ری کردیمە. وتی لۆ؟ وتی پ‌رسیاریکی وای لێ کردیمە نازانم و ئە‌ویش دە‌ری من دە‌یزانم. بە‌وه بە‌ته‌واوی سوارم بووێ.

عەزیز وتی مامۆستا ئە‌ته‌وێ من و‌رامی بە‌مە‌وه؟ وتی: جا حەزیز لۆ کە‌یتە. عەزیز رووی کردە ئە‌فەندی وتی: ئە‌ری ئە‌فەندی ئە‌و بە‌ستۆ‌ریه چە‌ند بە‌ردی تێ‌دایه؟ ئە‌فەندی وتی: نازانم. عەزیز وتی: «ئە‌فەندی تۆ لە‌حە‌ردی ئە‌زانێ لە‌ئاسمان کوو دە‌زانێ؟» وتی ئە‌فەندی وشک بوو ئیتر هیچ نە‌هاتە‌ قسە. ئە‌و سەرە‌ی کە‌ دا‌یخست بە‌رزی نە‌کرده‌وه هە‌ستا لێ‌یدا رو‌یشت. ئە‌م‌جا عەزیز کە‌وته جێ‌تودان پیتی.

- حە‌سن بە‌گی جاف گێ‌را‌یه‌وه وتی:

سال ۱۹۳۰هە‌ توفیق وە‌ه‌بی ک‌رابوو بە‌ مۆتە‌س‌ره‌فی سوله‌یمانی. فە‌قی محە‌مە‌دی هە‌مە‌وه‌ن مودیری ناحیه‌ی بازیان بوو دە‌ست‌یه‌کی زۆر لە‌ سوله‌یمانیه‌وه هاتبوون بە‌پ‌یر مۆتە‌س‌ره‌فه‌وه. یە‌کیک لە‌و کە‌سانە‌ کە‌ هاتبوون ع‌زە‌ت تۆ‌پ‌چی بوو. ئی‌مه هە‌موو لای فە‌قی محە‌مە‌د بووین، قائمقامی چە‌م‌چە‌مال بە‌تە‌له‌فۆن بە‌فە‌قی محە‌مە‌دی وت ئە‌وانە‌ی هاتوون بە‌پ‌یر مۆتە‌س‌ره‌فه‌وه ک‌ئ و ک‌ئ؟ ئە‌ویش ناوێ‌ کانی یە‌کە‌ یە‌کە‌ دایە تا هاتە‌سەر ع‌زە‌ت ئە‌فەندی. وتی: ع‌زە‌ت. قائمقام پ‌رسی کام ع‌زە‌ت؟ ع‌زە‌ت ئە‌فەندی خۆی راو‌ه‌ستا و ب‌یره‌یه‌کی ساردی بە‌دە‌ست‌ه‌وه‌یه ئە‌یخوا‌ته‌وه وتی «با ب‌ی‌ترین ع‌زە‌تی خۆ‌له‌ی فاتە‌ درێژ». ع‌زە‌ت ئە‌فەندی ئە‌مە‌ی لە‌د‌لا پ‌ن‌خۆ‌ش نە‌بوو، بە‌لام هیچ دە‌نگی نە‌کرد

تە‌له‌فۆن دا‌خ‌رایه‌وه‌وه هە‌موو دان‌ی‌شتوین چا‌وه‌پ‌یی هاتنی مۆتە‌س‌ره‌ف ئە‌کە‌ین. فە‌قی محە‌مە‌د رووی کردە ع‌زە‌ت ئە‌فەندی وتی: «ع‌زە‌ت ئە‌وه‌چی ئە‌خۆ‌یتە‌وه؟» ع‌زە‌ت ئە‌فەندی هیچ س‌ئ و دووی لێ نە‌کرد بە‌دە‌نگ‌یک‌ی بە‌رز وتی: «فە‌قی محە‌مە‌د ئە‌وه جۆ‌یه تۆ بە‌کالی ئە‌یخۆ‌ی من بە‌تە‌ری».

- پیاویک هەبوو لە سنە -مەولوو- دراوسێکیان هەبوو ئا ئەسکەری ناو بوو. ئا ئەسکەر لەوانەبوو چەوری ئەدا لەسمیلی و ئەیوت چیشتە کەمان چەور بوو. بەدەمیشیەو قورقینە درۆزنە ی لێنەدا. روژیک مەولوو سەبەتە «سێف زەوینی» ئەبردەو بۆ مالهو ئەبوایە بەبەر دەرگای مالی ئا ئەسکەریشا بچوایەتەو نەیتەویست ئا ئەسکەر بەمە بزانی سەری سەبەتە کە ی دابۆشیوو کە بەو یچدا تێپەرئ ئا ئەسکەر لەبەر دەرگادا وەستا بوو لێ پرسى: «ئا مەولوو ئەو چەس لەناو ئەو سەبەتەدا دات پۆشیگە؟» مەولوویش ئەلئ: «ئا ئەسکەر ئەو ئەو چتەس کە گەرە کەمە ئیو نەزانن چەس».

- مستەفا نەریمان گێرایەو و تى:

حەیدەر لە هەولێر عەمرى خوای کردبوو، من لە کەرکووک بووم. دەستەى مامۆستایانى سولهیمانى هاتن بۆ کەرکووک و پێکەو لەگەڵ مامۆستاکانى کەرکووکدا چووین بۆ هەولێر بۆ پرسە. روژی سێیەمى پرسە کە بوو ئەمانوێست زوو بگەین بۆ لای ئیوارە چوینە هەولێر جینگای پرسە کەمان نەئەزانئ. چوینە بارەگای پارتى بۆ ئەو ئەوان بمانبەن. کە چووین سالح شیرە لەوئ بوو، توژئ لۆمەى ئەومان کرد کە بۆچى تەلەفۆنى شتیکی بۆ نەکردووین تا ئیمەش بمانزانایەو زوو بەاتینایە؟ ئەویش و تى: «برا لۆمە لەسەر خۆتانە بۆچى زوو تەلەفۆنى شتیکتان نەکردووە بپرسن کئ ماوہ؟ کئ مردووہ؟ تا منیش خەبەرم پئ بدانایە».

- دیسان گێرایەو و تى:

لەسەردەمى سوور سووریە کەدا هەر ئەم سالح شیرە یە وەکوو گەلای دار جنیوی ئەدا بەسوورەکان و سەربارى ئەوہش سەرئەکەوت بۆ لەنێن و ستالین. سوورەکان چوونە لای پارتیەکان لە هەولێر وتیان ئیستە سالح شیرە جنیو بەئیمە ئەدا ئەوا لێ ناگرین، بەلام بۆ سەر ئەکەوئ جنیو بەلەنێن و ستالینیش ئەدا؟ ئیمە ئەمەى لێی هەلناگرین. لەبارەگای پارتیەو سالح شیرە یان بانگ کرد بۆ موخاکمە و لیبان پرسى کە تو شتی وات وتووہ؟ ئەوا سوورەکانیش دانیشتوون. ئەویش لەباتى ئەوہ بلئ نەم وتووہ و تى بەلئ وتووہ. وتیان جا چۆن شتی وا ئەلئیت؟ کارت چییە بەسەر ئەوانەوہ؟ و تى: «برام ئەگەر یەکئ توورە ببئ لەیەکئ هەر هارو هاجى بکا پئى ئەلئ: سەگى سەگباب. ئەگەر باوکە کرانباو گاوا کەت

باش بوايه ناجسنټيكي وه كوو توټى لئى نهئه كه وتوه وه. منيش هدر وام وتوه خو هيچى ترم نه وتوه».

وه للاه موو دهست نه كهن به پټكه نين و وازى لئى دټن.

- جاريك هه جيجهك نه چټنه نه وسوو، جافرسان نه يه وئى سه ربخاته سه رى. پټى نه لئى:
«هه جيجهى بو با شه ره كيرى كه رمى»؛ واته وه ره با شه ره كير بكه ين. هه جيجه كهش له ولامدا نه لئى: «قوربان هينه كهى من فه قيرهن، چيره نه ملو»؛ واته هينه كهى من فه قيره به زيردا نه چټت».

هه نديك له داستانى ژن

- مه لا توفيقى حاجى برايم له سوله يمانى چهن د قسه يكي گټرايه وه وتى:

كچټك هه بوو له و خواره - بلامانى - ترى بو راگير نهئه كرا، له بهر نه مه هه چ كهس نه هات بو خواز پټى دايكه كهى نه يئه دا به شوو. كچه به مجوره هدر مايه وه نه يئه زانى خه مى بئى دهنگى پيشى بخوا يا گيز و هوږى پاشى. تاخري روژييك به دايكى وت: دايه نه گهر پر خيزان هاتن و داوايان كردم بمده و كارت نه بئى. دايكىشى وتى: خوا بنيرى كچم.

زوږى بئى نه چوو كوږى كا براهه كى خيزان زور هات بو خواز پټى. دا يانى و بووك گوترايه وه له پاش حفته يه ك دايكى و چهن ئافره تىكى تر نه چن بو پاش تيلانه. دايكه به ماتينه كه وه نه يه وئى له په نايكا پرسيار له كچه كهى بكا؛ كه هه لئى بو هه لئه كه وئى لئى نه پرسى كچم له گه ل دو ابراهه كه چوئى؟ كچهش بهم جوږه ولا مى نه داته وه:

دايه هه رگيز خه م مه خو مالم پر كردگه له بو

خيزانى مال هه شت و نو كهس نا پرسى منم يا تو

دايكه ناوچاوى كچه كهى ماچ نه كا و نه لئى به خوا رو له تو له دايكت و له نه نكيشت ئاقلتر بوويت، بو نه م مه سه له يه ئيمه هه ره هه وه ل روژه وه پيازانين.

- كا براهه كى ژن مردووى دوو سئ منال به سه را كه وتوو نه يو يست ژنيكى تر پټى، به لام ژنيكى وا بتوانن مناله كانى بو به خيو بكا. هه رچهنه نه گه را ده ستنى نهئه كه وت. له ئاخرا

ناویانگی ژنیکی تەر پیری کەمەرە لە ملی دوو سێ دان لە پێشەوه کەوتوو بیست و چوو خوازیینی کرد. خوا چارەنووسی لەیەک نووسین و دەستیان کردە گەردنی یەک.

شەوی لەکاتی جووتبوونا ژنە بە مەکرێکەوه دوو سێ جار وتی: «ئای بقیهقیه»
 پیاوێش کە ئەمە ییست نەیکردە نامەردی دەستی کرد بەنقەنق و وتی: «عەمە عەمە»
 هەموو لێفەو دۆشەک و گەو و گیپالی ژنە ییست کرد.

ژنە کە ئەمە ی زانی بریاریدا کە ئیتر واز لە فیلبازی ییستی، چونکە میردەکە ی گەلی لەو زۆرزاتر بوو هەزار فاکێ بە فیکیکی.

- خیزانیک هەبوو لە بەختانیان بوو، بەشی زۆری ئاڤرەتان بەی بن ئەچوونە لای میرد. جارێک کچیکێ ئەم بنەمالە یە شوو ئەکا و زەماوەندی بو ئەکەن. شایەر و زورناژەن دینن شایەرە کە زۆر باش رەفتاری ئەم خیزانە ی ئەزانن، لەکاتی هەلپەرکیدا بەم جۆرە گۆرانی ئەلی:

دایکی وەبی، خوشکی وەبی، میمکی وەبی، زورنا بژەن ئەمیش چەبی؟

- خیزانیک لەبناری کانیکەوه خستبوویان. گۆرانەکانی کانی کەوه هەموو جار بەشەو ئەچوون بو دزی و تالان کردنیان. کورپک لە خیزلە کە بوو «هۆمەری خاتوون» ی ناو بوو، پیاویکی نازا و نەترس بوو. بەتاقی تەنیا بەرەنگاری لەشکرێکی ئەکرد. ئەوەندە هەبوو کە هەر جارە گۆرانەکان پەلاماریان ئەدان هۆمەر لەمالەوه نەئەبوو.

جارێک پەلاماریان ئەدەن و کوردەکانیش بەرھەلستیان ئەکەن. لەوانە ئەبی کوردەکان بشکین و تالان بەدەستەوه، لەو کاتەدا قەرەتتوی هۆمەر لەدوورەوه دەرئەکەوی. کورگەل کە چاویان بی ئەکەوی ئەمە ئەلین:

«مانگەشەوه تەقلە دەوه لەشکر گەییە کانیکەوه
 هۆمەر خاتە زوو سەرکەوه نەوهک بشکین ئا بەمشەوه

- ژنیکی کچیکێ هەبوو دای بەشوو. لەو کاتەدا گواستیانەوه دەستی کردە پینگەپینگ بەسەریا و پاش ئەوه کە بردیان بەم بەیتانە ئەیلواندەوه:

نۆ نانی خوارد وەنازەوه نۆ نانی خوارد وەپیازەوه
 نۆ نان لەساجی گەرمەوه نۆ نانی رەق وەبەرمەوه
 نۆ نانی خوارد وەشیرەوه نۆیشی فران لەتیرەوه

دایکی مرئ گولوه‌شان وه‌دل ناشتا بردیشیان

- پیاویکی کورد باسی ژنی به‌مجوره کردووه:
ژن نیوهی ژنه، نیوهی ژانه، نیوهی میمل دۆله‌ی نانه.

- پیاویکی کورد نه‌یوت:
مه‌کر ژنان بار خهران خهر نه‌وه‌ران چیش کهران

- له‌و سهره‌ له‌بن ده‌واریکا هه‌ندیک دانیشتیبون هه‌موو قسه‌یه‌کیان نه‌کرد. سهره‌ هاته سهر باسی ژن، ههر که له‌عاستی خۆی موچرکینکی پیاهاات. به‌لام که‌سیان نه‌بانخسته خۆیان. یه‌کنی له‌دانیشتووه‌کان وتی: برا ته‌مه‌ی پئی ناوی ئیمه‌ نه‌گهر راست نه‌که‌ین با ههر که‌سه‌ نه‌گهر له‌ ژنه‌که‌ی ناترسی قیت راست بیته‌وه. هه‌موو به‌جاری هه‌ستان ته‌نها یه‌کیک نه‌بئ. لیبیان پرسى وا دیاره تو هیج ناترسیت له‌ ژنه‌که‌ت؟ وتی: «نه وه‌للا هه‌دی چیه‌ لئی بترسم، به‌لام ئیمرو داریکی مالیوه به‌قاچما کۆله‌واری کردووه له‌به‌ر نه‌وه ناتوانم هه‌ستم؛ نه‌گه‌ینا وه‌نه‌بئ له‌و بترسم».

- ژن که‌ میترد نه‌کا سهره‌ تا هه‌تا ماوه‌یه‌ک ههر جار که‌ گه‌مه‌و گالته له‌گه‌ل میترده‌که‌یا نه‌کا به‌نازیکه‌وه پالینکی پیوه نه‌ئى و پئی نه‌ئى: «بچۆ به‌ولاره کیرزل». که‌ ههر دوولایان پیر نه‌بن ژنه‌که‌ هیج نایخاته خۆی که‌ پیربووه، نه‌مجا که‌ پال به‌میترده‌که‌یا نه‌ئى پئی نه‌ئى: «بچۆ به‌ولاره گوزل».

- کابرایه‌کی ساویلکه له‌و سهره‌ ژنیک نه‌خوازی. هیشتا سئى مانگی زاوا و بووکینیان تیناپه‌رئ خوا کورپیکیان نه‌داتئ.

شه‌وی له‌گوئى ناگردانه‌که‌دا دانیشتون و هه‌روا ده‌مه‌ته‌قی نه‌که‌ن، کابرا که‌ ژنه‌که‌ نه‌گوئیته‌وه به‌خه‌سوه‌وه نه‌یگوئیته‌وه. خه‌سوه‌که‌شى دانیشتووه رووی تی نه‌کا و پئی نه‌ئى: ماشه‌للا ته‌م کچه‌ی تو به‌ به‌ره‌یه، نه‌گهر هه‌روا زوو زوو و ههر به‌سئى مانگ جاری کورپى بینئ زۆری پئی ناچئ منیش نه‌وه‌نده کور و کورپام نه‌بئ تا ته‌بم به‌ حه‌مه‌خانی بانه هه‌موو ته‌م ناوه‌ دا‌ئه‌گرم.

خەسوە کەشی ئەلنی: ئەیدەرۆ بەقوربانت بێم کە ی بەسێ مانگ منالی بووه. نو مانگە و نو
 رۆژە ی تەواو کردوو. ئەو تۆ حسابی مانگە کانت لێ تیکچوو بەم جوړه ناوی مانگە کان
 رەوانکە ئەو وەختە بزانه سێ مانگ ئەگریتەوه یا نو مانگ؟

نازار، بەهار، مانگی دو

نیسان سەیران مانگی جو

ئەو مانگە ی بووکیان تیا برد

ئەو مانگە ی کچە تیا شووی کرد

ئەو مانگە ی کورە ی تیا بوو

تەواو نو مانگ بەسەر چوو

کابرا ئەلنی: ئە ی بەقوربانت بێم خەسوو گیان! بەخوا راستە ئەلین خەسوویە ک لەجووتنی
 گا باشتەر، بەو قورحانە ئەگەر تۆ نەبوتایە گوناهاریش ئەبووم و ئیمانیشم ئەرۆیشت.

- پیاویک لەو سەرە هەبوو بازرگانیکی زل بوو. ویستی بچێ بۆ «تەوریز» بۆ شتومەکی
 بازرگانی کەسی نەبوو تەنھا ژینیک نەبێ. شیخیکی بەدینی خوا ترس هەبوو لەو ناو
 ناویانگی دینداریه کە ی ئەو ولاتە ی پر کردبوو. هەستا چوو لە لای و پیتی وت: قوربان من بۆ
 تەوریز ئەچم دنیا هەزار مردن و ژیانی لەریگەدا یە. کیسەیکی لە بەردە ما دانا و پیتی وت:
 ئەمە هەزار قەرانه ئەگەر تا شەش مانگیکە نەهاتمەوه بیدە بەژنە کەم و پیتی بلێ گەردنم نازاد
 کاو ئەمەش حەق و حەقە کە بەتێ.»

شیخ کیسە کە ی لێوەرگرت و وتی ئیشە لالا بەبێ مەزەرە تێ ئەگریتەوه. کابرا لێیدا
 رۆیشت.

زۆری پیتە چوو ژنە کەوتە تەنگانەوه و ناشزانێ ئەم پارە یە لای شیخ هەیه ورده ورده
 دەستی کرد بەفروشتنی شتومەکی ناو مال. هەر شتیکی هەبوو نەبوو فروشتی و میردە ی هەر
 نەهاتەوه.

رۆژیک تاقە ئەمۆستیلە یەکی ئەلماسی ما بوو دای بە کارە کەرە کە ی و پیتی وت: رۆلە بچۆ
 ئەمەش بفروشه چەند رۆژیکیش بەمەوه رانە بویرین تا بەلکوو خوا دەرگایکمان لێ بکاتەوه.
 کارە کەر ئەنگۆستیلە ی هەلگرت و چوو بۆ بازار کۆتوپر لەناو بازارا بە بەر دوکانی
 زەرنگەرە کانا تووشی بوو بەتووشی شیخەوه. شیخ گەرانی ئەم کارە کەرە بەم ئەنگۆستیلەوه
 توژی سەرنجی راکیشا و لێی پرسی تۆ کییت؟ ئەویش وتی: من کەنیزە کی ژنی فلانە تاجر
 و ناغەم ماوہ یەکی زۆرە بەسە فەر رۆیشتوو، ئیستە هیچمان نەماوہ تەنھا ئەم ئەنگۆستیلە یە
 نەبیت. ناغەژن پیتی وتم بچۆ بیفروشه تا ئەمەش ئەخوین خوا گەورە یە.

شیخ هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و وتی کچم بچۆ به‌ئاغه‌ژنت بلی که ئاغات هه‌زار قه‌رانی له‌لای من به‌ئمانه‌ت بۆ داناوه.

کچه له‌خۆشیا له‌وانه‌بوو په‌ر ده‌رکا گه‌رایه‌وه و قسه‌که‌ی به‌ئاغه‌ژنی وت. ئاغه‌ژنیش له‌خۆشی ئه‌م خه‌به‌ره شوینی به‌خۆی نه‌ئه‌گرت کاره‌که‌ره‌که‌ی نارده‌وه بۆ لای شیخ بۆ پاره‌که. شیخ وتی: من ئه‌م پاره‌یه هه‌ر ئه‌بێ بده‌م به‌ده‌ستی خۆیه‌وه، چونکه ئاغه‌ وای پیتی وتوم و ناتوانم لێی لاده‌م. کاره‌که‌ره‌که له‌وانه‌بوو بگه‌رپه‌ته‌وه شیخ وتی مه‌رۆ منیش له‌گه‌لت دیم با ئه‌و به‌ رووی سووره‌وه نه‌یه‌ت بۆ ئیتره. هه‌لسا پاره‌ی هه‌لگرت و له‌گه‌ل کاره‌که‌ر رویشته.

که چوونه ژووره‌وه چاوی به‌ژن که‌وت جه‌مال و جوانیی ژن هه‌موو شتیکی له‌بیری شیخ برده‌وه و که‌وته قسه‌کردنی غه‌رامی له‌گه‌ل ژنه‌دا. ژنه سه‌ری شه‌رمی داخست و زۆر سه‌رسام ما تیری عه‌شقیشی سات به‌سات له‌ دلی شیخا کاریگه‌تر ئه‌بوو. شیخ زیاتر هۆشی لای خۆی نه‌ئه‌ما ئه‌مجا پیتی وت: یا شیخ تو ئه‌و پیاوه‌نیت که ناوبانگی دینداری و خواناسیت ئه‌م ناوه‌ی پر کردوه؟ ئیسته ئه‌مه چه‌کرده‌وه‌یه‌که ئه‌نیوتی؟ شیخ وتی: «گیانه‌که‌م رووناکی روومه‌تی گشت هه‌موو نوریکی لێ شاردمه‌وه. ئه‌و سه‌رده‌مه که عباده‌تم ئه‌کرد له‌جه‌مالی تو بی به‌ش بووم، ئیسته که ده‌رگای رووناکی تو بۆ گرایه‌وه، ئیتر هه‌یچ رووناکی و عباده‌تیکی ترم ناوی. ئه‌م کاته که له‌گه‌ل تو دام نوێژ و روژوی هه‌ر چل سه‌له‌که‌م دینی.

ژنه که ئه‌مه‌ی بیست وتی هه‌سته بچۆره ده‌ره‌وه هه‌ی ده‌ست بری قیامه‌ت فرۆش! ئه‌مه بویت شیخه به‌ ناوبانگه‌ خواناسه‌که؟ هه‌سته بچۆره ده‌ره‌وه به شه‌رمه‌زارییه‌وه لام دامه‌نیشه‌و پاره‌ی تویشم ناوی. شیخ به‌شه‌رمه‌زاری و به‌دل پر له‌ کلپه‌ی عه‌شقه‌وه پاره‌ی هه‌لگرت و هه‌ستا چووه‌وه.

ئه‌مجا ژنه که‌وته سه‌ر ئه‌وه که فیلیک بدۆزپه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه ئه‌م پاره‌یه له‌م خوا نه‌ناسه بستیته‌وه. هه‌یچی به‌بیرا نه‌هات ته‌نها شکات کردن نه‌بێ، هه‌ستا چوو بۆ لای پادشا له‌سه‌ر ئیعتباری ئیسته چوه‌لای ره‌ئیسی ته‌شریفات. که ره‌ئیس چاوی پیکه‌وت ئاگری له‌دلیا کلپه‌ی سه‌ندو ده‌ستی کرد به‌ قسه‌کردن له‌ گه‌لیا. له‌ پاش گه‌ل قسه‌کردن ره‌ئیس پیتی وت: تو ناگه‌یت به‌ پادشا تا ئه‌وه‌ی من ئاره‌زوو ئه‌که‌م له‌ گه‌لم نه‌که‌ی. ئه‌و وه‌خته پادشایشی ناوی تو چۆن ئاره‌زوو ئه‌که‌ی وات بۆ ئه‌که‌م. ژنه که ئه‌مه‌ی بیست به‌ بی ده‌نگی گه‌رایه‌وه.

روژی دوایی هه‌ستا چه‌ لای دارۆغه و شکاتی به‌ر ئه‌و خست. که دارۆغه چاوی پنی که‌وت له‌و کابرای پێشو خراپتر پیتی وت: بینایی چاوم چاو له‌تو پۆشین ئیشی پیاوی ئاقل

نییه. ئەگەر بیتوو لەناوی ژیاخت تاقە لیوانیک وەر بگرم سەرم لەریتایە و جارێکیکە پتووست بەو جۆرە پارانەش نابێ. ژنە دیسان دەستی لەمیش گیر نەبوو گەرایەو.

بۆ روژی دوایی چوو بۆ لای قازی. قازی کە چاوی بە نیونگای ژنە کەوت ئەوێ لە قوتابخانەو خۆیندبووی تا ئەو وەختە هەمووی لە فیکر چوووە پتووت: رووناکێ دنیای دنیا داران چی تۆی هیناوە تە ئێرە؟ ژنە کارەساتی شیخی بەرمال فرۆشی بۆ گیراوە.

قازی وتی: «ئارام و هیزی شەیدا یان! شەرع ئەفەرمووئ دەعوا ئەبم بەشاهەت ئەگەر لەسیبەری بالای نەونەمامتا جارێک بە پاسەوان وەر بگری.» ژنە کە ئەمەێ گۆئ لیبوو سەریکی بادا و دەستی لەویش براو گەرایەو.

کە هاتەو بە کارە کەرە کەمێ وت: بچیت لەلای دارتاشیک سندوقێکی گەورەێ بۆ دروست کاو ئەم سندوقە سێ خانە بێ و هەر خانەیک دەرگای خۆی پتووبێ. کارە کەر چوو سندوقی دروست کرد و هیناوە.

ئەمجا پتووت: بچیت بە رهئیبی تەشریفاتێ بلتت کەسەر لە بەیان تەشریفی بیت بۆ مالی ئیمە. لەویشەو بەچیت بە داروڤغە بلتت لەچیشتهنگاوا ئەویش بیت. کە لەوان بوەو بەچیت بۆ لای قازی پتووت بلتت لە وەختی نیوەرۆدا ئەویش خانم بانگیشتنی بۆ کردووە. لەپاش ئەوان بەچیت بۆ لای شیخ کە پاش نیوەرۆ بیت بۆ مال خانم لەسەر ئارەزووی ئەو ئەبزووتەو. کارە کەر چوو هەموو راسپێرێ کانی بە ئەنجام گەیان.

ئەو شەوەرۆژ بوەو کە کەوتە بەیان تەقە لەقایی دراو کارە کەر چوو بۆ دەرگا سەیری کرد رهئیبی تەشریفاتێ. خانم چوو بە پیشوازێو و هیناوە ژوورەو لەپاش دانیشتن و هەندێ قسە کردن، دەنگی تەقەێ قایی حەوشە هات. کارە کەر چوو هاتەو وتی: داروڤغەێ شارە هاتووە. رهئیبی تەشریفاتێ رەنگی لەروو برا و وتی بۆ خاتری خوا چەم لێ ئەکەێ؟ خانم وتی وەللا بەم دەم و دەستە هیچ شویتیک نیه تەنھا ئەو سندوقە نەبێ سێ خانەێ هەیه ئەچیتە هەر کامیکیانەو بچۆ. رهئیب چوو ناو یەکنێ لەخانەکانا و خانم هەر خیرا هەستا دەرگاکی لەسەر داخست.

تا ئەم ئەمانەێ کرد داروڤغە هاتە ژوورەو دانیشتن و کەوتە باسی غەرامیات و عەشقینی. خانمیش کەوتە پشی پشی لە گەلیا کوتوپر دەنگی تەقەێ قایی هات. کارە کەر چوو بەشوین دەنگەو هاتەو وتی قازی تەشریفی هیناوە. داروڤغە ناوکی کەوت و وتی خانم چیم لێ ئەکەێ؟ قازی پتووت بزانی ناکرێ. ژنە وتی: ئەوا ئەو سندوقە هەیه دوو خانەێ

تیا به بچوره یه کیکیانه‌وه تا قازی ئه‌روا. داروغه ههستا و خوئی کوتایه یه‌کنی له چاوگی سندوقه‌کانه‌وه. خانم ههستا و ده‌رگای له‌سه‌ر داخست.

له‌و کاته‌دا قازی به‌گۆنای سوور و دلی به‌جۆشی ئاگری دلداریه‌وه کردی به‌زووراو خانم به‌عیشوه و نیو عیشوه‌وه چوو به‌پیری‌ه‌وه و داینا.

قازی خوئی له‌دنیاکیتر چاو پیکه‌وت. خوئی له‌شوینیکا چاو پیکه‌وت که دل‌رفینه‌که‌ی شه‌رابی ئالی له‌لیوی خوئی ئالتر ئه‌دا به‌ده‌ستیه‌وه. قازی له‌ده‌ریای دوو جار سه‌ر خویشیدا مه‌له‌وانی ئه‌کرد کوتوپر ده‌نگی ته‌قه‌ی قایی هات. کاره‌که‌ر چوو به‌شوین ده‌نگه‌که‌وه و هاته‌وه و تی: شیخی پیری پیرانه‌و له‌م شوینه‌دا میوانه. قازی که‌ ناوی شیخی بیست روومه‌تی سووری بوو به‌به‌ی زه‌رد. و تی: ئه‌گه‌ر شیخ لی‌ره‌دا بمیینی حه‌یا و ئابروم ئه‌چی و تا ماوم خویم ناگره‌مه‌وه چیم لئی ئه‌که‌ی؟ خانم و تی: وه‌للا هیچ شوینیک نیه‌ ئه‌و سندوقه‌ نه‌بی خائینکی تیدایه‌ بچۆره‌ ناویه‌وه. قازی هه‌ر خیرا رابه‌ری و خوئی کوتایه‌ چاوکی سندوقه‌که‌وه و خانم ده‌رگای له‌سه‌ر داخست.

شیخ کردی به‌زوورا. خانم پیشوازی کرد و ده‌ستیکێ خسته‌ سه‌ر شانی و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه پیتی وت: یا خوا به‌خیر بی شیخی به‌رمال فرۆش! چۆن واریت لئی تیکچوو گه‌یشتیته‌ لای ئیمه؟ شیخ وه‌کوو ده‌نگی فریشته‌ی ئاسمان به‌رگۆئ بکه‌وی خوتوکه‌یه‌ک به‌هه‌موو له‌شیا هات و تی: «رایه‌لی عه‌شقی تو هه‌زار وه‌کوو من رائه‌کیشی». ژنه‌ و تی: له‌لایه‌نی پاره‌که‌وه چی ئه‌لئی؟ ئه‌گه‌ر نه‌مه‌ده‌یه‌وه چی ئه‌لیت به‌گویت ئه‌که‌م. شیخ و تی: «چۆن ناتده‌مه‌وه؟ خواجه تو ئاگات لئی بی میردی ئه‌م ژنه‌ هه‌زار قهرانی لای من داناوه که‌ بیده‌م به‌م ژنه‌. ئه‌گه‌ر ئیسته‌ له‌دنیا ی کامه‌رانی توژی به‌نازی خوئی بمه‌سه‌ینیه‌وه و له‌ کامی خویم بداتی هه‌زار قهرانه‌که‌ی ئه‌ده‌مه‌وه. ئیتر چیت ئه‌وی خانمی هه‌ر دوو دنیا؟» ژنه‌ که‌ ئه‌مه‌ی بیست بانگی کاره‌که‌ره‌که‌ی کرد و پنی وت: وه‌ره‌ ئه‌م دین فرۆشه‌ بکه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ خوئی لییدا چوو بو‌ لای پادشا. پادشا داوای ره‌ئیسێ ته‌شریقاتی کرد، دیار نه‌بوو و تی قازی بانگ که‌ن قازیش نه‌بوو. پادشا له‌م ریکه‌وته‌ سه‌ری سو‌رما ناچار ژنه‌که‌ی بانگ کرده‌ لای خوئی و لیتی پرسی. ژنه‌ش کاره‌ساتی بو‌ گه‌یرایه‌وه که‌ هه‌زار قهرانی لایه‌تی و نایداته‌وه پادشا و تی تو بو‌ ئه‌م داوایه‌ت شاهدت هه‌یه؟ ژنه‌ و تی: «به‌لئی سندوقیکم لایه‌ ئه‌و سندوقه‌ شاهیده‌مه». پادشا ده‌ستی کرد به‌پیکه‌نین و تی: تو شیت بویت؟ ژنه‌ و تی: پادشاهم شیت نه‌بووم و شیت نیم، سندوقیکم هه‌یه‌ ئه‌و سندوقه‌ شاهیده‌مه. پادشا و تی: ره‌نگبێ جوانیه‌که‌ت سه‌ری لئی تیکداییتی.

ژنه وتی: پادشاهم با واشبن من هدر له سدر قسه ی خوّم بنیره بیهنن پادشا پیاوی نارد و سندوقینکی گه وره یان هینا و دایاننا. ژنه ههستا و چوو ه سدر سندوقه که و دهستیکی پیا مالی وتی: سندوقه که به و خویایه ی که دروستی کردوین نه گهر نهوی که بیستوته نه یلیت، نیسته ناگرت تیپهر نه دهه. کوتوپر سنی زمان له ناو سندوقه که هاتنه قسه و وتیان: «نه شه دو بیلا نیمه شاهیدین که نه و شیخه وتی ههزار قهرانی نه ژنه م لایه». له لای پادشا ده رگای هدر سنی خانیه ی سندوقه که ی کرده و ه کوو زهرده و اله ره نیسی ته شریفاتی و داروغه و قازی هدر یه که له کونیکه وه هاتنه دهره وه.

پادشا له م ئیشه و له م کرده و یه زور سدرسام ما نهوانه ی هدر یه که به توله ی خوی گه یاند و پاره شی له شیخی به رمال فروش بو ژنه که وه رگته وه. نه و نه ده هه بوو قازی رووی کرده ژنه که و وتی: «هه ر که له ئیوه نه ترسی له خواش ناترسی».

- هه زاری شاعیر هونیویه تیه وه:

چهند شوی ترت بوون؟ ورامی داوه	کور به دایکی وت بیجگه له باوه
دوو نوش له هوزی نه ورورزه قوزی	نومیرد له و هوزی نویان له م هوزی
نوشیان نیوه ی سال ده ژیان بی روزی	نو هدر له به رتاو خو یان ده دوزی
ورچه ی نامان و ره شینکی تریش	شه شه و شه شان و شه شینکی تریش
ورده میرده کان کم دینه وه بیرم	به خوا روله گیان ده ست به هه ویرم

- نه لین له یه کن له کوشکه کانی ته یمووری له نگدا گه لن په یکه ری تیدا هه بوو به تاییه تی سنی په یکه ری تیدا بوو که له هه موو په یکه ره کان زیاتر سه رنجی خه لکیان رانه کیشا. په کیکیان زه لامیکه سه ری داخستوه و خه ریکی فیکر کرده وه یه. په کیکی تریان نه وا به هدر دوو ده ست بهر بووه ته سدر و پوته لاکی خوی و به سدر خو یا نه مالی. ورده ورده جار جار موویه کی ریشیش هه لئه که نن. نه وه سیهه میش ده سه سه ریکی گرتوته ده سه ته و سه ما نه کا. له زوور سدر هه ری که له مانه وه نو سراویک نو سراوه. نه وی یه که م له ژوور سه ری وه نو سراوه «ژن بینم یا نه یه نم». له سه ر سه رووی دووه مین نو سراوه «که نه مه ژنی هیناوه و په شیمان بووه ته وه». له سه ر سیهه مینه وه نو سراوه «که نه م پیاوه ژنی هیناوه و ته لاقی داوه و رزگاری بووه». وه نامه یه کیشیان داوه ته ده ست نه مه ی تیا نو سراوه:

ئەوی ژن دینێ و ژنی لەمالە
خۆشی نابینێ ھەرگیز لەو مالە
ئەوی ژن دارەو تەلاقێ داوہ
موزدە بێ کەوا خوا بەوی داوہ

- لەو کویستانی سەر سنووری تورکیایە لەگوندی «باڤو» بیاویکی زۆر زۆر لەخوا ترسی بەنەخوین پاک ھەبوو بەناوی پیرانەوہ ناوی دەرکردبوو. ژنیکی ھەبوو خەجێ ناو بوو. ئەم پیرانە لەو رۆژەوہ بلۆقی بوو بوو تەرکی دنیای کردبوو، لە ئەشکەوتیکی دوور لە گوندەکەوہ خەریکی خواناسی و نوێژ و رۆژوو و زیکر و فیکر بوو؛ بە هیچ جۆر توخنی ئاوەدانێ نەئەکەوت. بەتەواوی دوور لە بیگانەو نزیک لە یەگانە بوو. خەجێ جار جار نانیکی بۆ ئەبردو بەو نانە قنیاتی ئەکرد. نزیک بوونەوہی لەخوا بەتەواوی تیری کردبوو لەدنیایا، بەم جۆرە چل سالی رەبەق خەریکی عبادەت و خواناسی بوو تەمەنی جوانی ئەو و خەجینی ژنی لە بەھاری گەنجیدا کەوتە خەزانی پیری. دان کەل و چاوکز و گوئی ھەردووکیان گران بوو، بەلام پیران لە مەعنەویاتی پیران بەشیکی ھەرگرت و بەتەواوی جینگای خۆی بە ھۆی دوور بوونەوہی لەدنیایا لە کۆری خواناسانا تەخت کرد.

شەویک لە نیوہشەوا لەو وەختەدا کە مال بێ ئەغیارە و دۆست خەبەردارە، لەو وەختەدا کە دلی خواناسان پەردە ی تاریکی لەسەر ھەلئەگیرێ بەو رووناکییەوہ روو ئەکاتە نووری خوا، دەنگیکی لەپشت پەردە ی نەپتییەوہ ھاتە گوئی: ئەی پیران! لەبەر ئەوہ کە تۆ ئەمە چل سالە لە زکر و فیکری خوادایت و بەتەواوی پشتت لەدنیایا کردووہ و رووت لەخوا، لە پاداشی ئەم عبادەتی چل سالییەدا خوا سێ نیازت لێ قەبوول ئەکا؛ جا خۆت سەر پشک بە سێ شت داوا بکە خوا بە ھاناتەوہ دیت ھەر سێ شتەکەت بۆ بەدی دینێ.

پیران لە بیستنی ئەم دەنگە تاسیک بردیەوہ و ھەروا سەری سەرما و ھەروا کەوتە دەریای خەیاڵەوہ وتی: ئەمە ئەبێ دەنگی شەیتان بێ و بیهوی لەخشتەم بەری. بەمجۆرە مایەوہ تا کەوتە شەوی دوایی. دیسان لە ھەمان کاتە ھەمان دەنگ بە چەشنی قسە ھاتەوہ قسەکردن و ئەوی دوینێ شەوی پنی وتەوہ. پیران ئەوہ نەدەیتەر کەوتە سەرسامیەوہ و پەژارە بەتەواوی دایگرت؛ نەیتەزانی چۆن لەم گێژاوە خۆی دەرپاز کا ھەروا ئەتلاپەوہ تا کەوتە شەوی سینیەم و کاتەکە ی شەوان. دیسان دەنگەکە ی ھاتەوہ بەر گوئی و وتی: پیران ھەر ئەم شەوہت ماوہ ئەوہی داوای ئەکە ی بیکە داوای ناکە ی بەسەر ئەچنی. کە رۆژ بووہوہ خەجینی خیتزانی لەسەر جاران ھەندێ نوێردوہ نانی بۆ ھینا و ھاتەوہ بۆ لای؛ سەیری کرد پیرانی میردی بەتەواوی رەنگی ھەلبزرکاوہ و ھێچ رەنگ لە روویا نەماوہ. پرسی پیاوہ کە بۆچ وات

لنھاتووہ؟ پیاوہ ہیچ دەنگ ناکا. زۆر سەری خستە سەری لەئەنجاما وتی: خەجی واز بینە شەیتان ئەیەوئ لەخستەم بەری. وتی: ئەیەرۆ چۆن؟ تۆ پیایوی خوای شەیتان بەتۆ ناویرئ. پیران دەستی کرد بەگریان و بە ھەناسە ھەلکیشان سۆزی دەروونی ئەگەیشتە گەردوونی ئاسمان. خەجی وتی: پیاوہ کە دەنگ بکە سوویم بووہوہ. پیران وتی: ئافرەت دەنگی چیکەم؟ ئەمە سێ شەوہ نیدایە کم بەر گوئ ئەکەوئ ئەلئ: تۆ چل سالە گوئەگیریت کردووہ بەپیشە وخواناسی ئەکەیت ئیستە خوا لە تۆلە ی پارێزگاری ئەم چل سالەدا سێ نیازت بۆ بەجی دیتی داوای بکە. ئەمە جگە لەوہ کە دەنگی شەیتانی بی و بیەوئ لەخستەم بەری ہیچی تر نییە.

خەجی وتی: ئەیەرۆ پیاوہ کە بۆ وا ئەلئ؟ تۆ پیایویکی دیندار و خواناس بوویت، ئەمە چل سالە خۆت دوور گرتووہ لە ھەموو نافەرمانییەک. خوا ئەگەر تۆلە یەکیکی وەکوو تۆ نەداتەوہ تۆلە ی کئ ئەداتەوہ؟

خەجی بەم قسانە وردە وردە پیرانی سارد کردەوہو ھینایە سەر ئەوہ کە ئەو دەنگە نھینیە دەنگیکی راستەقینە ی خواییەو دوورە لەشەیتان و ھیچ لە خستەبردن نییە. ئەمجا پیران وتی باشە ئافرەت داوای چی بکەم؟ داوای ئیمان و عاقبەت خیری بکەم؟ داوای ئەولادی چاک و صالح بکەم؟ داوای مال و سامان و پایە ی دنیایی بکەم؟ داوای چی بکەم؟

خەجی وتی پیاوہ یەکەم نیاز و داوات ئەوہ بی کە خوا من گەنج بکاتەوہو بمباتەوہ تافی جوانی و رەنگ و رووخسار و جەمالیکی وام بداتی لە دنیا دا وینەم نەبی. ئەو وەختە من ئەم چەند سالە چەندەم خزمەت کردووی بەگور ئەبمەوہ ئەوئەندەیتەر و زیاتر لەوہش خزمەتت ئەکەم. ئاسایشی دین و دنیات بۆ پێک دینم و لەخیزانی ئەیوبی پیغەمبەر چاکتر خزمەتت ئەکەم و زیاتر بە ھانائەوہ دیم.

پیران وتی: ئافرەت من و تۆ تازە تەمەنمان رابواردووہ خووشی و ناخووشی دنیا ھەر شتیک بویت بەسەرمان بردووہ. من کەدوعا ئەکەم با دوعای ئەوہ بکەم خوا ئەولادی چاک و سالحمان بداتی. ھەم بە کەلکی ئەوہمان دئ لەدنیایا تا ماوین بە ھانامانەوہ دین و بە دەردمان ئەخۆن. کە مردیشین یەکیک ئەبن لەو شتانە کە پیغەمبەر لەبارە یانا و تووێہ خیر و سەدەقە یەکی رەوانن قەت دوایی نایەن.

خەجی وتی: پیاوہ کە کە من گەنج بوومەوہ ئەو ئەولادە ی کەتۆ ئەلیت ئەبی بەخیر و سەدەقە یەکی جاری ئەوہش ئەبی و منیش گەنج ئەبمەوہ و تۆیش ئەکەوئتە رەحەتی بەیەک دوعا سێ شتی زۆر بەلکمان بۆ دیتەدی.

خه‌جی بهم جوړه قسانه و به مجوره ناموزگارته برديه دلی پیرانه‌وه که قسه‌که‌ی زور باشه و به‌یک داوا کردن سئ شتی زور گه‌وره‌یان بو پینک دیت، به‌لام هیشتا هر به‌ته‌واوی دلی نه‌ینه‌هینا. وتی: نافرته‌ت هم سئ دو‌عایه که‌من نه‌یکم به‌کیتی بوو عاقبه‌ت خیری و نیمانداریمان بیت. به‌کیتی بو‌ته‌ولادی چاک و صالح بیت به‌کیتیشی بو‌مال و سامان بیت. نه‌وه‌خته هم دینیشمان نه‌بیت هم دنیاش.

خه‌جی وتی: پیاوه‌که‌ته‌وه تو نه‌لیی چی؟ سئ نیازه‌که‌بو له شتی‌کا نه‌خه‌یته کار که‌ته‌وه سئ شته به‌یک دو‌عا جیته‌جی بیی؟ که‌من گه‌نج بوومه‌وه نه‌وه‌خته به‌سانایی نه‌توانم خزمه‌تی مناله‌کان بکم، نه‌و منالانه‌ی که‌له‌من و له‌تو بن صالح و چاک نه‌بن. که‌گه‌وره‌ش بوون ئیش و کار نه‌کن له به‌ره‌می ئیش و کاره‌که‌ی نه‌وانا ده‌وله‌م‌مند و خاوه‌ن سامانیش نه‌بین. به‌هوی چاکه‌وه سه‌لا‌حه‌ته‌که‌شیا‌نه‌وه سه‌ده‌قه‌ی جاریشمان بو‌دروست نه‌بی. فرمایشی پیغه‌م‌بر دیته‌دی، عاقبه‌تمان خیر و نیمانداریش نه‌بین. پیران قسه‌کانی خه‌جی به‌ته‌واوی کاری تیکرد و بریاریدا که‌به‌که‌م دو‌عای جوان بوونه‌وه‌ی خه‌جی و به‌تاوات گه‌یشتنی خه‌جی بی.

شهو‌ی دوا‌یی له نیوه‌شه‌ودا چووه‌سر به‌رمال ده‌ستی به‌رز کرده‌وه‌و داوا‌ی نه‌وه‌ی کرد له خوا که‌خه‌جی خیزانی بجیته‌وه‌ته‌م‌نی گه‌نجی و جوانیکی باشی بداتی. نرای پیران له‌گوشه‌ی ره‌شمالانا جینگیر بوو به‌یانی که‌هه‌ستان سه‌یری کرد خه‌جی نه‌وه‌خه‌جیته‌نه‌ماوه: ناسک و نازداریکه‌نه‌بخویت و نه‌بکه‌ی هر ته‌ماشای گه‌ردنی بکه‌ی دوو چاووی ره‌شمال، دوو گونای پری‌نال، سر پر له‌قزی‌تاوه‌لدامه‌نی کال له‌سنگ و به‌روکا له به‌زن و سه‌روکا وینه‌یه‌کی بی وینه‌ی نه‌م زیر‌تاسمانی شینه‌بوو. نه‌زولیک‌های میسری و نه‌شیرینی نه‌رم‌ن نه‌چاو به‌خوماری کوردستان و نه‌په‌لک سه‌وزی داستان هیچیان نه‌ی نه‌گه‌یشتنی. زمان هر نه‌وه‌نده‌ته‌توانی بلئی وینه‌یه‌ک بوو له‌نه‌خشی کردگار تازه به‌تازه که‌وته‌ناو روژگار‌ه‌وه.

له‌ولاوه‌خه‌جی که‌ته‌ماشای خوی کرد خوی به‌له‌ندامتیک هاته‌به‌رچاو له‌بازاری شوخییدا نه‌فریشته‌ی تاسمان نه‌په‌ری کتوی قاف که‌سیان ناویرن شان بده‌ن له‌شانی. گولی نه‌ونه‌مامی به‌هاران په‌لکه‌زیرینه‌ی ئیواران نمونه‌یه‌کن له‌کالای بالای وه‌کوو چه‌تری تاوس. خوی بلاو کرده‌وه‌دلی بووزایه‌وه‌رووی گه‌شایه‌وه‌خه‌رامان به‌سر نازا ناوی نه‌کرد. گول له‌رومه‌تیا شه‌وبو له‌بویا سه‌ری شه‌رمه‌زاری و رووی ژاکاویان دانه‌واند خوا پیدا ناوای نه‌دا.

بەمجۆرە خەجێ کەوتە ناو لاله‌زاری جوانیی و شوخی ورده ورده ناوبانگی نازک و نازداری خۆی بیستەو بەجۆریک بیستیه‌وه که خەرامانی چینی لەچاوەما کەنیزەکی زەنگییە. رۆژ بە رۆژ زیاتر ئەبوو بەنیشانگای پەنجەیی سەودا سەران. هەر ئەوەندە بۆ خەجییش وەکوو تاوسی لێهاتبوو چون تاوس سەیری چەتری کلکی خۆی ئەکا فیز ئەیگرێ و ئەگەشیتەوه که سەیری قاچی ئەکا فسی ئەنیشیتەوه ئەمیش کەسەیری جوانی و بیستەو‌ه‌ی ناوبانگی خۆی ئەکرد ئەوەندە پتر گەشکە ئەیگرت، بەلام کە سەیری پیرانی دانکەلی چاوکزی سەرلەرژۆکی ریش کلووی بەفری میردی ئەکرد سەری ئەبردەوه بەفولاخێ خۆیا.

لە ئەنجاما ورده ورده پیتی لەپیرانی میردی پری و کەمتر ئەهات بەلایا. ئەو خزمەتەیی کە جارێ هەیبوو بۆی، لەباتی ئەو‌ه‌ی لێی زیاد بکا هەرکەمی ئەکردەوه. ئەو مال و مندالانەیی کە جارێ بە تەنگیانەوه بوو ئیستە چکەچکە بەرەلای کردن و خستیه پشت گۆی. مال بێ خاوەن و بێ ناز مانەوه، پیرانی بەناو میردی هەر چەند قەسەیی لەگەل ئەکرد بەلالووتەوه جواپێکی ئەدايه‌وه. خەجێ ئەو‌ی بەدلایا نەهاتایه‌وه مال و مندال و پیرانی میردی بوو. سەرمەستی دنیای ناھەنگ و جوانی بوو لەباتی کۆرە لایک هەژاری وەکوو ئەمیر ئەرسەلانی رۆمی و جوامیری هەمەوه‌ن و شەمسام ناغای تەرگەو‌ری لەبەر دەرگایا ئەکەوتن. کالای ناوازه‌ی شارێ بەناوی دیاریه‌وه بەبار هەر وەکوو باران ئەباری بەسەریا. خەجێ کە جارێ بەخواردنی نانی هەرزن و لەبەر کردنی کراسی جای هەجیجی راینه‌بوارد، ئیستە شەکری ئەخوارد و بە شیر دەستی ئەشۆرد. ئاوریشمی لەبەر ئەکرد و پینلوی زەرکفتی لەپیتی ئەکرد. نەیادی پیران لەدلا ما نە نازی مندالان. پیران بێ ژن و مندال بێ دایک و مال بێ کەییانوو مانەوه. هەر چەندە پیران ئەبوت ئافرەت تۆ چیت وت و ئەمە چیه‌؟ خەجێ وەکوو گۆیزی بو بۆمیرن وا بوو کاتیک ناھەنگی خۆی بە هیچ نەئەگۆریه‌وه.

پیران کەوتە ئامۆژگاری کردنی و پیتی وت ئافرەت رۆژانی رابوردووت لەبیر بێ، ئافرەت رۆژان رۆژی لەدوايه‌وه. بۆ منت بەرەلا کردو منالت سەر گەردان کرد. پرسە لە هۆزی ناھی دەرویشان، دنیا لەسەریه‌ک لا ناسورپتەوه بێر لەو خوايه‌ بکەرەوه کە تۆ لەچ رۆژگاریکا بوویت و بەیەک هەناسە کەوتیتە چ رۆژیک. هەر ئەو خوايه‌ ئەو دەسەلاتەیی هەیه‌ بنباتەوه دۆخەکەیی جارێ. واز بێنەو لەکەلی شەیتان وەرە خوارەوه.

خەجێ وتی: ئەی پیری بیفەری لاتیی پەک کەوتووێ لەبرسا مردوو! عەمری خۆت و منالت نەمینی تۆ چیت و خۆت بەچی داناوه؟ بەو سەر و سەکوته‌وه ئامۆژگاری من ئەکەیی.

من نیسته هه‌زاریک له‌بهر ده‌رگا‌که‌ما که‌وتوون. سه‌گه‌کانیان وه‌کوو تو‌وانه. تو‌چ رایکت هه‌یه‌خۆت به‌منه‌وه‌به‌ستی؟ چاوت بکه‌روه‌من کیم و تو‌کییت. تو‌ئه‌سپێ تیداویت ئه‌ته‌وو‌خۆت به‌سه‌ر منه‌وه‌پاک که‌یته‌وه. من تو‌هه‌ر نانا‌سم و هه‌یج روژی‌ک له‌روژان هه‌یج په‌یوه‌ندیه‌کت له‌گه‌ل منا‌نه‌بووه. ئه‌م فله‌ه‌فله‌له‌چی، تو‌که‌ی له‌و پیا‌وانه‌بوویت نازک و نازداریکی وه‌کوو من چلمت پیا‌بسووی، وه‌یا به‌په‌رو‌ی پیس هه‌لت بگرئ. ئه‌م نابه‌جاییه‌ی نیسته‌کردت جاریکی‌که‌نه‌یکه‌یته‌وه؛ ئه‌گه‌ینا ئه‌لیم به‌و که‌سانه‌که‌له‌بهر ده‌رگا‌که‌ما که‌وتوون زنده‌به‌چالت که‌ن. تو‌رایه‌ی ئه‌وه‌ت ناکه‌وو‌ی من منالم له‌تو‌بوویت؛ منالی چی و شتی چی؟ من گولیکم له‌باخی جوانی ئه‌م دنیا‌یه‌دا برۆ برۆ چیت له‌ده‌ست دئ دریفی مه‌که. ئه‌مه‌ی وت و له‌ناو شه‌پۆلی ده‌ریای گه‌وره‌بیدا لیدا رویشت.

ئه‌م قسانه‌کاری کرده‌دلی پیران، به‌لام که‌بیری روژانی پیتشو و بیری لانه‌وازی مناله‌کانی ئه‌کرده‌وه‌هونه‌هون فرمیسک ئه‌هات به‌چاویا و هه‌ر ئه‌یوت؛ لیبووردن باشه، ئه‌ینارده‌وه‌بو‌لای خه‌جی. خه‌جی له‌جارانی پیتشو خراپتر جوابی ئه‌دایه‌وه، که‌مناله‌کانی ئه‌نارد بو‌لای ئه‌یوت به‌لکوو به‌زه‌یی پیا‌یانا بیتنه‌وه‌ئو منالی ده‌رئه‌کرد و ئه‌یوت ئیوه‌هه‌یج منالی من نین. به‌کورتی خه‌جی له‌ناو ئاهه‌نگی خو‌شگوزه‌رانی و رابو‌واردنی شاهانه‌دا مه‌ست بوو بوو؛ نه‌پیرانی به‌دلا ئه‌هات، نه‌منالی خۆی و پیران.

پیران ئیتر گه‌بیشه‌جهرگی، شه‌ویک بۆی له‌سه‌ر به‌رمال دانیشت و ده‌ستی به‌رز کرده‌وه‌وتی: خواجه‌نیازیکی ترم که‌پیت هه‌یه‌ئه‌وه‌یه‌خه‌جی ژنم بکه‌یت به‌دیله‌سه‌گینکی ره‌شی چوارچاو. تیری دو‌عای پیران له‌ناسمانه‌وه‌تیه‌ری و گیرا بوو. خه‌جی پیتستی سه‌گی چوارچاوی کرا به‌به‌راو بوو به‌دیله‌سه‌گینک ئه‌جولیته‌وه‌ئه‌شکیتنه‌وه. سه‌یر ئه‌کا له‌پیتستیکی ترایه، هاوار ئه‌کا له‌نووژه و قوربه‌که‌به‌و لاووه‌هه‌یجیتری له‌ده‌م نایه‌ته‌ده‌روه. هۆشی هه‌یه‌به‌لام زمانی نییه؛ گیان هه‌یه‌به‌لام له‌پیتستیکی ترایه؛ سه‌یری خۆی ئه‌کا ئایا ئه‌مه‌خه‌جی خه‌رامانی چینه‌یا دیله‌سه‌گینکی چوارچاوی ماچینه؟ ئه‌مه‌ی نیسته‌خه‌وه‌و ئه‌بیینی یا ئه‌وه‌ی پیتشووی خه‌و بووه‌و رویشتووه؟ ئه‌تلینته‌وه‌و ئه‌پلینته‌وه‌ئه‌یه‌وی قسه‌بکا قسه‌نییه. هه‌رکس دئ به‌لایه‌وه‌له‌باتی چاو به‌خوماری کوردستان سه‌گینکی گه‌رمیان ئه‌بیینی. ئه‌لئ چاو به‌خومار فریشته‌یه‌ک بوو بالی گرته‌وه‌ئسته‌له‌شوین ئه‌وا سه‌گینک جیگرتوته‌وه.

به‌ره‌به‌ره‌ده‌وری ماله‌گه‌وره‌چۆل بوو، ئاغا و جووتیار که‌وتنه‌وه‌گه‌رانه‌وه، هه‌رکه‌بو دیار. که‌نیزه‌کانی کاره‌که‌ر روویان کرد و که‌وتنه‌گه‌ر له‌باتی سینی شیر و شه‌که‌ر بوو به‌فریدانی له‌تکه‌نان و لوولاقی که‌ر. له‌باتی باوه‌شیننی نازداران بوو به‌لووته‌شقی ریبواران،

له‌باتی دهنگی های و هووی سه‌رخوشانی عهدوالی دووی به‌شان، ده‌سپۆک بوو به‌ده‌نگی ناده‌ی چخه‌ له‌و کسۆک. ئەو باره‌گا ئاوه‌دانه‌ بوو به‌ کاوله‌ و وێرانه‌. خه‌جی نووزه‌یکی له‌ زه‌وی و یه‌کیکی له‌ ئاسمانه‌ هه‌ر که‌ به‌لایه‌ ئەروا ئەم سه‌یری ئەو ئەکا و ئەو سه‌یری ئەم ئەکا، ئەم به‌چاوی به‌ به‌زه‌یه‌وه‌ ئەنووژیتنی ئەو به‌چاوی خه‌شمه‌وه‌ ئەبۆلینتی.

ده‌نگ و باسی سه‌رده‌می ئەم و پیران له‌ناو خه‌لکا هه‌بوو، یه‌کی ئەبیوت ئەمه‌ خوای پیرانه‌، یه‌کی ئەبیوت ئەمه‌ دیله‌سه‌گی گوی ئاگردانه‌. ئەوه‌ی لیتره‌ بوو فریشته‌بوو ئیسته‌ له‌ ئاسمانه‌، هه‌تا یه‌کی گرت قسه‌ی ئەم هه‌مووانه‌ گشت وتیان ئەمه‌ ئاه‌ و نزووله‌ی شیخی پیرانه‌. ئەی خه‌جی به‌دبه‌ختی ئاخ‌ر شه‌ر هه‌یچ چارت نییه‌ ئەوه‌ نه‌بێ په‌نا به‌ریتنه‌ به‌ر ئەشکه‌وته‌که‌ی پیران.

خه‌جی ئەمانه‌ی هه‌موو گویی لێیه‌ به‌لام ناتوانی قسه‌بکا. له‌ نووزه‌ به‌و لاه‌و زمانی ناگه‌ڕی به‌شتیکی تر. هه‌رچه‌نده‌ سه‌یریش ئەکا که‌ستیک نییه‌ به‌دادایا بگا‌و تیماری ده‌ردی کاریگه‌ری بکا.

له‌ ئەنجاما هه‌یچ چاری نه‌ما به‌ تلاوتل و به‌ کلکه‌ له‌قنی خو‌ی گه‌یانده‌ ئەشکه‌وته‌که‌ی پیران. پیران ده‌رکی ئەشکه‌وتی لێ پشکۆل کرد. خه‌جی دیله‌سه‌گ به‌ده‌وری ئەشکه‌وتا ئەگه‌وزی و ئەینووژاند و ئەیقۆراند. مناله‌کانی لێ کۆبوونه‌وه‌. منال سه‌یری ئەویان ئەکرد ئەگریان ئەو سه‌یری منالی ئەکرد ئەینالاند و ئەیقۆراند. منال ئەچوونه‌ لای پیرانی باوکیان، باوکیان له‌ ده‌ریای خه‌م و په‌ژاره‌دا تقوم بووبوو، ئەهاتنه‌ لای دایکیان له‌ سه‌گینکی ره‌شی چوار چاوی ته‌پاوتلکه‌ر زیاتر هه‌یچیان به‌رچاو نه‌ئه‌که‌وت، ئەیاندايه‌ پرهمی گریان. له‌گریانی ئەوان و دایکیان و په‌ژاره‌ی باوکیان ئەرز و ئاسمان به‌زه‌یی ئەهاته‌وه‌ پێنانا.

مناله‌کان چوون ئەمجاره‌ که‌وتن به‌سه‌ر باوکیانا و به‌گریان و زاری ئەمان و له‌ولاه‌و به‌ده‌نگی نووزه‌و پارانه‌وه‌ی خه‌جی ئەمیش ده‌ستی کرد به‌گریان به‌سه‌ر مناله‌کانیا. ماوه‌یک به‌م جو‌ره‌ تێپه‌ری، بلێسه‌ی ئاگری ده‌روون رۆژ به‌رۆژ تێتر ئەبوو. ئاگری جگه‌ر پیرانی هه‌لگرت. شه‌ویک له‌نیوه‌ شه‌وا بۆی چوووه‌ سه‌ر به‌رمال و ده‌ستی به‌رز کرده‌وه‌ وتی: خوايه‌ نیازیکم ماوه‌ گیرای بکه‌ی ئەویش ئەوه‌یه‌ له‌به‌ر خاتری مناله‌کانم خه‌جی ژنم به‌ریتنه‌وه‌ دۆخه‌که‌ی جارانی و ببیته‌وه‌ به‌خه‌جیکه‌ی جاران. تیری دوعای گیرابوو خه‌جی پێستی سه‌گی له‌کۆل بووه‌وه‌و بووه‌وه‌ به‌خه‌جیکه‌ی جاران و چوووه‌وه‌ ئەو دۆخه‌ که‌ له‌گه‌ل پیرانا به‌کزیه‌وه‌ دانه‌نیشن. ئەوه‌نده‌ هه‌بوو پیران نوێژ و رۆژوی چل سال هه‌رسێ دوعا‌که‌ی به‌ تره‌که‌ی خه‌جیدا ده‌رچوو.

- حەمە‌ی نادر هەبوو لەو شارە‌زوورە. بڕایەکی هەبوو ئەم بڕایە ژنیکی هەبوو روژی کولابوو بە دەستی‌هەو؛ هەموو جار گله‌یی لەلای حەمە ئەکرد کە ژنە‌کە‌ی لە گە‌لیا باش نییە. حەمە‌ش پینی ئەوت: بڕام تۆ خۆت پیاو نیت، ئە‌گە‌ینا ژن چییە پیاو بە‌دە‌ستی‌هەو بە‌کو‌یتە زە‌لالە‌تە‌و؛ دە‌سا ژنە‌کە‌ی من هەرکە چاوی لێ بە‌رز ئە‌کە‌مە‌و لە‌وانە‌یە زە‌نە‌قی بچیت. ئە‌ویش وتی: جا بزا تۆ چیت لە‌گە‌ل کردووه‌ و بە‌و جۆرە هاتۆتە‌ ژیر رکیفت. [حە‌مە‌ وتی:] هەرکە جوولاو‌ه‌تە‌و بە‌ تاکە‌ کە‌وش سەر و گو‌یلا‌کیم ناو‌ه‌تە‌ یە‌ک. جا‌ری‌ک دوو جار وام لە‌گە‌ل کردووه‌ ئیستە‌ ئیتر وە‌کو‌و ماستی مە‌یوی لێ‌هاتوو. وتی: سا بڕا وە‌‌للا منیش وای لە‌گە‌ل ئە‌کە‌م. یا خوا کارت راس بێ بڕا وا ئە‌م رینگە‌یە‌ت پیشان دام! ئیتر بێ گو‌مان رزگارم ئە‌بێ.

کابرا بە‌‌دلیکی خۆشە‌وە‌ چوو‌ه‌وە‌ بۆ ماله‌‌و. هەرکە چوو‌ه‌و‌ه‌ زوورە‌و بە‌ بێ چریه‌ تایی لە‌ کە‌وشە‌کانی دا‌کە‌ند بۆ ئە‌وە‌ بيمالێ بە‌سەر ژنە‌کە‌یا و ئاقلی بکا. ژنە‌کە‌ی چاوی پین کە‌وت لینی شیتان و وتی: کورە ئە‌و شیت بووی وا ئە‌و تاکە‌ کە‌وشە‌ت دا‌کە‌ند؟ کابرا وتی: ئە‌و‌ه‌‌للا خانم گیان! ئە‌و‌ه‌‌ بۆ ئە‌و‌ه‌‌م دا‌کە‌ند بيمالم بە‌سەر‌خۆ‌ما.

- کابرایە‌ک هەبوو زۆر لە‌ژن ئە‌ترسا، لە‌ لایە‌و‌ه‌ و ابوو ژنی بێ گو‌بە‌ن نییە. پاشان ناو و نیشانە‌ی ژنیکی بە‌‌حە‌با و حە‌مە‌تیا بۆ هە‌لدا و لە‌گە‌ل ئە‌مە‌شا زۆر دە‌ست رە‌نگینە. چوو ئە‌و ژنە‌ی هینا و ئە‌و‌کلێ دایە سەر‌خۆ. شە‌وێ لە‌ ژنە‌کە‌ی پرسی ئایا تۆ هێچ دە‌ست رە‌نگینی و پێشە‌یکی دە‌ستیت هە‌یە؟ وتی: ئە‌و‌ه‌‌للا من پێشە‌و سە‌نە‌تم لە‌ قاچما‌یە. وتی: دە‌ک موبارە‌ک ئە‌بێ.

تافگەى ئیلاخ

- لە قسەى کوردییە ئەلن:

جاریک ریوینک لەو بناڕەدا تى ئەپەرى ئیستریکی تۆر تیری خواردبوو راکیشا بوو بەتەواوی نووستبوو، هیچ جوولەى نەئەکرد. ریویەکە بەپشتیا تێپەرى گولمەى قنگى دەرپەربوو. ریویەش لای وابوو ئیستەرەکە تۆببە تەماعى کردە قنگەسوورە دەرپەریوەکەى. چەمۆلەییکی بۆ دریز کرد. ھەر چەمۆلەى گەیشتە قنگى ئیستەر، ئیستەر راجەنى و راپەرى و راست بوووە. چەمۆلەى ریوی لەناو قنگیا گیرى خواردو خۆیشى بە پاشووی ئیستەرەوہ دالە رۆچکە بوو. ئیستەر کەوتە جامبازە بەو دەشتەدا. لەریگەى دا چەقەلیک چاوی پتیاں کەوت وتى: «ھا خێرە مام ریوی وا خۆتت بە پاشکۆى ئەو ئیستەرەدا ھەلواسیووە؟ رەنگ بى بەخێر بۆ حەج بچن».

ریوی وتى: «بەخوا ئاغە چیت ەرز بکەم، ژیاں و مردنم بەستراوہ بەتريکی ئەم ئاغەمەوہ. بەخێر ئەگەر ئەم تريکی کەند ئەو وەختە فیکریکیش لەحەجەکە ئەکەینەوہ».

- تینووم بوو لەگەل مام پیرادود دانیشتبووین. لەبەر ئەوہ ریشى سپی بوو حەزم نەکرد راستەو راست بلیم ئاوم بۆ بێنە؟ وتم: بەخوا مام پیرادود رەنگ بى ئاوہکە ساردبى. وتى: ئا. وتم: پیاو ئارەزووی خواردنەوہ ئەکا. وتى: «ئا». وتم: ئەگەر پیاو تینوی بى برۆا ناکەم ئەگەر ئاو بخواتەوہ سەرماى ببى. وتى «ھم». وتم: جا ئەگەر پیاو تینووی بوو چى ئەکا؟ وتى: ئاو ئەخواتەوہ. ئیستە و ئەوسا ئاوی ھەر بۆ نەھیتام. منیش وتم ئەگەر بەمجۆرە بەدەمیوہ برۆین تا ئیوارە لى نابینەوہ و وازم لێھینا.

- کابرایەک ھەبوو کوریک و ناشیکی ھەبوو. بەکۆرپەکەى وت: رۆلە ئەگەر ئەزانى شتى ترمان زۆرە، ئاشەکە بفرۆشەو ژنیکی بى بێنە بۆخۆت.

کۆرپەش چوو ئاشەکەى فرۆشت و بە پارەکەى ژنیکی ھینا. لەپاش ماوہیەک لات کەوتن، ھیچیان نەما. وتى: تەماشاکە ئەوى ئارد ئەرى فرۆشم بۆ ئەوہى گوو ئەریت.

- مەلا یەحیای چوورستانی بۆی گێرامەوہ وتى:

ئەحەى کپنوو چوو بوو بۆ حەج و گەرپاووەوہو گەیشتبووہ «تسن» ی کەرکوک. کەشیدە یەکی حاجیانى لەسەر بەستبوو. لەو کاتەدا لەتسن مردوویەکیان لى مردبوو،

بردبوویان بۆ سەر قهبران. به‌کیان کهوتبوو بۆ مه‌لاییک ته‌لقینی بخوینێ که حاجی نه‌حمه‌د به‌ویدا تی نه‌په‌ری. به‌مه‌لای نه‌زانن به‌رۆکی نه‌گرن بۆ نه‌وه ته‌لقینی مردوو که‌یان بۆ بخوینێ. نه‌ویش هه‌یج خۆی تیک ناداو نه‌چیتته‌ سەر گۆره‌که‌و به‌م جووره‌ ته‌لقینه‌که‌ نه‌خوینێ نه‌لی: «که‌رکووکی ئیبن که‌رکووکی خواردنت سلق و یارکووکی که‌ نه‌کیرت دینه‌ سەر گوێ ته‌پ نه‌که‌ی وه‌کوو که‌ر هه‌سته‌ بلێ تلی تلی ده‌ستم له‌ده‌ستی شاقولی کفنم نه‌خه‌مه‌ سه‌رملی نه‌چمه‌ جه‌حه‌نم تا بنی ته‌لقینه‌که‌ت له‌به‌ر... بو‌تیه‌ خوینم الله‌اکبر».

وتم مه‌لا نه‌مه‌ نه‌گه‌ر شعره‌ زۆر له‌نگه‌. وتی: «نه‌حه‌ی کړنوو به‌شعری ئازادی ئاورویی ئیسته‌ وتویه‌ خۆی نه‌ به‌ستۆ ته‌وه‌ به‌ وه‌زن و قافییه‌وه».

- سالیکی والیه‌ک نه‌چیتته‌ «توزخورماتوو» له‌و ئیشانه‌ که‌ ئه‌یکا یه‌کیکیان نه‌وه‌ ئه‌بێ که‌ خه‌لکه‌که‌ی نه‌وی فیری نوێژ کردن بکا. جار ئه‌دا هه‌رکه‌ نوێژ بکا هه‌موو رۆژی مه‌تالیکیکی نه‌داتی. ته‌قه‌ نه‌که‌وینته‌ دوزه‌وه‌ که‌س نامینیتته‌وه‌ که‌ نوێژ نه‌کا.

هه‌تا چل رۆژ به‌مجۆره‌ له‌گه‌لیان ئه‌رواو پاشان پاره‌که‌یان لی نه‌به‌ری. سه‌یر نه‌کا که‌س نه‌چوووه‌وه‌ بۆ نوێژو هه‌موو لێی به‌شیمان بوونه‌وه‌. پتی وتن: نه‌وه‌ بۆ نوێژه‌که‌تان دایه‌ دواوه‌؟ پێیان وت: «ئیمه‌ هه‌ر به‌قه‌در پاره‌که‌ نوێژ نه‌که‌ین؛ پاره‌ بده‌ تا نوێژ بکه‌ین».

- کابرایه‌کی شاره‌زووری به‌میوانی ریی نه‌که‌وینته‌ سوله‌یمانی و شه‌وی نه‌چیتته‌ مالی دۆستیکی. شه‌وی چاو ئاویکی ساردی زۆری لی نه‌خواته‌وه‌. له‌ کاتی نووستنا له‌ ژووریکا نه‌ینوینن و ده‌رکه‌ی له‌سه‌ر دانه‌خه‌ن؛ که‌سی تریش له‌ژووره‌که‌دا نابێ ته‌نها منالیککی چوار پینج سالانی خانه‌ خویکه‌ نه‌بێ.

شه‌وی کابرا میز زۆری بۆ دینێ. هه‌له‌سته‌ی به‌چیتته‌ ده‌ره‌وه‌ سه‌یر نه‌کا ده‌رگا له‌ پشته‌وه‌ داخراوه‌. نه‌گه‌ریته‌وه‌ زۆر په‌ریشان ئه‌بێ خۆی راناگرێ، فیکر نه‌کاته‌وه‌ به‌چیت مناله‌که‌ لا‌با و میزه‌که‌ی بکاته‌ ناو جیگاکه‌ی نه‌وه‌وه‌ که‌ به‌یانی هاتن ئه‌لین نه‌مه‌ مناله‌که‌ خۆی میزی کردوه‌و کابراش رزگاری نه‌بێ. له‌راستیدا فیکریکی باش بوو کابرا نه‌چی مناله‌که‌ هه‌له‌گرێ نه‌یخاته‌ جیگاکه‌ی خۆی و په‌ر ناو جیگای مناله‌که‌ نه‌کا له‌ میز و رزگاری نه‌بێ. نه‌مجا دیتته‌وه‌ مناله‌که‌ هه‌له‌گرێ ئه‌بیاته‌وه‌ بۆ ناو جیگاکه‌ی خۆی و نه‌میش دیت له‌شوین خۆی رائه‌کشێ.

که رائه‌کشی سه‌یر نه‌کا لارانی نه‌که‌وی له‌شتیکی شل و بوئیکی پیسیش دیت. تومه‌س نه‌مه منالی زیره‌ک له‌و وه‌خته‌دا که کابرا هه‌له‌یه‌گرئ و نه‌یه‌نینه‌ ناو جیگا‌که‌ی خوی به‌عاده‌تی شه‌وانی لای وا نه‌بن نه‌وه دایکی هه‌لیساندوه بردوویه بو سه‌ر ناوده‌ست ناو جیگای کابرا پر نه‌کا له‌پیسایی.

سه‌یرتر نه‌وه بوو تا به‌یانی میزی کابرا له‌ناو جیگای مناله‌که‌دا وشک بووه‌وه.

- جووله‌که‌یک هه‌بوو له‌سابلاخ «شه‌له‌مۆ»ی ناو بوو؛ کچیکی هه‌بوو دابووی به‌شوو. له‌لای جووله‌که‌ که کچ درا به‌شوو نه‌بن پاره‌یه‌کی باش بخزیته‌ ته‌کی. شه‌له‌مۆ دووسه‌د تمه‌نی خستبووه‌ ته‌ک کچه‌که‌ی. شه‌وی کابرای زاوا نه‌ئه‌چووه‌ په‌رده‌ نه‌یوت دووسه‌د تمه‌ن چیه‌ خستوو‌یا نه‌ ته‌ ته‌کی؟ به‌ناچاری به‌شه‌له‌مۆیان وت. شه‌له‌مۆ به‌ تووره‌یه‌وه‌ هات بو مالی زاواو پیتی وت: «هه‌ی سه‌گی سه‌گباب! من کچیکی چوارده‌ ساله‌م به‌ دووسه‌د تمه‌نه‌وه‌ پی داوی و نه‌لیم بیگی؛ که‌چی تو نایگییت. وه‌ره‌ تو سه‌د تمه‌ن به‌ من بده‌ هه‌تا من خۆت و هه‌چ خزم و عه‌شره‌تیکت هه‌یه‌ هه‌مووتان بگیم».

- کابرایک وا چوو بووه‌ دلپه‌وه‌ که‌ بووه‌ به‌گه‌نم و مریشک نه‌یخوا. له‌به‌ر نه‌مه‌ کون به‌کون خوی له‌مریشک نه‌شارده‌وه‌. له‌دواییدا چار نه‌ما گرتیان و خستیا نه‌ شیتخانه‌. ماوه‌یه‌کی پینچوو و تیان چاک بوه‌ته‌وه‌و هینایانه‌ ده‌ره‌وه‌. هه‌رکه‌ چۆوه‌ ماله‌وه‌ مریشکی به‌رچاو که‌وت، دابه‌ بانگه‌لاو هاوار هاوار. که‌س و کاری و تیان: نه‌ری نه‌وه‌ هاوار هاواری چیه‌؟ خۆ تو ده‌نکه‌گه‌نم نیت مریشک بتخوا. وتی: «به‌لئ نه‌زانم، به‌لام ئیوه‌ به‌مریشکه‌که‌ی به‌سه‌لمین که‌ من ده‌نکه‌گه‌نم نیم».

- مه‌لا نادریک هه‌بوو لووتیکی ناقۆلای پینوه‌ بوو. روژیک نه‌چیته‌ مالی یه‌کی له‌قوتایه‌کانی. نه‌و قوتایه‌ی برایکی بچکۆله‌ی نه‌بن، مه‌لا نادری چاو پین نه‌که‌وتبوو. دایکی کوره‌که‌ له‌ترسی نه‌وه‌ نه‌ وه‌ک کوره‌که‌ی که‌چاوی که‌وت به‌لووتی مامۆستا ده‌ست بکاته‌ قسه‌کردن وه‌یا. پینکه‌نن ناردیه‌ ماله‌ دراوستیکه‌یان.

مه‌لا نادر هات و دانیشته‌ و باجی ئایشی به‌خیراتنی کرد، به‌لام هه‌ر دلی له‌مستیایه‌ نه‌ وه‌ک کوره‌که‌ی پینته‌وه‌. له‌و کاته‌دا که‌ پیاله‌ خالیه‌که‌ له‌ به‌رده‌می خویا دانه‌نی و نه‌یه‌وی شتیکی تیکا بو مامۆستا پیتی نه‌لئ: «مامۆستا شیر بکه‌مه‌ لووتیه‌وه‌ یا قاوه».

- کابرایهک له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا و چوار منالیا له ژووریکا نه‌نووستن. نه‌گه‌ر جاریک بیویستایه گه‌مه و گالته‌یک بکه‌ن له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا مناله‌کان لیان نه‌بوون به‌شملی شهر و لی نه نه‌گه‌ران.

رؤژیک کابرا چوو هه‌ندی گیزه‌ری کپی هینایه‌وه به‌هه‌ر مناله‌مسته نوکیک و گیزه‌ریکی دایه، وتی بچن له‌ژیر لیفه‌که‌وه بو خوتان بیخون، به‌لام نه‌بی ده‌نکه ده‌نکه نوکه‌که بخون. نه‌گه‌ر هه‌ر که‌س دوو دوو بیخوا گیزه‌ره‌که‌ی لی نه‌سستینه‌وه و نه‌ییرمه قنگی. منالان چوونه ژیر لیفه‌وه خه‌ریک بوون به‌نوکی برژاو خوارده‌وه. کابراش به‌دلنیا‌یی له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا ده‌ستی کرد به‌ئیشی خیرکردن.

له‌پاش ماوه‌یه‌ک به‌کئی له‌مناله‌کان - که نوکه‌که‌ی ته‌واو بووبوو - سه‌ری له‌ژیر لیفه‌که‌ ده‌ره‌ئینا سه‌یری کرد ته‌وا باوکی سواری دایکی بووه، قیژانی وتی: «مناله‌کان مناله‌کان! ته‌ماشاکه‌ن وادیاره دایکم نوکه‌که‌ی دوو دوو خواردوو، ته‌وه‌ته باوکم گیزه‌ره‌که‌ی تی نه‌بری».

- له‌سه‌رده‌می تورکه‌کانا کابرایکی سمیل بابری کوردی خه‌لکی ته‌وه سه‌ره بو کاسبی نه‌چئی بو ته‌سته‌موول، به‌لام کابرا، کابرایکی که‌له‌میزدی جوان‌چاک له‌ده‌مه‌ده‌می گه‌رانه‌وه‌یا بو ولات رؤژیک به‌ناو کولانیکا تی نه‌په‌رئ. ژنه ده‌وله‌مه‌ندیکی میزدفسر له‌سه‌ر بانه‌وه چاوی پی نه‌که‌وئ و نه‌زانئ کابرایکی غه‌ریبه، له‌دلی خویا نه‌لئ نه‌گه‌ر له‌گه‌ل نه‌م کابرایه‌دا ریکه‌وم به‌بی گومان منالیکم نه‌بی و به‌ته‌واوی بنج له‌سه‌ر مال و ملکی میزده‌که‌م دانه‌کوتم.

کاره‌که‌ریک نه‌نیرئ به‌شوین پیاوه‌که‌دا و بانگی نه‌کا و پیی نه‌لئ: من حه‌ز نه‌که‌م جارئ له‌گه‌ل تودا دروست بیم به‌لکوو منالیکم بی. کابرای کورده‌ی ساله‌ها دوور که‌وتووی له‌مال و منال وه‌کوو باره‌ شاری هاتیبته‌وه، وانه‌زانئ و به‌تایبه‌تی ژنه‌که هه‌ندی پاره‌شی نه‌داتئ. له‌وه‌ختی ئیشا کابرا نه‌لئ: «خانم ئاره‌زووی خوته نه‌گه‌ر نیوه‌ی به‌رم کوره‌که‌ت نه‌بی به‌ یوزباشی، نه‌گه‌ر هه‌مووی به‌رم نه‌بی به‌ بنباشی ئیتر تو کامت ته‌وئ ئاره‌زووی خوته». ژنه نه‌لئ: دیاره حه‌ز نه‌که‌م بی به‌ بنباشی.

کابرا ده‌ست نه‌کا به‌ئیش له‌وه‌خته‌دا ژنه - بلامانی - بایکی به‌ده‌نگی لی به‌ره‌ئیبته‌وه. کابرا نه‌لئ: «داخی گرانم خانم کوره‌که‌ت به‌هیچ گوویک نابئ ته‌نها ته‌وه نه‌بی که‌ ته‌بی به‌ بۆریه ژه‌نی قشله».

- دزیک لەتاریکە شەویکا چوووە مالتیک بۆ دزی. هەر چەندە گەرا هیچی دەست نەکەوت. لەبەر زۆر گەران تینویشی بوو گۆزەلە شریک دانرابوو چوووە سەر گۆزەلە کە سەیری کرد ئەویش کونە و تۆکتی ئاوی تێدانییە. بەنسک و ناھۆمێ گەراپەووە دواوە. لە گەرانەووەدا گویی لە دەنگتیک بوو راوەستاو گویی راگرت سەیری کرد ئەمە ژن و میردە کە ئیشی شەرعییان کردوووە قسە ئەکەن. پیاووە کە بەژنە کە ئەلێ: ئەوئ من دام بەتۆ ھەزار لیرە دیتێ. ژنەش بەپیاووە کە ئەلێ ئەوئ من دام بەتۆ دوو ھەزار لیرە دیتێ. لەم کاتەدا دزە کە توورە بوو وتی: «سەگباینیە ئیوە شەوئ سێ ھەزار لیرە مامەلە ئەکەن کەچی تۆزێ گۆزەلە شەرە کەتان پینە ناکەن ئەگەر موسلمانیک ھات تۆزێ ئاوی لێ بخواتەووە».

- لەتاران دوکتۆریک شوینی تاییەتی کردبوووەو بۆ ھاتوچووی نەخۆشەکان. ئەم خانووی دوو دەرگای ھەبوو یەکتێ لەپێشەووە یەکتێ لەپاشەووە. دەرگای دواوەیان تیکدابوو خەریک بوون چاکیان ئەکرەووە؛ کرێکار ئیشی تێدا ئەکردو و ریگاکی وای لێ ھاتبوو بەکەلکی ھاتوچووی نەخۆش نەئەھات.

بە شاگردە کەمی خۆی ئەلێ: لەسەر قاقەزیک بنووسێ «لەبەر ئەووە دەرگای دواوە ویرانە لەدەرگای پێشەووە تەشریفتان بیت». ئەم پارچە یە بەقەد دیواری خانووە کەووە بۆ ئەووی ئیتر لەو دەرگای پاشەووە ھاتوچوو نەکریت تا چاک ئەکریتەووە.

شاگردە کە سڕیش ئەدا لەپشتی پارچە قاقەزە کەو ئەبەوئ بێنووسینێ بە دیوارە کەووە لەو کاتەدا دوکتۆر بانگی ئەکا ئەمیش پارچە قاقەزە کە بە بەرەواژەیی لەسەر کورسینیک دانەنێ و ئەچی بەدەم دوکتۆرەووە. کو توپر لەو دەمەدا ئافرەتێکی نیووە نەخۆش دیت بۆ لای دوکتۆر و لەسەر کورسیە دانەنیشێ قاقەزە تەرکەمی پێووە. قاقەز راست ئەنووسێ بەشوینی دانیشتی ئافرەتە کەووە. ئافرەت بەناو شەقام و کۆلانا وە کوو کۆتر ئەپرا بەریگادا ھەموو ریبواریک کە لە پشٹیەووە تی ئەپەرن سەیر ئەکەن ئاگاداریەک بە دەر قنگی خانمەووە یە نووسراوہ: «لەبەر ئەووە دەرگای دواوە ویرانە لەپێشەووە تەشریفتان بیت».

- لەجەنگی یە کەما ئەووە بوو لەشکری ھەموو ولاتییک چوو بوووە ولاتیکی ترەووە ئەلمانەکانیش چوو بوونە فەرەنسەووە. سەربازی دۆ نەدیوی ئەلمان خانمە جوانەکانی فەرەنسە ئەبینن ھۆشیان لانامینێ و پەلامار ئەدەن. پیریژنیکی فەرەنسی سەیر ئەکا کەس بەلای

ئەووە ناچی لەمە زۆر توورە ئەبێ ئەلێ: «ئەئى خوا بۆ هەموو کەس جەنگە کەچی بۆ من ئاشتییە».

سەربازیکى ئەلمانى گویى لێ ئەبێ لای وا ئەبێ ئەمە جیتیوى ئەداتى ئهچیت بە شەپە زلله بەر ئەبیتە ویزەى پیریژنی ئەرامەنە، ئەوەندەى لێ ئەدا ئەمرى. لەپاش ئەو کە ئەبەخەنە گۆرەووە نەکیر و مۆنکەر دیتە سەرى. نەکیر لێی ئەپرسى خواى تۆ کىیە؟ پیرەژن ئەلێ: تۆ پتیم بلێ تۆ کىیت؟ ئەلێ: من نەکیرم. ئەویش ئەلێ: خوا ئینسافت ببی لێرەش هەر نەکیر؟ ئەئى کیر لەکویە؟

- لەبەغدا گەلێ لە «کویر»ەکان مۆزىقا لێ ئەدەن. روژیک پیاویک بەیەکن لەو کویرانە ئەلێت کە هەموو روژیک بچیت بۆ مالیان فیری موزىقای بکا. کویرەش مالی کابرا نازانى کابرا ناوو نیشانی مالهەكى خۆی ئەداتى کە لە وەزیریە لە فلان شوین بە دەستی راستەووە دەرگای چوارمە، کە پارچە تەختەیهکی بچووک لە تەنیشتیەووە داکوتراووە ناوی خۆی لێ نووسراووە ئەو مالی ئەوانە.

کویرەى موزىقار روژی دوایی ئەروات بەناو و نیشانەکە ئەچیتە کۆلانەو بەپال دیوارەکەدا بە دەستکوتان ئەروا. دەرگای یەکەم و دوووم و سێیەم نە، ئەگاتە دەرگای چوارەم لەو کاتەدا بەرێکەوت «حەزەرەتى» لە شۆرجە برنج و روئى بەحەمالیکا ناردبوو بۆ ئەو ماله. حەمال کە لە تەنیشت دەرگاکەووە راوەستاووە چاوهرپى پسونلەى گەیشتنى برنج و روئەکەى ئەکرد لە فەرەیدونى خۆمان.

حەمالە رەسمیەکانى بەغدا هەر یەکە «باج»یکیان پتیه و ئەم باجەیا لە قورقوشم وەیا لە شتیکی ترەو بەسەر سنگیانەووە هەلێ ئەوەسن.

کویرەى موزىقار بە دەستکوتان کە ئەروا لەپتیشا دەستی ئەکەوێتە سەر پارچە «باج»ى حەمالەکە وا ئەزانى ئەمە دەرگاکەیهو ئەمەش پارچەى تەنیشت دەرگاکەیه کە فەرەیدون پتیی و توه. ئەمجا دەست بە سەرسنگى حەمالی ئەو بەدەرگا زانیووە دا دیتیتە خوارەووە دەعبای حەمال دیت بەدەستیەووە ئەوا ئەزانى ئەو ئەلقەرێزى دەرگاکەیه دەست ئەکا بەکوتانى. حەمال ئەکەوێتە گرمەگرم و بۆلەبۆل موزىقار وا ئەزانى ئەمە «عود»ەکەى شانیهتى وا دەنگى لێووە دیت. دەست لە کیری حەمالە بەرەلا ئەکا و بە پەلە دەست ئەبا بۆ عودەکەى ئەلێ: «سەگباب خێوکه! من دەرگاکەم کوتا ئیتیر تۆ ئەم ئاوازه خوێندنەت لەچی؟»

بەم جۆرە فەرەیدون مامۆستای بۆ خۆی راگیر کرد که فتری عود لێدان بیت.

- تازە ئۆتۆمبیلە پاسەکان کەوتبوونە ناوشاری سولەیمانی بۆ هاتوچوو کردنی خەلک بەناو شارا، کابرایکی «مراڤه»یی لەگەڵ ژنە کە یا هاتبوونە سولەیمانی و سواری پاس بوو بوون. وایکەوتبوو ژنە کە لەپێشەوه دانیشتبوو میردە کەمی لەبەشی دواوه. کابرای میرد پارە ی هەردووکیانی داوو پاسە کەش پریبوو لەخەلک لەو ناوهدا کابرا هەستا و بەدەنگی بەرز بانگی کرد لە ژنە کەمی: «تایشی تایشی من لەدواوه داومە، ئیتر تۆ لە پێشەوه مەیدە».

- تازە شەری یە کەم بڕابوووه کابرایەکی ئینگلیزی لە ئینگلتەرە قسە ی بۆ دۆستیک ی ئە کرد وتی: کوردەکان هەتا بلتیت پیاوی چاکن و خزمەتی میوان زۆر ئەکەن. هەر کە میوانیک ئەچیتە ناویان ئەبێنە مالمه پەزیرایی لێ ئەکەن. ئەبێن بۆ گەران، ئەبێن بۆ ناو باخ، شتی خۆشی ئەدەنێ سەر روومەتی ماچ ئەکەن، بەشەو لەتەنیشت خۆیانەوه ئەینووتن، لە حەماما دەست بە هەموو لایەکیا دێن و ئەیشۆن؛ بەکورتی بە هەموو جۆرخزمەتی ئەکەن. کابرای دۆستی وتی: جا تۆ کەمی چویت بۆ کوردەواری تا ئەم هەموو نەوازشە ببینی؟ ئەوێتر وتی: من خۆم نەجووم ئیمسال ژنە کەم چوو بوو هاتەوه گیرایەوه.

- سێ کابرای سیان ئەچنە هەولێر مەنارە ی «شیخی چۆلی» ئەبینن، بەلایانەوه زۆر سەیر ئەبێن و هەر سەیری ئەکەن یەکیکیان ئەلێ ئەمە چییە؟ ئەمە بە هەقری من قاریی ئەرزە. یەکیکی تریان ئەلێ: وا نییە ئەمە بیرە کەمی قوچە بلباسە هیناویانە لێرە هەلیان گیراوه تەوه لۆ ئەوه ی ئاوه کەمی وشک بێن دیسانەوه سواغی بدەنەوه. سێبەمیان ئەلێ: ئەوه ئیوه چ دەرین؟ ئەمە کیری ئەرزەوه ئەچن بەقوزی خوشکی ئاسمانیدا.

- کابرایەکی کورد تەلاقی ئەکەوی و ئەچیتە لای شیخ بابەعەلی تەکیەیی لەسولەیمانی ئەلێ: «یا شیخ هانام هاوردگەسە درگاکەت تەلاقم خواردگەو منالدارم». بابەعەلیش ئەلێ: چیت وتەوه؟ ئەلێ: «قوروان کە من وتم وه ژنە کەم تەلاقت کەوتوی ئەو وتی شیر». بابەعەلی ئەلێ: چۆن شیریک؟ درێژ بوو یا کورت؟ ئەلێ: قوروان نەدرێژوو نەکورت. ئەلێ ئەتوانی بیلتیت ئەلێ: قوروان دوو سێ شیر ی لەویدا پێ لێ ئەدا ئەمجا ئەلێ ئەتوانی ژنە کەشت ببینی؟ ئەلێ: قوروان خاس ئەتوانم ئەو ئەچن بەشۆین ژنە کە یا.

له‌م لاهه شیخ بابه‌علی چند که سیک کو نه‌کاته‌وه و چاره‌ری هاته‌وه‌ی کابرا نه‌کن له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا. نه‌مجا دینه‌وه بابه‌علی له‌ ژنه‌که نه‌پرسی نه‌لی چون بوو؟ ژنه‌ش نه‌لی: قوروان نه‌م ده‌ویت باوکه وتی: هدر سی ته‌لاقت که وتوی منیش وتم شیر، گووت خوارد. بابه‌علی له‌ویدا دوو سی شیریش کورت و دریز به‌ژنه‌که داته‌هیللی و نه‌مجا پنیان نه‌لی: بچنه‌وه مادام شیره‌که دریز نه‌بووه ته‌لاقه‌که ناکه‌وی. نه‌وانیش نه‌لین نه‌ی وه‌قوروانت وین.

- مه‌لا نه‌وره‌حمان هه‌بوو له‌سوله‌یمانی، رۆزیک هه‌ندئ له‌ مه‌لاکانی وه‌کوو شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی و شیخ نووری بابه‌علی و مه‌لا حسینی پیسکه‌ندی رووی لی نه‌نین که بانگ‌یشتتیکی نان خواردنیان بکا، نه‌ویش -سه‌لامت بی- هیچی له‌ده‌ست نه‌ه‌بووه‌وه. تا ماوه‌ی شه‌ش مانگ به‌مجوره له‌گه‌لی خه‌ریک نه‌بن له‌نه‌نجاما به‌لینیان نه‌داتی که بابه‌ تيمشه‌و بو نان خواردن له‌ مالی تیمه نه‌بن و کیش له‌گه‌ل خۆتان تینن بینن.

نه‌مه خه‌به‌ریکی خوش بوو بو ئیواره مه‌لاکان هه‌ندیکی تریش له‌گه‌ل خۆیان نه‌بن و نه‌چن بو مالی مه‌لا نه‌وره‌حمان. به‌سه‌کردن رایته‌بویرن و خۆیان نه‌خه‌لافینن سه‌یر نه‌کن هیچ ده‌نگ و باسی نان هینان نییه. شیخ بابه‌علی خۆی پی راگیر ناکری نه‌لی مه‌لا نه‌وره‌حمان برسیمانه کوا نان؟ نه‌ویش نه‌لی: قوربان په‌له مه‌که. نه‌که‌ویته دره‌نگ، سه‌یر نه‌کن نان هدر نییه. نه‌مجا هه‌موویان نه‌لین مه‌لا له‌برسا مردین کوا نان؟ نه‌ویش نه‌لی: «بی به‌لا بن دوانزه مانگه‌ی خوا نان و گوشت نه‌خۆن با تيمشه‌و هیچ نه‌خۆن چی نه‌بی؟» به‌م جۆره ده‌ستیان پتوه نه‌نی و هیچیان ناداتی، به‌سکی برسی نه‌گه‌رینه‌وه.

- کابرایه‌کی جاف هه‌بوو ئیشی هدر دزی کردن بوو. نه‌مجا نه‌چن له‌لای شیخ که‌ریمی که‌بچنه تۆبه نه‌کا و نه‌بی به‌ده‌رویشی. شیخ پینی وتیوو ئیتر نابی دزی بکه‌ی. کابراکه‌یش چوو بووه که‌ولی و ئیتر هیچی پی نه‌که‌را جاری نه‌مابوو. نه‌مجا نه‌چوو به‌شه‌و ماله‌که‌ی خۆی نه‌بری و نه‌چوو له‌ده‌ره‌وه نه‌یشارده‌وه و له‌به‌یانیا ژن و منال هه‌رایان لی هه‌لته‌ستا. نه‌ویش نه‌یوت: «که‌نیشکه مه‌یکه‌ن وه‌گاله من لغاوی نه‌و شیخه‌م له‌ده‌مايه ناتوانم بچمه که‌له‌وه‌ر خۆم هاتگم بردگمه».

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌و موکریانه سه‌ی عه‌زیزی ناو بوو، شیت بوو؛ له‌ پشيله زۆر نه‌ترسا. رۆزیک که‌رویشکیک نه‌گرن و نه‌یخه‌نه کۆشیه‌وه، نه‌ویش نه‌لی: کوره به‌رم ده‌ن پشيله خواردمی. نه‌لین کوره پشيله نییه که‌رویشکه. نه‌ویش نه‌لی: کوره هیزینه پشيله‌یه پینی

ئەلەن پشیلە گۆی کورتە و کلکی درێژە. کەرۆشک گۆی درێژە و کلکی کورتە. سەه
عەزیزیش ئەلی: «هیزینە کلکی کورت و گۆی درێژە، گۆی درێژ و کلکی کورت نییە مادام
چاوی شینە ئیشی خۆی هەر ئەکا و ئەمخو!».

- جاریک یەکنی لەحافزەکانی مزگەوتی گەورە سولەیمانی ئەچیتە حەوزی و سل
خانە کە مەلە ئەکا. خالە فلانیس لەسەر حەوزە کە تارەت ئەگرێ، حافزە کە ئەچیتە ناو
حەوزە کە چاوی نابینێ دەستی ئەکەوێ لەشتیکی نەرمی ئەستووری شلە پەتە بانگی ئەکا
خەلکینە ئەمە منالیکە کەوتۆتە ناو ئەم حەوزە من لیم ون بوو بێن دەری بێنن. خالیشم
ئەلی: «بابە ئحم هاوار مەکە ئەو ئەلەتە کە ی منە».

- کابرایک هەبوو لە سولەیمانی با بلیم مەلا سماییلی ناو بوو، هەتیو باز بوو. جاریک لە
کەرکووک کورپیک بەگیر دیتی و ئەبیاتە شویتیک. کە دینە دەرەو کورپیک تر تووشی ئەو
کورپە ئەبی و کەین و بەینی لێ ئەپرسی. ئەلی: «وێلا ئەو کابرایە بردمی بۆ ئەو سوار
خۆیم کا. کابرا ئەم قسە بە ئەبیسیتەو ئەلی: «ئەوا هەتیو بازیش حەرام بوو مەگەر بە
حوزووری وەلی و دوو شاهد نەبێ».

- مەلاییک جاری وەعزی ئەدا و لە ناوەندی وەعزە کەدا گەیشتە سەر باسی مەلاییکە و
وتی شوکر بکەن شوکر بکەن. هەموو خەلکە کە دەستیان کرد بە شوکر کردن لە پاشا وتیان
مامۆستا ئەم شوکرە بۆچی بوو؟ وتی: «بۆ ئەو بوو کە خوا رەحمیکێ گەورە پێکردووین
بە مەلاییکە. ئەگەر مەلاییکەکان پێسیایان هەبوا یە لەو سەرەو ئەمەیان ئەکرد بە ژێر
پێسیایەو و جەلە کائمان هەموو لە نوێژ ئەبرد».

- هەتیویکی قومارباز هەبوو لەسەقز مۆلە ناو بوو، ئیشە کە ی ماسی فرۆشتن بوو لە ناو
شارا. رۆژی دوو ماسی پێ ئەبێ ئەگاتە بەر دەرگای مایکی خانمیکێ کاشانی کە
مێردە کە ی سەرگورد بوو. بە هۆی وەزێفەو کەوتبوونە ئەوی. بەدەنگی هە ی ماسی مۆلەو
دیتە بەر دەرگای حەوشە. دلی ئەچێ لە ماسیەکان، لەو کاتە شا پارە ی پێ نابێ لە گەل مۆلەدا
رێ ئەکەون کە پێکەو و بنوون و یەکنی لە ماسیەکانی بداتن. ئیش ئەکری و مۆلە ماسیەکی

ئەداتى. خانم ئەلى: ئەگەر ئارەزووت ئىيە يەككىكى تر و ماسىيەكەى تىرىش. مۆلە پىخۆش ئەبى ئەلى باشە. مۆلە ھەر دوو ماسىيەكەى لەدەست دەرئەچى.

مۆلە كە دەستى لەقنگى ھەمانەى بەتالەو دەرئەچى لەبەر قاپى ھەوشەكەدا دائەنىشى داواى ھەندى ئاوى خواردەنووە ئەكا. خانم لەناو گلئىنەيكدا ئاوى بۆ دىنى. مۆلە كە ئاوەكە ئەخواتەو گلئىنەكە دا ئەخات و ئەشكى ئەمجا دەست ئەكا بەگريان. لەو كاتەدا ئاغای سەرگوردى مېردى خانم دیتەووە سەير ئەكا ئەوا ئەم كۆرە لەبەر قاپىيەكەى ئەوانا دانىشتوووە ئەگرى. لى ئەپرسى بۆچى ئەگرىت؟ ئەلى: قوربان دوو ماسىم بى بوون ھاتم لىرە داواى تۆزى ئاوم كرد ئەم خانمە نەختى ئاوى لەناو ئەم گلئىنەيدەدا دامى. كە ئاوەكەم خواردەووە گلئىنەكەم لە دەست كەوتە خوارەووە شكا. ئىستەخانم لەباتى گلئىنەكە دوو ماسىيەكەى لى گل داومەتەووە. منىش لەترسى وەستاكەم ناوېرم بچمەووە و خانمىش ماسىيەكانم ناداتەووە. ئاغای سەرگورد كە گوئى لەمە ئەبى روو ئەكاتە خانم و ئەلى: خانمجان عەبىيە گلئىنەيەك نرخی چىيە وا تۆ لەباتى ئەووە ئەو دوو ماسىيەت لەم بەسەزمانە گل داووەتەووە؟ پىتى بدەرەووە بابروا گوناحە. خانم چارناچار ئەچى دوو ماسىيەكە دىتتەووە ئەيداتەووە بە مۆلە. مۆلە بەخۆى و ماسىيەكانەووە ئەروا و خانمىش ناوېرى دە ننگ بەكا كە كارەسات وانىيە.

- مەلا عەلى حاجى مەحموو ھەبوو لە سولەيمانى رۆژى لە خانەقاي حاجى مەلا عەلى خەرىكى دەستتۆز شتن ئەبى، سەرى دەعباكەى گرتبوو ئەھات و ئەچوو ئەكۆكى و سەرەكەى گرتبوو دەست و ئەيسوو بەدبوارى بەر ئاودەستەكەدا «استبرا» ى ئەكرد. «مەجۆلى خامەش لەوئ ھەر دەستتۆز ئەشوا ئەلى: مامۆستا ئەووە بۆچ دىوارەكە كون ئەكەى؟ مەلا عەلىش ئەلى: «مەجۆل ئەو رەقى قايمىيە نەماووە كەتۆ دىوتە».

- كابرەيكى دەروۆزكەر ئەچىتە بەر دەرگاينىك و ئەلى خىرتان بنووسى شتىكم بدەنى. لەو كاتەدا ژن و مېردەكە لەزوورەووە خەرىكى ئىشى خىرئەبن. ژنەكە لەژىرەووە جارچار نەرمە زىلەيەك ئەدا لە مېردەكەى كە سوالكەرەكە ئەو قسەيە ئەكا. ژنەكە ئەلى: خوا بىتداتى. كابرەى دەروۆزكەر ھەر واز نايەنى، ئەوەى ئەپخۆن لەو شتىكم بدەنى. ژنەكە ئەلى: من كىز ئەخۆم و مېردەكەم زىللە ئەگەر ئەتەوئ فەرموو. كابرەى سوالكەر لى ئەدا ئەروا و ئەلى: «ئەم نىعمەتە خوا ھەر بە خۆتانى رەوا ببىنى».

- لە سابلاخ کابرایکی تەوریزیان گرتبوو بەرەواژە سواری کەریان کەردبوو بەناو شارای ئەیانگتیرا و لێیان ئەدا. یەکن پرسی ئەمە چی کەردوو؟ وتیان جێنوی بە ئەبووبەکر و عومەر داو. کابرای کەر سوار گویی لیبوو وتی: عوسمانیشتان لەبیر نەچی.

- کابرایک زستان بوو خەریکی پیرەژنی بوو. لەکاتی ئیش کردنا دەری هینا پیریزنەکە وتی: ئەوە چی ئەکە؟ کابرا وتی: «وەللا تاکی ئەکەمەو بەزانم ناووە ساردترە یا دەروە؟»

- فایق بێ کەس لە سولەیمانی فیر بوو بوو بە «کەسپەر»ی عەرەق فرۆش هەر ئەچوو عەرەقی لێ ئەسەند و ئەیوت لەسەر حساب بینووسە، فلسی نەئەدا.

رۆژیک ئەچنی داوای قاپی عەرەقی لێ ئەکا و هەر لەدوکانەکشیا دا ئەنیشی بۆ خواردنەوێ. کەسپەریش قاپە عەرەقیکی زۆر تورشی بۆگەنی ناخۆشی بۆ دێنی؛ چونکە ئەزانێ پاره نادا. فایق هەمووی ئەخواتووە و گوی ناداتی، لەکاتی هەستانا تەنها دوو دیناری بێ ئەبێ دوو دینارەکە ئەدا بەکەسپەر. کەسپەر زۆر سەرسام ئەبێ، ئەلێ: کاک فایق ئەمە گەلێکی زیاده لەنرخێ قاپە عەرەقەکە. فایقیش ئەلێ: من نرخێ قاپە عەرەقەکە نادەم نرخێ ئەو وەستایەتیە تۆ ئەدەم کەچۆن تەوانیوتە لەقنگیکی وا فراوان بڕیتیه قاپیکی وا تەنگەو.

- عەلی ئوفیک شەویک لەنادی ئەبێ سەر خۆش ئەبێ و هەلئەستێ و ئەچیتەووە بۆ مالهووە. لەریگادا ئەکەوێ و ناتوانی بڕوا. دەوریە تووشی ئەبێ و نایانسن ئەلێن: هەستە بابچین بۆ پۆلیس خانە. ئەویش ئەلێ: دەجا ئەگەر من بمتوانیا بە ریگادا بڕۆم ئەچوومەووە بۆ مالی خۆم». پاشان ئەیناسن و ئەبەنەووە بۆ مالی خۆیان.

- لەو بەر کێو هەموو ئیوارەیک مامۆستا وەعزێ ئەدا. ئیوارەیکیان وتی: هەر کەس بەشەوی جمعه لەگەڵ خێزانەکە خۆیا دروست ببێ قەسریکی لە بەهەشتدا بۆ دروست ئەکری.

ژنیک لەکۆری وەعزەکەدا بوو هەستا گەراپەووە و ئەو ئیوارەیکەش جمعهبوو، بە مێردەکە خۆی وت: پیاووە کە مامۆستا وای فەرموو ئیمشەو جمعهیە با کۆشکیک لە بەهەشتا دروست کەین. کۆشکیکیان دروست کرد. زۆری پێ نەچوو ژنەوتی: پیاووەکە ئەو بۆ تۆ بوو با کۆشکیکیش بۆ من دروست کەین. کۆشکیکیان بۆ ئەویش دروست کرد. پاش ماوێک

ژنه که وتی: پیاوه که ئەگەر میوانیکمان هات له کوئی داینین؟ با کۆشکینکیش بۆ ئەو دروست کهین. به‌لێ میوانخانه‌یه‌کیشیان دروست کرد.

پیاوه سه‌یری کرد ئەگەر به‌م جوړه پتوه برۆن ئەوه‌نده‌ی کۆشک ئەبێ له به‌هه‌شتا سه‌یری لێ ده‌رناکا. ژنه هات بیه‌وئ قسه‌بکا پیاوه پتیش ئەوه ئەو قسه‌بکا هاته‌وه کار به‌لام کردی به‌شوینیکی ترا ژنه وتی چیت کرد؟ پیاوه وتی: «نافرته هەر کەس سێ کۆشکی له به‌هه‌شتا هه‌بێ ئەبێ خانووه شریکیشی له‌جه‌حه‌نه‌ما هه‌بیت».

- کابرایک هه‌بوو «فه‌تالی» ناو بوو، که‌ریکی هه‌بوو ئەبیاته سه‌نه بیفرۆشی. ئەچیته مه‌یدانه‌که جامبازه‌کان ده‌وری لێ ئەده‌ن به‌چه‌ند نه‌ به‌چه‌ند، به‌پینج تمه‌ن رێ ئەکه‌ون. کابرا ئەلێ که پینج تمه‌ن بێنێ شه‌ش دینێ له شه‌ش تمه‌ن که‌متری ناده‌م. ئەم لاو ئەه‌ولا بۆی ئەکه‌نه شه‌ش تمه‌ن. ئەمجا کابرا ئەلێ که شه‌ش تمه‌ن بێنێ، حه‌وتیش دینێ له حه‌وتمه‌ن که‌متری ناده‌م، دیسان ئەبیته‌وه به‌هه‌راو بۆی ئەکه‌ن به‌حه‌وتمه‌ن. دیسان ئەلێ که حه‌وتمه‌ن بێنێ هه‌شتیش دینێ، له هه‌شت تمه‌ن که‌متری ناده‌م. به‌کورتی ئەچن تا ده‌تمه‌ن کابرا هه‌ر رازی نابێ و ئەلێ که ئەوه‌نده بێنێ ئەوه‌نده‌ش دینێ ئەوانیش ئیتر لێی ناگرن و ئەگه‌رپته‌وه. دیته ئەم لا ده‌سته‌یه‌کی تری لێ په‌یدا ئەبێ ئەلێن که‌رکه‌ت به‌چه‌ند؟ ئەلێ به‌ ده‌تمه‌ن. ئەلێن نایه‌نێ به‌ نو تمه‌ن. رازی ئەبێ، یه‌کیکیتر له‌و لاوه ئەلێ نایه‌نێ به‌ هه‌شت تمه‌ن. به‌ هه‌شت رازی ئەبێ. کابرای یه‌که‌م ئەلێ باهه‌ نایه‌نێ به‌ حه‌وتمه‌ن. ئەم رازی ئەبێ و ئەوان رازی نابن به‌کورتی هه‌ر جاره تمه‌نیکێ بۆ ئەشکینن تا ئەیه‌یننه سه‌ر یه‌ک تمه‌ن ئەلێ: «بێنن تمه‌نه‌که، ریشی ته‌ماعکاریکی وه‌کوو من هه‌ر بۆ ئەوه باشه‌ بچێ به‌قینگی جامبازیکی وه‌کوو ئیوه‌دا، به‌م جوړه برۆین یه‌که‌مجار من که‌ره‌که‌م بۆ مایه‌وه ئیسته‌ خویشم بۆ نامینته‌وه».

- کابرایک هه‌بوو له‌و سه‌ره‌ گه‌ری ئالاندبوو به‌هه‌تیویکا، کوره‌که‌ش ئەیوت نابێ و ناگرێ؛ خه‌لک پیمان ئەزانن حه‌یای من ئەچێ. کابراش وتی: باهه‌ پاش ئەوه که به‌خیز لێ بوینه‌وه من تو ئەخه‌مه سه‌ر شانم به‌ناو بازارا ئەتگتیرم تو بانگ بکه‌ بلێ من ئەم کابرایه‌م گاو. کوره‌که‌ش وتی: باشه‌ و ئیش دروست بوو. پاشان سواری سه‌ر شانی خوێ کرد و کوره‌هاواری ئەکردو ئەیوت: «من ئەم کابرایه‌م گاو». کابراش له‌ ژیره‌وه‌و به‌ده‌م ریگا رویشته‌وه ئەیوت: «ئه‌هلی کار خوێان ئەیزانن».

- لەو ولاتی باسنى و رەشەکانیە مەلایىک هەبوو مەلا عەبدوللای ناو بوو. رۆژیک قسە لەزانبارى خۆى ئەکا و ئەبوت: من هەموو عیلمىکانم خویندووە، تەنانەت ھندسەش زۆر چاک ئەزانم. یەکیک پىی ئەلئى: مامۆستا لەحسابا چۆنیت؟ وتى: «حساب هەمووی ئەزانم کەس وەکوو من نایزانى. من لەیەکەووە باش ئەینووسم تا نۆ، بەلام کە دیتە سەر دە نازانم نوختەکەى لەلای راستەووە دائەنرى یان لەلای چەپەووە؛ ئەگەینا زۆر چاکى ئەزانم».

- مەلایک هەبوو لەو سەرە «مەلا بامۆک» یان پى ئەوت، بەمنالانى ئەخویند. ئەو منالانە کە لایان ئەخویند منالیکى جوانکىلەیان لەناوا بوو «عەول»ى ناو بوو. مەلا بامۆک بە جوانکەلەى منالەکە بۆى دەرکەوت کە دایکى جوانە. رۆژى بەعەولى وت: رۆلە بەدایکت بلئى: مامۆستام سەلامت لئ ئەکا. ئەویش پىی وت: دایکىشى پىی وت رۆلە پىی بلئى سەلامى خواى لەسەر بئ و خوا راوەستای کا. کەعەول ئەمەى بە مامۆستای وت مامۆستا تۆزى خۆى قیت کردەووە و لەدلى خۆیدا وتى: ریکەوتووە. ئیتر بەین و بەین سەلامى ئەنارد بۆ دایکى عەول و دایکى عەول ھەستى کرد کە چىە بە مێردەکەى وت، مێردەکەشى وتى: ئاسانە تۆ رۆژى بەناو دۆستى دل و لیبوونەووە بانگى کەرە مالمەووە جا ئەو وەختە رىگای خۆى ئەدۆزیتەووە.

دایکى عەول ھۆرى گەنمیان دانابوو بۆ برۆیش دەستارىکیان لە لاوہ دانابوو بۆ ئەووە بیکەن بە دەستارەکەدا خەرىکى ریکخستنى ئەم تفاقە بوو بە کورەکەى وت: رۆلە بە مامۆستات بلئى با ئیمرۆ بۆ قاوہلتى بىت بۆ مالمەووە باوکىشت لەمال نىبە. عەول چوو دایکى چى پى وتبوو بە مامۆستای وت. مامۆستا جامانەکەى بەستەووە و ریشوہکانى بەردایەووە و ھەر چاویکى مستى کلئ تیکردو چوو بۆ مالى دایکى عەول. دایکى عەول ماریفەتیکى زۆرى لەگەل نواند، مەلا بامۆک ئیتر بەتەواوى ھاتە سەر پىی.

لەو وەختەدا تەقەى دەرگا ھات دایکى عەول وتى: ئەیەرۆ ئەووە مێردەکەم ھاتەووە ئىستە ھەر دووکمان ھەنجن ھەنجن دەکا. مەلا بامۆک وتى: چىم لئ ئەکەى؟ دایکى عەول وتى: بەم پەلە پەلیە لەوہ زیاتر ناکرئ ھەستە ئەو عەبايە بدە بە سەرتاو لەسەر دەستارەکە دانیشە و دەست بکە بەدەستار کردن، من جوابى مێردەکەم ئەدەمەووە. مەلا بامۆک ھەر خیرا عەبايدا بەسەریا و نىشتە سەر دەستارەکە و دەستیکرد بەبرئ لیکردن. مێردە کردى بەزوررا و دانىشت، وتى: ئۆ ئافرەت ئیمرۆ زۆر ماندوو بووم. وتى: بۆچى؟ وتى: ھۆرىکى تر گەنم

هیناوه‌تەو، ئەترسم ئەو بەشمان نەکات با ئەم هۆرەشی لەگەڵ بێ. مەلا بامۆکیش عەبابی داو بەسەریاو پشتی کردۆتە ئەمان و خەریکی هارە هارە.

مێردە وتی: ئەو ئافرەتە کێیە وا هارە ئەکا؟ زەنش وتی: وەللا پیاوێکە ئەو مێمکە بەسی دراوستیمانە -خوا کاری راس بێت!- هات وتی من هارەکەتان بۆ ئەکەم. پیاوێکە وتی: یا خوا بەخێر بێی مێمکە بەسی ئەترسم عەزیزەت بێ بۆت. مێمکە بەسیش ورتە لە دەمیەو دەرنایە هەر خەریکی هارەکردنە. پیاوێکە وتی: ژنەکە ئەو مێمکە بەسی بۆج دەنگ ناکا؟ ژنە وتی: پیاوێکە لێی گەرێ هەزارە گوێژێکە کەر بوو. پیاوێکە وتی: ئافرەت وا دیارە ئێستە مێمکە بەسی قسە نایبەت ئەوی راستی بێ من خۆم لێخۆش کردوو، چونکە ئەم مێمکە بەسییە لەوختی خۆیا گەلێ بوختانی بەتۆوە ئەکرد و بەتەواوی ئابرووی منی بردبوو ئێستە ئەبێ هەقی بەر و دواي لێ بکەمەو ئەو ساوهرشم ناوی ئەو بێهاریت.

ژنە وتی: پیاوێکە ئەبەرۆ عەبیە خەیاالی وات نەکردبێ، ئێستە مێمکە بەسی لەسەری ئەو دا نەماو واز بێتە تا برویتشەکی بهاری.

مەلا بامۆکیش کە گوتی لەم قسانە ئەبێ بەتەواوی ناوکی ئەکەوی، غەیری برویش کردن ئەبێ ناوێی هێچ دەنگ بکا.

تەنگی بە هۆرەگەنم هەلچنی چاوهرپی دەرفەتیکە بۆی دەرچی کە هۆرەگەنم هەمووی کرا بە برویش، پیاوێکە مێردە کەوتە جم و جۆل مەلا بامۆک سەیری کرد ئیش زۆر خراپە هاتە پێشەو بە بیانۆی پشوو دان و سەر ئاو دەستەو عەباکە بەپوختی لەخۆبەو پێچاو بە بێ خشپە هەستا چوو دەرو، ئەمانیش گواپە نایزان مێمکە بەسی هەستاو. مەلا بامۆک لەناو ئەم ترس و لەرزەدا بەهەر جۆر بوو خۆی رزگار کرد و فرتەمی بۆ کرد بۆ لای منالەکان و لە دەریشەو عەباکە فریدا.

لەپاش چەند رۆژیک دایکی عەول بەعەولی وت: رۆلە بە مامۆستات بلێ دایکم سەلامت لێ ئەکا. عەولیش ئەم سەلامەمی بەمامۆستای گەپاند. مامۆستای وتی: زۆلەمی بەچکەزۆلەن ئەو بۆچی ساوهرو برویتشەکەتان دواي هاتوو؟

- پیاویک هەبوو لەو سەرە فەتەمی ناو بوو، ژنیکی هەبوو ناوی سەمەن بوو. فەتەو سەمەن گەلێ سال بوو پێکەو هەوسەر بوون و چەند منالیکیش کەوتبوو بەینەو. رۆژیک سەمەن هات بەسەریا و لە فەتە تۆرا و مالی بەجێهێشت. فەتە لەمال نەبوو کە هاتەو سەیری کرد مال و منال بێ خاوەن و سەمەنیش دیار نییە، لە ئەنجاما تیگەیششت کە ئەمە سەمەن

توراوه. یهک دوو روژ وازی لئ هینا سهمن ههر دیار نهبوو؛ پاشان دراوسیتیهکیان ههبوو ناردی به شویتیا. سهمن وتی: تازه ئیتر نایه مهوه بهو ماله دا.

بهینیکی تری پینچوو یه کینکی تری نارد به شویتیا ههر که لکی نهبوو. ناچار چوووه لای باپیراغا و پتی وت: سهمنی ژم توراوه وا ههر چند نه کهم نایه تهوه. باپیراغاش «گوله» ی کچی خوی نارد به شویتیا. نهویش ههر چند ناموژگاری کرد بو نهوهی بچیتهوه لای فهته ههر که لکی نهبوو. فهته هانای برده لای مهلا که به لککو ئیشیکی وا بکا سهمن بگه رپتهوه. ماموستاش به ریشه سپییه جوانه که یهوه عه ساکهی گرت به دهستهوه و چوو بو لای سهمن پنی وت: دایکم شرع نه فهرمووی ئافرهت نه بی له ژیر ئیتاعه ی میتردا بی و نابی له ئه مری ده رچی. ئیسته له سهر چی توراویت؟ ئه م توراوت موخاله فهی شرعه وه ههسته بروره وه ناو مال و مناله کانت و چاوه دیری ماله که ی خۆت بکه، ئه وا من به ریشی سپییه وه هاتم به شویتنا له شاخی شهیتان وه ره خواره وه ههسته پیتشم که وه با بچینه وه. سهمن وتی: ماموستا عه زیه تی خۆت مده جاریکیکه من نایه مهوه لای فهته خوات له گهل بی زه حمه تت کیشا! ماموستا به ناهومیدی گه رایه وه.

فهته ئیتر دهستی له هه موو لاییک براو ئیتر سهر له ئیواره یهک له سهر سهره نوئلکه که دهستی دابه ژیر چه ناکی و که وتبووه ناو ده ریای خه م و په ژاره وه «باجی عاسم» هه بوو له و کاته دا و له و حاله دا چوو به سهر یا. باجی عاسم یه کینک بوو له جانانه کانی زه مان. ده م و پله که ی هه لوی له ئاسمان نه هینایه خواره وه.

جا باجی عاسم رووی کرده فهته وتی: فهته ئه وه چیه وا دوش داماو ی؟ وتی: باجی عاسم بیژم چی؟ سهمنی ژم توری اگه نه وا کول و کافر بووم له گه لی نایه ته وه خۆم و مناله کانی سهر گهردان کردگه. باجی عاسم وتی: هه روا؟ ئا بزانه ئه و وا والیکراوه چون به شق نه هینمه وه. ئه مه ی وت و لییدا رویشت. که رویشت سهیری کرد واسه من له بن گو یسه بانیه کا ده من بنیشتی له ده مایه نه یجوی. له گهل دوو سن ژنی ترا دانیشتی بوون هیلکه هیلک پیته که نئو داویه ته راوی قسه. باجی عاسم ههر له دووره وه شیتانی و رووی تیکرد و وتی: «ئه ری هه ی قه حبه ی ما که ری ئابلاخ! ئه ری هه ی دیله سه گی ده سا چۆی دهستی هه تیوان! ئه وه بوچ ناچیته وه لای ئه و پیاوه؟ ئه وه ئه و منالانه ت بو به ره لا کرده؟ ههسته ههسته پیتشم که وه هه تا به شق گهل و قنگم نه کردووی به یهک. کۆنه حیزه ی دیله سه گ ههسته راست به ره وه».

هه‌رکه باجی عاسم ئەمە‌ی له دەم هاته‌ دەرەوه سه‌مه‌ن وه‌ کسوو کێچ راپه‌ری و چارۆکه‌که‌ی دا به‌ سه‌ریا و وتی: «باجی عاسم گیان! که‌ی ئەو پیاوه‌ بی‌فه‌ره‌ یه‌کیکی نه‌جیمی وه‌ جاخ زاده‌ی نارد به‌ شوینما و من نه‌هاتمه‌وه‌. ئەوا ئیستا تو هاتی بزانه‌ چۆن له‌گه‌لت دیمه‌وه‌؟ فه‌ته‌ با خراپیش بی‌ دلی تو ناشکینم». وه‌للا وه‌ کسوو شه‌ کرۆکه‌ پێشی که‌وت و هاته‌وه‌.

- کابرایه‌ک له‌و به‌ر کێوه‌ که‌ریکی ئەگا. کابرای خاوه‌ن که‌ر چوو به‌سه‌ریا و وتی: کوره‌ ئەوه‌ چی ئەکه‌ی له‌وی؟ وتی: وه‌للا با هیناومی. وتی: ئە‌ی بۆ کلکی ئەو که‌ره‌ت خستۆته‌ بن ده‌ستته‌وه‌؟ وتی: وه‌للا ئەوه‌ خۆمی پێ ئەگره‌وه‌ بۆ ئەوه‌ بایه‌که‌ له‌مه‌ زیاتر نه‌مبا. سه‌ری کرد که‌لکی نیه‌، چوو چاکه‌ته‌که‌ی هه‌لدایه‌وه‌ سه‌یری کرد ده‌عباکه‌ی له‌وانیکی که‌ره‌که‌دایه‌ وتی: ئە‌ی ئەمه‌ چیه‌؟ وتی: «وه‌للا قوربان منیش سه‌رم له‌وه‌ سوور ئەمینێ چۆن چووته‌ ئەویوه‌؟»

- له‌کۆریکا دوو کابرا که‌وتنه‌ ده‌مه‌قه‌ره‌. یه‌کیکیان هه‌ر تی نه‌ده‌گه‌یشت. ئەوی تریان رووی کرده‌ کۆره‌که‌ و وتی: «کوره‌ وازی لیبینن وه‌چل قورحان تا گوو نه‌کا نازانی قنگی له‌کۆپوه‌یه‌؟»

- له‌و سه‌ره‌ کابرایه‌کی ئاوکیش هه‌بوو پێیان ئەوت «شیرمه‌رده‌». که‌ریکی هه‌بوو هه‌موو جار به‌ که‌ره‌که‌ی ئاوی بۆ مالی قازی ئەبرد پاره‌ی ئاوکیشانیکی زۆری که‌وتبووه‌ سه‌ر قازی و هه‌ر نه‌یئه‌دایه‌وه‌. ئیم‌رۆو سه‌به‌ی پێته‌کرد، سه‌رباری ئەمه‌ش که‌ره‌که‌شی تویی. ئەمجا داوای کرد له‌قازی که‌وا که‌ره‌که‌شم نه‌ماوه‌ ئەو پاره‌یه‌م که‌ له‌لاته‌ بده‌ری با که‌ریکی تری پێ بکرم. ئەمجا که‌ ئاوم بۆ هینان ئیتر هه‌یج پاره‌م ناوی. قازی پێی وت: ئیسته‌ پاره‌م نیه‌، به‌لام بچۆ یه‌کیک بدۆزه‌روه‌ که‌ری هه‌بێ بیه‌ینه‌ من بۆت چار ئەکه‌م.

کابرا چوو گه‌را جووله‌که‌یکی دیه‌وه‌ که‌ که‌ریکی چاکی هه‌بوو. گه‌ری پیا ئالان و پێی وت: ئەم که‌ره‌ هی منه‌. جووه‌ هه‌ر واقی وړما وتی: باوکم! که‌ر که‌ری خۆمه‌. کابرا وتی: نابێ ئەم که‌ره‌ هه‌ر هی منه‌؛ ئەگه‌ر قایلێش نابێ وه‌ره‌ بچین بۆ شه‌رع بۆ لای قازی. جووه‌ به‌ ناچاری به‌خۆی و که‌ره‌که‌یه‌وه‌ شوینی که‌وتوو چوون بۆ لای قازی. شیرمه‌رده‌ به‌قازی وت: قوربان ئەم که‌ره‌ هی منه‌و جووه‌ زه‌وتی کردوه‌ نامداته‌وه‌؟

قازی رووی کردە جووہ و پیتی وت:
 تۆ لەو کەسانە ی کە ئیماندارن
 جووہ زانی دنیا چ باسە وتی: قوربان!
 نە ئیماندارم نە بەدکردارم
 نە خاوەن مالم وە نە کەردارم
 هەلدیم و ئەرۆم هەدە هەدە
 کەر بە جی دێلم بۆ ئەم شیرمەردە

- دکتۆر ئەحمەد گێراپەوہ وتی:

لەو خۆشناوہ تیبە کە یەکیک ئەمری بە تاییبە تی ئەگەر یەکیکی تۆزی گەنج وە یا پیاویکی ناسراو بێ ژنان لە کۆرپی شینا دائەنیشن بۆی ئەگرن. یەکیک لە ژنەکان کە هەر ئیشی ئەوہ یە شت ئەلیت بە بالای مردوہ کەدا ئەوانی تریش لە سنگیان ئەدەن و ئەلین: وابوو. وتی: جاریک کورپیکی گەنج لە هەر تەل مردبوو. ئەو ژنە خوریا کەرە- کە واتە سەردەستە- ئەیلواندەوہ و ئەیوت: بەنان بوو، ئەوانی تریش لە سینگی خۆیان ئەداو ئەیانوت: وابوو. دەستی لە تەفەنگ بوو و تیان وابوو. وتی: قیتکە ی تاشان بوو، و تیان وابوو. وتی: کورپی تاشان، بوو و تیان وابوو. وتی: راوکەری بەرماران بوو، و تیان وا بوو. وتی بەقاوہ و قلیان بوو، ژنەکان دایان لە سنگیان و وتیان: ئەوہ ی تەقوونیدا نەبوو.

- ژنیکی کچیکی هەبوو دابوو بەشوو. کچە ملی نەئەهینایە ژیر بار بۆ میردە کە ی و خۆی نەئەدا بەدەستەوہ. چەند شەویکیان بەم جۆرە تیبەراند کورپی زاوا چووہ لای خەسووہ کە ی شکاتی کرد کە کچە کە ی خۆی نادا بەدەستەوہ. دایکی کچە کە چووہ لای کچە کە یەوہ و پیتی وت: رۆلە ئەوہ بۆ خۆت نادە ی بەدەستەوہ؟ بەسیە ئیتر عەزیە تی ئەو هەزارە مەدە. کچەش وتی: دایە دەعباکە ی دەعبا نیە هەر چەندە چاوم پێ ئەکەوێ زەنەقم ئەچی و ئەترسم و رگم هەلدێ.

دایکە کەش وتی: «رۆلە ئەیەرۆ دەعبات نەدیوہ دەعبا دەعباکە ی باوکی رەحمەتیت بوو هەر چەند ئەیکیتشا بەدایکتا وردە ئاھەنگ و گیز و هۆری پاشی شلەژە ی ئەخستە ئاواپی و مەر و مالاتی لەم سەر ئەگێراپەوہ بۆ ئەو سەر. کچم دیارە بەختیکی تۆزی باشت هەیە وازینتە خوا پیتی داوی لەوہ زیاتر ئاو مەزایەنە ناو دەمی دایکت.

- کابرایکی سەید ژنیکی دوستی ساز کردبوو خۆی کوتابووو پالی لهو وهخته‌دا که کوته‌که‌که‌ی پیوه ئەدا ژنه‌که وتی: مامه‌سه‌ید ئەترسم خەلک و خوا بوختانمان بۆ هه‌لبه‌ستن و هه‌يامان بچیت. مامه‌سه‌یدیش وتی: «ئەوی بوختانمان بۆ هه‌لئه‌به‌ستی جه‌دی گه‌وره‌م سلی الله علیه وسلم ئەدا له‌بن ده‌ستی».

- دوو ژن بووه شه‌ریان یه‌کێکیان به‌ئەویکه‌یانی وت: بچۆ به‌و لاوه هه‌ی واوا لێ کراوی هه‌مه‌سه‌ن گاهه‌. ئەوه چۆن له‌ رووت هه‌لدئێ قسه‌ ئەکه‌ی؟ ئەویش وتی: «هه‌ی کۆنه‌ قه‌ره‌ج هه‌مه‌سه‌ن منی گاهه‌ یا تۆ؟» کوتوپر له‌و وهخته‌دا هه‌مه‌سه‌ن به‌ویدا تێپه‌ری، ژنه‌که‌ رووی تێکرد و وتی: تۆ خوا خاله‌ هه‌مه‌سه‌ن ئەم کۆنه‌ لۆتیه‌ ده‌سته‌ چه‌وره‌که‌ی خۆی ئەهینێ به‌سه‌ر منا ئەسوێ ئەلێ: تۆ منت گاهه‌؟ تۆ که‌ی منت گاهه‌؟ خاله‌ هه‌مه‌سه‌نیش وتی: «کامجاریان ئەلێت؟»

- کابرایک شه‌وی به‌ ژنه‌که‌ی ئەلێ: ژنه‌که‌ به‌یانی ئەچم بۆ شار نه‌ختی کەل و پەل ئەستێم و ئەچمه‌ لای کێروه‌ستا یه‌کێش کاورا که‌به‌ری کۆل بووه ده‌مه‌نیا یه‌کی ئەویش ئەکه‌مه‌وه تۆیش چیت گه‌ره‌که‌ تا بۆت بێرم؟
ژنه‌ ئەلێ: خوا نه‌یورێ گشت شتیک هه‌س هه‌چم نه‌گه‌ره‌که‌ به‌لام که‌ چوێته‌ لای کاورا ی وه‌ستا بۆ ده‌مه‌نیا پینی بێژه پانی بستیک و درێژی دوو بست وێ وه‌و جووره‌ ده‌مه‌نیا ی بکاته‌وه، جا خۆیشت چیرت گه‌ره‌که‌ پینی بێژه.

- حاجی ئەوره‌حمانی کۆبی هه‌بوو جارێک نه‌چێ بۆ ئەو خۆشناوه‌تیه‌و ماوه‌یه‌ک ئەمینێته‌وه. خۆت ئەزانی ناشوکرێ نه‌بێ خواردنی هه‌ر خۆش له‌خۆشناوه‌تیه‌ هه‌ر گه‌نمه‌ کوتاوه‌. ئەویش له‌و ماوه‌دا له‌گه‌نمه‌کوتاوه‌ به‌و لاوه هه‌چی تری ده‌ست ناکه‌وێ هه‌ر زۆر زۆر هه‌له‌های برنج ئەکا.

روژیک سه‌ر له‌به‌یان کوتوپر گوێی له‌ده‌نگه‌ دنگی ئەبێ. خۆی بۆ خۆش ئەکا که‌ئمه‌ برنج ئەکوئن. ئەو روژه به‌یادی برنجه‌وه نیوه‌پۆ نیوه‌روژه ناکا ئەلێ: با ئیواره‌ زۆر بخۆم. ئیواره‌ پاش نوێژی شیوان ئاو دێتن و ده‌ست ئەشوا ئەویش سمیلی خۆی لێ داوه‌ته‌ لاوه‌ که‌ ئێسته‌ پلاو ئەخوا که‌نان دانه‌نرێ سه‌یر ئەکا هه‌ر گه‌نمه‌کوتاوه‌. به‌جاری ئەچیته‌ تاسه‌وه‌ و نایخوا سکیشی له‌برسانا هه‌ر قۆره‌ی دێ.

کابرائ خانه خوئی پئی نه لئ: عاجی ما ناخوی؟ نه لئ: ناخۆم. نه لئ: ئاخړ که ده ستت شوشت ما ناخوی؟ نه لئ: کوره که ده ستم ششت ده ستم لئی ششت.

- ژنیکی کورد منالیکی کورپه ی هه بوو هه لی نه په ران و نه م بهیتانه ی به سه را هه لئه دا:

خوا پیدا نیازم	هه و ژنه رات بخوازم
یه کئی تورک ته ماشا	یه کیککی دود پاشا
یه کئی رای سهر سینه	یه کئی رای په روپینه
یه کیککی رای ده رکۆلین	یه کیککی به ی تیکه گلین
یه کیکیش رای چلم هه لقۆرین	

- پیاویک هه بوو هه ژار بوو باسی مهردمی دنیای وا نه کرد:

نیوه ی سوار کلاش چه که	نیوه ی سوار محنه ته
نیوه ی غهرق غهزندی لاله	نیوه ی ئاتاج توپن شاله

تاقی کراوه کانی کوردی

- نه لئین نه گهر مهرد تووشی «پزوو» (په تا) بوو لنگه کلاشیک بکه نه ملی له کۆلی نه که وئ.

- نه لئین نه گهر منالئ تووشی «بازیله» بوو بینن زراوی گا ئاوه تاله که ی له گهل «شهویار» (سبر) پیکه وه تیکه لاکهن و بیسوون به سه ر سنگ و موسلدانیا بازیله که ی له کۆل نه که وئ.

- نه لئین نه گهر منالی کورپه که بهرچاوه زار و نه فهس کهوت له وه ختی زه رده په پری خوراوا قانگ به خنه سه ر ئاگر مناله که و دایکی مناله که خویانی پیا بگرن نه فهسی چاوه زاره که نامینن.

- نه لئین نه گهر منالی کورپه په نه چه گه و ره ی پئی خوی برد به ده ما و مژی نه وه کور به شوین خویا دیتیت.

- نه لئین ئافره تی سک پر نه گهر توزی زیاد «رهشکه» (سیاوله) بخوات به ره که ی نه خا.

- نه لئین نه گهر په پری سیسالکه که چه له «رخمه» له هه ر مالیکا بسووتینن هه ر

جر و جانه وه ریکی زیاندار له و ماله دا هه بین هه موو هه لدین.

- ئەلین ئەگەر ریقنە‌ی سیسارکە کەچەلە لەژێر ئاڤرەتی سکیڤردا بسوووتین بەرە‌کە‌ی ئەخا.
- ئەلین ئەگەر یەکن نینۆکی دەست و پینی پینکە‌وە بکا دایکی و باوکی پینکە‌وە ئەمرن.
- ئەلین پیاز لەمالا برویتری بەدیومە‌و ئەو ماله ویران ئەبێ.
- ئەلین سەری زل و گویی بچووک نیشانە‌ی ژیری و زیرەکیە. سەری بچووک زۆر گویی زلیش نیشانە‌ی بی ئەقلی و نەزانینە.
- ئەلین ژنی سک پر بنیشت بچووی لەپاشا ئەو منالە زۆر کات گوچیکە‌ی ژان ئەکا.
- ئەلین ژنی سک پر ئەگەر گوشتی گابخوا لەپاشا منالە‌کە‌ی تووشی باژیلە ئەبێ.
- ئەلین ئەگەر جووگی تازە لە هیلکە دەرچوو لەدە‌نوکە‌وە هەلبیگری ئەگەر جولایە‌وە ئەو کە‌لە‌شیرە ئەگەر نە‌جولایە‌وە ئەو مریشکە.
- ئەلین ئاڤرەتی سک پر کە دلە‌کزه بیگری ئەو مە‌ناله‌کە‌ی توو‌کە‌ سەری هە‌یە.
- ئەلین منالی ژیر پینی بخورینی ورگن ئەبێ.
- ئەلین گولی هیرۆو ناو‌کە‌ بە‌هێ پینکە‌وە بکولیتندرین بکرین بە چا و پیاو بیخواتە‌وە بۆ‌هە‌لامەت باشە.
- ئەلین ئەگەر منال چوو‌ه تە‌وسە‌وە بینن لەو کاتە‌دا کە تە‌وسە‌کە ئە‌یاتە‌وە تۆزێ لە‌جلە‌کە‌ی بە‌ری لە عاستی ناو مۆرتخە‌ی پشتیە‌وە بە‌مقە‌ست هە‌لینن بیسووتین لە‌لایە‌وە، ئە‌مجا بزماریکیش لەو عاستە‌دا -واتە ئەو شوینە‌کە پیرانە‌کە‌ی تیا کرا‌وه- بکوتن بە‌ئەرزا تە‌وسکە‌ی لە‌کۆل ئە‌کە‌وێ.
- ئەلین بە‌هاوین نینۆک زۆرتر دێ تا زستان.
- ئەلین منال کە خە‌تە‌نە ئە‌کری ئەو زیادە پیتستە‌ی کە ئە‌بیرن، هە‌لیگرن بە‌پە‌تیکە‌وە وشک ئە‌بیتە‌وە، هەر وەخت ئەو منالە‌وە یا منالیکێ‌تر بە «بۆن» کە‌وت بینن زیادە پیتستە‌کە‌ بخە‌نە ناو ئاوو هە‌لیقلە‌قینن سەر و مێشکی منالە‌کە‌ بشۆن و ملازوی هە‌لبە‌دە‌نە‌وە بە‌لام پە‌نجە‌کە بە‌و ئاو تەر بکری بۆ‌نە‌کە‌ی لە‌کۆل ئە‌کە‌وێ.
- ئەلین یە‌کن میز وە‌یا ئاو بە‌پشیلە‌وە یا سە‌گ بکا بالوو‌ک دەر ئە‌کا.
- ئەلین هەر کە‌سە زەرە‌دە‌والە‌یک بکوژی خورما‌یە‌کی لە‌بە‌ه‌شتا ئە‌دری‌تی.
- ئەلین لە‌کاتی نووسینا ئە‌گەر قە‌لە‌م سەر و بن هاتە‌ دە‌ستە‌وە، ئە‌و پاره‌ دپتە‌ دە‌ست ئە‌و کە‌سە.

- ئەلین ئاوی ریواس لەگەڵ ئاردی جو تیکەل بکری ئەو کەسە ی که زییکە وەیا سوورەبای هەیه لەشی خۆی بەهەنوی چاک ئەبیتەو.

- ئەلین ئاوی ریواس بو «وەبا، ژانەسەر، زەردووی و فشار خوین» باشە.

- ئەلین خواردنی ریواس بو بەهیز بوونی دل و جگەر باشە.

- ئەلین قارچک زور خواردن ئەبیتە هۆی نەخۆشی کۆلنج و ورگ و نەهیشتی تۆوی منال.

- ئەلین زنی سک پر کەماری چاو پێ کەوت منالە کە لەپاشا هەر زمان دەردینێ.

- ئەلین ئەگەر یەکن تووشی زەحیری بوو سێ رۆژ خۆی بگریته برنجی رۆن کەم خواردن یەعنی قوبولی رۆن چاک ئەبیتەو.

- ئەلین هەویر کە پەری ئەوە میوان دبت.

- ئەلین تەنگیک کە هەزار نیچیری کوشتیبت ئیتر نیچیر لەبەری راناکاو خۆی ئەدا بەدەستەو بو.

- ئەلین یەکن سەیری ئەو کەسە بکا کە هەلواسراو-واتە دراو تەدار- کەم فیکر ئەبێ.

- ئەلین یەکن ئەسپێ بەزیندویتی فری بدا شتی زوو لەفیکر ئەچیتەو.

- ئەلین ئەگەر مشک لەشتیکی خوارد وەیا خواردەو ئەگەر یەکیک لەو شتە بخواتەو کەم فیکر ئەبێ.

- ئەلین خواردنی سیوی ترش کەم فیکری دینێ.

- ئەلین زور خۆتدەنەوێ کیلی قەبر ئەبیتە هۆی شت لەفیکر چوونەو.

- ئەلین یەکن میز بکاتە ناو ئاوی راوەستاو کەم فیکر ئەبێ.

- ئەلین ئەگەر یەکن سێبەرۆی هەبوو شاخی گا بسووتینێ و تیکەلاو بەخواردنی بکا و بیخوا سێبەرۆکە ی لەکۆل ئەکەوێ.

- ئەلین ئەگەر بەزراوی گا هەر داریک بەهەنۆن ئەو دارە کرم هەلناھینێ.

- ئەلین: رەقینە ی پێی گا بسووتینێ و بەهینێ بەدەم و دانا دانەکان سێی ئەبنەو.

- ئەلین خواردنی شیری مانگای زەرد زەردویتی لائەبا ئەگەر لەگەڵ دۆدا بخورێ بو نەهیشتی مایەسیری باشە.

- ئەلین زراوی بز لەگەڵ «نەوشادر» دا تیکەلاو بکری لەلەشی ئینسانا ئەو شوینە ی کەمووی هەیه بیانەوێ ئیتر مووی لێ نەبێ مەکان هەلکەنن لەو زراو و نەوشادری لیبدری

ئیتر مووی لیتاین.

- ئەلین بەشیری بزن لەسەر کاغەز بنووسرئ خەتەکی دەرناکەوئ، بەلام کە خۆلەمیشی پتووە کرا خەتە کە دەرئە کە ویتەو.
- ئەلین ئەگەر تەنراوی جالجالو کە بخریتە سەر تازە برینی تەر و نایەلئ خۆیتە کەشی ئەو هەستینیتەو.
- ئەلین زیوئ کە رەنگی تیکچووئ تەنراوی جالجالو کە ی پیا بینن رەنگ هەلدینیتەو.
- ئەلین مقناتیشی ئاسنکیش کە سیری لئ نزیک خرایەو ئەو ئەو هیزی راکیشانی نامینی بەلام کە بەسەرکە بیهەنوون هیزە کە ی بو ئەگەریتەو.
- ئەلین کە حوشر چاوی بکەوئ بەئەستیرە ی سەوێل هەر خیرا ئەمرئ.
- ئەلین: تووکی حوشر یسووتینرئ و بخریتە سەر ئەو شویتە کە خۆیتە ناو هەستینیتەو ئیتر گورج خۆیتە کە دەو هەستینیتەو.
- ئەلین: ژنی نەزۆک ئەگەر مۆخی لەو لاقی حوشر بیچینئ بە تووی لۆکەو یا خۆریەو لەپاش پاک بوونەو ی لەحەیز سئ رۆژ ئەو شافە هەلبگرئ و لەگەل مێردە کە یا پیکەو دەروست بین سکی پر ئەبئ.
- ئەلین: نەپیاوی پیر بنیرە بو کەرکڕین، نەپیاوی برسی بنیرە بو نان کڕین، نەپیاوی گەنج بنیرە بو ژن خواستن.
- قسە کەش ئەو یە کە پیاو پیرە کە لە بەر پیری کەری چاک و خراب لیک جیا ناکاتەو هەر ئەلئ پیم لە ئەرز بېرئ هەر باشە. پیاو برسێیە کەش لە بەر برسیتی نانی چاک و خراب لیک جیا ناکاتەو هەر ئەلئ سکم پرکاتەو چاکە. پیاو گەنجە کەش لە بەر چلیسی ژنی جوان و ناشیرین لیک ناکاتەو هەر ئەلئ ئیشم جئ بەجئ ببئ هەر چۆن ببئ هەر باشە.
- ئەلین: ئەگەر پیاو رۆدبوو ژنە کە ی بەئازارەو دەرنەنگ منالی ئەبئ.
- ئەلین: یە کئ ئەلامە تئ بی نافە کە ی دەرپیکە ی خۆی بگرئ بەئاگرا و بوئی بکا ئەلامە تە کە ی لەکۆل ئەکەوئ.
- ئەلین: ژنی سکپەر کە رووی زەر دەو و باریک بوو ئەو سکه کە کوڕ ئەبئ؛ ئەگەر گەش و بان و بۆر بوو ئەو کچ ئەبئ.
- ئەلین: منالی ساوا ئەگەر کۆشی خۆی گرت و هەلیدایەو ئەو داوای رۆژی ئەکا بو باوک و دایکی.
- ئەلین: منال کە لەبیشکە دا نەبوو بیشکە کە یان رازەند ئەو منالە ژان ئەکا.
- ئەلین: چۆلە کە و کێچ لەگوندی «تەوێلە» دا نیە.

- ئەلەین: ئەگەر یەكئ «رەت الجنبی» بوو، قرژال بېشینی و لئی بنی یا ئەیکوژی یا چاکی ئەکاتەوه.

- ئەلەین: یەكئ کە چاوی بفرئ تۆزە نانیکی بخاتە سەر فرینەکە ی ئەوه سستیتهوه.

- ئەلەین: مرشک کاتئ هیلکە ئەکا لەو کاتەدا کە هیلکە کە لەقنگی دەرئەچن پیتش ئەوه هەوا ی لیکهوی ئەو هیلکە بەر هەر شتیک بکهوی وە یا بکهوی بەسەر هەر شتیکا وینە ی ئەو شتە وەرئەگرئ.

- ئەلەین: کەرۆشک و تویە هەر چوار بەلم بە گەلی ئەو کە بیانوو کە ئەمینتە سەر قبوولیەوه.

- ئەلەین: ئەگەر مار تەماشای زومورت بکا کویر ئەبئ.

- ئەلەین: ئەگەر یەكئ «چفنگ» (فشار)ی هەبوو بئینی ۶۰ دەنک عەناب لەگەل مستی جاتری وشک (ئەگەر جاتری تەر نەبوو ئەگەینا ئەگەر تەریش بوو ئەوه نەدە بئ کە ئەگەر وشک کریتەوه مستیک بگریتهوه) سەر لەئێوارە بیکاتە ناو خامتیک و نزیکە ی پینج شەش پیالە ئاوی تیکا تا بەیانی لەناو ئاوه کەدا بەمینتەوه بەتەواوی تام ئەداتەوه. ئیتر هەر لەناو ئەو ئاوهدا بەمینتەوه ئەمجا بئینی هەموو نان خواردنیک نیستکانیکی لئ بخواتەوه، ئەتوانی چ دوو سئ روژیش هەر جارە کە نیستکانەکە ی لئ ئەخواتەوه نیستکانیکی تر ئاوی تیکاتەوه کە ئەو ژەمە تەواو بوو دیسان هەر وەکوو و ترا ژەمیک تر بگریتهوه بەم جۆرە ماوه یەک لەسەری برۆا زەختەکە ی نامینی و لەکۆلی ئەکەوی.

- ئەلەین: ئەگەر یەكئ گوئی ژان بکا پیاز بېشینی تۆکەکە ی هیشتا بەتەواوی سارد نەبووتەوه بئینتە ناو کونی گوئی ئیتر ژانی نامینی.

- ئەلەین: ئەگەر یەكئ میزی رانئەگرت بەروو بکولینی ئاوه کە ی بخواتەوه، وە یا بەرووه کە بەرژاوی بخوا میزە جۆرتکەکە ی لەکۆل ئەکەوی.

- ئەلەین: یەكئ ئەگەر دەردی بەلەکی هەبوو بەپتی پینخاوس بە هەر شوینیکا برۆا ئەو شوین پیتی ئیتر گیای لیناروی.

- ئەلەین: پیای کویر زۆر حەز لەژن ئەکا و پیای خەساو چاوی زۆر تیزە.

- ئەلەین: یەكئ نەخۆشی شەکری هەبئ خۆی بگریته خواردنی «شەوهەر» (سپهەر) نەخۆشیە کە ی بەتەواوی لئ ئەکەوی.

- ئەلەین: کچ و ژن بەوه جیا ئەکریتەوه کچ هەلئەستی برۆا لەپنشا پتی چەپی پیتش ئەخا، ژن پتی راستی پیتش ئەخا.

- ئەلەین: یەكئ سكي بچئ به ئەندازەي ئیستكانئ ئاوي پوونگه بخواته‌وه له‌كۆلي ئەكه‌وي؛ واته پوونگه‌كه ئەگەر تەر بوو ئاوه‌كه‌ي بگوشن ئەگەر وشك بوو ئاوي تێكه‌ن ئەوه‌نده‌ي بکولینن تا ئاوه ساغه‌كه‌ي خۆي ئەمینیته‌وه.
- ئەلەین: ئەگەر یەكئ سكي بچئ نوک بخوا ئە‌یوه‌ستیئیته‌وه.
- ئەلەین: ئەگەر یەكئ دەنگي بنووسئ فنجانی قاوه‌ي تال، رۆنی زه‌نگي تییكرئ و بیخواته‌وه ده‌نگه‌كه‌ي به‌ره‌لا ئە‌بئ.
- ئەلەین: ئەگەر یەكئ بریندار بوو برینه‌كه‌ له‌گۆشتدا بوو، میزی مانگای زه‌رد بینن بیکولینن ئەوه‌نده بکولي تا ئە‌بئ به‌ معج‌وون، ئە‌مجا بیکه‌ن به‌ فتیله ئە‌گەر برینه‌كه‌ کۆن بوو هەر لئی بنین چاک ئە‌بیته‌وه.
- ئەلەین: ئەگەر یەكئ تووشی سییه‌رۆ بوو سیر بیئنی وه‌کوو چۆن ده‌نك ده‌نكه‌و ده‌نكه‌کانی پێكه‌وه نووساون لیکیان بکاته‌وه. ئە‌مجا ئە‌و ده‌نکانه به‌ ده‌رزی کون‌کون بکا به‌جۆرئ كه‌ کونه‌کان دیوه‌و دیو بین ده‌نكي چه‌ند کونی وای تیبکا. له‌ وه‌ختی نووستنا ئە‌و ده‌نکانا قوت بدا یه‌ك دوو شه‌و وا بکا سییه‌رۆكه‌ي له‌كۆل ئە‌كه‌وي.
- ئەلەین: بۆن کردنی ره‌یحانه بۆ هه‌لامه‌ت باشه‌.
- ئەلەین: ئەگەر مار چاوی به‌ ئینسانی روت بکه‌وی لئی هه‌لدئ.
- ئەلەین: چای وشك له‌گه‌ل زه‌ردپنه‌ي هیلکه‌ بکرئ به‌مه‌عجون و بکرئ به‌شاف ئە‌و که‌سه‌ي سكي ئە‌چئ هه‌لیگرئ بۆی باشه‌.
- ئەلەین: یه‌كئ وشکه‌ بیریۆ هه‌بوو لیمۆی ترش به‌ تویکله‌که‌یه‌وه به‌سه‌ر یه‌کا بگوشرئ و ئاوه‌كه‌ي بگیری سئ ئیستکان له‌و ئاوه بخواته‌وه چاک ئە‌بیته‌وه.
- ئەلەین: یه‌كئ نه‌خۆشی شه‌کری هه‌بوو ناوکی خورمای ناوی به‌هاریته‌وه‌و ورد وورد پاشان وه‌کوو قاوه‌ لئ بنئ و بیخواته‌وه چاک ئە‌بیته‌وه.
- ئەلەین: یه‌كئ هه‌ر ئە‌رشایه‌وه قۆیناخی بده‌نئ چاک ئە‌بیته‌وه.
- ئەلەین: یه‌كئ پێکه‌نین بیگرئ سه‌یری نینۆکی خۆي بکا پێکه‌نینه‌كه‌ي لا ئە‌چئ.
- ئەلەین: له‌و کورده‌واره‌ له‌ ئاوابی کاکه‌، سه‌گی ره‌ش لوورانی ئە‌وه به‌لایه‌ك دیت به‌سه‌ر ئە‌و ئاوابیه‌داو سه‌گه‌که‌ له‌دووره‌وه چاوی لێیه ئە‌لوورینئ ئە‌لئ: له‌م ئاوابیه‌ دوور بیت که‌ به‌لاکه‌ نزیک که‌وته‌وه ئە‌و هه‌ر ئە‌لوورینئ و ئە‌لئ: له‌مالی خاوه‌نه‌که‌م دوور بیت. که‌ به‌لا هاتوو رووبه‌رووی ئە‌و نزیک که‌وته‌وه کلک ئە‌گرئ به‌ناو گه‌لیا و به‌لووره ئە‌روا و ئە‌لئ: «له‌خۆم به‌دوور بئ».

بدرگی شه‌شده‌م

۱۳۹۸ هـ / ۱۹۷۸ م

پێشهکی

بیری منالی تێژه. سال سالی ۱۳۴۷ ی هیجری بوو، سەید ئەحمەد ناویک بۆ جاری سێیهەم لە مەککە و مەدینەو پەخشیهکی بلاو کردەووە کە پێغهەمبەر (د. خ) لەخەوا پێی وتووم لە سالی ۱۳۵۰ دا دنیا دوایی دیت، کێوکان ئەرووخین و عالەم ئیتر هەپەرون بە هەپەرون ئەبیت.

فلانی! لەمزگەوتەکان و لەمالەکانا شین وشەپۆریک بوو ئەو سەری دیار نەبیتەووە. شیخ جەلالی برای شیخ نەجیبی قەرەداغی، حاجی فەتاحی قەزاز، ئەحمەدی قادر چاوش، حاجی مەحمەدی عەنەبەر و گەلێکی تریش - یا رەبی بەرەحمەت بن! - لەسەر سەکۆکە ی مزگەوتی شیخ جەلال پرمەپرم ئەگریان و دەستەسەرەکە ی دەستیان بەتەواوی تەپبوو بوو؛ عالەمەکە ی تریش بۆ گریان شوپیان ئەکەوتن. منی نەگبەتیش هەر ئەگریام. ئەوا ئەوان وەکوو کابرا وتی بەهەر جا! من بۆچی؟ من هیشتا لەناو منالانا یاریم ئەکرد، نەئەمزانی دنیا چیه، نە قیامەت.

سال بوو بە ۱۳۵۰، دنیا نەبوو بەدنیئاخری. لەدوای ئەوەش سال هەر سنگی ئەنا بۆ پێشهووە. تا بوو بەسالی ۱۳۸۹ دنیا هەر وەکوو خۆی مایهوەو نەبوو بەدنیئاخری. وا دیار بوو سید ئەحمەد -خوا سەلامەتی کا!- خەوەکە ی دەست هەلبەست بوو. لەماوەی ئەم ۵۱ سالەدا تۆ ئەزانی چ جۆرە کارەساتانی روویان دا؟ وەکوو ئەلێ: رۆژان رۆژی لەدوایه؛ رۆژی پێری رۆی، رۆژی دوینی هات، دوینی ئیمرو ی بەشوینا هات. هەموو وەکوو تۆمار پێچرایهوە.

با بیینه‌وه سه‌ر سالی ۱۹۵۷ی میلادی. له‌و ساله‌دا به‌حساب بوو به ۳۰. سال دوا‌ی دوا‌یی هاتنی به‌خه‌وه‌که‌ی سه‌ی نه‌حمده له‌باتی نه‌وه دنیا دوا‌یی بیت، که‌چی به‌رگی یه‌که‌می «رشته‌ی مرواری» له‌دایک بوو. هه‌ر نه‌و ساله به‌رگیکی تر. سالی ۱۹۵۸ به‌رگی سینه‌م، ۱۹۶۹ به‌رگی چوارم، ۱۹۷۲ به‌رگی پینجه‌م. له‌و ماوه‌وه تا ئیستا ئیش و کاریتر ماوه‌ی نه‌دام بتوان له‌سه‌ری برۆم. نه‌وا له‌م ساله‌دا سالی ۱۹۷۸ گه‌رامه‌وه بو کۆنه‌چال. بو ده‌رکردنی به‌رگی شه‌شم. نه‌مه‌ی که له‌به‌رده‌ستتایه.

ئم! مامۆستا نه‌لی رشته‌ی مرواری له‌و ساله‌دا له‌ دایک بوو، لای وایه شیری به‌گۆی گرتوو. وه‌یا نه‌ستیره‌ی له‌ئاسمان هیناوه‌ته خواره‌وه، یا که‌شتی له‌ئه‌رزوه بردوه بو ئاسمان. برا کالا له‌قه‌د بالایه. نه‌و نه‌ته‌ویه که که‌شتی بردوه بو ئاسمان غه‌یری نه‌ته‌وه‌که‌ی منه. من که له‌ نه‌ته‌وه‌ی کوردم هه‌ر نه‌وه‌نده‌م له‌ده‌ست دئ. تو ده‌رزیه‌ک دروست بکه من سووزنیک دروست نه‌که‌م؛ من دریغیم نه‌کردوه هه‌ر نه‌وه‌نده‌م له‌ده‌ست دیت. هه‌موو که‌س نایب به‌داهینه‌رو دوکتور و موه‌ندس و کیمیا‌گه‌ر. نان بو نانه‌وا و گوشت بو قه‌ساب. من نه‌وه‌م له‌ده‌ست دیت که خزمه‌تی نه‌ته‌وه بکه‌م له‌ریگای نه‌ده‌به‌وه. تا به‌ئینم له‌و ریگایه‌دا ئینشاللا دریغ ناکه‌م.

له‌ماوه‌ی نه‌م ۲۱ ساله‌دا گه‌لی له‌دۆستانی دیرینه‌م له‌ده‌ست ده‌رچون. گه‌لی له‌و که‌سانه که شتیان بو گه‌یرابومه‌وه، وه‌یا بۆیان نه‌ناردم بو «رشته‌ی مرواری» له‌ده‌سم ده‌ر چون و پرویان کرده‌وه بو باره‌گای ئیزه‌دی. وا دیاره خه‌وه‌که‌ی سه‌ی نه‌حمده له‌ماوه‌ی نه‌م په‌نجایه‌ک ساله‌دا به‌چاو نه‌وانه‌وه هه‌ندیکی هاته‌دی. نه‌وان پۆیشتن و من هه‌ر مامه‌وه. له‌به‌رگی یه‌که‌مه‌وه دوور نییه هه‌ندی که‌س بیانوتایه نه‌ویش نه‌چینه ناو کووپه‌له‌که، که‌چی دووم هات و من نه‌چووم، سینه‌م هات و من نه‌چووم، چواره‌م و پینجه‌م هات هه‌ر نه‌چووم، خو به‌خوا هه‌ر نه‌چم؛ «مه‌وله‌وی» نه‌لی:

وه‌مه‌رگت دیدم هانه گوزه‌ردا منیج رای لای تۆن، ئارۆ نه‌فهردا

به‌لام تو خوا وازم لینه‌هه‌ بازلیا و پلایویکی تر بکه‌ین.

نالیم نه‌ده‌ب چیه‌وه که‌لکی چیه‌وه بو نه‌ته‌وه؛ چونکه له‌پیشه‌کی به‌رگه‌کانی ترا نه‌مه‌م زۆر وتوو، زۆر وتیش قورعان خۆشه‌! لیره‌دا هه‌ر نه‌وه‌نده نه‌لیم «رشته‌ی مرواری» چه‌ند به‌ریکی به‌که‌لکی هه‌یه: یه‌که‌م نه‌ده‌به و نه‌ده‌ب نه‌ته‌ویه. دووم ریبازیکه بو خۆینده‌وه‌ی کوردی. زۆر شت هه‌یه ریبازه، به‌لام نه‌م وا له‌مرۆف نه‌کا پتوه به‌جیت و بیخۆینته‌وه‌وه هه‌یج ناچه‌تیشی نه‌چی، چونکه زاخاویکه بو میشک. سینه‌م وه‌کوو له‌ش پتویسته به‌حه‌سانه‌وه،

فیکرو میتشکیش ئەو پینوئیسینیە هیە. حەسانەوە ی فیکر ئەو یە کە خۆشیەکی بگاتی بەبی ئەو کە لەشە کە بۆی بکەوێتە عەزیزەتەو. قسەکانی «رشتە ی مرواری» تۆ بەگالتە وەری ئەگری و خۆشیەک روو ئەکاتە فیکرو میتشکت. لەگەل ئەم خۆشیەشا دەرسێکە بۆ هەموو رووداویکی زیان، کە ئەم دەرسە لە پشت پەردە ی خوێندنەو کەوێە.

شتیکێ تر ماوێتەو بە بیلیم:

ئەو سالە کە لە «وەندەرینە» بووین، سەبەتە یە ترێ دۆشاوی گیانمان ئەهینا بۆ حاجی فەرەجی پلاوخور لەشار بە چوار روپیە و سێ عانە. حاجی فەرەجی رەحمەتی هەر لە بەیانێوە تا ئێوارە بەلایەو ئەمایەو لەبەر گرانیی بۆی ئەئەفرۆشرا. زەمانی ھۆقەبوو، نەک ھۆقە ی ئەستەموول، بەلکە ھۆقە ی سلیمانی کە سێ کیلوو نیوی ئیستە بوو. ھۆقە ی ئەدا بە چوار عانە کە سێ نەبوو بلێ کەرت بەچەند. ئەیانووت بەخوا گرانی پیمان ناکرێ.

ئێستە لەسەر مەرج تۆ کیلوویک - ئەو کە ھۆقەیک - لەو ترێ دۆشاوی بەدە بەمن بە ھەشت روپیە کە ئەکاتە شەشسەد فەلس، من دووات بۆ ئەکەم. دەسا حاجی فەرەج لە کویت گۆر ھەلتە کێنە. کەچی بۆ بەدبەختی من ھەر شتیکی دەرنەکەم و ھەر شتیکی ئەنووسم، ئەلین ئای بەخوا گرانی! بەخوا زۆر دلەم پیتی خۆش ئەبێ ئەگەر ئەم قسە یە نەکە ی، ئەو وەختە ھەر دوو کمان پێکەوێ دەست ئەگرین بە دەستی یە کەوێ. بەدوو قۆلی ئەچین بۆ جەحەنەم، یا بۆ بەھەشت! تۆ سەر پشک بە. کامیت ئەوئ من شوینت ئەکەوم ھەر بەو شەرتە نەلیت کتیبە کە گرانی. زۆر لەم قسە یە ئەترسم! ئای ترس! ھەر شتیکی تر بلیت گەردنی خۆم و خۆت ئازاد بێ.

عدلائەدین سەجادی

۱۹۷۸/۵/۲۸

تافگه‌ی نیلاخ

- دوو برا لیفه‌یکئی بچووکیان کریبوو. دنیا زستان بوو، شهوئی ویستیان پی بنۆن کابراهه‌کی کوردیش بوو به‌میوانیان چوو له‌ناوه‌پراستیانه‌وه پراکشا. شهوئی به‌ته‌واوی ساردی کرد، براكان هەر یه‌که له‌بهر سه‌رما لیفه‌که‌یان بۆ لای خۆیان پائه‌کیشا. کابراهی میوانیش هیچ نقه‌ی نه‌ئه‌کرد، ته‌نها ئه‌وه نه‌بی ئه‌یوت: «من پاره‌م نه‌داوه پراینایکیشم». له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش هەر کام له‌وان رایان‌بکیشایه به‌شی ئه‌وی هەر ئه‌مایه‌وه.

- مه‌لا یوسف هه‌بوو له «ته‌نگیسه‌ر»، مه‌لا عه‌لیش له «سه‌رزهل»؛ سه‌رزهل و ته‌نگیسه‌ر دوو گوندن له‌قه‌ره‌داغ. که یه‌کێک ئه‌چوو پرسیاریکی شه‌رعی له مه‌لایوسف ئه‌کرد مه‌لا یوسف ئه‌یوت: «برا ئه‌مه گیای من و مه‌لاعه‌لی سه‌رزهل نییه؛ ئه‌مه گیای شیخ نه‌جیبی قه‌ره‌داغه». شیخ نه‌جیب ه‌امینکی زۆر گه‌وره بوو له زه‌ردیاوای قه‌ره‌داغ. مه‌لاعه‌لی چه‌ند جارێک ئه‌م قسه‌ی مه‌لا یوسفه ئه‌بیستته‌وه. پۆژیک ئیتر جیقلدانه‌ی هه‌لیناگرئ ئه‌چیته سه‌ر مه‌لایوسف پیتی ئه‌لی: «مه‌لایوسف! خوا بنگرئ تو که شتیکی نازانی من به‌خۆته‌وه بۆچ ئه‌پینچی؟ به‌چیدا ئه‌زانی که منیش نایزانم؟»

- کابراهه‌کی کوردی جافه‌تی برینیک له لارانی هاتبوو خۆی چاوی لینه‌بوو. دوانزه کورپی هه‌بوو به‌یه‌کێکیانی وت: «ئا، رۆله وه‌ره سه‌یریکی بکه بزانه‌چۆنه؟» کورپه‌هات و سه‌یری کرد وتی: «باوه، ئاوی تی‌زاوه». پووی کرده یه‌کێکی تریان پیتی وت: «رۆله! ئاتۆش وه‌ره سه‌یریکی بکه». ئه‌ویش هات وتی: «بابه سه‌ره‌که‌ی سوور بووه‌ته‌وه؛ لام وایه ده‌مه‌ده‌می گه‌یشتیه‌تی». بانگی یه‌کێکی تریان کرد ئه‌ویش هات قسه‌یکه‌تری کرد. تا هەر دوانزه‌یان هاتن و هەر یه‌که به‌جۆریک پێیان وت. پاشان کابراهی سه‌ری به‌رز کرده‌وه وتی: «ئو! خوا خه‌لکی وه‌یه‌ک که سه‌وه هه‌موو خه‌به‌ریکی له ئه‌سته‌مووله‌وه بۆ تیره‌وه، من وه دوانزه کورپه‌وه خه‌وه‌ریکی راستم له قنگمه‌وه تاگۆیچکه‌م ده‌ست ناکه‌وی».

- دزیک شه‌ویک ئه‌چیته‌ ماله‌کوردیک هەر چه‌نده ئه‌گه‌رئ هه‌چی ده‌ست ناکه‌وی، به‌ناچاری ملی رئ ئه‌گرئ و به‌ره‌و دوا ئه‌گه‌رپته‌وه. خاوه‌ن ماله‌که ئاگای لیه‌، پیتی ئه‌لی:

«بەخىرى باوكت قاپپەكە پىتوھەدە». ئەوئىش ئەلئى: «بەرەشە بابتەوھە، زۆرم لىت دەستكەوت پىنگارىكىشم پىبكە».

- حاجى دەروئىش ھەبوو ھەر شتى خوا داينابوو ئەو نەبىوو؛ خانووە شىرىكى ھەبوو ستارى تىدا گرتىوو. شەويك بۆ پەن دىزىك رىتى لى ھەلە ئەبى و ئەچىتە مالەكەى. ھەرچەندە ئەگەرئى ھىچى دەست ناكەوئى. حاجى دەروئىش لى بەئاگا دىت پىتى ئەلئى: «مال وىران! من بە رۆزى روناك ھىچم لى دەست ناكەوئى؛ تۆ بەشەوى تارىك مەگەرگوى تىا كۆ بكە پتەوھە».

- مەلا ئەحمەدى ەنەبى ھەبوو لەسلىمانى لىيان ئەپرسى مەلا ئەحمەد راست ئەكەن ئەلئى تۆ ھەتتىو بازىت؟ ئەوئىش ئەيوت: «بەقسەى خەلك وا ئەلئى».

- كابرەك لە زوورى مزگەوتىكا خەرىك بوو كەرىكى ئەگا، كابرەكەى تر بەسەرىا چوو تىكى لىكرد و پىتى وت: تۆ ھىچ شەرم ناكەى لە زوورى مزگەوتا ئىشى وا ئەكەى؟ كابرەك كەركى ئاوپىكى لىداپەوھە وتى: «ئا تۆ لىمگەرئى تالەم ئىشە خىرە ئەمەوھە، با ھەروا تۆ تفت كردين لەخانەى خوا».

- كابرەكەى كورد زىكى ھەبوو، ژنەكەى مرد. تۆپەلئى قورئى دابەسەرىا و دەپتى ژنەكەى ھىنا خستىە سەرشانى و دەستى كرد بە باوكەرئى. خەلكەكە ھەر لەدوورەوھە سەرىان ئەكرد. ئەمىش بانگى كرد: «ئەرى عەشرەت! روى باوكى تايفەتان رەش وئى! ئەوھ بۆچ شىوھەم لەگەل ناكەن؟ بۆچ ھەر ژنى منوو؟»

لەپاش شەش ھەو رۆز رۆزىك ھاو مالەكانى چوئە لای دىسان دەستى كەردەوھە بەگرىان و باوكەرئى. خەلكەكە وتىيان: برا! ئەوھەندە مەگرئى، گرئان كەلكى نىبە؛ دوغەى بۆ بكە. وتى: «بەخوا عەشرەت بۆ خۆى ناگرئىم، بىرى قسەخۆش خۆشەكانى ئەكەمەوھە ئىتر خۆم پى ناگرئى. تەنانەت يەكئى لەقسە خۆشەكانى ئەوھە بوو ئىوارەك دوو بەدوو لە دەورى مەنجەلە شىرەكە دانىشتىوئىن تىكى كەند. من وتم بەكئىم، ئەو وتى نەوھەللا بە رىشت. ئىنجا ئەو قسەخۆشانە كە بىرم ئەكەوئىتەوھە ئىترچۆن نەگرئىم؟»

- جارېک کوروکال کو ټه‌بنه‌وه له‌سليمانی ټه‌لین بابچین بو لای ټه‌حی کړنوو ټوزیک له‌گه‌لی رابویرین. ټه‌چن له‌و ده‌شتی ټزیکي کارېکي دایکي پاشایه‌دا ټووشی ټه‌بن. ده‌ست ټه‌کن به‌قسه‌کردن له‌گه‌لیا. یه‌کيکیان ټه‌لی: خاله‌حمه‌د با له‌م شویته‌دا خانوویکت بو دروست که‌ین؛ به‌شه‌وانه‌یسا ټیاپا کو ټه‌بینه‌وه گوره‌وی بازی و شتی ټیدا ټه‌که‌ین. یه‌کيکی تر هله‌داتې ټه‌لی: ټه‌م شویته‌ی بو زووری دانیشتن، ټه‌مه‌یان من دروستی ټه‌که‌م. یه‌کيکی تر ټه‌لی به‌ره‌یوانه‌که‌شی من دروستی ټه‌که‌م. یه‌کيکی تر ټه‌لی سه‌ر نووره‌که‌شی له‌سه‌ر من. به‌مجوره‌ هر یه‌که قسه‌یک ټه‌کن.

کتوپر یه‌کيک له‌و ناوه‌دا ټرېک ټه‌که‌نی. خیرا خاله‌حمه‌د هله‌داتې ټه‌لی: «ټه‌م شویته‌شی بو شویتنی ټاو ده‌سته‌که‌ی. هه‌مووتان درو ټه‌کن ټه‌نها ټه‌م نه‌بی [راست] ټه‌کا».

- وتی ده‌می سال بوو دلیم چوو بوو له‌ټه‌حمه‌دی حاجی. ټه‌حمه‌د مه‌گر هر من بزائم چ کورېکي شوخ و شه‌نگ بوو؛ له‌شانزه سالانا ټه‌توت مانگی چوارده‌یه. ره‌شی چاو و بروی، سووری سه‌رگونا خره‌که‌ی، باریکي لیبو لووته‌که‌ی، ټه‌مانه هه‌موو له‌گه‌ل ټه‌و له‌ش و لاره‌یدا که ټه‌توت به‌فري یه‌ک شه‌وه‌یه‌و خویتنی دلی منی به‌سه‌را رږاوه شورشینکیان خستبووه دلمه‌وه. نه‌شم ټه‌ویرا بیدرکینم ټه‌م وت نه‌وه‌ک لیم زیز بی.

رږږیکیان ده‌مه ده‌می ټیواره بوو چوومه حه‌مامی حاجی عه‌لی له‌سليمانی. که چوومه زووره‌وه ته‌ماشام کرد وا ټه‌حمه‌د به‌رووت و قووتی له‌وئ خوی ټه‌شوا، حه‌مامیش که‌سی تری ټیدا نییه. که ټه‌حمه‌د به‌و جوړه چاو پی که‌وت حه‌به‌سام و ده‌ستم کرد به‌بیر کردنه‌وه بو ټه‌وه قسه‌یک بدوزمه‌وه له‌گه‌لی بکه‌م. هر چه‌ندم کرد هیچم له‌بیر نه‌ما. کتوپر به‌بی ټه‌وه ټاگام له‌خوم بی وتم: «ټه‌ری ټه‌حمه‌دیگیان ټیسته نویره‌کانت ټه‌که‌ی؟» وتی: به‌لی.

که ټه‌م قسه‌یه‌م کرد و ټه‌و وه‌لامه‌م گوی لیبو چه‌موله‌یه‌کم نا له‌خوم، هه‌ستام به‌بی ټه‌وه خوم بشوم له‌حهمامه‌که هاتمه‌ دهره‌وه. ټیتر نازائم ټه‌حمه‌د چی لیتات؟ که هاتمه‌ دهره‌وه به‌خوم وت: «ده‌ک قورمدا به‌ده‌متا بو خوت و بو قسه‌ت». له‌و وه‌خته‌وه ټیتر له‌داخی ټه‌و قسه‌یه هر جینگل ټه‌ده‌م.

- دیوانه‌ی سیوسینانی که مالیان له «گومه‌ته» بوو، رږږیک له‌شاره‌وه ټه‌گه‌رپته‌وه بو ټاواپی گومه‌ته. شپخ حه‌مه‌سالچی گومه‌ته لپی ټه‌پرسی ده‌نگ و باسی شار چییه؟ ټه‌ویش

ئەلنی: «یا شیخ لەشار بیچویک بەدی بەشووتی ئەوەندە ئەخۆی ئەبێ بەمانگای ئاوسەوه».

ئیتەر شیخ ئەوەستی.

- کابرایەکی کورد لە کابرایەکی گۆرانی پرسی که فیزی کهرگانیی بکا. ئەویش وتی: «برا گوریستی، بەرداشیک، ئاوینە یەک، حەیزە بونیک^۲ و دوو کیسەلت ئەوی». وتی: هەمی هەمی ئەمانە بۆچی؟ وتی: گوریسە که بۆ سەریکی بیستی بە بن کلکی کهرە کهوه، سەرە کهی تری بیستی بە بەرداشە کهوه و بەسەر پشتیا هەلگێریتەوه بیخەیتە لای ملیهوه بۆ ئەوه قورسابی بەرداشە که کلکه کهی هەلگێریتەوه. ئاوینە کهش بۆ ئەوه حەیزە بونە که لە بەردەم کهرە کهدا راوەستی و ئاوینە که بخەیتە سەر پشتی و رووی بکهیتە خۆت هەم بۆ ئەوه ئەگەر یەکن لەپشتەوه هات تۆ چاوت لی بی و هەم ئەوهش حەیزە بونە که یادیکی سەردەمی بوو کینی خۆی بکاتەوه. دوو کیسە لە کهش بۆ ئەوه بیانخەیتە ژیر پیت وەشە وەش بکن کهرە که بوەستی، ئەگەر هات و رویشتیش ئەمان لەگەلی بچن بەریدا و تۆ بۆ خۆت هیچ نەبزویتەوه بەرەحتی بتوانی ئیشی خۆت بکهی.

- کابرایەک بی ژنی هاری کردبوو؛ بە هەر جۆر بوو بیوه ژنیکیان بۆ ساز کرد و تۆزی تەمی بیوه ژنە کهیان کرد. بەخوا بیوه ژن بی ئینسافانە تیبەر بوو. کورە وای لێهات لووت بگرتایە گیانی دەرئەچوو، هەستا ناچار ماله کهی بەجێهێشت و ماله پوریکی هەبوو چوو بۆ ئەوی.

لەریگادا تووشی کهریک بوو، کهرە گەلنی لەم لاتتر بوو؛ چووە بن دەستیەوه و پیتی وت:

«ئەوه بۆ کوئی ئەچی؟ تۆیش ئەچی بۆ مالی پوورت؟»

- کابرایەک ویستی لەگەل ژنیکا ریکەوی، ئەم ئەیوت بەچوار قۆشەو ئەو ئەیوت بەدوو قۆشە؛ ئاخری بە سنی قۆشە ریکەوتن. لەوهختی ئیشا کابرا بەژنە کهی وت ئەری خۆشە؟

ژنەش وتی «نا». ئینجا کابرا وتی:

«کهواتە بەتۆ خۆش و بەمن خۆش ئیتەر بۆچیە ئەم قۆشە قۆش؟»

- کورپیکي هه‌ورامی فیر بو‌بوو به نیره‌کەر گاین. نیره‌کەریکیان ئەبێ رۆژیک خەریکی ئەبێ، دەنکە جۆینیک لەناو قنگی نیره‌کەرە‌کەدا ئەبێ ئەچی بە‌کونی کیری هەتیو‌ه‌کەدا، هەتیو زیرە‌ی لێه‌رز ئەبیت‌ه‌وه و هاوار ئەکا: «ئای ئا تو مار واردمش». باوکی ئەلێ: «رۆلە جە‌کو‌گە؟» ئەلێ: «جە‌قنگوو نیره‌کەرە‌کە‌ی ویمان، بلما بلما سە‌یرش کەرۆ».

ئیتەر هەتیو ناویری کیری دەرینێ، باوکی دیت کلکی کەر هە‌ل‌ئە‌دا‌ت‌ه‌وه ئە‌وا کیری هە‌تیو‌ه‌ش لە‌قنگی نیره‌کەر‌دا‌یه. کابرا هەر چە‌ندە شە‌فته‌و چیرە‌ی ئە‌م لاو ئە‌و لای ئە‌گریت‌ه‌وه چاوی بە‌هیچ ناکە‌وێ. کورە‌ش هەر هاوار هاوار‌یه‌تی. باوکی ئە‌شلە‌ژی هێچی بێ نامینێ هەر ئە‌وه ئە‌بێ ئە‌لێ: «ئاخ‌ر رۆلە یانە‌ت ویران بو جە‌ کو‌گە سە‌یرش کەرۆ؟ ماشە‌ل‌لا مە‌ماش بریا‌گە‌ن».

- لە‌دێ «شە‌شو» نیره‌کەریک هە‌بوو ناو بانگی دەر‌کرد‌بوو بو بە‌و رە‌سە‌نی. خە‌لک لە هە‌موو لایە‌ک‌ه‌وه ماکە‌ریان ئە‌برد لێیان چاک ئە‌کرد، حە‌قی پە‌رینە‌کە‌ش سێ مە‌جیدی بوو ئە‌یاندا بە‌خاوە‌نی نیره‌کەرە‌کە. ئە‌م نیره‌کەرە‌ش هێ ئا‌فرە‌تیک بوو ناوی «ئامە» بوو. لە‌جوانی و نازکی لە هە‌موو «سیو‌ه‌سیل» دا ناوی دەر‌کرد‌بوو.

رۆژیک کابرایە‌کی ئە‌و بە‌رکیتو‌ه ماکە‌ریک ئە‌با لە‌نیره‌کەرە‌کە‌ی چاک‌کا، خاوە‌نی ماکەر‌کە چاوی بە‌ئامە ئە‌کە‌وێ دلی کور‌کە‌ی لێ‌وه دیت و لە‌و کاتە‌دا نیره‌کەرە ئە‌پە‌ریتە سەر ماکەر‌کە ئە‌یه‌وێ دەر‌گای قسە لە‌گە‌ل ئامە‌دا بکات‌ه‌وه ئە‌لێ: ئە‌وه بو‌چی ئە‌گەر یە‌کن بیه‌وێ ماکە‌ری خۆی لە‌نیره‌کە‌ری یە‌کێک چاک بکا ئە‌بێ سێ مە‌جیدی بە‌دا، کە‌چی ئە‌گەر ئە‌و کە‌سە بیه‌وێ بچن بە‌لای ئا‌فرە‌تیک‌ه‌وه ئە‌بێ شە‌ش مە‌جیدی بە‌دا؟

ئامە هە‌ست ئە‌کا کە‌ کابرا لە‌ کو‌یو‌ه قسە‌ئە‌کا ئە‌لێ: «تو کێ‌ریکی وا بو من بێ‌نە من دوانزە مە‌جیدیت ئە‌دە‌م».

- کابرایە‌کی و لا‌غدار هە‌بوو رۆژیک ژنە‌کە‌ی نە‌خۆش ئە‌کە‌وێ. ژنانی دراوسێ ئە‌چن بو هە‌وال پرسی‌نی. لە‌و وە‌ختە‌دا یە‌کن لە‌کەرە‌کانی کابرا یەر‌ه‌قی ئە‌کا وە‌کوو دە‌ستە‌ک هات و چوو ئە‌کا. یە‌کن لە‌ژنە‌کان بە‌ژنیکی هاو‌ری تە‌نیشتی ئە‌لێ: چۆن بوو ئێ‌ستە سەرە‌کە‌ی پیتا بچوا‌یه؟ یە‌کێکی تریان ئە‌لێ: ئە‌یه‌رۆ کنا سەرە‌کە‌ی چیه‌ بو‌چی نالیت نیو‌ه‌ی؟ ژنە نە‌خۆشە‌کە‌ش بە دە‌م نالە‌نال‌ه‌وه ئە‌لێ: «بە‌خوا ئە‌گەر ژنی ژن بێ و لە‌شی ساغی پیتو بێ هە‌موویشی قە‌یناکا».

- کابرایه کی کورد هه بوو ناو بانگی کیر زلی دهر کرد بوو. سئ چوار ژنی هینا بوو هه موویان له دهستی هه لهاتوبن. بیوه ژنیک ئه م حه کایه ته ئه بیسیت و ئه چیئ میردی پی ئه کا. شهوئ کابرا ئه چینه لای و خهریک ئه بی گه موه گالتیه له گه لا ئه کا. لهو کاته دا بیوه ژنه که دهستی ئه که ویته سهر کلاوه ئه ژنوی کابرا و دهستیکی پیا دینیت و ئه لی: «ئمه بوو کیر زله که ی تو؟ ناشو کری نه بی ئه گهر نه گبه تی نه بی جا ئه مه چییه؟»

کابرا که ئمه ئه بیسی هه ر خیرا راست ئه بیته وه دهر پیکه ی ئه دا به شانیا و دهر ئه چی.

- کابرایه کی یابا جاریک ئه چینه دیه ک لئی ئه پرسن ناوت چییه؟ ئه لی: ئه بوو جاسم. که دانه نیشی دهر پیتی له پشیدا نابئ ته ماشا ئه که ن کیری به قه د کیری که ریکه. یه کئ له خه لکه که ئه لی: ئای مالت به قور گیری ئه بوو جاسم کیری چه ند زله. ئه بوو جاسم له جوابدا ئه لی: «یابه وه للا ئه من چاک، ئه م ما یه ک برا هه یه ناو ئه بوو سالج، ئه و حال خراب، له بهر ئه وه کیر زور زله ناتوانی له مال دهر چی.»

- دهر ویشیکی که لهوهر هه بوو کوریک و نیره که ریکی هه بوو. لهو سه ره ریمان ئه که ویته مالی ژنیک؛ ژنه که ش کار که ریک و ما که ریکی هه بوو. شهوئ وا هاته پیشه وه کابرای دهر ویش خوی سواری ژنه که و کوره که ی سواری کاره که ره که و نیره که ره که ی سواری ما که ره که بوون. جا کابرای دهر ویش ئه بوت:

خوایه دووری که ی چاوی به د لیمان ناحه زیش کویر بی شاد نه بی پیمان

- کابرایه ک لهو ده شته تاله رۆژیک زه رده واله دابووی به ده عبا که یه وه ئاواسا بوو. هاته وه بۆماله وه به ژنه که ی خوی وت، ده ستیشی گرتبوو به ده عبا که یه وه: ئافره ت ئه مه یان له بازار ئه فروشت ئه یاندا به هینه که ی خۆم و سه د قهرانیش. رووی نه بوونی ره ش بی! نه بوو بیکرم، هه روا وه رمگرت و هینامه وه وتم تو چاوت پیتی بکه وی بزانی چۆنه؛ ئه گهر باشه به لکوو قهرز و فه رزیکی بۆ بکه یین و جئ به جئ که یین.

ئافره ت وتی: جا پیاوه که ئه به رۆ قهرز و فه رزی بۆ چییه؟ ئه وه خشله کانی من هه یه بایی دوو سه د قهرانیش ئه بی، بچۆ بیده به خاوه نه که ی و وه ره وه. تازه عه بیه چۆن پیتی ئه ده یته وه؟ پیاوه پیره خشلی وه رگرت و له پاش سئ چوار رۆژ ئاوسا وه یه کی نیشه وه وه ده عبا وه کوو خوی لئ هاته وه. رۆژیک به هه له داوان هاته وه و کردی به ژوورا وتی: ئافره ت! هه رخوا

ره‌حمی پىن کردم وتى: چى بووه؟ وتى: ئەو كىره كه هیتابوومهوه بەدزیه‌تى دەرچوو. گرتیمان و بردمیان بۆ لای قازى. بە هه‌زار ده‌ست ماچ کردن و ئەم لاو ئەولا سەد قەرەنم داو كىره‌كەم پێدانهوه. ئەوانیش كىره كۆنه‌كەى خۆمیان پىن دامه‌وه. هەر باش بوو پزگارىم بوو لەده‌ستیان. ژنه‌وتى: «من خۆم هەر رۆژى هه‌وه‌ل ئەمزانی ئەوه دزیه‌تى بوو؛ ئەگه‌ینا چۆن به‌و جۆره به‌هه‌رزان ئەياند؟»

- ژنىك هه‌بوو له‌و سه‌ره دوو كچى هه‌بوو: گه‌وره‌كه‌يانى دابه‌شوو. له‌پاش حه‌فته‌يك چوو بۆ لای و مال و هه‌والى لى پرسى كه مێرده‌كەى له‌گه‌ليا چۆنه؟ له‌پاشا لى پرسى ئەى له‌ئىش كردنا چۆنه؟ وتى: به‌خوا دایه‌ كىرىكى واى پتوه نیه، ناشوكرى نه‌بى هەر ئەوه‌یه كه له‌هیچ چاكتره. دایكىشى وتى: «ئۆف رۆله‌ دایكت بمرى ئەوه میراتى دایكته‌ بۆت ماوه‌توه. دایكىشت له‌گه‌ل باوكى ره‌حه‌متتا هەر وا بى به‌ش بوو.»

له‌پاش به‌بىنك كچه‌كەى تریشى دابه‌شوو و چوو بۆ سه‌ردانى. لى پرسى: مێرده‌كه‌ت له‌ئىش كردنا چۆنه؟ ئەویش وتى: «دایه‌ پرى ئەكاته‌وه و هینشتا چوار پهنجەشى هەر ئەمىنیته‌وه.» دایكىشى وتى: «ئۆى رۆله‌ خۆزیا دایكىشت له‌و خیر و بیره به‌شيكى تى كه‌وتایه.»

- له‌و ولاتى بلباسه‌تیه هه‌تیویك كچىكى بى بن كردبوو. قازى لى پرسى: راست بلنى چۆن ئەم ئىشه‌ت كرد؟ ئەویش وتى: «به‌خوا قوربان! هەر دووكمان به‌رغه‌لمان ئەله‌وه‌پان و گه‌مه‌مان ئەكرد، به‌گه‌مه‌وه ده‌رپیمان فریدا من هەر له‌سه‌رم دانا و ئیتر سه‌گباب ختیه‌ بۆ خۆى رۆچوو.»

- كابرایه‌كى چاوكزى پیر رۆژىك له‌سه‌ر حه‌وزه‌كەى مزگه‌وتى باشچاوش له‌سلىمانى ده‌ست نوێر ئەشوا. پیاویك له‌لایه‌وه بوو پىنى وت: «بى قه‌زا بى ده‌ست نوێزى چى ئەشوى ئەوه‌ته داوینى كه‌واكه‌ت پىسایى پتوه‌یه.» كابرا وتى: كامه‌ته؟ پىشانى دا. ئەویش بۆنىكى كرد و وتى: «به‌حه‌قى قورئان ئەوه چىشتى یه‌خنییه ئیواره‌ خواردوومه‌.»

- هه‌زار گىرايه‌وه وتى:

له‌وه‌ختی خویا هه‌ندیک مه‌راغه‌یی نه‌چن بۆ حه‌ج. که نه‌گه‌نه ولاتی عه‌ره‌بستانی نه‌وه خواره به‌کاروانی حوشر نه‌چن. له‌رێگادا یه‌کن له‌حوشره‌کان نه‌که‌وئ ده‌ستی نه‌ده‌نی که راستی که‌نه‌وه، له‌و کاته‌دا که ده‌ستی نه‌ده‌نی نه‌لین: «یا عه‌لی!» کابرای حوشره‌وان نه‌لن: نای نه‌وه ئیوه‌کافرن؟ وه‌للا ده‌سا ناتانه‌م. نه‌مانیش نه‌لین وه‌للا برا کافرین و موسلمانین. به‌هه‌ر جۆر بی کابرای حوشره‌وان ساز نه‌که‌نه‌وه نه‌مجا ده‌ست نه‌به‌نه‌وه که حوشره‌وان راست که‌نه‌وه دیسانه‌وه نه‌لین: «یا عه‌لی!» ئیتر کابرای حوشره‌وان به‌ته‌واوی نه‌چن به‌ره‌قا و نه‌لن ئیوه‌کافرن قه‌ت ناتانه‌م.

نه‌مانیش پیاویکی ئیختیاری کۆنه‌سالیان تیا نه‌بێ که نه‌زانن ئیش وا به‌و جۆره‌خراب هاتووه‌و له‌و ده‌شته‌دا گیران خواردوو نه‌لن: «ئه‌رئ خزمینه‌ با بلین یا نه‌للا خو کافر نابین». به‌م فیله‌ کابرای حوشره‌وان له‌گه‌لیان رێ نه‌که‌وێته‌وه.

- مه‌لا سمایلی کانیسکانی سلیمانی هه‌بوو وتی:

سالیک چوومه‌ که‌رکووک له‌قۆریه‌وه هاتم بچم بۆ به‌ری «قه‌لا»، سه‌یرم کرد له‌گۆشه‌یه‌کی پرده‌که‌ی «خاسه» وه‌هه‌را هه‌راییک بیت. که چاک سه‌یرم کرد نه‌مه‌ هی ژیر پرده‌که‌وه‌یه‌و پیاویک و کوریک ده‌ستیان داوه‌ته‌ یه‌خه‌ی یه‌ک و نه‌و شوینه‌ش که‌سی تری تیدا نییه‌. منیش نه‌و سه‌رده‌مه‌ کلاویکی سپی و میزه‌ریکی سپیم دا‌بووه‌ ده‌وری و له‌سه‌رم کردبوو. له‌ شتیکی نه‌چووم، کوربه‌که‌ ده‌ستی کابرای راکیشا و هاتن بۆ لای من، ئیتر به‌بێ نه‌وه هیچ شه‌رم بکه‌ن کوربه‌که‌ وتی: با نه‌م پیاوه‌ موباره‌که‌ شه‌رعمان بکا. منیش له‌ خه‌یالی خو‌ما مه‌سه‌له‌یه‌کی شه‌رعیان هه‌یه‌و وتم کورم چیه‌؟ کوربه‌که‌ وتی: قوربان نه‌م کابرایه‌ پنی وتم نیو مه‌جیدیم بداتن و ئیشی خو‌یم له‌گه‌ل بکا. هاتینه‌ نه‌م شوینه‌ و تمان شوینیکی چۆله‌و له‌راستیشدا چۆل بوو، که‌سی تر نه‌هات هه‌ر من و نه‌و بووین. که چاوم به‌حه‌یته‌که‌ی که‌وت پیم هه‌لنه‌گیرا. به‌لام هه‌تاومه‌یه‌ ته‌ نه‌م شوینه‌و به‌عه‌زیه‌تیش هاتووم. ئیسته‌ هه‌ر چه‌نده‌ نه‌که‌م نیو مه‌جیدیه‌که‌م ناداتن. جه‌نابت شه‌رعمان بکه‌، هه‌رچی تو بفه‌رموویت من رازیم. وتی منیش نه‌م شه‌رع کردنه‌م به‌لاوه‌ سه‌یربوو وتم: «باوکم له‌ باپیرم و باپیرم له‌ باپیره‌گه‌وره‌م و باپیره‌گه‌وره‌شم له‌ ئیمامی "موزه‌نی" و نه‌ویش له‌ ئیمامی "شافعی" یه‌وه‌ ریوایه‌تیکی نه‌کا، که نه‌گه‌ر زن و پیاویک له‌ شوینیکی چۆل و ته‌ریکا بوون و په‌رده‌ دادرابوووه‌ ماره‌یی واجب نه‌بێ. نه‌م ئیشه‌ی ئیوه‌ش له‌وه‌ نه‌چن، که‌وا بوو پتویسته‌ نیو مه‌جیدیه‌که‌ت بداتن». وتی: کابرا ناچار نیو مه‌جیدیه‌که‌ی دابه‌ کوربه‌که‌و پرووی کرده‌ من و وتی: «قوربان وه‌للا تا ئیسته‌

جگه له جه نابت گه وادیکی ترم نه دیوه که تاوا به مجوره یه روایه تی ریک و پیک له سه ر
مه زه بی شافی حوکم بدا».

- هه ر ئم مه لا سمايله گنیرایه وه وتی:

جاریک هه تیویکم تاو داو بردمه شویتیک وتم یاللا بۆم بکه وه. هه تیوه که وتی: ئه وه نو
ئهلئ چی؟ من وام بیستوه که تو لووسکه ئه بهیت و ئه یکیشی به سه ر خۆتا، من به و نیازه وه
هاتووم. وتی پیم وت: «به لئ، به لئ ئیش له منو ده عوا له وان. تو بۆم بکه وه پاشان برۆج
ده عوا یکت هه یه بیکه».

- «مام ره سوو» هه بوو له «مه روئ» ئه سپنکی که حیلە ی نایابی هه بوو ناو بانگی
ده رکردبوو. که له «عه نه زه» یه، له ولاتانه وه ماینیان ئه برد و لیان چاک ئه کرد.

عه زه ی سوله یمانیش هه بوو به ناوبانگی ئه سپه که حیلە ی مام ره سووه وه ماینیکی هه بوو
سواری بوو چوو بۆ مه روئ بۆ ئه وه له ئه سپه که ی چاک بکا. که چوو سه یری کرد مام ره سوو
پیاویکی پیری گهلئ به ساللا چوووه و ناویشانیکی له زه مانی جوانی نه ماوه. له حه وشه که ی
خۆیانا له په نا دیواریکا له بهر هه تاوه که لی پراکشاره.

عه زه له پاش سه لام و دانیشن و چاک و چۆنی پنی وت: مام ره سوو به ناوبانگی ئه سپه
که حیلە ی تۆوه له بهری ده شته تاله وه هاتووم؛ نابی ده ست بنی به روومه وه.

مام ره سوویش وتی: کاکه به خیریت! به لام ئه وه ئه سپه ی که تو ناوبانگت بیستوه ئیسته
له بهر پیری په کی که وتوه وه هیچی پنی نه ماوه. بره واکه م بتوانی که لکی لی وه ریگری.
عه زه وتی: مام ره سوو من له ریگایکی دووره وه هاتووم ئه گه ر تو رات له سه ر بی من ئه توانم
ئیشیکی وای لی بکه م بتوانم ماینه که ی لیتی چاک بکه م، مام ره سوویش وتی برا که یفی
خۆته.

عه زه هه ستا ئه سپه که ی له په نا دیواریکا به سترابووه وه، زۆر لات بوو هینای ده ستی کرد
به «ره نه و قاشاو» کردنی پاشان به «ره نه» که که وتله ته رافه و ده ورو به ری ژیرسکی، تا
وای لیکرد به هه ر جۆر بوو ئه سپه که به ره قی کرد و ماینه که ی بۆ هینایه پینشه وه وه په راندی.
ئیش ته واو بوو مالا وایی کرد و گه رایه وه بۆ ولات. حه قیقه ت ماینه که ئه وه ساله «نوما»
که وه یه کی باشی له ئه سپه که حیلە هینا.

مام ره‌سوو ژنیکی هه‌بوو «خافاتمی» ناو بوو. له‌زه‌مانی «عه‌لی ئیحسان پاشا» وه هینابووی هه‌ر چی ده‌وری جوانی بوو هه‌ر له‌و ده‌وره‌دا پرایانبوارد بوو؛ له‌ ناهه‌نگی دنیا ته‌نیا گئیرانه‌وه‌ی باس و خواسی به‌زمی شه‌وانی رابوردووی ده‌وری جوانیی نه‌بی هیچی تریان پیی نه‌مابوو.

خافاتم له‌و وه‌خته‌دا که عه‌زه به‌ رنه‌و قاشاو خه‌ریکی ئه‌سپه که‌حیله‌بوو، له‌ده‌لاقه‌ی ژووره‌که‌وه‌ چاوی لی بوو که‌ چون ئه‌سپه‌که‌حیله‌ ده‌وری سالانی رابوردووی بو هینرایه‌وه، ئه‌مه‌ی به‌دیاریه‌ک زانی له‌دیاریه‌کانی زه‌مانی رابوردووی.

زه‌مان هینان و بردی، کورپکی زاخه‌یی له‌ ولاتی به‌غدا له‌ بۆیاغچه‌که‌یا «فلچه» یه‌کی بۆ باغچه‌تی تیا بوو فلچه‌ ئه‌وه‌نده ئیشی کردبوو ته‌نها کۆته‌ره‌که‌ی مابوو، وای لی هاتبوو له‌ درکی ده‌شسته‌تال خراپتری لی هاتبوو.

خافاتم رنه‌و قاشاوه‌که‌ی عه‌زه‌ی که‌وته‌ بیر به‌ هه‌ر جو‌ر بوو فلچه‌کۆنی له‌کابرای بۆیاغچی به‌ یه‌کن له‌تاکه‌ تارانیه‌کانی ته‌وقه‌سه‌ری کړی و قایمی کرد.

له‌پاش به‌بنیک به‌کۆته‌ره‌ فلچه‌وه هات به‌ویزه‌ی لاپان و ده‌ورو به‌ری لاپانی مام ره‌سوودا، تا وای لیکرد ده‌وریکه‌ی بۆ مام ره‌سوو گئیرایه‌وه‌و به‌یادی جاری جارانه‌وه‌ ده‌ستیان کرده‌ ملی یه‌ک. ئیتر خافاتم به‌م جو‌ره‌ فیر بوو به‌مام ره‌سوو.

سال سوورایه‌وه، عه‌زه به‌ده‌ستووری سالی پار و به‌ ئه‌له‌ای نۆمایکی تری له‌توخنی ئه‌سپه‌که‌حیله‌وه‌ باری گه‌زۆ و بنیشه‌تالی نا له‌ماینه‌ بۆره‌و چووه‌وه‌ بۆ «مه‌روئ» بۆ مالی مام ره‌سوو. که‌چوو سه‌یری کرد مام ره‌سوو ئه‌و مام ره‌سووه‌ نه‌ماوه؛ بۆ ئاهی سوین نووزه‌یه‌کی تیا ماوه به‌ته‌واوی کفت بووه، ناتوانی له‌ شوینه‌که‌ی خۆی راست بیته‌وه.

عه‌زه‌ باریدا به‌زه‌ویا و خافاتم خیر هاتنیکی گه‌رمی کرد و خیرا که‌وته‌ نان دروستکردن بۆی. چوو له‌ ته‌نیش مام ره‌سووه‌وه‌ دانیش. مام ره‌سوو نه‌یناسیه‌وه، پرسى فاته‌ ئه‌وه‌ کئی بوو هات و ئه‌و زرمه‌ی و لاخه‌ چی بوو هات؟ خافاتمیش وتی: ئه‌وه‌ کاکه‌عه‌زیز بوو گه‌زۆ و بنیشه‌تالی بۆ هیناوین.

مام ره‌سوو ده‌ستیکی خسته‌ سه‌رچاوی و سه‌یریکی عه‌زه‌ی کرد ناسیه‌وه. به‌نووزه‌یه‌که‌وه‌ وتی: «ئه‌ری باوه‌حیز ئه‌وه‌ تو له‌با به‌که‌ی پاریت هاتوو یته‌وه؟ به‌کم وه‌ قونی بابه‌یه‌ بۆ خۆت و گه‌زۆ و بنیشه‌تالت. پار فرفریچه‌ی ده‌سته‌ بۆخچه‌ت بۆ هینا بووم، ئیمسان چیت بۆ هیناوم؟ به‌ته‌ما نیت به‌فیلکی تر ئیمسالیش خافاتم بخه‌یته‌ سه‌ر به‌زمیکه‌ی تر؟ هه‌سته‌پرۆ. نه‌خۆم هیچم بێ ماوه، نه‌ئه‌سپه‌ که‌حیله؛ هه‌سته‌ پرۆ».

- له «گه‌لاله» پیاویک هه‌بوو هه‌ر چه‌نده «حه‌سن» ی ناو بوو به‌لام هه‌ر به‌ناوی «خادم» هه‌ ناوی ده‌ر کردبوو. ئەم خادمه له‌وناوه تووتن و شتی ئەفروشت، پڕۆژیک کۆلکه ئاخونیککی ولاتی «قوم» که هاتبوو بۆ «نه‌جف» و له‌ویوه ئیتر فیزی ئەوه بوو بوو که بیی به‌گه‌ریده‌و داوای شتی له‌خه‌لک ئەکرد. به‌و بۆنه‌وه ئەم ئاخون ئا‌غایه‌ ریی ئەکه‌ویته‌ گه‌لاله‌ و له‌ویش ئەچیته‌ لای خادم به‌ناو هه‌ندی تووتنی لئ ئەکری. له‌پاشا ئەلئ: ده‌ هه‌ندیکی تریشم بده‌ری له‌ «سه‌رکیسه‌ی عه‌باس».

ئەم عباره‌ته‌ شتیکه‌ کۆلکه‌ مه‌لاکانی شیعه‌ ده‌رۆزه‌ی پتوه‌ ئەکه‌ن، مه‌به‌ستیان به‌ «عه‌باس» عه‌باسی مامی پیغه‌مبه‌ره‌؛ واته‌ له‌سه‌ر حسابی ئەو ئەو شتەم بده‌ری پڕۆژی قیامت ئەو ئەتداته‌وه‌.

که‌ ئەمه‌ به‌خادم ئەلئ، خادمیش خۆی لئ گیل ئەکا و ئەم ورده‌ حسابانه‌ نازانی؛ وه‌یا له‌ ولاتی ئەوانا ئەمجۆره‌ شته‌باوی نییه‌. ئەلئ: با عه‌باس خۆی بیته‌، جگه‌ره‌کی لئ تینکا ئەگه‌ر به‌لایه‌وه‌ خۆش بوو ئەو وه‌خته‌ بۆی به‌ره‌.

کابرای ئاخونیش ئەلئ تو بده‌ری ده‌خه‌لت نه‌بی، ئەو وه‌ری ئەگری. خادمیش ئەلئ به‌خوا نایده‌م به‌لکوو به‌لایه‌وه‌ خۆش نه‌بوو دایه‌وه‌ به‌سه‌رما. ئاخون ئەکه‌ویته‌ ته‌قه‌وه‌ له‌ رووی هه‌لنایه‌ به‌سه‌رو میزه‌ره‌و که‌ش و فشینکه‌وه‌ بلئ من سوالت لئ ئەکه‌م. خادمیش ئەزانی دنیا چ باسه‌، هه‌ر به‌مجۆره‌ ئاخون له‌کۆل ئەکاته‌وه‌و په‌لکیکی ناداتی.

- ئینگلیزه‌کان تازه‌ هاتبوونه‌ عیراقه‌وه‌. پڕۆژیک ئینگلیزه‌که‌ له‌که‌رکووک ئەچیته‌ بازار ئەگه‌ری به‌شوین لاستیکی کیردا. ئەچیته‌ هه‌ر دووکانیک له‌ شتی وا ئەپرسی که‌س لئ تیناگا؛ به‌تایبه‌تی ئەو سه‌رده‌مه‌ کورد له‌ شتی وای هه‌ر نه‌ینه‌زانی. پیاویکی خه‌لکی ئەو ناو «شوان» هه‌بوو «ره‌حیمی» ناو بوو، دووکانیکی عه‌تاری باشی له‌که‌رکووک دانا‌بوو. کابرای ئینگلیزه‌ چیته‌ سه‌ر دووکانه‌که‌ی ئەو له‌و شته‌ ئەپرسی. نه‌ره‌حیم ئینگلیزی ئەزانی و نه‌ئینگلیزه‌که‌ش کوردی ئەزانی.

کابرای ئینگلیزه‌ هه‌ر چه‌نده‌ به‌ئیشاره‌وه‌و به‌ده‌ست له‌گه‌ل ره‌حیمدا خه‌ریک ئەبی ره‌حیم هیچی لئ تیناگا. له‌ئه‌نجاما کابرای ئینگلیزه‌ ده‌ست ئەبا نه‌وتیکی پینج روپیه‌ی ده‌ردینی له‌به‌رده‌می ره‌حیمدا دایه‌نی، ئەمجا ده‌ست ئەبا به‌نه‌خوینه‌که‌ی خۆیشی ئەکاته‌وه‌ کیری ده‌ردینی و به‌ئیشاره‌، ئیشاره‌ ئەکا که‌ لاستیکم بۆ ئەمه‌ ئەوی. ره‌حیمیش هه‌ر له‌بناغه‌دا ئەم

جۆره شتانەى نەببستووە تا لەئیشارەى کابرا تیبگا، بەلکوو وائەزانى ئەم کابرايە پىتە ئەلى وەرە گرەو بکەين لەسەر پىنج روپە بزانين کىرى کامان زلتەرە.

ئەویش دەست ئەبا بەنەخۆينەکەى خۆى ئەکاتەووە و کىرى خۆى دەردىنى. ھى کابرا ئەپتووى و ھى خۆيشى ئەپتووى، ھىنەکەى ئەم دوو پەنجە زياتر ئەبى لە ھى کابراى ئىنگليز. ئىتر بەبى قسە دەست ئەبا پىنج روپەکە ھەلئەگرى و ئەيخاتە باخەلى و بەنەخۆينەکەى ئەبەستىتەووە. کابراى ئىنگليز واقى ورنەمىنى ھىچى تری بۆ نامىنیتەووە تەنھا ئەو نەبى مى رى ئەگرى و نەرۆا.

- کابرايەکى «بانەى» ئەچىتە گەرۆوس و ئەچىتە دىواخانىک سەلام ئەکا. کابرايەکى گەرۆوسى کە لەوى دانىشتبوو بەم جۆرەى خوارەووە وەلامى سەلامەکەى ئەستىنیتەووە ئەلى:
 عدەليکە سەلام ھەوا خوارى عومەر چووخەکەت چوار چاک کونای قنگ وەدەر
 لەپاشا گەرۆوسەکە ئەچىتە دەرەووە دیتەووە سەلام ئەکا کابراى بانەيش بەم جۆرە ولامى سەلامەکەى ئەداتەووە ئەلى:

عدەليکە سەلام دوزمنى عومەر بى خوا و بى پىر توخم نىرەکەر

- مەلامەحموى حاجى رەسوول گىرايەووە وتى:

مەلامەمىنى دىلتىزەى پىاويكى ئىجگار لەخوا ترس و بەدين بوو. ھاورپىکانى ھەلئەخەلەتینن کە دلى بچى لەشىخ نوورى شىخ سالىح. ئەویش بەزۆر وا ئەزانى کەدلى لى چوووە بەو فیلە تەزىبىچىكى ئەبى لى ئەستىن و ئەبەن بەشىخ نوورى. لەپاش سى چوار رۆژ چونکە ئىشەکە بى بناغەبوو سەير ئەکا دل لىچونەکەى نەما. ئەچى مىلى ھاورپىکانى ئەگرى ئەلى: «وہ للا دل لىچونەکەم نەما تەزىبەکەم بۆ لى بستىنەووە».

ھاورپىکانىشى لەو سەردەمەدا شىخ نوورى بابەعەلى، شىخ سەلامى عازەبانى و مەلامەحمەدى حاجى مەلارەسوول بوون.

- کابرايەکى «سىان» لەسەر رۆوبارەکەى «بەيانلوو» دەستووتى ئەشت. کە لى بوووەو تاکى لەپىلاوہکانى لەدەستى کەوت و کەوتە ناو رۆوبارەکەو ئاوەکە بردى. خىرا تىرپىكى کەندو وتى: «ئەو دەستووتىزەکەت، بىنە تاکەپىلاوہکەم بەدەرەووە».

لاى وابو رۆوبارەکە لەباتى ھەقى دەستووتىزەى کەپىلاوہکەى بردووە.

- خاله‌فندی گنبرایه‌وه وتی:

ئەوا رۆژیک لە ئاو دەستە‌کە‌ی مزگەوتی حاجی مە‌لا رە‌سوولا دە‌ستم بە‌ئاو ئە‌گە‌یاند
کابرایه‌کی خە‌لکی ئە‌و شارە‌زووره‌ چوو ئە‌و دە‌ستە‌کە‌ی ئە‌و دیومه‌وه. ئاگام لیبوو میزه‌کە‌ی
کرده‌ ناو حە‌وزی ئاودە‌ستخانە‌کە‌وه تە‌نانت کە‌فاوه‌کە‌ی هاته‌ ئە‌م دیو. منیش هاته‌م دە‌ره‌وه
چاوه‌پیم کرد تا ئە‌ویش هاته‌م دە‌ره‌وه وتم: کوره‌ برا ئە‌وه تۆ چیت کرد؟ وتی: «برا چیم
کرد؟ گووم کرده‌ گوودانه‌کە‌و میزیشم کرده‌ میزدانه‌کە‌».

- رۆژی دوو سێ‌ هاوڕێ ئە‌چن بۆ حە‌مامی حاجی غە‌نی یە‌کیکیان ریش و سمیلی
فیری خە‌نە‌و وسمە ئە‌بن. لە‌جامیکا خە‌نە‌ی بۆ ئە‌گره‌وه و حە‌مامچیه‌کە‌ بۆی ئە‌هینتە
ژووری حە‌مامە‌کە‌وه.

هاوڕێکان ئە‌چن خە‌نە‌کە‌ ئە‌پۆن و گوو ئە‌کە‌نه‌ ناو جامە‌کە‌وه. کابرا کە‌ نە‌ختی
هە‌لته‌گرتی ئە‌یدا لە‌سمیلی بۆنی بە‌سه‌ریا دیت ئە‌زانێ چیه‌و دنیا چ باسه‌، ئیتر لە‌سمیلی
ئە‌کاته‌وه‌و لە‌کیری هە‌لته‌سوێ. بانگی هاوڕێکانی ئە‌کا ئە‌لێ: «ئە‌مه‌ گووی کیه‌ و
بە‌سه‌رکیرمه‌وه؟»

- جارێک کۆرە‌ دە‌وله‌مه‌ندیکی ئاقل لە‌بە‌غدا شه‌ویک ئە‌چیتە‌ مالیک بوو ئیسی ناشیرین.
سە‌رخۆش ئە‌بن لە‌ماله‌کە‌ پینسه‌د قەرانی لە‌باخه‌لا ئە‌بن لێ ئە‌دزن. کە‌دیتە‌وه‌ خزمە‌تکارێکی
لە‌ گە‌لا بوو رۆوی تی ئە‌کا ئە‌لێ: ئە‌وره‌ حمان تۆ ئە‌زانێ کیسه‌ پاره‌کە‌م پینج سە‌د قەرانی
تیا‌بوو لێیان دزیوم؟ ئە‌وره‌ حمانیش ئە‌لێ: ئە‌وا ئە‌چم بە‌شە‌ق لێیان ئە‌ستینمه‌وه.
ئە‌وره‌ حمان ئە‌گاته‌ لای قایی و بانگی ئە‌کا ئە‌لێ: وەرە وەرە قە‌یناکا حە‌قی خۆم
سە‌ندوه‌، ئە‌وره‌ حمان ئە‌لێ چۆن؟ ئا‌غه‌ دە‌ست ئە‌کا بە‌گرفانیا شانە‌یک، قالبێ سابوون و
لە‌کە‌یک دە‌رئە‌هینی ئە‌لێ منیش ئە‌مانە‌م لە‌وان دزیوه‌. ئە‌وره‌ حمان ئە‌لێ: ئا‌غه‌ جا ئە‌وه
چییه‌؟ ئە‌لێ بێ ئە‌قل چلۆن ئە‌وه‌ چییه‌؟ بە‌یانی کە‌ بچن بۆ حە‌مام چلۆن خۆیان ئە‌شۆن؟
بە‌جاری پە‌کیان ئە‌کە‌وی.

- دوو کابرای کورد لە‌دە‌شتیکا پینکه‌وه‌ بون یە‌کیکیان تۆزی دوورکە‌وته‌وه‌، ئە‌ویتریان
پرسی ئە‌وه‌ چی ئە‌کە‌ی؟ وتی: «وە‌للا تۆزی میزنه‌کە‌م». پێی وت: «کوره‌ وریابه‌
ئە‌وی تریشت ئە‌بن بە‌ ریشه‌وه‌، ئاونیه‌».

- کابرایەک هەبوو لە چوارتا دەرویش عەولای ناو بوو. ئەم دەرویش عەولایە کچی ئەولاساری ژنی بوو. کەریکیان هەبوو کەرەکیان تۆیی. شەوی کابرا لە گەڵ ژنەکیا کەوتە ئیشی شەری ژنەکی پیتی ئەوت ئاخر پیاووە کە ئیمە تاقە کەریکمان هەبوو سەرمایەیی ژیانمان بوو تۆیی، ئیستە تۆ چۆن ئیشی وا ئەکەیی؟ عەولاش هەر کوتی پیتووەدا و ئەبوت: «تۆیی تۆ خوش، تۆیی تۆ خوش».

- هەر ئەم دەرویش عەولایە لەسەر کیشی جۆ سەبیلی کیشابوو، بەئاگری سەبیلەکی خەرمانەکی سوتا بوو، ئەمجا دوور کەوتبوونەو و سواری ژنەکی بوو ئەبوت:
سوتا بەکیر، سوتا بەقیر
سوتا بۆ شیخی دەستگیر

- کابرایەک هەبوو لە هەلبەجە ژنەکی چوو بوو لای قازیەکی هەلبەجە شکاتی لیکردبوو کە گواپە پیاو نەماوە نکاحەکیان هەلوەشینیتەو. قازی پیاووەکی بانگ کرد و لە رووی ژنەکیدا لیتی پرسی کە تۆ چی ئەلیت؟ کابراش -بلامانی- دەعباکەیی رەپ کرد و خستیه دەستیهو و تی: «قوربان! جەنابی قازی هەموو شایەت و قسەیهکم بەدەستەووەیەو لەخزمەتتا راوہستاو». قازی و تی: «بەپراستی شایەتی چاک و عادلە. شەرع قەبوولی ئەکا برۆ خوشکم دەعواکەت درۆیە، ئەوا شایەتەکی وەکوو کەر ئەزەرینتی».

- ئاغایکی ئەو سەرە باخەوانیکی غەریب لەدیکەیی خۆی بۆ باخی ناو کۆشکەکی راگرتبوو. باخەوانەکی ژنیکی جوانکەلانەیی ژیکەلانەیی هەبوو، ئاغە دلی پیا چوو بوو. پۆژیک ئەچی بەلایەو و دەستیکی بۆ ئەبا. ژنە هیچ دەنگ ناکاو ئیواری بۆ میردەکی ئەگێرتەو. میردەکەش ئەلی قەیناکا بەلام بەیانی من کە ئەچم بۆ ئاودیری باخەکی تۆ چەند نۆردوو نانیکی و «جەوہنە»یەکی «دۆ» بینەو وەرە بۆ لام، لەبەر پەنجەرەیی کۆشکی ئاغادا چاوەریم بکە.

کابرای باخەوان ئەچی بۆ سەر ئیش و ژنەش بەو جۆرە کە میژدەکی پیتی وتوو لەدەمە دەمی هەتاوکەوتنا ئەگاتە جی. میردەکی دیت و هەر دووکیان لەبەر پەنجەرەیی کۆشکدا لێ دانەنیشن.

لەولاو خانمی ئاغەژن لەناو کۆشکەکی پەنجەرەکی کردووتەو، بەیانیه سەیری ئەو باخ و بیستانە ئەکاو چاوی بەباخەوان و ژنەکی ئەکەوی. کابرای باخەوانیش کەسەیری

کرد و خانم خهریکه سه‌یر نه‌کا هیج خۆی نه‌خسته سه‌ر نه‌و داره‌تانه که‌کس چاوی لیبانه، له‌پیش نه‌وه‌دا که‌نانه‌که بخوا هه‌ستا چوو به‌لای ژنه‌که‌یه‌وه له‌پرومه‌تی مینای و له‌کارگی که‌مای به‌شی خۆی وه‌رگرت و نه‌مجا ده‌ستیان کرد به‌نان و دۆ خواردن، تیر و پریان خوارد و پاش نه‌وه‌ش جاریکه‌تر له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا ناوی ژیانیان نوش کرد. نه‌مجا هه‌ستا چوه‌وه بۆ سه‌ر ناو دیره‌که‌ی و به‌ژنه‌که‌شی وت بچینه‌وه بۆ ماله‌وه‌و پینشی وت نه‌گه‌ر خانم لیبی پرسن، نه‌م پینی بلی که‌ رۆژی سنی جار نه‌مه‌ نیشمانه.

له‌ولاهه‌ خانم له‌سه‌ر کۆشکه‌که‌وه چاوی له‌م کاره‌ساته‌ی نه‌مان نه‌بی. لای نیوه‌پۆ دیته‌ خواره‌وه‌و نه‌چن به‌لای ژنه‌ باخه‌وانه‌که‌وه پینی نه‌لی: نه‌ری چه‌تیوا! نه‌وه ئیوه چۆله‌که‌ن و به‌و جۆره‌ خهریک نه‌بن؟ ژنه‌ش پینی نه‌لی: خانم نه‌وه چیه‌؟ ئیمه‌ به‌یانی و نیوه‌پۆ و ئیواره به‌و جۆره‌ دوو دوو نه‌که‌ین.

ئاغه‌ژن له‌ دلی خۆیا زۆر تووره‌ نه‌بی، ئیواری که‌ ئاغه‌ دیته‌وه نه‌چن به‌لایه‌وه‌و پینی نه‌لی به‌زیاد نه‌بی له‌م راپواردنه‌ که‌ ئیمه‌ هه‌مانه‌! نه‌و باخه‌وانه‌ به‌نان و دۆ خواردن له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا به‌ هه‌موو جۆر گه‌مه‌و گالته‌ نه‌که‌ن و به‌ هه‌موو جۆر رایشه‌بوین؛ ئیمه‌ له‌سه‌ر نه‌م هه‌موو ناز و نیعمه‌ته‌ خوا بیهری!—هیچمان دبار نییه‌. سویندم وایی و قورئانم وایی یا نه‌وه‌تا نه‌بی تۆیش وایی یا نه‌مه‌ته‌ نه‌بی ته‌لاقم بده‌ی. من نه‌مه‌ که‌ی ژیانه‌ رایشه‌بویم؟ ئاغه‌ وه‌کوو له‌سه‌ربان بیخه‌نه‌ خواره‌وه‌ نه‌لی: ئافره‌ت نه‌مه‌ تۆ خه‌وت دیوه‌؟ نه‌مه‌ چی نه‌لیت و له‌ که‌یه‌که‌وه وات لیهات؟ خانم نه‌لی قسه‌یکه‌و نه‌بووه به‌دوو هه‌ر نه‌وه‌یه‌ که‌ پیم ویت.

له‌ پاشا وه‌کوو پند و چۆن و سه‌وا کردن ری نه‌که‌ون که‌ نه‌میش له‌شه‌و و رۆژیکدا سنی جار له‌گه‌ل خانمدا نه‌م ئیشه‌ خۆشه‌بکه‌ن.

ده‌ست له‌ده‌ست و قه‌وه‌ت له‌خوا نه‌و شه‌وه به‌ هه‌ر جۆر بوو تا به‌یانی دوویان کرد. وتی ئافره‌ت یه‌که‌یکی با قه‌رز بێ به‌سه‌رمه‌وه.

که‌ که‌وته‌ رۆژی سینیهم باخه‌وانه‌که‌ به‌ ژنه‌که‌ی خۆی وت: هه‌سته‌جوان و پوخت خۆت برازینه‌وه بچۆ به‌لای ئاغه‌مه‌وه. ژنه‌ش وه‌کوو میزده‌که‌ی پینی وتبوو خۆی کرد به‌گولی ئال و والای به‌هار به‌له‌نجه‌و لاریکه‌وه چوو به‌لای ئاغه‌یه‌وه‌و خۆی تیه‌له‌سوو. ئاغه‌ سه‌رکه‌یه‌کی کرد وتی: «بچۆ به‌و لاهه‌ بیفهره‌ی ژان به‌خه‌لکی که‌ره، نه‌و وه‌خته‌ قه‌رززار نه‌بووم نه‌ته‌هاتی به‌لامه‌وه، ئیسته‌ که‌ بووم به‌ژیر قه‌رزوه‌و خۆتم تیه‌له‌سه‌سوی؟ هه‌سته‌به‌رۆ هه‌سته‌ داویکی ترم بۆ مه‌نیره‌وه.»

ژنە ھاتەوہ کارەساتەکەى بۆ مێردەکەى گێڕایەوہ. مێردە وتى: «ئاغەگیان ئاوا چارت ئەکەم».

- دوکتۆر کاوس قەفتان گێڕایەوہ وتى:

ئاغەواتى شیوہگەلى و پشدرى دوژمنایەتییان ھەبوو. دوایى بۆ ئەوہ ئاشت بێنەوہ ئاغەیکى پشدرى ھەمەرەشیاغای «نۆرگ» بانگ ئەکات. ھەمەرەشیاغای براھەکی شیتۆکەى ئەبى «سمايلاغا»ى ناو ئەبیت، زۆر لەکاکی ئەکا کە نەچن بۆ ئەو بانگ کردنە؛ چونکە تەلەپە بۆیان نراوہ تەوہ. ئەوانیش گالتهیان بەقسەى شیتۆکەیکى وەھا دیت و ئەرۆن. لەراستیشدا پشدریەکان نیازیان خراپ بووہ. شتەکەشیان واداناوہ کەکاتیک ھەمەرەشیاغای ئەچیت بۆ نوێژ بەکێک لەپیاوہکانى ئەمان شەر بەپیاوێکى ئەوان بفرۆشیت. کە ھەمەرەشیاغای پیاوہکانى بگرن و بال بەستیان بکەن.

دەستەى ھەمەرەشیاغای کە ئەچن و لەژیر کەپرەدا دائەنیشن بەخێراتنیکى زۆر ئەکەرن، ھەموویان تەفەنگەکانیان دائەنن، تەنیا سمايلاغا نەبى کەلەسەر کۆشى دای ئەنیت. ئەوانیش سمايلاغا ئەناسن و سلى لى ناکەنەوہ بە ھىچى ئەزانن. ھەمەرەشیاغای ئەچى بۆ نوێژو لەو کاتەدا دەنگى پیاوہکەى ئاغەى پشدرى بەرز ئەبیتەوہ وەکوو دانراوہ. ئاغەى پشدرى خێرا فرمان ئەدا ئادەى ھەموویان دەست بەست بکەن. لەم قەسەیدا ئەبیت و ئەپەوی ھەستى، ئەگاتە سەرچۆک و ناگا سمايلاغا لولەى تەفەنگى ئاراستە ئەکات و ئەلئى: «سێ بەسێ تەلاقم کەوتبى ھەستى ئەتکوژم، دانیشى ئەتکوژم». کابرا وەکوو قوتەى مل نیرگە کاردوو بەو جۆرە وشک رانەوہستى.

جاری ھەمەرەشیاغای و ئەوان بەمجۆرە پزگاریان ئەبیت، ئەمجا ئەمێنیتەوہسەر سمايلاغا کابرا. سمايل ئاغای لولەى تەفەنگى ئاراستەى کردوہ. کابرا نەئەویرى ھەستى، نەئەویرى دانیشى، قوت لەو ناوہدا بۆ خۆى لەسەر نیمچەچۆک وەستاوہ، ھەر بچولیتەوہ سمايلاغا ئەیکوژى. تەنگو چەلەمە لێرەدا روویدا سمايلاغا تەلاقى خواردووہ، ئەم تەلاقەى ئەم وەختى ناکەوئ کە کابرا یا ھەستى یا دانیشى، ئەم بیکوژى. کابرايش ئەوا ھەر بەو جۆرە ماوہ تەوہ. قاچى شل ئەبى، ھەندى تەختەو شتە ئەدەنە ژیر کابرا بۆ ئەوہ دانەنیشى چونکە کە دانیشت سمايلاغا ئەیکوژى. سمايلاغاش لەبەر تەلاقەکەى خۆى وشک بەتەفەنگەکەوہ راوہستاوہ دەستى لەکارایە.

ناچار پهلاماری مه‌لا سولیمانی ماوه‌ت ئه‌ده‌ن که چاریکیان بو بدوزیتته‌وه به‌جۆریک نه تەلاقه‌که‌ی سمایلاغا بکه‌وئ و نه‌کابراش بکوژئ. مه‌لا سولیمان که‌دیت له‌پاش تیفکرین فه‌رمان ئه‌دا به‌چوار زه‌لام په‌لی کابرا بگرن به‌جۆری که‌راست نه‌بیتته‌وه و نه‌شکه‌ویتته‌وه سه‌ر عه‌رز و له‌سه‌ر گازی پشت رایکیشن به‌سه‌ر عه‌رزه‌که‌دا. ئه‌مه‌ له‌م کاته‌دا دیاره‌ پینی ئه‌وتری نه‌هه‌ستاوه و نه‌دانیشته‌وه، به‌لکوو راکشاوه.

زه‌لامه‌کان له‌سه‌ر ده‌ستوره‌که‌ی مه‌لا سولیمان کابرا والی ئه‌که‌ن. ئه‌مجا به‌سمایلاغاش ئه‌لی ده‌تۆیش تهنه‌نگه‌که‌ت لا به‌. به‌مجۆره‌ مه‌لا سولیمان کابرای له‌ مردن رزگار کردو تەلاقی سمایلاغاش نه‌که‌وت.

به‌لام کابرا تا رزگاری بوو کاتی که‌سه‌یریان کرد هه‌موو له‌شی خۆی دابوو به‌گوه‌وه‌وه‌. به‌کوردی گووی کردبوو به‌خۆیا: به‌کئی له‌ترسی ئه‌وه که‌سمایلاغا ده‌ستی له‌کارایه‌وه‌ شیتیشه‌ کوشتی؛ به‌کئی له‌به‌ر ئه‌وه‌که‌ تا مه‌لا سولیمان هاتبوو زۆری پی چوو بوو.

به‌لی له‌به‌ر ترس له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌یچی پی نه‌خواربوو، به‌لام هه‌رچیکیشی پی بوو فیراندبووی به‌خۆیا.

- ئاغه‌یک له‌و موکریانه‌ خزمه‌تکاریکی ئه‌بێ پینی ئه‌لی مه‌سینه‌یکی بو به‌ریتته‌ سه‌ر ئاو ده‌ست. خزمه‌تکاره‌که‌ش ئه‌لی: «قوربان گوو ده‌فه‌رمووی؟» ئاغه‌که‌ش ئه‌لی: «نه‌خیر میزت عه‌رز ئه‌که‌م».

- سالینک ئینگلیزیه‌که‌ ئه‌چیتته‌ هه‌له‌بجه، میوانی ئه‌حمه‌د به‌گی پاشا ئه‌بێ. ئینگلیزیه‌که‌ عومری له‌ ژوور شه‌ست و پینج سالانه‌وه‌ بوو. قسه‌و باس دیتته‌ پینشه‌وه‌ ئه‌حمه‌د به‌گ لینی ئه‌پرسی تۆ له‌ ولاتی خۆتان ژن و مندالت هه‌یه‌؟ کابرای ئینگلیز ئه‌لی (به‌لام زۆر به‌گه‌رمیه‌وه): «هه‌یتتا هه‌ندی ئیش و کاری ترم ماوه، ئه‌بێ بچم بو ئه‌فیریقا و چهند سالینک له‌وی ئه‌مینمه‌وه‌ پاشان له‌ میسریش چهند سالینک واجباتی ترم هه‌یه، ئه‌وه‌ش ته‌واو ئه‌که‌م و ئینجا ئه‌گه‌ریمه‌وه‌ بو ولاتی خۆم و ئه‌وه‌خته‌ ژن و مال و منال پینکه‌وه‌ ئه‌نیم».

که‌ ئه‌م له‌قسه‌کانی ئه‌بیتته‌وه‌ ئه‌حمه‌د به‌گیش ئه‌لی: ده‌سا هه‌ر سنی تەلاقی ئه‌م ئه‌حمه‌دموختاره‌ که‌وتبی تۆ بیت و منالی خۆت ناگریتته‌ باوه‌ش.

- كابرەيەك لە ديوە خانىكا دانىشتىبوو. ديوە خانەكە پەربوو، وەنەوز بەردىيەو. لەو كاتەدا بايەكى زلى لىبەر بوو. كۆپىر كە چاوى كەردەو و خەلك بەدەورىيەو، زۆر شەرمەزار بوو، ويستى بە ھەر جۆر بوو پىنەى بكا. لەبەر ئەو و تى: «ئىو ئەزانن من ئىستەخوالىخۆشبووى باوكم لەخەوا چاوى پىكەوت؟» كابرەيەك لەكۆرەكەدا بوو، و تى: «بەلى راست ئەفەرمووى، ئىمە ھەموو دەنگى خوالىخۆشبووى باوكتەمان بىست.»

- كابرەيەك لەئىش و كارى مردوو شۆرى بوو، لەبەر ئەو كە خۆى دەعباكەى بچووك بوو ھەر مردووك كە ئەيشۆرد ئەوئىش جارىك لەگەلىا ئەمرد؛ چونكە وانىكەكەى وەكوو ھى خۆى نەئەدى و بەزلتر ئەھاتە بەرچاوى. لەبەر ئەمە ھەموو دەم لەخەم و خەفەتا بوو. پىاوپىكى تر ھەبوو «مام گورزە»ى ناو بوو. رۆژىك مام گورزە مرد و ئەم كابرەيە چوو شتى، سەيرى كرد ھەرامەكەى مام گورزە ھەرامە نىيە، لەندە ھۆرپىكە. بە ھىواشى بەبى ئەو كەس پى بزائى چەقۆى دەھىتا دەعباكەى كابرەى بىرى و خستىيە گىرفانىيەو. پاش تەواو كردنى ئىش و كارى چوو ھەو بە مالىو.

ئەمجا بو ئەو ھى بە ژنەكەى بەسەلمىنى كەخوا گەورەيە ھەموو شت بكا، بچووك گەورە بكا تەو، گەورە بچووك بكا تەو، قادە بەسەر ھەموو شتىكا، دەستى برد سەرى دەعباكەى مام گورزەى لەژىرەو لەعاستى بەردەمىو پىشانى ژنەكەيدا. ژنە كەچاوى پىكەوت بەبى ئەو ھى ناگای لەخۆى بى و تى: «ئەبەرۆ ئەو مام گورزە مرد؟»

- ئەحمەد شوكرى ھەبوو لەسلىمانى، جارىك رىي ئەكەوئە كرماشان. قەزاو قەدەر رىكى ئەخا لەگەل ئافەرەتتىكا رى ئەكەوئى. سەير ئەكا ئافەرەت دالە ھۆيە. لەوختى كارا لىي ئەپرسى: خانم تۆ ناوت چىيە؟ خانم ئەلى: «وسەت خانم». ئەحمەد شوكرىش ئەلى كۆپىر بىم ناوئە ئەبىيەم و ناوت ئەپرسەم.

- كابرەيەكى «سەرچوقەى كەردى» بەمالەو بە ھۆى فەرمانى مەريەو ئەكەوئە «كەرىماو»ى سەقزو چەند سالىك لەوئى ئەمىنئەتەو. دۆست و ناسراو پەيدا ئەكا. كابرەيەكى بەرگدورىش لەكەرىماو ھەبوو ناوى «تەقى» بوو. تەقى لەگەل خانمى سەرچوقەدا دەستىان تىكەلاو كەردبوو. رۆژىك سەرچوقە و تى: «خانم! سەرچوقەيكى ولاتى خۆمان ھاتو، ئەمەوئى بەناوى ئەو ھەو بانگىشتىك بكم و چەند كەسىك لەدۆست و ناسراو كانى

که‌ریم‌اواش بانگ بکهم، له‌بهر ئه‌وه نانیک‌ی باش دروست بکه». خانم وتی: به‌لئی باشه به‌لام ته‌قی به‌رگدووریش هه‌ر دۆستمانه ئه‌ویش بانگ که. سه‌رجوقه‌وتی: به‌لئی.

خانم نانیک‌ی پوختی دروست کردو سفره راخرا. سه‌رجوقه‌ی میوان و میوانه‌کانی‌تر و ته‌قی خه‌یات هه‌موو نانیان خوارد. پاش نان خواردن ته‌قی خه‌یات خۆی دزیه‌وه و چوو له‌گه‌ل خانمدا ده‌ستی کرد به‌بزم و ئاهه‌نگ. سه‌رجوقه‌ی میردی خانم هه‌ستی کرد، هه‌ستا چوو به‌شوینیا. که‌سه‌یری کرد وه‌کو چۆن له‌دلی خۆیا وتبوی، وا بوو. په‌لاماری ته‌قی به‌رگدوریدا که بیگری، هه‌یچ شوینیک‌ی تری نه‌هات به‌ده‌سته‌وه ته‌نها ده‌عباکه‌ی نه‌بی. ئه‌ویش له‌بهر ئه‌وه ته‌ر و لووس بوو بۆی نه‌گیرا. ته‌قی رای کرد و سه‌رجوقه به‌شوینیا تا گه‌یشه به‌ر ده‌رگای هه‌وشه هه‌ر بۆی نه‌گیرا. ناچار له‌بهر عه‌یب گه‌رایه‌وه. که‌گه‌رایه‌وه سه‌یر نه‌کا خانم ناوچاوی داوه به‌به‌کاو قسه‌ی له‌گه‌لا ناکا. ئه‌مجا وتی: «خانم! من چ ناهه‌رمانیکم کردووه وا به‌و جۆره بی لوتفیت له‌گه‌لما؟ وه‌کوو فه‌رموت ته‌قی خه‌یاتم بانگ کرد، نانی چه‌ور و قه‌له‌وم داڤه بۆ ئه‌وه به‌هه‌یز بیته، جه‌نایه‌شت له‌گه‌لی دروست بوویت، من گورزه‌که‌یم به‌ده‌ستی خۆم پاک کرده‌وه، له‌خزمه‌تیا چووم به‌ریم کرد تا به‌ر ده‌رگای هه‌وشه، ئه‌گه‌ر سوچیکم هه‌یه فه‌رموو بیلئی تا نه‌یه‌یلیم، ئه‌گه‌ر خزمه‌تیک‌ی تهرت ماوه به‌فه‌رموو تا به‌ئه‌نجامی بگه‌ینم؛ ئه‌گه‌ینا ئه‌م بی لوتفیه‌ت بۆچی؟»

- کابرایه‌کی «نایسه‌ر»ی دلی به‌ژنی کابرایه‌کی «زه‌نان»یه‌وه ئه‌بی. هه‌موو جار هاتوچۆی زه‌نانی ئه‌کردو به‌ته‌واوی بۆی ری ئه‌ئه‌که‌وت له‌گه‌ل یاره‌که‌یا یه‌ک بگرن.

پۆژیک ژنه‌که به‌کابرای دۆسته‌ی وت: ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌وی پیکه‌وه بنوین و میرده‌که‌شم له‌ماله‌وه بی، سه‌به‌ینی بچۆ نیره‌که‌ریک بینه‌ره ئاوابی و بلئی ئه‌یفروشم به‌یه‌کینک. میرده‌که‌شم زۆر هه‌ز له‌نیره‌که‌ر ئه‌کا بۆ کاروان، ئه‌و وه‌خته من چاری ئیشه‌که ئه‌که‌م.

کابرا بۆ سه‌به‌ینی نیره‌که‌ریکی په‌یدا کرد و هه‌تایه ئاوابی و وتی: ئه‌م نیره‌که‌ره ئه‌فروشم. کابرای میردی ژنه چوو به‌لایه‌وه زۆر دلی پیاچوو، وتی: به‌چه‌ندی ئه‌ده‌ی؟ کابرا وتی: برا به‌بی چه‌ندو چۆن ئه‌یده‌م به‌پیشی ژنیک. کابرا هاته‌وه بۆ ماله‌وه و کاره‌ساته‌که‌ی بۆ ژنه‌که‌ی خۆی وت. ژنه وتی: کوره ئاسانه، تو بیه‌ینه منیش ئه‌چم کوزه‌که‌ی دا‌یه خه‌رامانی

دراوسیمان به‌ئمانهت دینم و ئه‌یده‌می و نیره‌که‌ره‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌ردینین. کابرا وتی: «یانته ویران بو په‌یو زیره‌کیت».

چوو کابرای که‌رفروشی به‌که‌ره‌که‌وه هینایه‌ماله‌وه‌و زنه‌که‌شی چوو هینه‌که‌ی دایه‌خهرامانی هینا. له‌گه‌ل کابرای که‌رفروش پیکه‌وه نووستن و به‌میرده‌که‌شی وت له‌و دیوی ده‌رگا‌که‌وه دانیشه‌ئاگات له‌ نیره‌که‌ره‌که‌ بی‌ نه‌وه‌ک بر‌وا. ئه‌مان ده‌ستیان کرد به‌ئیش و ئه‌ویش له‌و دیوه‌وه له‌ درزی ده‌رگا‌که‌وه سه‌یری ئیشه‌که‌ی ئه‌مانی ئه‌کرد. کابرای می‌رده برایکی هه‌بوو له‌و کاته‌دا هات و له‌ مه‌سه‌له‌که‌ تیگه‌یشت. پیتی وت که‌واته‌ چاک سه‌یربکه‌ نه‌وه‌ک کابرا لئی تیک بچیت. میرده‌ وتی: «زۆر به‌پاریز سه‌یر ئه‌که‌م و دل و چاوم تی بر‌یوه، به‌لام ئه‌م کابرایه‌ وا به‌توندی تیی ئاخنیوه‌و جووتی کردوه نه‌ئوه‌ی ئیمه‌ دیاره‌ نه‌ئوه‌ی دایه‌خهرامانی دراوسیمان. مله‌ماش بر‌یاکه‌ن مه‌زانو چیش که‌رۆ؟

- ئه‌حه‌ی ناسر هه‌بوو گۆینده‌ بوو. ئای راست ئای درۆ، خه‌لکی ئه‌یانوت وه‌یا بۆیان هه‌لبه‌ستبوو که‌ هه‌تیوبازه. جاریک له‌ که‌رکووک ئه‌تیری بۆ خوازینی ژنیک له‌به‌ری قه‌لا. زنه‌ش ئه‌لئ: من بیستوو مه‌ که‌ پیاویکی فاسق و دوابازه؛ ئه‌گه‌ر واز له‌ مانه‌ دینی قه‌یدی نییه‌ شووی پی ئه‌که‌م. ئه‌مه‌ به‌ ئه‌حه‌ ئه‌لینه‌وه. ئه‌حه‌ش ئه‌لئ: «به‌باجی بلین له‌فسق کردن تۆبه‌ ئه‌کری و ئاسانه، بۆ ئه‌ویتیش ئه‌مه‌ به‌ستراوه‌ به‌لوتف و چاوه‌دیری ئه‌وه‌وه».

- له‌ «بیجار» چهند که‌سینک ئه‌چنه‌لای ئاخوندیک پیتی ئه‌لین: قوربان کوره‌که‌ی مه‌شتی قولی ئیشی خراب ئه‌کات. ئاخوند ئه‌لئ: یه‌کئ به‌چهند ئه‌دا؟ ئه‌لین: یه‌کئ به‌پینج تمه‌ن. ئه‌لئ: ئای، ئای گرانه‌ حه‌رامه‌.

- شه‌که‌ت به‌گ گتیرایه‌وه وتی:

له‌ «قه‌سری شیرین» ئاخوندیکی پیری نوورانی روو له‌حوسونیه‌ وه‌عزی ئه‌دا و ئه‌یوت: «ئهی کوره‌له‌ رای چه‌ سه‌ر ریگا له‌و دوتگه‌له‌ گرن که‌ رای مه‌درسه‌چن؟ یه‌کاره‌، کاریکی فره‌خراوه‌. به‌گشتی رای کوس نییه‌؟ خالۆ کیرمه‌ ناو کوس یه‌را واه‌ پاکه‌ن؟»

- مه‌هدی عه‌زیزخۆشناو گتیرایه‌وه وتی:

له‌گون‌دیک‌ی ئه‌و خو‌شناوه‌تیه کوریک دلی ئه‌چی له‌کچیک به‌م به‌یتانه‌ی خواره‌وه ستایشی
ئه‌کا و ئه‌لی:

ئه‌و ده‌زیزێ من ده‌یریم	ئه‌و دۆسته‌که‌م که‌ده‌یریم
که‌شده‌ی له‌سه‌ر نایه	که‌لیی ده‌دا «قوورابه»
چه‌ند ده‌رویشی دینه‌ چی	ده‌روا «که‌شکۆری» نابه
چه‌ند «مه‌را» ی سه‌ر ده‌رسان	حه‌رفه‌کیان وه‌بیر نه‌مان
چه‌ند حاکی سه‌ر ته‌ختان	هه‌موو ژنیان ته‌راق دان
سورتان ره‌شاد ده‌ی هه‌نارد	لۆیان به‌خه‌رات ده‌نارد

کورپه‌ پاش ماوه‌یک ئه‌نیرێ بۆ خوازیینی کچه‌که‌و کچه‌شوی پی ناکات. ئه‌مجا لێی
بازگه‌شت ئه‌بینه‌وه و به‌مجۆره‌ی خواره‌وه باسی ئه‌کا:

که‌پووت «هه‌یرانه» قورتی	تاره‌ بنیشتی تیدایه
گه‌یت مراکی سه‌پانان	هه‌یستر له‌قه‌ی لیدایه
بژانگت کرکی که‌ری	تاق و جووت راوه‌ستاوه
ددانت خاکه‌ناسه	لۆ قۆرتی چا کرایه
په‌رچه‌م په‌رکی کفریه	بزان ده‌وره‌ لیدایه
که‌زیت په‌رکی کارییه	ده‌ریخی وه‌ردرایه
پوومه‌ت په‌رکی شفتیه	م‌ریشکیان دندوک لیدایه
به‌ژنت چه‌نده‌ برنده	هورگ پاری ویدایه
سونده‌کی مه‌حه‌که‌م ده‌خۆم	سه‌د «گوجیر» ی تیدایه
قونت تۆقه‌ره‌ی ئاش	نۆ «حه‌ربه» ی زه‌ره‌درایه

- هه‌ر مه‌هدی گه‌یرایه‌وه وتی:

پیاویک هه‌بوو له‌و ولاته «له‌شکری» ناو بوو. ژنه‌که‌ی بریاری له‌گه‌لدا که‌ ئه‌و شه‌وه
بکه‌ن به‌ جه‌ژن و به‌وه‌ پینج هه‌رامان بکه‌ن. پیاوه‌ش وتی ئه‌مری خواو ره‌زای هه‌قه، کابرا
خوا یاریده‌ی ئه‌دا له‌باتی پینجان هه‌رامه‌ ئه‌کا به‌شه‌ش. ژنه‌ ئه‌مه‌ی پینخۆش ئه‌بی و ئه‌لی:
«له‌شکری خۆش له‌شکری قه‌ولمان پینج بوو، ئه‌و شه‌ش کری تفاقا مالا خۆش کری».

- مه‌لا سه‌عیدیکی ئیین عه‌باسی هه‌بوو، به‌رواله‌ت و سه‌رو ریش پیاویکی نایاب بوو، به‌لام هه‌ندی شت ئینسان له‌ده‌ست خویا نییه‌و پیاو له‌خشته ئه‌با.

جا رۆژیک ئه‌م مه‌لا سه‌عیده له‌حوجره‌که‌ی خویا له «سه‌قز» خه‌ریکی کوریک ئه‌بێ کتویر کارایه‌ک ده‌رگای حوجره ئه‌کاته‌وه‌و ئه‌چیت به‌سه‌ر ئه‌و ئیشه‌دا. مه‌لا سه‌عید ئه‌لی: برام چیت ئه‌وی؟ کابرا ئه‌لی: قوربان! هیچ ئه‌مویست شویتیکم ده‌ست که‌وی دوو رکات نوژی تیا بکه‌م. مه‌لا سه‌عیدیش ئه‌لی: «کابرا تو کویری، ئیره‌ که‌ی شوینی ئه‌وه‌یه؟ نایینی له‌به‌ر ته‌نگی شوینه‌که ئیمه‌ دوو به‌دوو سواری یه‌کبوین.

- مه‌لا سمایل هه‌بوو خه‌لکی سلیمانی و گه‌ره‌کی کانیسکان بوو؛ مه‌لای دیی «زیویه» ی بناری لای پیره‌مه‌گرون بوو. به‌لام ئه‌م مه‌لا سمايله‌ خووی پتوه‌گرتبوو عه‌ره‌قی ئه‌خواره‌وه‌و سه‌رخۆش ئه‌بوو.

ئێواره‌یتیک له‌زیویه پیتش نوژی ئه‌کا و به‌چه‌قه‌نه‌ لیدان. خه‌لکه‌که‌ش هیچ، چی بلین. له‌پاشا لیتی ئه‌پرسن مامۆستا ئه‌وه چی بوو؟ ئه‌ویش ئه‌لی: حه‌دیسی شه‌ریف ئه‌فه‌رموی «من لم یقرب بالچه‌قه‌نه‌ ته‌هدم ته‌کیه‌رووته» واته‌ ئه‌گه‌ر یه‌کن «پل» لی نه‌داو نه‌یته‌قینێ ته‌کیه‌رووته ئه‌رووخی. (ته‌کیه‌رووته‌ش مزگه‌وتیکه‌ له‌ناو شاری سلیمانی)

- هه‌رئه‌م مه‌لا سمايله‌ ریتی ئه‌که‌وتنه‌ ئه‌و ولاتی «زینوی شیخی» یه‌ زۆری برسی ئه‌بی، روو ئه‌کاته «هۆبه» یه‌کی بۆلی. له‌وی ئه‌بیستی که‌ سه‌رکۆماره‌که‌ نه‌خۆشه. ئه‌چیته‌ مالی ئه‌وان و ئه‌لی: من حه‌کیمم. زۆر به‌ده‌وریا دین و خزمه‌تی ئه‌که‌ن، پیتی ئه‌لین چاریکی ئه‌م نه‌خۆشه‌مان بۆ بکه‌. ئه‌ویش ئه‌لی: ئاخ‌ر منیش بۆ ئه‌وه‌ هاتووم.

دنیا ئێواره‌ وه‌خت ئه‌بی ئه‌لی: ده‌سته‌ به‌ره‌یه‌ک نان له‌گه‌ل کاسه‌یک هه‌نگوین بێنن. ئه‌وانیش ئه‌بیه‌تین. پارو پارو نان ئه‌کا به‌ هه‌نگوین و که‌ره‌که‌دا و ئه‌بیه‌تین به‌ده‌وری سه‌ری کابرا‌داو ئه‌یخوا و ئه‌لی: «قه‌زا وه‌گێتر و سه‌ده‌قه‌ی سه‌ری ئه‌وبین!» به‌م جو‌ره‌ ئه‌کا تا تیر ئه‌خوا پاشان ئه‌لی: ئه‌م‌رۆ ده‌رمان کردن به‌سه‌.

که‌ ئه‌که‌ونه‌ به‌یانی کابرا ئه‌مری. ئه‌لین: خو نه‌خۆشه‌که‌ مرد؟ ئه‌لی: «ئه‌گه‌ر من ئه‌وه‌م نه‌کردایه‌ له‌پیتش ئه‌وا من ده‌م‌ردم».

- کابرایه‌ک له‌و «ئالانه» باخیکه‌ی هه‌بوو؛ باخه‌که‌ چهند دارگوژیکی تیدا‌بوو. کابرا رۆژیک سه‌یری کرد توپکله‌ گوژیکی زۆر که‌وتوو، به‌لام که‌م بونه‌وه‌ی گوژه‌که‌ له‌چاو

تویکله که گه‌لی زیاتره. بۆی دهرکهوت که ئەمه ورچ پیتی فیر بووه، بەتایبەتی که گوو ورچی لەناو باخه‌که‌دا بەرچاو کهوت ئیتر هیچ گومانی نهما.

چوو چەند که‌ستیکی هینا و خۆیان لینی داگرت. شه‌ویک سه‌یر ئەکەن ئەوا ورچیک به‌سه‌ر دارگۆیزه‌که‌وه خۆی مات داوه، دهرۆیشیکیش له‌ولاوه کۆلیکی باشی داگرتوووه دایناوه. مانگه‌شه‌وه بۆیان دهرکهوت وه‌کوو چۆن ورچه فیر بووه دهرۆیشه‌که‌یش به‌وجۆره هەر فیر بووه. دهرۆیشیان گرت و ده‌ستیان کرد به‌لیندانی کام لات دیشی؛ جا دهرۆیشه‌که‌ ئه‌یوت: «ئاخر مووسلمانه‌کان، تۆزی ره‌حمتان هه‌بێ من له‌و ورچه که‌مترم وا له‌من ئەده‌ن و له‌و ناده‌ن». کابرای خاوه‌ن باخیش ئه‌یوت: «باوه‌حیزه! ورچه فه‌قیره‌که‌ ئه‌خوات و ئه‌پریت، تۆ ئه‌خۆیت و ئه‌به‌یت».

- له‌و ولاتی «کۆیه» کۆیخا هه‌ویزی شاخه‌پیسکه هه‌بوو، رۆژیک هه‌روا پاش عه‌سریک له‌گه‌ل مه‌لای گونده‌که‌دا - که مه‌لا نه‌بی ناو ئه‌بێ و گونده‌که‌ش «شاخه‌پیسکه» ئه‌بێ - دانه‌نیشن و له‌هه‌موو سوچیکه‌وه قسه ئەکەن. بێ تاقه‌ت ئه‌بێ و دینه سه‌ر ئه‌وه ئه‌لین با ژنی پاک و پیس لیک بکه‌ینه‌وه.

کۆیخا هه‌ویر ئه‌لی: مه‌لا نه‌بی چالیک بچکۆله له‌به‌رده‌می خۆت هه‌لکه‌نه و هه‌ندێ رده‌ به‌رد بگره‌ به‌ده‌سته‌وه. من هه‌ر ژنیکی خراپم بێ وتی، تۆ به‌ردیک بخه‌ره چاله‌که‌وه و ئاواي که، هه‌ر ژنیکی چاکیشم بێ وتی له‌باتی ئه‌ویش به‌ردیک له‌م لاوه دانێ. له‌پاشا ئه‌یانترمیرین بزاین پاک زۆرتره یا پیس. مه‌لا نه‌بیش ئه‌لی باشه.

چال و به‌رد ئاماده ئەکەن و ئەکه‌ونه هه‌ل‌دان. کۆیخا هه‌ویر ئه‌لی: ئایشه‌و فاته‌مه پاک بووه، دوو به‌رد له‌و لاوه دانێ. مه‌لا نه‌بی دایه‌نه‌ی، بووره خه‌جی خراپ بوو، به‌ردیک ئاوا که‌ره چاله‌که‌وه. پیرۆزی خوشکم خراپ بوو به‌ردیک ئاوا که. دایکم باش بوو به‌ردیک له‌و لاوه دانێ. باج گوله‌ خراپ بوو به‌ردیک ئاوا که‌ره چاله‌که‌وه. سه‌ره دینه سه‌ر دایکی مه‌لا نه‌بی، ئه‌لی: دایکت خراپ بوو به‌ردیک ئاواکه. مه‌لا نه‌بی ئه‌لی: کۆیخا هه‌ویر! دایکی من! چۆن وا ئه‌لینی؟ ئافره‌تیکی چاک بوو. کۆیخا هه‌ویر ئه‌لی: ئاواکه پیت ئه‌لیم ئاواي که. مه‌لا نه‌بی ئه‌لی و کۆیخا هه‌ویر ئه‌لی، له‌ئه‌نجاما کۆیخا هه‌ویر ئه‌لی: «مه‌لا ئاواي که هه‌ر خۆم سی جارم وا لیکردوه».

- پیاویک هه بو له سلیمانی «ئهحهی نازی» یان پئی ئهوت. دوکانی که وچک فرۆشی هه بوو له مهیدانی ماست فرۆشه کان. دراوسنی دوکانیکی هه بوو تهنه که چی بوو. رۆژیک له گهل کابرای تهنه که چیدا ئه بئ به شه ریان، تهنه که چی پینی ئه لئ: ئه تکوژم و ههر تهنه که ئه دهم له خوینتا. ئهحهش ئه لئ: خه لکینه! سهیری ئه م کابرایه ناکهن، ئه و ساله مانگ گیرابوو ئه م له باتی تهنه که له قووژی دایکی ئه دا؛ که چی ئیسته ئه لئ ئه تکوژم و تهنه که ئه دهم له خوینتا.

- پیاویک هه بوو له و سه ره کچیکی هه بوو «مریهم» ی ناو بوو. هه موو جار له بدر چاوی خه لکه وه بانگی لئ ئه کرد «مریهمه». ئه مهش بۆ ئه وه که به خه لکه که به سه لمینی ئه م خوینده واره و ئه و عالمه که ئه لئ مریهم غه له ته؛ ئه بئ مریهمه بئ، چونکه مئییه. له باوه ری ئه وا «مریهم» ئه بئ بۆ کور بئ و مریهمه بۆ کچ.

- گۆرانی کۆنی شاره زوور به بالای نازداراندا:

ئه وا به هاره عیله به ره و خواره	نازدار ده ستیان گرت چون بۆ ته پاله
ئه و ده شته پرپه ته پاله وشکه	ژیری ته پاله مارو دوو پیشکه
ده ستیکی برد بۆ هه وه ل ته پاله	شه قهی لئ هه لسان له و په نجه و خاله
یه ک گل زیرانی، دوو گل زیرانی	چاوی هه لته کان له هاو ریکانی
لئ گلیر بوونه وه وه ک هۆری به هه شت	شه وقیان بریبوو له ده رو له ده شت
که پر یکیان بۆ به ست به دل و به گیانی	چه پ چه پ ره یحانه نایان له بانی
شه ش کیسه خه نه بۆ گله بانی	دوو سه لک سابون بۆ سواغ دانی

- مه لا حه سه نی شاتری بۆی گئیرامه وه وتی:

حسینی نادر هه بوو له «مهسته کان» نوێری ئه کرد، وتم نوێر ئه زانی؟ وتی: ئای گووی توی لئ نه واری چون نایانم؟ تهنه باوه حیزه که نه وی. وتم ئه وه چییه؟ وتی: «کوره نازانم شاتمانه، ماتمانه؟ نازانم چییه!» وتم: ئه ی پیغه مبه ر ناوی چییه؟ وتی: «به خوا کاورایکی شیتی. وانه زانی نایانم؟ حه مه ی ئه ولای خاله مسته فا».

- هه‌ورامیه‌ک له هه‌ورامیه‌کی ئاوه‌لی ته‌پرسی: ئاخۆ ره‌زا شا چیش مه‌وه‌روۆ؟ ته‌ویش ئه‌لی: «چیش مه‌وه‌روۆ؟ سه‌روپێ مه‌وه‌روۆ».

- کابرایه‌کی یۆسۆجانی که ئه‌چێ بۆ کویستان، له‌و بناری «بان» یه‌ گاییک بار ئه‌کا له «جهوت» و ئه‌بیاته‌وه. له‌ریگادا کابرایه‌کی تووش ئه‌بێ ئه‌لی باره‌که‌ت چیه؟ ته‌ویش ئه‌لی: «برا جهوته! جهوته، ئازاجه‌وته، تاله‌جهوته، جهوته کوننه، جهوته مه‌شکه، جهوته گاووس، قه‌سقه‌وانه، هه‌زار خیری خواس».

- له‌و خۆشناوه‌تیه جاریک مریشکیک ئه‌چیتته دیوه‌خانی میره‌وه. میر هه‌رکشه‌ی لی ئه‌کا و ناروا. یه‌کیک له‌خولامه‌کانی میر له‌وێ ئه‌بێ و هه‌ر هه‌له‌ستێ شه‌قیک له‌میشک هه‌له‌دا و ئه‌لی: «دایێ ما خۆت بگیم، میر به‌زمانا خۆی سی جاران فه‌رمووی کشه چما نارۆی به‌خودای ئه‌گه‌ر من باما هه‌ر ده‌تولامه‌وه».

- ئۆف دل‌داری، ئاخ دل‌داری، یادت به‌خیر دل‌داری!

له‌و خۆشناوه‌تیه ئه‌یانه‌وێ ئیستر دروست بکه‌ن، ئه‌مه‌ش ئه‌بێ نیره‌که‌ر بیی به‌زاوا و ماین به‌بووک، تا تا‌قانه‌یک په‌یدا بیی و ناوی بنین ئیستری نیره‌مووک.

باجی ماین هه‌ر چه‌ند خۆی له‌نیره‌که‌ر لۆتی هه‌لسوێ شاپلیته له‌ شوینی خۆی نابزوی؛ ناچار ما‌که‌ریکی تازه له‌ به‌هاری ما‌که‌ریدا ئه‌خه‌نه پیش. نیره‌که‌روسه‌لته‌نه که‌چاوی به‌دۆستی دیرینه‌و هاوسه‌ری گیانی بکه‌وێ به‌م لادا لوشکه‌یه‌ک و به‌و لادا لوشکه‌یه‌ک، هه‌بته‌وه‌کو گورزی رۆسته‌م ئه‌که‌وێته جولا‌ن. که ئیتر ئاماده‌ی که‌وان کرا، خیرا ما‌که‌ر لادراو ماین له‌ شوینی دانرا. هه‌بته‌ له‌ کارایه، گورز درزی دۆزیه‌وه، ده‌سته‌گولی برده‌وه، ئاوی ژیان چوه‌ زبێ ماینی خۆشناوان، ما‌که‌ری به‌سه‌زمان له‌لاوه گوی به‌قه‌نگه‌ لاشکی گوی سه‌ربان؛ چونکه له‌و ره‌ق کراو له‌ یه‌کیکی ترخرا. تا‌قانه‌ی باوک و دایک په‌یدا بوو، ناو نرا ئیستری به‌چه‌که‌ری له‌ماین بوو خوا یه‌که‌و نه‌بووه به‌دوو، ئه‌مه‌یه‌ حالی که‌ر و یابوو. ئه‌مجا زه‌ماوه‌نده و زوورپنا و ده‌هۆل له‌خۆشناوان، له‌ده‌شت و دۆل، ماخۆ چما گول ره‌پ ئه‌کا؟ له‌ئاش و زورگ خۆ ده‌ر ده‌کا. راده‌کیشی و ئه‌سپینداری، ئاخۆ ده‌یا لۆ ناو شاری؟ که لیبی پرسى بابات کێیه؟ ده‌رێ دایکم ماینی شیبه.

ئۆف دل‌داری! ئاخ دل‌داری! یادت به‌خیر دل‌داری!

- کابرایەک هەبوو لە «سەی ساق» دۆم بوو. ژنیکی هەبوو هەر جارە کە لیتی توورە ئەبوو بەو هەمانەیه-کەشویینی شتوومە کە کەمی بوو- دەستی ئەکرد بەلیدانی. ژنە زیرەیی ئەچوو بەتاسمانا و هەر هاواری ئەکرد، وەکو تەرزە فرمیسک بەچاویا ئەهاتە خوارەو. خەلکوخا ئەچوون بە سەریا و دەستیان ئەکرد بە لۆمەکردنی ژنە کەو ئەیانوت: کچی خوا بنگرئ! هەمانەیه کی بۆش و خالی چیه و تۆ ئەوەندە لەبەری ئەکەوێتە هاوار هاوارەو. ئەویش ئەیوت: «کوره من مشتووی ناو هەمانە کە کوشتوومی! توومەس ئەمە کابرا مشتووە کەمی ئەخستە ناو هەمانە کەو، بەو ئە لیتی ئەدا لەخەلکیش وایە ئەمە هەمانەیه کی بۆشە؛ بەلام هەر ژنە کە دەردی ئەزانی و ئەزانی چی تیاپە؟

- حەمەیی مەلا کەریم بۆی گێرامەو وتی:
 کابرایەکی هەورامی لەلای شیخ، گوێز ئەژمیری. خەلکیکی زۆریش لەوئ دانیشتون کە ئەگاتە هەزار ئەلی: «ئینە هەزار». کتوپر لەو کاتەدا- بلامانی- تریک ئەکەنی. مەلاحسینی مەلا قادری بیارەش لەوئ ئەبێ هەر خیرا ئەلی: «ئینە هەزار و یوئ».

- کابرایەکی هەورامی کەریکی هەبوو، بار و شتی بۆ ئەئەبرد چوو بۆ لای شیخ دەردە دلی کەرە کەمی لا ئەکرد. ڕووی کردە شیخ و ئەیوت: «یا شیخ! تۆ هەرە بێ بارە نەبەری. یا شیخ! تۆ هەرە بی یەو نەوهری؛ یا شیخ! تۆ هەرە بی فرمانە نەکەری؛ یا شیخ! مەزانۆ تۆ چیشەنی؟» شیخیش هیچ دەنگی نەئەکرد.

- مەلایینک هەبوو لەو هەوامانە لە «نەروئ» فەقیهەکی «دۆلاو»ی لەلا بوو، دەرسی پێ ئەوت. فەقی کە زۆر ناتینگەشتوو بوو، مەلای بەجاری توورەو وەرەز کردبوو. مەلا پۆزیک لەسەر دەرسە کە گەیشتە تینی و کتیبە کەمی فری دایە سەر سنگی فەقیهە کەو وتی: بڕۆ ئیتر من تاقتی دەرسی تۆم نییە. فەقیش لەلەش و باردا گەلی لەمەلا کە زلتەر بوو. ئەمەیی پێ ناخۆش بوو، بەتایبەتی هەندیکی تریش لە کۆرە کەدا بوون گویان ئەگرت. ڕووی کردە مەلاو وتی:

«ئانه چیش مه‌کەری؟ جە ویرت مە‌یۆ شە‌وو لە‌یله‌ت لبارحە‌ی لوایمی پە‌ی سەر‌قە‌توو توفاحی. ئە‌گەر من نە‌بیه‌نی بە‌عە‌سای مە‌نحە‌نیوالراسە‌وی پالیله‌ "عقر فوقی" ئە‌کلش کە‌رینی، ئیستە‌ زە‌هە‌رت دان جە‌داریه‌وی، ماچی وە‌للا لا‌تفرە‌ عە‌ندی دەر‌س؟»

- کابرایه‌کی «بێ‌ سە‌ری» تازە‌ ژنی هێ‌نابوو، شە‌وێ‌ چوو‌ه لای ژنە‌کە‌ی. ژنە‌خۆ‌ی نە‌ئە‌دا بە‌دە‌ستە‌وه‌. کابرا زۆ‌ر خە‌ریک بوو ژنە‌ ملی نە‌ئە‌هێ‌نایه‌ بە‌ر بار. لە‌ئاخرا ر‌ووی کردە‌ ژنە‌ و تی: «کە‌نیشکە‌ وازم لێ‌ بێ‌رانە‌و خۆ‌ت بدە‌ بە‌ دە‌ستە‌وه‌. وە‌و شێ‌خ کە‌ریمە‌- ر‌وحم وە‌قوروانی بێ‌- ئە‌گەر بوی وە‌شێ‌خ کە‌ریمیشە‌وه‌ هەر ئە‌تگێ‌م.»

- کۆ‌پە‌کە‌ی کە‌مال بۆ‌ی گێ‌رامە‌وه‌ و تی:

شاگردی وە‌ستا بووم لە‌ «کۆ‌یه» وە‌ستام پێ‌ی وتم: نا کورم! بچۆ‌ره‌وه‌ بۆ‌ ماله‌وه‌ بزانه‌ چیان ئە‌وێ‌ بۆ‌یان بک‌رە‌و بۆ‌یان بە‌ره‌وه‌. منیش چووم و بە‌ وە‌ستا ژنم وت: ئە‌ویش و تی: کورم ئە‌مه‌وێ‌ بۆ‌ ئە‌م نیو‌ه‌رۆ‌یه‌ یاپراخ بکە‌م، بچۆ‌ هە‌ندێ‌ کە‌ره‌ستە‌ی یاپراخمان بۆ‌ بێ‌نه‌وه‌. منیش بە‌ فرە‌کانێ‌ هاتە‌وه‌وه‌ بە‌وه‌ستام وت. وە‌ستاشم و تی: کورم بچۆ‌ بۆ‌یان بک‌رە‌و بۆ‌یان بە‌ره‌وه‌. چووم خێ‌را کریم و بردە‌وه‌. وە‌ستا ژنم خە‌ریکی قاپ و قاچاخ شتن بوو، دامێ‌ و گە‌رامە‌وه‌. پێ‌ی وتم کورم تۆ‌یش بۆ‌ قاوه‌لتی وەرە‌وه‌ لە‌گە‌ل ماله‌کان نان بخۆ‌. هاتە‌وه‌ بۆ‌ دوکان بۆ‌ لای وە‌ستام.

نیو‌ه‌رۆ‌ بە‌سە‌عاتێ‌ پێ‌ش وادە‌ چوومە‌وه‌ سە‌یرم کرد وە‌ستا ژنم مە‌نجە‌له‌ یاپراخی خستۆ‌ته‌ سەر‌ ناگر و چە‌ند بە‌ردیکی خستۆ‌ته‌ سە‌ری بۆ‌ ئە‌وه‌ی تێ‌ک نە‌چێ‌، لە‌و لاشە‌وه‌ دە‌وری و فە‌خف‌ووریە‌کانی هە‌موو شتو‌ه‌ لە‌ناو سینیه‌کا دایان و ناو ماله‌کە‌ش گە‌سک دراوه‌ و هە‌موو شت لە‌شوینی خۆ‌یایه‌.

لە‌م کاتە‌دا «حسام»ی کورێ‌ هاتە‌وه‌ و تی: دایه‌! برسیمە‌ نانم بۆ‌ تیکە‌. دایکیشی و تی: گیانی دایکی تۆ‌زێ‌ راوه‌ستە‌ هێ‌شتا یاپراخە‌کە‌ نە‌کولاو‌ه‌، با بکۆ‌لی بۆ‌ت تێ‌ ئە‌کە‌م. ئە‌ویش و تی: برسیمە‌ ر‌اناوه‌ستم، هەر ئیستە‌ بۆ‌م تیکە‌. دایکی و تی کورم پە‌له‌ مە‌کە‌ با بکۆ‌لی بۆ‌ت تێ‌ ئە‌کە‌م.

لە‌سەر ئە‌مه‌ ئە‌م هەر ئە‌لێ‌ و دایکیشی ئە‌لێ‌ نە‌کولاو‌ه‌ تۆ‌زێ‌ راوه‌ستە‌. بوو بە‌دە‌مه‌ قاله‌یان، دایکی و تی: دە‌ برۆ‌ ملت بشکێ‌ ئیستا نە‌کولاو‌ه‌. هەر کە‌ دایکی ئە‌مه‌ی وت حیسام

نهی کرده نامردی سینه‌فخ‌خووری هل‌گرت و دای به‌عززا هم‌مووی ورد و هه‌راش کرد به‌سه‌ریه‌کا.

له‌م کاته‌دا کاک ساییری برای حیسام هاته‌وه که‌سه‌یری کرد ماله‌که شله‌ژاوه و له‌دایکی یری ئه‌مه چیه‌و چوو به‌لای رادیۆنه‌که‌وه. دایکی‌شی کاره‌ساته‌که‌ی بۆ گێڕایه‌وه. ئه‌میش له‌مه‌ تووره‌تر بوو، هه‌ر هل‌گرتی رادیۆنو دای به‌زه‌ویدا و شکاندی وتی:

دیاره ئه‌م هه‌تیوه‌ی برام شیتته.

پاش ماوه‌یه‌ک وه‌ستام هاته‌وه به‌سه‌راو ئه‌میش یری ئه‌م هه‌رایه‌ چیه‌؟ وه‌ستا ژنم کاره‌ساته‌که‌ی بۆ گێڕایه‌وه، ئه‌ویش سه‌عاته‌که‌ی له‌گێرفانی ده‌ره‌ینا و دایه‌ به‌ر رۆژه‌که‌و سه‌یری کرد وتی: خۆ هه‌شتا نیوسه‌عاتی ئه‌وی بۆ نیوه‌رۆ. ده‌ستی کرد به‌جنیودان به‌مناله‌کان و ئه‌میش له‌ رقانا سه‌عاته‌که‌ی هل‌گرت و دای به‌دیواره‌که‌دا، سه‌عات هه‌راش هه‌راش بوو. وه‌ستا ژن -یا‌حه‌لیم -یشم - که ئه‌مه‌ی دی سه‌رسام بوو، له‌به‌ر خۆیه‌وه وتی بۆم ده‌رکه‌وت که ئیوه هه‌مووتان شیتن. نه‌یکرده نامردی مه‌نجه‌له‌ یا‌پراخی هل‌گرت و قلیی کرده‌وه ناو حه‌وزه‌که‌. هه‌ر من مامه‌وه، منیش له‌داخی ئه‌مانه‌و له‌ داخی برسییتی ده‌ستم کرد به‌سووران و چه‌قنه‌ لێدان و هاته‌مه‌ده‌ره‌وه.

- سه‌ی عه‌بدوللای شێخولئیسلامی هه‌بوو له «سه‌» پیاویکی ئیجگار به‌دین و له‌خوا ترس بوو، ده‌ستی مه‌لایه‌تیشی هه‌بوو. سووره‌تی «الکھف»ی له‌ قورئان له‌به‌ر کردبوو. به‌رۆژی هه‌بێیان له‌به‌ر ویلی ئایینی ئه‌خویند.

رۆژیکی جومعه، له‌گه‌ل ده‌سته‌یه‌ مه‌لا و فه‌قیی سه‌نه‌دا ئه‌چن بۆ «سه‌رنوی» بۆ سه‌یران. ئه‌م ته‌ریک له‌خه‌لکه‌که‌ له‌پیشه‌وه به‌رێگادا ئه‌رواو له‌سه‌ر عاده‌ته‌که‌ی خۆی سووره‌تی «الکھف» ئه‌خویند.

له‌و سووره‌ته‌دا له‌ دوو شوینا ئاخری دوو ئایه‌ت هه‌یه، پێشینه‌که‌یان «سربا» پاشینه‌که‌یان «عجبا» یه. ماوه‌ی به‌ینی ئه‌م دوو ئایه‌ته‌ش زۆر نیه. ئه‌و که تووشی ئایه‌تی یه‌که‌مین ئه‌بێ له‌ باتی ئه‌وه‌ بلێ: «سربا» ئه‌لێ «عجبا» که ئه‌گاته ئایه‌تی دووه‌م به‌ته‌واوی بۆی ده‌رئه‌که‌وی که شوینی عجبا ئیره‌یه‌و ئه‌زانێ له‌ ئه‌وی پێشوو‌دا غه‌له‌تی کرده‌.

لیره‌دا له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا که ئه‌زانێ شوینی «عجبا» یه‌و هه‌ر ئه‌لێ «سربا». لایه‌ک ئه‌کاته‌وه به‌ دوا‌ی خۆیا و ئه‌لێ: «مه‌ردمه‌گه‌ل! به‌شایه‌ت بن ئه‌م سربای ئه‌گه‌ر له‌ جیاتی عجبا بگرده‌که، ئه‌وه‌ی ئه‌ینه‌ چ له‌جیاتی ئه‌گره‌سه‌».

- حاجی مه‌لاره‌حمانی شه‌ره‌فکه‌ندی پیاوئیکی دانسقه‌و وه‌کوو بلیت هه‌ر بۆ قسه‌ی قوت داتاشرابوو. هه‌زار گئیرایه‌وه وتی:

حاجی مه‌لاره‌حمان رۆژیک له‌به‌ر دیواری مزگه‌وت له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکا له‌به‌ر به‌رۆچکه‌ دانیشتبون، خۆیان دابوه هه‌تاوه‌که که‌ریمی فه‌قی ره‌سوول هه‌بوو له‌ولاه به‌ بۆله‌بۆل و جینودان هاته‌ ناو خه‌لکه‌که‌وه. حاجی مه‌لا پرسى: ها! مام که‌ریم! خیره‌ ئه‌وه چیت لى قه‌وماوه؟ گوته‌ی: کوره‌ وه‌ره له‌ داخان مه‌مه‌ره. داواى قه‌رزى خۆم ئه‌که‌مه‌وه له‌سه‌عیدی مام عه‌دی، که‌چی ترپکم به‌ «په‌نا بادیک» بۆ ناکه‌نئ. حاجی مه‌لاش له‌سه‌رخۆ وتی: «جا بابهلئ ئه‌گه‌ر زۆرت پى لازمه‌ بۆی بکه‌ به‌دوازه شایى».

- شیخ عه‌زیز بۆی گئیرامه‌وه وتی:

سالیکی مافه‌ته‌یه‌ک له‌عیراق که‌وتبوه‌وه، باو باوی «بژی بژی» و چه‌پله‌بوو. خه‌لک ئه‌یاندا له‌چه‌پله‌و ئه‌یانوت: «بژی گه‌ل، رۆله‌ی گه‌ل عه‌بدولکه‌ریم قاسم». به‌م هۆیه‌وه کاروباری عیراق به‌ته‌واوی تینکچوو بوو.

دوو پیاوی په‌رپووته‌ی هه‌زار بوون له‌ هه‌ولتیر یه‌کتیکیان ناوی «پیرداود» ئه‌ویکه‌یان «مارفه‌شه‌ل»یان پى ئه‌وت. ئه‌مانه له‌ ولاتى هه‌ولتیر بیون به‌پیشه‌وه‌ی عاله‌مه‌که. رۆژ بیوو به‌رۆژی ئه‌وان.

ده‌سته‌یه‌کی تر که‌ ئه‌و رۆژانه‌ جه‌وری لیکردبون، ئه‌مه‌یان بۆ پیرداود و مارفه‌شه‌ل هه‌لبه‌ستبوو، ئه‌یانوت:

بژی گه‌ل، رۆله‌ی گه‌ل، پیرداود و مارفه‌شه‌ل

- کابرایه‌کی سنه‌یی ئه‌چى بۆ مه‌ریوان. له‌مه‌ریوان زۆرتتر هه‌ر نانی هه‌رزنه. کابرا له‌ هه‌رزن به‌ولاه نانی تری ده‌ست ناکه‌وئ بیخوا. خواردنی هه‌رزنیس له‌سه‌ر پیتشاو ده‌رچونی هه‌ر بۆنیه.

4- ئه‌مه‌ حیساییکی یاره‌ی ئیرانییه‌ ده‌وری قاجاری بوو. قه‌ران بیست شایى بوو، «په‌نا بادیک» نیو قه‌ران بوو. له‌باتی ئه‌وه‌ پووترايه ده‌ شایى، ئه‌وترا په‌نادیک.

کابراش که‌فیر نه‌بووه، که نه‌چیتته سه‌رینشاو هه‌ر نه‌نقینئ و هه‌ر چه‌نده تین نه‌داته به‌رخوی هیج که‌لکیکی ناداو زوریش بو‌توزئ گووکردن ناره‌حەت نه‌بن. لای نه‌وانیش به‌هه‌رزن نه‌لین «گال». جا هه‌ر له‌سه‌ر پیتشاوه‌که نه‌نقینئ و نه‌لئ:

«گاله‌گیان! به‌قوربانت بم من مه‌ریوانی نیم، خه‌لکی شارم به‌میوانی رینگام کفتگه‌سه ئیره. هه‌رچکئ سه‌ر بیزانه ده‌ره‌وه، ئیتر ناوخۆم. گاله‌گیان گووی باوکم نه‌خۆم و تو ناخۆم. هه‌فجار بیم به‌ده‌ورتا هه‌ر چکئ بیره ده‌ره‌وه.»

له‌باخی گولیک

- کابرایه‌کی کورد گایئکی لئ ون ببوو. رۆژیک له‌سلیمانی به‌گه‌ره‌کی «هۆلئ» دا تیه‌ریم تووشی منالیککی هه‌شت نو‌سالان بووم حه‌لوای نه‌فرۆشت. سه‌یرم کرد نه‌م مناله منالیککی تری گرتووه و قسه‌ی بو‌نه‌کا نه‌لئ: نه‌و کابرایه‌که گاکه‌ی لئ ون بووبوو، هات به‌لامه‌وه پینی وتم: «کوره‌که حه‌لواییک و دوو ره‌قیتته ناده‌ی وه‌دوو فلس؟ نه‌ری گایئکی بازگت نه‌دیگه؟»

ژیری مناله‌که‌و فیکر کردنه‌وه‌ی له‌م قسه‌یه‌ گه‌لئ به‌لامه‌وه جوانتر بوو له‌قسه‌ی کابرا که کردبووی.

- کابرایه‌کی خو‌شناوی ریی نه‌که‌ویته نه‌و ولاتی خواره. دار خووما نه‌بینئ که هیشووی خووما‌ی پیا شوپ‌بۆه‌ته‌وه. نه‌میش زور دلی به‌و خووما‌وه‌یه ده‌ستیشی نایگاتئ. هه‌ر له‌بنه‌که‌یا رانه‌وه‌ستئ و سه‌ری بو‌به‌رز نه‌کاته‌وه و ده‌می بو‌نه‌ته‌قینئ و نه‌لئ: «ده‌ک له‌به‌رت مرم خوومئ».

- دوو کابرای هاوړئ قسه‌یان کردبوو به‌یه‌ک که چوونه هه‌ر شوپنیک به‌کیکیان درۆ بکا و نه‌وه‌بکه‌یان پینه‌ی بکا. نه‌مه‌یانه کردبوو به‌سه‌رمایه‌ی ژیان و به‌رپوه‌چوونیان. رۆژیک له‌دیوه‌خانیکا دانیشتون درۆزنه‌که وتی: «نه‌ری کورینه! من ئیمپرو گویم لیوو سه‌گیک له‌ئاسمانه‌وه نه‌یقووړاند نه‌مزانی چیبوو؟» نه‌وی که‌شیان وتی: «چ قه‌یدی هه‌یه به‌لکوو توتله‌سه‌گ بویت و قه‌له‌ره‌ش بردییتی به‌ئاسمانا». که له‌دیوه‌خانه‌که هاتنه ده‌ره‌وه پینه‌که‌ره‌که به‌درۆزنه‌که‌ی وت: «مال کاول تو درۆی عه‌رزی بکه، هی عاسمانیم بو‌پینه‌ناکرئ».

- ژنیک منالیکي هه‌بوو میزی ئەکرد بەخۆیا، پنیان وت بیسه‌ره سه‌ر شه‌خس چاک ئەبیته‌وه. که بر دیه سه‌ر شه‌خس و هینایه‌وه ئەمجا گوویشی ئەکرد بەخۆیا.

- ستاری حاجی جه‌بار هه‌بوو له‌کفری لینیان ئەپرسی چۆنی؟ ئەبوت: بچن له «جه‌مه» ی ژنم بپرسن.

- ژن و میردیک قسه‌یان گیرایه‌یه‌ک، ئەگەر میرده‌که من نه‌بووم. ژنه‌که وتی: من که هاتمه‌ لای تو وه‌کوو گۆل وا بووم. میرده‌که وتی: «من ئیسته‌ش هه‌ر وه‌کوو گۆل وامه».

- کابرایه‌کی مه‌ریوانی ئەچی بۆ بناری بانه‌ بۆ مازوو کردن؛ سه‌یر ئەکا وا دالاشیک ده‌ست له سه‌ر شان که‌رویشکی هینا. ئەمیش خه‌پله‌ی هه‌رزنی ولاتی پینه‌که به‌تۆردو و هیناویه‌ بۆ ماوه‌ی مازوو کردنه‌که. په‌لاماری خه‌پله‌یک ئەدات و ئەیگرته‌که‌رویشک. خه‌پله‌ ئەدا له‌گنیه‌ره‌ی ملی که‌رویشکی ئەیخا. ئەمیش ئەچی سه‌ری ئەبری ئەبیرژینی و ئەیخوا. جا ئەم به‌سته‌یه له‌سه‌ر شتیه‌ی ولاتی «بانه» به‌خه‌پله‌که‌دا ئەلی:

مالی بام گیتله‌ قوله‌ هه‌م تانجیه‌وه هه‌م توله‌ هه‌م تیره‌ هه‌م که‌وانه‌ هه‌م نانی ده‌شته‌وانه

- پیره‌ژنیکي خه‌لکی سلیمانی ئەمانه‌ی ئەوت:

چوومه‌ مالی گاوه‌ر، قولپه‌ قولپی ساوه‌ر چوومه‌ مالی جوله‌که‌ قولپه‌ قولپی کوله‌که‌ چوومه‌ مالی ئەرمه‌نی قولپه‌ قولپی سه‌مه‌نی چوومه‌ مالی مووسلمان ده‌نگی ئایه‌ت و قورعان

- زیره‌کیی زیره‌کیک:

کابرایه‌کی «تله‌زه‌یت» ی سێ به‌سێ ته‌لاقی خواردبوو، بۆی چاک نه‌ئه‌کرایه‌وه. ئەچیته‌ زه‌ردیاوای قه‌رده‌اغ بۆ لای شیخ مسته‌فای شیخ نه‌جیب ئەو بۆی چاک ئەکاته‌وه. کابرا که ته‌لاقی بۆ چاک کرایه‌وه هه‌له‌سته‌ی بگه‌رپته‌وه، به‌لام هه‌قی ته‌لاق چاک کردنه‌وه که دانانی. شیخ مسته‌فا پیتی ئەلی: کوا هه‌قی ته‌لاقه‌که؟ ئەلی: یا شیخ! که چوومه‌وه بۆت ئەنیرم. شیخ مسته‌فا دیسان سێ به‌سێ ته‌لاقی پێ ئەخوانه‌وه که تا دوو رۆژتر هه‌قی ته‌لاقنامه‌که بنیری.

- كويخا قانداق ھەبۇو خەلكى «گراو»ى خوشناو و پياويكى زۆ زۆر ئىختيار بوو. ئەبوت: «ئەگەر يەككى بىھوئ لەكار و بارىكى دنياييدا سەر كەمۇئ ئەبىن دوو شتى تىدا ھەبىن: يەكەم ئەبىن چاكەى كەسى لەبەر چاۋ نەبىن؛ دووھم ئەبىن تەمەنىكى زۆر درىژى ھەبىن».

- مەلا حسىنى مەلا قانداق بىارە وتى:

ئا ئەم كورەم كە ھەيە ھەر لەمناپەھە چەتوون بوو. ھەزى لەدۆ كولىو زۆر ئەكردن، پتى ئەكوتا بەزەويدا بۆ دۆكولىو. ئىمەش ئەوئەندەمان كىرەبو لىنى وەرەز بوو بووین. رۆژىك ئەوئەندە گىراپۆى وتم: بابە رۆژى چوار شەممە دۆ كولىو بکەن. كەوتە رۆژى چوار شەممە دۆكولىو كراۋ نرايە بەر دەستى. ئەمجا دىسان دەستى كىرەو بە گىران و جووتە وەشاندىن. وتمان ئىستە چىت ئەوئ؟ وتى: «ئەم دۆ كولىو ناخۆم تا سوئندم بۆ نەخۆن كەسبە يىنىش ھەر دۆ كولىو ئەكەن».

- كىراپەكى گەرۋوسى ئەچىتە «قورپىچا»ى لاي «لەيلاخ» چارى نامىنى ئەچىتە سەر بەردە نوپۇزە كانى مزگەوت نوپۇز ئەكا. كىراپى قورپىچايش خەرىكى نوپۇز كىرەن ئەبىن، كىراپى گەرۋوسى «شىعە» ئەبىن و ئەم «سونى». قورپىچايبەكە سەير ئەكا كىراپى گەرۋوسى لەئاخىر نوپۇزە كەيا ھەر دوو بەرە لەپى دەستى دوو سىتچار ئەمالى بەسەر پانیا و بەم كىرەو ھەيە لەنوپۇز دەرتەچى. كىراپى ئەپرسى ئەو ھەبۇچ وا دەست ئەمالى بەسەر پانتا؟ ئەوئىش ئەلىن: «ئەو ھەيە ئەلىن ئەو خىانەتە گەرەپە كەخەلافەت لە ئەمىر داگىر كراۋ درا بەئەبو بەكر».

ئەمجا ئەو لەم ئەپرسى: ئەى تۆ بۇچ لە نوپۇزە كەتا لەكاتى شايبە تىمانا ئەو پەنجەپەي دەستى راستەت، راست ئەكەيتەو؟ ئەوئىش ئەلىن: «ئەو ھەيە ئەبىن ئەو پەنجەمە بەقنكى داكى درۆزن».

- حافزە كانى سلىمانى جاران كە لەمزگەوتى گەرە كۆ ئەبونەو، كۆرى سەرسەرىيان ئەگىرا. ئەوانىش لەئىوانى خۇيانا مامۇستا و سوختەيان ھەبوو.

لەناو ئەوانەدا مەلا ھەسەنىكى بانەبى ھەبوو، رۆژىك لەگەل مەلا برايمىكى تەوئەلەبىدا ئەبىن بەشەرىيان. مەلا برايم بەھىز تر ئەبىن، مەلا ھەسەن ئەنئىتە ژىر. مەلا ھەسەن لەژىرەو ھەبۇنى مەلا برايمى بەردەست ئەكەوئ و ئەگىرئ. بەراستى بىن ھىزى ئەكاۋ باقە باقى بى

ئه‌خا. له‌وکاته‌دا سوخته‌یه‌کی مه‌لاحه‌سه‌ن ئه‌بێ «خوله»‌ی ناو ئه‌بێ ئه‌چێ به‌سه‌ر شه‌ره‌که‌دا و ئه‌میش هه‌ر چاوی نایینی بانگ ئه‌کا مه‌لاحه‌سه‌ن. مامۆستای ئه‌لێ: [به‌لێ]. ئه‌لێ: مامۆستا! له‌سه‌ره‌وه‌ی یا له‌ژیره‌وه‌ی؟ ئه‌لێ حه‌سه‌نیش ئه‌لێ: «رۆله هه‌ر چه‌نده له‌ژیره‌وه‌م به‌لام وه‌کوو له‌سه‌ره‌وه به‌مامه».

- کابرایه‌ک دوو پشک دابووی به‌کۆتیه‌وه هه‌ر هاواری ئه‌کرد که دوو پشک پێوه‌ی داوم، ئه‌یانوت داویه به‌کوێته‌وه؟ ئه‌یوت: «ناوتری».

- کابرایه‌کی سوورچی بانگیان کردبوو بۆ شایه‌تی له‌سه‌ر کابرایه‌کی سووچه‌بار. کابرا له‌لای مه‌لا وتی ئه‌مه به‌شایه‌تی ناشی؛ چونکه نازانی فاتیحان بخوینێ. مه‌لا به‌کابرای شایه‌تی وت فاتیحه بخوینه، له‌راسیدا نه‌یزانی. مه‌لا وتی: ئه‌دی تۆ کوو نوێژان ده‌که‌ی؟ وتی: «سه‌یدا له‌سه‌ر به‌ردی ده‌زانم، له‌سه‌رحه‌ردی نازانم». راست بوو که ئه‌چوو هه‌ر تاته به‌رده‌کان به‌پوختی ئه‌یزانی.

- کابرایه‌کی «نه‌ژمار»‌ی که‌ریکی هه‌بوو به‌لایه‌وه زۆر که‌ریکی چاک و نایاب بوو. ته‌لاقێ خواردبوو که‌پیتی ئه‌لێ «که‌ر»، هه‌ر به‌ئێستری ناوی به‌ری. رۆژیک که‌ر له‌ ملی «ته‌ویه‌نگ»‌دا مان ئه‌کا و ناروا. کابرا هه‌ر چه‌نده به‌دار دێته ویزه‌ی هێچ که‌لکی نابێ و له‌شوینی خۆی ناجوولێ. چاری نه‌مابوو ئه‌یوت: «سه‌گی سه‌گباب ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ته‌لاقه‌که نه‌بوایه ناوم نه‌هینایت ئه‌گینا هه‌ر هه‌ویت».

- مه‌حموبه‌گی ره‌زابه‌گی جاف له «که‌لار» فره‌ قسه‌قوت و قسه‌ نه‌سته‌ق بوو. له‌کۆریکا قسه‌ له‌گیانله‌به‌ره‌کانه‌وه ئه‌کرا، وتیان کیسه‌ل زۆر ئه‌ژیت؛ سێ سه‌د سال عومر ئه‌کا. مه‌حمو به‌گ هه‌لیدایه‌ وتی: «ده‌ باشه ئێسته با به‌هینن بیکه‌ن به‌مه‌لاک و به‌ "اقتاعی" - به‌ته‌عبیری ئێسته - ئه‌و وه‌خته بتوانی سێ سال بژیت».

- مه‌لاحه‌مه‌ینه شینته هه‌بوو له‌ سلیمانی قسه‌ی سه‌یره‌ری هه‌بوو: جاریک ئه‌چینه چنگنیان به‌ بن دارگوێزیکی گه‌وره‌دا تێ ئه‌په‌ری. له‌ولای دارگوێزه‌که‌وه برکه‌ شووتیه‌ک ئه‌بێ. برکه‌شووتی، شووتی وایگر تووه‌ باوه‌شی پیا نایه‌ته‌وه. سه‌یری دارگوێزه‌که‌ش ئه‌کا گوێزی پێوه‌یه هه‌ر یه‌که به‌قه‌در گوێزیک. سه‌ری سوور ئه‌مینی ئه‌لێ:

«تەماشای ئەو ئەقلە! ئەو ئیسه؟ بڕکە شووتیه ک بەو بچووکیه شووتیه که ی باوهشی پیا نایه تەوه؛ که چی دارگوژی یک بهو گه وره ییه ئەوه گوژی که یه تی هەر یه که ئەوه ندهی توژی که».

لهو کاته دا ئەو خه ریکی ئەم گێژاوه یه گوژی یک له داره که ئەکه ویتنه خواره وه ئەکه ویت به سەر سه ریا ته فه ی دئ. ده ست ئەبا بۆ سه رسه ری و ئەلئ: «به خوا ئەو له من ئاقلتره، ئەمه که ئیسته ئەگەر شووتیه که بوایه خۆ ئەیکو شتم».

له هه موو ئەم قسانه مه به سستی خوا ئەبن.

- سو فی پیرۆت هه بوو خه لکی ئەو به رکیوه بوو. نانه که یان هه رزن بوو. لئیان پرس ی چیتان هه بوو؟ وتی: «که چوو مه وه دۆشاوی شوو کیمان هه بوو. پیره نانم تیوه ژه ند؛ که به رزم ئەکرده وه عاسمانه بچکۆله ی لیوه دیار بوو، که ئەمخسته سه ر زمانم ئەتوت خولای ده سستی پیوه ده نی».

مه به سستی ته نک ی نانه هه رزنه که بوو، ئەمه ش خه ریکی سه بیل تیکردن بوو هه ر ئەبوت به خوا خۆش بوو. پئیان وت چی خۆش بوو؟ ئەبوت لئمگه ر پئ با سه بیله که م تی که م، که سه بیله که ی تیکرد و مژیکی لئدا بهو جو ره ی وت که وتمان.

- له و ناو جافه تیه دوو براو دوو خوشک چوار سه ر مه رپان ئەبن. له سه ر به شکر دنه که ی ری ناکه ون. ئەبیه نه لای مه لا مۆمن بۆیان به ش کا. پئ ی ئەلئ لئمان به شکه و شتیکیش بۆ خۆت هه لگه ره؛ هه قی ته عوه که ت. ئەویش ئەلئ: سئ به سئ لئتان به شکه م چۆنه؟ هه ر له گه ل ناوی سئ به سئ دئنی زۆریان پئخۆش ئەبن، ئەلئ زۆر چاکه. روو ئەکاته دوو برا که و ئەلئ: «ئیه دوو ئەوه ش مه ریک، ئەوه سئ». روو ئەکاته خوشکه که و ئەلئ: «ئیه وه دوو، ئەوه مه ریک ئەوه سئ». ئەمجا بۆ خۆبیشی ئەلئ: «مه ره کان دوو منیش یه ک ئەوه سئ». به مجۆره به شی ئەکاو ئەوانیش زۆر دوعای خیری بۆ ئەکه ن و لی ئەده ن ئەچنه وه هه ر لایه کیان به به شه مه ری خۆیان ه وه.

- له مفتی زه هاوی ئەگێر نه وه ئەلئ جار ی که له به غدادا یه کیک چوو ه لئ پرسیوه - به لام له راستیدا ویستویه بیه سکتئ - وتویه: «جه نابی مفتی! جار ی سه گئکم چاو پئ که وت په ریه سه ر مه ریک. مه ره که گرتی و پاشان مه ره زا. ئەوی لهو مه ره بووه نایا حه لاله یا حه رامه؟»

مفتی وتی: «ئه‌توانی به‌خواردن تاقی بکه‌یته‌وه: ئه‌گهر گۆشتی خوارد ئه‌وه سه‌گه‌و ئه‌گهر گیای خوارد ئه‌وه مه‌ره». کابرا وتی گۆشتیش ئه‌خوا و گیاش ئه‌خوا. مفتی وتی: به‌ئاو خواردنه‌وه یا تاقی بکه‌وه: ئه‌گهر به‌زمان ئاوی ئه‌خوارده‌وه سه‌گه، ئه‌گهر به‌لیوی هه‌لی ئه‌لووشی مه‌ره. کابرا وتی: هه‌ندی جار به‌زمان و هه‌ندی جار به‌لیو ئاو ئه‌خوانه‌وه. مفتی وتی: به‌رۆیشتنیا تاقی بکه‌وه: ئه‌گهر له‌پیش وه یا له‌ناوه‌راستی رانه‌که‌وه ئه‌رۆیشت مه‌ره، ئه‌گهر له‌دواشه‌وه ئه‌رۆیشت سه‌گه. کابرا وتی: وا هه‌یه له‌پیششه‌وه ئه‌روا و له‌دواشه‌وه ئه‌روا. مفتی وتی: به‌دانیشتنا تاقی بکه‌وه، ئه‌گهر له‌سه‌ر سنگ ئه‌که‌وئ مه‌ره، ئه‌گهر جنکه ئه‌کا سه‌گه. کابرا وتی: به‌هه‌ر دوو بارا دانه‌نیشنی. مفتی وتی: که‌واته سه‌ری بره ئه‌گهر ورگ (گه‌ده‌ی) هه‌بوو مه‌ره، ئه‌گهر ریخۆله‌ی هه‌بوو سه‌گه.

- شه‌ویک دز ئه‌چیته مالی فایه‌ق بیکه‌س له‌هه‌له‌بجه. دزه هه‌ر چه‌نده ئه‌گه‌رئ له‌کاغه‌زه شه‌ره به‌ولاره هه‌چی تری به‌ر په‌ل ناکه‌وئ. دزه هه‌ر له‌به‌ر خۆیه‌وه بۆله‌ی دئ. فایه‌قیش به‌خه‌به‌ر ئه‌بئ هه‌چ ده‌نگ ناکا له‌ئاخرا قاقا ده‌ست ئه‌کا به‌پیکه‌نین. دزه رانه‌چهنی و ئیش له‌ئیش ئه‌ترازئ. ناچار ئه‌لئ: مردووت مرئ به‌حال و بالی ماله جوانه‌که‌ت پینه‌که‌نی؟ به‌چی پئ ئه‌که‌نی؟ فایه‌قیش ئه‌لئ: «مردووی خۆت مرئ! من به‌ئه‌قلی تو پئ ئه‌که‌نم ئه‌وه‌ی که‌من به‌رۆژی رووناک ناتوانم په‌یدای که‌م تو ئه‌ته‌وئ به‌شه‌وی تاریک بیدۆزیته‌وه؟ برۆ به‌رئ خۆته‌وه». پاشان لئیک ئاشکرا ئه‌بن و ئه‌بن به‌دۆست.

- شیخ محهمه‌دی به‌رزه‌نجی جارێک له‌سلیمانی له‌مزگه‌وتی گه‌وره‌دا وه‌عزی ئه‌دا. شیخ مه‌حموو و سه‌ی نووری و عاله‌میکی زۆری لیبوو. وه‌عه‌زه‌که‌ی ئه‌و رۆژه‌ی له‌بابه‌ت خراپی عه‌ره‌ق خواردنه‌وه بوو، وتی: ئه‌و عاله‌مه‌ چه‌ند بئ ئه‌قلن بۆ که‌یف و خۆشی نیوسه‌عات ئه‌چن ده‌قه‌ران ئه‌دۆرپن ئه‌یده‌ن به‌قاپئ عه‌ره‌ق قوزه‌لقورتی ئه‌که‌ن. عه‌زه‌تی فاته‌ه له‌کۆپه‌که‌دا بوو هه‌ر کتوپر هه‌ستا وتی: «ده‌سا یاشیخ! به‌و مه‌رقه‌دی کاکه‌ حه‌مه‌ده ئه‌گهر وا بئ چوار قه‌ران خه‌له‌تاوی؛ قاپئ عه‌ره‌قی زۆر چاک به‌روپیه‌و نیویکه‌». شیخ مه‌حموو و ئه‌وان هه‌موو ده‌ست ئه‌که‌ن به‌پیکه‌نین.

- عدلی ئه‌شه‌ره‌فخان «ئه‌میری موعیززی» گه‌رووسی ئه‌بئ به‌حاکمی «سنه». که‌دیته ئه‌وئ به‌ته‌نهاو رووت و قوتی دئ. هه‌موو سامان و سه‌رمایه‌که‌ی فه‌رمانی قاجاریه‌کان بوو

که کردبوویان به حاکمی نهوئ. له پاش ماوه یه ک ئه میر موعیز سامان و داراییه کی زوری پتکه وه نا وای لیهات له وزه ده رچوو.

عنایت گه پرووسیش هه بوو ئه وه هر له سنه دائه نیشته و بوو بوو به دانیشته وانی نهوئ؛ پیاویکی دهوله مند و خاوهن پاره بوو ئه یانوت «سوو» ئه خوا، ئه م سامانه ی له وه وه پهیدا کردبوو. ئیمه چیمان داوه به سهر ئه مه وه که ئه میر موعیز دئ؛ ئه وه گه پرووسی و ئه م گه پرووسی. عنایت ئه وه نده یتر باو پهیدا ئه کا، وا دیاره قسه له سهر ئه میر موعیز زور بوو. تهماعی هاته جووش گه پرووسیایه تی له بیر چوه وه گه ری به عنایت گه پرووسیشدا ئالاند. ههر چه کی هه بوو نه بوو لئی زهوت کرد. عنایت گه پرووسی که وته سه رساجی عه لی.

عنایت پوژی ئه چی بو لای ئه میر موعیز لئ ئه پرسئ ها حالت چونه؟ عنایت به ناوی گه پرووسیایه تیه وه ئه لی: وه کوو دینتی تو وایه. ئه میر موعیز ئه لی: دینتی من چون بووه؟ ئه لی: «وه کوو ئیمپوئی من وا بوو». ئه میر موعیز له پیشا تووره بوو له پاشا ئه ویش گه پرووسیایه تی هاته جووش ماله که ی دایه وه.

دنیا زور سهیره ئه م عنایت گه پرووسیه له ئاخرا ئاگر بهر بووه مالی و هه مووی سووتا. قوتاییه کانی مه دره سه ی «اتحاد» به قسه ی مه لاحه سه نی شه کیباو ماؤستا کانی تریان هروژ میان برد چون کوزاندیا نه وه؛ ئه گه ینا گه ره که که ئاگری تیه ر نه بوو.

- مه لا سماییلی کانئسکان جاریک له که رکووک یه کی له گاواره کانی قه لادوستی ئه بی، ئه چینه لای. ئه ویش په رداخی عه ره قی بو دینتی و ئه یخواته وه. ههر له گه ل ئه یخواته وه ئه لی مه لاسمایل ئه زانی ئه مه عه ره ق بوو؟ ئه لی چی؟ به چیا ئه زانی عه ره قه. ئه لی: پیاویکی ترکیفیم لایه ناردمه لای ئیسحاقه جوو هینای.

مه لاسماییلیش ئه لی: «به خوا که ره! ئیمه که له موسلمانه کان و عالمن، دپته باسی ربوایهت کردنی حه دیس ئه لئین ئیسحاقی راهه وه ی له سووفیانی سه ورو، ئه وه له ئه بوو هورهیره وه روایه تی کردوه؛ ئیمه له وه جو ره پیاوانه هیشتا ههر گومانمان هه یه. که چی ئیسته ئه م روایه ته م بو ئه کا گاوریکی له ترکیفیه که وه وه ئه و [له] جووله که یه که وه. برۆ بابه برۆ به رپی خوته وه تیکه په رداخیکی تر».

- حه سه ن به گی جاف بو ی گپرامه وه وتی:

ئەحمەدبەگی پاشا سەرو سەودایەکی تەواوی هەبوو لەگەڵ خواردنەوه‌دا. مەلا کەریمی پۆلیس هەبوو لە هەلبەجە ئەچیتە لای پێی ئەلێ: میرم! بەخزمەتی پێغه‌مبەر (د.خ) گە‌یشتم لە خەوا فەرمووی با ئەحمەدموختار عەرەق کەمتر بخواتەوه.

ئەحمەدبەگیش ئەلێ: دەسا وەللا مەلاکەریم درۆ ئەکە. مەلاکەریمیش ئەلێ چۆن میرم؟ ئەلێ: «عەرەق کەم و زۆری حەرامە؛ پێغه‌مبەر چۆن ئەفەرمووی کەمتر بخواتەوه؟» مەلا کەریم ئیتر هیچی پێ نامێنێ.

- مەلایەک هەبوو مەلا حەسەنی خێندیان پێ ئەوت. هاتە لام وتی گویم زۆر گران بووه بە زەحمەت گویم لەشت ئەبێ. گۆی گران بوونەکەم قەیناکا بەلام ئەووم زۆر پێ ناخۆشە خەلک پێم ئەلێن ئەمە لەبەر پیرییه. لەگەڵ ئەوه‌دا وانیه؛ چونکە زۆر کەسی تر هەیه لەمن پیرترە کەچی گۆیشی هیچ گران نەبووه. ئەترسم ئەم قەسە‌ی ئەوانە کار بکاتە سەر فرمانەکەم و بەر تەقاوێتم خەن. منیش پێم وت: «گۆی مەدەرێ، گۆیت لە هەموو شت پێم تەنها قەسە‌یە نەبێ کە ئەلێن لەبەر پیری گۆیت وای لێهاتوو». وتی باشە خوا دەوامت بەدا.

- لەسنە وەستا فەتێ گۆیزی هەشەمیزی ئەفرۆشت. «مەولوو» پیاویکی هەژار و بێ پارە بوو، چەند جارێک بەبەر دوکانەکە‌ی وەستا فەتێدا تێپەری. زۆر دلێ بەگۆیزەوه بوو، بەلام پارە‌ی نەبوو بکڕێ. وەستا فەتێ زانی کە ئەم پیاوه زۆر دلێ بەگۆیزەوه‌یه وتی باوکم وەرە ناو دوکانەکە. ئەوه چەکۆش و بەرد بۆ خۆت تێر گۆیز بشکیننەو بیخۆ. مەولوو چوو دەستی کرد بەگۆیز شکاندن و تیری خواردو هەستا. وەستا فەتێ وتی: مەولوو ئەگەر پارەت نییه ب‌م‌دەیتێ دو‌عا‌یەکی خێرم بۆ بکە. مەولوویش وتی: «وەستا فەتێ ئەگەر تۆ کەریت گۆیت لەم تەقەتەقە نییه، خوا کەر نییه و گۆی لێیه».

- سالیکی لەسلیمانی بێ بارانیه‌کی خراب دەستی پێکرد. خەلکەکە کەوتنە نوێزه‌بارانەو چونە دەرەوه بۆ قەراخ شار. «ئەحە‌ی جاو» یشیان لەگەڵ خۆیان بردبوو. بۆ نوێزه‌بارانە منال و پیرو حە‌یواناتیش ئەبەن. منالەکان لەپێشەوه بوون، ئەحە‌ی جاو ئەپرسی لەشیخ بابە‌عە‌لی کە ئەم منالانە‌ی بۆچییه؟ شیخ بابە‌عە‌لیش ئەلێ: ئەمانە منال و بێ گوناحن دو‌عا‌یان قەبووله بەلکۆو بەدو‌عا‌ی ئەمانە خوا باران بیاریتێ. ئەحە‌ی جاویش ئەلێ: «یا شیخ بچۆ بەو لاوه ئەگەر بەدو‌عا‌ی ئەمانە بوايه تا ئێستە موعەلم و مامۆستا‌یه‌ک نەئەما لە سەر ئەرزای. برۆ با خۆمان بێ ئەقلەکان بچین باشترە».

- لەوختی خۆیا تەوفیق وەهیبی کۆرپکی دروست کردبوو لە بەغدا دەرزى کوردی بەو کەسانە ئەوت کە کوردی نازانن. یەکنی لەو کەسانە عەبدولمەجید ناویک بوو کە پێیان ئەوت «ئەبوکەمال». ئەم ئەبووکەمالە مودیری مەدرەسەو عەرەبیەکی باشی ئەزانى. لە ئابونەى دائمی بوو بۆ لای تەوفیق وەهیبی؛ لە هەمان کاتا هات و چۆی دوکانەکەى وەستا بەشیریشی ئەکرد. لە هەموو ئەو ماوە دوورو درێزەى لای تەوفیق وەهیبدا چەند وشەبەکی وەکوو «بۆ پێشەو، تراز، ئەوەندەتر، ترۆزى، گۆیکە» فیر بوو بوو؛ بەلام ئەیانئوت ئەیوت: «بوو بێشەو، ترنازا، ئەویندیتەر، ترعۆزى، گوبکە». لەگەڵ ئەمانەشا هەندى لە عەرەبیەکەى خۆیشی لەبیر چوو بوو وەه.

رۆژیک بەم جۆرە کوردییە لە گەڵ وەستا بەشیرا قسەى ئەکرد. وەستا بەشیر لە وزەیا ئەما وتى: «ئەبوکەمال هەستە بچۆرە لای وەهیبی بەگ بلئى وەهیبی بەگ ئەو کوردیەکەت و عەرەبیەکەى خۆم بەرەو».

- هەر ئەم وەستا بەشیرە کاتى کە باسى بابەت و کتیبیک ئەکرا ئەویش بایهکی تێى ئەکەوت رووی ئەکردە ئەو کەسەو ئەیوت: «تۆ بینوسەو من تالیفی ئەکەم».

- شیخ محەمەدى شیخ جەلال گێرایەو و تى:
سالى ١٩٦٣ هەموو پیتخۆزى ناو شارى سلیمانى هاتبوو سەر ئەو کە پیاویکی هەزار هەبوو سەبەتەیکەى دابوو بن دەستى و بانگى ئەکرد: «پەلپێنەى جوان و گەورەى گەلا پان. وەرن بیکرن بېخۆن بەنانى دیمیلەى مەریوانەو، زۆر بەلەزەتە».

- کاک رەشید باجەلان گێرایەو و تى:
شیخ محەمەدى شیخ عوسمان - هەزار رەحمەت لە قەبرەکەى بى ١- لەئاوى سیروانى دابوو، ئاو کە بواری ئەدا دەعباکەى کەوتبوو سەر ئاو کە. دەرویشەکان دەستیان کرد بە هاوار هاوار، کەئای خوا رۆ کێرى شیخ ئاو بردى. ئەویش بە دەم مەلەکردنەو و تى: «خەم مەخۆن بنجى قايمە».

- کورد ئەلئى:

نەمالت لەسەر شیو بێ، نەژنت کچە تیو بێ، نەحاکمەت هەتیوچە بێ.
- نەخۆشی جوانان وەک دلۆپە‌ی باران وایە.

- پیاویک هەبوو لە «سنە» «ئاسە‌ی حەمەسن»‌ی ناو بوو. ژنیکی هەبوو هەر لەوێ «خرتی خانم»‌ی ناو بوو. ئاسە‌ی حەمەسن ژنی زۆری هێنا بوون. رۆژیک ئەچێ بۆ خوازیینی خانم، بەلام لەپیتشت یەکتریان نەناسیبوو. ئاسە‌ی حەمەسن بەخرتی خانم ئەلێ: من چۆن بزانی تۆ ئافرەتێکی چاک و بەسەر و بەریت؟ خرتی خانمیش ئەلێ: ناویانگی من دیارە؛ بچۆ لەجۆراوا و قەتارچیان، لەناو عەشرەتی مەنم و گەلباغی و سووردا پرسیار بکە هەموویان من ئەناسن، ئاسە‌ی حەمەسن ئەلێ چۆن؟ ئەلێ: «لەگشتیانا شووم کردگە و گشتیانم تاقی کردگەسەو». ئەلێ: «کەواسە خرتی خانم تۆ گشت رۆژی لنگت بەدەس پیاگیکەووە بووگە». خرتی خانم ئەلێ: «ئەبەرۆ ئاسە‌ی حەمەسن چۆن وا ئەبێ؟ من گشت رۆژی پیاگیکم مەهار کردگە و هەوسارە‌کە‌ی بەدەسەووە بووگە».

- مەلاسال‌حی کۆزەپانکە ئەچیتە گوندی دیبەگە. دوو برا لەوی هەبوون یەکیکیان خەتەنە ئەکرا، کەچی ئەویتریان ئەگریا. مەلاسال‌ح پێی ئەلێ: مردیت مری تۆ لۆ ئەگری؟ ئەویش ئەلێ: «ئاخر مامۆستا تۆرە‌ی منیش دێ».

- مەلاسال‌حی کۆزەپانکە ستایشی موحسن ئا‌غای دزەبی ئەکا ئەلێ: «پیاویکی سیاسی وایە پیتشکە بگیت نایەلنی ئا‌گای لەخۆی پیت».

- کابرایەکی لەو ولاتی سیو‌ه‌یلە ئەچیتە سلیمانی. جووتی پیتلاوی ئەبێ ئەبیاتە لای کابرایەکی پینەچی بۆی پینەبکا. پینەچیە کە لێی وەرئەگری. مەرکانە‌یە دەساوی لەبەردەما ئەبێ ئەبیاتە ناو دەساو‌ه‌کە و پێی ئەلێ سبەینی وەرەووە بۆی. کابرا سبەینی ئەچیتەووە سەیر ئەکا پیتلاو هەر لەمەرکانە‌دا‌یە. دیسان کابرا ئەلێ سبەینی. کابرای خاوەن پیتلاو ئیتەر لە وزە‌یا نامینی ئەلێ: «برام من پیتلاوم بۆ هیناوی بۆم جووت بەقیە بکەیتەووە؛ خۆ بۆم نەهیناوی فیری مەلەوانی بکە‌ی بۆم».

- کابرایەک لەو گەرۆوسە ئەچیتە لای ئاخوونیک لینی بیرسن کوری کام پیغه مەبەر بوو
گورگ خواردوو یە؟ ئەلئ: «ئاخوور! کچی کام ئەولیا بوو که لەچالی سەنعان سەگەل
خواردوو یانە؟»

ئاخونیش ئەلئ: نازانم کامیانت بۆ راست کەمەو؟ ئەلئ: «ئاخوور نیم ئاخونم، ئەولیا
نەبوو ئەنیا بوو، کچ نەبوو کور بوو، چال نەبوو بیر بوو، سەنعان نەبوو کەنعان بوو، سەگ
نەبوو گورگ بوو.»

- میری بۆتان جارن لە ڕاو ئەبێ لەگەل سوارەکانا پەراکەندە ئەبێ و بەتاقە سوارە
ئەکەوێتە شیویکەو. لەویدا تووشی کەرسواریکی ریش سپی کەنفت ئەبێ، پیتی بەم لاو بەو
لای کەرەکەیا شۆر کردووتەو. کەرەکەش ئەوەندە بچکۆلەبە لەوانەبە خالە ی ریش سپی
پینی بگاتە زەوی، سەری تەکە ی دئ و ئەروا. سەبیلەشکاویکیش بەدەمیەو یە هەر نەفسی لئ
ئەدا لە بەر دوو کەلی سەبیلە کە موو سەبیلەکانی سمیلی هەموو زەرد هەلگەراون.

میر لینی ئەپرسن ریش سپی بۆکۆی ئەچی؟ ئەویش نازانی ئەمە میرە ئەلئ: ئەچم بۆ لای
میر بەلکوو شتیکم بداتی بیەمەو بۆمال و منالم. میر ئەلئ جا بەچیدا ئەزانی ئەتداتی؟
ئەلئ: کورە بە هەموو کەسی داو بەمنیش هەر ئەدا. قابله لەعاستی من ببێ بەجاندرمە. میر
سەیر ئەکا ئەمە پیاویکی خۆشە. ئەلئ: مال ویران میر هەر کەسی بەرچاو کەوئ باج و
سەراندی لئ ئەستینئ؛ ئیستە تۆ چۆن داوای شتی لئ ئەکە ی؟ کابرا ئەلئ: جا من چیم هەبە
تا ئەو لئیم بستینئ؟ میر ئەلئ: ئاخەر قەسە یەو ئەیکەن، با تۆ وانەزانی میر شتیکە؛ دەنگی
دەهۆل لەدوورەو خۆشە. ئەلئ ئەگەر من بزانی هێچت ناداتی و لەوانەبە باجیش لئ
بستینئ. کابرا ئەلئ: من ئەچم ئەو وەختە کە زانییم وایە من شت ئەدەم بەو. میرە ئەلئ چی
ئەدەیتئ؟ ئەلئ چوار پەلی کەرەکەم ئەنیرم بەقوزی دایکی. لەسەر ئەمە لئیک جیا بونەو.

میر چوووەو گەیشتەو بەسوارەکانی خۆی راویان تەواو کرد و گەرایەو.

خالە ریش سپی ئەویش وەرەورده رویشت و گەیشتە بەر کۆشکی میر. دابەزی
لەکەرەکە ی، کەری بەستەو و چوو زوورەو لای میر. میر پئیشتر راپیسپاردبوو کە ئەگەر
بەکیکی وا هات رینگای لئنگەرن.

خالە ی ریش سپی هاتە زوورەو لەو دیواخانەو کارو بارە هەر و سەری سوورما؛ قەت
شتی وای نەدیوو. سەیری میری کرد لەو سەرەو دانیشتوو، ناسیەو کە ئەمە پیاو کەبە و
لە شتووە کەدا قەسەکانی لەگەل کرد. دیواخانیش پرە. میر لینی پرسى ها خالە ی ریش سپی

وه‌رگیراوه؛ مه‌عناکه‌ی یه‌عنی شاری ئەسلی و شاری بناغه‌یی. کورسی مه‌ترانیش به‌عاده‌تی له‌شاردا ئەبی.

۵- بتریرک: ئەمه سه‌رۆکی هه‌موو سه‌رۆکه‌کانی ئەساقفه‌یه له‌ناوچه‌یه‌کی تاییه‌تیدا. یا تایفه‌یه‌ک له‌تایفه‌کانی گاورییدا.

۶- جاسلیق: ئەو ئۆسقفه‌ی که له هه‌موو ئۆسقفه‌کان پێشکه‌وتووتره. ئەم وشه‌یه‌ش دیسان یونانییه.

۷- کردیتال: ئەمه‌ش هه‌ر لاتینییه؛ واته‌ پله‌ی هه‌ره به‌رزی کلێسه.

۸- پاپا: لاتینییه؛ به‌مه‌عنا پایه‌ی هه‌ره به‌رزی عالمی گاوری و له‌وه به‌رزتر ئیتر نییه. پاپا جی نشینی «قدیس بتریس»ه.

- له‌سالی «۱۹۷۲» دا له‌دیوانیه‌کابرایه‌ک به‌ناو «شیال نه‌ابه» وه‌ یه‌ک شاخی له‌لای چه‌په‌وه‌ لینی روابوو کوتومت وه‌ کوو شاخی به‌رائیکی بچکوله ۲۰ سانتیمتر درێژ ئەبوو. سه‌ره‌که‌ی وه‌ کوو شاخی به‌ران چه‌مابوو وه‌ له‌رنگ و سه‌ختیشدا هه‌ر له‌شاخی به‌ران ئەچوو.

- له‌ به‌غدا له‌سالی ۱۹۷۷ له‌ ۱۴ی ته‌موز منالیک له‌ خه‌سته‌خانه‌ی «الطفل العربي» هاته‌ دنیا دوو ددانی سپی جوانی هه‌بوو. به‌مه‌رجی مناله‌که‌ش هیشتا نومانگه‌که‌ی ته‌واو نه‌کردبوو، به‌عه‌مه‌لیات هه‌تایانه‌ ده‌ره‌وه‌.

- له‌سالی ۱۸ی هیجری له‌و ولاتی «رۆم»ه ژنیک تووته‌له سه‌گیکی هه‌تابوو. له‌پاش پرس و جواب کردنیکی زۆر لینی، وتبوی سه‌گی ناوه له‌خۆی.

- له‌سالی ۳۰۰ی هیجری له‌شاری «قه‌رمه‌سین» قاتره میکه‌یه‌ک ئاوس بوو بوو، جوانووه ئیستریکی زۆر جوانی هه‌تا بوو. دایک و جوانوو هه‌ر دووکیان به‌ژبانیکی ته‌واو ژباپون.

- له‌سالی ۱۹۴۶ له‌و ناو جافه‌تیه‌ پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند له‌عه‌شره‌تی ته‌رخانی - که‌ حه‌مه‌ی مراخانیا نینی ئەوت - قاتره‌میچکه‌یه‌کی ئەبی، جوانوو ئیستریکی ئەبی. حه‌مه‌ی مراخان ئەمه به‌ به‌دیومی ئەزانی، ئیستر و جوانوه‌که هه‌ر دووکی ئەکوژن.

شه‌کراوی ده‌ماخ

- میرزا مه‌حمووی همه‌ساله گتیرایه‌وه وتی:

ئه‌وا تازه ترۆمبیل داهاتوو له سلیمانیه‌وه ئه‌هاتم بۆ به‌غدا. خیزانم و خوشکی خیزانه‌که‌م له‌گه‌لایه. مه‌ندیلکی سییشم به‌ستوو به‌سه‌ره‌وه. هاتین بۆ ترمبیل گرتن، دوو ئافره‌تی تر چاوه‌رییان ئه‌کرد له‌گه‌راجه‌که‌ بۆ ئه‌وه ئه‌وانیش بین بۆ به‌غدا. ئیمه‌ سن و ئه‌وان دوو، ئه‌مه‌ پینج. ترۆمبیلکمان گرت و به‌ره‌و به‌غدا به‌ریکه‌وتین. ترۆمبیلچه‌که‌ چاکی لێ ئه‌خۆری. هاتین هه‌تا گه‌یشتییه‌ نزیکی دیلناوا. له‌ریگه‌دا ترۆمبیلچه‌که‌ مه‌ریکی کرد به‌ژیره‌وه. ترۆمبیلکی ده‌وره‌ی پۆلیس به‌شوێمانه‌وه بوو ئه‌و هات پێشکه‌وت و چوو له‌ نوخته‌که‌ خه‌به‌ریدا که‌ ترۆمبیلک ئیسته‌ دیت ناو و نیشانی ئه‌وه‌یه‌ پیاویکی میزه‌ر به‌سه‌ری تێدایه‌ مه‌ریکی کردوو به‌ژیره‌وه بیگرن.

وتی که‌ چووین ترۆمبیلیان گرت و به‌ ترۆمبیلچه‌که‌یان وت تو مه‌ریکت کردوو به‌ژیره‌وه ئه‌بێ بیژی‌ری. ئه‌ویش وتی من نیم، وتیان قۆمیسره‌که‌ خه‌به‌ری لێداویت - ترۆمبیلچه‌که‌ سه‌ری زمانی ئه‌گرت - وتی: ئه‌و قۆمیسره‌ من ئه‌یناسم حیزه. وتیان ئه‌مه‌ی پێ ناوی ناو نیشانه‌که‌ی راسته؛ وتویه میزه‌ر به‌سه‌ریک له‌ترمبیله‌که‌یایه. هه‌یج ترۆمبیلی تر نه‌هاتوو میزه‌ر به‌سه‌ری تێدایێ جگه‌ له‌تو نه‌بێ. وتی وه‌للا به‌مه‌ بۆریان دا مه‌ره‌که‌یان پێی بژارد. رزگار بووین رویشتین، له‌و کاته‌دا وتی: «هۆ میزه‌ر به‌سه‌ر! ئه‌مه‌ میزه‌ره‌که‌ی تویه‌ چوو قوزی دایکه‌مه‌وه».

میرزاه‌حموو وتی که‌ ده‌رچووین له‌وئ دنیا گه‌رم بوو، جار جار مه‌ندیله‌که‌م دانه‌گرت، وتی: جاریکیان کابرای ترۆمبیلچی رووی تیکردم و بێن وتم: «بۆچی دایه‌نێی تازه‌ دایکت گاوم ئیتر چیتیدا ماوه».

- مه‌لا مه‌حموو گتیرایه‌وه وتی:

له‌و ناو جافه‌تیه‌ بناری کفریه‌ پیاویکیان چوو له‌لای مه‌لاکه‌ی زه‌رده‌لیکاو وتی: مامۆستا شه‌رع شه‌رمی بۆ نییه، خۆت ئه‌زانی ره‌مه‌زان. ئیمشه‌و له‌گه‌ل خیزانه‌که‌ما خه‌ریکی ئیشی خه‌ربووین و شه‌به‌قی دا چاره‌م چیه‌؟ مه‌لا وتی: برا ئه‌بێ بیگتیرته‌وه. کابرا وتی: ده‌سا مه‌لا ئیمام شاسواریش بێت بنه‌وی لێ تازه‌ ناتوانی بیگتیرته‌وه».

- ئهنوره به‌گ گه‌راپه‌وه وتی:

له‌سه‌رده‌می می‌جهره‌سۆندا له‌سلیمانی حاجی ئاغا قۆمیسهر بوو. له‌پاشا وا دیاربوو می‌جهره‌سۆن لئی تووره بوو بوو قۆمیسهر به‌که‌ی لیسه‌ندبووه‌وه. پاش ماوه‌یه‌ک به‌هر جۆر بوو گه‌راپه‌وه‌وه به‌لام به‌یه‌ک دوو پله‌ که‌متر له‌جاری یه‌که‌م. ئه‌حمه‌دی عه‌زیزاغا و مسته‌فای حاجی برایماغا و هه‌ندیکی تر له‌دۆسته‌کانی ئه‌چنه‌ ماله‌وه‌ بۆ لای و پیرۆز بایی گه‌راپه‌وه‌ی لئ ئه‌که‌ن و پینشی ئه‌لین هه‌یج دلته‌نگ مه‌به‌ به‌وه‌ که‌ به‌که‌متر گه‌راپه‌وه‌وه. گوايه‌ دلئ ئه‌ده‌نه‌وه‌ ئه‌ویش ئه‌لئ: «کوره‌ نه‌وه‌ختی خۆی و نه‌ئیسته‌ش خۆ من بۆ له‌ده‌ست ده‌رچونی مانگانه‌ دلگران نه‌بووم و نیم؛ به‌لام دلگرانیه‌که‌م بۆ ئه‌وه‌بوو که‌ ئه‌حمه‌دو مه‌حموده‌که‌م له‌ده‌ست ده‌رچوو بوو، وا ئیسته‌ گه‌راپه‌وه‌ ئه‌گینه‌ مانگانه‌ خۆی شتیکی وا نییه‌».

- سالتیک زوو خزمیکئی ئه‌وره‌حمانی خامه‌، مالیان له‌به‌غدا ئه‌بئ. «پوره‌فاته‌» یه‌کی خزمیان هه‌بوو له‌سلیمانیه‌وه‌ به‌میوانی ئه‌چیت بۆ مالیان. پوره‌فاته‌ ئافره‌تیکی به‌نویژ و ته‌عات بوو، سه‌ری بچوايه‌ نویژی نه‌ئه‌چوو؛ به‌لام زۆری پئ ئه‌چوو له‌سه‌ر ئاوده‌ست. خزمه‌که‌ی مامه‌ ره‌حمانی‌ش به‌یانیان که‌ هه‌له‌سه‌ستا ئه‌چوو بۆ سه‌ر ئیش ئه‌بوايه‌ ده‌ست و ده‌م و چاوی بشاواو سه‌ر ئاو ده‌ست بکا. پوره‌فاته‌ش ئاو ده‌سته‌که‌ی لئ ئه‌گرت هه‌ر ده‌ر نه‌ئه‌چوو. ئه‌میش دره‌نگی بوو ئه‌بوايه‌ بچوايه‌ بۆ سه‌ر ئیشه‌که‌ی. به‌ناچاری هه‌روا ئه‌رۆیشت به‌بئ ئه‌وه‌ سه‌ر ئاوده‌ست بکا.

پۆزیک و دوو پۆز و سئ پۆز وا ئه‌م ئیشه‌ درێزه‌ی کیشا. پۆزیک خاله‌ی خزم له‌په‌رگا‌دا ته‌نگه‌تاو ئه‌بئ بر ناکا بۆ سه‌ر ئیشه‌که‌ی هه‌ر له‌په‌رگا‌ خۆی پیس ئه‌کا. که‌ئیش گه‌یشه‌ ئه‌م شوینه‌ ئیتر له‌ وزه‌یا نامینئ. ئیوارئ که‌ ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌ شه‌وی له‌نیوه‌شه‌وا هه‌له‌سه‌ستی هه‌ندی ده‌لو بیبه‌ری هه‌راوه‌ له‌گه‌ل ئاله‌ت و زه‌نجه‌فیلدا تیکه‌لاو ئه‌کا و ئه‌یا ئه‌یکاته‌ ناو مه‌سینه‌ی ئاو ده‌سته‌که‌و به‌یانی له‌سه‌ر عاده‌تی خۆی لئ ئه‌دا ئه‌چئ بۆ سه‌ر ئیش. پوره‌فاته‌ وه‌کوو جاران زوو هه‌له‌سه‌ستی ئه‌چیته‌ سه‌ر ئاو ده‌ست، که‌ لئ ئه‌بیته‌وه‌ ئاو ئه‌کاته‌ مه‌سینه‌که‌و خۆی پئ ئه‌شا؛ مه‌سینه‌ش ئه‌و غه‌زه‌به‌ی تیدايه‌.

له‌پاش یه‌ک دوو سه‌عات پوره‌فاته‌ ئاگرئ تی به‌ر ئه‌بئ. ئه‌و پۆزه‌ ئیش و کاری هه‌ر بوو بوو به‌وه‌: به‌ده‌ست و له‌کراسه‌که‌ی باوه‌شینی ناو گه‌لی خۆی ئه‌کرد و ئه‌یوت: «وه‌ی وه‌ی به‌قوره‌گیرئ! ئه‌م به‌غدايه‌ چه‌ند گه‌رمه‌! ئه‌یه‌رۆ عه‌تیه‌خان ئه‌وه‌ ئیوه‌چۆن ستاری تیا

ئه‌گرن؟ وه‌للا من ئه‌گهر دوو رۆژی تری لیبم به‌ته‌واوی ئه‌نویمه‌وه. هه‌ستن بار که‌ن با بچینه‌وه بۆ سلیمانی». ئاوا به‌کراسه‌که‌شی هه‌ر خه‌ریکه‌ باوه‌شینی ناو گه‌لی ئه‌کا.

- فه‌تالی شای قاجار (۱۷۷۱-۱۸۳۴) - خوا سه‌لامه‌تی کا! - به‌ته‌نھا ۶۳ سال عومره‌وه ۴۰ دانه‌کوپی هه‌بوو. ئه‌مانه هه‌ر له‌سه‌ر ده‌می خۆیا وه‌چه‌یان ئه‌وه‌نده لێ که‌وته‌وه کار له‌دووسه‌د و سێسه‌ددا نه‌ما. چ به‌به‌چکه‌شا و چه‌وه‌وه نه‌وازی ئه‌وانه هه‌موو له‌له‌یان هه‌بوو؛ هه‌موویشیان دواي نه‌مانی شا، شایان به «خاقانی مه‌غفور ئه‌رد» ناو ئه‌برد. حه‌سه‌ن به‌گی جاف گێرايه‌وه وتی:

یه‌کێ له‌کوچه‌زاکانی فه‌تالی شا دوو سێ منالی هه‌بوو که‌ته‌مه‌نی ده‌ دوازه سالانا بوون. ئه‌مانه له‌له‌یه‌کیان هه‌بوو له‌گه‌لیان بوو. خۆت ئه‌زانی منالی بچووک و به‌تایه‌تی شازاده‌ش بێ زۆر لاسار و چه‌توون ئه‌بێ. ئه‌م منالانه‌ دنیایان له‌ له‌له‌که‌یان کهدبوو به‌پێستی چۆله‌که. یه‌کێ په‌نجه‌ی ئه‌کرد به‌چاویا ئه‌یوت: به‌گۆری خاقانی مه‌غفور نه‌مزانی؛ یه‌کێ په‌نجه‌ی ئه‌کرد به‌ژیر کلاوه‌که‌یا ئه‌یوت به‌گۆری خاقانی مه‌غفور ده‌نگ ناکه‌ی؛ یه‌کێ بزیکێ پتوه ئه‌کرد ئه‌یوت به‌گۆری خاقانی مه‌غفور په‌نجه‌م سه‌هوی کرد. به‌م جۆره له‌له‌ی هه‌ژاریان له‌دین ده‌رکردبوو. له‌له‌ش له‌به‌ر ناوو گۆری خاقانی مه‌غفور نه‌یه‌وه‌یرا هه‌یج ده‌نگ بکا. رۆژیک ئه‌م منالانه‌ به‌ته‌واوی هه‌راسانیان کرد و ئیتر پتێ هه‌لنه‌گیرا. یه‌کێک له‌مناله‌کان په‌نجه‌ی کرد به‌ناو ریشه‌که‌یا و وتی به‌گۆری خاقانی مه‌غفور ریشه‌کی پره‌. ئه‌ویش هه‌یج سێ و دووی نه‌کردو وتی: «ریام به‌گۆری خاقانی مه‌غفوردا! ئیتر په‌نا به‌خوا ده‌سا چی ئه‌بێ با بێ».

- پیاویک هه‌بوو له‌سلیمانی «عه‌لی فه‌وتاویان» پێ ئه‌وت. ئه‌م عه‌لی فه‌وتاوه که‌ئه‌رۆیشت له‌ پشته‌وه پیاوی وا جوان و شوخ و شه‌نگ و که‌له‌مێرد که‌م ئه‌بێنرا؛ به‌لام له‌پیشه‌وه به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه له‌ ناشیرینیدا مه‌گه‌ر و پته‌ی خۆی له‌ئاوینا هاوتای بکهدایه‌، ئه‌گه‌ینا که‌سی تر نه‌بوو.

وتی: ئه‌وا رۆژیک به‌کۆلانیکا ئه‌رۆم، سوالکه‌ریک شویم که‌وتووه بانگم ئه‌کا جوان بیکه به‌خاتری ئه‌و قه‌د و بالاته پوولیکم به‌هه‌ری. منیش ناویرم لا بکه‌مه‌وه، ئه‌مه‌وی خۆم ده‌رباز که‌م، به‌لام ئه‌و وازم لێ نایه‌نی هه‌ر به‌شوینمه‌وه‌یه. له‌ئاخرا چارم نه‌ما لایه‌که‌م بۆ کرده‌وه. وتی که‌ سوالکه‌ره‌که‌ سه‌یری کردم و تیگه‌یشت من چ مالیکم، ده‌ستی برد پوولیکێ

دەرھینا و تی: «ھا من یوولنیک بدەم بەتۆ ھەج قسە یەکم کردوو بەخەسار چوو گووم خواردوو».

- ھەر ئەم عەلی فەوتاو ھە گێراپەو ھە وتی:

کۆرپنە! کەس پشت بە دنیا نەبەستی. من دنیا پشتی تێکردم و پرووم کردە سینەماکان بۆ بلیت فرۆشتن. ئەوا لە سینەمایە کدا لەشار بلیت ئەفرۆشم بەلام کاتێ کە کچان دین بۆ سینەما و بلیت وەرئەگرن لەبەر ئەو ھە کە من خۆم ئەناسم چ مالتیکم و چ سەرو شکلیکم ھەبە، کاتێ کە بلیتە کە یان ئەدەمێ پرووی خۆم وەر ئەچەرخینم.

ئێوارە یەک وا چەند کچ و ژنیک ھاتن بلیتیاں وەرگرت، منیش لەسەر عادی تە کە ی خۆم پرووم کرد بەو لاو ھ. گویم لیبوو کچەکان لەبەین خۆیا نا ئەیانوت: «ئە ی عەمری درێژ بێ تەماشای ئەم کۆرە چەن بەحەیا و شەرمە ھێچ سەیری کەس ناکا. بەعەدە بیتکەو ھە بلیتە کە ئەدا و بەری خۆی ئەکا بەو لاو ھ. یارە بێ بەرامان بێ!»

- رەشوانی گێراپەو ھە وتی:

کۆیخا قادریک ھەبوو لەدی «دزی». ئەمە ھەرچەندە ناں بدەو بەخزمەت بوو بۆ میوانان بەلام کاتێ کە میوان پرووی تێ ئەکرد تا ھەندێ قسەیاں بێ نەوتایە دا یانی نەئەکرد. سەر لە ئێوارە یەک نو فەقێ ریا نا ئەکویتە دزی و ئەچن بۆ مالی کۆیخا قادر. کۆیخاش رینگایان نادا نا یەلی بچنە ژوو رەو ھ. ئەمانیش دەر دە کە ی ئەزان قسە ی پێ ئەلین. پاشان کۆیخا ئەلێ چەند کەس؟ ئەلین چوار موستەعد و پینج سوختە. ئەلێ: «باشە موستەعدەکان بێنە سەرەو ھە سوختەکانیش بکەنە تەویلە».

- لەو سەرە لەدی «کەس نەزان» پیاویک ھەبوو «کەو ھ» ی ناو بوو، چەرچە تێ ئەکرد. خوا ھەقە بە پیاویکی بەدەسە لاتیش ناو ئەبرا. ژنیکی جوانکە لە ی ھەبوو ئەیانوت ئەم ژنە دۆستی ھەبە، قسە کە بەر گوئی «کەو ھ» کەوتبوو ھە؛ کەو ھ ویستی بەتەواوی تێ بگا. رۆژیک بەژنە کە ی وت ئافرەت ئەلین گۆیژی ھندستانیاں ھیناوە تە شار، ئەو گۆیژە ش لێرە پارە ی چاک ئەکا، تۆیشوو بۆ ریکخە با بچم ھەندیکی لێ بێنم؛ رەنگ بێ چەند رۆژیکیش لەبەر ئەو ھەر دوا بکەوم. ژنە تۆیشوو ی بۆ ریکخست و «کەو ھ» لێیدا رۆیشت.

هر که‌ئو رویش ژنه خه‌بیری نارد بو دوسته‌کە‌ی که ئیمشه‌و بیت بو مال‌ه‌وه به‌دلنیایی بوخویان رائه‌بویرن. له‌و لاشه‌وه «که‌وه» که لئیدا رویش نه‌چوو بو شار، خوی خلافاند تا شه‌و به‌سه‌را هات گه‌رایه‌وه بو مال‌ه‌وه چووه سه‌ریان له‌سه‌ر کلاو روژنه‌که سه‌یری خواره‌وه‌ی کرد. ته‌ماشای کرد ئه‌وا ژنه‌کە‌ی له‌گه‌ل زه‌لامیکا به‌رانبه‌ر به‌یه‌ک دانیشتون قسه‌ی خوش خوش ئه‌که‌ن؛ تومه‌س ئه‌وه دوسته‌کە‌یه هاتووه. ژنه له‌به‌رانبه‌ر دوسته‌کە‌یه‌وه دانیشتووه‌و ده‌ستی خستوته سه‌ر دوا پراوه‌کە‌ی خوی و ئه‌لی:

مه‌سلی مه‌سان ئه‌مه‌سه سافی به‌ر هه‌سان ئه‌مه‌سه

پیشۆکی که‌یفان ئه‌مه‌سه گولمه‌ی به‌ر ده‌سان ئه‌مه‌سه

دوسته‌کە‌ش رووی کردووته ئه‌و، ئه‌ویش ده‌ستی خستوته سه‌ر حه‌یته‌کە‌ی خوی ئه‌لی:

ته‌رکی سه‌ر ده‌ستان ئه‌مه‌سه برکی ناو بینان ئه‌مه‌سه

سووره‌ی هه‌واسان ئه‌مه‌سه ناوکی ناو باسان ئه‌مه‌سه

پیاوه‌ش که له‌سه‌روه‌وه بوو گوپی له‌م قسانه‌بوو ئه‌میش هاته‌زمان و وتی:

گوپزی هندستان ئه‌مه‌سه گورزی سه‌ر گورزان ئه‌مه‌سه

که‌وه‌ی که‌س نه‌زان ئه‌مه‌سه ده‌نگی سه‌ر به‌رزان ئه‌مه‌سه

ئه‌مجا به‌په‌له هاته‌خواره‌وه‌وه هه‌ر دووکیانی داپاچی.

- شیخ فه‌تاح هه‌بوو پیاویکی عه‌تتیکه‌و قسه‌قوت بوو. روژی ئه‌وا خه‌ریکه ده‌می

ئه‌جوولی شتیکی پیته ئه‌یه‌وی به‌دزی منه‌وه بیخوا. وتم شیخ فه‌تاح ئه‌وه چی ئه‌خوی؟ وتی:

میوژ. زوری پینه‌چوو دیسان وتم شیخ فه‌تاح ئه‌وه چی ئه‌خوی؟ وتی: میوژ. به‌خوا

هه‌ندیکی تری پیچوو دیسانه‌وه پیم وته‌وه شیخ فه‌تاح ئه‌وه چی ئه‌خوی؟ ئه‌مجا وتی: «گوو

ئه‌خۆم وازم لێ بینه». ئیتر منیش وازم هینا.

- کابرایه‌کی زاخه‌یی هه‌بوو روژگار پالی پیته‌نابوو له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا رییان ئه‌که‌ویته ئه‌و

«بازیان» هه‌مه‌وه‌ن تووشیان ئه‌بن رووتیان ئه‌که‌نه‌وه. ژنه‌که جوانکه‌له ئه‌بن یه‌کن له

ریگره‌کان په‌لی ژنه‌کە‌ی ئه‌گریت و ئه‌یاته که‌ناریکه‌وه بو ئه‌وه ئیسی خراپی له‌گه‌لا بکا.

میرده‌کە‌ی به‌ره‌نگاری ئه‌بن و نایه‌لی. کابرای ریگر قوناغه‌تفه‌نگی ئه‌مالی به‌شانی کابرا‌داو

په‌کی ئه‌خاو سواری ژنه‌کە‌ی ئه‌بن. کابرا له‌گۆشه‌ی چاویکه‌وه سه‌یر ئه‌کا تا کابرا کوتیک

ئه‌دا به‌ژنه‌که‌وه، ژنه چوارکوت ئه‌دا به‌کابراوه.

باش ئیشی خێر کابرای ریگر ئەروا بەرەلایان ئەکا. ئەمجا میردە بەژنەکە ی ئەلی ئەوا ئیش بوو بەزۆرە ملی، منم شانم شکاوه و هیچم پێ ناکرێ، تۆیش ئافەرەتی و بەزۆر سوارت بوون؛ ئەمانە هەموو قەبوولە، بەلام بۆج تا کابرا کوتیکی ئەدا بەتۆوه تۆ چوارکوت ئەدا بەوهوه؟ دیارەپیت خۆش بووه، ئەمجا بەی رهحمانە ژنەکە دائەگرێ.

- حاجی مەحمووی بازەرگان هەبوو لەسلیمانی دوکانەکە ی بەرانبەر بەدوکانی فەقی بوو. حاجی فەقی بازارپیکێ گەرمی هەبوو، ئەو کەس نەئەچوو لای. ئینجا کە مەردمەکە ی ئەبینێ ئەچوونە سەر دوکانەکە ی حاجی فەقی بۆ شت کڕین ئەیوت: «تەماشاکە تەماشاکە سەگبابانە بۆ سەر ئاوه دەستی مزگەوت ئەچن».

- کابرایەکی خەلکی سلیمانی بەچەرچیه تی سالیکی ئەچن بۆ ئەو ولاتی موکریانە. بارگیریکێ پێ ئەبێ لەرێگەدا رووتی ئەکەنەوه و بارگیرەکە ی لێ ئەستین. هەلئەستی ئەچن بۆ لای «حاجی ئیلخانی» دیوکرێ شکات بکا. ئەببەت کەوا هەموو رهئیس عەشیرە تەکانی دیوکرێ و «فەیزولابەگی» لەئاوایی «مەرخوس» کۆ بوونەتەوه، ئەلی چاک وایە بچمە ئەوی و لەوی لەبەرچاوی ئاگاگانەوه بە حاجی ئیلخانی بلیم بەلکوو لەبەر ئەوان ئەو زوو بۆم بستینتەوه.

کە ئەروا تەماشاکە ئەکا و «حاجی پاشاخانی» فەیزولابەگی بە هەموو بەگزاڤە ی فەیزولابەگیهه و حاجی ئیلخانی بە هەموو بەگزاڤە ی دیوکرێهه هەموو لەوی کۆ بوونەتەوه. ئەچیتە دیوه خان و بە حاجی ئیلخانی ئەلی: ئاغا پیاویکی هەزار و کاسیم. بارگیریکم هەبوو لێیان سەندووم، ئیستە هاتوومە تە خزمە تی جەنابت بۆم بستینتەوه.

ئەویش ئەلی: کابرا و دیارە تۆ خەلکی سلیمانی؟ ئەلی: بەلی قوربان. حاجی ئیلخانی و هەکوو پیاویکی گەورەبوو، پیاویکی قسەخۆش و ئەدییش بوو، روو ئەکاتە کابرا ئەلی: ئە ی دەستی ئەو کەسە خۆش بێ کە بارگیرەکە ی لێ سەندووی ئەوه هەقی منە لێکردوویتەوه. کابرا ناوکی ئەکەوی ئەلی: بۆچی قوربان؟ ئەلی: ئەو سالە لە شەرەکە ی عەرزدا ئیمە پەرتەوازه بوویووین، ریمان کەوتبوو سلیمانی. ئەوا رۆژیک سەیر ئەکەم هەتیویکی سیسەلە تانجییه گەریکی پەت کردوو بەناو بازارا ئەروا دڕن بەخەلکە ئەدا و ئەلی: لاچن لاچن بارگەکە ی حاجی ئیلخانی هات. لام وایە ئەو هەتیوهش تۆ بوویت. کابرا

ئەلنى: قوربان بەسەرى تۆ من نەبووم. ئەلنى: ئەگەر تۆيش نەبوويت خۆخەلكى سلیمانى بوو.

ئەلنى: ئىستە ئەمەى پىن ناوى من ئىستىرىكت ئەدەمى بەلام جىنپوئىكى سلیمانیا نە بە بەحاجى پاشاخان - ئەوا حاجى پاشاخانىش دانىشتوو. حاجى پاشاخانىش ئەلنى: نەوەلا كابران من دوو ئىسترت ئەدەمى ئەو جىنپوئە سلیمانیا نە بە بەحاجى ئىلخانى. ئەوان لەبەىنى خۇيانا ئەكەونە قسە، ئەم ئەلنى جىنپو بەو بەدەو ئەویش ئەلنى: نە؛ جىنپو بەو بەدە. كابران ئەلنى:

جا قوربان! ئەوەى پىن ناوى پىن عەدەبىيە بۆ من قسەبەكەم بەلام كىرى هەردووكتان بەنۆبە بەناوكم و ناوى وسلەكەشتان لەسەر خۆم بەلولىنەى گۆشتىن ئەتاندەمى.
حاجى و ئەوان قاقا دەست ئەكەن بەپىتكەنىن و هەرسى ئىستىرەكەشى ئەدەنى.

- مەلایەكى پۆشتەو پەرداخ بەكەلى خاندا تى ئەپەرى. كابرانەكى بەنانهى رىگر تووشى ئەبى، تەماعى تى ئەكا كە رووتى كاتەو. لىنى ئەپرسى: ئەرى مەلا! سەبرى خوا تا چەندە؟ ئەلنى: تاچل سال. ئەلنى: كەواتە رووتەو بە تا چل سالى تر هەزار كلاو با ئەبىا. رووتى ئەكاتەو و لى ئەدا ئەروا. زۆر ناروا ئەسپەكەى پىنى هەلەنگوئىت كابران ئەكەوى و قاچى ئەشكى. بانگ ئەكا ئەلنى: ئەرى مەلا خاوتگرى تۆ بۆ دەستى منت بەرى وتت سەبرى خوا تا چل سالە؟ خۆ هىشتا لىت دوور نەكەوتوو مەتەو ئەو تا كەوتم و قاچم شكا. مەلاش وتى: ئەوە هى چل سال لەمەو پىشتەرە؛ هىشتا هىنەكەى من ماو.

- پىاوىك لەو دەشتى هەولنەرە هەبوو عەزىزۆكى ناو بوو، زىتكى هەبوو «ئایشۆك»ى ناو بوو. رۆژى مېوانیان دىت عەزىزۆك بەئایشۆكى ئەلنى: ئەوا مېوانمان هاتوو بەجۆ مېشكىيان بۆ بكوژەو. ئایشۆكىش ئەچىتە زوورەكەى تر دەرىنكەى دائەكەنى و هەر دەرناچى. عەزىزۆكىش سەىر ئەكا ئایشۆكى هېچ ديار نىيەو مېوانىش دانىشتوو. ئەچىتە زوورەكە بۆ لای ئایشۆكى كەچاوى پىن ئەكەوى ئەلنى: پىاوەكە تۆ وەخت و ناوخت نازانى ئىستا كەى وەختى ئەو بە؟ عەزىزۆكىش ئەلنى: خوا بتگرى من وتم بچۆ مېشك بكوژەو يا دەرىن داکەنە؟

- کابرایەکی کوردی شاری سالیکی ئەچیتە «زوبەیر». کورێکی جوانی بەرچاو ئەکەوێ بەلام کورە کە چاویکی کویر ئەبێ. تەماع ئەکاتە کورە کەو نازانی چۆن هەلیبخە لە تینێ. رۆژیک لە حەماما کورە کە ی بەرچاو ئەکەوێ. ئەمیش چاویکی خۆی ئەنوقینێ و ئەچێ بەلای کورە کەو ئەلێ: بیستوو مە هەر کە یە ک چاوی ئەبێ و خەلکی بکیشێ بەسەر خۆیا چاوە کە ی چاک ئەبیتەو. ئیستەش وەرە تو لە بەر خاتری خوا سوارم بە با ئەو چاوەم چاک بیتەو.

کورە لە گەلیا ئەچیتە سوچیکەو و سواری کابرا ئەبێ نزیک ئەبێ تیبی بخا و تیبی نەخا کابرا چاوە کە ی بەرز ئەکاتەو و ئەلێ: ئای چاک بوو.

کورە سەیر ئەکا راستە هەر دوو چاوی ساغە زۆری پیتخۆش ئەبێ ئەلێ: کەواتە تۆیش وەرە سواری من بە با چاوە کە ی منیش چاک بیتەو. کابرا بە ئارەزووی خۆی ئەگا و سواری ئەبێ و هیچ دریفی لێ ناکا. کورە دەستی کرد بە هاوار وتی: سەگباب! دەربیتە نزیکە و اچاوە کە ی تریشم کویر بێ.

- شیخ بابە عەلی تەکیەیی رۆژیک لە حوجرە ی فەقیهە کانا دا ئەنیشێ و دەرگا کە لەسەر خۆی پتو ئەدا. فەقیهە کی سوخته لەو وەختەدا لە دەرەو وە دیت و بە پەنچە تەقە ئەدا لە قاپیە کە. ئیتر نازانی بابە عەلی لە زوورەو یە. بابە عەلی ئەلێ: ئەو کێیە؟ فەقیهە ئەلێ: ئا، بابە عەلی. ئەلێ: ئە ی لە قنگی ئەنا بەرم، ئەنا چییەو کێیە؟ فەقی لە گۆشە ی قاپیە کەو سەیر ئەکا ئەمە بابە عەلییە تف و ئیتر بۆی دەر ئەچێ و ئاور ناداتەو. لە پاشا لە بابە عەلی ئە پرسن ئاخەر ئەمە بۆ خۆت خراب بوو ئەلێ: وا نییە «ئانا»م کرد بە ناو بۆ ئەو.

- جاریک لە سلیمانی گوا یە عەزەتی تۆچی کفری کردوو، مەلاکان لێی ئەکەو نە تەقەو هەچ مەلا و فەقیهە ک لە سلیمانی ئەبێ لە مزگەوتی عرفان کۆ ئەبنەو و ئیشە کە زل ئەکەن و فتوای کوشتنی عەزەت ئەدەن. عەزەت شەو لە تاویک بە دزییەو سلیمانی بە جێ دیلی و هەرا ئەکا بۆ بەغدا بۆ لای شیخ مەحمودی حەفید کە ئەو سەردەمە لە بەغدا بوو. شیخ مەحمود بۆی تی ئەکەو ی و ئیشە کە ی لە لای حوکومەت بۆ چاک ئەکاتەو.

جا لەو کۆبونەو دا مەلاکان سوخته بە ک ئەنێرن بۆ لای شیخ بابە عەلی کە عەرزێ بکا ئەوا ئەوان لەوێ «ئێجتماعیان» هە یە ئەویش تە شریفی بیت.

سوخته ئەچێ ئەلێ: قوربان مەلاکان وا لە مزگەوتی عرفان «جماع» ئەکەن عەرزیان ئەکردی ئەویش تە شریف بیت. شیخ بابە عەلی هەلئەستی جوببە کە ی ئەدا بە شانیاو ئەروا.

که نه گاته ناوحه‌وشی مزگه‌وته که هەر چاکی ئەکا بەلاداو دەست نەگری بە
بەنە‌وخوینە که یەو. ئەوا حەوشەو سەکۆو بەر هە‌یوانی مزگه‌وت پڕە لە‌مه‌لا و فەقێ و
حەشامات. عالە‌مه‌که بە‌لایانە‌وه سە‌یر ئە‌بێ که بە‌بە‌عە‌لی وا ئە‌کا ئە‌لێن: قوربان ئە‌وه چیه‌؟
ئە‌لی: جی چیه‌؟ سوخته‌که هاتوو ئە‌لی جماع ئە‌کەن ئە‌بێ منیش خۆم حازرکە‌م.

- فە‌قیه‌کی مووسلی هاتیووە سلیمانی لە‌خانە‌قای حاجی شیخ ئە‌مین دامە‌زرا بوو.
ئە‌چیتە‌ لای شیخ بابە‌عە‌لی تە‌کیه‌یی بو‌ دە‌رز خویندن. ئە‌م فە‌قیه‌ کوردی هه‌یج نە‌ئە‌زانی،
بە‌شیخ بابە‌عە‌لی ئە‌لی بە‌عەرە‌بی: قوربان من هه‌یج کوردی نازانم که قسە‌م لە‌گە‌ل ئە‌کەن زۆر
پێ‌م شەر‌مه نازانم جواییان بە‌مه‌وه. چە‌ند شتی‌کم فێ‌رکه هەر ئە‌وه‌نده بتوانم چاک و چۆ‌نیان
لە‌گە‌ل بکە‌م بە‌تایبه‌تی مە‌لایه‌کان هەر زۆر پێ‌م شەر‌مه نازانم قسە‌یان لە‌گە‌ل بکە‌م.

ئە‌ویش ئە‌لی: باشە‌ کو‌رم، سە‌هینی جومعه‌یه‌و خە‌لک هە‌موو ئە‌چن بو‌ مزگه‌وتی گە‌وره
بو‌ نو‌ژی جومعه‌ تو‌ بچۆ‌ لە‌بەر دە‌رگا‌که هەر‌کە‌س که هاتوو خۆت ئاره‌زووت کرد قسە‌ی
لە‌گە‌ل بکە‌ی پێ‌ی بلی: «مە‌رحە‌با زە‌نگوله‌ بە‌گون» ئیتر ئە‌مه شوینی هە‌موو شت ئە‌گرێ‌ته‌وه.
فە‌قی بە‌پوختی ئە‌مه ره‌وان ئە‌کا و سە‌هینی ئە‌چیتە‌ بە‌ر قاپی مزگه‌وتی گە‌وره.

پێ‌ش هە‌موو مە‌لایه‌ک، سە‌ی عە‌زیزی خە‌تیب دیت پێ‌ی ئە‌لی: مە‌رحە‌با زە‌نگوله‌ بە‌گون.
ئە‌و ئە‌مه‌ی بە‌لاوه‌ زۆر سە‌یر ئە‌بێ. بە‌شوین ئە‌ودا مە‌لاحسە‌ینی پێ‌سکە‌ندی دیت بە‌ویش
هەر‌وا ئە‌لیت. پاشان مە‌لای عە‌زیزی مە‌قی. بە‌و جۆ‌ره پیا ئە‌روا هەر‌ کە‌س دیت پێ‌ی ئە‌لیت:
مە‌رحە‌با زە‌نگوله‌ بە‌گون، ئە‌مانە‌ هە‌موو سە‌رسام ئە‌مینن لە‌م قسە‌یه‌و لە‌بە‌ینی یە‌کا ئە‌که‌ونه
قسە‌کردن. مە‌لای عە‌زیز ئە‌لی بیی و نە‌بی ئە‌مه ئی‌شی بابە‌عە‌لیه.

لە‌ئاخرا فە‌قی تی ئە‌گە‌یه‌نن که ئە‌مه چاک و چۆ‌نی نییه‌و ئە‌مه شتی‌کی سە‌یره. فە‌قیم فە‌قی
ئە‌بێ، هەر دیتە‌وه‌و شت و مە‌که‌کانی ئە‌پێ‌چیتە‌وه‌و سلیمانی بە‌جێ دیلی. ئە‌لی: ئە‌مه مە‌لا
چاکە‌کیان بێ ئە‌ی خە‌لکە‌کی تر چۆ‌ن بێ؟ تا نە‌یانگاو‌م با بۆ‌ی دە‌رچم.

- شیخ بابە‌عە‌لی تە‌کیه‌یی لە‌بەر هە‌یوانی حوجره‌کە‌ی خۆ‌یا لە‌مزگه‌وت کردبووی
بە‌عاده‌ت دائە‌نیش‌ت. سوخته‌یه‌کی منالی موکریانی هاتیوو لە‌وێ دامە‌زرابوو، ئە‌م سوخته‌یه
ئە‌بوایه‌ خێ‌راخێ‌را لە‌حوجره‌کە‌ی خۆ‌یانە‌وه بچوایه‌ بو‌ سە‌رحە‌وزه‌که بو‌ ئیستکان و قاپ و
قاچاخ شتن. وه ئە‌بوایه‌ بە‌بە‌رده‌می بابە‌عە‌لیشدا تێ‌پەر بووایه. له‌ هەر چوون و هاتنە‌وه‌یه‌کیدا
سە‌لامتیکی ئە‌کرد و بابە‌عە‌لیش ئە‌بوایه‌ جوابی بدایه‌ته‌وه.

لەئەنجاما وەرەز بوو لەم ھەموو سەلامە، رووی کردە فەقێیە کەو چاویکی لێ زیت کردووە وتی: ئەرێ باوکم! ھیچ وا بزانی من سەلاموغلێ تۆم لێرە دانیشتووم؟ بۆچ وازم لێ نایەنی؟ بەو ئیمام ھەمزە یە جارێکیکە سەلام بەکە سەلامت تیبەر ئەدەم.

- لەسەر دەمی عوسمانیەکانا ئیمتحانی «تەدریس» بۆ مەلایەتی لە مووسل ئەکرا. شیخ بابە عەلی لۆ ئەم ئیمتحانی تەدریسە لە سلیمانییەو ئەچێ بۆ مووسل. شیخ بابەرە سوولی عەبابە یەلەیی - کە فەقێی خۆی ئەبێ - لە گەل خۆیا ئەبیا. لەوێ کە ئەچنە ژووری ئیمتحانەو ە چەند کەسێک لە مەلا گەرەکانی مووسل لەویدا دانیشتون و ئیمتحانی ئەکەن. یەکن لەو پرسیارانە کە لێی ئەکەن و زۆر ئاسانی ئەبێ بابە عەلی ئەو یان نازانی. بە پەلەو بە کوردی لە شیخ بابەرە سوولی فەقێی خۆی ئەپرسی، ئەویش خیرا ھەر بە کوردی پێی ئەلێتەو ئەمجا بابە عەلی ھەلئەستی و ئەلێ: «یقول امام الافاق بالانفاق استاد الكل فی کل علی الاطلاق غطریف المتأخرین واکمل المتبحرین نبزە جھابزە الکابلی الشیخ رسول العبابیلی فی کتابە ھکرا حل مسئلە الشھیر».

کە مەلاکان گویان لەم عبارەتە ئەبیت و قەتیش نە شیخ بابەرە سوولی عەبابیلەو نە کتیبی ئەویان بیستوو ھەموو ئەکەو نە سەر ئەو کە ئەوان ھیچ نازانن بۆیە تا ئیستە عالمیکی وایان گوی لێ نەبوو.

بۆ خۆی بەمجۆرە چاوەستە لەم ئیمتحانە سەر ئەکەوئ و ئەگەر پێنەو ە. لە راستیشدا ولامە کە راست بوو.

- ھەزار گێرا یەو ە وتی:

کتیبیکی «سعدینی» م ھەبە، ئەم کتیبە حاشییەکی زۆری بەسەر ەو ە. وا پیک کە و توو ە لەناو یەکی ەو حاشیانەدا «فرط» ی تێدا یە. یەکیکی تر ھاتوو ە مەعنای لیک داو ە تەو ە لەزیریا نووسیوی ەتی «ئە ی تر - لکتابە».

- پۆزیک لە سلیمانی کورە جوولە کە یەکی بازرگان لە گەل سواکەریکی ناو بازارا شەریان بوو. دنیا زستان و سەرما بوو، کورە جوولە کە کە لە دوو کەنە کە ی باوکیا دەستی جلی پاک و پالتاویکی نایابی لە بەرا بوو، لە بەر مەنقەلی ئاگر دانیشتبوو. ھەتیو ە کەش سەر و پێ رووت، کراسیکی جاوی چلکن کە قۆلە کە ی ھەر لە نانیسکی بەرە و ژوور ما بوو، یەخە ی ھەتا

خوار درابوو هموو گهل و گونی به‌ده‌روهه بوو، له‌سه‌رمانا وه‌کوو بی ناو ناو ده‌له‌رزی، به‌ر دوکانه‌کە‌ی گرتبوو هەر ئه‌یوت: کافر شهرت بی له‌دوکانه‌که‌ بیته‌ خواره‌وه‌ هه‌زار شه‌قت تی هه‌لده‌م.

جووله‌کە‌ی باوکی کورپه‌ به‌ هیواشی له‌دوو‌کانه‌که‌ هاته‌ خواره‌وه‌ ده‌ستی برد دوو پولی دایه‌و قۆلی گرت و وتی: برۆ برۆ به‌چیته‌وه‌ مال ویران به‌چیته‌وه‌؟

- کابرایه‌کی مه‌رزیک سواری ئه‌سپیک ئه‌بیته‌ و تفه‌نگیکی له‌به‌ر ده‌م خۆیا دانابوو به‌ده‌شتیکا ئه‌روات. جه‌رده‌ تووشی ئه‌بن و پروتی ئه‌که‌نه‌وه‌، له‌پاشا لینیان پرسی بۆچ هیشتت پروتت بکه‌نه‌وه‌ خۆتۆ چه‌کت پیتوو؟ وتی: ئه‌ری برا ده‌ستیکم به‌تفه‌نگه‌که‌وه‌ بوو ده‌ستیکم به‌ده‌سته‌جله‌وه‌که‌وه‌. ئیتر بۆچ مامرم به‌ده‌نووک شهر بکه‌م؟

- له‌ دئ «ته‌په‌کورپه‌» بیوه‌ژنیکی جوان هه‌بوو کورپیکی له‌حوجره‌دا بوو ئه‌یخویند. مامۆستای مناله‌که‌ ویستی دایکی کورپه‌که‌ ماره‌کا به‌لام بیوه‌ژنه‌ میردی بی نه‌ئه‌کرد. رۆژیک مامۆستاکه‌ تیرو پری دا له‌منداله‌که‌و پینی وت: ئه‌وه‌ تۆ بۆچی لای دایکت وتوته‌ ده‌عباکه‌ی مامۆستا زله‌؟ مناله‌که‌ به‌گریان گریان ئه‌چیته‌وه‌و شکات ئه‌خاته‌ به‌ردایکی. له‌به‌ره‌که‌تدا ئه‌م شکاته‌ بوو به‌ هۆی ئه‌وه‌ که‌دایکی میرد به‌مامۆستا بکا.

- له‌کرماشانا ژنیکی خراپکار له‌گه‌ره‌کیک دانیشتیبوو. له‌دراوسیتی هه‌تیویکیش هه‌بوو بازاری ژنه‌ی کزکردبوو. رۆژیک ژنه‌که‌ ئه‌چن پینی ئه‌لئ: «ئهی قه‌ره‌ ئه‌و کاره‌ مه‌که‌، له‌و دنیا رای جواو وه‌ زه‌حمه‌ت که‌فی». کورپه‌ش ئه‌لئ: «خانم تۆ خه‌مت رای خۆتوو، تۆ توای جواو دوو سوراخ ده‌ی، من هه‌ر یه‌ی سووراخه‌».

- کابرایه‌کی قوماربا‌ز سواری هه‌تیویک بووبوو، سه‌یری کرد هه‌تیوه‌که‌ خه‌نجهریکی به‌لا قه‌ده‌وه‌یه‌. له‌وه‌ختی ئیسا له‌ هه‌تیوه‌که‌ ئه‌پرسی ئه‌م خه‌نجهرت بۆچ هه‌لگرتوو؟ هه‌تیوه‌ ئه‌لئ: «بۆ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌گه‌ر یه‌کیک به‌چاویکی خراپه‌وه‌ سه‌یرم بکا به‌م خه‌نجهره‌ ورگی بدرم».

کابرا ئه‌لئ: «سه‌د هه‌زار شوکر که‌من به‌چاوی خراپه‌وه‌ سه‌یری تۆناکه‌م».

- ئه‌حه‌ی کرینوو که‌ له‌ یه‌کیک تووره‌ ئه‌بوو پینی ئه‌وت: «برۆ هه‌ی پیره‌ژنی به‌قوزتربوو».

- دوو برا ھەبون یەکیکیان «چاوخاس» و ئەویکەیان «ناوخاس» ی ناوبوو. رۆژیک چاوخاس ئەچی بۆ لای شیخی بیارە. شیخ لێی ئەپرسی چاوه، ناوخاسە برات چۆنە؟ ئەمانەش خەلکی بەری زەھاو ئەبن، ئەلێ، بێم وەساقەت ناوخاس بێهوە دەر». «دەر» بەرازە.

- عەزەوہ یلیسە ھەبوو دنیا زستان بوو لە کۆرپیکا لە گۆی ئاگردانیک دانیشنبوو فووی لە ئاگرە کە ئەکرد. لەو کاتەدا کتوپر بابەکی لێ بوەوہ. ھەرھەستا و قنگی کردە ئاگرە کەو وتی: ئەگەر تۆ چاکتری لێ ئەزانی ئاگرە کە ھەلکە؛ ئەگەینا ئەم ھەلەوہری و قەرەچناخیت لەچیہ؟»

- وەستای برای مارف لە سلیمانی بەرگدوور بوو. بەلام لەبەر بێ تووتنی و بێ کاسی لەو رۆژەدا و تووچیتیشی بەدەمەوہ ئەکرد. رۆژیک لەگەڵ ھەسەنی سەی ئەحمەدی خوشکەزایا لە دوکانەکە ی خۆیا دانەنیشن و قسە ئەکەن. وەستا تازە ژنیکێ تری ھینابوو، ھەسەن لێی ئەپرسیت تۆ خوا خالە ئەم ژنەت چۆنە؟ ئەویش ئەلێ: وەللا رۆلە خراب نییە. ئەلێ: خالە ئەم باشترە یا ژنەکە ی پینشووت؟ ئەلێ: بۆچی ئەپرسی؟ ئەلێ: ھەروا. ئەلێ: وەللا رۆلە ئەوی راستی بێ ژنەکە ی پینشووم تۆزێ قوزی گەرمتەر بوو، ئەم ساردە سارد. ئەلێ: جا خالە ئەمە چاری ئاسانە. ئەلێ: چۆن؟ ئەلێ: «لەو کاتەدا ئەچیتە لای تۆزێ چیلکە داگیرستینەو بێخەرە پاشەلیەوہ ئیتەر پینشەلی گەرم ئەبێ». ئەویش ئەلێ: ئەی ئەی تف لە چارەت بۆ قسەت.

- حاجی برایم ئاغای عەنبار رۆژیک سەربانی کۆشکە کەیان سواغ درابوو ھیشتا و شک نەبوو بووہوہ لەگەڵ کۆرپیکا بە بێ پلیکانەکانا سەر ئەکەون و ئەچنە سەربان. لەسەر بانە کە ئەچنە ئەوسەر و ئەگەر پینشووت. لەبەر ئەوہ کە قونگرەیان لە پیندا بوو شوپتە کە ی بەسەر بانە کەدا چال کەوتبوو. حاجی کە بەر چاوی ئەکەوێ، لەوێ بانگ ئەکا لەخزمە تکارە کە ی ئەلێ: «دەویت باوک بۆچ ھیشتووتە ئەم کەرو جاشە سەرکەونە سەر ئەم بانە؟»

خزمە تکارە کەش ئەلێ: قوربان کەرو جاشی چی؟ کەر و جاش چۆن بەم بێ پلیکانانەدا سەر ئەکەون؟ ئەویش ئەلێ: «قون فرە باب! بۆچ خۆت لەمن بەعاقلتەر ئەزانی وا ئەتەوی بمخەیتە درۆوہ؟ ئەوہ نییە شوین پیکانیان دیارە».

خزمه‌تکاری قوربه‌سه‌ریش ناویری هیچ بلئی. نه‌گەر ئه‌لئی شوین پیتی خۆتانه تیروپر تی هه‌لدان نه‌خوا؛ چار ناچار بئ ده‌نگ ئه‌بئ.

ئاغا له‌گه‌رانه‌وه‌یانا به‌سه‌ر بانه‌که‌دا دیسان دوو شوین پیتی تر ئه‌بینی. رووی تی نه‌کاته‌وه‌ و ئه‌لئی: «سه‌گباب نه‌وه‌ته تا ئیمه لیره بووین که‌ر و جاشیکی تر سه‌رکه‌وتنه‌وه؛ که‌چی چاویشمان پیتان نه‌که‌وت». روو نه‌کاته کوره‌که‌ی و ئه‌لئی: «رۆله با بچینه خواره‌وه ئه‌مه جنۆکان خۆبان کردوو به‌که‌رو جاش و که‌وتونه‌ته ئه‌م سه‌ربانه ئه‌یانه‌وی ده‌ستمان تیزه‌نن. نه‌وه‌للا تا شیتیان نه‌کردووین با بچینه‌وه خواره‌وه».

- جاریک یه‌کئ له‌حاکمانی پیشوو له‌سه‌ر ته‌لار دووربینی به‌ده‌سته‌وه‌بوو ته‌ماشای کرد تیفکری ئه‌وا کابرایه‌کی رووته‌له‌ی کورد چووو شیویکه‌وه توژی مایه‌وه‌وه هه‌لسا. حاکم مه‌راقی کرد، هات بزانی ئه‌م کابرایه له‌و شیوه چی کردوو؟ که‌چوو ته‌ماشای کرد کابرا گوویه‌کی کردوو به‌قه‌د یه‌ک مه‌نی ته‌وریز. کابرای هینا وتی: تو خواردنت چیه؟ وتی نانی جو. حاکم وتی: خۆمن فرنی و شه‌که‌ر له‌مه نه‌خۆم، که‌چی نه‌چمه سه‌ر ئاو دووسه‌عات دانه‌نیشم ئه‌وسا به‌قه‌د ریفنه مریشکینکم لئ ئه‌بیتنه‌وه. کابرای هه‌زار وتی: قوربان تو به‌کالی دایه‌نیتی نایه‌لی بگات». حاکم پرسی چلۆن نه‌گات. وتی: مه‌چۆره سه‌ر ئاو هه‌تا زۆرت بو دیت، ئینجا ئه‌و وه‌خته به‌ره‌حه‌تی وه‌کوو من گوو ئه‌که‌ی.

حاکم به‌قسه‌ی کرد، له‌دیواندا بوو هه‌ر ئیشی سه‌ر ئاوی بوو نه‌چوو ئاخری له‌ناو خه‌لکه‌که‌دا خۆی بیس کرد. له‌به‌ر شه‌رمه‌زاری فه‌رمانیدا هه‌زاره‌که‌یان هینا وتی: «سه‌گباب تو بۆچی ئه‌مه‌ت به‌من کرد؟» کابرای رووته‌له‌ زۆر ترسا وتی: «قوربان جارئ ئه‌بئ ته‌ماشای بکه‌م». ده‌رپیه‌که‌ی حاکمی وه‌رگرت ئه‌نگوستیکی له‌بیسایه‌که‌ی دا و خستیه سه‌رزمانی. ئینجا وتی: پاشام عه‌رزم کردی بی گه‌ینه نه‌م وت بی ترینه. ئه‌مه تراوه بۆیه وات به‌سه‌ر هاتوو. کابرا به‌مجۆره خۆی له‌چنگی حاکم رزگار کرد.

- کابرایه‌کی «له‌یلاخی» هه‌بوو هه‌ر که‌ میوانیان نه‌هات و نانیان بو دانه‌نا خۆی دوو سی پارووی ئه‌خوارد له‌گه‌لیاو له‌پاشا ده‌ستی هه‌له‌گرت و ئه‌یوت: «برا ئیتیر من به‌س». میوانه‌که‌ش ناچار ده‌ستی هه‌له‌گرت. رۆژی کابرایه‌کی ئه‌حمه‌د ئاوابی ئه‌بئ به‌میوانی، نان دانه‌نین و کابرا له‌سه‌ر ره‌وشتی جارانی دوو سی پاروو نه‌خواو ئه‌لئی: برا من ئیتیر به‌س. کابرای میوان گوئی نه‌دایه وتی: «به‌خوا برا من ئه‌خۆم هه‌تا هه‌س».

- کورپیکى گۆمەيى چوو بوو بۆخویندن. چەند سالیکی پێ چوو بوو گەرایەووە بۆ مالى خۆيان هيجيشى نەخویندبوو. لێيان پرسى بۆچى نەتخویندوو؟ وتى: «پۆزى خۆم تاقەتم نەبوو، پۆزى مامۆستام. پۆزى ھەردوو کمان، پۆزى جومعەبوو، پۆزى سى شەنبە، ئیتر لەکوێ بخوینم».

- فەقییەكى «باجەلان» ى لەپاش ئەووە كە ئەچیتە فەقیتى فیری نووسین ئەبێ بەشانازیووە ئەم كاغەزەى خوارووە بۆ مالى خۆيان ئەنووسى: «خواھەر عەزیزم ئاغای باوكم سەلامەت مىرسانم. ھەرۆھا بەرادەر عەزیزم خاتوو دایكم سەلامەت مىرسانم. كراس شى، دەروڵەشى، خۆم شى، ئەگەر مەواچۆن چیش مەوانى پرووز الوزو، ئیە. كارەكەرتان: كورپى خۆتان».

- زىنىكى ھەركى جارێك لەگەل كۆچ و بار دا ئەروا بۆ زۆزان. مانگایەكى لەپیشەووەیە بارى لێناووە ئەگاتە لاپالێكى خلیسك مانگا ھەلئەخلیسكى. ژنەكلكى ئەگرى و رایشەكیشى و بانگ ئەكا: «ياسەیدتاھە، ياسەیدتاھە». مانگا ھەر گل ناخواتەووە ئەروا ئەكەوئى. ئینجا ژنە توورە ئەبێ و ئەلئى: «دە ھەرە كىرى سەیدتاھە بن كورئى ئەبى».

- جاىك دوو كورپى سوورچى - كەبرابون - مالهەكەيان بەش ئەكرد. رەوشتى ئەو كۆچەرایەتیىە وابوو كەباوك پیر ئەبوو ئیتر چاوەرپى مردنیان نەئەكرد، میراتگرەكان مالهەكەيان بەش ئەكرد.

ئینجا ھەمووى بەش ئەكەن ئەمىنیتەووە سەر سەگىك و باوكەكەيان. كورپىكیان ئەلئى: «سە بۆ من، باب بۆ تۆ». ئەوئىتریان ئەلئى: «نە، سە بۆ من، باب بۆ تۆ». لێيان ئەبیتە دەمەقال ئاخىرى بەو جۆرە رى ئەكەون: كە جاشىك بەخەنەسەر بابەكە ئەو وەختە یەكێكیان سەگەكە ھەلبگرئى و ئەویكەشیان جاشەكەو باوكى ھەلبگرئى.

- زىنىك ھەبوو لەو سەرە كچىكى زۆر جوانى ھەبوو. ھەر چەندە خوازىنیکەر ئەھات كچە شەرى لەگەل ئەكرد و ئەبوت من شوو ناكەم. شوو بكەم دارىكى زلم تىپر و

عزیه‌تیک‌ی زورم بدهن؟ من شتی وانا کهم. ناخری پیاویکی ده‌وله‌م‌م‌ند ناردیه داوای، دایکی کچه زوری پیخوش بوو که پیدا بهو پیاوه. چووه بن دست کچه که یه‌وه و پنی وت. کچه‌ش هر له‌سەر قسه‌ی خوی بوو. ئەمجا پتی وت کچم تو ئەوه‌ت ئەوی که کیری زلت تی نه‌برن، من خۆم له‌گه‌لت دیم هی میرده‌که‌ت به‌ده‌ستی خۆم ئەگرم به‌ئاره‌زووی خۆت چه‌ندت ویست ئەوه‌نده‌ی ئەکه‌مه ژووره‌وه. کچه‌که بهم جۆره‌ پازی بوو ماره‌یان کرد.

ئینجا شه‌وی که بووکیان برد، دایکی له‌سەر په‌یمان‌ه‌که له‌ گه‌لی چوو. زاوا که هات دایکی کچه ده‌عباکه‌ی گرت و پر به‌مست و نه‌ختیک‌ی بۆ به‌ردا. کچه‌که وتی دایه‌ بانه‌ختیک‌ی تریش بړوا. ئەویش ده‌ستی شل کرد تو‌زیک‌ی تریش رو‌یشت. کچه‌که وتی دایه‌ بابی، ئەمجاره‌ دایکه به‌جاری ده‌ستی به‌رداو هه‌مووی رو‌یشت. کچه‌که وتی دایه‌ با هه‌ندیکی تریش. دایکی وتی رۆله ئیتر هیچ نه‌ما هه‌مووی رو‌یشت. کچه‌وتی: «دایه‌ چیت بی بلیم؟ باو‌کم به‌ره‌حمه‌ت بی هه‌موو جار ئەبوت یا خوا دایکت ده‌ستی نه‌گاته‌ هیچ، هه‌رشتی ده‌ستی گه‌یشتی پیت و به‌ره‌که‌تی ناھیلی، ئەوا راست بوو پیت و به‌ره‌که‌تی ئەمه‌شت برد و هیچ‌ت نه‌ه‌یشت».

- له‌ دئ «یاخیان» کابرایه‌ک ناوی هه‌مه‌عه‌لی عه‌جه‌م بوو، له‌سه‌فه‌ربه‌ردا به‌ره‌ش‌بگیر گرتبو‌یان. له‌سلیمانی له‌ «عه‌مه‌له‌ بلووک‌ی» دا‌مه‌زرا بوو. له‌و به‌ینه‌دا ده‌ پازره‌ سواری زه‌فتیه‌ چووبونه یاخیان له‌ سه‌رچاوه‌که دابه‌زیبون. ژنیک‌یش هاتبوو «کوند»‌ه‌ی پر ئەکرد، چاوشیک‌ی زرته‌بۆز له‌نزیک ژنه‌که‌وه ده‌ستی به‌ئاو ئەگه‌یاند، ده‌ستی به‌ده‌عباکه‌یه‌وه بوو ئەبوت به‌ژنه‌که «تماش تماش». ژنه‌که‌ش ئەبوت: «پاوه‌سته‌ باوه‌حیز شه‌رت بی بیژم به‌حه‌مه‌عه‌لی عه‌جه‌م».

- پیاویک هه‌بوو له‌سلیمانی کاره‌که‌ریکی له‌مالا بوو، رۆژیک ئەچیته‌وه بۆ ماله‌وه هه‌تیویکی به‌سه‌ره‌وه چاو بی ئەکه‌وی. پتی ئەلئ چه‌تیو ئەمه‌ بۆچ وات کرد؟ ئەویش ئەلئ: «وه‌للا ئاغه‌ سویندی دام به‌سه‌ری تو، تویش ئەزانی که‌سه‌ری تو چه‌نده‌ به‌لامه‌وه عه‌زیزه‌؟ وتم باشه‌». کابرا ئیتر هیچ ده‌نگی نه‌کرد.

- له‌سه‌رده‌می خویا کاروان به‌قافله‌بوو. جووله‌که‌یه‌کی بازرگان هه‌بوو مووسلمان بووبوو، ئەمجا هه‌جیک‌یشی کردبوو، بوو بوو به‌پیاویکی ته‌واو. رۆژیک بارخانه‌بار ئەکاو ئەچن بۆ ته‌وریز. له‌و ده‌شتی مه‌رگه‌وره‌دا تووشی کوره‌ که‌چه‌لیک ئەبی که‌له‌شیرپکی ئالتونی پی

ئەبىي. دلى لە كەلەشتىرە كە ئەچى و ئەلى ئەمە بۇ سەر بارخانە كەم شىتىكى زۆر باشەو بەمەو
ئەوئەندە يتر نام دەرئە كەم. لىي ئەپرسى ناپرۆشى؟ كۆرە كەچەل ئەلى: بەلى. ئەلى بەچەند؟
ئەلى: ئەيدەم بەگائىك. حاجى جوو ئەلى كۆرە كەچەل پىاوى چاك بە ئەمە قسەيە تۆ
ئەيكەي؟ كەچەل ئەلى: ھەر ئەو ە. حاجى جوو نەيتوانى كەلەشتىر لە دلى خۆى دەر كا
وتى ئىستە لەم دەشتەدا كى پىي ئەزانى دانەيەكى ئەدەمى و كەلەشتىرە كەي لەدەست دەر دىتم.
ئەلى: باشە، بلىم چى كۆرە كەچەل وەرە با بچىنە ئەو قەراخ رىگەيەو. كۆرە كەچەل چوو و
پتوئەنىشت، بەلام ھەر لى نەبوو ە. جوو وتى: كۆرە كەچەل خىرا كە چىت كرد؟
خەلكو خوامان بەسەرا دىت حەيامان ئەچى. كۆرە كەچەل وتى: «جەنابى حاجى جوو
خەيالە كر دووتە! من ئىمرۆ تىم خستوو سەبىنى ئەخووسى دوو سەبى ئاوم دىتەو، سى
سەبى دەرى دىنم». جوو وتى كۆرە كەچەلە وازم لى بىنە گانى خۆتت كرد و برۆ
كەلەشتىرى تۆم ناوى.

- ئەحەي ناسر ھەبوو لەسلىتمانى گویندە بوو، رۆژىك ئاھەنگىك ئەبى و دىن بەشۆىنى
بۇ ئاھەنگە كە بۇ گوتن. ئەویش لەو وەختەدا دەنگى نووسا بوو، سەربەرز ئەكاتەو ە دەست
ئەكا بە پارانەو لەخوا كە دەنگى بەرە لاكا. كتوپر لەو كاتەدا تىك ئەكەنى. ئەلى: «جا وەرە
تۆخوا ئەمە كەتتە؟ من ئەلىم ئەو ە بەرە لاكە، يا دەنگم بەرە لاكە؟»

- ھەر ئەم ئەحەي ناسرە لەكەر كووك لە دىواخانى سەيد ئەحمەدى خانەقادا ئەبى تىكى
لىبەر ئەبى. سەيد سەر بەرز ئەكاتەو ئەلى: ئەحە ئەو ە بۆچ وا؟ ئەویش ئەلى: «سەيد!
لۆمەم مەكە تىس دەستى برىم». بەمەخۆى ئەپەرىنئىتەو ە.

- مەھمەد ئەلى كوردى بۆى گىپامەو ە وتى:
كابرايەكى «باو ەجانى» ھەبوو «باو ەقولى» ناو بوو، ئەبوت ئەوانەي شەر دائەنن ھىچيان
شاعر نىن و نازانن شەر دا بنن، پىيان وت ئەى تۆ؟ ئەبوت: من سەرباشقەي شاعرانم، ئەگەر
پرواش ناكەن ئەم راز و نىازەي بەىنى ئەم و ئەو شاىە تمانە:

مەرحەبا كوزە كەي شەل و شىت دىوانە كىر ئەو ە تە سى رۆژە لەلات مىوانە
ئەوئىترىش ولام ئەداتەو ئەلى:

ھەر بەخىر ھاتى بەسەر چاوم
لنگ ھەلبەرەو ھەلكوتە ناوم

- مه‌لا نه‌حمه‌دییکی حافظر هه‌بوو له‌چوارتا گنیراپه‌وه وتی:

چوو بووم بۆ نه‌وئالانه بۆ شتیکی بینمه‌وه بۆ مناله‌کانم بیخۆن. له‌وئ له‌مالیک دانیشتیبووم کابرای خاوه‌ن مال به‌ژنه‌که‌ی خۆی وت: ئا کچی هه‌سته شتیکی بده به‌و حافزه. کابرا-یلامانی- کیری نه‌مابوو پشی خواردبووی. ژنه‌که به‌گویی نه‌ئه‌کرد، له‌بهر نه‌مه زۆر تووره‌بوو، چونکه ههر چه‌نده ئه‌م قسه‌ی نه‌کرد ژنه وه‌کوو گویزی بۆ بزمیرن وابوو. ناچار کابرا خۆی هه‌ستا بیچوویکی هه‌لگرت و خستیه ده‌ستمه‌وه وه‌دهستی پئی نوقانم و وتی: «ده‌بچۆ وه‌کوو چلکی سه‌ی پیت حه‌رام بێ».

- کابرایه‌ک جووت به‌ننه له‌و به‌رکیوه سه‌پانیکی هه‌بوو، هه‌موو به‌یانیه‌ک ئه‌م سه‌پانه که‌له‌خه وه‌له‌هه‌ستا ده‌ستی نه‌کرد به‌خۆ کیشانه‌وه وه‌خۆ بادان به‌م لاو به‌ولادا. رۆژیک ژنی کابرا به‌میرده‌که‌ی ئه‌لێ: ئه‌ری پیاوه‌که! ئه‌وه ئه‌و سه‌پانه‌مان بۆچ هه‌موو به‌یانیه‌ک که هه‌له‌هه‌ستی له‌خه‌و ده‌ست ئه‌کا به‌خۆ کیشانه‌وه؟ کابراش هات به‌ده‌میا وتی: «چوو زانم ده‌رده کیریته‌ی». ژنه ئه‌م قسه‌یه‌ی له‌دلی خۆیا هه‌لگرت. پیاوه‌ش که‌قسه‌که‌ی کرد زانی قسه‌یه‌کی باشی نه‌کردو ئاویکی باشی نه‌رشت.

له‌پاش چه‌ند رۆژیک وتی: ئافه‌رت ئه‌مه‌وی بچم بۆ شار شتومه‌کمان نه‌ماوه هه‌ندێ شروشاتال دینم، یه‌ک دوو رۆژم پئی ئه‌چنی ئاگاداری مال و مالات و جووته‌که به‌ ژنه‌ش که ئه‌مه‌ی له‌میرده‌که‌ی بیست وه‌کوو مژده‌ی به‌هشتیان بۆ هینابی وابوو؛ وتی: باشه پیاوه‌که راست ئه‌که‌ی هیچمان نییه به‌ته‌ما بووم پیت بلیم، باش بوو تو خۆت ئاگاداریت و وت. پیاوه هه‌ستا چوو له‌ ماله‌وه «رۆن گه‌رچه‌ک» یان هه‌بوو پر قوتویه‌کی کرد هه‌لیگرت و لێیدا رویشت.

که‌که‌وته لای ئیواره رۆن گه‌رچه‌که‌ی خواردو به‌دزیه‌وه گه‌رپه‌وه بۆ ماله‌وه. ژنه ئه‌و شه‌وه که‌میرده‌که‌ی له‌ مال نییه خۆی له‌سه‌پانه‌که به‌ته‌واوی خۆش کردوو. پیاوه‌که هاته‌وه له‌ ده‌مه‌ده‌می خه‌وتانا چوو به‌بێ ده‌نگ سه‌پانه‌که‌ی له‌ناو جیگه هه‌ستان و پینی وت: رۆله ویستم بچم بۆ شار له‌رێگادا تووشی پیاوه‌که‌ی کوپخا نادر بووم ناردبووی که سه‌بینه‌ی دیت بۆ ئیره، له‌بهر ئه‌وه من گه‌رامه‌وه. هه‌سته تو له‌ باتی من بچۆ بۆ شار شتومه‌که‌کان بکهره و خیرا به‌یانی بگه‌رپه‌وه، عه‌یبه کوپخا نادر بیت و من له‌مال نه‌بم. سه‌پان لێیدا رویشت و ئه‌میش چوو له‌شوینه‌که‌ی راکشا.

دوو كەرتى شەو رۇيشتىوو نە رۇيشتىوو كويخا ژن ئاگرى جگەر ھەلئىئە گرى و ئەچىتە سەر جىگەي سەپانە كە. نەلەو دەنگ و نەلەمىردى بەسەپان ناسراو دەنگ، بە ھىواشى خۇي ئەدا بەسەر مىردى لەشويىن سەپان نووستوودا. مىردەش دەعباكەي لەسەر چزە چونكە ھەر لەپىشەو خۇي بۇ ئامادە كىردوو. ژنەش نازانى ئەمە مىردەكەي خۇيەتى، بەلكوو ھەر لاي واپە سەپانەكەيە.

مىردەش رۇن گەرچەكى خواردوو سەكى كەوتووتە كار، لەو وەختەدا كە _ بلامانى _ رەحەت ئەبى ئەفېرىتى بەناوگەلى ئافرەتدا. ئافرەت كە لى ئەبىتتەو بەپاشەل و ناو گەلىكى گواوایەو ئەگەرپتەو ئەچى ھەموو لەشى خۇي ئەشوا، بەو شەو تووشى ئەو عەزىبەتەش ئەبى.

بەيانی زوو مىردەكە ھەلئەستى ئەروا، ناكاتە كارى كەژنەكەي پى بزانى. سەپانەكەش ديار نىيە، ژنە وا ئەزانى كە سەپانەكە لەتەرىقىا زوو گاكانى داوئەتە پىش و چووہ بۇ جوت، ئەوئەندە ھەبوو گاكانىش كابرأ بەيانی كەدەرچوو بوو بىردبونى بۇ جوت. لەو لاوہ سەپانەكە لەشار ئەگەرپتەو كابرأ شتومەكەكانى لى وەرئەگرى و گاكان ئەدا بەو و خۇي ئەگەرپتەو بۇ مالەوہو ھىچ قسە نابى ئىتر.

رۇژى دوايى سەپانەكە وەكوو جاران كە لەخەو ھەلئەستى خۇي ئەكىشىتەوہ. ژنەكە ئەلى: ئەرى پياوہكە ئەو ئەو سەپانە سەگابە بۇچى ھەموو بەيانىەك كە لەخەو پراست ئەبىتتەوہ خۇي ئەكىشىتەوہ؟

پياوہكەش ئەلى: ژنەكە پىم نەوتى ئەو دەردە كىرىيەتى. ژنە ئەلى: «ئانا دەردە كىرىيەتى، ئەو دەردە گوويەتى ئەو باوہەزىە».

- كابرأەكى «گەرپوسى» تلىاكى چوہ سەر ئاودەست، ئەبىقان، ئەبىشېران، ئەبىنلان، ئەبىئوران، ھىچى لى دەر نەئەچوو. لەتاوانا دەستى كىرد بەگرىان ھەر ھىچى بە ھىچ نەكىرد. واى لىھات عەرەقى رەش و شىنى دەردا و لەسەر ئا و دەستەكە سارد بووہوہ. لەپاش ئەوہ ھەناسەيەكى پيا ھاتەوہ دەستى پى كىردەو ئەبوت: «بەد مەسەو بەوہ بىرون، قوربونت بووم بەوہ بىرون، خويتمە وە ئاوكردى بەوہ بىرون، خۇم ئەخومەت بەوہ بىرون، ئەپەرسەمەت بەوہ بىرون، نماز رات ئەكەم بەوہ بىرون».

له‌پاش دوو ساعات به هەر نق و جقیک بوو به‌ئەندازە‌ی گوو مشکیک‌ی وشکی ره‌شی لئ
که‌وته خواره‌وه. هه‌لیگرت چەند جاریک ماچی کردو خستیه سه‌رچاوی و وتی: قوربون
ئەو ره‌نگ و روخساره‌ت بووم، دیدار وه‌قیامه‌ت».

- کابرایه‌ک گه‌ل و گونی «ئاگر»‌ی گرتبوو، له‌کرماشان ئەچینه لای دوکتۆریک بۆ
ده‌رمان کردنی. دوکتۆر ماوه‌یه‌کی زۆر له‌گه‌ل ده‌عبای کابرا‌دا خه‌ریک بوو، ششتی، ده‌رمانی
کرد و پیتجای، ئەمجا کابرا ده‌ستی برد چوار قه‌رانی له‌به‌رده‌ما دانا. دوکتۆر توورە بوو وتی:
«کاورا! تۆ هه‌یچ شه‌رم نیه‌که‌ی؟ من یه‌سه‌ئات وه‌ته‌ک کێر تۆ وازی کردم چوار قه‌ران وه‌پیم
ئەده‌ی. تۆ به‌و چاره‌ک سه‌ئاتی وه‌کێر من وازی که‌بیست قه‌ران وه‌پیت ئەده‌م».

- کورپیک له‌و شاره‌زووهره ژنیان بۆ هینا بوو، له‌ناو زه‌ماوه‌نده‌که‌دا کورپه‌ تووشی بووکه‌که
بووبوو پیتی وت: «شه‌وی که‌ هاته‌مه‌لات چیه‌که‌م؟» بووکه‌که‌ش پیتی وت: چی ئەکه‌ی؟ ئەوی
سه‌گ ئەیکا تۆیش ئەوه‌ بکه‌.

شه‌و که‌ هاته‌ وه‌ختی په‌رده‌ بووک و زاوا چوونه‌ په‌رده‌وه تا به‌یانی. له‌به‌یانی له
بووکه‌که‌یان پرسى ئیمشه‌و زاوا چی له‌گه‌ل کردی؟ وتی: «هه‌یچ تا به‌یانی ده‌جار هات
کابراکه‌ی ئەلسته‌وه‌وه ئەگه‌راپه‌وه‌ دواوه بۆ لای دیواره‌که‌ پیا هه‌لئه‌میزاو ئەهاته‌وه‌ بۆ لای
من».

- ژنیک هه‌بوو له‌ناو باخیکا له‌گه‌ل میرده‌که‌یا پیکه‌وه نووستبون. ژنه‌ دۆستیک‌ی هه‌بوو
هات بۆ لای و له‌پالیا ڕاکشا. ژنه‌ پیتی وت: هه‌سته ئیش بکه‌ میرده‌که‌م خه‌وی گرانه‌ ناگای
لئ نابین، کابرای دۆست وتی ئەترسم. ژنه‌ ده‌ستی برد موویه‌کی له‌قنگی میرده‌که‌ی هه‌لکه‌ندو
دایه‌ده‌ست کابراو وتی: هه‌سته ئیش بکه‌چاوت لئیه‌ خه‌وی چەند گرانه‌؟ ئەو مووم لئیی
هه‌لکه‌ند خه‌به‌ری نه‌بووه‌وه. کابرای دۆسته هەر وتی ئەترسم. ژنه‌ موویه‌کی تری هه‌لکه‌ند
میرده‌که‌ی هەر خه‌به‌ری نه‌بووه‌وه به‌لام کابرا هەر نه‌ی ئەویرا. خۆلاسه‌ ژنه‌که‌ موویه‌ک و
دووو سی و ده‌و بیست مووی له‌قنگی میرده‌که‌ی هه‌لکه‌ند کابرا هەر نه‌ی ویرا. له‌ئاخرا
میرده‌که‌ خه‌به‌ری بووه‌وه‌و گویی له‌گفت و گۆیان بوو وتی به‌کابرا: «هه‌سته سه‌گیاب ئیش
بکه‌ ئەگه‌ر تۆ وابکه‌ی ئەم قه‌جه‌ی ماکه‌ره تا به‌یانی موویه‌ک به‌قنگی منه‌وه نایه‌لت».

- لەو سەرە کچیک لە گەل کورپیکا لە لای «پان» ئەبن. دایکی کچە هەموو جار بە کچە کە ی ئەوت: «کچە تیوا! ئە ترسم ئە گەر لە گەل ئەو کورپەدا یاری بکەیت داوینی کراسە کەت بەدریت».

رۆژیک لە دە شتەو یارییان ئە کرد بە دەم یارییەو بە گالته ئەو شیان کردو کچینی کچە کە ئەما. کچە کە وتی: ئای ئەو بە داوینی کراسە کەمت درێ؟ کورپە کە وتی: ئیستە بۆت ئە دروو مەو. بۆی دروو. فرە خۆش بوو وتی جووت بە قیە ی بکەو. کورپە هەناسە یەکی وای تیا ئەما بوو وتی: «ئیتەر دەزوو ئەما». کچە کە هەر دوو هینلکە گونی کورپە کە ی گرت و وتی: «هە ی فیلبازە ی درۆزە ئەو تە دوو گۆلۆ لە دەزووت لێرەدا شار دۆتەو».

- شینخ فەتاح گێرایەو و تی:

لە و ناو جافە تیە ییایو یک هەبوو «لالە حەمە» ی ناو بوو. هاتو چووی گۆرانە کانی ئە کرد. رۆژی کابرایەکی خینلە کە ی خویان ژنە کە ی ئە مرئ، دیتە لای لالە حەمە ئە لئ: «برا تۆ لە قنگی شینخ و مەلادا گەرە بووگی یی بزانه چۆن ئەو و چۆنی بشارینەو؟» ئەویش ئە چی ئە لئ: «برا قازانی ئاو بێرن قومه ناویکی تیکەن و گەرمیکەن». ئەمجا ئە لئ: «چیغیک بێرن تەرمە کە بخەنە سەر چیغە کە، میمکە «فەوجیش» بیت لە سەری بوئسی، قازانە ئاو کە بکەن وە مەلیا پشیلە شووری کا».

پاشان ئە لئ: «ئای ئەو گۆشەو قەمچالیک ی بۆ بکەن، لوولی دەن وە تۆپە جاوگیکەو ییخەنە چالە کەو». ئەوانیش وای لئ ئە کەن، بەلام چالە کە قوول نابئ هیشتا گەلیکی بەدەرەو ئە بئ. ئە لئ: لالە حەمە کوچک لئ ئەواری خۆ هیشتا چالیک ی تریشی گەرە کە. ئە لئ: «کورپە ئە ی گەرە کە بی قەمچیننەو».

ئەمجا کابرای میردە ئە لئ: برا دە ی تەلقینە کەشی بخوئینە. ئەویش ئە لئ: «برا بۆ من ئەهاتگە، من فیرت ئە کەم خۆت ییخوئینە». ئە لئ: برا خاسە. ئە لئ: «ئائەم پەنجە تە راست کەرەو سئ فیکە بکە وە دەوور قەرە کە یاو بیژە فرەم کردگە وە کوئیتەو».

بەمجۆرە ئە بێنژن و کابرا هەنگی گریان بەری نادا، کە سەیر ئە کا خەلکە کە هیچ ناگرین ئەویش ئە لئ: «ئەری دەوئت باو کینە! ئەو بۆچی ناگرین؟ خۆ هەر ژنی من ئەو ژنی گشتمانوو».

- دەرۆیښی که لور له و کورده واریه به گونده کانا نه سوورپینه وه، هر په که کراسیکی دریش له بهر نه کهن، پرچیکی له شانہ دروایان بهر داوه ته وه، ده فیک نه خنه نه ره ی شانیان، ته زبیحیکی دهنک گه وره شیان راست و چه پ خستوته ملیان. که نه گه نه قه راخ ناوایی ده فکه نه گرن به ده سته وه به بهر ماله کانا نه سوورپینه وه به دهم ده ف لیدانه وه گوايه زکر نه کهن نه لئین: «هق عه باس، ته بیرئ مه بیرئ کاینات. هق دایه گوره نه مه به دهرکی کونات، چیزی میزی رای دهرۆیش بنیره».

- دەرۆیښی گزنی زه به لاج به لادیکانه وه به سهر خهرمانانه نه سوورپینه وه بو دهرۆزه و خهرمان لوخه. تووره گه ی گه وره گه وره یان پیته، هه موو شت کو نه کهنه وه؛ له گهنم و له جو، له که شک و ساوهر، له شکر و چا، له روڼ که نه یکه نه ناو کووله که یه کی مل باریکه وه و په تیکی پیته یه خستویانه ته ملیان. نه گهر بو یان ریکه وئ دزیښی به ده مه وه نه کهن. نه مانه ش زیاتر جووته جووته نه گهرین. ده فیشیان کردوته ملیان به دهم ده ف لیدانه وه مناجات نه کهن. روژنیک له بهر مالیکا یه کیکیان خاکه نازیکی بهرچاو نه که وئ، به دهم ده ف لیدانه وه هاوړیکه ی تی نه گه یه نی. بهم زکره بو نه وه هه لیبگرئ. نه لئ: «کلکی دریزه و ده می پانه، دایکه نه و بیخه هه مانه، بو خهرجی ناو بازارمانه، مه ده د یا غه و سی گه یلانی».

- له و ده شتی دزه بیبه فه قتیبه ک هه بو و «مه لایمی مه شهوور» یان پی نه وت. نه م مه لایمه هه م سه رو فه سال و هه م کرده وه و قسه ی له وانه بو و هه موو که سیکی نه هینایه پیکه نین. نه مه ش هه رخوی له خو یا و ابو و هه بی به عه تقه سی وای بکر دایه. مه لایم ناو له مسته عدیکی نه بی. سوخته که روژنیک مه لایم تووره نه کا، مه لایمیش پی نه لئ: «کیرت به قنگی مه لایه حیای ماموستات! نه گهر ماموستاکه ت پیاو بوايه تۆیش پیاو نه بویت». سوخته نه چی نه مه بو مه لایه حیای ماموستای نه گپرپته وه. مه لایه حیا له م قسه یه زور تووره نه بی و هه کوو فیشه که شینه نه چی به ئاسمانا. کوته کیکی نه بی هه لینه گری و نه چی بو مه لایم. که نه گاته به رده می مه لایم کوته کی لی هه لئه سوورپینی و پرووی تی نه کا نه لئ: مه لایم! نه لیت به حیزی هاتووته سه رم، نه م کوته که ت چاو لیه؟ تۆیش هه لسه بکه ره وه خوت، یامن سه رو گو یلاکی تو نه نیمه یه ک، یا تو من له ناو نه به یت. نیمرو یه کیکیان نه بی له ده ست یه کیکیان بیخوین. قسه یه کی وات نه کردوه شوینه که ی ساریت بیته وه.

مەلایرەمیش ئەلنی: ئەی چۆن جا شەر کە ی وائەبێ؟ شەر ئەوێهە کە ئەبێ تۆ بچی لەولاوێهە دابنیشی دەست بکە ی بەقسە کردن منیش دەست بکەم بەقسە؛ لە هەوێهەوێهە بەنزمی، لەپاشا بەتوندی.

ئەمجا هەردوو کمان لەیەک زیت بینهو، تۆ دەست بکە ی بەجێتۆدان، من بلییم: کەم گوو بخۆ. تۆ بلییت ئەوێهە بەکێ ئەلنی کەم گوو بخۆ؟ من بلییم باوێهە حیز بەتۆ ئەلیم. ئەمجا تۆ راست بێتەو، منیش هەستەم سەرین. تۆ هەنگاویک بێتە پێشەو، من قۆلم هەلکەم، تۆ توورە تر بیت هەنگاویکی تر بێتە پێشەو. ئەمجا منیش بێم باوێهەش بکە ی بەیەکا، لەمن زیل و لەتۆ بەم. دەست لەدەست و قەوێت لەخوا، تا یەکیکمان ئەکەوینە تونی بابەعەمرەو. برا شەر ئاوا ئەبێ، کە ی بەو جۆرە ئەبێ کە تۆ بۆ ی هاتوێت؟

کەمەلایرەم ئەمانە ئەلنی، مەلایەحیا جوان و پوخت خاوا ئەبێتەوێهە دەست ئەکا بەپێکەنین و ئەگەریتەوێهە دواو.

- شیخ حەمەغەریب مودیری ناحیە ی قەرەداغ بوو. لەسەر دەمی حوکومەتی شیخ مەحموددا شیخ کردی بە وەزیری داخلیە. ئەویش وتی: «ئەبێ مودیر ناحیە تە کەم هەر بمینی». منیش -بەرەحمەت بم- کردمیان بەوێهە زیری ئەوقافی کوردستان. مزگەوتە شەرێکم هەبوو لە بەغدا، وتم بەمەرچیک ئەبیم کە مزگەوتە شەرێکم بمینی بەدەستەو. بەلام ئەبێ ئەوێهەش بزاین کە ئەو مزگەوتە حەقیکی زۆری بەسەر منەو هەبوو چونکە گەلنی کتیبیم لەحوجرە پەرپوێهە کە یا دانا؛ یادت بەخیر!

قسە‌ی نەستەق

- سە‌ی حسین هە‌بوو لە «سنە» کویری زکماک بوو، تاوس بازی ئە‌کرد. قسە‌ی نەستەقی هە‌بوو. جارێ بە‌شەو ئە‌چێ بۆ سەر ئاودەستەکانی مزگەوتی زیارەتان، چرایەک لە‌گە‌ڵ خۆی ئە‌با. پیاویک ئە‌چیتە ئە‌وێ و ئە‌سلە‌میتە‌وه، لە‌پاشا لێ ئە‌پرسی: سە‌ی حسین تۆ کویریت چرات بۆ چییە؟ ئە‌لێ: «بۆ یە‌کیکی وە‌کوو تۆ کە‌ هاتیت نە‌وه‌ک چاوت نە‌بینی بکە‌وی بە‌سەرما».

- کابرایەک هە‌بوو لە‌و سەرە لە‌ناو خە‌لکا پێیان ئە‌وت «رە‌شوبۆر». ئە‌م کابرایە سەر و سە‌ودای لە‌گە‌ڵ سە‌گدا زۆر بوو، خە‌لکوخواشتیان ئە‌دایە، هەرشتێکی بە‌دەست ئە‌کە‌وت ئە‌یدا بە‌سە‌گ. بە‌دریژیی سالی رە‌وه‌سە‌گیکی بە‌دە‌وره‌وه بوو. بە‌شە‌ویش هەر لە‌ناو ئە‌وانا پۆژی ئە‌کرده‌وه.

جارێک نازانم لە‌بەر چی ئە‌بێ خۆی لە‌سە‌گە‌کان ئە‌دزیتە‌وه. تە‌نها دوو سە‌گ لە‌گە‌ڵ خۆی ئە‌با لە‌شوینیک دانە‌نیشی و سە‌گە‌کان بە‌لایه‌وه قنچکە ئە‌کە‌ن. ئە‌م سە‌گانه‌ش یە‌کیکیان رە‌ش ئە‌بێ و یە‌کیکیان سپی. کابرایەکی مە‌ردار بە‌ ویدا تی ئە‌پە‌رێ پێی ئە‌لێ: رە‌شوبۆر یە‌کی لە‌م سە‌گانه‌م بێ نافرۆشی؟ ئە‌لێ: کامیان ت ئە‌وێ؟ ئە‌لێ سپییە‌کە‌. ئە‌لێ: «سپییە‌کە‌م لە‌رە‌شە‌کە‌ خۆشتر ئە‌وێ». ئە‌لێ: دە‌ی رە‌شە‌کە‌م پێ بفرۆشە‌. ئە‌لێ: «رە‌شە‌کە‌م لە‌ هە‌ردووکتان خۆشتر ئە‌وێ».

- بە‌رخە‌ جوانە‌کە‌ش قسە‌ئە‌کا.

ئە‌لێ جارێک بە‌رخینک لە‌سەر تاوێریکە‌وه بوو، گورگینک بە‌بە‌رده‌میا تێپە‌ری و دە‌می نە‌یگە‌یشتی. پێی وت: بە‌رخە‌ جوانە‌کە‌ نایە‌یت ببی بە‌میوانم لە‌ماله‌وه؟ بە‌رخە‌کە‌ش وتی: «ئای ئە‌مه‌ چە‌ند سەر‌بە‌رزیه‌ بۆ من کە‌ میوانی گە‌وره‌یه‌کی وە‌کوو جە‌نابت بێم؛ بە‌لام ئە‌گەر ماله‌کە‌ت سکت نە‌بێ».

- کوێخا کامە‌رانی خوسرە‌وی روغزایی ئە‌چیتە‌دی «کە‌چە‌ل میانه». لە‌ئاغە‌کە‌ی کە‌چە‌ل میانه ئە‌پرسی: «ئاغا ئیمسال ترو تفاقتان چۆنە‌؟» ئە‌ویش ئە‌لێ: «کوێخا لە‌سە‌ری سایە‌ی ئیوه‌وه تری زۆره‌و تفاق کە‌م».

کە‌چە‌ل میانه کە‌وتوو تە‌ جنووبی شاری سە‌قزە‌وه. رییازی جاف بووه.

- شا، شا دەمارە کۆلێش قسە ئەکا.

لە دوو پێشکیان پرسی بۆچ بە پرۆژ دەرناکەوی؟ وتی لەبەر کردەوێ شەوم.

- بابە شێخی هومەری بالێسان بۆی گێرامەو و تێ: لەسەر دەم حەمە پاشای رەواندزدا
ئاغایەک لە دەوور و بیری «وێ لاش» هەبوو تۆزێ سەری لە گەورەیی ئەخوورا، لە گەل ئەو شا
هەر لە ژێر قەلە مرەوی پاشای کۆرە دا بوو.

پاشا پیاویکی ناردە سەری بۆ دەیهک و مەکات. ئاگە کە دەماری گەورەیی دەستی کرد
بە جوولە جوول لە لەشیا و پیاوێ کە ی دەر کردو هێچی نە دا یە. ئەم ئاگە یە گەردێک لە تەنێشت
قەلاتە کە ی بوو، پاشای کۆرەش جۆگە ئاویک لەبەر قەلاتە کە یابوو. کابرا چوو و هەو
کارە ساتە کە ی بۆ میر گێرا یەو. میر تێکچوو، ئەمجا کابرا وتی:

ئەگەر میر خورته تخبوب گرده ئەگەر میر زراوه تخبوب ئاوه

- هەر ئەو گێرا یەو و تێ:

جەمیل ئاگای بە حرکەو مەجید ئاگای «دێرئ» هەردووکیان برابون و لە عەشیرە تێ
گەردی بوون. گوندیکی زۆریان هەبوو. جەمیل ئاگا دەستی بە سەر هەموویانا داگرتبوو،
سەرباری ئەمە بە تەما بوو «دێرئ» ش داگیر بکا. لەو گوندانەش کە هەببوو یە کێکیان
«هەر شوم» بوو. ئەم قسە یەش بلاو بوو بوو هەو کە ئە یەوئ «دێرئ» ش داگیر بکا. چونکە
هەموو جار ئە یوت:

ئەگەر خوا بدا دەمئ دێرئش دەخەمە سەر هەشەمئ.

مەجید ئاگاش ئە یوت:

ئەگەر خوداش نە دا دەمئ سەد کێر بە دێرئ و دووسەد بە هەشەمئ.

- جوولە کە یەک ئە چێتە «بێ جار» و ئە بێ بە پێنج مەزەب. لە پاشا ئە چێتە «سنه» و لە سەر
کۆلانەکان دەست ئە کا بە دەروژە کردن و ئە لئ: مەردمگەل نەو موسلمانم شتێکم بدەنئ.
کابرایەکی سنه یی لئئ ئە پرسی چی بوو ی ت بوو ی بە چی؟ ئە لئ جوولە کە بووم و وە پێنج
مەزەو، کابرای سنه یش ئە لئ: «هە ی لەم گووبە گوو تۆ کردگتە، گوو وە ریش باوک ئەو
کە سە شایبکت پئ بدأ».

- جاریک پیاویک له سلیمانی ئه‌چیتته بهر ده‌رگای مالی شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی، ده‌رگاکه داخراوه ده‌ست ئه‌کا به لیدانی. شیخ بابه‌علی له ژووره‌وه ئه‌بی ئه‌لی: ئه‌وه کیسه؟ کابرا ئه‌لی «منم». ئه‌ویش ئه‌لی: «من ئه‌وه کهسه ناناسم که ناوی منمه؛ برۆ خوات له‌گه‌ل».

- کۆر که گهرم بوو له هه‌موو جووره قسه‌یه‌ک ئه‌کری. له ئیبراهیم ئه‌حمه‌دم پرسى: «له‌باری ژیان و گوزه‌رانه‌وه توو شای حجاز چ جیا‌یه‌ک هه‌یه له به‌یتنا‌نا؟» هه‌ندیک راماو پاشان وتی: «جیا‌یه‌که‌مان ئه‌وه‌یه ئه‌وه گیرفانی قاسه‌که‌یه‌تی، من قاسه‌که‌م گیرفانه».

- له‌و موکریانه پیاویک هه‌بوو «قه‌ره‌نی» نا‌بوو، جووتی «گا»ی هه‌بوو جووتی پیتی ئه‌کردن. له‌سه‌ر ئه‌م گایانه‌ش گه‌لی قه‌رزاز ما‌بووه‌وه چونکه قه‌رزى به‌سه‌ره‌وه ک‌ردبون بو وه‌ختی حاسلات. برۆژیک له‌ کانی وه‌رد بریندا گایه‌کان مانیان گرت و خۆیان دا به‌زه‌ویدا. هه‌ر چه‌نده کابرا لیدان و هاواری کرد به‌سه‌ریانا هه‌چ که‌لکی نه‌بوو. ئه‌و مانه گرتیان هه‌ر گرتیان. له‌ئاخرا کابرا وه‌رس بوو چووه له‌ته‌نیشتیانه‌وه راکشاو نوست وتی: «گابازه‌وه گازه‌رده! ئه‌وا منیش هاتم له‌ته‌نیشتیانه‌وه راکشام، بزانی خاوه‌ن قه‌رز بیت کاممان ئه‌بات؟»

- شیخ مه‌حمودی مه‌لک ده‌ست به‌سه‌ر بوو له‌به‌غدا. به‌ده‌ستووری شیخ مه‌حمو دیواخانیکى راکیشا بوو له‌شیخه‌کانی عه‌ره‌ب و له‌پیاوانی حوکومه‌ت هات و چۆیان زۆر ئه‌کرد. هه‌موو ده‌م دیواخانه‌که‌ی ئاوه‌دان بوو؛ به‌تا‌یه‌تی کورده‌کانی چ به‌غداو چ ده‌ره‌وه‌ی به‌غدا هه‌ر زۆر زۆر ئه‌چوون. ئه‌و کوردانه‌ی که له‌ده‌ره‌وه‌ی به‌غدا ئه‌چوون بو خزمه‌تی زۆری ریز لى ئه‌گرتن، له‌ناو ئه‌مانه‌شا هه‌بوو که پۆشته‌وه په‌رداخ نه‌بیت.

برۆژیک ئه‌وا گه‌لی له‌شیخه‌عه‌ره‌به‌کان و کار به‌ده‌سته گه‌وره‌کانی حوکومه‌ت له‌وئى نه‌بن، له‌و کاته‌دا چه‌ند کوردیکى لادى له‌ ولانى سلیمانیه‌وه دین بو‌خزمه‌تی، شیخ. ریزیان زۆر لى ئه‌گری. به‌کئى له‌پیاوه‌گه‌وره‌کانی حوکومه‌ت که له‌وئى دانیشتیوو ئه‌لی: «با شیخ! ئه‌م رووته‌لانه چین و تۆ به‌و جووره ئه‌چی به‌شان و بالیانا و ریزیان لى ئه‌گری؟» شیخ مه‌حموودیش له‌ولاما ئه‌لی: «ئه‌گه‌ر ئه‌م رووته‌لانه که تۆ ئه‌یانلێت نه‌بن، من ئه‌م شیخ مه‌حمووده نابم».

- یەکنی لە بەگەکانی جاف ئەولادیکە بێ کەلکی ئەبێ، پیاویکیشی ئەبێ حەممەعەلی ناو ئەبێ. رۆژی دەرەدەل ئەکا لەلای حەممەعەلی ئەلێ: حەممەعەلی بەخوا وەجاغم کوێرە. حەممەعەلیش لەبەرخۆیەو ئەلێ: «بەخوا میرم باوکیشت هەر وەجاخی کوێرەبوو».

- ئاحەممەعەلی هەبوو لەسنە «زاوت»ی «ئاسەف دیوان» بوو. پیاوی ئەعیانەکانی سنە خۆیان بەشتیک ئەزانی. رۆژیک ئەم ئاحەممەعەلییە لە پیاویک توورە ئەبێ و پیتی ئەلێ: «سەگ باوک! سەد تەمەن بدم تەنیکت لێ بستین».

- سالیکی لەو ولاتە «شەهید» باوی پەیدا کردبوو، هەرکەس ئەمرد ئەیانوت شەهیدە. شیخ محەممەدی شیخ جەلال گێرایەو وەتی: عەبەیی مەلاحەسەنی دەرەویانی هەبوو ئەیوت «جەحەنەم لەبەر شەهید ناشوکرێ ئەبێ بەر کەس ناکەوێ».

- پیاویکم لاوو مام پیرداودی ناووو، جارێک هەر وا قسە لەمردنەو ئەکرا کەمردن هەموو کەس ئەچیتەو. ئەویش وتی: «مامۆستا ئەوی بوو مرد».

- عەبدولرحیم و عەبدولرحمان لەسلیمانی دوو بران ئەوەندە لەیەک ئەچن لە هەموو کەس تیک ئەچن. «پاز» کچی دوکتۆر عێزەدین رۆژی چاوی بەیەکیکیان ئەکەوی، ئەم کچەش تەمەنی لەبەینی چوار تاپینج سالانە، ئەلێ: «بابە ئەو پیاوێ لە پیاویک دوو پیاوان هەیه چاوم پتکەوت».

جا وەرە تۆ ئەم قسەیه هەلێنەو لێی ورد بەرەو؟

- شیخ بەشیر بۆی گێرامەو وتی:
باسی مودیر ناحیەیهک ئەکرا کە بکری بەقائەمقام، یەکینک لەکوێرەکەدا بوو لێیان پرسنی ئەو پیاوێ چۆنە؟ وتی: «وێللا پیاوی چاکە بەلام دەرەنگ تێ ئەگا و زوو لەبیری ئەچیتەو».

- مەلا فایەق هەبوو لەسلیمانی خۆی دەستی شیتیتی هەبوو ئەیوت: «شیتتی زۆرخۆشە تا منالان پێیان نەزانیو؛ کە پێیان زانی ئیتر گووی تێ ئەبێ».

- سرددهمیک بوو «بارانه» وهرئه‌گیرا له‌سلیمانی. له‌و لای «کانی دۆمان» وه‌ قۆلچی راوه‌ستا بوو ئه‌و بارانه‌یه. کابرایه‌کی «ویلکه‌» یی هه‌ندی دیزه‌و گۆزه‌ی کردبووه‌ ناو هۆرپیک و نابووی له‌گۆیدریتیک، هیتنا بووی بۆ سلیمانی بۆ فرۆشتن. کابرای قۆلچی به‌خۆی و به‌داره‌که‌یه‌وه‌ ئه‌گاته‌ سهر باره‌که‌و داریکی باشی لئێ ئه‌داو به‌کابرا ئه‌لئێ باره‌که‌ت چیه‌؟ کابرای خاوه‌ن باریش ئه‌لئێ: «قوربان ئه‌گهر داریکی تری وای لئیده‌ی هیچ».

- «ئاسه‌فهدیوان» ی سنه‌ گه‌لئێ دئ و ناوچه‌و گوندی هه‌بوو. ئه‌م گوندانه‌ له‌سالای «زاوت» ی ئه‌نارد حاسلاتیان بۆ وهرئه‌گرت. ههر له‌ زه‌مانی باو باپیریانه‌وه‌ که‌ ئه‌مانه‌ خاوه‌ن ملک بون به‌م جۆره‌ بوون بۆ کردنه‌وه‌ی حاسلات و ملکانه‌.

کۆرپیکی خه‌لکی شاری سنه‌ که‌ ناوی «میرزا نه‌سروللا» بوو، پاش ئه‌وه‌ که‌خویندن له‌و و لاته‌ ته‌واو ئه‌کا ئه‌چی بۆ فه‌رهنسه‌ له‌وئ شه‌هاده‌یه‌کی به‌رز وهرئه‌گرت و ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه‌. ویستبووی له‌لای «ئاسه‌ف» یش ئه‌مه‌ی به‌لاوه‌ خراپ نه‌بوو. میرزا که‌وته‌ ئیش کردن، به‌لام ههر رۆژه‌ نه‌ رۆژیک شتیکی ئه‌دۆزیه‌وه‌و قه‌وائیکی ئه‌خسته‌کار. ئه‌مه‌ش هه‌موو له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو که‌ شه‌هاده‌ی له‌فه‌رهنسه‌وه‌ هیتاوه‌ته‌وه‌، له‌وانه‌ بوو نه‌لووتی به‌ «ئاسه‌ف» دا ئه‌هیتاوه‌ نه‌ به‌ هیچ که‌سیکی ترا. له‌ئه‌نجاما ئاسه‌ف گه‌یشته‌ تینی و ئیتر پینی هه‌لنه‌گیرا وتی: «به‌و ئاغایه‌ بیژن حه‌فت ته‌غار گه‌نم و جۆ ئه‌ده‌ین به‌یه‌کی حساوه‌که‌مان بۆ بکا. ئیمه‌ حه‌فته‌ بیجاری خۆمان هه‌س له‌ناو شیشه‌کانا، حه‌فته‌بیجاری فه‌رهنسه‌مان گه‌ره‌ک نییه‌».

- مه‌لایه‌ک هه‌بوو مه‌لاعه‌بدولباقی ناوبوو، له‌سنه‌ له‌مزگه‌وتی «دارالاحسان» ئیجازه‌ی عیلمی له‌مه‌لاحه‌مه‌ره‌شیدی موده‌رس وهرگرت. ئه‌وا له‌و ئیجازه‌یه‌دا هه‌له‌په‌رکئ و ئاهه‌نگه‌. فه‌قیکان به‌زۆر په‌لی مه‌لاعه‌بدولباقیان گرت و وتیان اجازه‌ هی تویه‌و شادی بۆ تویه‌، ئه‌بئ بۆپیتروزی بییت یه‌ک دوو ده‌ور سه‌رچۆپی هه‌له‌په‌رکئیکه‌ بگری به‌ده‌سته‌وه‌. به‌م جۆره‌ کیشیان کردو بردیان، ئه‌ویش ده‌ستی کرد به‌سه‌رچۆپی کیشان.

مه‌لالوتفوللایه‌کی زۆنجی هه‌بوو له‌ ئیجازه‌دانه‌که‌ سه‌یریکی مه‌لاعه‌بدولباقی کردو وتی: «شا، شا تواشایکه‌ چاره‌کئ نانی بوو ئه‌ویچی بریا. ئیسته‌ له‌خۆشیا پئێ ئه‌کوئی به‌زه‌ویا».

- خەلکی مستەفای پیرەوھەیس لەشارەزوور ھەستونی دەوارەکیان تیک ئەچی، لەگەلی خەریک ئەبی بو ئەوھ ریکی خاتەوھ. مستەفای باوکی پیتی ئەلنی: «رۆلە چاکی مەکە با خراب ئەبی». ئەلنی: «باوھ تاخراو نەوی چاک ناوی».

- مەلابەھا ھەبوو لەبیارە ئەیوت: «کەپیاو بەلای گۆرستانا ئەروا دلی لە"ئاویسەر" و "حەوش و بارانی" ش ھەلئەکەوی». ئەیانوت قوربان بۆچی؟ ئەیوت خوا ئەیزانی ئەمانە ی کە لێرەدا راکشاوون چ نازداران و چاوان کالان و شوڕەسوارانیکن. بەچیدا ئەزانین ئاویسەر و حەوش و بارانیش لەزیرەوھ پرنین لەمانەو لەسەرەوھ وا گولالەو ھەلالە ئاخەلیان داوھ؟

- مەلاعەلی قووچەبەلباسی گێراپەوھ وتی:

پیاویکی خەلکی ئەو سەرھ ھاتەلام نوێز بکا، پیاوھ کە منالیککی لەگەلا بوو. نوێزمان کردو پاشا منالەکە رووی لەباوکی کردو دەستی بۆ من کیشاو وتی: باوھ ئەوھ کێیە نوێزی کرد؟ باوکیشی وتی: ئەوھ مەلاگیانە. منالەکە لێی پرسپەوھ وتی: ئەوھ بۆ کئی نوێزی کرد؟ وتی بۆ ئەللاگیان.

- پیاویکی ھەبوو لەو شارەزوورە لالەمارفی ناو بوو، ئەیوت: چوویتە ھەر دێیەک لەپیشا چاویک بە بەردەنوێزو مزگەوتەکەیانا بگێرە. ئەگەر ریک و پینک بوو ئەوا ئەو دێیە پیاوی تیدا ھەبە.

- خەلکی مستەفای پیرەوھەیس پیربوو، لێیان پرسی خالەخلک جیاپی لەبەینی پیرو جواندا چیبە؟ ئەویش وتی: ھەر چەندە بی عەدەبیشە بەلام پیر ئەندامی رەقەو کیری نەرمە، جوان ئەندامی نەرمەو کیری رەقە.

- قسە ی من نییە قسە ی رەحمەتیبە کە بە کە لەبارە ی وانیکە کەوھ فەرموویەتی: «پیا کیشە وەکوو گا، بیجوولینە وەکوو ئەسپ، بیکیشەوھ وەکوو کەر».

- ههمزه هه‌بوو خه‌لکی کۆیه بوو. که‌شتیکیان لی ئه‌پرسی ئه‌یوت: «له‌پاش که‌ره‌می خوا، درۆ».

- جاریک مامۆستا مسته‌فا زه‌لمی بۆ میسر ئه‌چوو، پینی وتم ئیشت نییه؟ منیش وتم فیستیکم بۆ بیته. به‌بێ وه‌ستان وتی: «له‌سه‌ر سه‌رمی دانه‌نیم».

- کۆریک بووین، بریار وابوو که‌ لیژنه‌یه‌ک هه‌بیت له‌ که‌له‌پووری ئیسلامه‌تی بدویت و به‌یینه‌ ناوه‌وه. ئه‌و لیژنه‌یه‌ بریتی بوو له‌ شیخ محمه‌دی خال و یه‌کیکی تر وه‌ خاوه‌نی ئه‌م کتیه‌. یه‌که‌که‌ی تر تۆزێ ملیچی ئه‌کردو پینی خۆش نه‌بوو بجیته‌ لیژنه‌یه‌کی واوه. له‌ناو ئه‌و دانیشتوانه‌دا که‌له‌و شوینه‌ هه‌بون یه‌کیکیان مه‌سه‌ود محمه‌د بوو، کۆری مه‌لای گه‌وره‌ی کۆیه. هه‌لیدانه‌ وتی: «خزمه‌ من ئه‌بم، خۆ پیاو مووسلمان بێ، کافر نابێ».

- حاجی محمه‌د لاوه‌ هه‌بوو ئه‌یوت: «من له‌ هه‌موو شتی‌کا به‌ختم ره‌شه‌ ته‌نها له‌شووتیدا نه‌بێ سپیه».

- ئه‌حه‌ی بامیه‌ هه‌بوو، هه‌موو جار ئه‌یوت: «ئه‌گه‌ریان ماره‌ کرد له‌ مه‌گه‌ر، کۆریکیان بوو ناویان نایه‌ کاشکی».

- باجی پیروز هه‌بوو، پتیان وت خه‌لکی قسه‌ی زۆرت ده‌رباره‌ ئه‌که‌ن. وتی: «بلیم چی خۆ ده‌می خه‌لکی قوزی خۆم نییه‌ بیگرم».

- کچیک هه‌بوو له‌و سه‌ره‌، رۆژیک ئه‌چی بۆ مالی دراوسێکیان بۆ ئاگر. که‌ ئه‌چی بۆ ئاگره‌ که‌ ده‌ستی ئه‌چزی به‌ته‌نووره‌ که‌دا -بلامانی- تریک ئه‌که‌نی. ئه‌لی: «ئۆف کاول بێ! خۆزیا بچوو مایه‌ بۆ مالی خالم». ژنی خانه‌خویکه‌ش ئه‌لی: «جا دایکم ئه‌و خیره‌ هیناوته‌ بۆ ئیمه‌ بییه‌ بۆ مالی خالت».

- حەسەنى مەلە لە ھەولتەر قەسەكانى بەدانسقە ئەشيان. لەم ئاخىرەدا چووبوو بۆجەج، لەپاش بەجىنھىنانى ھەموو كارو فرمانىكى حەج، سەر بەرز ئەكاتەو ھەولتە: «خوایە ئەگەر چ خزمەتتىكى دىكەت ھەنە بفرموو تا بىكەين».

- مەسعودى كۆرى تايەربەگى جاف ناوچەى «شلتىر» - كە برىتى بوو لەچەند دى - ئەيفرۆشى بەحامدبەگى جاف بە ئۆتۆمۆبىلە شىرىك و چەند دىنارىك. حەسەن بەگ بۆى گىرامەو ھەولتە:

شىخ محەمەدى شىخ حەسەمەدىنى تەوئىلە ئەوئىش ئەچى بەدزى باوكىەو ناوچەى «وہلەوسىتان» ئەفرۆشى ھەر بەحامدبەگ بەتفەنگىكى دوو لوولەى راوى و چەند دىنارىك. شىخ حەسەمەدىن ئەو سەردەمە لەخورمال دائەنىشت، مەسعود بەخۆى و ئۆتۆمۆبىلە شىرەكەيەو لەوى ئەبى، شىخ محەمەدىش ھەر لەوى ئەبى. شىخ حەسەمەدىن روو ئەكاتە شىخ محەمەدو پىتى ئەلنى: «محەمەد رۆلە ئا سواری شلتىر بەو وەلەوسى نان بکەرە شانت و بچو لەو چەند پۆرىكمان بۆ بکۆژە».

- خلكى مستەفای پىرەو ھەيس كۆرى زۆر بوو، لىيان پىرسى خالەخلك كۆرەكانت كامىان باشن؟ وتى: «ئەوھيان كە نەيەتە دىواخان و مەجلىسەو». وتیان: ئەى ئەگەر ھەموويان ھاتن؟ وتى: «ئەوھيان كە قەسەنەكا».

- ئەحمەدى عەزىزاغا زمانى نەئەوھستا. قادراغای عەتار لى ئەپرسى: ئەرى كاكەحەمەد دەنگت نىيە. ئەوئىش ئەلنى: «ناو بلى و جىتو بەدەم».

- ئالتون ئەفەندى ھەبوو لەسلىمانى لەگاوەكانى سلىمانى بوو. گەرەكى گاوران و مزگەوتى بابەعەلى دراوسى بوون. مزگەوتەكە دوو دەرگای ھەبوو، ئالتون ئەفەندى بەخۆى و بەسەدارەكەى سەرى و لەو كەواو چاكەتەكەى بەرىەو ھەموو رۆژ دەستى ئەخستە پىشتى و لەو دەرگاكوە بەناو حەوشەى مزگەوتەكەدا تىتى ئەپەرى، لەم دەرگاكوە دەرئەچوو، ئەچوو بۆ بازار. بە ھۆى ئەم زۆر ھاتوچوو كەردنەو بە ھۆى دراوسىتتىشەو لەگەل شىخ بابەعەلیدا سەرو سەودايەكى باشيان پەيدا كەردبوو.

له و خواره‌ش خواجه «شه‌له‌مۆ» هه‌بوو له‌گه‌ره‌کی جووله‌کان، ئه‌ویش به هۆی ئه‌وه‌وه که مه‌عامه‌له‌ی له‌گه‌ل ئه‌هلی ته‌کیه‌دا نه‌کرد هه‌رجاره کلاوو جامه‌دانه‌که‌ی نه‌کرده سه‌ری و ریشه‌ تۆپه‌ماش و برنجه‌که‌ی ده‌ق ئه‌دا، که‌واو سه‌لته‌ی له‌به‌ر نه‌کرد و عه‌باکه‌ی ئه‌دا به‌شانی‌او له‌ پینشه‌وه ئه‌یگرت و ئه‌هات بۆ لای شیخ بابه‌عه‌لی. ئیتر بابه‌عه‌لی بوو، گه‌لنی جووره‌ نمونه‌ی له‌لا کۆ ئه‌بووه‌وه. ئالتون ئه‌فه‌ندی و خواجه‌شه‌له‌مۆ له‌ بازارا یه‌کتریان ئه‌ناسی، زۆر جار‌یش لای بابه‌عه‌لی یه‌کیان نه‌گرته‌وه ئه‌وه‌نده‌یتر ناسراوییان کۆکتر نه‌بووه‌وه. له‌گه‌ل بابه‌عه‌لیدا به‌بێ په‌رده‌ بازار‌ی هه‌موو جووره‌ قسه‌یه‌کیان گه‌رم نه‌کرد. من ناویرم بلیم ئه‌وا مووسلمانیک و جووله‌که‌یه‌ک و گاوری‌ک کۆ بو‌نه‌ته‌وه، مه‌گه‌ر هه‌ر شیخ بابه‌عه‌لی خۆی بیوتایه. که‌لییان ئه‌پرسی وای جواب ئه‌دایه‌وه.

رۆژیک شیخ بابه‌عه‌لی ئه‌وا له‌گه‌ل شه‌له‌مۆو ئالتون ئه‌فه‌ندیدا پینکه‌وه دانیشتیون. به‌ئالتون ئه‌فه‌ندی ئه‌لنی: ئالتون ئه‌فه‌ندی چه‌زهره‌تی عیسا گه‌وره‌تر بوو یا چه‌زهره‌تی مووسا؟ ئالتون ئه‌فه‌ندیش ئه‌لنی: قوربان! پرسباری وا چۆن ئه‌که‌ی؟ دیاره‌ چه‌زهره‌تی عیسا گه‌وره‌تر بوو. ئه‌لنی: چۆن؟ ئه‌لنی: «چه‌زهره‌تی عیسا مردووی زیندو ئه‌کرده‌وه، که‌چی چه‌زهره‌تی مووسا زیندوئێمه‌راند. چه‌زهره‌تی عیسا هه‌ر له‌بیشکه‌دا قسه‌ی نه‌کرد، که‌چی چه‌زهره‌تی مووسا له‌پاش هه‌شت سال هاته‌ قسه‌کردن؛ ئه‌ویش ئه‌وه‌نده پاراپه‌وه له‌خوا و تی خواجه‌ تۆزی زمانم به‌ره‌لاکه‌ بۆ ئه‌وه خه‌لک له‌ قسه‌م تیبگه‌ن. به‌و نالی عه‌لیه‌ تاخوا تۆزی زمانی دایه. چۆن چه‌زهره‌تی عیسا گه‌وره‌تر نییه‌؟»

خواجه‌شه‌له‌مۆ ده‌می بوو به‌ته‌له‌ی ته‌قیو. ئه‌مجا رووی کرده ئالتون ئه‌فه‌ندی و تی: «هه‌ی زۆله! تو ئه‌وه‌نده زیره‌کی بۆچی مووسلمان نابی؟»

ئالتون ئه‌فه‌ندی و تی: «ئه‌گه‌ر خوا بیه‌وی مووسلمان ئه‌بم». خواجه‌شه‌له‌مۆ و تی: وه‌للا خوا ئه‌یه‌وی، به‌لام شه‌یتان نایه‌لنی. ئالتون ئه‌فه‌ندی و تی: «که‌واته‌ خواجه‌شه‌له‌مۆی گویره‌که‌ من شوین ئه‌وه‌یان ئه‌که‌وم که‌ به‌هه‌یتره‌».

- مه‌لا ماری کۆکی و مه‌لا حه‌مه‌مینی وه‌لاش له‌دیواخان‌ی قه‌ره‌نیاغای مامشا دانیشتیون سه‌ریان خسته‌بووه‌ بنا گوئی یه‌ک، له‌به‌ر خۆیان‌ه‌وه قسه‌یان نه‌کرد. قه‌ره‌نیاغای و تی: ها مه‌لاینه ئه‌وه درۆو ده‌له‌سه‌ی چی هه‌لئه‌به‌ستن؟ خه‌یرا مه‌لا ماری ئه‌لنی: «قوربان ناوی جه‌نابت به‌خه‌یر و چاکه‌ دینین».

- مستەفا نەریمان گێرایەووە وتی:

ئەو کابراجافە کە حەمەپاشای جافی کوشت، رۆژیک تەفەنگیک ئەگرێ بەدەستەووە، حەمەپاشا بە تەنھا لەخێوەتەکەمی خۆیا دانیشتبوو. کابرا ئەچیتە ژوورەووە بۆی، حەمەپاشا کە چاوی بێ ئەکەوێ بەو جۆرە ئەلێ: «دەوێت باوک! باوکت وەگالۆکەووە نەهاتووتە ژوورەووە ئێستە تۆ وە تەفەنگەووە دیت؟» [کابراش ئەلێ]: «پاشا! باوکم باوکی نەکوژیانگە، من باوکم کوژیانگە». ئەمە ئەلێ و تەقەمی لێی هەلئەستینی و ئەیکوژی.

- حەمەدی وەسمان هەبوو رینی کەوتبوووە ئەو خوارە، لێیان پرسی خەلکی کویت؟ وتی: «هێشتا ژنم نەهیتاوە».

- لەو ولاتی خۆشناوەتییه لەگوندی «هەناروی» مەلاوێس ناویک هەندێ پەنیریان بۆ بردبوو. فەقیهەکانی پەنیرەکەیان خواردبوو، لە هەر کامیانی ئەپرسی ئەبیوت من نەمخواردوو. پەنیر سەری تیاچوو. ئەمجا بەمەلایان وت وا پەنیرەکە نەماو کەسیش نازانی کێ خواردوو؟ مەلاش وتی: «ئاو ئەزانی پەنیری مەلا کێ خواردوو؟».

- «میران»ی کۆری دوکتۆرسەلاح میرانی تەمەنی لە شەش سالانا بوو. لە هەولێر بەدوو میل ئەچووین بۆ هەوارگەمی پیرمەم. من هانی ژنەکانم داو خستمنە ترومبیلەکەمی دوکتۆر سەلاحووەو ئەو لێخوری. من و هەندێ کەسیش لە ترومبیلەکەمی لای منا بووین. میران لەگەڵ من بوو، هەرکە هاتم سوار بووم ئەوەندە توورە بوو بووم لەژنەکان وتم: «هەر کەس لەگەڵ ژنا بێ لە جەهەنەم دایە». ئەوەندەم زانی میران بەبێ وەستان وتی: «کەواتە باوکم ئێستە لە جەهەنەمدایە؟»

- ئەم قەسەمی خوارەووە من بەناوی مفتی زەهاویەووە بیستوو، هەر چەندە هەندیکیش ئەلێن هی ئیمامی ئەبوحنەیفەیه:

جاریک مفتی زەهاوی لەبەغدا ئەچیتە لای سەرتاش بۆ سەر تاشین، مفتی ریشی قەلەم ئەکرد و دانامەیکەمی زیادی تی کەوتبوو. سەرتاشەکە ئەو مووھەسیانە کە کەوتبوونە ریشی مفتیەووە یەکەیه کە هەلیئەکەندن. مفتی وتی: ئەووە بۆچی هەلیانئەکیشی؟ وتی: قوربان ئەگەر هەلیانئەکیشم زیاد ناکەن مفتی وتی: «کەواتە رەشەکان هەلکیشە».

- مفتی زه‌هاوی له‌به‌غدا هه‌موو دهم سنگ و به‌رۆکی به‌ده‌ره‌وه بووه. جارێک کابرایه‌ک پیتی ئه‌لیت قوربان پیاویکی زانای وه‌کوو تو که له‌گه‌ل والی و هه‌موو جوړه پیاوی گه‌وره‌دا دانه‌نیشی جوان نییه بۆت که وا سنگ و به‌رۆکت به‌و جوړه به‌ده‌ره‌وه بی. ئه‌ویش ئه‌لی: «ئه‌گه‌ر عه‌بیم هه‌ر ئه‌وه‌بی، ئه‌وا ئه‌وه‌شم شارده‌وه». ده‌ست ئه‌با که‌واو کراسه‌که‌ی ئه‌داته‌وه به‌سه‌ر سنگیا.

پووداوه‌کانی رابوردوو

- پێش ئه‌وه شه‌ری جیهانی دووهم بێته پێشه‌وه، به‌تاییه‌تی له‌سالانی ۱۹۳۲-۱۹۳۹ به‌تاییه‌تی سالانی ۱۹۳۴-۱۹۳۷ خانه‌قای مه‌حوی له‌سلیمانی به‌هۆی ته‌ری و چه‌شه جوانه‌که‌ی مه‌لانه‌سه‌دی مه‌حویه‌وه شویتیک بوو له‌و شویتانه که ناوو نیشانی کۆنی رابواردنی سلیمانی پیشان ئه‌دا.

مه‌لانه‌سه‌د چه‌وشه‌ی خانه‌قای به‌گۆل و گۆلزارو چه‌وزو قه‌سره‌وه کردبوو به‌به‌ه‌شته بچکۆله‌یه‌ک. که‌ئه‌که‌وته شه‌وانی جمعه‌و سێ شه‌نبه ئه‌ربابی زه‌وق و ئه‌ربابی ده‌نگ له‌ویدا کۆ ئه‌بونه‌وه. سه‌ماوه‌ری هه‌شت ته‌رخان تی ئه‌خراو قۆریه‌ی عه‌جه‌می ئه‌خرايه‌ سه‌ر. له‌هوجره وه‌یا له‌به‌ر هه‌یوانا، کورپو کال و فه‌قی دانه‌نیشتن به‌گۆینده‌یی و به‌فنجانین و به‌قه‌سه‌ی خۆش راپانثبوارد. له‌که‌رکووکه‌وه شیخ عیزه‌دین و وه‌ستاخالدو مه‌لاقادری قه‌ره‌حه‌سه‌نی گه‌لی جار ئه‌هاتن بۆ ئه‌وه شیخ عیزه‌دین و وه‌ستاخالد به‌ده‌نگه مه‌لانکه‌یه‌که‌یان ئه‌و به‌زمه ئه‌وه‌نده‌یتر بگه‌یه‌نن به‌ئاسمان. ده‌نگی گۆینده‌کان و بۆنی گۆله‌کان تو بلیت له‌ئاسمانی خانه‌قای مه‌حویدا وه‌یا له‌گیانه‌که‌ی مه‌لانه‌سه‌دا هه‌ر له‌هاتوچوودا بن و رابواردنی پێشووی سلیمانیان بێننه‌وه بیر؟

- پۆژی ۱۹۵۶/۹/۹ بوو سه‌عات پینجی پاش نیوه‌رۆ له‌گه‌ل حه‌سه‌ن به‌گی مه‌حموو پاشای جافدا پێکه‌وه له‌هه‌له‌بجه ده‌رچووین. پووبه‌پووی خورمال بۆ چاو پێکه‌وتن و سه‌یر کردنی مزگه‌وته کۆنه‌کانی ئه‌و شویته میژووویه. ئۆتۆمۆبیل، ئۆتۆمبیله‌که‌ی حه‌سه‌ن به‌گ بوو، مه‌حموو لێی ئه‌خوورپی. ترمبیله‌که‌ رادیوی تیاوو، قه‌وانی «سێ گا» ی سه‌یدعه‌لی ئه‌سفهری

کوردوستانی لە ئیستگەیی بەغداددا ئەو کاتە خرابووه سەر. رادیو کرابووه گوێمان لە دەنگە بەسۆزە کە ی سە ی عەسکەر بوو کە ئە یوت:

هەر وە ک پێشەنگی سەر قافلە ی عەجم سەحەر نەسەحرای نەجەف بۆ جەم

بە و هۆیە وە حەسەن بەگ ئەمە ی خوارە وە ی بۆ گێرامە وە وتی:

ئە و سالی ۱۹۲۶هـ، لە گەل ئەحمەد بەگی وەسمان پاشادا - کە ئە و سەردەمە هەردوو کمان جۆشی گەنجایە تیمان بوو - لە هەلەبجە شەویکی دەمە و پایز لە ژوورە بچکۆلە تاییە تێ کە ی مالی ئەحمەد بەگای دانیشتبووین. ئەحمەد بەگ پیاویکی هەبوو حەمە عەلی ناو بوو، بە حەمە عەلی و ت کە نە یە لئێ ئە و شە وە کەس بێت بۆ لای، بە و نیازە کە ئێمە ئە و شە وە بەزمیکی تاجرانە بگێرین. ئەحمەد بەگ بە دەستی خۆ ی هەموو جۆرە خواردنە وە و مەزە یەکی نامادە کردو بە راستی ئە و ک بوو بە بەزمی تاجرانە، بە لکۆ و بوو بە بەزمیکی شاهانە ی دوور لە هەموو دلتەنگیە ک.

سەر و پێک نرا بە سەرە وە و نەنرا حەمە عەلی لە نا کاو کردی بە ژوورا وتی ئە و سە ی دیک هات نازانم چی بکەم؟ ئە و قسە کە ی هەر لە دە مابوو کتۆ پر یە کینکی تر کردی بە ژوورا، کە سەرمان بەرز کردە وە زە لامیکی بالا بەر زمان بەر چاو کە و ت. با وە شێ مێزەرە ی سە وزی بە سەرە وە یە، عەبایە کی رەشی ما وە تی بە شانە وە یە، ریشیکی رەشی پری قە لە مکرای پێ وە یە، وتی: «سەلام علیکم» و بە یێ قسە دانیش ت. حەسەن بەگ وتی بە راستی ئێمە ش لە و سەر و دیمە نە بە تە وای شلە ژاین و لە شەرمانا بە پە لە پەل کە و تینە شاردنە وە ی قاپە عەرەق و پێک و مەزە و هە لسا یە سەر بێ و لە بەری راست بووینە وە. کە سە ی د دانیش ت زمانی هە لە پێتایە وە و وتی: «ئاغە گەل بە نە دە سە ی ئە سکەری کوردستانیم. فەرموو دانیش ت». کە ئەمە ی و ت تۆزێ روومان کرایە وە دانیش تین و بە خیراتمان کرد. ئە ویش تێگە یشتبوو کە ئێمە خەریکی چین. لە پاش تۆزیک وتی: «ئاغە گەل بەزمی خۆتان تیک مە دەن، بە نە دیچ ئە ربابم. ئە و ئە سپاو گە لە دە رکەن».

ئێمە ش دلیک رازی و دلیک نارازی شتومە کە کان کە شاردبوو ماننە وە هینامانە وە مە یدان، بە لام هەر شەرمان ئە کرد و دە ستمان بۆ نە ئە برد. ئەمجا وتی: پێکیک بۆ مینێج تیکەن. ئێمە هەم پیمان خۆشبوو هەم پر کیشیمان نە ئە کرد. ئەحمەد بەگ سێ پێکی تیکردو یە کە مینی دایە دە ست ئە و و ئێمە ش هەر یە کە یە کینمان گرت بە دە ستە وە. سە ی عەسکەر پێکی وەرگرت و هە ستایە سەر پێ. پێکە کە ی نزیک ی پێکی ئەحمەد بەگ کردە وە و دای لە

پتیکه‌ک‌هی ته‌قه‌ی لی هه‌ستان و وتی: «به‌سلامه‌تی سه‌ری ئیوه» و نای به‌سه‌روهه و دانیشه‌وه. سه‌یرمان کرد راسته زۆر ئه‌رباب بوو، ئه‌و له‌ئیمه‌ گه‌لی وه‌ستا تر بوو. توژی مات بوو پاشان وتی: «ئاغه‌ پتیکیکی تر بۆ ئه‌م ئاغه‌ی خۆتانه‌ تیکه‌وه». پتیکیکی تری بۆ کردوو دایه‌، ئه‌ویشی نابه‌سه‌روهه. سه‌یرمانکرد ورده‌ورده‌ رنگی سوور هه‌لگه‌راو ده‌ستیکی به‌رز کرده‌وه. توژی میزه‌ره‌ک‌هی لار کرده‌وه و له‌به‌ر خۆبه‌وه ده‌ستی کرد به‌وتن. پاش ماوه‌یه‌ک که گه‌رم بوو دایه‌ چریکه‌و ده‌نگی بۆ به‌رز کرده‌وه. له‌گه‌ل حه‌نجهره‌ک‌ه‌یا شووشه‌ی په‌نجهره‌کان که‌وته‌ شه‌ک و شوک. ئه‌وه‌نده‌مان زانی خپ شووشه‌ هه‌موو که‌وته‌ خواره‌وه، جامی په‌نجهره‌ خپه‌ی کرد. که‌چاک سه‌یرمان کرد هه‌ر چی ئه‌هلی هه‌له‌بجه‌یه به‌ده‌وری ژووره‌ک‌دا کۆ بونه‌ته‌وه له‌و نه‌وايه سه‌رسام ماون. ئه‌وی راستی بی ئیمه‌ش هه‌یج ئیختیاریک‌مان تیا نه‌ماو ئه‌توانم بلیم که‌وتین.

- تشرینی دووه‌می ۱۹۳۰ یه، له‌گه‌ل فه‌قی برایمی دۆلاویدا له‌پشده‌ری ئه‌و دیوو ریمان که‌وته «نووره‌دین». ده‌مه‌ده‌می زه‌رده‌په‌ری خوراواوو، رووبه‌رووی دیواخانه‌ک‌هی «هه‌باسی مه‌حموواغا» بووینه‌وه، وتیان هه‌باساغا له‌راوه. زۆی پئی نه‌چوو نزیکه‌ی ده‌پانزه‌ زه‌لام له‌ گرده‌که‌وه به‌ره‌و به‌رزایی به‌ردیواخانه‌که‌ بوونه‌وه، هه‌موو به‌ پینان هاتن. پیاویکی چوار شانیه‌ی به‌خۆوه‌بووی دارپژراوی له‌به‌ر به‌نوی به‌کورت‌ه‌بالا ئه‌هاته به‌رچاو، رانکو چۆخه‌یه‌کی عاده‌تی له‌ به‌رابوو شه‌که‌ری جه‌مامه‌دانه‌یه‌کی ریشووداری به‌ده‌ستووری پشده‌ر به‌سه‌روهه بوو، پشتینیکی سئی چوار قه‌دی له‌پشتابوو، خه‌نجهریکی پیاکردبوو، پینج تیریکی ئیرانی نابوو به‌نهری شانیه‌وه، رووبه‌رووی ئیمه‌ هات. چاک و چۆنی له‌گه‌ل کردین؛ زۆر ساده بوو وتی با بچین بۆ دیواخان.

ئیمه‌ش هه‌ر چاوه‌رپئی هه‌باساغان ئه‌کرد که‌ بینه‌وه. تۆمه‌ز ئه‌مه‌ ئه‌م پیاوه هه‌باساغا بوو که‌ پشده‌ری ئه‌و دیو له‌به‌ر هه‌باسی مه‌حموواغا نووره‌دین پشتی ئه‌له‌رزا. وا دیاربوو ئه‌م پیاوه به‌لای ئیمه‌وه ساده بوو، ئه‌گه‌ینا له‌راستیدا وانه‌بوو، دیواخان و ده‌سه‌لاتی له‌ هه‌موو ئه‌و ناوه‌دا ناوی ده‌رکردبوو. به‌یانی مالاواییمان له‌و ده‌سه‌لاته‌و دیواخانه‌و له‌ نووره‌دین کردو به‌رپئی که‌وتین.

هه‌ر له‌و سه‌فه‌رده‌ها هاتینه «گاپیلوه‌ن» ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ بوو چوینه‌ مزگه‌وته‌که‌. دنیا ساردبوو ئاگر له‌ بوخاری مزگه‌وته‌ک‌دا کرابوووه چوینه‌ به‌ر ئاگره‌که‌. مزگه‌وته‌که‌ پیر بوو هه‌ر که‌سه له‌ ناشی لپی ئه‌کرد. ئه‌وه‌نده‌مان زانی کتوپر کش و ماتیه‌ک هات به‌سه‌ر

خەلکە کەدا. ئیمە لە ئاشی خۆمان ھەر نەکە وتین. من پرسیم ئەوە بۆج وا خەریکە بێ دەنگ بون؟ یەکی وتی: ئەوە حاجیە باساغا ھات؛ واتە ھەباسی سەلیماغا. ئەو جینگای تاییەتی خۆی ھەبوو کە ئەھات بۆ مزگەوت لەسەفی یەکەما لەپشت ئیمامەوہ دائەنیشت.

من ھەندئ وشە لەو ولاتی پشدرە فیر بوو بووم وەکوو «چاپلوس، عەجەم، بێ پروا و ھتد». ئەو سەردەمە زیتەلەو قسەکانم زیاد لە ئەندازە ی تەمەن و ری و شویتە کەم بوو. لەگۆی ناگردانە کە قسەم ئەکردو ئەمدا بەیەکا، ئەوئەندەم زانی خەلکە کە درنیان داو پیاویکی بەدیمەنی ریش تۆبی ماش و برنج، کورتەک و شەرۆالیکی ماوتی زەردی عەجەمی لەبەرا بوو، پشیتینیکی چەند قەفی چیت، پینچیکی چیتی پشدرەبانە ی بەسەرەوہ بوو، تزییحیکی بەدەستەوہ بو «سبحان اللہ» ی ئەکرد ھات لەتەنیشتمەوہ دانیشت. تۆمەز ئەمە حاجیە باساغایە دەنگی قسەکانی من گۆبی زرنگاندۆتەوہ ھاتووہ بۆ ھال و ھەوال؛ منیش نازانم. دەستی کرد بە قسە کردن لەگەلما وتی: ئی! کاکە قەفی دەنگ و باسی عەجەمەکان چییە؟ منیش وتم: «چاپلوسن». ئەوئەندە تیر تامازرۆ بوو بۆ قسە. ئەو بەنیازیک ئەیرسی و منیش ھەروا بەسادی و لام ئەدایەوہ. ئیت نازانم ھیچ کەلکیکی لیم وەرگت یان نە؟ ئەوئەندە ئەزانم ئەو سەردەمە پشدری ئەم دیو لەگەل عەجەمەکانا ریک نەبوون، ئیت بانگی شتیوان درا، قامەت کرا، وا بزەنم حاجی شیخ موحسن ئیمام بوو نوژی شتیوان کرا. حاجیە باساغا وتی با بچینەوہ بۆ دیواخان. کە چوینەوہ دیواخان، دام و دەزگایەکی زۆر سەیرم ھاتە بەرچاوا، لەکتییە ئەفسانەکانا باسی دیواخانی وردە پاشاکانم خویندبووہوہ، ئەو دیواخانە ئەفسانە ی لئی کردم بە راستی. ئەو شەوہ لەوئ بووین و بەیانی مالواییمان کردو بەری کەوتین.

ھەر لەو سەفەرەدا ھاتینە سوورەقەلات مالی «رەشە ی ئەولاغا» لەئاغای میراو دەلی پۆشتەو بەرداخی وەکوو رەشە ی ئەولاغام کەم دیبوو. ھەر لەخۆی ئەھات ئەو کورتەک و شەرۆالی ماوتە، پشیتینیکی شالی عەجەم لەپشتا، خەنجەری دەستک ماھی بەکەمەرەوہ، تزییحی کارەبا بە مستوہ کە یەوہ، ئەم چیتە جوانە ریشوودارە بەسەرەوہ، قوندەرە ی شبرەو لەپیدا، لەدیواخانە کە لەسەر دۆشەک دانیشتبوو. پیاوان و خزمەتکاریش لەو لاوہ ھەموو بەتفەنگەوہ و ھستا بوون.

لەگەل ھەندئ لەپیاوہ کانی قسەیان لە رەوہ ئەسپە کەوہ ئەکرد. تەمەنی ئەو سەردەمە لە دەوری سی سالیکا ئەبوو، خۆی زۆر بەشۆخ و شەنگی رانەگرت. قسە ی ئەوہ یان لێوہ ئەکرد کە کچە دۆمیکی تا ئەو پەر جوان و نازدار لە «کیلی» ھە یە دەلی لێچووہ ئە یەوئ مارە ی بکا،

به‌لام له‌بەر به‌گژاده‌ی میراوده‌لی و له‌بەر تانووتی خه‌لک ناتوانی پیتی به‌جهرگی خویا بنی بو
ئهو ئیشه.

«کاکه‌مین»ی براگه‌وره‌ی - که‌ته‌مه‌نی له‌ده‌وری شه‌ست سالا ئه‌بوو - ئهو به‌پینچه‌وانه‌ی
ره‌شه‌ی ئه‌ولاغا ئه‌وه‌نده گوی به‌جلوبه‌رگ نه‌ئا. هه‌موو کۆششی له‌سه‌ر ئه‌ده‌بیات و
ئه‌شعاری شاعران بوو. تا ئهو سه‌رده‌مه‌ من که‌م که‌سم دیوو که‌وه‌کوو «کاکه‌مین» شاره‌زای
غه‌زه‌لیاتی حافزی شیرازی بن؛ به‌راستی چاکی ئه‌زانی. ئیسته‌ش شکه‌له‌که‌ی له‌بەر چاومه
که‌چۆن به‌یه‌ک چاوه‌وه‌ شاره‌زای ئهو هه‌موو ئه‌ده‌بیاته بوو. ئهو سه‌رده‌مه‌ مه‌لامحه‌مه‌دی
چوو‌رستانی له‌وی مه‌لابوو.

شه‌ویکیشمان له‌وی رابواردو رووبه‌رووی شاری سلیمانی بووینه‌وه. گه‌لنی پاش نوێری
خه‌وتتان بو به‌قه‌یوان و ئه‌زمه‌را سه‌رکه‌وتین. نم نهمی باران ئه‌باری. که‌سه‌رکه‌وتین دیمه‌نی
شاری سلیمانی ده‌رکه‌وت، گلۆپه‌ی کاره‌با له‌ناو شارا جریوه‌ی ئه‌هات. یه‌که‌م شتیکی جوانم
چاویکه‌وتی تا ئهو سه‌رده‌مه‌ دیمه‌نی ئهو شاره‌بوو له‌و شه‌وه‌ تاریکه‌دا که‌ئهو گلۆپانه
جریوه‌یان ئه‌هات. ئیسته‌ش هه‌ر ئهو دیمه‌نه‌ له‌گۆشه‌ی په‌ره‌کانی دلما به‌جوانی ماونه‌ته‌وه؛
چونکه‌ له‌ژیانما ئه‌وه سه‌ره‌تای دیمه‌نیکی جوان بوو له‌و بابه‌ته‌وه که‌من بیینم.

رۆژان رۆژی له‌دوایه؛ له‌سالی ۱۹۴۵ دا ئهو ره‌شه‌ی ئه‌ولاغایه که‌من به‌و شوخ و شه‌نگیه
چاوم پیتی که‌وتبوو، له‌به‌غدا چاوم پیتی که‌وته‌وه، زۆر شه‌ره‌بار بوو. ئهو جلوبه‌رگه‌ جوانانه
هه‌موو گۆرپاوبونه‌وه به‌رانبه‌ر و چۆخه‌ییکی شه‌رو جوتی که‌وشی دراو، جامه‌دانه‌یه‌کی چلکن
به‌سه‌ره‌وه، به‌راستی گریانم هات. جگه‌ له‌مه‌ ئهو دام و ده‌زگا و دیوه‌خانانه که‌ئهو سه‌رده‌مه‌ له
پشه‌ه‌را چاوم پیکه‌وت، زه‌مان هه‌رینی و خاوه‌ن دیواخانی به‌ده‌ره‌به‌ده‌ری که‌وته‌ گۆشه‌ی
شاران و گوندان. ئیسته‌ نه‌خۆیان مان و نه‌ ناوو نیشان و نه‌ دیواخان. زه‌مان له‌گه‌ل که‌سدا نییه
نابێ پشته‌ی پێ به‌ستری.

- سالی ۱۹۴۲ رۆژی شه‌شی مانگی ئاغستۆزی ئهو ساله‌یه. دیاره ئهو سالانه‌ من
خه‌ریکی کاروبارو نووسینی گۆفاری گه‌لاویژ بووم که‌ له‌به‌غدا ده‌رئه‌چوو. شه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ی
جیهانی دووه‌میش له‌سالی ۱۹۳۹ دا هه‌لگیرسابوو؛ دنیا هه‌موو بوو به‌ئاژاوه.

ئینگلیزه‌کان ئیسته‌گه‌یه‌کی کوردیان بو پڕویاگه‌نده‌ی خۆیان له «یافا» داناوو. له‌عیراقا
عه‌بدوللاگۆران، ره‌زمی قه‌زازو ره‌فیق چالاکیان ناردبوو بو یافا که‌کارو باری ئهو ئیسته‌گه‌یه
هه‌لسوو‌رین؛ به‌راستی ئیسته‌گه‌ش له‌و رۆژانه‌دا گه‌هی ئه‌هات.

من لەبەر کاروباری گەلاوێژ لەو رۆژی شەشی مانگەدا چووم بۆ «مدیریە دەعیایەى عامە» کە ئەو سەردەمە ئەو مدیریەیش هەر لەوەزارەتى داخلیە بوو. «محمد باشقە» لەوئ بوو؛ واتە لەمدیریە. پیاوانى محەمەد باشقەم لەو رۆژانەدا بەسەر گەلاوێژەو لەبیر ناچیتەو. من کە لە یێ پلێکانەکان سەرکەوتم، ئەوەندەم زانى لەو لاو «ئەدمۆنس» هاتە خوارەو. مستر ئەدمۆنس موستەشارى وەزارەتى داخلیە بوو لەلایەن ئینگلیزەو، وەخۆیشى ئینگلیز بوو. هەر کە هاتەخوارەو لەووت و بزووت تووشى یەک بووین. ئەیناسیم، چاک و چۆنیەکی گەرمى لەگەل کردم و وتى ئەو بۆ کوئ ئەچى؟ وتم ئەچم بۆ لای محەمەد باشقە لەدعاىە. وتى کەواتە منیش ئەگەر پێمەو شۆینەکەى خۆم و ئەم چوونەم ناکەم. کە لەوئ دەرچوویت ئەبێ بیت بۆ لای من ئەمەوئ توژى پێکەو دانیشین و قاوەکیش ئەخۆینەو. وتم باشە، ئەگەر زوو لەئیشەکەم بوومەو دەیم. ئەدمۆنسیش وەکوو من و تو کوردی ئەزانى، چ بەقسەکردن و چ بەنووسین.

هەر دوو کمان بەقالدرمەکەدا سەرکەوتین؛ ئەو بەلای چەپا گەرایەو بۆ شۆینەکەى خۆى و من بەلای راستا چووم بۆ دعاىە بۆ لای محەمەد باشقە. توژى زیادم پێچوو لەوئ ئەوەندەم زانى یەکیک کردى بەژووراو وتى مستر ئەدمۆنس چاوەرپیت ئەکا. ئیتر هەستام و چووم بۆ لای ئەو. ئەو کەسەش کە هات دیاربوو کە سکر تێرەکەى بوو.

هەر کە چوومە ژوورەو ئەدمۆنس هەستاو هات بەپیشواز مەو. زۆر بەگەرم و گوپى دەستى کرد بەقسەکردن و لەزەنگەکەیدا. کابرای سکر تێر هاتە ژوورەو ئەدمۆنس پێى وت چاو قاوەمان بۆ بینن و کەسیش ئیتر نەیتە ژوورەو. دوو بەدوو ماینەو. پاشان وتى: مامۆستا! ئەوا ئیمە لە یافا ئیستگە یە کمان بەزمانى کوردی بۆ ئیو دانا. دیارە ئەم ئیستگە یە خزمەتێکی چاک ئەکا بەزمانى کوردی؛ بەتایبەتى ئەو کەسانەش کە لە سەرىن ئیمە بروامان پێیانە کە خزمەتێکی باش ئەکەن بەزمانە کەتان. ماو یە کە ئەمەوئ چاووم پیت بەکوئ لەم رۆووە پرسىاریکت ئێیکەم، ئەوا ئیستە باش بوو ریکەوت. لەو کاتەدا دوو قاوەیان بۆ هێناین و پیاو کە چووەو دەرهو.

وتم فەرموو. وتى: پرسىارە کە ئەبێ بەدوو پرسىار. یە کەم بێر و باوهرى کورده کان چیه بەرانبەر بەم ئیستگە یە کە ئیمە دامانناو؟ دووم بێر و باوهرى خۆت چیه لەم رۆووە؟
وتم: مستر ئەدمۆنس بەلامەو زۆر سەیره ئەم پرسىارە کە تو لەمنى ئەکەى؟ من چیم تا
ولامى تو بدەمەو؟

وتی وا مه‌لی؛ تو گو‌فاریکی وه کوو گه‌لاویرت له‌به‌رده‌ستایه. به‌حوکمی روژنامه‌چیتی هه‌لسوکوت له‌گه‌ل هه‌موو جووره که‌سیکا نه‌که‌ی به‌تاییه‌تی خوینده‌وارانی کورد. که‌م که‌س هه‌یه وه‌کوو خاوه‌ن کو‌فارو روژنامه‌په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خه‌لکا هه‌بیته.

وتم مسترئه‌دمؤنس تکات لیته‌که‌م ئەم پرسیاره له‌یه‌کیکی تری بکه. وتی: هه‌ر له‌تۆی ئەکه‌م، چونکه که‌م که‌س هه‌یه به‌ئه‌ندازه‌ی تو له‌گه‌ل خه‌لکا بیته. وتم تکا نه‌که‌م وازم لی بیته. وتی نابئ. وتم: مسترئه‌دمؤنس، خه‌لکی چی؟ ئەم خه‌لکه که تو ئەیانینی دوو به‌شن: به‌شیکیان هه‌ر له‌هیچ تیناگه‌ن ته‌نها له‌کارو باری تاییه‌تی خویان نه‌بی، له «ساحب» به‌ولاره هه‌چیت نازانن؛ به‌شه‌که‌ی تریشیان که دینه لای یه‌کیکی وه‌کوو جه‌نابت ئەلین «ساحب» که‌چونه ده‌روهه جنتوتان ئەده‌نی.

فلانی هه‌رکه ئەوه‌م وت ره‌نگیکی هیناو بردی. ئەو روومه‌ته‌گه‌ش و سووره‌ی وه‌کوو لیموی زه‌رد هه‌لگه‌راو هه‌تا به‌ینیکی قسه‌ی هه‌ر پی نه‌کرا. راستی منیش له‌قسه‌کانم توژی په‌شیمان بوومه‌وه، له‌دلی خو‌ما وتم چیمکرد به‌خۆم.

پاشان هاته‌وه قسه‌و وتی: باشه باوه‌ری خوتم پی بلی: وتم مسترئه‌دمؤنس تکات لی ئەکه‌م له‌خۆم گه‌ری. وتی نابئ هه‌ر ئەبی بیلیت. به‌ته‌واوی شیرزه‌ی کردم. وتم مسترئه‌دمؤنس راستی باوه‌ری من ئەوه‌یه: تا ئیشتان هه‌یه ئەم ئیستگه‌یه ئیش ئەکا، که ئیشتان نه‌ما ئیستگه‌که‌ش نامینی. وتی مامۆستا چون شتی وا ئەبی؟ وتم وه‌للا ئەمه باوه‌ری منه‌و تویش زۆرم لی ئەکه‌ی بو قسه‌کردن. به‌لام ئەوا هه‌ستیش ئەکه‌م که‌گه‌رم و گو‌ریه‌که‌ی نه‌ماوه‌و له‌دلا زۆر پره.

زه‌مان هینای و بردی، له‌مایسی ۱۹۴۵ دا شه‌ر دوایی هات. دوای ئەوه ئیستگه‌ی کوردی یافا که‌وته کزبوون. زۆری پی نه‌چوو گو‌ران هاته‌وه، پاش به‌ینیکی تر ره‌مزی قه‌زایش هاته‌وه. دوا چۆر ره‌فیق چالاک گه‌رایه‌وه‌و ئیستگه‌ به‌ته‌واوی سه‌ری تیاچوو.

عه‌بدوللا به‌گ که هه‌ر هاته‌وه که‌وته ده‌رده‌ل کردن که چۆن هه‌ر له‌گه‌ل دوایی هاتنی شه‌ریان بلاو کرده‌وه ئیتر له‌گه‌ل ئەوانیسا که‌وته لووت و پوت.

ریکه‌وت زۆر سه‌یره! له‌پاش چه‌ند سال و له‌پاش دوایی هاتنی جه‌نگ و له‌پاش نه‌مانی ئیستگه‌ی کوردی یافا، روژیکی تر هه‌ر له‌داخلیه‌وه هه‌ر له‌هه‌مان شوینی سه‌رقالدرمه‌دا تووشی ئەدمؤنس بوومه‌وه. من ده‌ست پیشکه‌ریم کرد، له‌پاش چاک و چۆنی ده‌ستم بو ریشه بی ریشه‌که‌م بردو وتم: «ها مسترئه‌دمؤنس جیمان وت؟» وتی: «ئئ بی قه‌زابی مامۆستا

ئەمە سیاسەتە». منیش وتم بەلێ ئاخر منیش ئەموت سیاسەتە. ئیتر لەیهک جیا بووینەو، ئەو سەرەو خوا و من سەرەو ژوور بووینەو.

- سالی ۱۹۳۴هـ راباردنی سلیمانی جوړیکی تر بوو. حەمدی ئەفەنی چایچی -خاوەنی فەوانی ئای ئای- پریاریدا پەردە پلاویک لەمالهوه دروست بکاو بۆ نیوه رۆژی ئەو رۆژه - که رۆژی سێ شەنبە بوو- بەیئیتە مزگەوتی حاجی مەلارەسوول بۆ ئەو دەستە دۆست و برادەرانی که بانگی کردبوون بیخون. دەستەکش بریتی بون له:

مەلامستەفای حاجی مەلارەسوول، وەستا ئەورەحمانی کهبایچی، وەستا ئەحمەدی حاجی سەیفوللا، خالد ئەفەنی، دەرویش ئەحمەدی چایچی، حاجی مەلعارفی بستۆ، وەستا سالحی چایچی، حاجی عەزیزی تووتنچی، مەلاحەسەنی شاتری، دیارە منیش بەشویئیانەو. نوێزی نیوهرۆ کرا. حەمدی ئەفەنی ماله کهیان نزیک بوو لەمزگەوتەکهوه، دوو سێ جار هاتوچووی مالهوی کردو هەر جار که ئەهاتەووه رەنگی زیاتر تیک ئەچوو. حەمدی ئەفەنی خۆی لەخۆیا توورە بوو لەو هاتوچووهشدا ئەوئەندەبتر ناگری گرتبوو. لەئیمە وایه پەردە پلاوه که ریک نەکهوتوووه لەشەرمەزاریدا توورە بووه. ئیمە هەموو هەستمان پیکرد. مامۆستا مەلامستەفا هاتە قەسو و تی:

حەمدیە فەنی! هیچ توورەیی و شەرمەزاری ناوی، ئیمە هەموو براین و خیزانی مالیکی، خۆ غەریب نیت. دوور نییه له مالهوه ئیشیان هەبووبی بۆیان ریک نەکهوتیبی نان دروستکەن، ئیستە ئەنیرینه بازار له کهبابە نایابەکهی وەستا ئەورەحمانمان بۆ دینن و نان ئەخۆین. ئیتر بۆچی خۆت سەغەلت ئەکهی؟

حەمدیە فەنی ئیتر خۆی نەگرت. وتی مەلامستەفا ئەو تۆ ئەلێ چی؟ نانی چی و شتی چی؟ من ئەوا سال و عەيام و زەمانە ئیمەرۆ هەوئەسم هەستاوه لەو قەحەبابەیی ژنم، هەر که ئەچمەوه بەپەله سەیر ئەکهەم سێ چوار دیلەقۆر لەژووره کهدان. ئەبیهەمە ژووریکی تر ئەو خراپتر. ماله کهمان ئیمەرۆ بووه بە نیرگەله کهی سەی ئەحمەدی بابەرەسوولەوه. نازانم ئەم هەموو ژنە چیهی ئیمەرۆ روویان کردووته مالی ئیمە؟ منیش بەخیر ئەبێ بۆ خۆم سەبر بکهەم تا سالیکی تر ئەم وەختە.

لەپاشا پەردە پلاویان هینا، بەلام چ پەردە پلاویک؟ پەردە پلاویکی شیرداخی، بەرۆنی زەنگ و برنجی بسکان و دەست و پەنجەیی ئەجەخان لێ نرابی، ئەبێ چ پەردە پلاویک بوو بێ؟ ئای حەو جار سلاو له رۆنە زەنگەکهی ئەو رۆژه.

نهم باسه تا ۱۹۳۹ قسهت بۆ ئەکەم چونکه لهو میژووهدا ئیتر من ئاگام لئ براو که وتمه به‌غدا.

- رابعه خان هه‌بوو له‌سلیمانی مالیان له‌گه‌ره‌کی ئەسحابه‌سیی بوو. نانه‌وا بوو له‌بازار. که ئەلیم نانه‌وا بوو نه‌وه‌ک وه‌کوو ئەو ژنانه که له‌مالانا نانه‌وا‌ییان ئەکرد، به‌لکوو نانه‌وا بوو وه‌کوو پیاوان. نانه‌واخانه‌که‌ی له‌خوار دوکانه‌که‌ی مه‌لاعه‌لی سه‌حاف و به‌ته‌نیشته دوکانه‌که‌ی حه‌مه‌ی شازه‌مانه‌وه بوو له‌بازاری ماست فرۆشه‌کان.

کولێره بازار ئەو سه‌رده‌مه هه‌ر دوو کولێره‌ی به‌سی پوول بوو. ئەگه‌ر یه‌کن کولێره‌یه‌کی بویستایه به‌دوو پوول بوو.

نهم رابعه‌خانه - که به‌رابعه‌سه‌نی به‌ناو بانگ بوو - شیره‌ ژنیک بوو له‌ژنانی سلیمانی. به‌یانی له‌مال ده‌رئه‌چوو کراس و که‌وایه‌کی ژنانه‌ی دریزی له‌برا بوو، له‌سه‌ر کراسه‌که‌وه پشینی هه‌بوو، مشکیه‌کی ئەکرد به‌چارۆکه‌وه ئەیدا به‌ناو شانیا، سه‌رو پینچیکه‌ی ژنانه‌ی سلیمانیانه‌ی ئەبه‌سته‌وه. جگه‌ره‌یه‌کی قامیشی ئەنا به‌لا لێوه‌یه‌وه و به‌و جۆره ئەچوو بۆ دووکان. که ئەچوو دۆشه‌کیکی بچووکیان بۆ دانا‌بوو، هه‌ویرکه‌رو نانه‌وا هه‌موو شتیکیان حازر کردوه، ئەوانه‌ش هه‌موو پیاو بون، نهم ئیسی خۆی هه‌ر ئەوه بوو پاره‌ی وه‌رئه‌گرت.

به‌مجۆره تا ئیواره ئەمایه‌وه. پاش عه‌سر که نان ته‌واو ئەبوو دانه‌نیشته له‌گه‌ل پیاوه به‌رده‌سته‌کانا حسابی ئەکردو باری به‌یانی پیتی ئەوتن و ئەگه‌رپایه‌وه بۆ ماله‌وه. معامله‌ی هه‌بوو له‌گه‌ل ئەهلی ده‌ره‌وه‌دا؛ گه‌نمی لئ ئەکپین و ئەیکرده عه‌ماره‌وه. ئەو پیاوو نانه‌واو به‌رده‌ستانه بلیم نازانم وه‌کوو چی لئ ئەترسان؛ هه‌موویشی به‌رۆژانه رایگرتبوون.

له‌گه‌رانه‌کانیا عه‌باو شتی به‌سه‌روه نه‌بوو. مه‌به‌سته له‌مه ئەوه‌یه ژنیکه‌ی وا سه‌ربه‌ستی به‌بئ عه‌باو په‌چه له‌ناو شاری سلیمانیدا و ئیسی پیاوان بکا ئەمه نه‌بوو. تازه کچانی قوتابخانه په‌یدا بووبون ئەوانیش ئەبایه به‌په‌چه‌وه عه‌باوه بونایه ژنیک ئیسی پیاوان بکا ئەمه هه‌ر نه‌بوو.

- هه‌تا سالی ۱۹۴۸ هه‌ندئ ئیش و کار هه‌بوو ئەمانه هه‌ر تاییه‌تی بون به‌جوله‌که‌وه؛ وه‌کوو خومه‌خانه‌گه‌ری، زیرنگه‌ری. مووسلمانه‌کان نه‌ئه‌بوا ئەمجۆره ئیسانه‌یان بکرایه؛ چونکه زۆر زۆر شووره‌یی بوو. له‌ولاتی ئەرده‌لانا ته‌نانه‌ت بازرگانی، واته‌ چیت و کوتال فرۆشتن، پاره‌گۆرینه‌وه - واته «سه‌رافی» - هه‌ر ئەبوا جوله‌که بیکرایه. دوکتۆری و

حەكیمی بۆ مووسلمانەكان عەیب بوو. بۆ ئاغەوات و بەگزا دەرهوێ شارەكان «فەرمانبەری» (مۆزەف) ئەگەر بیانکردایە حەپایان لە هەموو عالەما ئەچوو. لەگوندەكانا ماله جووله كه هەبوو. ئەم جووله كانە ئیشتی گرانی لادییان نەئەکرد، چەند پریاسكەیه كی داودەرمان و دەرزی و دەزوو خەنەو و سەمە - كە هەموو تاباری كەریك نەئەبوو - سەرمایهی ژانیان بوون. لە ئاغەو مسكینی گوندە كە باشترو پوخته تر رایانته بوارد.

- شیخ ماری سەلمەخان كە بە شیخ ماری «قازانقایە» بەناوبانگ بوو، پیاویكی هەتا بلیت نان بەدو دل فراوان بوو. جووری رابواردنی ژانی لە شاهانە ئەچوو. یەكێ لە جووری ژیانە كە ی ئەو هەبوو زۆر حەزی لە راو بەراز ئەكرد. لەبەر ئەو بە دایمی سی چل سەگی بە چەشە ی راوی هەبوو، كە لەبەر خزمەت كەردنی ئەم سەگانه چەند مالی بە خێزانەو بە خێو ئەكرد. رۆژێك لە گەل دەستە یەك لە خزمە كانی و لە خزمەتكارە كانی ئەچێ بۆ راو. روو ئەكەنە ئەو بناری «تەنگیسەر» ه، لەناو پارچە مەرەزە یە كا «مالۆس» یك هەلئەستین. لە لایە كەو هەنگی و لە لایە كەو هەلسەگ دەوری مالۆس ئەدەن.

لەناو مەرەزە كەدا داریكی بچكۆلی تیندا ئەبێ، «گۆخل» ه كە لە بن دارە كەدا ئەبێ. مالۆس روو ئەكاتە دارە كە. كایرێ گۆخل لە ترسا بە دارە كە هەلئەزنی و بە هەر جوور بی خۆی پێو راقیر ئەكا. دارە كەش ئەو هەندە بێ تینە لەوانە یە كایرێ بیزوێتەو دارە كە بشكیت بۆ نەگبەتی ئەو مالۆسەش دیت لە بن دارە كەدا ماتە ئەكا.

كە مالۆس ئەچیتە ئەو شیخ ماری لەولاو بانگ ئەكا ئەلێ: «هۆ كایرێ بە مەر قەدی شیخ سماییلی والیانی بكۆکی، وەیا بیزوێتەو هەنگیكت پێو ئەنیم و ئەتكۆژم. هیچ مەكە تا چاریكی ئەم مالۆسە ئەكەین».

كایرێ بەجاری هەناوی دائەكەوی: ئەگەر ئەبزوێتەو لەولاو بەتفەنگ ئەیکۆژن؛ ئەگەر نابزوێتەو لەم لاو بەرازە كە سەیری ئەكاو ئەیەوی بە شفرە دارە كە لە بن بێنێ.

بە هەر جوور بوو بەراز لە بن دارە كە ئەرەتین و لەدواییدا ئەیکۆژن. ئەمجا شیخ ماری كایرێ بانگ ئەكا و لێی ئەپرسی راستم یێ بلی، بەلام راست هیچ درۆ مەكە. بە مەر قەدی شیخ سماییلی ولیانی ئەگەر راست قسە بكە ی چیت بوێ ئەتەمی. لەو وەختە كە من بەو جوورە بانگم كەردی چیت وت؟ ئەویش ئەلێ: «وەللا یا شیخ ئەوی راستی بی و تم خوایه تۆ منت خستە بەینی دوو بەرازەو: ئەگەر ئەبزوێتەو ئەو بەرازە ئەمكۆژی؛ ئەگەر نابزوێتەو ئەم بەراز ئەمخو. جا خوایه كە یفی خۆتە ئیستە تۆیش ئەمكۆژی و نامكۆژی كە یفی خۆتە؟»

ئەلنی: شیخ مارف قاقا دەست ئەکا بە پینکەنین. جارێ هەر لەو شوێنەدا چی لەبەرا ئەبێن بەکەواو سەلتەو پالتوو چەفتەو پشتینەووە بۆی دانه‌کەنی و ئەیداتی، کە ئەچیتەووە بۆ ماله‌ووە دووسەد قەران تریشی خەلات ئەکا.

- کارەساتی دەوران زۆر سەیرە، بۆیە قسە، قسە‌ی لێ ئەبیتەووە.

«خەلەپەزە»ی هەمەوێن پیاویکی دیارو بەدیمەنی هەموو ولاتیکی بوو؛ لەو سەردەمەدا لە «مەیدان» و «هۆرین شیخان» دانه‌نیشت. دنیای تەماع بەینی ئەوو حەمەپاشای جافی تیکدا بوو.

پۆژیک خەلەپەزە لەبەینی کۆرە کۆرە‌ی هەمەوێن دانه‌نیشتی و ئەلنی: ئەبێ ئەو حەمەپاشای جافە بگرم و بیهینم سەری بېرم، ئەو سەرو کەللە‌یە بەریشە زەلە‌کە‌یەووە هەلواسم بەژێر سکی ماینە‌کە‌ما.

ئەم قسە‌ی خەلەپەزە‌یە هاوار ئەبەری تا ئەگاتە کویستانی «بەس» و «مەولاناوا» لەولاتی «بانە» -کەشوین هەواری حەمەپاشا ئەبێ. قسە‌کە ئەگاتەووە بەحەمەپاشا حەمەپاشاش ئەلنی: هەروەها ئادە‌ی جاف بەچوارسەد سواری جافەووە ئاوزه‌نگی تەقین، هەواری ئەو سەلە‌ی مەولاناوا لەخۆ‌ی حەرام ئەکا و دیت بۆ ولاتی «مەیدان». لەبەرە‌بە‌یانی شەویکی تاریکا ئەدا بەسەر بەرە‌ی خەلەپەزە‌دا. چارە‌نووس لەچارە‌ی خەلەپەزە‌ی ناوداری هەمەوێندی نووسیوو کە بکەوێتە دەست حەمەپاشای جاف.

حەمەپاشا ئەبگری و سەری ئەبەری. جارێ لەشە‌کە‌ی دینی هەلیئە‌دە‌ری و پەری ئەکا لە بارووت و پیکە‌ووە ئەنووسینیئەووە ئاگری پینو ئەنی، بارووت ئەتە‌قیتەووە هەر پەرزۆ‌له گۆشتیکی ئەبا بەلا‌یکدا. سەرە‌کە‌شی دینی هەلیئاوسی بەژێر سکی ئەسپە‌کە‌یاو بەو جۆرە بەرەو دوا ئەگەریتەووە بۆ هەوارگە‌ی کویستانی مەولاناوا ئەلنی: خەلەپەزە ئاوا سەری من هەلاوێسی بەژێر سکی ماینە‌کە‌تا؟

- لە ۱۹۰۸ دا خۆت ئەیزانی ئیمپراتۆرییەتی عوسمانی لەئاخر و ئۆخری پیریدا بوو. ئەو پۆژە‌ی سولتان عەبدولحەمید وای ئەویست کەشیخ سەعیدی کۆری سەیدمە‌حە‌مە‌دی کۆری کاکە‌حە‌مە‌د لەولاتی سلیمانی بنیری بۆ ئەستە‌مۆل؛ بەلام دەستە‌ی بەرە‌ی کاکە‌حە‌مە‌د زۆر بوو، حوکومەتی ئەو پۆژە هەروا بەو سانایی پیتی ئەکرا شیخ سەعید بنیری بۆ ئەستە‌مۆل. ریکە‌وتیش وابوو هەر لەو سەردە‌مانە‌دا حوکومەتی سلیمانی -کە عەبدولحە‌میدبوو- ناردبووی بەشوین مە‌حمووپاشای کۆری حەمەپاشای جافدا. مە‌حمووپاشا بە‌نزی‌کە‌ی سێسەد

سوارەووە دیت بۆ سلیمانی. ئەم ھاتنە ی ئەم بەم سوارانەووە وای بردبوووە دلی خەلکەووە کە گواوە بۆ ئەو ھاتووە یارمەتی ھوگومەت بەدا بۆ ناردنی شیخ سەعید بۆ ئەستەمۆل. لەگەڵ ئەو ھەشا و نەبوو.

ھوگومەت شیخ سەعیدی ناردو شیخ سەعید لە مووسل کوژراو دەنگ وای بلاو بوووە کە ھوگومەت دەستی لە کوژرانی شیخ سەعید ھەبێ.

شیخ مەحمودی کۆری شیخ سەعید - کە لە گەڵ باوکیا ئەبێ - لە مووسل لە پاشا کوژرانی باوکی خۆی ئەگە یە نیتەووە ولاتی سلیمانی. وە کوو شیرێ برسی لیدی بۆ تۆلە سەندنەووە ی باوکی؛ چ لە ھوگومەت، چ لەو کەسانە کە بوون بە ھۆی کوژرانی باوکی لە شارێ سلیمانی و ولاتی سلیمانیدا. دەستە یەکی زۆری بۆ ئەم نامانجە پیکەووە ناو.

دیسان لەم وەختە شا ھوگومەت ئەنیریتەووە بەشوین مەحمووپاشای جافا کە بیت بۆ سلیمانی. مەحمووپاشا بە شەشەسەد ھەوسەد سواری جافەووە دیت بۆ سلیمانی. کورە کورە ی جاف کە ئەزانن مەحمووپاشا بۆ سلیمانی ئەچێ و لەو سەردەمانە شا لووت و پووتی ھوگومەت لە گەڵ مەحمووپاشادا تۆزی باش نییە و لە لایەکی تریشەووە شیخ مەحموودیش لەوێیەو شیخ مەحموودیش بەقسە ی خەلک وای چوووە تە دلێووە کە جاری پیتشو ئەگەر مەحمووپاشا نە ھاتایە بۆ سلیمانی، شیخ سەعیدی باوکی نە ئەتیرا بۆ ئەستەمۆل و لە مووسل بکوژی، لە بەر ئەمە لە کوشتنی شیخ سەعید مەحمووپاشا ھاو بەشە؛ کەواتە ئەبێ تۆلە ی لی بکاتەووە.

ئەم دوو دەنگو یاسە لە ناو شوپرە سواری دەستە ی مەحمووپاشادا بلاو بوووە. ئەم دەستە یە ھەتا لە سلیمانی نزیکتر ئەبوونەووە ژمارە یان کە مەر ئەبوووە. لە ھەر قوناقیکا بە شیکیان خۆیان ئەدزیووە تا گە یشتنە ناو شاری سلیمانی لە شەشەسەد ھەوسەد شوپرە سواری جاف، مایەووە «شەست» کەس. ئەوانەش لە پشتمالە ی مەحمووپاشا خۆی بوون.

مەحمووپاشا بەم شەست سوارەووە دیتە ناو شاری سلیمانی و ئەچیتە مالی «ئەورە ھماناغا». لە پاش ھەسانەووە بەخۆی و بە پیاووە کانێووە ئەچێ بۆ «سەرا» کە ئەو سەردەمە لە شوینی دەبوو کە بوو.

لەولاو شیخ مەحمووە کە ئەبیت وای مەحمووپاشا ھاتووتە سلیمانی و مەحمووپاشاش گۆیا دەستی لە کوشتنی شیخ سەعید ھەبوو بەخۆی و بە لەشکرێکی کۆکە کەووە روو ئەکاتە ناوشار بۆ کوشتنی مەحمووپاشا. لەو وەختە دا کە مەحمووپاشا ئەچێ بۆ سەرا دیارە ئەزانن چۆن کارەساتیک ئەبێ، پیاووە کانی خۆی ھەموو فیشە ک ئەخەنە بەر تەنگ و تەنگ ئەگرن

به‌ده‌سته‌وه‌و ده‌ست نه‌خه‌نه سەر تیسه‌که. مه‌حموو پاشا نه‌خه‌نه ناوه‌پاشتی خۆیان و به‌و جۆره‌پۆلیس که مه‌حموو خدری کوری خله‌په‌زه ئه‌بێ پیاوه‌کانیشی هه‌موو له‌ ده‌ره‌وه رانه‌وه‌ستن مه‌حموو پاشا و مه‌حموو خدر پیکه‌وه‌دوو به‌دوو له‌ژووړپیکا ئه‌مینه‌وه.

له‌و لاهه‌شێخ مه‌حموو که ئه‌بیته‌ت وا مه‌حموو پاشا چوه‌ته‌ سه‌راوه‌ ئه‌که‌ویته‌ سەر ئه‌وه‌ که په‌لاماری سه‌را بداو سه‌را بگریته‌ت. به‌هه‌له‌داوان ئه‌م خه‌به‌ره‌ دینن بۆ مه‌حموو خدری مودیری پۆلیس. مه‌حموو خدر لایه‌نی مه‌عمووریه‌تی له‌بیر نه‌چیتنه‌وه‌و ده‌ماری عه‌شره‌تی ئه‌بیزوینتی، ئه‌لی: «عه‌شره‌ت پشتی عه‌شره‌ت نادا به‌زه‌ویدا ئاده‌ی پۆلیس». فه‌رمان ئه‌کاته‌ سه‌را پۆلیس که بچن سه‌را که بگرن، مه‌فه‌زی پۆلیس به‌تفه‌نگه‌وه‌ هه‌موو که‌لین و قوژبنی سه‌ربانی سه‌را ئه‌گرن و پیاوه‌کای مه‌حموو پاشاش ده‌ورو به‌ری ده‌رکی سه‌راکی ئه‌ته‌نن و سه‌را قایم ئه‌بیته‌ت.

له‌م وه‌خته‌دا ریش سپیانی سلیمانی به‌قورعانیکه‌وه‌ ئه‌چن سه‌ری ری به‌شێخ مه‌حموو ئه‌گرن و ئه‌لین بیکه‌ به‌خاتری ئه‌م قورعانه‌ بگه‌ریوه‌. سه‌را قایم کراوه‌و له‌ هیج و پووچ ئه‌بێ خوین له‌ش بیا. مه‌به‌ به‌ هۆی رزانی خوینی بی گوناخان و با سلیمانی تیک نه‌چێ. شێخ مه‌حموو که‌به‌قورعانه‌وه‌ ئه‌چن به‌پیریوه‌، له‌به‌ر قورعانه‌که‌ ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ واز له‌فیکره‌که‌ی خۆی دینتی.

له‌م لاهه‌ -که‌سه‌ لیره‌دایه‌- له‌جۆشی ئه‌و شله‌ژانه‌دا که‌وا مه‌حموو پاشا و مه‌حموو خدر پیکه‌وه‌ دوو به‌دوو له‌ ژووړه‌که‌دا دانیشتون، مه‌حموو خدر روو ئه‌کاته‌ مه‌حموو پاشا و پیتی ئه‌لی: «ئه‌ری مه‌حموو پاشا ئه‌و وه‌خته‌ که‌حه‌مه‌پاشای باوکتیان گوشت عومرت چهند بوو». مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بووه‌ که‌به‌م قسه‌یه‌ ئه‌یه‌وی تانوو تیک له‌مه‌حموو پاشا بداو دلی بریندار بکا. مه‌حموو پاشاش ئه‌لی: جه‌نابی مه‌حموو خدر له‌و وه‌خته‌دا که‌حه‌مه‌پاشای باوکم کوژرا عومرم ۳۲ سال بوو؛ به‌لام له‌و وه‌خته‌دا که‌ هه‌ر چه‌مه‌پاشای باوکم خله‌په‌زه‌ی باوکتی گوشت عومرم بیست سال بوو.

مه‌حموو خدر ئیتر نایه‌ته‌ زمان و پاش گه‌رانه‌وه‌ی له‌شکری شێخ که‌ ناوشار توژی ئارام ئه‌بیته‌وه‌، مه‌حموو پاشا هه‌له‌سته‌تی و دپه‌وه‌ بۆ مالی ئه‌وره‌حماناغا.

- «تامووراغا» هه‌بوو پیاویکی ده‌وله‌مندی به‌ده‌سته‌لات و خاوه‌نی مه‌رو شوانکاره‌ بوو. له‌هه‌ولیر دانه‌نیشته‌ت، تووشی نه‌خۆشیه‌کی گران بوو بوو. گه‌لی ولاتان گه‌رابوو، دوکتوره‌کان هه‌ر ئه‌وه‌یان بۆ ده‌رکه‌وتبوو که‌ ئه‌مه‌ ریخۆله‌ی پیچی خواردوووه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ش که‌ عومری

سەرکەوتوووه تاقەتی ئەوەی ئەماوە کە «عەمەلیات» بکری. دوکتۆری مووسل و بەغداو شام هەر لەسەر ئەمە بوون بەلکوو هی لەندەنیش لەبەر ئەمە تامووراغا رۆژ بەرۆژ هەر لەکوئی ئەداو هەر بەرەو پیری مردن ئەچوو، ئیتر دەستیان لیشت و چاوەرپی ئەوەیان ئەکرد ها ئیستە، ها سەعاتیکێ تر بمری.

ئەم لەم حالەدا بوو، شوانکارە هی هەبوو. رۆژیک یەکی لەو شوانکارانە -کەناوی مستو بوو- هاتبوو رۆنی هینابوو، سەیری کرد مالی تامووراغا لەشین و شەپۆردان. ئەپرسی ئەمە چییە؟ ئەلین، تامووراغا لەحالی خۆیابەتی و هەموو دوکتۆرەکان و توویانە ریخۆلە ییچی خواردوووه لەبەر عومر گەورەیی نائوان دەستی لێدەن. ئەلی: ئا بمبەن حەز ئەکەم منیش چاوم پی بکەوی. ئەیبەن ئەویش سەیری ئەکا. لەپاش ئەوه دەست ئەنی بەسکی تامووراغادا ئەلی: بەلی راستە ریخۆلە ییچی خواردوووه، بەلام من ئیستە چاکی ئەکەمەوه، بەمەرجیک هەر شتیک ئەلیم بۆم بینن و قسەش نەکەن. ئەلین: باشە. ئەلی: سێ هەلماتی شووشەو قووتویک رۆنی زەیتەم بۆ بینن، وه هەر ئیستەش گونکیکی هەویر لەسەر ساج بکەن بە کولێرەیهکی گەرم و بۆم حازر کەن. هەلماتەکان و قووتووه رۆن زەیتەکی بۆ دینن. تامووراغاش هیچ هیزی ئەماوه و تەنانەت قسەشی ئەماوه.

کابرا دەمی تامووراغا ئەکاتەوه، یەکەیه کە هەلماتەکان ئەخاتە گەرووی. بە پەنجە ئەیخاتە خوارووه رۆن زەیتەکی ئەکا بەشوتیا. کەس و کاری تامووراغا ئەیانەوی دەستی بگرن، ئەلین ئەو لەو حالەدایە تو بەتەواوی خنکانت. ئەلی: من نەموت نابێ قسە بکەن. هەندیکێتر لەکەس و کارەکی ئەلین: خۆ ئەو مردوووه واز لەم پیاوه شوانە بینن ئەگەر چاک بووهوه ئەوا چاک بووهتەوه؛ ئەگەینا خۆ ئەو هەر مردوووه.

کابرای شوانە هەرکە هەلمات و رۆن زەیتەکی ئەوا لێ ئەکا ئەلی خیرا کولێرە گەرمەکەشم بۆ بینن. کولێرە ی سەرساج بۆ لائەبەن و بۆی دینن. کولێرە ی گەرمی سوور ئەیتتە سەر سکی تامووراغا بەسەرسکیا ئەیگێرێ؛ ئەوەندە ی ئەگێرێ تا کولێرە وردەورده سارد ئەیتتەوه. ئەویش هەر بەدەست دەستی پیا دینن. سەیر ئەکەن تامووراغا چاوه ئەکاتەوه زۆری پی ناچی کەمە کەمە زمانی گۆ ئەکاو ئەلی: بمبەنە سەر ئاودەست. کوپو خزم و کەس و کار لەخوشیا وهختە پەر دەرکەن. هەلیئەگرن و ئەیبەنە سەر ئاودەست. شوانەکەش لەگەلێ ئەچی. تامووراغا دائەنیشی و پاش هەلسانی شوانەکە لەناو پیساییهکی هەلماتەکان هەلئەگرتەوه. واخزمەکانیشی هەموو چاویان لیبە، تامووراغا ئەمجا بەپنی خۆی ئەگەرتەوه بۆ سەرجیگای خۆی.

له‌پاش تۆزئ داوای نان ئەکا ئەلئ: برسیمه. شوانه ئەلئ: شۆربایه‌کی تهری بۆبکه‌ن، شۆربای ئەده‌نئ ئەبخوا، دیسان داوا ئەکاته‌وه، شوانه ئەلئ شۆربای بده‌نئ. له‌و ماوه‌یه‌دا جارێکی‌که‌ش ئەچینه‌ سه‌ر ئاوده‌ست. شوانه دوو رۆژ له‌وئ ئەمینته‌وه تا تاموورا‌غا به‌ته‌واوی ئەکه‌وینه‌ خواردن و ئەلئ: هه‌موو شتیکی ئیتر بده‌نئ. له‌راستیدا تاموورا‌غا به‌ته‌واوی ساغ ئەبینه‌وه و هیج عه‌له‌می تیا نامینه‌ی.

ئه‌مجا له‌کابرای شوانه ئه‌پرسن ئەمه‌ چیه‌و تۆ چۆنی تئ ئەگه‌ی؟ ئەلئ: من وای ئەزانم ئەمه‌ ریخۆله‌ی پیچی خواردووه ئەبئ شتیکی سافی قوورس هه‌بئ به‌و شوینه‌دا و به‌ناو ریخۆله‌که‌دا بره‌وای بۆ ئەوه پال به‌شوینه‌ پیچ خواردووه‌که‌وه‌ بئئ، ئەو شته‌ش به‌عه‌قلئ من هه‌ر هه‌لماتی شووشه‌ بئ؛ چونکه هه‌ر ئەوه ساف و قوورسه. رۆن زه‌یته‌که‌ش بۆ ئەوه‌یه له‌گه‌ل هه‌لماته‌که‌دا بره‌وای ناو ریخۆله‌که‌ لووستر بکاو رینگا بکاته‌وه بۆ رۆیشتنئ هه‌لماته‌که‌. کولیره‌ گه‌رمه‌که‌ش بۆ ئەوه‌یه که‌گه‌رمایی بگا به‌رۆن زه‌یته‌که‌ نه‌وه‌ستی؛ چونکه رۆن زه‌یت به‌گه‌رمایی زیاتر ئەکه‌وینه‌ جووله‌. ئەمانه هه‌ر یه‌که ئیشی خۆیان کرد، هه‌تا له‌ولاوه ئەوه بوو هه‌لماته‌کان ده‌رچونه‌وه پیچی ریخۆله‌که‌ راست بووه‌وه هاته‌ سه‌ر دۆخی خۆی.

تاموورا‌غا ئەوا چاک بووه‌وه ئەمجا رووی کرده‌ مستوی شوانکاره‌ وتئ: هه‌رچی خیره‌ بیرئ ئەمسالی ئەو مینگه‌له‌ مه‌ره‌ی من هه‌یه سا هه‌زارسه‌ره‌ یان که‌متره هه‌موو بۆ تۆ. جگه له‌مه‌ دیسان خه‌لاتیکی تریان کردو گه‌رایه‌وه بۆ لای مه‌رو مینگه‌لی خۆی.

- له‌فیلی ده‌رۆزه:

سالی ۱۹۲۹ بوو ریم که‌وته شاری «بانه». دنیا پاش عه‌سرو ده‌مه‌ده‌می ئیواره بوو. له‌ گۆره‌پانی زیندروه‌کانا خه‌لکیکی زۆر راوه‌ستا‌بون به‌ده‌وره. زۆریی خه‌لکه‌که‌ سه‌رنجی راکیشام چووم. که‌چووم سه‌یر ئەکه‌م له‌ناوه‌راستی خه‌لکه‌که‌دا ده‌رویشتیکی که‌له‌هور چاروکه‌یه‌کی سپی راخستووه، سندوقیکی به‌ئه‌ندازه‌ی هه‌زار پینسه‌یه‌کی له‌ته‌نیشه‌وه داناهه‌ خۆیشئ راوه‌ستاو، سه‌ری سندوقه‌که‌ دادراوه‌ته‌وه، ده‌ست بۆ سندوقه‌که‌ را‌ئه‌کیشئ و به‌زمانیکی پاراو که‌ گری نایه‌ته‌ به‌ری ئەلئ: «خه‌لکینه! ئەزانن ئەم سندوقه‌ چی تیدایه؟ ئەم سندوقه ئەژده‌هایه‌کی تیدایه‌ شاخی ده‌رکردووه، تووکی به‌سه‌ر زه‌ویدا ئەکشی، چاوه‌کانی بریسکه‌یان دئ، له‌شی له‌هه‌زار ره‌نگ ئەدره‌وشینه‌وه، گولیکی پیروبی له‌ناسمان شینتر، گولیکی سه‌وزه له‌قه‌رسیلی به‌هار سه‌وزتر، گولیکی سووره له‌گوله‌باخی پادشاهان سووترتر، گولیکی زه‌رده له‌کاره‌بای یه‌مانی زه‌ردتر. ئەوی نه‌بیینی له‌دنیا‌دا هیجئ نه‌دیوه،

ئەوی بیینی هەموو دنیای دیو. ناوبانگی ئەم مارە که ئەژدەهاییە گەیشتۆتە چین و ژاپۆن، گەیشتۆتە ولاتی ئەلمان و فرەنگستان. پارە داخەنە سەر ئەم چارۆکه‌یە، چاوتان بکه‌وی بەم موجزەیه‌».

خەلکیش هەر زیاد ئەکاو دەقیقە بە دەقیقە تامەزرۆی ئەوەن که‌چاویان پینکه‌وی، وه‌کوو بارانی بەهار پارە ئەبارئ بەسەر چارۆکه‌دا ئەویش هەر جارە بەقسەکانی زیاتر هانی خەلکه‌که‌ ئەدا بۆ ئەم چاو پینکه‌وتنە. جار‌جاریش سەیریکی پارە‌ی ناو چارۆکه‌ ئەکا ئەلنی هیشتا ماویە بگا بەقیمەتی چاو پینکه‌وتنی ئەو ئەژدەهاییە. ئەو عالەمەش هەر وه‌ختە رۆحیان دەرچی. هەتا دیت هەر خەلکی تریشیان پتووە ئەنووسی؛ چونکه‌ لەماوە‌ی ئەو سەعاتە‌دا لە هەموو شارە‌که‌دا دەنگی دایه‌وه‌ که‌شتیکی وا هاتوو، بەرەبەرە ئەهاتن بۆ چاو پینکه‌وتنی.

کابرای دەرۆیش ئەمجا که‌وتە ژماردنی پارەو ئەیوت: ئەوە‌ندە تمەن، وه‌یا ئەوە‌ندە قەرائی ماوه‌ بگا بەو ئەندازە‌یە که‌ من ئەیلیم. خەلکه‌که‌ش ئەوە‌ندە بە تاسە بوون هی و هەبوو دوو چارو سێ جار پارە‌ی فرئ ئەدا بۆ ئەو لەو تامەزرۆیە رزگاری بیی و چاوی بە ئەژدە‌ها بکه‌وی. قسەکانی کابراش ئەوە‌ندە کاریگەر و مینشکی خەلکه‌که‌ی بە‌جۆری شلە‌ژاند بوو یه‌کنی نەبوو بیر لەوه‌ بکاتوه‌ که‌ ئەژدە‌هاییە‌کی وا چون لە‌سندوو‌قیکی وا بچووکا جیگای ئە‌بیتە‌وه‌.

کابرا بە‌مجۆرە قسانە هەر هانی خەلکی ئەدا هەتا دنیا بوو بە‌پاش نوێژی شیوان و تۆزی تاریکایی داها. خەلکه‌که‌ش ئەوە‌ندە وه‌رەز بوون هی و ابوو ئە‌جولا بۆ ئەوه‌ بچی پەلاماری بدا بە‌لام هیتەر دەستی ئە‌گرت.

کابرا که‌زانی بە‌ته‌واوی دەستی خۆی وه‌شان‌دو دنیا تاریک بوو، وه‌ له‌وانه‌شه‌ ئە‌گەر زیاتر بکیشی لێدان ئە‌خوا، هینای چارۆکه‌که‌ی کۆکرده‌وه‌. نووره‌که‌یه‌کی دەرکرد هەموو پارە‌که‌ی رزاندە ناویه‌وه‌، لولیدا و خستیە باخ‌لیه‌وه‌، چارۆکه‌که‌ی بە‌ست بە‌سەریا. هەر دوو چاکی لئ بە‌لادا کرد، سندوو‌قه‌که‌ی هینایه‌ پیتشه‌وه‌. دەستی کرد بە «یا‌هوو، یا‌مه‌نه‌وو، پیری هەمه‌دان و سولتان ئیسحاق، شای مه‌ولانا‌وا و شاسواری مایده‌شت، کلاو زیرینی کرماشان و تاجداری خۆراسان، گومە‌زی پە‌نده‌هارو مە‌زارگە‌ی بوخارا، هوو مه‌ده‌د یا‌عه‌لی!»

ئە‌مانه‌ی وت و دەستی برد سەری سندوو‌قی لادا تووله‌ سو‌جە ماریکی دەر‌گ‌ردو گرتی بە‌ده‌ستی‌ه‌وه‌. خەلکه‌که‌ که‌ ئە‌مه‌یان دی، هی خوین گەرمیان تیا هەبوو پە‌لاماریان دا، هی تریش هەبوو ئە‌یوت وازی لئ بیین ئەم باوه‌‌حیزه‌. کابراش سندوو‌قه‌که‌ی خیر! دایه‌ بن هەنگلی و تووله‌ مارە‌که‌ی گرت بە‌ده‌ستی‌ه‌وه‌، پتیه‌کی هەبوو چواری تری بۆ قە‌رز کرد، د‌ر‌نی

دا به‌خه‌لکه‌که. دنیاش به‌ته‌واوی تاریک بوو، بۆی ده‌رچووو خۆی ده‌رباز کردو که‌س نه‌یزانی بۆ کوی چوو.

- له‌کوردستانی ئیرانا به‌تایبه‌تی تا دوایی هاتنی جه‌نگی گه‌وره‌ی به‌که‌م (۱۹۱۴-۱۹۱۸) ده‌رامه‌تی میری له‌ ولاتا به‌و جۆره بوو که هه‌ر به‌گ وه‌یا ناغا وه‌یا خانیک که‌وا خاوه‌ن گوند و دیهات بوون دوا‌ی ئه‌وه که حاسلات هه‌له‌گیرا ئه‌و مالکه ئه‌چوووه ئه‌و شاره که‌گونده‌کانی ئه‌و که سه‌ر به‌ ویسون له‌گه‌ل حوکومه‌تی ئه‌و شاره‌دا -که‌سه‌ر به‌شا بوو- ریشه‌که‌وت سالی ئه‌وه‌نده پوول بدا به‌میری. ئه‌مه‌ی یه‌ ئه‌وترا «مالیات». ئه‌مجا ئه‌و مالکه بیتجگه له‌حقی ملکانه‌ی خۆی ئه‌و پاره له‌مسکینه‌کان کۆ ئه‌کرده‌وه و ئه‌یدا به‌حوکومه‌ت. ئیتر ده‌رامه‌تی حوکومه‌ت له‌م سووچه‌وه بریه‌تی بوو له‌وه.

وه‌کوو ده‌ر ئه‌که‌وی ئه‌م ره‌وشته‌هی سه‌رده‌می کۆنی حوکومه‌تانی فارس بوو مابووه‌وه، وه‌یا هی سه‌رده‌می سه‌ده‌ی چواره‌می هیجری بوو به‌چاو حوکوماتی ئیسلامیه‌وه.

- «فه‌قی قادری ره‌باتی» پیاویکی پیاوانه‌و قسه‌زان و به‌ده‌سه‌لات بوو. له‌وه‌ختی خۆیا به‌که‌ پیاوی «شیخ مه‌حمودی» حه‌فید بوو. وتی: له‌ هیچ شتیک ناته‌واویم نه‌بوو: له‌مال، له‌ولاخی چاک، له‌ئه‌ولاد. له‌گه‌ل شیخ مه‌حمودا چووین بۆ که‌رکووک و میوانی «سه‌ید ئه‌حمه‌دی خانه‌قا» بووین. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ پیاو نه‌بوو له‌ولاتی که‌رکووکدا ناوی هه‌بێ ته‌نها سه‌ید ئه‌حمه‌دخانه‌قا نه‌بێ. ته‌نها مه‌عموره‌کانی حوکومه‌ت به‌یانیان پێش چوووه دایه‌ره‌یان و ئیواران له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌یا نا تا نه‌چونایه‌ دیوه‌خانی سه‌ید ئه‌حمه‌دو قاوه‌یان نه‌خواردایه‌ ته‌وه نه‌ه‌چوووه سه‌ر ئیش و لای مالی خۆیان. که‌چووین چه‌ند رۆژیک له‌لای سه‌ید بووین.

رۆژیک سه‌ید پیتی وتم: «فه‌قی قادر ئه‌ته‌وی ده‌وله‌مه‌ندیکی ته‌واو بیت و بێ ئه‌قل بی. یا ئه‌ته‌وی پیاویکی ژێرو داناو لات بیت؟»

منیش ته‌وا دیاره له‌سامانی دنیا له‌سه‌ر هیچ په‌کم نه‌که‌وتوووه نایه‌ت به‌دلما که‌ئه‌م سامانه‌ی من هه‌مه له‌ده‌ستم بێته‌وه. وتم وه‌للا جه‌نابی سه‌ید ئه‌وه‌ی دووه‌م ئه‌وی. فه‌رمووی ته‌وا بۆم مۆرکردی.

دنیا په‌رده‌یه‌کی تری به‌سه‌ر هات؛ رۆژ نه‌هات رۆژیک تری به‌دوادا هات. ده‌وری شیخ مه‌حمود نه‌ما، منیش ورده‌ورده‌ رووم کرده‌کزی. ژن مرد، مالم له‌ده‌ست بووه‌وه، ولاخی

کەحێلە ھەمووی نیاچوو، ئەولاد دنیای باوکیان بەجێھێشت، ھێچم بەدەستەووە نەما؛ ھەر مامەوہ خۆم و خۆم.

ئەم ماوەیە بیست و دووسالێ پێچوو. لەدوای بیست و دووسالە ریم کەوتەوہ کەرکووک. لەسەر تیلەمە کاغەزێک نووسیم بۆ سەید ئەحمەد: «جەنابی سەید ئەوہی یەکەمم ئەوی». ئەویش لەپشتیەوہ نووسیەوہ: «فەقێ قادر تازە مۆرکرا. ھەر ئەوہی دووہە». سەید ئەحمەد لەپاش بیست و دوو سال تیگەبەشت کەوختی خۆی من چیم وتووہ و ئەو چی وتووہ.

- ھەر فەقێ قادری رەباتی گێرایەوہ وتی:

میرزای تاییەتی «وەسمان پاشا»ی جاف بووم؛ ھەس و نیەسی لەدەست منابوو، مەحرەمی مال بووم وەکوو یەکنی لەخێزانی ئەو ماله.

جوانی خانمی وەسمان پاشا لە ھەموو ئەو ولاتەدا ناوی دەرکردبوو. میوژە رەشکە لەسای گەردەنیا دیاربوو، نەبخۆی نەبکەدی ھەر تەماشای ئەو بالا نەمامەو گۆنا ئالەمی بکەدی. بەراستی خوا یەکنی لەو شیرین نەمامانە کە دروستی کردبوو خانمی وەسمان پاشا بوو. ئەمە لەباری جوانی و نازداریدا، لەباری سالاریشا ھەر تەنھا مەگەر لەدەست خانمی وەسمان پاشا بەتایە کە فەرمانرەوایی و عەشرەتداری ھەموو تۆبی جافی بکردایە تا ئەچووہ سنەو سلیمانی و بانەو شاقەلا.

وتی چەند سال بوو لەدلما بوو بوو بەگرێ کە جارێک من خانم چاوی بکەوتایە لەو کاتەدا کە لەخەو ھەلئەستا. چونکە وا چوو بووہ دلمەوہ کە ئەو جوانیەمی خانم ھەبەتی ھی داو دەرمانە. دەمیک بوو لەو باوەرەدا بووم، شوین ھەلئیکا ئەگەرەم. کتۆپر رۆژیک بۆم ھەلکەوت سەر لەبەیانمی بوو، ھێشتا خانم لەخەو ھەلئەستا بوو بەبیانوی ھێنانی قەلەم و کاغەزێک لە ژوورە کەدا کە خانمی لێی نوستبوو چووہە ژوورە کەوہ. منیش مەحرەم بووم ئەمتوانی ھات و چۆی کەم.

ھەرکە سەرم کرد بەژوورە کەدا خانم گۆشەمی کولەمی سەر تەختە کەمی لاداو لەناو جینگاکەمی ھەستاو زەرەخەنەیک گرتی.

بەلام ھەستانیکی وا ھەر وەک مانگ لە کەل بێتە دەرەوہ ئاوا بوو. بەراستی خانم لە جۆشی نیوہرۆو سەریارەدا چۆن چاوی پێکەوتبوو، لەو کاتەشا کە لەناو جینگای بەیاننەدا لەناکاو ھەستا ھەر وابوو.

تۆزى له زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی ته‌ریق بوومه‌وه. وتى: فه‌قى قادر! ئەزانم بۆچى هاتوى؟ وتم: بۆچى هاتووم خانم؟ وتى: بۆ ئەوه له‌م وه‌خته‌دا هاتوى که‌من ببینی بزانی ئەو جوانیه‌ که‌من هه‌مه‌ له‌وه‌خته‌کانى تر هى داو ده‌رمانه‌ یا هه‌ر هى خۆمه؟ فه‌قى قادر! من داو ده‌رمان ناکه‌م، خوا دوو به‌هه‌رى جوانى و مالى پى داوم. به‌داو ده‌رمان و به‌پیسکه‌ی کفرانى ئەو دوو به‌هه‌ریه‌ ناکه‌م.

وتم: خانم چۆنت زانی که‌من بۆ ئەوه هاتووم؟ وتى: «به‌وه‌دا زانیم هه‌ر که‌سه‌رت کرد به‌ژووره‌که‌دا له‌پیشا سه‌یری منت کرد ئەمجا چاوت برد به‌لای قه‌له‌م و کاغه‌زه‌که‌وه».

به‌راستى ئیتر ئیمانم به‌وه‌ش هینا که‌زه‌کاو زه‌ره‌کی خانمى وه‌سمان پاشا کردبووى به‌و خانمه‌ که‌ده‌سته‌جله‌وى ئەو هه‌موو عه‌شره‌ته‌که‌ی گرتبوه‌ده‌ست.

پاشان وتم: وه‌للا ئەوى راستى بى خانم، راست ئەکه‌ی بۆ ئەوه هاتبووم. خۆ هه‌یج لۆمه‌یه‌که‌م ناکه‌ی؟ وتى کورم! تۆ کورپ ئیمه‌ی، ئەگه‌ر ئیمه‌ تۆمان به‌کورپ خۆمان دانه‌نابى تۆ وا به‌و جۆره‌سه‌ربه‌ست نابى له‌هه‌موو ژوورو به‌رى ئەم سه‌رايه‌دا.

- «ئه‌شهره‌فاغای ره‌باتى» پیاویکی به‌ناوبانگ و دیارى بوو. له‌سه‌رده‌مى تورکه‌کانا حوکومه‌تى ئەسته‌موول ئەکاته‌سه‌ر والى مووسل که‌بیگرن و به‌ده‌سته‌ببینىرن بۆ ئەسته‌موول؛ چونکه‌ئوى له‌حوکومه‌تى ئەسته‌موول له‌ولانى سه‌نگاودا لیل کردووه. والى ئەم ئەکاته‌سه‌ر قائمقامى که‌رکووک که‌بچى بیگرن.

قائمقام به‌خۆى و دووسه‌د ئیستر سواره‌وه‌له‌ناکاو ئەدا به‌سه‌ر «ره‌بات» داو ئەچینه‌مالى ئەشهره‌فاغا خۆى له‌مال نابى. ده‌مى نیوه‌رۆ ئەبى. «شه‌مه‌خانى» کچى کاکل ئاغاى فارساغا خیزانى ئەشهره‌فاغا ئەبى. نانى نیوه‌رۆ ئەنیریتته‌دیوه‌خان. دووسه‌د سینی، هه‌ر سینییه‌ک بریانییه‌کی له‌سه‌ره‌له‌ماوه‌یه‌کی زوودا ئەم نانه‌به‌م جۆره‌حازر ئەبى.

چنان ئەخوئى. پاشان قائمقام سه‌ریک ئەخاته‌به‌ر خۆى و ئەلن: «سوار، سوار بن، زۆر حه‌یفه‌خانه‌دانى وا که‌ژنى وای تیدا هه‌بى کویر بینه‌وه. من بۆ گرتنى ئەشهره‌فاغا هاتبووم، به‌لام شازنى شه‌مه‌سخان نه‌یه‌یشت که‌ئهم خانه‌دانه‌کویر بینه‌وه». ئیتر لى ئەدا ئەروا ولامى والى ئەداته‌وه‌که‌هه‌ر شتییک له‌ولانى سه‌نگاو پرویدا له‌ئه‌ستوى من بى.

ولامی بین ولام

- کابرایەک لە کەرکووک هەتیویکی تاو دابوو، شوینی دەست نەکەوت. سەیری کرد دەرگایەک کراوەتەووە دالانکی لێهە. لە گەل هەتیووە چوونە ئەوێ. کابرای خاوەن مال لە دەنگی هەتیووە بە ئاگا هات و هات سەیری کرد شتیکی وایە. وتی: چۆن ئەبێ لەو دالانی حەوشە مناشتی واکری؟ هەر درێزە دا بەقسە و نەبیربەووە. وا دیاربوو هەتیووە لەمە توورە بوو و پیتی ناخۆش بوو وتی: «مردووت مرئ! چیه ناییریتەووە؟ تۆیش وەرە لەناو دالانی ئیمەدا ئەوێندە بەدە هەتا چاوت دەردیت».

- شیخ قادری سیامەنسور بە شیخ حەبیبی تالەبانی ئەلێ - کە هەردووکیان خەزم بوون: بیستوومە هەر کەس هەتیویک واکری لە رۆژی قیامەتا هەتیووە کە سواری سەر شانی ئەبێ. شیخ حەبیبیش ئەلێ: «بەخوا شیخ قادرا! هەموو کەسێکم پێ هەلئەگیری بەلام تۆم پێ هەلئەگیری».

- کاک مەسعوود مەحمەد گێرایەووە وتی:

ئەوا لە بەغدا لە جیگایەکی دانیشتیوین، کتوێر لە واکەدا عەبدولرەحمان نوورجان هات و قسە لە گەران بە ترمییل کرا لەناو شاردا. عەبدولرەحمان وتی: وەللا بابم من ئەم دوو لاقانەمانگی چوار دینارم بۆ دەگیریتەووە. عەبدولسەمەد حاجی مەحمەد هەلئەبەووە وتی: «ئەگەر دوو لاقی کەت ببوایە مانگی هەشت دینارت لۆ دەگەرایەووە».

- دیسان هەر ئەو بۆی گێرایەووە وتی:

هەر لە بەغدا لە جیگایەکی زۆر جەنجال دەرجووبین، دەستەبەک لە دزەبەکانیش هەر لەو شوێنە دەرجوون و روویان کردە ئیمە: وتیان: بەکوو لەو قەرەبالغەیی! سەگ ساحبی خۆی نانا سیتەووە. خیرا سەمەد وتی: «ئەی کوو ئیووە ئیمەتان ناسیەووە؟»

- حەسەن بەگی عەلی بەگی جاف بۆی گێرایەووە وتی: لەخەمەتی سەید ئەحمەدی خانەقادا دانیشتیوین. شیخ عەلانەدینی بیارە هەموو دەم سکی ژانی ئەکردو «ووەتەبا» (فەتق)یشی هەبوو. سەید فەرمووی ئەو سک ژان کردنی رەنگ بێ زیاتری لەبەر وەتەباکە

بئ. وتی: منیش وتم ئاخۆ جه‌نابی سه‌ید ئه‌و وه‌ته‌بابه‌ له‌ کام لای بیته؟ ئه‌ویش وتی: «چووزانم چه‌سه‌ن به‌گ خۆ ده‌ستم به‌گونیه‌وه‌ نییه‌».

- پیاویک هه‌بوو له‌ «سنه‌» مه‌لولوی ناوبوو؛ نه‌خۆش ئه‌که‌وئ ئه‌چینه‌ لای چه‌کیم برایم. چه‌کیم برایم پسوله‌ی بۆ ئه‌نووسئ بۆ لای سه‌ی شه‌ریفی ده‌وا فرۆش بۆ ده‌رمان. مه‌ولوو ئه‌چئ ده‌رمانه‌که‌ ئه‌کری به‌لام ناخوا. پاشان ئه‌چینه‌وه‌ بۆ لای چه‌کیم برایم و ئه‌لئ چاک نه‌بوومه‌ته‌وه‌. ئه‌ویش ئه‌لئ: ده‌رمانه‌که‌ت خوارد؟ ئه‌لئ نه‌.. ئه‌لئ سه‌ندیشت؟ ئه‌لئ: به‌لئ. ئه‌لئ: ئه‌ی بۆچ نه‌تخوارد؟ ئه‌لئ: «چه‌کیم برایم تۆ پوولت خه‌رج کردگه‌ تا بووگی به‌م چه‌کیمه‌، ئه‌شئ زنه‌گانی بکه‌ی. ئاغه‌ی سه‌ی شه‌ریفی ده‌وا فرۆشیش پوولی سه‌رف کردگه‌ تا بووگه‌ به‌و ده‌وا فرۆشه‌ ئه‌ویچ ئه‌شئ زنه‌گانی بکات. منیچ پوولم داگه‌ به‌ ده‌واکه‌و نه‌مخواردگه‌ گه‌ره‌که‌م به‌یتیم و زنه‌گانی بکه‌م».

- ئه‌حه‌ی سه‌رزله‌ هه‌بوو (هه‌ر له‌راسته‌یشدا سه‌ری زله‌ بوو) ئه‌چینه‌ بازاری کلاو فرۆشه‌کان له‌ سلیمانی و ئه‌چینه‌ به‌ر دوکانی کابرایه‌ک له‌ویدا کلاویکی به‌ئه‌ندازه‌ی سه‌ری خۆی به‌ هه‌ر جوړ بی ده‌ست ئه‌که‌وئ، به‌لام له‌نرخه‌که‌یا له‌گه‌ل کابرای دوکانداردا ری ناکه‌ون. کابرا پیتی ئه‌لئ: برام مه‌رۆ کلاویکی وا زلت له‌م بازاره‌دا ده‌ست ناکه‌وئ. ئه‌حه‌ش ئه‌لئ: «برام راست ئه‌که‌ی به‌لام تۆیش به‌مه‌ری، چونکه‌ پیاویکی تری وا سه‌رزله‌ له‌م بازاره‌دا ده‌ست ناکه‌وئ».

- له‌ سلیمانی ئه‌حه‌دی عه‌زیزاغا و میرزامارف زۆرتر پیکه‌وه‌ ئه‌گه‌ران. رۆژیک ئه‌حه‌دی عه‌زیزاغا و حاجیاغا له‌ دوکانه‌که‌ی چه‌مه‌سه‌عیدی خه‌یات پیکه‌وه‌ دانیشتون، میرزا مارف به‌ته‌نیا به‌به‌ر دوکانه‌که‌دا تی ئه‌په‌ری. حاجیاغا ئه‌لئ: «له‌جسنتی هه‌ر دووکتان بم!» ئه‌حه‌دی عه‌زیزاغا هه‌له‌ئده‌اتی خیرا ئه‌لئ: «له‌جسنتی هه‌ر سیکیان به‌رم!» حاجیاغا ئه‌لئ: سییه‌مه‌که‌ کێیه‌؟ ئه‌حه‌دی عه‌زیزاغا ئه‌لئ: «دوو مه‌که‌م پئ بلی تا سییه‌مه‌که‌ت پئ بلیتم».

- مه‌لاسمایی کانیسکان وه‌عه‌زی ئه‌دا ئه‌یوت: هه‌ر که‌س سواری هه‌تیویک بوو بئ ئه‌بئ له‌ رۆژی قیامه‌تا ئه‌و کابرایه‌ هه‌تیوه‌که‌ بخاته‌ سه‌رشانی و له‌و ده‌شتی مه‌حه‌شه‌ره‌دا بیگیپری.

«عەبەخەیات» ھەبوو لە کۆرە کەدا ھاواری کرد وتی: ئای مالی ویرانم! من ئەبێ ئەو پڕۆزە ھەتیو ھەلبێگرم! ئەم ھەموو ھەم لە کۆی پێ ھەلئەگێری؟ مەلاسمایل ھەر لە ناو ھەندی وەعزە کەدا ھەلیدایەو وتی: «خەمت نەبێ ھی وا ش ھەبە تۆ ھەلبێگری و ئەو ئەرکەت لە کۆل بخا».

- سە ی حسەین ھەبوو خەلکی سنە و کوێر بوو. ھەر کوێری زکماک بوو، ئیشی ھەر گەرا ن بوو بە ولاتانا. پڕۆژیک لەو ولاتی موکریانە مەلایەک لێ ئەپرسی ناغە ی سە ی حسین! لە کتیبیا ئەفەر مووی ئەگەر خوا نەعمە تیکێ لە یە کینک وەر گرتەو ھە لە باتی ئەو ھە نەعمە تیکێ تری ئەداتی؛ خوا کە نەعمە تی چاوی لە تۆ وەر گرتو تەو ھە کوێری کردووی چیتری پیتی داوی؟ سە ی حسین ئەلێ: «جەنابی مامۆستا چ نەعمە تیک لەو ھە باشترە کە رووی جەنابت نایینم؟»

- حەمە ناغای حەمە عەلی ناغای مەنگور کوێرکی ھەبوو ئەو لقادری ناو بوو. ئەم ئەو لقادەرە منال بوو، زۆر لاسارو چە تون بوو، بە تایبە تی لە گەل دایکیا ھەر ھێچ بە گوێی نە ئە کرد. باوکی پیتی وت ناخر رۆلە چۆن ئەبێ بە گوێی دایکت نە کە ی؟ ئەویش ئەلێ: «بابە! خۆ دایکم ژنی من نییە بە گوێی بکەم».

- عەلی ئوفیک ھەبوو لە سلیمانی جاریک ئەچیتە لای حاجی برا یماغای خەفاف داوای چوار لیرە ی لێ ئەکا بە قەرز. حاجی برا یماغا ئەلێ: عەلی! من تۆ نانا سم تەنھا جاریک نەبێ لە دالانە کە ی مالی میرزاتە و فیتقا تۆم چاوی پێ کە و توو ھە. ئەمەش نایبیتە ھۆی ئەو ھە کە ئیستە من بێنم چوار لیرە بە دەم بە تۆ. عەلیش ئەلێ: «حاجی برا یماغا ناخر منیش بۆ یە داوای چوار لیرە لێ ئەکەم چونکە نامناسی؛ ئەگەر بماناسی چوار پوولیشم نادە ی تی». حاجی برا یماغا دەست ئەکا بە پینکە نین و ئیتر نازانم ئەنجامیان بە چی گە یشت.

- شیخ ماری قەرە داغی و مامۆستا مەلا کەریم لە بەغدادا سواری «پاس» ئەبن و بە تەنیش ت یە کەو ھە دائە نیشن. پاشان ژن و کچیکی زۆر سەر ئەکەون و بە پتو ھە رائەو ھە ستن. شیخ ماری ئە یەو ی مەلا کەریم بترسینی ئەلێ: مامۆستا وە لالا یە نجا فلسم نە دە ی تی ھە لئە ستەم بۆ ئەو کچیکی لە تەنیش تەو ھە دانیشی. ئەویش ئەلێ: «کاکە ماری سەد فلس ت ئە دە م ی و ھە ستە».

- ئیسحاقه جوو هه‌بوو له‌سلیمانی، رۆژیکێ مانگی ره‌مه‌زان له‌ نیوه‌رۆدا نه‌چی بۆ لای عزه‌تی فاته‌ له‌ ماله‌وه‌ سه‌یر نه‌کا عزه‌ت نان و که‌باب نه‌خوا. نه‌ویش به‌یئ قسه‌ دانه‌نیشی و له‌ گه‌لیا ده‌ست نه‌کا به‌نان و که‌باب خواردن. عزه‌ت نه‌لی: گۆشتی نه‌م که‌بابه‌ مووسلمان سه‌ری بریوه‌ تو چۆن لێی نه‌خۆی؟ ئیسحاقیش نه‌لی: «عزه‌ت نه‌فه‌ندی له‌جوویشا جووی وه‌کوو من هه‌یه‌؛ وه‌کوو له‌ مووسلمانا مووسلمانی وه‌کوو جه‌نایبشت هه‌یه‌».

- له‌به‌غدا به‌ «دانا»ی کورم وت با بچین باولیک نه‌کرم و تو بیهینه‌وه‌ بۆمال. زۆر گه‌وره‌ بوو خۆیشم لێی په‌شیمان بوومه‌وه‌. له‌ پاشا وتم دانا نه‌مه‌ چی لێکه‌ین؟ وتی: «بابه‌! چی لێ بکه‌ین؟ من بخه‌ره‌ ناویه‌وه‌ خۆت هه‌لیبگره‌ تا نه‌چینه‌وه‌ بۆماله‌وه‌».

- مه‌لاجه‌میلی رۆژبه‌یانی نه‌میر گه‌یراه‌وه‌ وتی:

له‌تاران له‌کتیبه‌خانه‌یه‌ک له‌سه‌ر کورسیه‌ک دانیشتیبوو میزیک له‌به‌ر ده‌میا بوو. عه‌ینه‌کیکی کردبووه‌ چاوی. عه‌ینه‌که‌که‌ هاتبووه‌ سه‌ر لووتی، کتیبیکێ به‌ده‌سته‌وه‌ بوو خۆی خستبوو به‌ شتا سه‌یری کتیبه‌که‌ی نه‌کرد. به‌رانبه‌ر به‌و له‌و به‌ری میزه‌که‌وه‌ دووکیج دانیشتیبوون. نه‌وانیش کتیبیان نه‌خوینده‌وه‌. یه‌کێ له‌ که‌چه‌کان نه‌و دیمه‌نه‌ی مه‌لاجه‌میلی پیتی سه‌یر نه‌بی به‌و عه‌ینه‌که‌و به‌و دانیشتنه‌ی، نه‌لی: مامۆستا نه‌وه‌ بۆچ عه‌ینه‌که‌که‌ت هاتووه‌ ته‌ سه‌رلووتت و واشت نه‌خوینتیه‌وه‌؟ نه‌ویش نه‌لی: «کچم نه‌وه‌ به‌عه‌ینه‌که‌که‌ سه‌یری کتیبه‌که‌ نه‌که‌م و به‌یئ عه‌ینه‌که‌که‌ش سه‌یری ئیوه‌ نه‌که‌م».

- به‌ربه‌ره‌کانی و یه‌ک نه‌ویستنی شیخ ره‌زای تاله‌بانی و شوکری فه‌زلی له‌سه‌رده‌می خۆیا ده‌نگی دا‌بووه‌وه‌. رۆژیک شیخ ره‌زا نه‌یه‌وی پلاریکی ته‌نگه‌به‌ر بگریته‌ شوکری فه‌زلی نه‌لی: «میرزا شوکری! به‌راستی باوو باپیرو نه‌ژادی تو بوون به‌نه‌نگ و عار به‌سه‌ر تووه‌».

شوگری فه‌زلیش نه‌لی: «به‌راستی شیخ ره‌زا تۆش بووی به‌عه‌یب و عار به‌سه‌ر نه‌ژاد و باوو باپیرته‌وه‌». شیخ ره‌زا ئیتر هه‌یچی بێ ناوتری.

- خاله‌هاشم هه‌بوو له‌سلیمانی له‌گه‌ل شیخ بابه‌عه‌لیدا سه‌رو سه‌ودایه‌کیان هه‌بوو. خاله‌هاشم به‌قال بوو، به‌شهو و به‌رۆژ خه‌ریک بوو؛ هه‌یج پشووێ نه‌ه‌دا. رۆژیک له‌سه‌ر چه‌وزی مزگه‌وته‌که‌ تری نه‌شۆرده‌وه‌. شیخ بابه‌عه‌لی لێی پرسی هاشم نه‌وه‌ چی نه‌که‌ی؟

هاشمیش زۆر وەرەس بووبوو، وتی قوربان چووزانم ئەمە پەنجاسالە ئیش ئەکەم ئەم مەشکە رەشە ئەبخوا هەر تیر ناخواو و زیاتر داوام لێ ئەکا (مەبەستی بە مەشکەرەش سک بوو).

شیخ بابەعەلێش وتی: «جا وەرە تۆش تۆلە لێ بکەرەو؛ بێنە ماوێهەک تۆ ئیش مەکە با ئەو کاربکاو ئەمجا تۆ ببخۆ».

- پیاویک هەبوو قادری ناو بوو؛ رۆژیک ئەچیتە لای کویخا حەوێزی شاخەبیسکە - کەخزمیشی بوو- ئەلێ کویخا تا ئیستە ئەوەتە دوو ژنیشم هیناوە کەچی هیچ منالیکم نابێ، نازانم چی بکەم؟ ئەویش: ئەلێ: «ئەمجا بچۆ ژنیکی ئاوس بێنە».

- کورپیک لەو سەرە تەماع ئەکا لەنەنکیکی خۆی (دایکی باوکی) و ئەچیتە سکی، لەو کاتەدا باوکی دێ بەسەرا. کە ئەوە ئەبێنی هاوار ئەکا هەمی هەتیوێ زۆلە ئەوە چی ئەکەمی؟ کورپەش بەدەم ئیشەوێ لایەکی لێ ئەکاتەوێ ئەلێ: «باوێ تۆ ئەمە چل سالە دایکی من ئەگیت هیچ دەنگ ناکەم، من جارێک دایکی تۆم گا کردت بەم هەرایە».

- مەلاعوسمانی کورپی مەلاسالحی کۆزەپانکە رۆژیک لەژووری دەرسا - پۆلی شەشی سانهوێ - قوتابێک لێی ئەپرسی: مامۆستا مارە بەجاش چۆن ئەکری؟ ئەویش بەبێ وەستان ئەلێ: «بچو لەدایکت بپرسە».

- سەمی محەمەدی «هەویە» پیاویکی لەخوا ترس و خەلوێت نشین بوو. چلەخانەیهکی هەبوو، جار جار ئەچوو لەوێ چلەمی ئەکیشا. جارێک ئەچیتە ئەو چلەخانەیه بۆ چلەکیشان، پیرەژنیکی لە ئاواپیه کەدا هەموو جار ئەچوو کونیک لەچلەخانە کەدا بوو سەری ئەنا بەکونە کەوێ ئەبوت: سەبی گیان! هیچت ناوێ بۆت بێنم؟ ئەویش ئەبوت نامەوێ. چەند جارێک ئەم پیرەژنە ئەم هاتوچوێ کرد، لە ئاخرا سەمی محەمەد وتی: بەلێ ئەمەوێ. پیرەژنە پێی خۆش بوو، وتی: چیت ئەوێ بەقوربانت بوونە؟ وتی: «ئەمەوێ دوو بەردو نەختی قورم بۆ بێنی ئەم کونە بگرم با ئیتیر ئەوەندە تۆ نەبەیتە سەرم».

- حاجی حەمەمینی سیساوا گێنرایەوێ وتی:

مەلامەجید هەبوو لە سیساوا پیرەژێنیکیش لەوێ بوو باجی مەیرەمی ناو بوو. رۆژێک باجی مەیرەم سەری رێ بە مەلامەجید ئەگرێ، پیتی ئەلێ: مامۆستا! ئەو قورە که خوا ئادەمی لێی دروست کرد کای تیدا هەبوو یان نە؟ مەلامەجیدیش تۆزێ ئەقلەکه‌ی تەواو نەبوو، هەر دەست بۆ ناو لنگی باجی مەیرەم درێژ ئەکاو ئەلێ: «پیرەژنە ئەگەر کای تیدا بوایە ئەو قەلشە چی ئەکرد لەویدا؟»

- مەولەوی تافی گەنجی ئەبێ [ئەروا] بۆ ئەو بەری سیروان. پیاویکی قەواله‌یی پشته‌که‌وایه‌کی ئەداتێ. ژنی پیاوه‌که‌ش ئاسەرەکه‌ی ئەداتێ، ئەیکا بەکه‌واو لەبەری ئەکا. رۆژێک کۆری کابرای قەواله‌یی تووشی مەولەوی ئەبێ، دەست ئەدا لەکه‌واکه‌ی و ئەلێ: «ئەمەوێ یه‌کیک لەمە بکه‌م». مەولەویش ئەلێ: «لەپشته‌که‌ی که‌ هی باوکتە، یا لەبەرەکه‌ی که‌ هی دایکتە؟»

- شیخ عارفی تاله‌بانی وتی ئەورە حمان قەرگه‌یی بۆی گێرامه‌وه‌ وتی: ئەوا رۆژێک سەیرم کرد دوو منال لە سلیمانی لە مه‌یدانه‌که‌ وه‌کوو شه‌ره‌ دهنوکیان بێ و بوو. بەلایانه‌وه‌ راوه‌ستام سەیرم کردن، یه‌کیکیان ده‌سته‌به‌ره‌یه‌ک کولێره‌ی به‌سەر سەر وه‌ بوو ئەیفروشت. ئەویکه‌یان تۆزی ئەم دیوو ئەو دیوی کردو وتی: ئەمه‌ که‌ی نانه‌؟ مه‌گەر که‌ری کۆری که‌ر بیکری. کۆره‌ی خاوه‌ن نان به‌بێ وه‌ستان هاته‌ قسه‌و وتی: «پاست ئەکه‌ی ئێسته‌ باوکت دوو هۆقه‌ی لێ کریم».

- له‌ سەر ده‌می «محمدابن رسول» دا یه‌کیک له‌ «مبشر» ه‌گه‌وره‌کانی ئەوروپا له‌ژیر ناوی بازرگانیدا ریتی ئەکه‌وێته‌ سابلاخ؛ به‌لام له‌ پالیا خه‌ریکی پروپاگانده‌ ئەبێ بۆ ئایینی گاوری. ئەچه‌یته‌ لای ئیبن ره‌سول (واته‌ ره‌سوولی زه‌کی) ئەلێ: «مه‌لا ئایا خوا ئەتوانی ئەم شاره‌ له‌ناو هیلکه‌ی فیرنه‌ گوله‌یه‌کدا پیشان بدا به‌بێ ئەوه‌ هیچی لیکه‌م کاته‌وه‌؟» مه‌لا ئەلێ: به‌لێ زیاتریش ئەکا. ئەلێ: چۆن؟ ئەلێ: «نایینی چاوی تۆ له‌ هیلکه‌ی فیرنه‌گوله‌ بچووکتريشه‌ که‌چی ئەم هه‌موو کیوو ده‌شت و دارو ده‌وه‌نه‌ی تیدا یه‌. به‌بێ ئەوه‌ هیج جیاییک له‌گه‌وره‌و بچووکیدا له‌به‌ینی ئەوان و ئەسله‌که‌دا هه‌بێ؟»

گەنجی درەخشان

- مەلاعومەری چۆمەزەردە لە گێرپایەو وەتی:

مام وەسمانی سەیلەک بۆی گێرپامەو وەتی گرانیه کەوی پێشووە ئەوی پێی بلێن زادی خودای دەست ناکەوئ بەتەواوی دنیا قات و قەرە. وراتی دزەیی هیچی لئ نییە. هەندۆی قرۆش و مەتالیکمان هەیه لەمالەو بە وەزن گران و قەبە، بەلام بەقیمەت سووکە. بەدایکی مندارانم گۆت لۆم بییە ئەچم بزانی لەو وراتی کۆیە دەستی ئیککی پێ نابرم بەرکۆو شتیکی لئ بستینم ئەم زستانەوی پێو بەرینە سەر. لوی هینا پر بەدەستەسریک ئەبوو قورس بوو بەرام نرخی کەوی هیچ نەبوو.

پارەم خستە باخەرم و چووم لۆ وراتی کۆیە. «چێرو گۆلک» یکم پێی کپی و هەندیکیشی مایەو خستە باخەرم. چێرو گۆلکم وەپێش خۆم داو گەرپامەو تا کەوتە ناو دزەبیان. گەیشتمە نزیککی گوندی «قازی خان» شەوم بەسەردا هات و دنیاش زستانە؛ باران وەکوو کوندەوی سەر بەرەوژیر دیتە خوارەو. هیندەش ساردە تف هەردەوی بەئاسماندا ئەیبەستی، هیشکایی بیت و لە لەشما نەمایە. دەستی دزەبیش میوان داناکن، خۆ قازیخانە لە هەموو خراپتر.

چارم نەما پوووم کردە گوندی ئەچم لۆ هەر ماری بەخۆم و بەچێرەکەو دەرم دەکن، هەم خۆم و هەم چێرو گۆلکەو وەختە بمرین لەسەرمانا. لەگوندەکەدا مار نەما نەچم تەنیا ماری «مەلا» نەبی؛ کەس داینەکردم. ئەمجا بەناچاری بەخۆم و بەچێرەو پوووم کردە ماری مەلا. هیندەم زانی مەلاژن دەرپەری و دەستیکی گرت بەم لای دەرگا کەو و دەستیکی بەو لاو، وەتی کابرا بگەرپووە جێمان نییە. منیش ئیتر دەرەتانم نەمایە، چێرو گۆلکم بەدار گرت و دامەپێش و گۆیم بەژنە نەداو دەستم کرد بەجینیوان و هەر ئەریم گوو بەگۆری، ئەوا هەر پووو و پێشیشەو ئەرۆم وەکوو ئەو کەژنە لە گەر منی نەبی.

وەتی کابرا ئەو جینیو بەکن ئەدەوی؟ وتم بەو گۆر بەگۆرە کە منی تووشی ئەم حەزبەتە کرد. لای وابوو مەلا لەدنیا دا قاتە تەنھا مەلای قازی خانە نەبی. ژنە توژی شل بوو وەتی: لۆ، چ بوو؟ وتم ئەو کابرا لە وراتی کۆیە مردیە ئەم چێرو گۆلکەوی کردیە بە ئیسقات لۆ مەلای قازی خانە لای وایە مەلا لە دنیا پرایە بەم باران و قیامەتە منی تووشی ئەم حەزبەتە کردیە. ژنە کە گۆی لەم قسەبوو وەتی دەبایم تۆ لۆ دەنگ ناکەوی؟ بەر دەرکەوی بەردا وەتی

فەرموو، ئاخەر تو بەزەبیت بەخۆتا نایەتەووە ئەم بەستەزمانانەت لۆچ وا تووشی ئەم باران و سەرمایه کردییە؟

خیرا چیرۆگۆلکی دایەپیش و کردنیە تەویله‌ووە. مافووریکیشی لۆ من راخست، ئاگری کردەووە، چوو کەوێ و سەلتەبەکی تری مەلا هەبوو لەگەڵ کراس و دەریی، وتی جەلەکانت بگۆرە با ئەوانە ی خۆت هیشک کەمەووە. لەو لاشەووە کاو دەسکاوی هەویرو جۆ ئەبا لۆ چیرۆگۆلکە کە چونکە بە هی خۆیانی ئەزانی. مەلاش لە مار نییە هیشتا لەمزگەفت نەها تووتەووە. مەنجەریشی خستە سەر ئاگر لۆ شیوی.

پاش ئەمانە زۆری پێ نەچوو مەلاش هاتەووە. مەلاژن مەلای تینگەپاند کە ئەو خوا لیخۆشبوو کە ی کۆیە چیرۆگۆلکی بەئیسقات ناردیە لۆمان. مەلا بەم قسە یە برۆای نەکرد بەرام پیاویکی ئەرباب و خۆش بوو، وتم مەلا پیاوەتیت ببێ خۆم دامەزراندییە لیم تیک مەدە. مەلا دەستی کرد بە پیکەنین وتی جا بەیانی کوو رزگار ئەکە ی؟ وتم عسابی بەیانی لەسەر خۆم. بەرام مەلاش لە مەلاژن ئەترسا. مەلاژن لەبەر ئەووە کە چیرۆگۆلک بە هی خۆیان ئەزانی ئەوا هەر ئەچی بۆ لایان و ئاوو ئالیکیان لۆ دەبات.

ئەو شەووە مان رۆژ کردەووە بەیانی مەلاژن دیسان شیوی لێ نایەووە و شیومان خوارد. پاش ئەمە رووم کردە مەلاژن وتم مەلاژن ئەتو ئەرکت زۆرە با مامۆستا ژنیکی تر بینی هەم خزمەتی تو ئەکاوە هەم خزمەتی ماره کەش ئەکا. هەر ئەمەم وت مەلاژن گوتی: ئەووە چ دەریی، چ دەریی؟ مەلاش لەلاوە گوتی بابم واز بینیە من پارەم کوا؟ هەر خیرا دەستم کرد بەباخەرما ئەو قروش و مەتالیکەکان - کە مابونەووە لەبەر ئەووە لەناو دەستەسەر کە دا بوون بەچاوی زۆری ئەنواند بەرام هەموویت بخستایەتە سەریە ک سێ مەجیدی نەدەبون - دەرم هینا و فریم دایە بەردەستی مەلا وتم ئەووە پارە.

مەلاژن کە ئەمە ی دی بەتەواوی شیت بوو، پەلاماری دامی دەستە سەر پارە کە ی هەلگرت و خستییەووە باخەلمەووە. خیرا چوو چیرۆگۆلکە کە ی دەرکرد کردنیە دەره‌ووە هات وتی هەستە سەگی سەگباب گوو بەگۆری خۆت و ئەو گۆرەش کە ئەم چیرۆگۆلکە ی ناردیە لۆ ئیئە. هەستە ئەووە خۆت و ئەووە چیرۆگۆلکت. بەو شیخ کە ماره یە ک سەحاتی تر لەم ماره دانانیشیت.

ئێتر منیش هەستام خوا حافیژیم لە مامۆستا کردو چیرۆگۆلکی خۆم دایە پیش و هاتەووە. مەلاش بەدزیه‌ووە پێدەکەنی.

- میرزا مەرف بۆی گێرامەووە وتی:

لەسەر دەمی مەحموو پاشادا مەلایەکی پەری نوورانی لە هەلەبجە بوو، ئەم مەلایە تەلەقیشی چاک ئەکردهووە. خۆت ئەیزانی سێ تەلەقە کە بکەوێ بە جاش نەبێ چاک نابێتەووە. ئەم مەلایەش لەبەر ئەوە ئیشی موسلمانان پەکی نەکەوێ و شەرعیشت پێگا بەدا پیاویکی خەلکی ئەو سەرشیووە هەبوو «عەبە»ی ناو بوو، راگیری کردبوو بۆ ئەوە ئەگەر جارێک تەلەقیکیان هێنایە لای و بە جاشیش نەبێ چاک نابێتەووە، «عەبە» بێی بە جاش و نکاح دروست بێتەووە. عەبەیش بەو پارەیه کە لە جاشیەووە دەستی ئەکەوت ئەژیاو ئەوا ئەو تیریش هەیه ئیتر بەرەحەنی بۆ خۆی قاچی راکیشا بوو.

دیسان لە گەل ئەمەشا کە شەرع رێگای داو، وەکوو خۆت ئەیزانی نەکا برای جاش پیتی خۆشە بە ئاشکرا ئەم جاشییە بکاو وەنەکا برای تەلاق کەوتوویش ئەیهوێ ئەو ناو بەکەوێتە شویتنی کە پیتی بلین تەلەقی ژنەکی بەمارە بە جاش چاک کردۆتەووە، بە کورتی ئەمە بۆ هەر دوو لایان عەبە.

پیاویک هەبوو «حەمە ی بارام» یان پیتی ئەوت. پیاویکی کەلە پیاوو ناسراو بوو، هاتبوو بە سەریا سێ تەلەقی خواردبوو. هەر چەندە ئەم لاو ئەولای کرد تەلاق چاک نەبوو، وەتیان باوکم بەخوا بەمارە بە جاش نەبێ چاک نابێتەووە. حەمەوتی: من ئیشی وا چۆن ئەکەم؟ مەگەر پەرووی خۆم رەشکەم و ولاتی هەلەبجە بەجێ بێلم. و تیان برا ئەمە شەرع رێگە ی داو، تو لەم ژنەت سێ چوار منالی وردت هەیه، بۆ مالی خۆت کاول و منالە کانت دەربەدەر ئەکە ی؟ وتی مالم کاول ئەبێ و منالم دەربەدەر ئەبێ قیروسیا من ئەم پەرۆوە نادروم بەسەر شانی خۆما.

هەر چەند لە گەلی خەریک بون کەلکی نەبوو. ئینجا خزمان چوونە بن دەستی ژنە کە یەووە کە لەبەر ئەوە مالهەکی لێ تیک نەچێ و منالەکانی دەربەدەر نەبن بێتێ میرد بکا بە «عەبە» و پاشان تەلەقی بەدا پاش عەبە، حەمە ماری بکاتەووە. بەلام ئەم ئیشە نابێ حەمە پیتی بزانی. ژنەو خزمەکانی چون بۆ لای «مەلامۆن» کارەساتە کە یان تیگە یاندو پێیان وت: کە ئەم قسە یە بلاو نەکاتەووە لە ئاخرا کە ماری کردەووە لە حەمە، پیتی بلێت شەرع رێگە ی داو کە ماری بکاتەووە. لەناو خەلکیشا و تیان مەلامۆن ماری ژنەکی کردووە لە حەمە ئیتر کەس قسە ناکا. ئەلێن دیارە مەلامۆن رێگایەکی شەرعی بەبێ ماری بە جاش دیووەتەووە.

ژنە ماری کرا لە عەبە، لە گەل ماری کردنا دە مەجیدی خۆیشی وەرگرت و چوو بەرەدە. پاشان تەلەقی دا. «عەدە»ی ئەمیش بەسەرچوو، مەلامۆن ناردی بە شوین حەمەدا کە

«قیل» یکم بۆ دۆزیوه تهوه ژنه که‌ی خۆی لئی ماره ئه که مه‌وه. همه‌ش ئه‌مه‌ی زۆر یی خۆش بوو، چووو ژنی لئی ماره کرایه‌وه به‌لام هیچ به‌کاره‌سات نازانی. له‌ناو خه‌لکیشا بلاو بۆ ته‌وه که همه‌سێ ته‌لاقه‌ی خواردوه و هیچ مه‌لایه‌ک بۆی چاک ناکریته‌وه، که‌چی ئیسته‌وا همه‌ ژنه‌که‌ی هیناوه‌ته‌وه. لیبیان ئه‌پرسی چۆن هیناوه‌ته‌وه؟ ئه‌ویش ئه‌یوت مه‌لامۆن فتوای بۆ ده‌رکردووم و ئه‌و بۆی چاک کردوومه‌ته‌وه. ئه‌و هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ی خۆی سوور بوو وه‌ به‌راستی‌شی ئه‌زانای که مه‌لامۆن «قیل» ی بۆ دۆزیوه‌ته‌وه. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا خۆی زۆر هه‌له‌کیشا که ژنه‌که‌ی به‌ی ماره به‌جاش هیناوه‌ته‌وه.

له‌ئاخرا پیبیان وت مردووت مرئ! تو له‌کوی نووستوی؟ ژنه‌که‌تیبان به‌ماره به‌جاش بۆ هیناویته‌وه و جاشه‌که‌ش «عه‌به» بووه. ئه‌م باس و خواسه هه‌موو که‌س پینی زانیوه ته‌نها خۆت نه‌بێ. وتی: کوره نابێ شتی وا؟ وتیبان به‌رئ وه‌للا راست وایه. همه‌ ده‌ستیکی که‌وته پینشو ده‌ستیکی که‌وته پاش. تازه چیبکاو ئیش له‌ئیش ترازاوه، ئه‌گه‌ر بار ئه‌کا بۆی ناکرئ، ئه‌گه‌ر ئه‌مینیته‌وه به‌چ روویه‌که‌وه له‌ولاتی هه‌له‌بجه به‌مینیته‌وه. که‌وته سه‌ر ئه‌وه که تو له‌ی خۆی به‌ستینیته‌وه.

ماوه‌یه‌ک له‌م فیکره‌دا بوو له‌ئه‌نجاما هاته سه‌ر ئه‌وه که‌خۆی بکا به‌ژنیکی سێ ته‌لاق دراوو ماره بکرئ له‌عه‌به. هینای ئه‌م قسه‌یه‌ی له‌لای چوارکه‌س له‌خزمه‌کانی خۆی درکان و ته‌میشی کردن که که‌س به‌م ئیشه نه‌زانئ.

هه‌ستا جلی ژنانه‌ی له‌به‌ر کردو ریش و سمیلی خۆی لووس لووس تاشی و چار شیویکی دا به‌سه‌ریاو ده‌نگی خۆی گۆرئ. یه‌کن له‌و پیاوانه که‌قسه‌ی له‌گه‌لیان کردبوو، کردی به‌میردی خۆی و پیتش خۆیدا چوون بۆ لای مه‌لامۆن. کابرا وتی ئه‌مه ژنه‌وه سێ ته‌لاقه‌م خواردوه و ئه‌بێ چاریکمان بکه‌ی؟ منالدارین با سه‌رمان لئی تیک نه‌چئ. مه‌لامۆن وتی: باوکم هیچ چاریک نییه مه‌گه‌ر «تخلیل» نه‌بێ. کابرا وتی قوربان ته‌خلیل چیه‌؟. وتی: باوکم ته‌خلیل ئه‌وه‌یه که ئه‌م ژنه‌ی تو ئه‌بێ له‌یه‌کینیکه ماره بکرئ و پاشان ته‌لاقی ب‌داو ئه‌مجا تو بیهینیته‌وه. کابرا وتی جا مامۆستا ئه‌مه ماره به‌جاشی یی ئه‌لین من چۆن شتی وا ئه‌که‌م؟ مه‌لامۆن وتی: ده‌سا باوکم به‌خوا له‌مه زیاتر ریگا نییه.

کابرا توژی خۆی باداو ده‌ستی کرد به‌منجر کردن، له‌پاشا رووی کرده ژنه درۆژنه‌که‌ی و وتی تو چی ئه‌لتی؟ ژنه‌ش به‌نهرمیکه‌وه وتی: که‌یفی خۆته. ئه‌مجا پیاوه وتی: باشه مامۆستا به‌لام که‌س یی نه‌زانئ. مامۆستاش وتی: من پیاویک له‌لای خۆم هه‌یه هه‌ر ئه‌م ئیشه شه‌رعیانه ئه‌کاو که‌شیش نازانی.

ئەمجا كەوتە ئىوارى «عەبە» يان هینا ژنەى لى ماره كردد دە مەجیدیشیان دایە، هاتە دەرهوہ هەر ئەو شەوہ پەردە دروست كرا. ژنە چووہ ژوورەوہ پاش بەینىك «عەبە» یش چوو بۆ لای. عەبە دەربى و مەرىپى داکەندو خۆى ساز كرددو چوو بەلای ژنەوہ.

لەناكاو ژنە چارشىو بەسەرى كۆنە حەمە، چارشىوى فرى دا و بەخۆى و بەحەیتە بۆرىەوہ پەرىە كۆلى عەبە. عەبە بە تەواوى حەپەساو دەستى كردد بە هاوار كردد بۆ خاترى خوا بەمگەنى ئەمە ژن نىبە دەعبایە سوارم بووہ. حەمەش بەهیزەو كەلەپىاوە جوولەى لى برىوہ، دەرگاش لە ژوورەوہ داخراوہ، تا خەلك فرىا كەوتن ئەم بوو بەزاوا. وتى: كەرانباوگاو ئاوا حەقت لى ئەكەمەوہ، ئەمجا بەحەمەى راستەقینەو كىرى گواویەوہ لەپەردە هاتە دەرهوہو خۆى پىشانى خەلكەكە ئەدا.

- حاجى مەحموى ياروہىسى جاف ھەبوو كە لە ھۆزى ياروہىسى و لەسەردەمى مەحموو پاشادا بوو. ئەم حاجى مەحمووہ پىاویكى دەولەمەندو بەمەر و مالات بوو، گەلى كەسى لەبەر دەستا بوو كە كرددبونى بەشوانكارەو مالاتى ئەدانى بۆ كوستان. ھەر چەندە لە گەلىان ئەكەوتە حەساو كردد بەجۆرى خۆيان پىشان ئەدا كە زۆر فەقىر و كەو گىلو كەن بەلام بۆ مال خواردنەكەى ئەم زۆر وریا و زت و زىندوو بون؛ ئەمىش ھىچ چارى نەئەما پىتى ئەوتن: «ھەى بۆ خۆتان ئاقلانەو بۆ من كەرانە».

- لەو سەرە پىاویك ھەبوو «سەمسام» ى ناوبوو. ئەم سەمسامە ناوبانگى پالەوانى و ئازایەتى بە ھەموو ولاتا بلاو بوو بووہ. پىاویكى تر ھەبوو «قەیتەران» ى ناوبوو، ئەمىش ھەر بەمجۆرە ناوبانگى پالەوانى ھەبوو. رۆژىك قەیتەران ئەچى بۆ لای سەمسام پىتى ئەلى من ئەمە قەبوول ناکەم كە من خۆم بەیەكە پالەوان ئەزانم و كەچى تۆیش ناوبانگى پالەوانى دەرنەكەى؟ یا من یا تو. ئىستە من بۆ ئەوہ ھاتووم پىكەوہ لە كۆرىكى گەورەدا زۆران بگرین یا من تو ئەدەم بەعەرزىا یا تو من ئەدەى بەعەرزىا، ئەو وەختە پالەوانى بۆ یەككىمان ساغ ئەبیتەوہ ئەگەینا من ئەمەى ئىستا قەبوول ناکەم.

سەمسامىش ئەلى ئىستا بەخىر بى قسەكەت باشە؛ بەلام تۆ لە رىگاوە ھاتووى ئىستە دانىشەو پشویەك بەدو نانىك بخۆ پاشان چۆن ئەلى و ئەكەین. قەیتەران دانەنىش و پاش حەسانەوہ سەمسام پىتى ئەلى: برام ئىستە كۆرۆ خەلكى بى ناوى وەرە تۆ پەنجەبەك بخەرە دەمى من و منىش پەنجەبەك ئەخەمە دەمى تۆ ھەر دوو كمان پەنجەبەى یەكترى

ئه‌گه‌زین کاممان زووتر هاوارمان لئ به‌رز بووه‌وه و وتمان «ئای» ئه‌وه ئه‌و که سه‌مان به‌زیوه‌و ئه‌و و تیرمان پاله‌وانتره.

به‌گه‌زینی په‌نجه‌ی یه‌کتر له‌وانه‌بوو په‌نجه‌یان بقرتی له‌ناکا و قه‌یته‌رانی وتی: «ئای» ئیتر په‌نجه‌ی یه‌کتریان به‌رداو سه‌مسام به‌پاله‌وانتر ده‌رچوو. به‌لان سه‌مسام وتی: «برای خۆم قه‌یته‌ران به‌راستی من گه‌یشتبووه‌ تینم له‌سه‌ر زارمه‌وه بوو که بلیم ئای که چی تو وتت، هه‌ر ئه‌و کاته تو نه‌تووتایه من ئه‌م وت.»

- سالیکی تازه ترموبیل داهاتبوو پیاویک له «سنه» کارگه‌یه‌کی ترموبیل خانه‌ی دانا بوو تا بیست شاگردیک له‌ویدا ئیشیان ده‌کرد. پتویستی به‌هیتیش هه‌بوو، به‌لام ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت.

روژیک کابرایه‌کی چه‌ولی سمیل بابر به‌ به‌ر کارگه‌دا تیه‌ری که‌چاوی به‌وانه‌که‌وت چووه‌ ژوووه‌ سه‌لامیکی کردو هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا وتی: ناشوکی نه‌بی وه‌ستایان قه‌دریان نه‌ماوه. وه‌ستای خاوه‌ن کارگه‌ که ئه‌م قسه‌یه‌ی بیست زانی که ئه‌م پیاوه‌ کسمیکی هه‌بووه‌ لئی قه‌وماوه. خیرا وتی: کورسیه‌کیان بۆ هینا کابرای داناو چای بۆ بانگ کردو ماریفه‌تیکێ زۆری له‌گه‌ل نواندو له‌دلی خۆیا وتی: وا دیاره ئه‌م پیاوه‌ ئه‌هلی ئه‌م سه‌نعه‌ته‌یه‌و خوا ناردوو به‌ با لیره ئیش بکا. رووی تیکردو وتی: وا بزانه‌ جه‌نایشتان وه‌ستان؟

کابرا دیسان هه‌ناسه‌یه‌کی تری هه‌لکیشا وتی: «ئه‌ری به‌خوا منیش به‌لای خۆمه‌وه وه‌ستا بووم». وتی: ئه‌گه‌ر زه‌حمه‌ت نه‌بی بفرموو بزانه‌ وه‌ستای چی بوون؟ ووتی: «چارووب به‌ند». وه‌ستای خاوه‌ن کارگه‌ ئه‌م کسمه‌ی نه‌بیستبوو وتی: قوربان چارووب به‌ند چیه‌و مه‌عنا‌ی چیه‌؟ ووتی: «قوربان یانی گه‌سک به‌ست. من وه‌ستای گه‌سک به‌ستن بووم». کابرا وتی: راسته‌ وه‌ستا قیمه‌تی نه‌ماوه‌ په‌لی گرتو کردیه‌ ده‌ره‌وه‌.

- حاجی برایماغای عه‌نبار نه‌خۆش ئه‌که‌وی ئه‌نیری بۆ سابلاخ حه‌کیمی بۆ بینن. حه‌کیم عه‌زرایه‌ک له‌ سابلاخ ئه‌بی ئه‌وی بۆ دینن. عه‌زرا دیته‌ دیوه‌خان خزمه‌تکاره‌ که ئه‌چینه‌ لای ئاغه‌ ئه‌لی: قوربان حه‌کیم عه‌زرا هاتوو هه‌یه‌وی بیته‌ خزمه‌تتان. ئاغه‌ش ئه‌لی: «رۆله به‌خوا ئیمپرو ئه‌مه‌وی که‌سم چاو پین نه‌که‌وی ناساغم، بچۆ پیتی بلئی ئاغه‌م ئیمپرو نه‌خۆشه له‌جیدا که‌وتوو ناتوانی بتبینن.»

- لەقسەى گۆئى ئاگردانى كوردانەىه ئەلى:

مەلىك هەىه خواردنى هەر گووه، پۆژىك فىكەر ئەكاتەوه ئەلى: ئەوه بۆچ من هەر گوو بخۆم؟ ئەوه قازە، ئەوه بازە، ئەوه بولبولى خۆش ئاوازه گوشت و گوول و شەلمە باخى ئەخۆن با منىش بچم وه كوو ئەوان بكەم و وه كوو ئەوان بخۆم.
ماوهىك ئەروا و ئەگەرى هىچى دەست ناكەوى لەبرسا لاکەى دى و لەوانەىه ها ئىستا ها تۆزىكى تر؛ بە ناچارى با ئەداتەوه سەر گوو خواردنەكە، جا هەر دەنووكى لى ئەدا و سەر بەرز ئەكاتەوه ئەلى: «يارەبى شوكر، ئەگەر ئەمەش نەبواىه من چىم بكردايه؟»

- جارىك دوو كابرأى كورد لەو كورده وارىه شەوىك ئەچن بۆ دزى ماله جوولەكەىه ك.
كە ئەچنە ژووره كەوه سەر ئەكەن جوولەكە چاوى ئەروانى پىئى ئەلىن: باوه حىزه ئەوه بەخەبەرى؟ ئەوىش ئەلى: نەوه لالا قوربان بەسەرى ئىوه نووستوم، ئەوه تافىه كەمان هەر واىه چاواقبن.

- لە دىي «بەسەن» يەكن لە ئاغەشەرەكانى ئەوى جووتيارىكى هەبوو، هەموو پۆژى ئەچوو بىانوىهكى بى ئەگرت دەستى ئەكرد بەجنىو پىندان و بەلىدانى. پۆژىك جووتيارەكە لىكى داىهه وتى: ئەمە حال نىه منى تىدام. لەدلى خۆيا داينا ئەگەر جارىكىكە ئاغەكە قسەى بى بلى ئەم دەست بكا بەلىدانى و هىچ سەرى لى نەكاتەوه. بەرىكەوت پۆژى دواىى لەسەر جووت بوو دىسان ئاغە هات و دەستى كەرد بە بۆلەبۆل و جنىودان. جووتيارم جووتياربوو هەر جووتەكەى بەرەللا كەرد و ئاغەى داىه بەر نەقىزه. هاوارى ئاغە ئەگەىشتە ئاسمان، ئەوه نەدى لىدا هەتا بەتەواوى پەل و پۆى لى براو نووزەى تىا نەما.

ئىواره جووتيار جووتەكەى بەرداو بەرهو مال بوهوه، ناو چەوانى گەژ كەرد دەستى كەرد بە بۆلەبۆل، ئاغەزەكەى لىي پەرسى بۆچى وا حىدزى؟ ئەوىش وتى: ئاغەم بى قەزا بى هەموو پۆژى دىت لىم ئەداو ئەمكوژى، بەتايىه تى ئىمرو بەنەقىزه ئەوه نەدى لى داوم هەموو لەشى شكاندووم. ژنەكە دلى پى ئەسووتى و ئەچى بەپىر مىردەكەىه وه پىئى ئەلى: ئەوه بۆچى تۆ ئەوه نەدە خرابى هەموو پۆژى ئەچى لەم رەنجبەرە هەزارە ئەدەى و ئىمرو بەنەقىزه هەموو لەشت شكاندووه؟

كابرأش لەتاو ژانى لەشى ئاگأى لەخۆ نىه بەلام بىزى ناىه بلى ئەو منى كووشتووه، ئەلى: «هەلبەت ئىشى چاك نەكا منىش لىي ئەدەم».

- وهختی خۆی که ئینگلیز تازه هاتوونه ولاتهوه کاپیتانیک له سلیمانی له گه‌ل موختاری گه‌ره که که‌دا ناسیاوی په‌یدا نه‌کا. ئینجا کابرای موختار به‌رقایی مالی کاپیتانی گرتبوو ههر کس بهاتایه بۆ دیدهنی شتیکی به‌تیل لێ وه‌رته‌گرت و نه‌وه‌خته نه‌چوووه لای کاپیتان ئیزنی بۆ وه‌رته‌گرت که به‌چینه ژووره‌وه.

ئاخری کاپیتان پینی زانی که‌نهم کابرایه بۆ خه‌لک ڤووته‌وه کردن هات و چووی نه‌کا وتی: نه‌گه‌ر هات ده‌ری که‌ن. هه‌رچهند خزمه‌تکاره‌کان پتییان وت باوکه‌م ئیتر مه‌یه کاپیتان پینی ناخۆشه نه‌وه به‌گویی نه‌ه‌کردن و هه‌ر نه‌چوو.

ڤوژیک له‌ده‌رگا چوووه ژووره‌وه کاپیتان ده‌ستی دایه دار حه‌یزه‌رانیک نه‌وه‌نده‌ی له‌ سه‌رو گویلاکی دا هه‌تا هیلاک بوو، وه به‌شعق له‌ده‌رگا که کردیه ده‌ره‌وه. ئینجا هه‌ندی کس که موختاریان نه‌ناسی و له‌به‌ر ده‌رگا بوون بۆ نه‌وه که نه‌زانن تیی هه‌لداوه پینه‌که‌نی و کلاوو جامانه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو نه‌یته‌کان و نه‌یوت: «نهم کاپیتانه پیاوی چاکه چهند یاری و گالته‌ی پینخۆشه».

- میچه‌رسۆن حاکمی سیاسی ئینگلیز بوو له‌سلیمانی. خۆت نه‌زانی ئینگلیزه‌کان خزمه‌تی سه‌گ زۆر نه‌که‌ن. میچه‌رسۆن سه‌گینکی هه‌بوو پیاوینکیشی لایبوو «عه‌به‌سه‌گ کوژ» یان پینی نه‌وت. نهم عه‌به‌یه خزمه‌تی سه‌گه‌که‌ی میچه‌ر سۆنی زۆر نه‌کرد. نه‌یه‌ینا به‌سابون و لڤکه نه‌یشۆردو شانه‌ی نه‌کرد؛ جیگای بۆ ڤانه‌خست و به‌ده‌ستی خۆی چیشته و گوشتی نه‌کرد به‌ده‌مه‌وه. میچه‌رسۆن چهند جاریک پینی وت: عه‌به‌! تو واز له‌م سه‌گه‌ بینه چونکه ئیوه موسلمانن، به‌لای ئیوه‌وه سه‌گ گلاوه جگه له‌وه‌ش نهمه هه‌ر پینچه‌وانه‌ی عاده‌تی نهم ولاته‌یه. هه‌رچهند نه‌وه وای پینی نه‌وت: نهم زیاتر خزمه‌تی نه‌کردو به‌نیازی خۆی به‌م ئیشه‌ی زیاتر خۆی نه‌برده پیشه‌وه. له‌ئاخرا ئیتر ڤوژیک میچه‌رسۆن له‌ وه‌زیا نه‌ما وتی: «عه‌به‌ واز له‌سه‌گه‌ که بینه به‌خوا به‌چینه قنگی سه‌گه‌ که‌شه‌وه نابی به‌ئینگلیز».

- پیاوینکی دراوستیمان هه‌بوو مودیری قه‌ره‌داغ بوو. له‌سه‌ر شکاتی خه‌لکه‌که ده‌ستیان له‌ئیش کیشا بووه هینابویانه سلیمانی؛ نه‌ویش بۆ نه‌وه ماوه‌یه که نه‌مینیته‌وه کاره‌که‌ریکی له‌ گه‌ل خۆی هینابوو بۆ نه‌وه چیشته و نانی بۆ بکا. مودیر کورپینکی هه‌بوو له‌مه‌که‌ته‌ب نه‌یخویند. له‌حه‌وشه‌که‌دا سه‌که‌تیه‌ک هه‌بوو، مودیر دنیا هاون بوو له‌سه‌ر سه‌که‌که‌

نه نووست. کاره که ره که شی له لای خوئی نهواند. په یزه یه که له سهربانی موبه که دانرابوو یه کیکیش له سهر بانی موبه که که وه بو سهربانی گوره دانرابوو. کوره که به شه و له سهر بانه به رزه که نه نووست.

شهویک کوره هله نهستی دپته خواره وه نه چپته جیگای کاره که ره که، نهویش هاوار نه کا ناغه نه وه کوره که ت هاتوته سهرم. ناغش پیاویکی زور دیندارو له خوا ترس بوو، له گهل هله نهستی دهست نه داته داریک و بوی دئی ته ماشا نه کا نه وه کوره سهری کردوته سهر سهرینی کچه تیوه که برخه برخه خوی له خو خستوه. باوکی نهیداته بهر دارو پای نه په رپتی نه لئی: «حدرامزاده ئیشت چیه هاتویته ئیره؟» کوره سویند نه خوا نه لئی: بابه به دهه م خه وه وه هاتووم. باوکی نه لئی: مردووت مرئ! تو قسه یه که بکه باوه رت پین بکری. له دوو سهربانه وه به دوو په یزه دا به دهه م خه وه وه هاتویته خواره وه ناخر چلون نه که وتی و ملت نه شکا؟

- علیه تور که هه بوو له سلیمانی وتی:

به چه ته به تی ریم که وته سیوه یل چومه دپه که بووم به میوانی پیره ژنیک. زور خرمه تی کردم؛ تاقه مریشکیکی هه بوو بوی سهر بریم و ده ر خواردی دام. له پاشا که لیمدا رویشتم زور شهرمه زاری بووم، وتم: «دایه تو خوت نه زانی من چه تم هیچ پاره و پولیکم نیه بتده می، له توله ی تم چاکیه ندا له گهل ت کردوم هه ر نه ونده نه توانم مه گهر سوارت بم». نهویش وتی: «ده چاکه به قوربانی حهریت بم! پاره بی حهرت دریز بی و خوا حه فوت بکا».

- ژنیک به ورگی زلیه وه له سهر گو یسه بانه یه که به بی ده رپی راوه ستابوو، وا دیار بوو سکی پر بوو. ده روزه که ریک به ویدا تپه پرئ و سهری به رز کرده وه جه نگلستانیکی له شوپته دواپراوه که ی ناغره ته که به رچاو که وت، وتی: خانم! چوار پاره م بدئ عهرزت نه که م تم سکه ت کوره یا کچ. خانم چوار پاره که ی دایه و کابرا وتی: خانم سکه که ت کوره. ژنه وتی: به چیدا نه زانی؟ وتی: «به و جوړه که تو له و سهره وه راوه ستا بووی من قه فی سمیله کانیم لیره وه چاو پیکه وت».

- کابرایه کی «داربه روه له» یی باری شووتی هینابوو بو سلیمانی بیفروشی. کابرایه کی شاری له قه راخ شار تووشی بوو لئی پرسی: تو خوا برا ریگای «ویلدهر» کامه یه؟ کابرای

خاوه‌ن شووتی ووتی: «باره‌کم شووتییه». ئه‌ویش وتی: من ریگای ویلده‌رت لانه‌پرسم. کابرا وتی: «برا! باره، گه‌وره‌شی تیا‌یه و بچووکیشی تیا‌یه».

کابرای شاری وتی: هه‌ی هه‌ی! دۆشاو به‌گونت، من چی یی ئه‌لیم و ئه‌و چی ئه‌لنی؟ وتی برا! بچووکه‌کان یه‌کئی به‌قهرانیک گه‌وره‌کان یه‌کئی به‌دوو قهران. کابرا ئیتر وازی لی هینا.

- ئه‌و بۆی ناردم:

عه‌به‌ی ته‌له‌مشک هه‌بوو له‌سلیمانی کارگه‌چی بوو. ئهم عه‌به‌یه خوشکیکی هه‌بوو «فاتهی ته‌له‌مشکیان» یی ئه‌وت. فاته به‌واتهی واته‌بیژانی سلیمانی شه‌وگه‌ردی ئه‌کرد. عه‌به له‌مه زۆر تووره‌ ببوو. له‌مزگه‌وتی شیخ جه‌لال دانیشتبوین مه‌لانه‌وره‌حمانیکی سه‌قزی هه‌بوو له‌وئ له‌خزمت شیخ با‌به‌عه‌لیدا ئه‌یخویند. دانیشتووین، عه‌به هاته سه‌رچۆک و سه‌ری په‌نجهی ئاراستهی مه‌لانه‌وره‌حمان کردو له‌تووره‌بییدا که‌فی ئه‌چه‌ران‌دو وتی: «فاتهی ته‌له‌مشک نانت نیه؟ فاتهی ته‌له‌مشک ئاوت نیه؟ فاتهی ته‌له‌مشک جیگات نیه؟ فاتهی ته‌له‌مشک بۆچی گان ئه‌ده‌ی؟ بۆچ حه‌یای من و خۆیشت ئه‌به‌ی فاتهی ته‌له‌مشک؟ له‌وانه‌بوو په‌نجه‌کانی بچی به‌چاوی مه‌لانه‌وره‌حمانا. مه‌لانه‌وره‌حمانی هه‌زاریش که‌سه‌یری کرد و له‌م ئیشه‌دا بوو به‌که‌سی دووم و بوو به‌فاتهی ته‌له‌مشک هه‌ر وا‌قی و پرماو تف له‌ده‌میا وشک بوو هیچ ده‌نگی نه‌ئه‌کرد. عه‌به‌ش هه‌ر له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی نه‌ئه‌که‌وت و لای و ابوو نه‌بای هاتوووه و نه‌بۆران.

- شیخ محهمه‌دی شیخ جه‌لال گێرایه‌وه وتی:

مامه‌شیخ مسته‌فام - شیخ مسته‌فای شیخ نه‌جیب - هاته مزگه‌وتی ئیمه. عه‌به‌ی ته‌له‌مشک هه‌ستا قوتو جگه‌ره‌که‌ی خۆی کرده‌وه جگه‌ره‌یه‌کی دا به‌مام شیخ مسته‌فام و بۆشی داگیرساند. به‌لای جگه‌ره‌کیشه‌وه که جگه‌ره‌ی گۆری پی ئه‌کۆکی، مامه‌شیخ مسته‌فام ده‌ستی کرد به‌کۆکه‌و وتی: عه‌به جگه‌ره‌که‌ت تونده. عه‌به‌ش هیچ سئ و دووی لی نه‌کرد وتی: «قوربان جگه‌ره‌که‌م نیره‌که‌ر ئه‌ترینن». ئه‌مه‌ی هه‌ر ئه‌وته‌وه، ناچار مامه‌شیخ مسته‌فام هیچ ده‌نگی نه‌کرد، هه‌ر ئه‌وه‌نده نه‌بی وتی: «باشه، باشه‌عه‌به».

- فه‌قی محهمه‌دی هه‌مه‌وه‌ند مودیری ناحیه‌ی بازیان بوو. ددان تازه دا‌هاتبوو، تا‌قمه دانیکی دروست کردبوو خستبوویه ده‌می.

ئەم فەقەن مەھمەدە بەناوی مودیر یەووە وە یا عەشایر یەووە ئەچن بۆ «تەکیە» ی قەرە داغ میوانی نووری شیخ بابە عەلی ئەبێ؛ کە شەئێخ نووریش بە شەئێکی لە عەشایریدا هەبوو. شیخ نووری پیاویکی ئەبێ فەقەن مەھمەدی ناو ئەبێ.

لە کاتی نیووە ڕۆدا سینی نان دائەنرێ. فەقەن مەھمەدی هەمەوێند بە دانەکانیەووە نانی بۆ ناخوڕێ، دانەکانی دەردینێ و لەسەر سینیە کە دائەنن. پاش نان خواردن لە پیری ئەچیتەووە هەلبیگریتەووە، فەقەن مەھمەدی پیاوی شیخ نووری سینیە کە هەلئەگری، ئەوی لەسەری ماووە خزمەتکار ئەیخواو ئیسقان و خەوش و خالە کە ئەرێژینیتە سەر نوێلکە کە سەگەلی لێ کۆ ئەبیتەووە. چیماووە ئەوانیش ئەووە ئەخۆن. فەقەن مەھمەدی پیاوی شیخ نووریش نازانی لەسەر ئەم سینیە ددان هەبە، وە بە لکۆو خەلکی ئەو و لاتە ئەمە هەر نازانن کە ددان دروست کردنەووە هەر داھاتووە.

لە پاش ماووە بەک فەقەن مەھمەدی هەمەوێند ددانەکانی ئەکەوێتە فیکری ئەلێ: شیخ نووری ددانەکانم لەسەر سینیە کە بوو چی لێھات؟ شیخ نووریش فەقەن مەھمەدی پیاوی بانگ ئەکاو ئەلێ: کوا ددانەکانی فەقەن مەھمەد؟ سینیە کەت چی لێکرد؟ ئەوان بە شیخ نووریان ئەوت کاکە نووری. ئەلێ: وە لالا کاکە نووری سینیە کەم رشتە بەر سەگ. فەقەن مەھمەدی هەمەوێندیش هەر ئەلێ: کوا ددانە کەم؟ شیخ نووریش نازانی چی بلێ. لە ئاخرا چار نامینێ ئەلێ: «وە لالا فەقەن مەھمەد ددانە کانت کرایە بەر سەگ و سەگ خواردی». ئەلێ: کێ وای کرد؟ ئەلێ فەقەن مەھمەدی پیاوی من. ئەلێ: «دەسا کورە گوووە گۆر باوک هەری ناوی فەقەن مەھمەدە». شیخ نووری ئەلێ: «ئاخەر تۆ خۆیش فەقەن مەھمەد ت ناوە». ئەلێ: «کورە گوووە گۆر باوک خۆیشم! هەر فەقەن مەھمەدە باووە حیزە کە ی تۆ بەر کەوێ من قیروسیا».

- مەلاحەبیبی مەلاووە یسە هەبوو لە ولاتی کەرکوک و کەووە هاتبوو بۆ سلیمانی بۆ خویندن. سالیس ۱۹۳۴ بوو. ئەو لە خانەقای مەحوی و من لە مزگەوتی حاجی مەلارە سوول لە خزمەتی مەلامستە فادا ئەم خویند. دۆستایە تیمان هەبوو، عەسریک هات بۆ لام، ئەم مەلاحەبیبی «شەل» بوو. لە قەدیوانی بەر هەیوانە کە شەریکی نووسی بۆ یادگارو ناوی خۆی لە زێرا نووسی «حیب لنگ» لەسەر شێوہ ئیملا ی کۆن.

وتم مەلاحەبیب: «لنگ» یانی چی؟ وتی: «شەل». وتم جا خۆ خەلک بە جۆریکی تری ئەخویننەووە. وتی بەچی ئەخویننەووە. وتم بە «لنگ» (لونگ) ئەخویننەووە.

وتی «لونگ» یانی چی؟ وتم یه‌عنی «په‌شته‌مال». نه‌ویش هینای له‌ژیر «لنگ» ه‌که‌دا نووسی «شل»؛ به‌لام له‌بهر نه‌وه خه‌ته‌که‌ی جوان نه‌بوو «شل» ه‌که‌ی وه‌کوو «شر» نووسی. وتم جا ئیسته خراپتر؛ ئیسته خه‌لک «شل» ه‌که‌به «شر» نه‌خویننه‌وه؛ واته په‌شته‌ماله‌که نه‌وه‌نده دراوه به‌بهر خه‌لکه‌وه شپو وږ بووه به‌سهر به‌کا.

نه‌مجا توژی راما، قه‌له‌مه‌که‌ی ده‌ره‌ینایه‌وه هه‌رچی هه‌بوو نه‌بوو هه‌مووی کوژانده‌وه وتی: «خه‌لکی سلیمانی پتوه له‌ نه‌گا‌وراو پیاو نه‌گین، به‌لام له‌چاره‌ی خوتان و ولاتاندا». له‌پاش به‌یینیک ئیتر چووه‌وه بۆ که‌رکووک.

- ژنیک هه‌بوو له «سنه» فه‌رخی خانمی نا‌وبوو. ئیسی فه‌رخی خانم نه‌وه بوو نه‌چوو پیاویکی نه‌شاره‌زای نه‌دو‌زیه‌وه میردی پین نه‌کرد، له‌پاش دوو سنی شه‌و ته‌لاقی خۆی لئ نه‌سند به‌ماره‌یی و حق و حقوقه‌وه. به‌و ماره‌یی و شته نه‌ژیا تا ته‌واو نه‌بوو نه‌مجا نه‌چوو یه‌کینکی تری نه‌بینیه‌وه. به‌مجۆره ته‌غاره‌ی ته‌واو کردبوو.

جاریک «سه‌ی حه‌مه‌سه‌ن» یکی سه‌قزی نه‌چیتته نه‌وی، فه‌رخی خانم خۆی تن هه‌له‌سه‌ووی و خۆی لئ ماره نه‌کا. له‌پاش دوو شه‌و بیانوی پین نه‌گری و نه‌لئ نه‌بئ ته‌لاقم بده‌ی. دنپاش شه‌و و مانگه‌شه‌و بوو، له‌سهر عاده‌تی کورده‌واری کوږو کال له‌سهر سه‌ره‌نویلک له‌بهر مانگه‌شه‌وه که‌دا دانیشتبون. نه‌وانیش نه‌یانزانی له‌کارو باری فه‌رخی خانم، بوو بوون وه‌کوو ده‌لال بۆی بۆ ته‌لاق دانه‌که. فه‌رخی خانمیش به‌و شه‌وه له‌بهر چاو نه‌وانه‌وه پیتی له‌سه‌ی حه‌مه‌سه‌ن کردبوو به‌ نه‌و شه‌وکه ته‌لاقی ب‌دا. کوږو کالیش نه‌یانوت: «ناسه‌ی حه‌مه‌سه‌ن فه‌رخی خانم ژنیک خاس نیه، هه‌ر ڤۆزی به‌بهر یه‌کینکه‌وه‌س ته‌لاقی ده‌ با ڤروا». نه‌مه‌ش فه‌رخی خانم خۆی فیزی کردبوون. سه‌ی حه‌مه‌سه‌نیش ته‌لاقی نه‌ده‌دا. له‌نه‌نجاما هاته‌سه‌ر نه‌وه له‌پاش نه‌وه که‌ نه‌وان زۆر روویان لئنا وتی: «باوه ئیمشه‌و وازم لئ بیترن سۆزی وه‌بان چاو ته‌لاقی نه‌ده‌م».

- لۆتی ره‌حیم هه‌بوو له «سنه» عه‌نته‌ریکی هه‌بوو. ڤۆژیک، جاف که‌نه‌چون بۆ کویستان خورمایان له‌گه‌ل خۆیان نه‌برد. له‌سنه له‌ عه‌نته‌ره‌که کۆنه‌بنه‌وه‌و چه‌ند ده‌نکی خورما نه‌ده‌ن به‌ عه‌نته‌ره‌که. عه‌نته‌ر ده‌ستی برد ده‌نکی له‌خورماکانی دوو سنی جار کرد به‌قنگی خۆیاو ده‌ری هینایه‌وه نه‌مجا نه‌وانی تری خوارد.

یەکیک لەلوتی رهحیمی پرسى ئەوه ئەم عەنتەرە بۆج وا ئەکا؟ وتى: ئەوه ئەم بەسەزمانە جارىک هەلووژەمان داىو خواردى، ناوکی هەلووژەکە لەقنگیا گىرى خوار دو دەر نەهات، زۆرى نقان کەلکی نەبوو وەختەبوو بمرى لەئاخرا بە هەزار فرت و فیل بەجەر بادەر دەرمان هیتا. عەنتەرەکە زۆر تووشى عەزىبەت و ئازار بوو. ئیستە لەو وەختەوه هەر شتیکی بدریتى لە پیتشا ئەیکا بەقنگى خویا بزانی دەر دیتەوه یان نە؛ ئەو وەختە ئەیخوا.

- هەر ئەم لوتى رهحیمە مەیمونە بچکۆلەیه کیشى هەبوو ئەیدایە بن دەستى و ئەچوو ماله ئەعیانەکانى سنە بۆ ئەوه شتى بدەنى. لەبەر ئەوه کەزۆر زۆر ئەچوو ئەوانیش لىنى وەرەس ئەبوون. ئەمجا ئەچوو ئەندەر وون خانمگەرىش هەر گوپیان نە ئەداىە. ئەمیش سەرى مەیمونەکەى لەبن دەستیهوه دەر ئەخست، مەیمون ددانىکی رىچ ئەکردهوه لەخانم، خانم لەتاو گيانى خوى و لەترسا بانگى ئەکرد: «ئەرى کارە کەرگەل کى لىنەس شتىک بدا بەو سەگ باوکە با پروا گوڤى گوم کا».

- ئەم قسەیه تۆ بیکە بەنمونه بۆ گەلنى داستان. ئەم چەند قسەیه «حسەین عەبدوللا» لەقەلادزەوه ناردوو یە بۆ رشتەو ئەلنى:

جاریک لەگوندی «شیتى» کچىک گوايه لەگەل پۆلیسیک دەستى تیکەلاو کردوهو زکی پر بووه، لەبەر ئەمە کەس و کارەکەى ئەیانەوى بیکوژن. لىرەدا داىکی کچە ئەلنى: «بالی گەرىن تا منالەکەى دەبن ئەگەر قۆبچەو ماشەللای پتووه بوو وەکوو مام پۆلیس ئەوه لەوییه ئەنا لەئى خۆنەو لىنى کۆل دەدەین».

- جارىک قائمقامى قەلادزە بۆ پەيجۆرى نوختەى پۆلیس ئەچى بۆ گوندى «شیتى»، خەلکی گوندى لەگەل کویخادا دین بەپیریهوه. کویخا روو ئەکاتە قائمقام و پتتى ئەلنى: «دە بەر حمريت دەمرم ئینشەللا سالتىکی دى تەپیه پاش چاوش».

- کابرایەکی ئەو بەرکینوه کورپىکی ئەبى ئەیهوى ژنى بۆ بىنى، دراوستیکیان ئەبى ئەچى بۆ داخوواى کچەکە. ئەم پیاووش هىچ شک نابا لە «گا» یەک زیاتر. باوکی کچە داواى گایەکەى لى ئەکا ئەگەینا کچەکەى نادا بەکۆرەکەى. کابراش ئەلنى: «برام من لەمالى دنیا هەر ئەو گایە شک ئەبەم، ئەگەر بیدەم بەتو چى بکەم؟»

کورپ له‌سەر کولانجە‌ی سەربانە‌کە‌وێ گۆ‌ی گرتبوو، بە‌باو‌کە‌کە‌ی ئە‌لێ: بابە‌ گابازووی بە‌دە‌رێ بە‌خوا بایی گاکە‌ ئە‌یترینم. کچە‌ش کە‌لە‌وێ دانیشتبوو سە‌ری بە‌رز کردە‌وێ و پووی کردە‌ کورپە‌کە‌و وتی: «ت‌ر‌حیو! برۆ‌ گوو بکە‌م بە‌ریشی باوکتا، ئە‌ی بۆ‌ ئە‌و سالە‌ کو‌ری عە‌مە‌دی وە‌تمانێ لە‌کو‌یستان سوارم بوو هیچ نە‌شی ت‌راندم؟»

- هەر لە‌و بە‌رکیوێ کابرایە‌ک ژنی‌ک د‌ب‌تی بە‌لام ه‌یچی ل‌ی ناکا تا چە‌ند رۆ‌ژیک. رۆ‌ژیک بە‌یانی زوو ژنە‌کە‌ ئە‌چێ بۆ‌ کانی سە‌یر ئە‌کا چە‌ند ژنی‌ک مە‌لە‌ ئە‌کە‌ن، ئە‌ویش ل‌ییان ئە‌پرسێ ئە‌وێ بۆ‌چ ئێ‌وێ هە‌مووتان هەر مە‌لە‌ ئە‌کە‌ن؟ ئە‌وانیش ت‌تی ئە‌گە‌یە‌نن کە‌لە‌بەر چی و بۆ‌چیە‌ ئە‌م مە‌لە‌ کردە‌یان.

کە‌ئە‌چیتە‌ ماله‌وێ بۆ‌ میردە‌کە‌ی ئە‌گ‌یریتە‌وێ پ‌یی ئە‌لێ ئە‌بێ تۆ‌ش وابکە‌ی. پ‌یاوێ ئە‌لێ: «من پ‌یوێم ن‌ییە». ئە‌لێ: بک‌رە. ئە‌لێ: پارە‌م ن‌ییە. ژنە‌ ئە‌لێ: کابرا تارانیه‌کان تە‌وقە‌ سە‌رمت ئە‌دە‌مێ ب‌چۆ‌ بک‌رە یاخۆ‌ بخوازە. کابرا تارانیه‌کان وە‌رئە‌گرێ و بۆ‌ سبە‌ی شە‌وێ ک‌یرو گۆ‌ی ن‌یشانی ژنە‌کە‌ی ئە‌دا. ئە‌لێ: ها ئە‌مە‌م ک‌ریوێ. ژنە‌ دە‌ستیکی ل‌ی ئە‌داو ئە‌لێ: باشە، ئە‌ی ئە‌و دوو گۆ‌لە‌نگە‌ بۆ‌چیە‌ وای ه‌یناوتە‌؟ ئە‌لێ: وە‌للا ئاف‌رە‌ت ئە‌وانە‌ بۆ‌ جوانی ه‌یناوم. ژنە‌ ئە‌لێ: «جا پ‌یاوێ کە‌! پ‌یاوی هە‌ژار و ب‌ی پارە‌و پ‌وول جوانی بۆ‌ چییە‌؟ بریا ئە‌وانە‌، یان بخ‌رانایە‌ سەر در‌یژی وە‌ یا پانی ئە‌وێ کە‌خۆ‌ت پ‌یی ئە‌ل‌یت ک‌یر».

- ئایە‌تی گۆ‌پال.

دە‌شی گۆ‌ت ر‌ینگام گۆ‌ندیکی دوورە	بۆ‌کاروان ئە‌چوو مە‌لامە‌خموورە
بۆ‌ تۆ‌ زۆ‌ر باشە‌ لە‌سە‌گ دە‌ترسی	ژنە‌کە‌ی وتی: ئایە‌تە‌ ل‌کوورسی
گۆ‌تی عاف‌رە‌تێ بە‌سە‌م بدوینە	ئە‌گەر بۆ‌ت هاتن بۆ‌یان بخوینە
لە‌قورعان ناگای چاری هەر داره	کسۆ‌کی لادی نە‌خویندە‌واره
گەر ت‌یشم نە‌گە‌ن دە‌میان دە‌شک‌ینم	سوورە‌ی گۆ‌پالیان لە‌سەر دە‌خوینم

- کابرایە‌ک لە‌و ولاتی «بانە» یە‌ کە‌وتە‌ سە‌رو سە‌ودای ژن ه‌ینان، بە‌لام ئە‌یویست ئە‌م ژنە‌ کە‌ ئە‌یە‌نێ ک‌چ ب‌ی؛ ک‌چیشی دە‌ست نە‌ئە‌کە‌وت. لە‌ئە‌نجاما ئاف‌رە‌ت‌یکیان بۆ‌ هە‌لدا وتیان ئاف‌رە‌ت‌یکێ زۆ‌ر بە‌سە‌رو بە‌رو ئ‌یش ل‌ی هاتووێ. ئە‌وێ نە‌ه‌یە‌ چە‌ند میرد‌یک‌ی کردووێ. وتی: چە‌ند میردی کردووێ؟ وتیان بە‌خوا تە‌غاری تە‌واو کردووێ. وتی: ئایا لە‌م میردانە‌ ه‌یچ

«مەلا» و «جۆلا» یان تیدا هەبوو؟ وتیان: نە. وتی: دەسا هەر کچەو من بەئاواتی خۆم گەیشتم.

- زینکی تورکمان لەگەڵ میردەکەیا ئەچن بۆ گوێ ئەو رووبارە مەلە بکەن، ژنەکە ئەچیتە ناو ئاوەکەو کتوپر قرزالیکی لەناو ئاوەکەدا قەپ ئەکا بەدوا پراوەکەیا. ژنە هاواری لێ بەرز ئەبیتەوه.

ئەو دەنگەش بلاووە ئەگەر قرزالی قەپی کرد بەشتیکا فووی لێ بکری بەرەلای ئەکا. میردەکەیا ئەچن فوو ئەکا بەقرزالی کەدا، قرزالی بەسەرەکەیا تری لیبوی کابراش ئەگری و لەگەڵ دواپراوەیا ئافرەتەکەدا جووتی ئەکا. کابراش لەگەڵ ئەویدا هەر لەفوو کردن ناکەوی. لەو کاتەدا ئافرەتەکە لەتاوانا بابەکی لێ ئەبیتەوهو ئەیدا بەلووتی کابرادا. کابرا ئەلی: «هەیا هەیا تۆ فوو نەکەران، فووتەن گەنیایان، با هەروا بماناین کەر لەبەغدا مەزەران».

- کابرایەکی موکریانی برە عەلەشیشیکی دابوو بەرو گەیشتە ئەو دەشتی شارەزوورە. کابرایەکی شارەزووری لەکابرایەکی دراوسی ئەپرسی. کەعەلەیا ناو ئەبی. ئەلی: هۆ! عەلە عەلە! ئەو سوورە مل درێژە پیسانەچین؟ ئەویش ئەلی: ئیژن عەلەشیشن. ئەلی: عەلەشیش چییە؟ ئابرا تۆ دەنگ، قنگیان هەس؟ ئەلی: «برا هەس هەسی و هەس نیسی و هەس وه دوانیا قنگیکیان هەس».

- کابرایەکی لەو دەشتی دزەییە لەکابرایەکی دوورە دەست ئەپرسی ئەلی: برا بارانتان؟ ئەویش ئەلی: «بەلەیا ئیمەیا دایەو خەلکی بەگونان».

- لەو سەنگاوە پیاویکی شیخ قادری گوللەنەبر ژن دینیت. لە سبەینیدا ئەچن دەست شیخ ماچ ئەکا. شیخ سەیر ئەکا کابرا رەنگی تۆزی هەلبزێرکاوە ئەلی: سمە! لام وایە ژنەکەت ناشیرینە؟ سمەش ئەلی: «یا شیخ شەرەوت وئ لەرووتا ئیژی گاگتە».

- کابرایەکی لەو بەر کێو فیر بووبوو پراوە چۆلەکەیا ئەکرد. هەر چۆلەکەیا کە ئەگرت سەری هەلئەکەندو ئەیخستە سبەتەکەیاوە تا پر ئەبوو ئەبیتەیاوەو ئەیانخوارد. سال دوانزە مانگەیا خوا ئەمە ئیشی بوو.

پوژیک هات به‌سهریا وتی با بچم پرسى مه‌لا بکەم بزەنم ئەمە کەمەن سەرى ئەم چۆلە کەنە هەلئە کەنەم حەلالە یا حەرەمە؟ مەلایەک لە گۆندە کە یانا هەبوو چوو سەبە تە یە چۆلە کە ی بۆ بردە ماله‌وه و خۆیشی چوو بۆ مزگەوت و پیتی وت: مامۆستا من ئیشم ئەو یە راپوه چۆلە کە ئەکەم و زۆرتەر بەوه ئەژێم، بەلام سەرى نابێم هەر ملی هەلئە کەنەم ئایا ئەمە حەلالە یا حەرەمە؟

مامۆستا وتی: باوکم شتی وا حەرەمە، چۆن ئەبێ ملی هەلکێشی؟ ئەبێ سەرى بێ. پاشان کابرا وتی: دەسا بەخوا مامۆستا سەبە تە یە کیشم بۆ ئیوه بردە ماله‌وه بۆتان. مامۆستا تۆزێ راماو پاشان وتی: «ئا تۆ دەنگ! لەو وه‌ختەدا کە سەریان هەلئە کەنە ئێلین: «جری وری، یا وری جری؟» مەبەستی ئەو بوو کابرا هەر کامیان بلێ حەلالە. وتی: بەخوا مامۆستا ئێلین: «جری وری» وتی کەواتە حەلالە.

- کابرایەکی خۆشناو کەریکی هەبوو لێی ون بوو بوو گەلێ بەشونیا گەرا نەیدۆزیه‌وه. ئەمجا لە پال بەردیکا دەستی کرد بە هەلپەڕین و بەدەمیشیوه گۆرانى وتن. یەک دووکەس لەوانە کە ئەو لێی پرسیبوون بۆ کەرە کە ی، هاتن بەسەریا و لێیان پرسى ئەمە چیبە؟ یەکی کەری لێ ون بێی وا ئەکا؟ وتی: «خارینە! ئەنگۆ نایزانن، من ما وادە کەم لۆ ئەوه‌ی کەرە کیکم لەبەنە تاشیکا بەچاوه خۆ بێنی کە من چ بەتەنگیوه نیمە ئەمجا لۆ خۆی بێتەوه لۆ ماری».

- وا ئەگێر ئەوه کە:

لەزەمانی سوله‌یمانی پێغەمبەردا شەریک روویدا پیاوان چون بۆ ئەو شەره سەرنە کەوتن، پاشان سوله‌یمانی پێغەمبەر ژنانی ناردو ئەوان شەره‌کەیان بردەوه. سوله‌یمان پیتی فەرەمون چیتان ئەوئ لەتۆلە ی ئەم نازایە تێدا تا بتان دەمی؟ ئەوانیش وتیان هیچمان ناوئ ئەوه نەبێ کە لەباتی ئەوه هەر پیاویک دەژنی هە یە هەر ژنی: دە پیاوی هەبێ.

سوله‌یمانی پێغەمبەر فەرەمو ی ئەمە ناییت و خوا وای نە کردووه. ژنان هاتتەوه و کەوتتە سەر ئەوه کە لەم رووهوه قاقەزیک بنووسن بۆ خوا. قاقەزیان نووسی و دایان بە قەلەرەش بۆیان بەرئ، قەلەرەش قاقەزی گرت بەدەنووکەوه و بردی.

لەو وه‌ختەوه ئیتر هەر چی قەلەرەش بەناسمانەوه دەر ئەکەوئ و ئەقەرینێ ژنان ئەلین: «خیر خیر»؛ واتە ئەبێ خەبەرکی خیر و خۆشی قاقەزه‌کەت هینا بێتەوه.

- کابرایه‌کی یوسۆجانی هه‌بوو پیاویکی زۆر له‌خوا ترس و هه‌موو وه‌ختی له‌لای مه‌لاو له‌ کۆری فه‌قینانا رایشه‌بوارد، گه‌لێ شت لێیانه‌وه‌ فیر بووبوو. جاریک له‌ «وارماوا» مه‌لاکه‌ سه‌یر نه‌کا ئه‌م کابرایه‌ ته‌زبیتحیکه‌ به‌ده‌سته‌وه‌یه‌ ئه‌لێ: «نه‌سبحان الله، نه‌سبحان الله» مه‌لا لێ ئه‌پرسی ئه‌لێ ئه‌رئ ئه‌وه‌ تۆ ئه‌لێ چی؟. خو ئه‌مه‌ کفره‌تۆ ئه‌یلێت. ئه‌ویش ئه‌لێ: «به‌خوا مامۆستا من نه‌زرم کردگه‌ چوار ته‌زبیتح «سبحان الله» بکه‌م که‌چی له‌دواییدا سه‌یرم کرد پینچ ته‌زبیتحم کردگه‌، ئیسته‌ ته‌زبیتحه‌که‌ی تری ئه‌ستیمه‌وه‌ با هه‌ر چواره‌که‌ی بۆ ئه‌و وی».

- عه‌شره‌تی «ئیناحی» له‌و به‌ری «سیروان» هه‌و خستبوویان. «نه‌ورۆلی» ش له‌م به‌ری سیروانه‌وه‌. مردویک له‌ ئیناحیه‌کان مردبوو. نه‌ورۆلیگه‌ل ئه‌چن بۆ پرسه‌، که‌نه‌گه‌نه‌ سه‌رسیروان سه‌یر نه‌که‌ن سیروان هاتووه‌و ناتوان لێی بده‌ن. یه‌کن له‌ نه‌ورۆلیه‌کان له‌م به‌ر ئاوه‌که‌وه‌ بانگ نه‌کا: «هۆ! مارف، مارف، هۆ!» مارف خاوه‌نی پرسه‌ی ئیناحیه‌کان بوو ئه‌ویش هه‌ر له‌ناو ده‌واره‌که‌وه‌ له‌ناو پرسه‌که‌دا ئه‌لێ: «هۆ به‌لێ. هۆ به‌لێ». ئه‌لێ: ئا، بێ. ئه‌ویش دیته‌ سه‌رسیروان ئه‌لێ: ها، برا ئیژی چی؟ ئه‌میش ئه‌لێ: «برا ئیمه‌ هاتگین بۆ پرسه‌، ئه‌وا چاوت لێیه‌ سیروان هاتگه‌ نایه‌لی بده‌ین [له‌ ئاوا]، ئه‌وا هه‌ر لێره‌وه‌ فاتیه‌».

هه‌موو ده‌ست به‌رز نه‌که‌نه‌وه‌ فاتحه‌که‌ ئه‌خوین، ئه‌مجا هه‌ر یه‌که‌ به‌شوین خۆیانا ئه‌گه‌رینه‌وه‌.

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌گوندی «ته‌ره‌مار» پیره‌کچیکه‌ی هه‌بوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌نه‌یدا بوو به‌شوو هه‌ر مابوو هه‌و. رۆژیک کچه‌ ده‌ست ئه‌دا به‌سه‌ر وانیکه‌که‌یاو ئه‌لێ: «به‌خته‌! هه‌لنه‌ستی کوپو کالت تێ به‌ر نه‌ده‌م». له‌و کاته‌دا که‌ئهم قسه‌یه‌ ئه‌کا باوکی له‌ پشتیوه‌ ئه‌بێ و ئه‌م پنی نازانی گونی له‌قسه‌که‌ی ئه‌بێ، ئه‌لێ: ئه‌گه‌ر چاریکی نه‌که‌م ئه‌م چه‌تیوه‌ ئا‌پرۆم ئه‌بات. کچه‌ دایک و پراشی هه‌بوو.

کابرای باوکه‌ چوو بۆمزه‌گه‌وت. که‌خه‌لک کۆ بوونه‌وه‌ وتی به‌خوا کچی قه‌یره‌ له‌مالابوون گوناحه‌ ئه‌مه‌وی کچه‌که‌م بده‌م به‌شوو. ئه‌م قسه‌یه‌ی بۆ پیاویکی دراوستیان ئه‌کرد که‌له‌مزه‌گه‌وتا له‌ ته‌نیشتیوه‌ دانیشتیوو. گوايه‌ قسه‌که‌ ته‌نیا هه‌ر بۆ ئه‌و ئه‌کا به‌لام وای ئه‌کرد که‌خه‌لکی تریش گویان لێ بێ. کوپه‌ پیریکیش گونی له‌قسه‌کان بوو ئه‌ویش ده‌میک بوو به‌ته‌ما بوو ژن بێنی به‌لام ژنی ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت، سه‌ریکی قوت کرده‌وه‌و چوو به‌

ده‌ستیه‌وه. لاله‌مه‌سه‌نیش قسه‌که‌ی هەر نه‌بری پاشان کوره‌که وتی: لاله‌مه‌سه‌ن نه‌گەر تو‌بته‌وئ کچه‌که‌ت بده‌ی به‌شوو له‌منت چاکتر ده‌ست ناکه‌وئ بیده به‌من. لاله‌مه‌سه‌نیش وتی باشه‌ کورم وهره‌ بۆ ماله‌وه. پاره‌وشته‌ چی یئویسته‌ بیهینه‌ وادیاره‌ خوا‌نه‌سیبی خستۆنه‌ ته‌ یه‌ک.

شه‌وئ کوره‌ له‌گه‌ل دوو سئ پیاو ماقوولی ئاوایدا چون بۆ مالی لاله‌مه‌سه‌ن. گف‌ت و قسه‌ی خۆیان پ‌ر‌انده‌وه‌وه‌ له‌سه‌ر سه‌دقه‌ران ر‌یک‌که‌وت‌ن. کوره‌ سه‌دقه‌ر‌انه‌که‌ی ده‌ره‌ینا‌دای بده‌ست برای کچه‌که‌وه‌وه‌ ئه‌ویش که‌وته‌ ژماردنی.

کچه‌ له‌ولاوه‌ نیسکینه‌ی لئ ئه‌نا له‌خوشیا پیتی به‌عه‌رز نه‌ئه‌که‌وت، له‌و کاته‌دا پرس‌ن له‌نیسکینه‌که‌ هه‌له‌پ‌ر‌زایه‌وه‌وه‌ که‌وت به‌سه‌ر ده‌ستیا ده‌ستی سووتا. وتی: «ده‌ستم‌ت سووتان ریامه‌ ناوتا». بابه‌که‌ی گویی لیبوو وتی: «چیشه‌که‌ت پیس کرد به‌رم به‌قنگتا». دایکه‌که‌ی ئاگری تیه‌ر بوو وتی: «قنگی کچه‌که‌مت در‌ی ریام به‌ریشتا». براکه‌ی وتی: «حسابی پاره‌که‌تان لئ تیکدام گووم کرد بده‌می گشتانا».

کوره‌ی زاوا هه‌ستایه‌ سه‌ر پیتی ده‌ستی کرد به‌ هه‌له‌پ‌ه‌ر‌کی و سووردان و وتی: «هەر له‌ ئیسته‌شایی که‌رانه‌و ده‌ست به‌ملانه‌و گوو له‌ده‌مانه‌».

- له‌و ولاتی ئالانه‌ له‌گوندی «گرویس» بیوه‌ژنیک‌ی ته‌ر‌پیری میخه‌ک له‌مل هه‌بوو «باجی هامینه‌»یان پیتی ئه‌وت. پارچه‌ شکارته‌یه‌کی ماشی هه‌بوو وه‌ختی دروینه‌ی هاتبوو بده‌ستیه‌وه‌ دامابوو؛ سه‌پانیک‌ی وای ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت بۆی بدرویته‌وه‌.

رۆژیک خۆیدا له‌ده‌ق و چاوه‌کانی پ‌ر‌ له‌کل کردو لاگیره‌و که‌مه‌ره‌ی میخه‌که‌که‌ی خسته‌ملی. کور‌و کال له‌به‌ر مزگه‌وتا دانیشتبون چوو به‌لایانه‌وه‌، به‌تیلایی چاویک سه‌یری کردن به‌زهرده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه‌ رووی تیکردن و وتی: له‌منتان نه‌که‌وئ! چون ئیوه‌ دل‌تان بر‌وایی ئه‌دا ئه‌و ماشه‌ی من هه‌روا بمینیتته‌وه‌؟ تیلی چاوه‌که‌شی ئه‌کیشا به‌سه‌ریانا.

کور‌و کال هه‌ر یه‌که‌ له‌عاستی خۆیان ده‌ستیاندا به‌سنگیانا که‌ سه‌بینی به‌ هه‌ره‌وه‌ز بۆی بدوورنه‌وه‌. ئه‌و تیلایی چاوه‌ کاری کرده‌ هه‌موویان. هه‌ر که‌ له‌ناقاری خۆی خۆی بده‌نیشانه‌ی ئه‌و تیلایی چاوه‌ ئه‌زانی.

باجی هامینه‌ش ئه‌زانی و ده‌ستی خۆی وه‌شاندوه‌وه‌ به‌لام ماشی سه‌گباب به‌رۆژیک نادووریته‌وه‌. که‌وته‌ به‌یانی یه‌که‌یه‌که‌ چوو به‌لای کور‌گه‌له‌وه‌ هه‌ریه‌که‌ هیمایه‌کی بۆ ئه‌کردو

توورە کە یە سێویشی لە باخەلیا شار دبوو و هە سێوێکی ئەدایە و ئەبوت ئەمە بخەرە باخەلت بۆ ئەو یادگاری من بێ لەلای تو.

کۆرگەل چوون نیشتن بە پیرە ماشەو، جار جار باجی هەمینه لە دوورەو قریو یەکی ئەکردو ئەبوت: «هە ی بەقوربانی کۆری سێو لە باخەل بم».

هەر کەس لەوانەش لای وابوو تەنھا ئەو سێوی لە باخەلایە و ئەم «بەقوربان» ه بۆ ئەو. بینان پێو نە کەوتە نیو هەرق تەقەیان لەو سەری پەلە ماشەو هەلساوە هەموویان دووریەو. بەمجۆرە باجی هەمینه دەستی خۆی وەشان دو کۆرگەلێش دەست لە گونان بەرەو ژێر تر بۆی دەرچون».

بهرگی جهوتهم

۲۶۸۰ ی / ۱۹۸۰ م / ۱۴۰۰ هـ

1999

1999

پیشه‌کی^۷

من له‌سالی ۱۹۵۷ه‌وه له‌ بلاو کردنه‌وه و چاپکردنی رشته‌ی مرواری دام. له‌و ماوه‌یه‌دا تا ئیسته، ئه‌مه به‌رگی هه‌وته‌میه‌تی. ئه‌و شتانه که له‌ناو کورددا هه‌بوون و بلاو بوونه‌ته‌وه، من کۆم کردوونه‌ته‌وه و خستوومه‌ته‌ نیوانی دوو به‌رگی به‌رگه‌کانی رشته‌ی مروارییه‌وه. وه‌ئهو شتانه‌ش که من و تومن هی خۆم نین و من نه‌موتون؛ به‌لکوو کورده‌که خۆی و توونی و هه‌ر کورد بۆی ناردووم، که‌چی وه‌ختی واش بووه بیستوومه و توپانه: ئه‌و فلانه شته‌که له‌رشته‌ی مرواریدا هه‌یه له‌ فلانه‌کتییی عه‌ره‌بی وه‌یا فارسیدا هه‌یه؛ من ئینکاری ئه‌مه ناکه‌م. ره‌نگبی هه‌بی به‌لام وه‌کوو ئه‌وان ئه‌وه بوو که زمانی بلاو کردنه‌وه‌یان هه‌بووه له‌ ئیمه‌یان وه‌رگرتووه و به‌ناو خۆپانه‌وه بلاویان کردۆته‌وه. من ئه‌مه ئیسته قه‌بوول ناکه‌م شتی خۆمه‌و به‌زمانی خۆم بلاوی ئه‌که‌مه‌وه له‌مه زیاتر باجدان خوا هه‌لناگرن.

هه‌ندی ناو له‌رشته‌ی مرواریدا دیت، ره‌خنه‌گر له‌ ئه‌دهب ئه‌و ناوانه ئه‌کا به‌گولده‌سته‌ی ده‌ستی بۆ ره‌خنه‌گرتن. دیسان من ئه‌مه‌ش هه‌ر قه‌بوول ناکه‌م؛ چونکه من چۆنم بیستووه و چۆن بۆیان گیراومه‌ته‌وه، وه‌یا بۆیان ناردووم و به‌ناوی کتیوه ناردوویانه به‌و ته‌رحه بلاوی ئه‌که‌مه‌وه؛ ده‌ست له‌ئهمانه‌ت ناده‌م. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا من به‌لامه‌وه وایه ئه‌و ناوانه که ئه‌و جۆره قسه‌کردوویانه، وه‌یا نوانده‌وه، به‌لای من و به‌لای هه‌موو ئه‌دهب په‌روه‌ریکه‌وه بلیمه‌تی ئه‌وانه ده‌رئه‌خا؛ [ئه‌وه‌ک] پایه‌که‌م کردنه‌وه‌یان.

۷- چونکه نووسه‌ر باسی بزر بوونی فولکلوری کوردی له‌ نێو زمانه دراوسێکانی زمانی کوردیدا به‌ ته‌سه‌لی لینگ داوه‌ته‌وه. لێره‌دا به‌ پتو‌یستمان نه‌زانی دوویاتی که‌په‌وه. و.

بۆ وینه یه کینکی وه کوو شیخ ره زای تاله بانی هۆنه ریک بووه وه کوو هۆنه ره کانی تر؛ که چی لهو ریچه که یه یه ئه ودا و لهو ئیلهامه یه ئه ودا نه هیچ هۆنه ریکی تر ئه یگاتن، وه نه من و تۆیش ئه توانین ئه و فیکرانه یه ئه و ده ریبیریون، ده ریان بیریون. ئه مه لیره دا بلیمه تی شیخ ره زای ده رکه وت نه وه ک پایه نزمی. ناوه کانی رشته ی مرواریش چه شنی سه مه ره یان هه یه. مه جۆلی خامه و مه لا سمایلی کانیسکان و عه زیز به گ و سه د های ناویره به لای منه وه بلیمه ت بوون؛ ئه گه ینا بۆج من نازانم وه کوو ئه وان بلیتم؟ نه ته وه کانی تر له هه موو شتیکی خۆیانه وه بۆ قسه لیه کردن دریخیان نه کردوه، منیش نایکه م. ئه گه ر ئیسته نرخی ئه وانه زانری میژووی سبه ی و دوو سبه ی نرخیان ئه زانی.

دوور نییه هه ندی شت له رشته ی مرواریدا هه بی به چاو هه ندیکه وه بلین ئه وه چیه وا چاپ ئه کری؟ من به لامه وه له رووی ئه ده بیکی پان و فراوانه وه چاپکردنی ئه وانه پتویستتره؛ چونکه ئه وانه نازوخه یه کی هه مه ره نگی بۆ دوارپۆژ.

خالۆ بچۆ کتییی بیگانه کان بخوینه وه بزانه چه یان کردوه و چییان نووسیوه؟ هه ر ئه و نووسینه ی ئه وان بووه بۆ ئه و شتانه که میژوویه کی گه وره ی بۆ دروستکردوون.

عه لانه دین سه جادی

۱۹۷۹/۱۰/۱

شەکرۆای دەماخ

- بارام بەگی ئەحمەد بەگی ریشین و شیخ عەلی شیخ کەریم ئەچنەبەغداو ئەچنە لۆقەنتە. کابرای بۆی دیت ئەلئ: چی ئەخۆن؟ بارام بەگ ئەلئ: من برنج و شیخ مەحشی روو ئەکاتە شیخ عەلی ئەلئ: «انتهم شیخ مەحشی؟» ئەلئ: «نا انا شیخ عەلی».

- ماری سەمینی شاتری هەبوو لەو شارەزورە رەشمالی هەلدابوو. سەی حەبیبیکی کاشتەریش هەبوو ئەبێ بە میوانی ئەم ماریە. ماری لیتی ئەپرسی: ئەری برا خالەسەبی! پیغەمبەر - رۆحم بەقوروانی وی! - لە دەوارا دائەنیشت یا لەخانگا؟ ئەویش ئەلئ: دیارە لە خانگا بوو. ئەلئ: «دەسا هەلسەپرۆ دەویت باوک نانیکت نادەمی. وەو سەی ساقە من تا ئیستە وام زانیگە لە دەوارا بووگە».

- سەدیققادری بۆی گێرامەو و تی:

پیش ئەو بەچم بۆ عروسیات و بێم بە پاشا، لەو پیدەرە کاروباریکی میری ئەو سەردەمەم بەدەست بوو. کابرایەک ئەسیتیک و تەفەنگیک و سەد لیرەو دوو ژنی هەبوو؛ یەکنی پیر و یەکنی جوان. پیرەکیان هاتەلام شکاتی لەمێزەکەیی کرد کە باش لە گەلیا ناجوولیتەو؛ منیش ناردم مێزەکەیان هینا و پیم وت: بۆچ لە گەل ئەم ژنەتا ری ناکەوی؟ کابرا هەر دانی بیا نەئەنا و منیش هەر درێژەم ئەدایە. لە ئەنجاما کابرا وەرەس بوو و تی: «پیاوئەفەندی هەر شتیکم هەیه ئەتەمەن تۆ شەویک بەچۆرە لای ئەم ژنەم جا بزانه ئەو وەختە نالیت گووم خوارد».

- کابرایەکی خۆشناو ئەچی بۆ حەج و ئەگەرپیتەو، لینی ئەپرسن حەج و مالی خوا کوو بوو؟ ئەلئ: «خودا لە ماری نەبوو پیغەمبەریش حەمری دابوو بۆ تۆ، منیش لۆ خۆم هەر وا گەرامەو چ دەستیم ماچ مەکن».

- لەکۆیەو مەولود حسین ناردی بۆ رشتەیی مرواری گێرایەو و تی: لەو ولاتە پیاویک سێ کچی قەیرەیی هەبوو، بەلام لە ئەقلا ساوا بوون. سەرباری ئەمەش لە قسە کردنیشا وەکوو «تور» وا بوون؛ بەتایبەتی نەیانئەزانی «کاف» بلین ئەیانکرد بە «ت».

روژیک له‌گوندیکی تره‌وه داخواییکه‌ران چوون بۆ خوازینی یه‌کینیان. دایکه‌که‌یان دهستی کرد به‌ناموژگاری کردنیان وتی: که‌ئو ماله‌هاتن بۆ خوتان به‌ئافلانه‌دانشن و هیچ دهنگ مه‌که‌ن؛ به‌لکوو ئه‌مه‌خوایه‌ده‌رویه‌کتان لئ بکاته‌وه. ئه‌وانیش وتیان باشه.

مالی داخواییکه‌ر هاتن و هه‌موو خیزان پیکه‌وه‌دانشتن و کچه‌کانیش به‌ریز له‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه‌دانشتن. کوتوپر له‌وکاته‌دا مشکیک ده‌رکه‌وت. کچه‌گه‌وره‌که‌وتی: ئای ئه‌وه‌مشیتیت. ناوجیه‌که‌وتی: «ئای وه‌للا چووه‌تونه‌ته‌وه». بووچکه‌له‌که‌وتی: ده‌سا وه‌للا هه‌ر خۆم چاتم ترد ده‌نگم نه‌ترد و میردی خۆم ترد.

- مه‌لا سالحیکی میانیه‌ی هه‌بوو گتیره‌وه‌وتی: سالیک زوو بۆ مه‌لایه‌تی ره‌مه‌زان چووم بۆ ناو جاف، له‌و گه‌رمیانه‌بووم به‌مه‌لای خیلکی ته‌رخانی و له‌مال کویتخا سماییلی عه‌زه‌ی شه‌ریفدا بووم. به‌شه‌و خه‌لکه‌که‌له‌وئ کۆ ئه‌بوونه‌وه، منیش هه‌دیسم بۆ ئه‌خویندنه‌وه. شه‌ویک دانشتنبووبین پیاویک له‌خیله‌که‌دا هه‌بوو ماری سه‌مینیان پئی ئه‌وت، له‌پاش هه‌دیسه‌که‌ئم قسه‌یه‌ی گتیره‌وه‌وتی:

ئه‌وا نه‌خۆشم له‌ژیر ده‌واره‌که‌ی خۆمانا که‌وتگم خزم و عه‌شره‌ت گشتیان لیم کۆ بووگنه‌سه‌وه؛ منیش له‌حالی خۆمام. فره‌ی پئی نه‌چوو ته‌وه‌زه‌لیم به‌رچاو که‌وت. فره‌ترسیام وتم بوئ و نه‌وئ ئه‌مه‌ئزرایله. جوبرائیل دهستی گرتگه‌هاوردگیه‌بۆ لای من. به‌خوا هه‌رکه‌وامزانی نه‌مکرده‌نامه‌ردی ته‌کانم دا وه‌خۆم هه‌لسیاوم وه‌بئی ده‌نگی خۆم باریک کرده‌وه، وه‌ته‌نیشته‌ی مه‌جه‌و پیزه‌ی میمه‌که‌زاگما وه‌دزیه‌وه‌له‌گۆشه‌یه‌کی ده‌واره‌که‌وه‌هاتمه‌ده‌روه. ئه‌وه‌نده‌م زانی بوو وه‌قیژ و واژ له‌ژیر ده‌واره‌که‌وه، تومه‌س ئه‌مه‌ئزراییل که‌منی ده‌ست نه‌که‌وت خۆی پلکاند وه‌ره‌مه‌زانی هه‌سه‌نییاوه‌ریه‌سه‌وه. ره‌مه‌زانی هه‌ر فره‌قه‌وی و قۆل وو خۆی پمان وه‌ملیا هه‌ر چه‌نده‌چه‌ی کرد و فره‌ی کرد و ده‌می نوقاند ئاخیری گیانی له‌فنگیه‌وه‌ده‌رهاورد. منیش له‌لاوه‌ده‌ر چووم و وه‌کوو پیاو تری ئزرایلم وپئ.

ئیت خیل که‌وته‌شین و شه‌پۆر وه‌خه‌یالی خویان بۆ من ئه‌گریان، منیش کردم وه‌ده‌وارا وتم: عه‌شره‌ت ئه‌وا من ماگم و تری ئزرایلم وپیه‌گه، نازانم ره‌مه‌زانه‌بیفه‌ره‌-گویی توی لئ نه‌واری!- بۆچی خۆی داوه‌ده‌سه‌وه؟ خۆ هه‌ر باهویکی چواری وه‌کوو منی ئه‌وپیه‌وه.

- کابرایەکی «بانی خێلان»ی چوو بوو بۆ حەج و لەو لاوە چوو بۆ مەدینە بۆ زیارەتی پیغەمبەر. حاجی مستەفا پاشا ئەبوت کابرا رووی کردبوو مەرقەدە کەم ئەبوت: «هەمی خالەحمەمی شیخ ئەولا! -بیم و دەوورتا!- ئەزانی لەو وەختەو کە کۆچی خێرت کردگە ج عەزبەتیککی ئەو حەشاماتە ئەدەی؟ ئاخەر ئەمە شویتە تۆ تیییا مردگی؟ با لە جینگایەکی وەکوو بالاتەران چاوت بنیای وەبەکا و جینگایەکی وات بدۆزیایەتەو و سەرت تیایا بنیایەتەو».

- مەحمەدی مەلا کەریم گێرایەو و تی:

جاریک شیخ سەعیدی مەسۆیی ئەچیتە پینجۆین و ئەچیتە چاخانەبەک. رادیۆ تازە کەوتبوو پینجۆینەو لەو کاتەدا رادیۆ قورئان ئەخویتی و کە تەواوی ئەکا ئەلی: «لذق اللہ العظیم». خەلکە کە هەموو هەلئەستتە سەر پێ. هەستانی ئەوان و چوونە ژوورەو هەمی شیخ سەعید بەک ئەگری؛ ئەم واتیشەگا کە ئەوانە لەبەر ئەم هەستان. بە هەر دوو دەست ئیشارە ئەکا و بەزمانیش ئەلی: «رەحمەتتان لی بێ هەر کەس لە شوینی خۆی دانیشیتەو، زەحمەت مەکیشن».

- کابرایەک لەدئی «ئاوکورتی» هەبوو حەمەمی عەولای ناو بوو. تۆزێ دەولەمەند بوو، ئەو سالە سەپانیککی راگرتبوو. خەلکی ئەو دەووروبەری «گریزە» و «موان» هەبوو، بەلام هەتا بلیت کابرایەکی کە لەرەق و تەمەل بوو.

شەویک لەگەل حەمەمی عەولای ناغایا پیکەو دانیشتیوون. حەمەمی زۆری تینوو بوو پێ و ت: ئا کورم بچۆ تۆزێ ئاوم بۆ بیته. کابراش و تی: «لالەحمەمی من ئەبێ جاری بچم بۆ سەر گۆزە کەو جاریک بیتمەو. جاریک کۆچەلە کە بەرمەو ديسان بیتمەو؛ ئەمە چوار جار. ئەو ئەلا خۆت هەستە سووک و باریک خێرا بچۆ ئا و بخۆرەو و وەرەو». لەپاش ماوەبەک ديسان حەمەمی ئەلی: ئا کورم سەریک بکیشە دەرەو بزانە ئەباری؟ ئەویش ئەلی: «لالە من بۆ بچم؟ ئیستە پشیلە کە دیتە ژوورەو؛ ئەگەر تەر بوو ئەو ديارە ئەباری».

- میرزا ئەحمەدی فەتاحی حاجی حامد هەبوو لە سولەیمانی. مەلا رەئوفی سەعاتچی بۆی گێرامەو و تی: ناوی خۆی نابوو «پاشاوات زاده». ئەبوت من یەکەم شاعری ولاتی بابان و ئەردەلانم. مستەفا مەلا غەفووریش هەبوو لە هەلەبجە. ئەم میرزا ئەحمەدە شەری بەمستەفادا ئەوت؛ ئەمە یەکیکە لە شەرەکانی:

ته پاله له گهل چینی به سهر رفه دانان مچه کورده یه
 تهینال به باری قوریا بو ئیمه به جی مان ئەمانه یه
 تهینال شوینیکه له بهینی چه مچه مال و سوله یمانیدا. لایه کی بازیانه، لایه کی سوورداشه،
 لایه کیشی قهره داغه. مه بهستی به تهینال به باری قوریا، قهره داغ بوو.

- فهرا میرزا حاکی سنه ئەبێ. پیاویک هه بوو ناوی ئەولێ بوو، ئەچیته لای و پنی ئەلێ:
 «له خانه دانی خانه دانگهل، له شانشین شازاده گهل، چل چرای چل چراگهل، هاوزاوای
 مشیرگهل، تۆسکه ی ئەمیرگهل، سهردانیشنگی جینگه گهل، فهرامیرزاگهل، زه مانگهل پشتی تی
 کردگین. نه مالگهل ما نه منالگهل له دوای ئەوه که تۆ خاوهن ته لاق له باخچه مانا بوو
 ئیسه فرمانم که فتگه به که ریکی خوه یشکی نیره کهر. پام نیاگه به جدرگی خوما وام چاو
 پیکه فتگه له خهوما دارووی دهردم لای ئیوه گهله؛ دهرمانی ئەکهن بهو که ره شه له».

فهرامیرزا که گوێ له مه ئەبێ به لایه وه سهیر ئەبێ، دهستی ناچیته کیسه ی خۆی
 میراخوره که ی خۆی بانگ ئەکا پیتی ئەلێ: بچۆ له بازارا بزانه ههر که سه که چه له
 ههواسییه کی^۸ لێ بسینه. ههر که سه «جه مشیر» ی ناوه ههواسییه کی لێ بسینه، ههر که سه
 زورنا ژهنه ههواسییه کی لێ بسینه، هه موو بده بهم پیاوه با بیدا به که ریک بو خۆی.

میراخور ئەچیته بازار زور ئەگه رێ که سی وای دهست ناکه وێ له ئاخرا کابرایه کی بهر
 چاو ئەکه وێ به سهرو پینچه که یا بو ی دهر ئەکه وێ که ئەمه که چه له. یه خه ی کابرا ئەگه رێ و
 ئەلێ بینه ههواسییه ک. کابرا سهری سهر ئەمینێ ئەلێ ههواسی چی؟ ئەلێ: به ئەمەری
 فهرامیرزا ههر کهس که چه ل بێ ئەبێ ههواسییه ک بدا. ئەلێ: من که چه ل نیم و خۆی
 رانه پسه کیتێ. میراخور په لاماری ئەدا و دهستی له سهری ئەکه وێ. ئەمجا کابرا به ته وای
 تووره ئەبێ و ئەلێ: کوره من جه مشیرم، جه مشیر. ئەگه ر نه تزانیه، بیزانه. تۆ چۆن ئەتوانی
 ههواسی له من بستینێ؟ میراخور ئەلێ: ئای جه مشیری شی؟ که واته بینه دوو ههواسی. کابرا
 ئیمان له سهریا نامینێ ئەلێ: کوره چاو بکه نه وه من زورنا ژهنه ههر ئیسته بهم زورنایه حه یا و
 ئاپرووتان ئەبه م؛ له م شاره وه دهست ئەبا زورنایه ک له ژیر که و او بهر پشتینێ که یا ئەبێ دهری

۸- ههواسی چوار شای ئیرانی بووه. ئەسله که ی عهباسییه، پاره ی سهردهمی شاعه باسی گه و ره بووه. پاره که خۆی نه ما بوو
 ناوه که ی مابوو که دوو سه ناری وه یا چوار شای بوو؛ شایش قهرانیک بوو.

دینى ئەیهوى بیبا بۆ دەمى و فووی تیا بکا میراخوڤ ئەیگرى و یتى ئەلى: ئای زورنا ژەنیشی؟ کهواتە بینەسى هەواسی.

بەمجۆره میراخوڤ سى هەواسی پەیدا کرد و بردیەوه بۆ فەرامیرزا. ئیتر نازانم دای بە ئەولئى یان نە ئەوه لە عیلمى خوادایە.

- شیخ مستەفای شیخ نەجیبى قەرەداغى و شیخ عەلى قەرەداغى هەبوون هەر دوو کیان خزمى یەک بوون. شیخ عەلى لە سولهیمانى قازى و شیخ مستەفا لە قەرەداغ بوون؛ هەردووکیان ریگای نەکردیان گرتبوو: شیخ مستەفا ئەوى خوا حەزى پى نەکردایە نەیتەکرد، شیخ عەلى ئەوى خوا حەزى پى بکردایە ئەو ئەوهى نەئەکرد.

شیخ عەلى نەخۆش ئەکەوى. شیخ مستەفا لە قەرەداغەوه دیت بۆ چاو پیکهوتن و دیدەنى. لە لای ئەبى تا پاش عەسر لەوانە ئەبى نوێژەکەى عەسر پڕوا هەلئەستى جوبەکەى رائەخاو نوێژەکەى بکا، شیخ عەلى لئى ئەپرسى ئەوه چى ئەکەى؟ ئەلى: نوێژ ئەکەم. ئەلى: نوێژى چى شیخ تەکات لئى ئەکەم ئەم بدعەتە لە مالهەکەى منا دامەمەزرتە.

- عەلى کلاشى هەبوو لەو شارەزوورە، کوریکى هەبوو عەولای ناو بوو چوو بووه درەوه بۆ خویندنى فەقیهەتى. جا عەلى کلاشى باوکى هەموو پاش نوێژانئیک دوغای بۆ ئەکرد ئەبوت: «خوایە ئاگات لەعەولى کورم ویت، ئەگەر نایناسى کولەپالئیکى لەبەراییە، تاکى لە کلاشەکانى بەنەکەى پسپاگە، ئاغا بانویهکى بۆرکاری بەستگە وەسەرپهوه. لە سولهیمانى لەمزگەوتى شیخ سەلام ئەخوینى. حوجرەکەیان وا وەلای راستى مزگەوتەکەوه، نانى فەقیهەکان گشت وەدەست ئەوه، تا ئەو نەیهژى کەسیان رایەیان ناکەوى نان بخۆن.

- سەید سەعدەدین هەبوو وتى:

چووم بۆ ناو جاف بۆ مەلایهتى. چوومەخێلئیکى وەرەشاتریهوه و چوومەمالى کویخا سەفەر. کویخا لئى پرسیم برا چى ئەخوینى؟ وتم: عوامل. وتى: برا عوامل یانى چى؟ وتم: یانى گاجووت لەپاش بەینى دەستئیکى بە ریشیا هینا و وتى: خاسەشوکر خاسەشوکر. خەلکەکە وتیان برا ئەوه یانى چیبه؟ وتى: «براگەل ئەم مەلایه فرە خاسە یەکى ئەگەر هۆقەیه نانى خوارد توئى نەختى ئەقلی بوئى ئەمە مانای وایه ئەم مەلایه کار خویندگە،

گیسکی خویندگه، بزنی خویندگه، مینی خویندگه، که‌ری خویندگه، گه‌بشتگه‌سه گاجووت هه‌ر ته‌نیا ماین و وشتری ماگه».

- «میمکه‌پانی باشکی» ئافره‌تیککی زۆر به‌سه‌رو به‌رو خاوه‌نی مه‌رو مالاتیکی زۆر بوو. شیخ نووری پینج ئه‌نگوست به‌خۆی و ویشه‌که‌کانیه‌وه له‌و ده‌ستی بناری کفریه‌ ئه‌بن به‌میوانی. ئه‌ویش گال ئه‌دا بامیه‌و ته‌ماته‌یه‌کی زۆر دینن و ئه‌یخه‌نه‌سه‌ر ئاگر. له‌ گه‌ل میوانه‌کانیشا هه‌ر چیتغیکیان به‌ینه؛ خۆت ئه‌زانی بامیه‌گه‌رمیانیش زل و ناکلۆ کاره. میمکه‌ خۆی سه‌ر کاری بامیه‌که‌ئه‌کا. مناله‌ ورده‌له‌ی کوره‌زا و کچه‌زاکانی ده‌وره‌ی لی ئه‌ده‌ن و هه‌ر داوای لی ئه‌که‌ن بۆیان تیکا. ئه‌ویش شه‌به‌چه‌پۆک ئه‌مالی به‌سه‌ریانا و ئه‌لی: قخه‌یه. منالان هه‌ر وازی لی نایه‌نن ئه‌ویش تووره‌ئیه‌ی و ئه‌لی: «رۆله‌ بچن وه‌و لاوه‌ بامیه‌بیکه‌ی وه‌قنگی نیره‌که‌ریشا ئه‌ی هه‌سوئ هیشتا پی نه‌گه‌بشتگه‌و نه‌کولیاگه. خۆ ئیوه‌ له‌ شیخی تاینگ خراوترتان وه‌سه‌ر هاتگه، ده‌لاچن برۆن».

- شیخ ره‌زا جاریک له‌مالی مه‌حموو پاشای جاف ئه‌بی له‌کانی چه‌قل ئه‌چی بۆ سه‌ر سیروان بۆ مه‌له‌کردن. ژن و بووک و کچی بیاویکی «پشت ماله» له‌سه‌ر رووباره‌که‌ جلیان ئه‌شت، به‌لام ئه‌مانه‌ش قوشمه‌ بوون. شیخ ره‌زاش خۆت ئه‌یزانی چاوی کز بوو. ژنه‌که‌ ده‌ست ئه‌خاته‌ سه‌ر بلامانیکه‌ی خۆی ئه‌لی: شیخ ره‌زا ئه‌وه‌ چیه‌؟ شیخ ره‌زاش ئه‌لی: ئه‌وه‌ کانی پانه. پاشان کچه‌که‌ رووی تی ئه‌کاو ده‌ست ئه‌خاته‌سه‌ر هینه‌که‌ی ئه‌لی: تو خوا یا شیخ ئه‌مه‌چیه‌؟ یا شیخ ئه‌لی: ئه‌وه‌ میترگه‌جوانه. ئه‌مجا ئه‌میش ده‌ست ئه‌خاته‌سه‌ر چه‌یه‌که‌ی خۆی و ئه‌لی: ده‌ی کچینه‌ ئه‌مه‌چیه‌؟ ئه‌لین: نازانین. ئه‌لی: «بۆچی نازانن؟ ئه‌مه‌ جوانووی جوانه‌ له‌ میترگه‌جوان له‌وه‌پانم له‌کانی پان ئاوم دال ه‌ته‌ویلخانه‌ به‌ستمه‌وه».

- عیال سه‌ره‌وه‌ژوور بوو بووه‌وه‌ بۆ کویستان. له‌ دوو هۆبه‌ دوو کابرا هه‌بوون؛ یه‌کیکیان «ئه‌لی وه‌یس» وو یه‌کیکیان «مراوه‌یس» ی ناو بوو. ئه‌ویان کوریک و ئه‌میان کچنکی هه‌بوو. ئه‌لی وه‌یس به‌ته‌ما بوو کچه‌که‌ی مراوه‌یس بیتی بۆ کوره‌که‌ی.

پیکه‌وه‌ئهم دووه‌ئه‌چن بۆ بانه‌و ئه‌گه‌رینه‌وه، ئه‌گه‌نه‌وه‌ سه‌ر دوو ریپانه‌که‌و له‌ویوه‌ هه‌رکه‌ لا ئه‌دا و ئه‌چیته‌وه‌ بۆ هۆبه‌که‌ی خۆی. که‌ لیک دوور ئه‌که‌ونه‌وه‌ ئه‌لی وه‌یس که‌وته‌وه‌ بیری که‌ خوازیینی کچه‌که‌ی نه‌کرد بۆ کوره‌که‌ی. ئه‌کاته‌ سه‌ر گه‌ردیک و بانگ ئه‌کا ئه‌لی: «ئه‌ری

بیتفەر لەبیرم نەوو کچە کەت داواکەم بۆ کۆرە کەم؛ ئیستە ئیتری چی؟» مراوە یسپیش ئەلنی: «وا دام وادام». ئەمجا ئەلنی وەیس بە دەستێکی دەستە کە ی تری خۆی ئەگرئ و ماچی ئەکا بە جۆرئ که شەققە ی ماچە کە ی بگاتە لای مراوە یس.

ئەلنی وەیس دیتە وە ماله وە و بە کۆرە کە ی ئەلنی: کۆرە بیتفەرە نەگریسە هەلسە بچۆ بۆ مالی دەزگیرانت، کچە کە ی مراوە یس بۆ خوازوینی کردگیت. ئەویش ئەلنی: بەبئ چتی سوور چۆن ئەچم. باوکی ئەلنی: بیتفەر بۆم هاوردگی راست بوو ئەو وەختە که چوو بوو بۆ بانە دوو گەز چیتیس وری بۆ هینابوو. دایکی نافە کە کە ی هەلدینئ و پارچە یە ک لەو چیتە ئەدروئ بە شوین نافە کە کە یدا. ئەمجارە کۆرە هەلئەستئ ملی مەریک ئەگرئ و ئەروا.

لەر یگادا شە کە ت ئەبئ لە بنە بەردیکدا سەر ئەنیتە وە تۆزیک ئەنوئ. لەو کاتە دا شوانیک سەیری ناو لنگی ئەکا دلئ لە چیتە سوورە کە ئەچئ ئەلنی: وە کە لام ئەمە بۆ کیسە تووتن فرە خاسە. بەبئ چرپە دیت نافە کە کە ی هەلدینئ و ئەبیا.

کۆرە پاشان خە بەری ئەبیتە وە و بە خۆی نازانئ هەر بە و جۆرە ئەچئ بۆ مالی دەزگیرانە کە ی و ئەگاتە سەر بەرزاییە کا و دا ئەنیشئ، چاوی بە دەزگیرانی ئەکە وئ؛ سوورە ی سەر قیتە ی راست ئەبیتە وە. دەزگیرانی پئ ئەلنی: کۆرە بیتفەر! سوورە ت بشارە وە. کۆرە ش ئەلنی: ها ها ئەمە نیوگەزی، دوو گەزی لە ماله وە یە. ئاخری کچە کە پئئ ئەلنی: کۆرە بیتفەر گەل و گونت بشارە وە.

دایکی کچە بەم کارە ساتە ئەزانئ، سەیر ئەکا کۆرە زۆر بەر بادە ئەلنی: کۆرەم بچۆرە وە دایکت بنیرە. کۆرە ئەچیتە وە و دایکی ئەنیرئ. دایکی کچە پئئ ئەلنی: کۆرە کە ت زۆر بئ ئەقلە، کارە ساتە کە ی بۆ ئەگیرئتە وە. ئەویش ئەلنی: ئەو مە گەر ترو توخمئ ئەو باو کە کەرە کە ی نییە؟ من ئەم کوزەم بۆ ساف ئەکرد کە چی ئیوارە ئەو کە ئەهاتە وە فلق ئەیکرد بە قنگیا. ئەویش هەر لەو باو کە یە.

باش ئەمانە کچە ئەگوئزە وە بۆ کۆرە و کۆرە ئەچیتە لای. لە وەختی چوونە لادا سەر ئەکا بە یانی باوکی کچە لە کچە کە ئەپرسئ کە کۆرە کە بوو بە زاوا؟ کچە ش ئەلنی: نە. ئەمجا بە کۆرە کە ی ئەلنی: بۆچ زاوا نە بویت. کۆرە ش هەر لە شەویوێ حەیتە ی سەر سووری خۆی گرتوو بە دەستە وە ئەلنی: «چۆن ئەوگم وە زاوا؟ ئە ی ئەمە گووی تۆ یە وە سەر کیرمە وە».

- بارام بەگی ئەحمەد بەگ بۆی گیرامە وە وتی:

چومەشاری سنە کوریکێ دەستم هەبوو پێی وتم لە لای ئیوه یاپراخی چاک لێ ئەنێن، تۆ وەسفی بکە با یاپراخیکی وەکوو لای ئیوه لە مالی ئیمە لێ بنێن و ببخۆین. وتی منیش ئەوی زانیم پێم وت. روژی ناردی بە شوینما چووین بۆ ماله‌وه یاپراخه‌که‌یان لێ نابوو خواردمان و ئەم قسه‌یه‌ی خواره‌وه‌ی بۆ گێرامه‌وه ئیتر نازانم زهره‌ری من بوو یا هی ئەو؟ وتی:

لەو سەرە دوو کابرا هەبوون دراوسێ بوون. یه‌کیکیان زۆر هه‌زار بوو ئه‌وێتریشیان زۆر ده‌وله‌مه‌ند بوو. هه‌زاره‌ که‌ ژنیکه‌ی هه‌تا بلێی جوانی هه‌بوو، کابرای ده‌وله‌مه‌ند بۆی سووتا بوو. به‌لام هه‌یج هه‌لێک ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت بۆی.

کابرای هه‌زار جووته‌گایه‌کی هه‌بوو، روژیک یه‌کێ له‌ گایه‌کانی ئه‌مری و به‌ته‌واوی په‌کی ئه‌که‌وی. به‌هه‌ناسه‌ساردی لێی دانیشته‌. کابرای ده‌وله‌مه‌ندی دراوسێ بیستی و هات بۆ لای پێی وت برام ئەوه چیت لێ قه‌وماوه‌ واهه‌و جۆره‌کزیته‌؟ وتی: برا چیم لێ بقه‌ومی؟ به‌و جووته‌ گایه‌ مال و منالم به‌خێو ئه‌کرد، ئیسته‌ یه‌کیکیان مردن ئەوا به‌ته‌واوی په‌کم که‌وت. کابرای ده‌وله‌مه‌ند هه‌یج ده‌نگی نه‌کرد و چوو ده‌ره‌وه‌. هه‌رکه‌ رویشته‌ لنگه‌گایه‌کی نایابی نارد بۆ کابرا. کابرا زۆری پێخۆش بوو دایه‌ پال لنگه‌که‌ی خۆی جووتی که‌وته‌وه‌گه‌ر.

روژی دوا‌ی هاته‌وه‌ بۆ لای و وتی گایه‌کم بۆ ناردیت وه‌رتگرت؟ وتی وه‌رمگرت خوا له‌ برایه‌تی که‌مت نه‌کاو مالت ئاوا بێ! بوویت به‌ هۆی مانه‌وه‌ی خۆم و مال و منالم. وتی برا ئەوه چ قسه‌یه‌که‌ تۆ ئه‌یکه‌یت؟ ئیمه‌ دراوسێن هه‌ج ئیشیکت هه‌بێ به‌سه‌ر سه‌رم. ئیتر ئەم گایه‌ بوو به‌ هۆی ده‌رگا کردنه‌وه‌ بۆ هاتوچوو کردنی کابرا بۆ مالی ئەم پیاوه‌ دراوسێیه‌ هه‌زاره‌و روژ به‌ روژ کابرای ده‌وله‌مه‌ند زیاتر ماریفه‌تی نه‌نواند.

روژیک کابرای هه‌زار پێی وت برام تۆ ئەوه‌نده‌ چاکه‌ی له‌ گه‌ل من ئه‌که‌ی ئاخ‌ر تو‌یش با جارێ ئیشیکت بکه‌ویته‌ من به‌لکوو منیش بتوانم تو‌زی جه‌زای ئەو چاکیانه‌ت بده‌مه‌وه‌. کابرا وتی: من هه‌یج ئیشیکم نییه‌ یه‌ک ئیش نه‌بێ. وتی: ئەی له‌منت نه‌که‌وی بیلی. وتی: ئاخ‌ر له‌ رووم هه‌لنایه‌. وتی: بۆچ له‌ رووت هه‌لنایه‌؟ من براتم بیلی. وتی: که‌واته‌ چی بێ له‌ تۆ نه‌هێنی بێ؟ من ئەم هه‌موو مال و سامانه‌م هه‌یه‌، به‌لام نازانم بچمه‌لای ژن. وتی چون نازانی بچیته‌ لای ژن؟ وتی: به‌کوردی نازانم گان بکه‌م. وتی: جا ئەوه‌ چیه‌؟ ئەی له‌منت نه‌که‌وی چوونه‌ لای ژن ئاوا و ئاوا ئه‌بێ. هه‌ر چه‌نده‌ له‌ گه‌لی خه‌ریک بوو بۆی تی نه‌گه‌یه‌نرا هه‌ر وتی نازانم. وتی: ئەگه‌ر ئەته‌وی فیر بېم ئەبێ خۆت چون ئەکه‌ی به‌و جۆره‌منیش فیر که‌یت.

سالیکی چووم بۆ ئەو گەرمیانه بۆ مەلایەتی رەمەزان لە خێلیکی تەرخانیدا. بەقسە‌ی شیخ قادری کەرپەنجە بووم بە مەلایان. رەمەزان بەسەر چوو و جەژن هات. لە رۆژی عەرەفەدا خۆت ئەیزانی هەموو کەس ئەکەویتە خۆی بۆ سەر و ریش تاشین و جل و بەرگ گۆرین. لە دیوێخانە‌کە‌ی مالی کویخا رۆستە‌ما - کە دەواریکی گەورە‌بوو - خێل کۆ بوەوه. دەرویش ماریفیک هەبوو چەقو هەسانە‌کە‌ی هێنا هەر کەسە سەر و ریشی خۆی ئەخوساند دەرویش ئەیتاشی.

خالۆ ماریفیکی تر هەبوو سەر هاتەسەر سەر تاشینی ئەو. ئەویش سەر و ریشی خووساندو هات لە بەردەمی دەرویش ماریف سەر تاشا دانیشت. ماریف سەرە‌کە‌ی تاشی و هاتەسەر ریشی وتی: خالۆ ماریف ریشە‌کە‌ت بتاشم یا قەلەمی کەم؟ ژنی ئەم خالۆ ماریفەش لەو دیوی چینگە‌کە‌وه بوو گۆی لە قسە‌کە‌ی دەرویش ماریف بوو تا خالۆ ماریف هات قسە‌بکا ژنە‌کە‌ی سەری لە چینگە‌کە‌وه هێنایە ئەم دیو و وتی: ئەوه تو ئێژێ چی؟ گووی تیکە گشتی بتاشە. خۆ مامۆسا نییە قەلەمی ئە‌کە‌ی.

- مەلا ئەورە‌حماتیکی سەقزی هەبوو وتی:

لەو دەشتی سەمگاوه لە تەنیشت درۆزنەوه خێلیکی جاف خستیووی، چوومه ئەوئ سەیرم کرد شین و شە‌پۆرە. پیاویک لە خێلە‌کە‌دا عەزە‌ی قادریان پیتی ئەوت نە‌خۆش کەوتبوو لە گیانە‌لادا بوو. هەموو خێلە‌کە‌ بە‌داخه‌وه بوون بۆی. ژنانیش کۆریان بە‌ستیوو بە‌سەریه‌وه ئە‌گریان هەر یە‌کە بە‌جۆری باسی چاکە‌ی عەزە‌یان ئە‌کرد. خوشکیکی هە‌بوو فاتە‌ی ناو بوو، فاتە‌زۆر بە‌ کول ئە‌گریا بۆ براکە‌ی. ژنە‌کانی تریش هەر دلیان ئە‌دایه‌وه و ئە‌یانوت خوا رە‌حمی زۆرە ئیشە‌للا شفا‌ی بۆ دیت و لەم نە‌خۆشییە هە‌لئە‌ستیتە‌وه. فاتە‌ش وتی: «خزمینە! من خۆم قیروسیا ئە‌حە‌ی میردەم لەو رۆژە‌وه ئە‌م برا‌مه نە‌خۆش کە‌وت‌گە وە‌کوو کە‌ری جاشکی تۆ‌پیی هەر لووشکە لووشکیه‌سی وە‌شە‌و و وەرۆژ ئارامی نییە وە‌کوو پارگێنی دوا‌ی دە‌وار ئاو وە‌چاویا تیتە‌خواره‌وه. دە‌سا خوا‌یه لە‌بەر دلی ئە‌و میردەم رە‌حمی وە‌م برا‌مه بکە‌یت و لەم گلاراوه‌بخە‌لسی».

- شیخ محە‌مە‌دی شیخ جە‌لال گێ‌رایه‌وه وتی: ئە‌وا ترمی‌لیکم هە‌یه لە‌ شارە‌زورە‌وه دیمە‌وه بۆ سولە‌یمانی. حە‌وت هە‌شت کە‌سم سواری ترمی‌له‌کە‌ کردوو بە‌کری ئە‌یان‌هینم بۆ شار. یە‌کیک لە‌وانە کابرایه‌کی خە‌لکی «ئاوایی مستە‌فا» بوو لە‌ تە‌نیشت منە‌وه دانیشتیوو

کەوتبوو ناو گۆمی خەیاڵەوه، مەرەقی نەئەکرد. گەیشتینه سەر ژوورە کە ی «قەرگە» ویستم گێتری ترمبیلە کە بگۆرم، کە دەستم برد لە باتی گێرە کە دەعبای کابرام هات بە دەستەوه ئەویش وەکوو گێرە کە رەق بوو. توند گرتم و خستمە جوولە کابرا لە ناکاو هاواری لێ بەرز بوو وەتی: «کۆرە دەوێت باوک کێرم بەرە لا کە پسام».

دانیشتوو کانی تر هەموو واقیان وەرما، منیش زانیم چ باسە ئەو هەر هاوار ئەکا و منیش نەلیم: کۆری باوە حیزە بیفەرە! هەلمە بلۆقیرەوه ترمبیلە کە وەر ئەگەر ئێ هەموومان ئەمرین. ئەوانە ی دواو کە دانیشتبوون ئەوانیش لە قسە کە ی من کە وتنە ترسەوه بە چە پۆک بەر بوونە کابرا. ئەویش هاواری ئەکرد: «کۆرە سەگباو کینه! ترومبیل وەرگەرانی چی؟ من کێرم پسایا ئەم بیفەرە خوا نەناسە کێرو گونی لە بن دەرهاوردم».

- قادر حەمەومین لە شاقلاوا ناردوو یە ئەلی:

جاریک دوو کابرا لە شەقلاوا لە سەر تخبوب ئەبن بە شەریان. لە ئەنجاما ئەچنە لای میر بۆ ئەو ی ناو بژیوانیان بکا. یە کیکیان روو ئەکاتە میرو ئەلی: «میران ئەو کابرایە گەر ی تی ئاران دیمە، ئەتۆ بەو ئەقرە ی خۆت شەرمان بکە تخبوبە کەمان تۆ دیاری کە. میران ئەتۆ چیرە بێنە کۆرسکیش دەتۆدا بێ چ گوو بخۆی چ کۆرسکات بخۆی هەر یە کە من دەریم هی منەو ئەو دەری هی منە. دە ئەتۆ داریکمان دەناودا بنی با لەم شەکر خواردنە بکەوین».

- لە سیساوہ پیاویک هەبوو وەسمان و ژنیکی هەبوو گۆستانی ناو بوو. شەوی دانیشتبوون گۆستان و تی: پیاو کە ماشە لالا لە شەرع قسە ی لە هەموو شتی کە وە کردیە. ئیمرو کە چووم بۆ ئاوی و هاتمەوه گویم لێ بوو مەلا وەعزی دەدا دەیفەر موو هەر کەس بە شەوی هەنیان - حەیب نەبن - بکاتن، قەسریک لە بەحەشتی دروست دەکاتن. بەخودای پیاو کە ئەو شەو هەینیە دەبی قەسریکم بۆ دروست بکە ی. وەسمان خیرا قەسریکی بۆ دروست کرد. گۆستان و تی: دەبوو خۆیشت دەبی قەسریک دروست بکە ی. وەسمان قەسریکی بۆ خۆیشتی دروست کرد. پاش تۆزیک ژنە و تی: بەخودای پیاو کە دەبی لۆ دایکیشت قەسریک دروست بکە ی، هەقی بەسەر منەوه زۆرە؛ ئەگەر ئەو نەبا یە من تۆم کوو دەست دەکەوت. وەسمان و تی: «ژنە کە ئەو خۆت و ئەو وەستای قەسران چی لێ دەکە ی لینی بکە. ئیتەر بە گوئ من ناکا ئەگەر ئەتۆش درت بەداکم دەسووتی بەخیرا بابت واز لە کۆرە کە ی بینە».

- لهو سهره کورپیک دایکیکي پیری هه‌بوو ههر به‌ته‌واوی په‌کی که‌وتبوو، هه‌موو دانه‌کانی که‌وتبوون؛ چاوی کز بوو بوو، برۆی هاتبووه‌وه به‌سهر چاویا. کوره‌که‌ش کاروانچییه‌تی نه‌کرد ههر چنده‌ نه‌چوو بو کاروان و نه‌هاته‌وه دایکه‌که‌ی یتیی نه‌وت: کوره‌که‌م ده‌نگ و باس چییه؟ نه‌ویش نه‌یوت: دایه‌هیچ نییه. پیریژنه‌ به‌م ده‌نگوباسی چییه، ده‌نگوباسی چییه کوره‌ی به‌ته‌واوی وه‌پره‌ز کردبوو.

کوره‌که‌ هاوړپیکي هه‌بوو چوو بۆی گتیرایه‌وه وتی: فلانی دایکم حه‌یشی پنی تال کردووم ناویرم سهر بکه‌مه‌وه‌به‌ماله‌که‌دا. ههر که‌ نه‌چم نه‌لنی: کورم ده‌نگوباس چییه؟ منیش نه‌لیم هیچ نییه؛ به‌لام نه‌و ههر واز نایه‌نی. کوره‌ی هاوړی وتی: کوره‌ من نه‌زانم نه‌وه بۆچ نه‌پرسی نه‌وه میردی نه‌وی؛ دایکی منیش وا بوو. کوره‌ وتی: شتی وا چۆن نه‌بین؟ نه‌و سهری له‌لیوی گۆره‌وه نه‌له‌رزئ میردی چی؟ وتی نه‌وه‌یه یتت نه‌لیم وتی نه‌مجاره‌که‌ چوو‌ته‌وه‌وه‌ لینی پرسیت ده‌نگوباس چییه بلنی: «دایه‌ نازانم نه‌لین فه‌رمانیک ده‌رچووه‌ نه‌بین ههر کورپیکي گهنج ژنیکي پیر بینیت، به‌لام نه‌بین نه‌و ژنه‌ ده‌ دانه‌گویر به‌ ددان بشکیننی. نه‌مه‌ی پنی بلنی و یتیر کارت نه‌بین».

کوره‌ چوو‌وه‌وه‌ بۆ‌ماله‌وه‌وه‌ دایکی وه‌کوو جارار لینی پرسی کورم ده‌نگ و باس چییه؟ نه‌ویش وه‌کوو کوره‌که‌ی هاوړی پنی وتبوو پنی وت. دایکه‌ وه‌کوو گولاو برشینیی به‌سهر دلیا به‌و جوړه‌ گه‌شایه‌وه‌ وتی: ده‌کورم بچۆ ده‌گویرم بۆ بیننه‌ بزانه‌ چۆنت بۆ نه‌شکینم. کوره‌ چوو ده‌گویری کرده‌ مستیه‌وه‌وه‌ خۆی چوو بۆ کاروان.

له‌ پاش پانزه‌ روژیک گه‌پرایه‌وه‌وه‌ چوو به‌لای دایکیه‌وه‌وتی: دایه‌ چیت کردووه‌ له‌ گهل گویره‌کانا؟ وتی: کورم یه‌کینکیان له‌ ده‌مایه‌وه‌ نه‌یملکینم نویشی نه‌وه‌ته‌ له‌ مستمایه‌.

- مه‌لا‌علی قوچه‌بلباسی گتیرایه‌وه‌ وتی:

کورپیکي خارۆزام هه‌بوو دایکیکي پیری هه‌بوو. چووینه‌ نه‌وی ههر بانگی داکه‌که‌ی نه‌کرد نه‌ویش نه‌ده‌هات. کوره‌ تووره‌ بوو وتی: ده‌وهره‌ پیریژنه‌ قولتره‌. نه‌مجا‌هات و به‌کوره‌که‌ی وت: «کورم بینم برئ قورتره‌، به‌لام مه‌ری پیریژنه‌».

- له‌و بناری ده‌شته‌تاله‌ له‌ دیتیک پیاویک هه‌بوو سوڤی برایمی ناو بوو عه‌مری خوای کرد. له‌ پاش شتن و کفن و شته‌ هه‌لیان گرت بییه‌ن بۆ سهر قه‌بران. ژن و منالی سوڤی برایمیش که‌وته‌ته‌ ته‌ک خه‌لکه‌که‌وه‌ چوون بۆ سهر قه‌بران. ژنه‌که‌ی سوڤی برایم ژنیکي جوانکه‌له‌وه‌ بازاری بوو.

پىياۋىكى جۇلا ھەبوو لەدىكەدا سۆفى رەھىمى ناو بوو. ئەۋىش لەگەل تەرمەكەدا چوو بۇ سەر قەبران لەرىگادا مرخى خۇى خۇش كرد لەژنەكەى سۆفى برايم و وردە وردە لەناو خەلكەكەو چوو بەلاى ژنەكەو و سەرى قەسى لەگەلا دامەزاند و لەئەنجاما پىيى وت كە شوى پى بكا. ژنەش وتى: ناتوانم قسەت بەدەمى؛ چونكە لە پىيش تۇدا گەتم بەيەككى تر داو. سۆفى رەھىم واقى وپما وتى: ئەو ە چ كەسىكە وا لەپىش ئەم وەختەدا گەشتوو بەتۆو گەفتى لى سەندوى؟ وتى: «مەلا لەو وەختەدا كە رەھمەتەكەى ئەشۆرد قەسى لى وەرگەرم كە مەرد بەكم بەو. تازە ناتوانم لەقەسى خۇم بەشيمان بىمەو».

- خىل سەرەوژوور بۇ كوستان ئەگەپىتەو. ژنىكى باشكى مەكەفەتمە وەيا «مەكەپانى» ناو بوو. كاپراپىكى داو تەبەرەو ئەگەپىنەسەر رووبارەكەى قزىلجە. گايەكى ئەداتەپىش و دەست ئەگرى بەكلكىو و لەبوارەكەو ئەدات لەئاو كە. ئەگەنە ناو ەراستى ئاو كە، ئاو بەگور ئەبى گا ئەكەۋىتە شەك و شوک. مەكەفەتە ئەلى: «سەى ساق ەدر لەسەر قەسى خۇم ماگم بزىنك وەخەرى تو وى وەبى مەزەرەتى لەم رۇخانە دەرباز وىن».

ھەندىكى تر ئەرۆن ترسى ئاو بردن كەم ئەپىتەو ئەلى: سەى ساق پىزى ئەوا لە ئاو كە پەرىگەسەو مەكەپانى درۆم لە گەل ئەكا ەدر بەچىنە ئەو وەر ئاو كەو گەسكە وەخەرى تو وى.

لەوانەبە بگەنە ئەو بەرى ئاو كە ئەلى: سەى ساق خۇت ئەزانى ەشتا بەھار وەتەواوى نەھاتگە. «بالانتەران» پىش گەرەكەسى ەدر تەشۋىك گۇشتا وەخەرى تو وى.

كە ئەگەنە لىۋارى ئاو كە گايەكە بەردىك ئەكەۋىتەزىر پىيى و پىيى ەلئەخلىسكى و ئەكەۋىتە ناو ئاو كە. مەكەفەتە ئەلى: «ئەرى سەى ساق كۆچكەت لى نەۋارى تو تەشۋىكەت ھاورد و من بۆم تىي نەكردى؟ ئەم كەتتە پىفەرەت بۆچى گىرا؟»

- ەدر ئەم مەكەپانى سالى دوايى لە گەل عىلدا ئەچنەو بۇ كوستان. لەو ناوچەى «ھۆبەتو» پىش ئەو بگەنە «شەقلاوا» گا بار ئەخەن و بۇ بەك دوو شەو ئەيكەن بە ەوار. سەپىنى مەر ئەدۇشى و شىر ئەكاتە مەنچەلەو ئەپەوى بىخاتەسەر ئاگر، ئەگەرى بۇ بەرد بىكا بە سى كۆچكەى ئاگردان و مەنچەلى بىخاتەسەر. تەماشا ئەكا وا سى بەردى قايمى درىز كۆلە دانراون، چاۋەكانىشى تۆزى بىنايىيان كەم بوو، سى بەردەكە ەلئەگرى و ئەپانىنى ئەپانكا بەسى كۆچكەى مەنچەل ئەلى: خوا ناردگەسى ئاگر ئەكاتەو و مەنچەل شىريان ئەخاتەسەر.

زوری بی ناچی به‌رده‌کان گهرماییمان نه‌گاتئی ههر یه‌که‌یان له‌عاستی خویان نه‌که‌ونه جووله‌و ده‌ست نه‌که‌ن به‌رویشتن. مه‌نجه‌له‌شیریش نه‌رژئی به‌و ناوه‌دا به‌سه‌ر ناگره‌که‌دا. میمه‌کفاته‌هاواری لئی به‌رز نه‌بیتنه‌وه‌و نه‌لئی: کوره‌عیل بین‌وه‌پویه‌سه‌یری نه‌م مۆجزه‌یه‌که‌ن؟ سئ کوچک‌هی ناگردانه‌کم که‌وتگنسه‌ه‌ری و رویشتن‌ها نه‌وه‌سه‌ه‌روویان کرده‌که‌زه‌که‌.

خه‌لکه‌که‌نه‌م بانگه‌وازه‌یان به‌لاوه‌سه‌یر نه‌بین به‌هه‌له‌داوان کۆ نه‌بنه‌وه‌نه‌لین: کچکه‌نه‌وه‌تۆ ئیژی چی کوچک‌چۆن نه‌پروا؟ نه‌ویش به‌سه‌ری ده‌ستی به‌جه‌بۆ به‌رده‌کان دریش نه‌کا و نه‌لئی: نه‌وه‌نییه‌داگیانه‌سه‌که‌زه‌که‌. نه‌وانیش ته‌ماشاشا نه‌که‌ن له‌کیسه‌ل به‌و لاره‌هیچی تریان به‌رچاوا ناکه‌وئ. نه‌لین: میمه‌کفاته‌کوا کوچک‌؟ نه‌لئی: نه‌ی نه‌وه‌نییه‌نه‌پرون؟ ئیژی چاوانان کویز بووگه‌! نه‌لین: میمه‌کفاته‌کوچک‌ لئی نه‌واری خۆ نه‌وانه‌کیسه‌لن تۆ هاوردگتن. نه‌ویش نه‌لئی: ده‌سا وه‌وه‌سه‌ی ساقه‌خرو ساف و به‌تو وون وام زانی کوچکن. تومەز نه‌مه‌کیسه‌ل بوون و میمه‌کفاتی به‌به‌ردی زانیون.

- حاجی مه‌لا سه‌لامی مامۆستا مه‌لا حسینی په‌سه‌که‌ندی بۆ گێرامه‌وه‌وتی:
 نه‌وا حاجی نه‌حمه‌دی کپنوو له‌گه‌ل حاجی شیخ نه‌مینی خالدا نه‌چن بۆ حه‌ج و نه‌گه‌رپنه‌وه‌ه. نه‌و سه‌رده‌مه‌به‌کاروانی و لاخ نه‌چوون بۆ حه‌ج. ریگای کاروان له‌گه‌رانه‌وه‌دا ده‌شتی «سه‌نگاو» بوو، هۆبه‌ی جاف نه‌و ده‌شته‌ی داگیر کردوو ه‌کاروانه‌که‌ی نه‌مانیش له‌لایه‌که‌وه‌بارگه‌نه‌خه‌ن و شه‌و نه‌مینه‌وه‌ه. ناوو ناوبانگی شیخایه‌تی و پیاو چاکی حاجی شیخ نه‌مین له‌و ناوه‌دا بلاو بوو بووه‌وه‌.

ژنه‌کوێخا جافیک منالیک بوو نه‌خۆش که‌وتبوو به‌ناو بانگی حاجی شیخ نه‌مینه‌وه‌هاتبوو بۆ نه‌وه‌که‌ شیخ دوعای به‌سه‌را بخوینئ و چاک بیتنه‌وه‌ه. که‌ نه‌گاته‌جئ حاجیه‌کانی تر نه‌حه‌ی کپنوو به‌ژنه‌که‌پیشان نه‌ده‌ن و پنی نه‌لین: نه‌وه‌ه‌حاجی شیخ نه‌مینه‌ه. ژنه‌نه‌چی ته‌ماشاشا نه‌کا نه‌حه‌ی کپنوو به‌حاجی شیخ نه‌مین به‌و ناسراو پیاویکی موباره‌کی چه‌ند ته‌له‌موویه‌کی دریشی سپی له‌چه‌ناگه‌ده‌ره‌هاتوو ته‌زینحیککی به‌ده‌سته‌وه‌له‌سه‌ر به‌رمال رووه‌و قبیله‌دانیشتوو. سه‌ری داخستوو ه‌چاوه‌کانی ناوه‌به‌یه‌کا و له‌مووراقه‌به‌دایه‌ه. مناله‌که‌ی فری نه‌داته‌باوه‌شی و نه‌لئی: «یا شیخ! بیکه‌وه‌خاتری نه‌و که‌سه‌که‌نه‌و ده‌م و نه‌فه‌سه‌ی بی داگیت دوعاییک بخوینه‌وه‌سه‌ر نه‌م مناله‌ما با خاس بویتنه‌وه‌ه».

نه‌حه‌ی کپنوو چاوا به‌رز نه‌کاته‌وه‌سه‌یریکی مناله‌که‌نه‌کا، نه‌مجا چاوی قیچ نه‌کاته‌وه‌و چاوی تپی نه‌پری ده‌می بۆ لار نه‌کاته‌وه‌دانی لئی ریچ نه‌کاته‌وه‌ته‌که‌ته‌ک نه‌خا به‌و چه‌ند

تەلەموووە ریشەیی کە هەییوووە پاش ئەمانە پرمەیهک ئەکا بەسەر منالە کەدا. منال کەچاوی بەو سەر و سەکوئە ئەکەوئ و گوئ لەو پرمەپرمە ئەبئ ئەداتە زیرەیی گریان و ئەچیتە تاسەو. ژنە هەر هەلئەستئ پەلاماری منالە کە ئەدا و ئەیرفینیتەووە ئەلئ: «بیرا منالە کەم هەیی گووی دارو بەردت لئ واری و گوو وەریشی باوک ئەو کەسە توئی وەئیمە نیشان دا. تو غەزەوی خوایی کەیی شیخی دواواری؟ خو منالە کەت کوشت هەیی گوو وەریش باوکت بو خوئ و شیخیەتیت».

- ئەحمەدی عەزیزاغا مریشکئیکیان ئەبئ تاقە هیلکەیهک ئەکا و ئەکەوئتە کەر، بەم لادا ئەروا و بەو لادا ئەروا هەر قرتە قرت و گارە گار ئەکا. وەرەز بە ماله کە هەلئەگرن. ئەحمەداغا ئیتر لەو زیا نامینئ هەلئەستئ ئەیگرئ هیلکەیهک دینئ ئەیخاتە ناو توورە کەیهک و ئەیکاتە ملی مریشکە کەو پئئ ئەلئ: «دەبرۆ سەگباب! ئەووە خوئ و ئەووە هیلکە کەت وازمان لئ بێنە لەمە زیاتر ئیتر پیمان هەلئەگیرئ».

- دوکتۆر کاوس قەفتان بۆی گێرامەووە وتئ:

لەم سالانەیی دوا بێدە تازە «جل شۆر» (غەسالە) کەو تێووە سولەیمانیەووە. نامقی میرزا توفیق لەوئ ئەو جۆرە شتانەیی ئەفرۆشت. روژیک کابرایەکی خەلکی ئەو شارە زووری کۆنە هاتە بەر دوکانە کەو سەیریکئ ناو دوکانە کەیی کرد و چوو بەلای جل شۆرە و هات بەسەر و گویلاکی جل شۆرە کەدا کەوا جل ئەشواو واکئ ئەکاتەووە واکئ ئەکرە. کابرا وتئ: برا ئەمە بایی چەندە؟ نامیق وت: بایی شەست دینارە. کابرا نەختیکئ تر چاوی بە جلشۆرە کەدا گێرا و سەیریکئ تری ئەم لائ ئەو لای کرد دەستیکئ دا لە دەسکە کەیی، گوئئ: برا ئەگەر قەسەیهک بێژم خو لێم ناگری؟ نامیق وتئ: برا بوچ لیت ئەگرم؟ چی ئەلئئ بلی ئەمە معامەلەیه. وتئ: «برا ئەمەیی کە تو ئیترئ شەرع شەرمئ بو نیه گان ئەدا؟» نامیق هەروا چوووە تاسەووە وتئ: برا ئەووە تو ئەلئئ چی؟ ئەمە ئاسنگە، گانی چی و شتی چی. کابرا وتئ: «دەبرا برۆ بەردئ توئی لئئ نەواری من کە شەست دینار بەدەم ئەیدەم وەژنیک هەم جلم بو ئەشوا و هەم گانی شەم ئەداتئ».

- لەو سەرە دوو کابرای کورد چەند گا باریک ئەدەنە پینش و ئەچن بو هەوارگەیهکی تر. دنیاش وەرەمەزان ئەبئ بەلای ئاوا بێنکا تئ ئەپەرن. سەیر ئەکەن واکئ سەر بانیک نوێژ

ئەکرئ. یەکن لەم دوو کەسەش نوێژکەر ئەبن، بە ھاوڕیکەیی ئەلئ: تۆ لای گابارەکان راوەستە تا من دوو رکات نوێژ ئەکەم و دیمەووە ئەوجا ئەرۆین.

کابرا ئەچن و وا دیارە تووشی ئەبن بە تووشی تەراوێحەووە، تا ئێستەش شتی وای نەدیووە. ھاوڕیکەیی بانگی لئ ئەکا: کورە بێ وەرپووە درەنگە. ئەمیش ھەر لەسەر بانەووە بانگ ئەکا ئەلئ: «بەرا گابارەکان بوووە برۆ وا دیارە ئێشە کە بوووەووە رەقە بەری لە بەینی من و ئەو کاورای سەر چەرمگدا؛ یا ئەو سە ئەو من ئەدا وەزەویدا یا ئەو سە من گووی تۆی لئ ئەوارنم و ئەیدەم وەزەویدا».

- دوو پیاو ھەبوون لەسولەیمانی مەلا عەلی حاجی ئەحمەد و مەلا مەحموودی حاجی مەرف. ئەمانە ھەر لە منالیەووە رەفیع بوون، بەلام ھەر دووکیان کەر بوون وەیا بلین: گویان گران بوو. رۆژی مەلا عەلی بەشتەمال و شتە ئەداتە بن دەست خۆی و ئەچن بۆ حەمام. مەلا مەحموودی دۆستی تووشی ئەبن پنی ئەلئ: ئەووە ئەچی بۆ حەمام؟ ئەلئ: «نەو لەلا ئەچم بۆ حەمام». مەلا مەحموودیش ئەلئ: «و لەلا وامزانی ئەچی بۆ حەمام، دەبرۆ خوات لەگەل!»

- حەسەن بەگی جاف بۆی گێژامەووە وتی:

حەمەیی ئەلی وەیس «بەجە» ھەبوو لە ھۆزی عەمەلە بوو لەناو جافا. ئەمە سەرەتا شوان بوو پاشان دەولەمەند بوو و چوو بوو بۆ حەج. بەو لاوە بەسەر لوبنان و بەیرووتدا گەر ابوووە. وتی: لئیم پرسی حاجی لوبنان خۆشە؟ وتی: میرم لەووە خۆشتر ھەر نەوگە. وتی وتم ئا بۆم باس کە. وتی: میرم نیرکە پیازی ھەس ھەر یەکە وەقەد بەلئیک. وتی بەلئیشی بۆ درێژ کرد. وتم ئئ. وتی: ئاوی ساردی وای ھەس کورپکی وەکوو تۆ لەشی پیس بوئ ناتوانن مەلەیی تیا بکا. وتم ئئ. وتی: ئئ...

- شیخ عومەر گێژایەووە وتی:

دەرۆش عەلی ھەبوو لەدەککەیی ئەولقادر بەگ ھیچی نەئەزانی، بەلام خۆی کردبوو بە مردوو شۆرو بانگۆژ. پنی ئەلئ: تۆ نازانی مردوو بشۆیت بۆج لە خۆتەووە خۆت کردوو بە

مردوو شۆر؟ ئەویش ئەلئى: «چۆن نازانم وەللا قنگى ئەدرم، تا ئىستە قنگى پىنج مردووم دىيوە».

- حەمەكەرىم گىراپەو وئى:

لەو بنارى خۆشناو كەبىرەكە كچىكى منال كارى مازە كەردبوو؛ بۆ شەوئى كە دەچىتە لای كچە، كچە ئازارىكى زۆرى ئەگاتى و خوى راناگرئى هاوار ئەكا: وەى مامە! كەبىرە ئەلئى: كەسى مامى! كچە ئەلئى: زۆر دەيەشى. كەبىرە ئەلئى: دەرى بىنم؟ ئەلئى: «نا». ئەلئى: ئەدى زىاتر بىبەم؟ ئەلئى: «نا». كەبىرە ئەلئى: «دەسا كىژم نەدەرىكىشم و نەراپىشى كەم ئەدى خۆ لەكئىرى خۆم خۆش نابم».

- مەلا عارف لە خانەقى بۆى گىراپەو وئى:

زوو زوو پىاوئىكى پىر پىر هەبوو لە خانەقى «دۆسە»ى ناو بوو. ئەم دۆسەيە هەر لە منالەو زەمان هەتتا بوو بەسەريا بوو بوو بە «كەبى»ى. پاشان كۆر و شتى هەبوو يەكئى لە كۆرەكانى «نوورى» ناو بوو. ئەم نوورىيە منال بوو سەردەمى شىخايەتى و زەرگ وەشاندىن لە باوا بوو خەلىفەيەك هاتە خانەقى و كۆرى زكرى دابەست. نوورى چوو ناويان و پىو بوو بوو بەدەروئى و گوئيان كۆن كرد و وەكوو دەرويشەكانى تر فىرى «هاى و هوو»ى بوو. دىنا رەمەزان بوو خەلك لە سەر بان ئەنووستن، هەلسان بۆ «پارشىو» و بوو بەتەق و هوئى كەوچك و مەنجەلى چىشت. نوورىش لەم تەقە تەقە خەبەرى بوو دەستى كرد بە نووكە نووك وئى: بەرۆژوو ئەبىم. باوكى دوو سئى چەپۆكى كىشا بەسەريا و پى وئى: بخەفە بخەفە. كەلكى نەبوو. نوورى ئاگرى رۆژو هەلئىگرتبوو خەوى لە وانىش حەرام كرد ناچار دۆسە بەدايكەكەى وئى: «هەستەنان و چايەك راي ئەى دالك حىزەبەكە». ئەمجا لەبەر خۆيەو هەر ئەبوت: «من لە كوو هوو هوو لەكوو؟ من لە كوو رۆزە لە كوو؟ دەسا داود هەقم لەخوا بسەنى راي ئەى كەتتە».

- شىخ محەمەدى شىخ جەلال بۆى گىراپەو وئى:

لەمزگە و تەكەى ئىمە پىاوئىك هەبوو گەلئى دەردى سەرى رووى تىتى كەردبوو. هەموو پاش نوئىزىك ئەپاراپەو لە خوا كە چاكى كاتەو. جارىكئان نوئىزى عىشا بوو لەپاش نوئىزە كە لە كاتى دوعا كەردنا دەستى بەرز كەردەو وئى: خوايە گورچىلەكەم چاك كەيتەو، سىلەكەكەم

چاک که یته‌وه، ژانی پشته‌که چاک که یته‌وه، پراسووه کانم ژان ئه‌که‌ن چاکیان که یته‌وه...
 ئیتر به‌مجۆره زۆری پتوه رۆیشت، ده‌دوانزه ئازاری هه‌لدا. حاجی محهمه‌دی عه‌نبر له
 ته‌نیشتییه‌وه بوو بۆی هه‌لنه‌گیرا لای ئینی کرده‌وه و پیتی وت: «مردووت مرئ! بۆچ خوا
 پینه‌چییه ئه‌م هه‌موو شویتانه‌ی تو پینه‌بکا؟ تا ئه‌مانه‌ بکا دیتنی ده‌ دوانزه زه‌لامی ریکوپینک
 دروست ئه‌کا و ئیتر چی داوه به‌ سهر ئه‌م جووت به‌قیه‌و چوار پینه‌یه‌وه».

- پیاویک هه‌بوو له «سن گرتکان» مامه‌حه‌مه‌دی ناو بوو. چاوی نه‌یته‌بینی لئ یان پرسى
 مامه‌حه‌مه‌د چاوه‌کانت چۆن؟ وتی: «من خۆم هه‌یج نه‌وینم وه‌لئ فاته‌ ئه‌وشئ زه‌رده‌که‌ی».
 فاته‌ژنی بوو.

- هه‌زار گه‌یراه‌وه وتی:

له‌ سه‌قز تازه داموده‌زگای دانسازى داها‌تبوو. رۆژیک حه‌مه‌عه‌لی به‌گی خوڤ خوڤه
 ها‌تبوو بۆ سه‌قز. حاجی فه‌تاحی سه‌قزی بانگه‌یشتنی نانی نیوه‌رۆ بۆ کردبوو. حه‌مه‌عه‌لی به‌گ
 که ئه‌چی تا‌قمه‌دانیکى تازه‌ی دروست کردبوو. له‌ شویته‌که‌ی خۆی ددانه‌کانی شه‌وئ که
 خستبووه ناو لیوانه‌ ئاوه‌که‌وه به‌یانی له‌ بیری چوو بوو بیخاته‌وه ده‌می له‌سه‌ر سفره‌ی نان
 خواردن په‌کی ئه‌که‌وئ و ئه‌لئ: وه‌للا هه‌یج بۆ ناخوڤ ددانه‌کانم له‌بیر چووه.
 پیاویکی تریش هه‌ر له‌وئ ئه‌بێ ده‌ست ئه‌با له‌گیرفانیا خره‌خر ده‌سته‌ ددانیک ده‌ردیتئ و
 ئه‌یداتئ ئه‌لئ: بیخه‌ره ده‌مت ئابزانه‌ چۆنه؟ حه‌مه‌عه‌لی به‌گ وه‌ری ئه‌گرئ و ئه‌یخاته‌ده‌می
 ئه‌لئ گه‌وره‌یه. کابرا ده‌ست ئه‌با له‌گیرفانیا تا‌قمیکى تری بۆ ده‌ردیتئ ئه‌لئ: ئا بزانه‌ ئه‌مانه
 چۆن. ئه‌ویش تا‌قی ئه‌کاته‌وه ئه‌لئ: وه‌للا ئه‌مانه‌ش بچووکن ناچی به‌ده‌مما. کابرا
 ئه‌مجاره‌ش ده‌ست ئه‌با تا‌قمیکى تر ده‌ردیتئ و ئه‌یداتئ ئه‌لئ: ئه‌مانه‌ش تا‌قی که‌وه.
 حه‌مه‌عه‌لی به‌گ ئه‌وانه‌ ئه‌خاته‌ده‌می ئه‌لئ: وه‌للا ئه‌مانه‌ زۆر چاکن و پر به‌ده‌ممن. پاشان له
 کابرا ئه‌پرسی ئه‌لئ: برا تو چیت؟ وا دیاره‌دانسازیت. کابراش ئه‌لئ: «ئه‌وه‌للا قوربان من
 مردوو شووم».

- شیخ مارف قه‌ره‌داغی گه‌یراه‌وه وتی:

پیاویک هه‌بوو له‌ هه‌له‌بجه «سه‌عه‌چه‌قیگه» یان بێ ئه‌وت. له‌ پاشا خوا دایه‌و ده‌وله‌مه‌ند
 بوو حه‌جی کرد و له‌ ئاخری عومریه‌وه کچیکیشی هه‌ینا چهند شه‌ویکی پینچوو-بلامانی- هه‌ر

نەبوو بەزاوا. لەباش بەینیک لێیان پرسی خالەسەعە گەیشتووتە کوێ؟ وتی: «برا لە سایەى قەوم و عەشرەتەو سەرەکەى چەقینگە».

- مەولوو هەبوو لە سنە سەردەمى گەنجایەتى بە ئەلواتى و هەرزەبەتەى رابواردبوو کۆى لە هیچ خراپەو داوین پیسیەک نەکردبوو. لە ئەنجاما بە تانوت لێدانى ئەم و ئەو هینایانە سەر ئەو کە ژن بینیت. چوو کچی بیوژنیکى ماره کرد. بیوژنى خەسووات دەستى کرد بە نامۆزگارى کردنى و پى و ت کورم! ئومید ئەکەم ئیتر سەردەمى هەرزەگەریت بە سەر بچیت و جارێکێکە توخنى ئیشى ناشایست نەکەوێ. مەولوویش وتی: «نامۆزن ئەو زاوایەتییەى من لە گەل ئەم کچەى تۆدا ئاخى خراپەکاریم بێت».

- مەلا سالىحى میانەبى لەجیشانە مار پیوهدابوو؛ حالى زۆر شر بوو، خستبوویانە ناو جۆلانەو رایانئەژەند بۆ ئەو مەشک بەسەریا تى نەپەرى. دەرەکەى رۆژ بەرۆژ گرانتر ئەبوو هینایان بۆ سولهیمانى بۆ لای دوکتۆر. دوکتۆریش ئەو وەختە دوکتۆر مەلک بوو. دوکتۆر گەلێ بە داو دەرمان لەگەلیا خەریک بوو کەلکى نەبوو. لە ئەنجاما پى ی وت: باوکم ماره کە کوشندەبە، ئەگەر ئەتەوێ چاک ببیتەو ئەبى پیالەبە شەراب بخۆیتەو. مەلا سالىح وتی: شتى وا ناکەم. دوکتۆر مەلک وتی: بۆچى. مەلا سالىح وتی: ئەترسم بچمەجەحەنەم. شیخ بابەعەلى تەکیەبى لەوئ بوو وتی: «مردووت مرئى ئەگەر نەشى خۆیتەو هەر ئەچیتە جەحەنەم؛ کواتە بە قسەى پیاوەکە بکە با ئیستە لەم دەرە رزگارت بى تا سەبەبى خوا گەورەبە».

- لەو سەرەبیرێژنیکى پۆپ سبى لەبەر دەرگای ئەشکەوتیکا بوو کەکەى سییالیکى بۆ راختبوو ساوهریان کردبوو. ساوهرەکەى لەو لاو لەسەر جامیک بۆ هەلخستبوو، بيشکەى منالەکەى لەلایەو دانابوو خەرەکیکیشى بە هەندى بەتکەو خستبوو بەر دەم. لەناو گلێنەبەکا هەندى قاوەتیشى بۆ دانابوو. بووکە خۆى چوو بوو بۆ مازوو کردن. پیرێزنەش کەلپەکەلپى بوو هیچ ددانى لەدەما نەبوو.

ئەمجا پیرێزنە بە دەستى راستى خەرەکی ئەرست، بە قاچى بيشکەى رانەژەند بە دەستى چەبى پاسەچۆلەکەى ئەکرد. لە ساوارەکە لە بەینا پەتکى ئەدا بە دەم خەرکەکەو، جار

جاریش گویلی قاوتی هله‌نگرت ئه‌یبرد بۆ ده‌می، به‌لام له‌بهر ئه‌وه که له‌بهر لووتی ئه‌شکه‌وته‌دا بوو بایه‌که نه‌یه‌هیشته‌هیچی بچیتته‌ده‌می.

کورپیکی قوشمه‌ش له‌پال داریکا وه‌ستا بوو سه‌یری کاره‌ساتی پیریژنه‌ی نه‌کرد. پیریژنه‌ پینزانی لای وا بوو بۆ ئه‌و راوه‌ستاوه‌ ئه‌مجا به‌ چاویش ده‌ستی کرد به‌چاو برکنی کردن له‌گه‌ل ئه‌ویشا. کورپه‌ ئیجگار له‌قاوت خواردنه‌که‌ی سه‌ری سه‌رما‌بوو چونکه‌ هیچی نه‌ئه‌چوو ده‌می. لینی نزیک بووه‌وه‌ وتی: تازه‌شه‌مامه‌ ئه‌وه‌ چی ئه‌خوی؟ پیریژنه‌ش جوابی دایه‌وه‌ وتی: «گیانی تازه‌شه‌مامه‌ تا ئه‌م بایه‌ له‌م کونه‌وه‌ بی هیج».

- له‌و بناری کولیاییه‌ دوو کارای ده‌هۆل کۆت بی‌ بازاری رووی تینکردبوون، بۆ زه‌ماوه‌نی بۆ شتیک ئه‌گه‌ران به‌ لادیکانا، هیج نه‌بوو. به‌لادییه‌کا تیه‌په‌رین سه‌ریان کرد په‌له‌پیا‌زیک‌ی باش هه‌یه، هاتنه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ خۆ ئیش نییه‌ با پیاز بدزین. که‌ چوونه‌ ئاوییه‌که‌ خوا زه‌ماوه‌نیکیشی ریکخست، به‌لام ئه‌وان له‌سه‌ر پیاز دزینه‌که‌ی خۆیان هه‌ر جه‌خت بوون؛ به‌کینکیان رووی کرده‌ په‌له‌پیا‌زه‌که‌و به‌کینکیشیان چوو بۆ هه‌لسوو‌رانی شایه‌که‌. که‌وته‌ ده‌هۆل لیدان و شایی گه‌رم بوو، ئه‌وه‌ی که‌ بۆ پیاز دزینه‌که‌ چوو‌بوو سه‌یری کرد هه‌لناکه‌نرین. قۆزاخه‌که‌ له‌ زه‌ویه‌که‌دا ئه‌مینته‌وه‌ بانگی کرد له‌ هاو‌رپه‌که‌ی وتی:

قۆزاخ سه‌خته‌وه‌ده‌ر نه‌تن هه‌ر چه‌ن توام وه‌که‌لک نه‌تن
 ئه‌میریش به‌ده‌م ده‌هۆل لیدانه‌وه‌ به‌مجۆره‌ جوابی دایه‌وه‌:
 بچۆ جووه‌ ئاو به‌رده‌تن سه‌ره‌که‌ی نه‌رموت بنه‌که‌ی ده‌رتن
 چه‌له‌له‌وه‌ له‌له‌له‌وه‌ دویته‌ل کورپه‌ل که‌فته‌ ئه‌و

- مه‌لا سه‌لاح گێرايه‌وه‌ وتی:

له‌و گه‌رمیانه‌ پیاویک چوو له‌ لای مه‌لا وتی: قوربان خه‌ویکم دیگه‌ خوا وه‌خیری بگێری ئیژم بۆت بگێر مه‌وه‌ بزانه‌م تو چی لینی ئیژی؟ مه‌لاش وتی: «رۆله‌! جعل الله‌ بالخیر! ئاده‌ی بیلنی بزانه‌م چیه‌؟» وتی: مامۆستا ئه‌وا له‌ خه‌وما مانگایه‌، پارته‌یه‌، مینه‌، بزنه‌، گویره‌که‌یه‌، گشتی له‌و ده‌شته‌دا رمیاگن وه‌سه‌ر یه‌کا ئه‌له‌ورین.

مامۆستاش وتی: «برا خه‌وه‌که‌ت زۆر چاکه‌ ئه‌وه‌ ره‌شه‌ولاخه‌».

- لاله‌سه‌رحه‌دی روغزایی جاریک عه‌شره‌تی کۆ کرده‌وه‌ خه‌وی بۆی گێرانه‌وه‌ وتی:

عشرهت وائیمشهو لهخهوما وائزمانم مردگم، دوو بۆرهی چلکنهی بیفهره ئهتوت هورچن هاتن وهلامهوه. بههقلی خوّم تئگه بیستم مه پنه مووکه وون، بیان وتم مه پنه مووکه؛ یانی خوی تو کئیه؟ منیش فره تووره ووم ده سیکم وه ریشه چه رموگه که ما هاورد و وتم: «ئیهو هیچ شهرم لهم ریشه ناکمن وائیزن؟» ههر ئهونه م زانی دوو قولیان هه وو کردیان وه چوار و وه کوو جنۆکه راوی ناون، وه ره و دوا وه دۆله که و وونه وه وه ره یشتن.

- شیخ محهمه د ئه مینی کاردۆخی گئیرایه وه وتی:

ئه و له عزیز هه بوو له ته ویله کلاشی ئه کرد. مه لا حه سه نیککی دزلئ هه بوو ئه چئته لای ئه لئ جووتئ کلاشم بۆ بکه شعریکت بئ ئه لیم ئه گهر ژنان هاتنه لات بۆ کلاشه که بیان به و جووره جوابیان بده ره وه، ئه لئ باشه. ئه لئ: بلئ: به فیدای نازت بم وه گشت که سمه وه ئینه لنگوو تۆن ها وه ده سمه وه

- حه مه نووری گئیرایه وه وتی:

ئه و له که لار بووین ته ویله یه ک هه بوو مه نجه له شکا و شتی تیدا فرئ درابوو. له گه له ئه وه دا ما که ر وه شه و لا خیشی تیدا بوو. وتی شه و یک ریم که وته ته ویله به لام خه یالی هیچ له خوّم نه که ی، دنیاش تاریکه. سه یر ئه که م و حه سه ن - شه روه ت وئ له رووتا - نیشتوو به به ر ما که ریکه وه. وتم حه سه ن ئه وه چی ئه که ی؟ حه سه ن که له نا کا و ئه و ده نگه ی گوئ لئ بوو را چه نی. ههر ئه وه نده فریا که وت دانه ویه وه ده سته کرد به ده سته خشان به سه ر ئه رزه که دا وتی: «به خوا کا که حه مه بۆ مه نجه له ئه گه ریم».

- نووری عه لی ئه مین گئیرایه وه وتی:

وه سته حه مه سالحیک هه بوو له پئنجوین کورتان دوور بوو. ئه م وه سته حه مه سالحه ئافره تیککی جوانکه له ی دراوستیان هه بوو مرخی لئی خو ش کردبوو. شه و یک ئه چئته سه ر جئگا که ی و ده ست ئه با بۆ سنگ و مه مکی. ئافره ت خه به ری ئه بیته وه وه ئه یناسئ ئه لئ: کا که حه مه سالح ئه وه چی ئه که ی؟ ئه لئ: وه للا خو شکم ئه وه کورتانیکم دوریوه بۆ ئه و گویدرێزه ی که له ته ویله که مانایه ده ستم لیدا وتم بزانه ریک و پئکه. ئافره ته ش ئه لئ: «کا که حه مه سالح هیچ وه بزانی سنگ و به رۆکی من کورتانخانه و ته ویله خانه ی تۆیه».

- بابه‌شینخ گنیرایه‌وه وتی:

لهو ولاتی هه‌ولتیره باوه له کاتی حه‌جا یه‌کینک حاجیان کۆ ئەکاتمه‌وه ئەیانبا بۆ حه‌ج و هه‌رکسه‌وه شتیکیان لێ ئەسه‌نی، بارانبه‌ر به‌و ئیش کردنه‌که بۆیان ئەکا.
حاجی به‌کر هه‌بوو که ئەویش خه‌ریکی ئەو ئیشه‌بوو، رۆژییه‌کێ له‌ده‌لاله‌کانی تر دیت بۆ لای و پیتی ئەلێ: حاجی به‌کر تۆ هه‌موو حاجیه‌کانت راکیشاوه بۆ لای خۆت و نانی ئیمه‌ت بریوه. حاجی به‌کریش تا ئەو وه‌خته هه‌ر پانزه‌حاجی بۆ کۆ کرابوووه‌وه ئه‌وانیش له‌ لای دانیشتیوون هه‌له‌ئهداتی ئەلێ: نانی ئیوه‌م چی بریوه؟ من هه‌م و پانزه‌حاجی حیز، ئیتر له‌ کوی هه‌مووم کۆ کردۆته‌وه؟

حاجیه‌کان که ئەمه‌ ئەییستن ده‌ست ئەکه‌ن به‌جینو و قسه‌ و تن پیتی و لیتی ئەپه‌ونه‌وه. هه‌ر چهند حاجی به‌کر هاوار ئەکا که مه‌به‌ستم هه‌ج نه‌بووه‌ که‌لکی ناگرێ، ئەو قسه‌یه‌ خۆی بوو به‌ بالا به‌سه‌ر خۆیه‌وه. له‌ئهنجاما وای لیهات که‌س رووی تی نه‌ئەکرد و هه‌ولتیری به‌جیه‌شت.

- هه‌ر ئەو گنیرایه‌وه وتی:

سالنیک چووم بۆ ده‌ره‌وه بۆ ده‌رویش گرتن. له‌ گوندیکا له‌و بناری نزیکه‌ی هه‌رکییه‌ تووشی کورپکی گه‌نج بووم و تم ته‌وبه‌ بکه‌و بیه‌ به‌ ده‌رویش. وتی: قوربان من هه‌شتا ژنم نه‌هیناوه‌و ته‌وبه‌م پێ راناگیرێ. و تم بران تۆ ته‌وبه‌ بکه‌ من بربارت ئەده‌مێ تا سالنیکه‌ ئەم وه‌خته ژنیش دینیت. وتی به‌ هه‌ر جور بوو رازیم کرد. ته‌وبه‌م دادا و بوو به‌ده‌رویش. له‌ به‌هاریا که هه‌شتا سالی به‌سه‌را نه‌سوورابوووه‌وه چوومه‌وه بۆ ئەوێ سه‌یرم کرد کوره‌که‌ جه‌زبه‌ گرتوویه‌تی و به‌ زکر کردن و هه‌یا هه‌موو هات بۆ لام پیم وت: ها هه‌شتا ژنت نه‌هیناوه‌؟. وتی: «یا شیخ به‌قوربانتم بم! تۆم بۆ خۆش بیت ژنم بۆ چیه‌؟»

- هه‌ر ئەو گنیرایه‌وه وتی:

دوو کابرای هه‌رکی دوژمنی یه‌ک بوون، به‌خوینی سه‌ری یه‌ک تینوو بوون. رۆژیک له‌ دیواخانی فه‌تاحا‌غای هه‌رکیدا به‌ ته‌نیشته‌ یه‌که‌وه دانیشتیوون. ئەمانه‌ هه‌ردووکیان قهنده‌کیش بوون، به‌لام یه‌کینکیان له‌و وه‌خته‌دا قهنده‌که‌ی پێ نه‌بوو به‌ری کرد به‌و لاوه‌ ده‌ستی بۆ لای کابرای دوژمنی راکیشا و وتی: «کیسکی خۆ بده‌ به‌ من بلا قهنده‌کی چیکمێ له‌دلی منیشا لا هه‌ر له‌ دلی من بی.

- شەوكت بەگ گىتاپەوہ و تى:

ئىمسال كاپرايەكى كەمالەيى لاي ئىمەچوو بۇ حەج؛ كە ھاتەوہ لىم پىرسى حەجەكتە چۆن بوو و چ دوغايەكتە كرد لەوئى؟ و تى: شەوكت وەگ فرەخۆشوو، لەوئى چوومەسەر قەورى پىنغەمبەر - رۇحم وەقوروانى وئ! - فەر و بەرەكتە تى لى ھەلئەسا. دەسم بەرز كەردەوہ وتم حەمدە رەسوولەللا لەو كوردهوارى لاي ئىمە ھىچ نەما پىاو بوو كوژيا، خانگ بوو سووتيا، مى بوو گشتى وەتالان برىا، بىئزە وە خوا با ئىتر ئەم كەتنە بەس وئ. حەمدە رەسوولەللا وەو قورعانەي تۆ لىت خويندگە! لەو رۆزەوہ تۆ مردگىت خوا ئىشىكى نەكردگە لە ئىشى پىاوان بچى.

- ئەزانى كى بۆي گىتاپەوہ و تى:

مامۇستا مەلا سالحى گۆزەپانكە لە ھەولير فەقتىكى لا بوو ئەيەويست ئىجازە وەربگرئ؛ ئەويش نەيئەدايە. فەقتەكە چوو بۆ لاي مەلا ئەبووبەكر كە ئەو بە مەلاي مامۇستا بلئ ئىجازەي بداتئ. ئەويش چوو پىنى وت. مەلا سالح و تى: ئىجازەي نادەمى ئەمە زۆر كەرە. و تى كەرىتتەكەي چىيە؟ و تى: كورە ئەوہ رۆزىك نىزەكەرىكى بردووہ ئاوى بدا پىنى ئەلئ: «يا اختى اكلى الما».

- شىخ فەتاح گىتاپەوہ و تى:

حاجى عدلى حاجى مېنەي روغزايى ھەبوو، سالىك باران ئىجگار زۆر بوو ئەويش مەر و مالا تىكى زۆرى ھەبوو. بارانكە ھەر خۆشى نەئەكردەوہ، پىيانوت حاجى عدلى باران لەچى دايە؟ و تى: برا لە چى دايە؟ دەلەمىز بووہ.

- ھەر ئەو حاجى عدلىيە قران كەوتووہ ناو رانەكەي. شەك مەرپىكى نايابى ھەبوو زەنگۆلەي كەردبووہ مى، زۆرى خۆش ئەويست. ئەو شەك مەرەشى مرد جا رووى كەردبووہ ئاسمان ئەيوت:

شەكەسوورت بۇ كوشت؟ ئەمەش بۇ تۆ بزائم تىرت خوارد.

- دوکتور مار ف خه‌زنه‌دار گئیرایه‌وه وتی:

ژنیک میردی کردبوو، تازه‌بووک بوو روژیک نه‌چی بو کۆل بو جل شتن. شهرم نه‌کا به خه‌زووره‌که‌ی بلنی ده‌ریتکه‌تم بده‌ری تا بوّت بشۆم، به‌م شیرانه‌ روو له‌خه‌زووری نه‌کا و پینی نه‌لی:

باوکی نه‌و که‌سه‌ی که‌وا من ده‌گی	دایکی نه‌و که‌سه‌ش که‌وا تو نه‌یگی
پین شهرمه‌ناوی ده‌ریتکه‌ت پینم	تو گه‌وره‌ی منی مهرگت نه‌پینم
داکه‌نه‌جۆرکی کئیر و گونه‌که‌ت	بو کۆل نه‌چم له‌چۆمی سهر که‌وت
بوّت نه‌شۆم به‌ ئاو به‌ نه‌سپۆنی جوان	بوّت نه‌هینمه‌وه ده‌مه‌و نیوه‌رۆان

- کابرایه‌کی خوشناو نه‌چیت بو نه‌و گه‌رمیانه‌ بو هه‌نار فرۆشتن. له‌گونده‌که‌نه‌چیته‌ به‌ر مالی مالیک باره‌که‌ی دانه‌گریت و له‌ هه‌یوانه‌که‌ باره‌که‌ دانه‌نیت. گویدرێه‌ که‌ش هه‌ر له‌وی نه‌به‌ستیته‌وه، نه‌مجا له‌و لاوه‌ ده‌ست نه‌کا به‌ بانگه‌واز کردن. هه‌ی هه‌نار سهر به‌سهر به‌گه‌نم وه‌رن ده‌نا ده‌رۆم. ژنی ماله‌که‌ چه‌ند دانه‌یه‌ک هه‌نار نه‌دزیت، کابرا چاوی لی نه‌بیت به‌لام ده‌نگ ناکات. نه‌گه‌ریته‌وه‌ بو‌لای هه‌ناره‌کان، له‌و کاته‌دا که‌ره‌که‌ی ده‌ست نه‌کا به‌ لووشکه‌لووشک. کابرا نه‌لی: چه‌ندم پین گوتوی نه‌گه‌ر چووینه‌مالی خه‌لک ده‌نگ مه‌که‌و مه‌یه‌ره‌ قسه‌. قه‌یدی چیه‌، هه‌ناری بردووه‌، بردوویه‌ ئیتر نه‌م چه‌نه‌بازیه‌چیه‌؟ ژنه‌ی خانه‌خوئ نه‌مه‌ی به‌لاوه‌ زۆر سه‌یر نه‌بێ.

کابرای هه‌نار فرۆش نه‌چیته‌وه‌ به‌و لاوه‌ ده‌ست نه‌کاته‌وه‌ به‌ بانگه‌وار کردن. چاوی لی نه‌بێ ژنه‌ هه‌ناره‌کان نه‌ هینیته‌وه‌ له‌ جینگای خۆی دایانه‌نیته‌وه‌. دیسان کابرا دیته‌وه‌ به‌لای هه‌ناره‌کانه‌وه‌. که‌ره‌ی به‌سته‌زمان له‌برسانا ده‌ست نه‌کاته‌وه‌ به‌ لووشکه‌لووشک کردن که‌ چاوی به‌خواه‌نه‌که‌ی نه‌که‌ویتنه‌وه‌. کابراش نه‌لی: وه‌للا سه‌گباب ختوا ناخری تو حه‌یای من ده‌به‌ی. ده‌ هینایه‌وه‌ هینایه‌وه‌، ئیتر با بیرته‌وه‌. ژنه‌ هه‌ر زۆر زۆر به‌لایه‌وه‌ سه‌یر نه‌بیت. ئیواره‌ میرده‌که‌ی له‌ ئیش نه‌گه‌ریته‌وه‌ هه‌موو کاره‌ساته‌که‌ی بو نه‌گه‌ریته‌وه‌ که‌ نه‌و که‌ره‌ شتی وای کردووه‌ و خواه‌نه‌که‌شی شتی وای وتووه‌.

نه‌مجا میردی دیت به‌لای کابرای هه‌نار فرۆشه‌وه‌، پینی نه‌لی نه‌ری برام نه‌وه‌ نه‌و که‌ره‌ت چۆن فیری نه‌و گف‌ت و لفته‌ بووه‌که‌وا شتت بو بگه‌ریته‌وه‌؟ کابراش نه‌لی: برا نه‌وه‌ له‌راستیدا که‌ر نییه‌، نه‌وه‌ ژنه‌م. که‌ نه‌چم بو کاروان دو‌عایه‌ک هه‌یه‌ نه‌بخوینم به‌سه‌ریا نه‌بێ به‌که‌ر. بارو شتی لئی بار نه‌نیم، که‌ گه‌رامه‌وه‌ بو ماله‌وه‌ نه‌بیته‌وه‌ به‌ ژن.

کابرای خانه خوی ئەلئ دەسا قوربانت بم، من پیاویکی هه زارم، هیچ باره بهر و شتم نییه دو عایه کی واش به سەر ژنه که ی منا بخوینه به لککو ئەویش وای لئ بیت که چووم بۆ ئیش بار و شتی لئی بنییم و توژی ئەرکم سووک بیی.

کابراش ئەلئ: باشه له بهر ئەوه خزمه تان زۆر کردووم ئەم ئیشه تان له گه له ئەکه م. بهیینه من چیت بی ئەلیم وا بکه. ئەلئ بهیینه بیچه مینه ره و هسەری بگه ره و چاو بنوقینه ئیتر کارت نه بی.

کابرا ژنه دینیت ئەیچه مینیت هه وه، سەری ئەگرئ و خۆیشی چاو ئەنوقینئ. کابرای هه نارفرۆش له دوا وه دره بی ژنه دائه که نئ و تئ بهر ئەبی. له و کاته دا کابرا توژی چاو بهرز ئەکاته وه سەیر ئەکا ئەم کابرایه بهر بووه ته ژنه که ی هاواری لئ بهرز ئەبیت هه وه ئەلئ: سه گباب! ئەوه چی ئەکه ی؟ کابرا که ئەزانی ئیشه که ی شره له ترسانا به نیوه و نیوه چلی دەری ئەهینیت هه وه. ژنه هه ره به و جۆره روو ئەکاته مێرده که ی و ئەلئ:

«چیت کرد زۆری نه مابوو گویم درێژ بی، قوت بوو بوو، سەم خه بوو بوو، هه ره ئەوه نده ی مابوو بانگم بکه ی بلئی کوو روو، کوو روو، چوش، چوش، بمبه ی بۆ ناشی، هه ی پیاوی ناشی وشوو وشوو، چوو شوو، چوو شوو».

- مه لا سالحی کۆزه پانکه له مزگه وت له کۆرپکا وه عزی ئەدا ئەبیوت: به هه شت له وانیه ئەگه ره له ویدا یه کیک ئاره زووی مریشکیکی سووره وه کراو بکا به بی قسه مریشکه که ی له بهر ده ما حازر ئەکرئ. مام وسوو نوژی ئەکرد گوئی لئ بوو. له نوژی هه که ی بووه وه وتی: «خۆ مه لا سالح پیاویکی باش و ئاقله، ئەم قسه نابه جینیانه چیه ئەیانکا».

- شیخ نووری شیخ ره شید گێرایه وه وتی:
روژی یک دوو کهس خه لکی نودشه دین بۆ سوله یمانی. یه کیکیان به جئ ئەمینئ و ئەویکه یان ئەگه ریت هه وه. لئ ئەپرسن زۆراو ره فیقت په ی چیش نه یامان؟ ئەلئ: «وه لالا ما چۆن سوار و به لای خوایی بیهن لوان په یو قه روچه مالی».
مه به سستی ئەوه یه که بلئی سواری فرۆکه بوه و چوو بۆ چه مچه مال.

- کابرایه ک له و ده شتی دزه بییه به رجووتیکی هه بوو، له بهر ته مه لئ بۆی نه ئەدروایه وه.
گه نم له وان هه بوو به ته وای هه له وه ری. ده رو دراوسی ناچار یان کرد به وه که بچئ بیدوریت هه وه.

روژیک چوو دهستی دایه له گه‌لی خه‌ریک بوو، چند روژیک به‌مجوره سه‌ری خسته‌سه‌ری.

روژیک یه‌کن له دراوسیه‌کانی چووه لای و پیوت له گه‌نمه‌کته چیت ماوه؟ وتی: «ئه‌و سه‌ری بیبه‌مه سه‌ری و بیه‌تیمه‌وه، لیره‌شه‌وه بیبه‌مه سه‌ری و بیه‌تیمه‌وه، کلکه‌مه‌قربه‌کی ده‌مینتی بایی پازده روژانه».

- ره‌سه‌ی ئه‌ولاغا تا زه‌مان پشتی تینه‌کردبوو، له یه‌که‌پیاوانی میراوده‌لی بوو له‌سووره قه‌لات. «کیلی» دۆمه‌دی بوو له‌تزیکی سووره‌قه‌لات. کچه دۆمیکی لی بوو «مینا» له‌و ناوه‌دا ناوی دابۆوه. ره‌شی ئاغا ئه‌یه‌ویست بیه‌تینی و پرکیشی نه‌ئه‌کرد. سه‌یرتر ئه‌وه بوو میناش بیستبوویه‌وه، ئه‌ویش هه‌ر رازی نه‌بوو. ئه‌م شعرانه‌ی به‌ ره‌شی ئاгада وتبوو:

داره‌به‌ل و به‌رده‌کۆز^۹ ره‌شید ئا‌غای سمیل بۆز

تۆ چیت داوه له‌کچی قۆز

ره‌شی ئا‌غاش به‌م جۆره‌وه‌لامی دابۆوه:

چی دی مه‌که گالو گۆره ره‌شید پیر نیبه هیتشتا کۆره

چاو بقووچینه‌و لنگ هه‌لبیره

- له دی «بله‌سه‌ن» کورپیک ژنی هیتنا بوو. دراوسیکیان هه‌بوو ژن و پیاویکی پیر بوون. شه‌وی زاواو بووک هه‌ر قریوه‌ی پتکه‌نینیان بوو. ژنه‌پیره‌که له درزی دیواره‌که یانه‌وه سه‌یری کرد بزانی ئه‌م پتکه‌نینه‌چییه. ته‌ماشای کرد وا کۆره‌که له سه‌ر گازی پشت راکشاه ده‌عباکه‌ی خۆی کردوه به‌سنگ و راستی کردۆته‌وه. بووکه‌که چند دانه‌یه‌ک له هه‌لقه‌ی ملیوانکه‌که‌ی خۆی ده‌ره‌یناوه، یه‌که‌یه‌که به‌جۆریکی وه‌ستایانه‌روو به‌رووی ده‌عبای کۆره‌که فری ئه‌دا ئه‌چنی به‌کیری کابرا‌دا؛ هه‌ر کامیکی نه‌چنی پیا ئه‌وه سه‌ری کرده‌وه، له‌و سه‌رکردنه پتکه‌نین ئه‌بانگرن.

ژنه‌ی پیریژن میرده‌که‌ی بانگ ئه‌کا و ئه‌لی وه‌ره سه‌یر بکه. پیاوه‌که ئه‌چینه [سه‌یر کردنیگه‌مه‌که]. ئه‌مجا [پیریژنه] ئه‌لی: با ئیمه‌ش گه‌مه‌یه‌کی وا بکه‌ین. پیاوه ئه‌لی: باشه،

بەلام ئیمە بە پینچەوانەى ئەوان بیکەین. ئەلى: تۆ پالکەووە من شتت بو تۆ ئەهاوێرم. ئەلى باشە.

ئەمجا ژنە لەسەر گازی پشت ئەکەوئ و پیاووە چەند گۆزیک هەل ئەگرئ، یەکە یەکە ئەیانهاوێری بو ناو -بلامانی- ژنەکە. هەر کامیکى کەوتە ناویەووە ئەوا هیچ، ئەوی نەکەوت و سەری کرد لەمە دەست ئەکەن بە پینکەنین. بەم جۆرە ئەمانیش گەمەى خۆیان ئەکەن.

- لەو خۆشناوەتیه لە گوندی «هەر تەل» کابرایەک باوکی مردبوو، بووبوو بەشیوون و شین و شەپۆر. نیرە کەریکیان هەبوو لەو کاتەدا ئەویش ئیرەقى کردبوو وەکوو سنگى لئى هاتبوو بەرزى ئەکردهووە شلپ ئەیدا بەسەر سینەى خۆیاو بەرى ئەداپەووە. کابرای خاوەنى و باوک مردوو هەر راست بوووە بە خەنجەریکەووە پەلامارى دا و خەنجەرى کرد بەورگی نیرە کەردا جەرگ و هەناوى خستە ئەو ناووە وتى: «دایەما خۆ بگێم! باووە مردیە بەوہى وام بو دەرى؟»

وتیان ئەووە بوچ ئەو کەرەت کوشت؟ وتى: ما خۆ دەرى بابى تۆ مردیە یا نەمردیە بە کێرمەووە. منیش دایەلى دەگێم وای لئ دەکەم، چما وا دەرى بابى من چما لەکێرى وى کەمترە؟ ئەو دایەحیزە وا دەرى».

- شیخ جەمالى ئەترووشى بۆى گێرامەووە وتى:

لەو شارەزووورە لە وارماوا بووم. پیریژنیک هاتەلام شکاتی کرد کە هیزیرۆنى هەبوو دەرویش حەمەسەنى شاترى دزیوہەتى و نامداتەووە. وتى منیش ناردم دەرویش حەسەنم هینا بە قەسەى خۆش و بەلیدان نەچووہ ژیری؛ سویتدی ئەخوارد وەکوو گەلای دار بەخوا و بە پیغەمبەر کە نەبیردووہ. پیاویک لەوئ بوو هات پئ و تم سویتدی بدە بەسەى ساق راستیەکەت پئ ئەلى. منیش هینام وتم: رووبکەرە سەى ساق بلئ بەو سەى ساقە من ئەو رۆنەم نەبردووہ. وتى هەر ئەوہەندەم زانى وتى: «دە ساق وربان من بردووہ» و چووہ یزە رۆنەکەى هیناوہ.

پاشان پیم وت: تۆ ئەو هەموو سویتدەت بەخوا و بە پیغەمبەر خوارد بەدرۆ کەچى کە هاتەسەر سەى ساق راستت وت، ئەمەچى بوو؟ وتى: «قوربان خواو دارودەستەى خوا لەپیاو ئەیگرن و ئەوہەندە توورە نابن، بەلام ئەو سەى ساقە پیغەرە دەس وەدەمى سەگا ئەکا. لە راستى ئەو ناوێرم».

- مه‌لا جه‌لالی مه‌لا حه‌سه‌نی ئابلاخ له‌سوله‌یمانی روژی تووره‌ی ئه‌لئ: ئه‌م مه‌لا نه‌گریسانه‌ی سوله‌یمانی منیان کردوو به‌ بنیشته‌خۆشه‌ی ژیر ددانیان و هه‌ر ئه‌لئین: وایه‌و وایه‌و بیفیکره‌و شت نازانئ: نازانم بۆج وا ئه‌که‌ن؟ له‌و وه‌خته‌دا روو ئه‌کاته‌ محهمه‌دی کوری ئه‌لئ: ئا رو‌له‌ ئه‌و که‌وشانه‌م بۆ بینه‌. ئه‌ویش ئه‌لئ: «بابه‌ وا له‌پیتته‌».

- له‌گوندی «باشته‌په‌» له‌نزیکي «پردئ» عه‌بدولکه‌ریم زیدبه‌گی گێراهه‌وه‌ وتی:
دوو کابرا بوو به‌شه‌ریان، یه‌کیکیان به‌ویکه‌یانی وت: «دایکت بگیم». ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌م جینیوه‌ی دا دایکی خۆی وه‌ستا بوو له‌ ناو شه‌ره‌که‌دا بوو. ئه‌ویکه‌یان -واته‌ جینیو پئی دراوه‌که‌- وتی: «ده‌سا وه‌للا من بیزم نایه‌ دایکی تو بگیم». ئه‌مجا دایکه‌که‌ په‌لاماری به‌ردیکی داو شالای برد بۆ کابرا وتی: «سه‌گی سه‌گباب! تو کوو بیزت نایه‌ دایکی ئه‌و بگیت؟»

- خۆت ئه‌زانی جاف له‌ کاتی خۆیا گه‌رمیان و کوستانیان ئه‌کرد. کاتی که‌ ئه‌چوون بۆ کوستان ئه‌و ریبازه‌ که‌ ئه‌وانی پیا ئه‌چوون هه‌ر ده‌غل و دانیکی لئ بوايه‌ هه‌موویان له‌ناو ئه‌برد و به‌ لاشیانه‌وه‌ شتیکی وا نه‌بوو، لایان واپوو مالی گوران خواردن گوناحی له‌سه‌ر نییه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ گه‌لیکیان ده‌رویشی شیخ که‌ریمی که‌رینه‌بوون، شیخ که‌ریمی گه‌وره‌ واریئ ئه‌که‌وت ئه‌گه‌ر یه‌کئ له‌گۆرانه‌کان بچوايه‌ ته‌ لای مه‌لا شکاتی بکه‌رایه‌ مه‌لا ئه‌یتوانی کورده‌ی جاف بانگ بکا و پرس و جواپیکی لئ بکا. کورده‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ قه‌مته‌ری شیخی له‌ده‌ما بوو ئه‌چوو.

مه‌لا قادری مه‌لا عه‌لی هه‌بوو مه‌لای «مه‌ولاناوا» بوو، دوو شاخی گای هینابوو هه‌ر به‌ پیتسه‌که‌یه‌وه‌ له‌ ته‌نیشته‌ خۆیه‌وه‌ داینابوو. کاتی که‌ یه‌کئ له‌گۆرانه‌کان ته‌هات شکاتی ئه‌کرد له‌ کوردیک مه‌لا ئه‌ینارد به‌شوین کورده‌که‌دا. کورده‌ش ئه‌گه‌ر ده‌رویشی شیخ بوايه‌ له‌ ترسی شیخ ئه‌چوو، مه‌لا شه‌رعی ئه‌کرد له‌به‌ینی ئه‌و و گۆرانه‌که‌دا. ئه‌چوو چونکه‌ هه‌ر کورده‌که‌ بوو زیانی به‌ ده‌غلی گۆرانه‌که‌ گه‌یاندبوو. بئ گومان ئه‌میش پئ رازی نه‌ئبوو. جا مه‌لا قادر هه‌ر خیرا ئه‌ینه‌وی له‌ شاخه‌کان و له‌سه‌ری خۆی توند ئه‌کرد رووی ئه‌کرده‌ کورده‌که‌ ئه‌یوت: «وه‌ره‌ شه‌ره‌قۆج بکه‌مین ئه‌گه‌ر من تووم به‌زان ئه‌وا شه‌رعه‌که‌م ته‌واوه‌، ئه‌گه‌ر تویش منت به‌زان به‌رئ خۆته‌وه‌ ئه‌چیت و هه‌یج ناده‌یت». کابرا که‌ چاوی به‌شاخ ئه‌که‌وت ئه‌یوت:

«مەلا تۆ قازىبەكى خاست ھاوردگە گا بۆر درۆ ناکا. خوا بتکا بەساقەى شاخى گا بۆر و كەرىمە سوورى كەسنەزان». ئەمجا زىانەكەى ئەبژارد.

- كابرەيك ھەبوو «مامۆتك»ى ناو بوو، سى و شەش دەردى ھەبوو. رۆژىك ئەچىتتە سەر پىشوا ئەنقىنى كۆمى دەر ئەپەرى. ئەوھش دىتتە سەر سى و شەش دەردەكە. ئەمجا كە ئەوھى بىنى وتى:

بەخىر بى سوورەگولى ناو باخان بەسەر سەر و سەر چاوان

- ئەمىن چىتر ھەبوو لە سولەيمانى ورگ و گەدو گىپالەكەى ناوبانگى دەر كەردبوو، ئەيانوت بە زەمى بەرخىكى بە برىانى ئەخوارد.

رۆژىك نىوەرۆ برسى ئەبى ئەچىتتەوھ بۆ مالموھ. لە مالموھ خورما و رۆنجان كەردبوو بە ئەندازەى سەرەقلىيانىكى بۆ ئەكەنە ناو دەورەك و بۆى دائەنن. ئەوئىش سەرىكى ئەكا و چاوىكى پىيا ئەخشىنى و زۆر تىرائەمىنى. پاشان ئەلى: ئا تۆ خوا لەو لاوھ جىگايەكم بۆ راخەن و پەرۆيەكىشم بۆ بىنن، ناساغم. ئەلىن: تۆ ئىستە ھايتتەوھ ھىچت نەبوو ئەمەچىيە؟ ئەلى: پىتان ئەلىم جىگاگەم بۆ راخەن و پەرۆكەشم بۆ بىنن. ئەلىن ئاخىر چىتتە؟ ئەلى: «كۆرم رقىتەى كەردوھ، ئەمەوئ ئەم خورما و رۆنەى تى گرم و بەپەرۆكە بىبەستەم بەلكوو خىرا چاك بىتەوھ. ئەوھى ئىوھ بۆتان دانام مەگەر ھەر واى لى بكم ئەگەينە بەشى ھىچى تر ناکا».

- محەمدى مەلا كەرىم گىترەپەوھ وتى:

پىاوىكى قسەخۆش بۆى گىترەمەوھوتى بىوھژىنىكى تەر پىر خافاتم ناو ھەبوو، فىر بوو بوو بە مىرد كەردن. گەلى مىردى كەردبوو، جارىك لە گەل پىاوىكا -كە «حەمەرەش»ى ناو بوو- وەسەرە ھايتوھ سەر ئەو. رى ئەكەوئ مىردى پى بكا، بەلام بەمەرەجى كە ھەر شەوئ - بلامانى - پىنجى لەگەل بكا. بەمجۆرە قەول و قەرار ئەبەستن ھەر يەكەم شەو حەمەرەش لە باتى پىنج شەش ئەكا. جا بەيانى لەگەل مەلا بانگدانا خافاتم ئەچى بۆ سەر كانى ژنان و چۆبى ئەكىشا و ئەم وىردەى ئەخوئند:

گىانم حەمەرەش، چاوم حەمەرەش قەولى پىنجمان بوو بۆى كەردم بەشەش

- شیخ محمده شیتته هه‌بوو بۆ حج ئه‌چوو. ژینکی هه‌بوو «گولباخ» ی ناو بوو، گولباخ پتی وت زوو وه‌روهه، ئاگات له‌دوای خۆت بێ، شیخ محمده‌دیش پتی وت:
من ئاگام له‌دوای خۆم ئه‌بێ، تۆیش ئاگات له‌به‌ری خۆت هه‌بێ.

- محمده‌د سدیق گێرایه‌وه وتی:

فلانی له‌گه‌ل شینه‌خانی ژنیا هه‌تا بلیت ریک و پیک و ده‌ست له‌ملان بوون. فه‌تازی تازه‌داهات و هه‌ر رۆژه شتیک په‌یدا نه‌بوو. «که‌تتور» داهاات دنیا گۆرا. سه‌ره‌پای که‌تتوری گه‌رانی جووتولی په‌یدا بوو، ئه‌وه په‌یدا بوو که ژنان له‌مالا رۆژیکیان ته‌رخان کرد بۆ ئه‌وه ده‌سته‌خوشکان بێن بۆ لایان و رۆژه‌ش ناو بێن به‌قبول، نه‌ک قبولی. چونکه‌ قبول قبولی تیدا بوو به‌باقلاواو پسکت و گالگالی و ئه‌و شتانه‌ که‌باو باپیرمان هه‌ر نه‌یانته‌زانی چین. جارێ سالی دوو کراس بوو، یه‌کێ زستانه‌و یه‌کێ هاوینه. ئیسته -خوا نه‌بیرئ- بوو به‌سالی هه‌یج نه‌بێ چوار ده‌سته جلی عه‌لمۆده. بێجگه‌ له‌ جله‌ ته‌داره‌کیانه‌که‌ شینه‌خان بۆ هه‌ر قبولیک له‌ ماله‌که‌ی خۆیا بوایه‌ وه‌یا قبول له‌ مالیکی‌ ترا بوایه‌ له‌به‌ری نه‌کرد.

که‌ دنیا ئه‌م هه‌موو گۆرانه‌ی به‌سه‌را هات نووکه‌نووک و بۆله‌پۆلی شینه‌خانی‌ش رۆژ به‌رۆژ زیاتری نه‌کرد. ملی فلانی نه‌گرت: به‌هی خان ئه‌و قاته‌ی له‌به‌ر دایه‌شلیر خان کراسه‌که‌ی له‌ سیمکاری له‌نده‌نیه. حه‌فسه‌خان که‌واکه‌ی گروونیه، گولباتمانیه‌که‌ی وه‌ستای عه‌لمۆده‌ی تازه‌ داهااتوو دروویه‌تی. قاته‌که‌ی من مۆدیلی نه‌ماوه، به‌زیاد نه‌بێ کریشه‌ی سه‌مفونیاش بووه به‌ قوماش من له‌به‌ری که‌م؟ جل و به‌رگم نییه‌ روت بێ له‌مهم باشتره‌.

فلانی‌ش به‌شه‌ره، له‌گه‌ل جم و جوولی رۆژدا ئه‌چێ به‌رپۆه پاش عه‌سری به‌شینه‌خانی وت: بابچین بۆ گه‌ران. شینه‌خان وتی: به‌زیاد نه‌بێ به‌چیمه‌وه بێم بۆ گه‌ران؟ بۆچی جلم هه‌یه‌له‌به‌ری که‌م؟ فلانی ئیتر وه‌کوو بلیت پێ هه‌لنه‌گیراو تۆزی تووره‌ بوو هه‌ستا چوو به‌لای که‌نتۆره‌ تازه‌ داهااتوو که‌وه یه‌کێ له‌ده‌رگاکانی کرده‌وه ده‌ستی بۆ راکیشا و لای کرده‌وه به‌لای شینه‌خانه‌وه وتی: ئه‌وه هه‌موو جلوه‌به‌رگ و قاتی نایاب نییه‌ هه‌لواسراون؟ ده‌رگای دووه‌می کرده‌وه هه‌روه‌ها وتی ئه‌مانه‌ هه‌موو قاتی عه‌لمۆده‌نین؟ ده‌رگای سێیه‌می کرده‌وه، کاک توفیق له‌ناویا بوو وتی مه‌رحه‌با کاک توفیق به‌خیر هاتی! رووی کرده‌وه به‌لای شینه‌خانه‌وه ده‌ستی راکیشا بۆ لای کاک توفیق وتی: ئه‌وه‌ش کاک توفیق نییه‌؟ ئیتر چون ئه‌لێ هه‌یجم نییه‌.

کاک توفیق دۆست و میوانی شینه خان بوو؛ عەسر لەبەر ئەوێ که فلانی لەناکاو هاتبوو وە شینه خان بەم دەم و دەستە شوینی دەست نەکەوتبوو بۆ کاک توفیق تیایا هەلییگری تەنھا چاوی سێیەمی کەتتۆرە کە نەبێ. خوا خرابتر نەدا!

- هێمن گێرایەوێ وتی:

فەقێهکی شیت هەبوو لەدەورووبەری سەردەشت پێیان ئەوت حەمەشیت. مەلایەکی باشیش هەبوو مەلا شیخ عەلی ناو بوو. رۆژیک شیتە بە مەلا شیخ عەلی ئەلێ: مامۆستا ئیمشەو خەویکی خراپم پێوێ دیت. ئەلێ: چی بوو؟ ئەلێ: لەخەوما پێنج شەش کەس لێ یان ئەدایت. مەلا شیخ عەلی ئەلێ: ئەو لەسەرت نەکردمەو؟ ئەویش ئەلێ: «سەگباب! جا ئەگەر لە سەرتم نەکردایە تەوێ بەشەق قنگیان ئەدریت».

- «قانع» لە حەمامیان لەدیواخانی مەحمووداغا ئەبێ. نیوێرۆ نانێکی زۆر هاتەدیواخان، سەیر ئەکا مەحمووداغا خۆی بەتەنھا لەسەر سینییه کەو نانی وشکی ئەخوا. ئەپرسی ئەوێ بۆج نانی وشکی ئەخوا؟ ئەلێن: برین لە ریحۆلەیا هەیه لە گەل قورحەدا. قانع سەر بەرز ئەکاتەوێ بۆ ئاسمان و روو ئەکاتە خوا ئەلێ: «ئەوێ مال و سامانە بۆج نادەوێ بەمن بیخۆم کە بەرد ئەهاریم؟ بۆج ئەیدەوێ بە مەحمووداغا و قورحەشی ئەدەیتێ بۆ ئەوێبۆت ئەخوا؟ کەواتە تۆ دەست بە مالی خۆتەوێ ئەگری و لەو لاشەوێ ئەلێن من بەخشەندەم».

- مەسعود مەحمەد گێرایەوێ وتی:

مەلا ئەوێرەحمانیکی بانگبێژ هەبوو لە «کۆیە» دوو ژنی هەبوو. عاشقی ژنە گەورەکەوێ خۆی بوو. وای لێهات کە خۆی بکوژی. «مچەسووکە» هەبوو هەر لەکۆیە، زۆر توورپوێ کەللەشەق بوو. مەلا ئەوێرەحمان وتی چاک وایە بچمەلای ئەو بکوژی. چوو بۆ لای و دەستی کرد بەجنتیودان پتی. مچەسووکە بۆی راست بوو وەوێ بە خەنجەرەوێ پەلاماری دا. مەلا ئەوێرەحمان هەرکە چاوی بەخەنجەر کەوت هەلات و هاواری ئەکرد: «خەلکینە! بۆ خاتری خوا بیگری پەشیمان بوومەوێ گووم خوارد».

- حاجی حەمەمینی سیساوا گێرایەوێ وتی:

همه‌داغای «سەر چیا» تۆزئی بزبو بوو. رۆزیک نه‌چیته لای قائمقامی ره‌واندوز. نه‌ویش ده‌میکه له‌ راوی نه‌وه دایه که بیگری نه‌وا به‌ئاسانی که‌وتوته‌به‌ر ده‌ستی. که‌ دانه‌نیشی قائمقامه‌که به‌تورکی نه‌لی: «توتن ویزنه». همه‌داغا هه‌ر راست نه‌بیته‌وه خه‌نجر هه‌لنه‌کیشی و یه‌خه‌ی قائمقام توند نه‌گری. قائمقام نه‌لی: نه‌وه تو شیت بوویت؟ همه‌داغا نه‌لی: «گه‌لی جار به‌وی توتنه‌ گیرایمه». قائمقام ناچار وازی لی دیتی.

- شیخ عه‌لی گنیرایه‌وه وتی:

ژن ومیردیک هه‌بوون سه‌رده‌می گه‌نجایه‌تیان پینکه‌وه رابواردبوو، که‌وتبوونه عاله‌میکه‌ی تروهه. شه‌ویک ژنه‌که به‌ پیاوه‌که نه‌لی: «به‌را نه‌که‌ی ده‌عباکه‌ت باریک بوته‌وه». پیاوه‌ش نه‌لی: «وا نییه‌ به‌لکوو بلامانیکه‌ی تو فراوان بوته‌وه».

- نه‌فراسیایی نه‌حمه‌د به‌گ گنیرایه‌وه وتی:

له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌ شیخ مه‌حمود له‌ داریکه‌لی نه‌بی وتی یه‌کیک بۆی گنیرامه‌وه له‌ بیرم نیه‌ نیسته، که‌ یه‌کئی له‌شیخه‌کانی سه‌ر زه‌ل نه‌چن بۆ زیاره‌تی شیخ و نه‌گه‌رپته‌وه، زۆر دوور ناکه‌ویتته‌وه له‌ داریکه‌لی، شیخیش وا دیار بوو له‌سه‌ربانه‌که‌وه به‌ ددوربین سه‌یری نه‌و ناوه‌ی نه‌کرد. له‌کاتی سه‌یر کردنا چاوی به‌ شیخه‌که‌ی سه‌ر زه‌ل نه‌که‌وی به‌ریگادا نه‌رواو کوتوپر لا نه‌کاته‌وه بۆ پشتی خۆی. شیخ سواریک نه‌نیری به‌شونیا نه‌بگیرنه‌وه. که‌ دیتنه‌وه شیخ لئی نه‌یرسی راستم یی بلئی له‌و شویتنه‌ چۆله‌دا کوتوپر لات کرده‌وه ترت نه‌که‌ندبوو؟ کابرا نه‌لی: به‌ری وه‌لا یا شیخ راستیه‌که‌ی وابوو سه‌گباب خیتوه هات ناگام له‌ خۆم نه‌بوو. لا کردنه‌وه که‌شم هه‌ر ناگام له‌خۆم نه‌بوو وتم نه‌وه‌ک یه‌کیک له‌پشته‌وه یی و حه‌یام بچی. دیار بوو وا تو هه‌بوویت. خواره‌حم بکا! شیخ ده‌ستی کرد به‌پینکه‌نین و وتی: برۆ خوات له‌گه‌ل و خواره‌حمی کرد.

- له‌و سه‌ره‌ له‌ گوندی «نه‌ردان» ئافره‌تیکی ژیکه‌له‌ هه‌بوو له‌و ناوه‌دا ناوی ده‌رکردبوو. گونده‌که‌شیان جووله‌که‌و موسلمانی لی بوو، به‌و هۆیه‌وه قه‌شه‌و مالووم و نه‌لاشی لی بوو. خاتوو توفی زۆر جوان بوو، قه‌شه‌و مالووم و مه‌لا هه‌ر یه‌که‌ له‌ عاستی خۆیان مرخیان لی خوش کردبوو. خاتوو توفی کاره‌ساتی بۆ میترده‌که‌ی گنیرایه‌وه، میترده‌که‌شی وتی: چ قه‌یدی هه‌یه‌ به‌روو دوا ژوانیان له‌گه‌ل به‌سته. له‌و گۆشه‌شه‌وه چالیک هه‌لنه‌که‌نین من نه‌چمه‌ناو

چالەكەو سەرەكەى بەگەلاو شتە دائەپۆشین. ھەر کامیان ھاتن پینش ئەوہ بین بەلاتەوہ بلی ئەوہرەحمەتیەكەى میردەمو ئەوہش قەبرەكەیەتی؛ بچۆ سەر بخەرە سەر چالەكە فاتحەییەكەى بۆ بخوینەو بۆى بنیرە، چونكەحەقى بەسەر مەوہیەو دیسان لەفاتحەكە ئیتر چاوی لیمان نایی. كە ئەمەت كرد ئەو وەختە ئیتر من چاریان ئەكەم.

خاتوو توفی ژوانی لە گەل جەماعەتا بەرو دوا بەست. لەپینش ھەموویان قەشە ھات. پئی وت ئەبئی بچیتەسەر ئەو قەبرەكە ھى رەحمەتیەكەیە فاتیحەییەكەى خۆمانە بخوینیت بۆ ئەوہ چاوی لئی نەبئ. قەشەچوو، سەرى شۆر كردهوہو نەكردەوہ كابرالەژیرەوہ چەقۆى راکیتشا و لووتى برى. قەشە ھەلات. بەشوین ئەو مالووم ھات، مالوومیش ھەرۆھەا. پاشان مەلا ھات ئەویش ھەرۆھەا.

لە دەروہ یەکیان گرت و لیک ئاشکرا بوون. مەلا وتی: مالووم خوا بتگریئ بۆ دەنگت نەكرد كە لە گەرانەوہ تا چاوت بەمن كەوت؟ مالووم وتی: ئەى قەشە بۆ بە منى نەوت كە لە گەرانەوہ یا چاوی بەمن كەوت؟ مەلا وتی: بادیزە بە دەرخوونەبئی ھەموو شتیک وایە ئەلى: بۆ ھەر من بسووتیم؟

- لەحەنیفەخانمیان پرسى چەند میردت كردوہ؟ وتی:

«سیا و سیا و سئ لۆ لۆ، سیانیتريش مەحموو قایش، خواجەى بئ ریش، باوكى منالەكان ئەوانیتريش، دەستم لە ھەویزە ھەر ئەوہندەم لەبیرە».

- ژنیك ھەبوو لەو سوور سوورە كچىكى عازەبى زۆر بئ ئەقلى ھەبوو؛ بەدەستىەوہ دامابوو. ھەرچەندە ئامۆژگارى ئەكرد ھەر وەكوو گويزى بۆ بزمیرن وا بوو. رۆژیک دایكەكەى دیسان دەستی كردهوہ بە ئامۆژگارى كردنى و كچەش ئەوا دۆش داماوہ ھیچ دەنگ ناكا. دایكەكەى زۆرى پئ خۆش بوو وتی: شوكر وا كچەكەم گوینى بۆ قسەكانم راگرتووہو ئینشەللا ئەم جارە قسەكان كارى تینكردووہو فیری سەرو بەرىك ئەبیت. لەو كاتەدا كچە سەرى بەرز كردهوہو وتی: «دایەتا تۆ ئامۆژگارى من كردى من سى و سئ خەرنگەزە لە قنگ كەرەكەوہ ژماردم».

- كابرایەك ژنیان بۆ ھینا ئەویش نەیتەزانى چۆن بچیتە لای و چى بكا. ماوہیەك بەم جۆرە ماوہ ھەر ھیچى بە ھیچ نەكرد. رۆژیک پیاویكى دراوسێیان پئ وت ئەرى خولە ئەوہ بۆچ ھیچت دیار نییە؟ وتى برا بیژم چى نازانم ئەوہ چییەو كامەسە. وتی: من پینت

ئه‌لیم بچۆ به‌لایه‌وه ده‌ست بخه‌ره سه‌ر سه‌ری بلی ئه‌وه‌چییه؟ ئه‌لی: سه‌ره. پاشان چاوی پاشان ده‌می تو ده‌ست ئه‌خه‌یته سه‌ر هه‌ر شوینیک ئه‌و ئه‌لی ئه‌وه‌یه که سه‌ره‌وخوار و به‌و جۆره هاتیه خواره‌وه ده‌ستت ئه‌که‌ویته سه‌ر شوینیک بلی ئه‌وه‌چییه؟ ئه‌ویش ئه‌لی: نازانم، ئه‌وه بگه‌وه به‌ره‌لای مه‌که خۆیه‌تی.

ئه‌مجا که شه‌و داهاات کوره‌ه چوو به‌لای بووکه‌وه. وتی به‌ پیم. بووکه ده‌ستی برد توژی میوژی دایه، وتی ئه‌وه‌نییه به‌پیم. گوژی دایه، وتی ئه‌وه‌نییه به‌پیم هه‌ر شتیکی دایه وتی ئه‌وه نییه ئه‌مجا ده‌ستی خسته‌سه‌ر سه‌ری وتی ئه‌وه‌چییه؟ بووکه وتی سه‌ره. ده‌ستی گواسته‌وه بۆ سه‌ر چاوی وتی ئه‌وه‌چییه؟ وتی چاوه. به‌و جۆره هاته خواره‌وه ده‌ستی که‌وته‌سه‌ر وانیکه‌که وتی ئه‌وه‌چییه؟ کچه وتی نازانم.

کوره‌ه کوره‌ه کو بوو ده‌ستی کرد به‌هه‌لگه‌لۆفینی شوینه و به‌تقورچک تیی‌به‌ر بوو وه‌کوو کوژی ئه‌سپی له‌ مست که‌وتوو هه‌ر هه‌لینه‌گه‌لۆفی. کچه هاواری پیکه‌وت زیه‌ی ئه‌چوو به‌ ئاسمانا. له‌م هه‌رایه خه‌لکو خوا کۆ بوونه‌وه و دایکی کوره‌ه هات. سه‌ریان کرد و کوره‌ه به‌ هه‌ر دوو ده‌ست به‌ر بوته‌ناو لنگی کچه‌و هه‌ر وازی لێ نایه‌نی، کچه‌ش هه‌ر هاوار ئه‌کا. دایکی کوره‌ه چوو له‌ دواوه یه‌خه‌ی کوره‌ی گرت و ئه‌یه‌وی بیکیشیه‌ دواوه کوره‌ه توند دوا به‌راوی کچه‌ی گرتوه به‌ره‌لای ناکا و کچه‌ش ئیتر شه‌رم و شته‌ نه‌ما هه‌ر هاوار ئه‌کا. دایکه‌ش هه‌ر کوره‌ه رانه‌کیشی و بۆی ناگه‌رینه‌وه دواوه، ئه‌لی: خوابتگه‌رئ کچی خه‌لکیت کوشته به‌ره‌لای که. ئه‌ویش ئه‌لی: «وه‌و شیخ که‌ریمه دۆزیگه‌سه‌وه وازی لێ ناتیرم». به‌ هه‌ر جۆر بوو کورپان له‌کۆل کچه‌ه کرده‌وه، به‌لام تا له‌کۆلیان کرده‌وه کچه‌ی به‌سته‌زمان نیوه‌مه‌رگ بوو. کوره‌ه هه‌ر ئه‌یوت: «ده‌ویت باوکیه‌ه! دۆزیگه‌سه‌وه بۆچ نایه‌لن بووم وه‌زاوا؟ ده‌سا هه‌ر بووگم شیخ له‌پشتم وئ رۆحم وه‌قوروانی وئ».

- سالیکی زوو پشتیوه‌ک په‌یدا بوو له‌عیرا قدا هه‌موو ئیش هاتبووه سه‌ر چه‌پله‌ لیدان. له‌ که‌رکووک هه‌مه‌مه‌و موزاهیره بوو ئه‌یانوت:
که‌ریم که‌ریم للامام دیموقراتیه‌و سه‌لام
کورد‌ه‌کانیشیان تیکلاوی ئه‌و موزاهه‌ره‌یه‌که‌ردبوو نه‌یانه‌زانی وه‌کوو خه‌لکه‌که‌ی تر بلین ئه‌یانوت:

که‌ریم که‌ریم للامام دوو مه‌تره‌ق و سێ زه‌لام
هه‌ر له‌و موزاهیره‌نه‌دا سووره‌کان ئه‌یانوت:

حزبە کەمان «لینینیە»؛ کوردەکان نەیانئەزانن بۆ ئێمە: «حزبە کەمان دینی نییە».

- پرسە یەک لە سولەیمانی ریکەوتبوو کامەرانی شاعەر، رەئوف مەعروفی گەلاوێژ و محرم محەمەد ئەمین قسە ئەکەن بە یەک بۆ ئەوە پێکەوه بچن بۆ ئەو پرسە یە. لە رینگادا کامران و رەئوف بە موخەرەم ئەلین: برا کە چووینە ئەوێ توو فاتحە کە داخە. موخەرەمیش گۆی گران ئەبێ سەر یکیان بۆ دائەنوێتی یەعنی باشە. کە ئەچنە ژووری پرسە کەوه نە محرم دەنگ ئەکا و نە ئەوان. خەلکە کەش چاوەرێ ئەوهن کە ئەمانە فاتحە دادەن؛ کەچی هیچ دەنگیش نییە. لە پاشا بە خێر هاتنیان ئەکەن بەلام لە پاشا چی؟ لە پاشا تەریق بوونەوه یەکی زۆر.

پاشا هەستان کە دینە دەرەوه موخەرەم دەست ئەکا بە جینیو دان بە کامران و رەئوف و پێیان ئەلێ: ئێوه بە منتان نەوت کە توو دەنگ مەکە، ئێمە فاتحە دائەدەین؟ کەچی هیچ دەنگیشتان نەکرد و شەرمەزاریتان هێنا بە سەر منا. بەلام من سووچی خۆمە ئەگەر من پیاو بوومایە لە گەل ئێوه دا نە ئەگەر ام.

رشته‌ی مرواری

- سه‌عات چواری شهوی دوو شه‌نبه‌ی ۲۱ ته‌مووزی سالن ۱۹۶۹سنی که‌س له که‌شتیوانه‌کانی ئه‌مه‌ریکی چوونه سهر مانگ و قسه‌یان له‌گه‌ل دانیش‌توانی زه‌ویدا کرد. کویخا سما‌یلکی «عالایی» هه‌بوو له‌و ده‌شتی دزه‌یی هه‌ولیره ئه‌مه‌ی نه‌چووه دل‌ه‌وه وتی: «خزمه نایی نا، کوو غه‌یره‌دین ده‌چنه سهر مانگ و ده‌چنه‌روخی؟ مانگ نووری خودایه له زوور چوار ئاسمانانه. خوا کوو نووری موباره‌کی خۆی به‌م کافر و زه‌ندیقانه بیس ئه‌کا؟ ئه‌وی باوه‌ریشی پتیا ن هه‌بیت به‌حه‌شتی به‌چاوی نابین. ئه‌وه هه‌موو فرت و فیله ئه‌م فه‌رمه‌سۆنانه دایان‌نایته‌وه بۆ وه‌رگێرانی خه‌ریکی. ئای هاوارم ماری ویرانم! کوو دینه‌که‌مان زه‌عیف بووه؟ کافرستانی رابووه، مه‌گه‌ر هه‌ر خوا به‌گه‌وره‌یی و مه‌رحه‌مه‌تی خۆی چاوی لیمان بی ئه‌گه‌ینا چمان لۆ نه‌مایته‌وه.

- شیخ قادری شیخ عه‌بدولرحمان به‌گۆزه ئه‌دا له سهری شیخ ره‌زا سهری ئه‌شکینی. ئه‌ویش ئه‌چیته‌لای شیخ عه‌لی برای ئه‌لن: کاکه! شیخ قاده‌ر بۆزه سهری شکاندم به‌گۆزه.

- منالان یاری ئه‌که‌ن ئه‌لین:

هه‌رکه نه‌یه بۆ یاری دایکی ئه‌به‌ین به‌دباری

بۆ شیخه‌که‌ی جه‌باری

دیسان منالان که شه‌په‌گه‌په‌ک ئه‌که‌ن ئه‌لین:

منالانی گه‌په‌ک سهر په‌ری خه‌په‌ک

وه‌رنه‌ده‌ری بۆ شه‌په‌گه‌په‌ک

دیسان ئه‌لین:

منالی ده‌ری وه‌رنه‌ده‌ری پاشا کوژرا به‌خه‌نجه‌ری

- منالان که چاوشارکئی ئه‌که‌ن ئه‌لین:

قه‌لا یه‌ک قه‌لا دوو خواجه‌خۆت بگه‌ده‌رچوو

- جامبازەکانی سولەیمانی کە کەرە گەرپیک ئەبرایە مەزاتخانە کە بۆ فرۆشتن، بەم جۆرە باسیان ئەکرد، لەباش ئەوە کە دەستیکیان ئەمالی بەسەر پشتیا ئەیانوت:

یا رۆحی بازار و تەزینچی بازار!

ئەمە کەر نییە، ماینی مەحنە کە چوار نالەئەکا، لەگەڵ بادا سەما ئەکا. کەری میسری لەبەری هەلدی، خۆی ناگریتهو تا قۆریه شکاو. بەوری بەیان حەدی چیبە، لەرووی ئەما ناوی نییە. بار هەلگرە بەقەد کینۆیک ورده رەوتی هەر وەک دیویک. ئالیکی ئەو تویکە لە شووتی، بەقتیاتە وەکوو لۆتی. کەفەل پانە، سمت خرە، لوولاق بەرزە، مل ئەستوورە، پشتی نانۆی، تۆ چیت بوئ ئەو وای ئەوئ.

کۆرە ئەم کەرە کەر نییە لەدەستی خۆتی مەدە. گۆی درێژە، کلک درێژە، لموز بەرزە، ناو چاو پانە، چوار کاکیلە هەیه، دوو لەسەرەو دوو لەخوارەو، وەرەسەیری کە بۆنی دەمی کە سمل و سێپەرە و لەناو دەمی. تا کوو نەیبینی نازانی چیبە، بەسێ و دوو تارانێ مەزات بەسی سێ تارانێ لەسەر تۆیەبەسی و چوار تارانێ دەبرۆ خیری لێ بیینی.

کابرا: بەخودای مامۆستا بەگۆرە بابم! ئەمە بە دەرس نەخوینری لەبەر ناکری. مامۆستا: بەخودای برام بە گۆرە کاکم بەدەرسیش بخوینری هەر لەبەر ناکری.

- کابرایەکی «نەمەل»ی ئەکە ویتە ناوچە «کۆیە» و ئەچیتە ناو شار شتوومەک بکری. لە

هەندێ لە شیوە قسە کردنی کۆیە سەری سەر ئەمینتی هەر لەبەر خۆیەو ئەلی:

کەوتوومەتە ناو کۆیە بەفرو فیز مانگایان لێ کردووم بەچیر

خاکە نازیان لێ کردووم بەبیر ساجیان لێ کردووم بەسیر

ئەمە شار بوو من کەوتە ناوی وەکوو کویر

- «عەزەوە یلیسە» هەبوو خەلکی سولەیمانی و لەسەر دەمی تورکە کانا زەقتیە بوو. کە

ئەهاتە وەختی قسە کردن، قسەکانی گەلێ زلتەر بون لەو کە زەقتیە بوو. کە بیاناردایە بۆ شوینیکیش ناوکی ئەکەوت. جا ئەم عەزەوە یلیسە یە ئەیوت:

ئەمە چیبە؟ حوکومەت ئەمانیری بۆ دەوری کۆلیتان و مۆلیتان تەمەمانەو سیکسپان

بەلاکەل و جانبیزار، رۆژمان ئەکەنە شەوی تار، ناماننیری بۆ مەسەکانی سالحی فەیزەو بۆ دۆلاشی ئەمینی ئەلی وەیس و بۆ تەپەکەلی شیخ. راستیەو دەشتی پان کەسێ نییە بلێ کوان

گیزه‌ی تفه‌نگی میشو له به هوهه‌وی سواری کینچوله‌یه نه‌چه‌ته‌یه و نه‌ده‌نگی پیت ناچیتته ناوزه‌نگی ئیش و کارمان هر خوارده له و ماوه‌یه هر نووسته.

- قادر حه‌مه‌مین له شه‌قلاوا ناردی وتی:

پیاویک چیرۆک بیژ هه‌بو له شه‌قلاوا ناوی «عه‌ول» و خه‌لکی سوله‌یمانی بو، که چیرۆکی ئه‌گنیرایه‌وه و حه‌قایه‌تی ئه‌خوینده‌وه ئه‌گه‌ر باس باسی دل‌داری و عه‌شق بوایه ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ی ئه‌کرد به‌سه‌ره‌تای حه‌قایه‌ته‌که‌ی و ئه‌بوت:

یادی به‌یادی ته‌ختی مرادی خواردنی کاردی به‌ئاوی ساردی

خه‌وی لبادی ئاوی له‌دیمکی سینه‌ری بن که‌پکی ماچ کردن له‌کچی خه‌لکی

به‌مه‌لای گه‌رمیانی به‌فه‌قن کویستانی کیری جوی به‌قونی دیانی

ئو یار له‌ئه‌ستوی ئو مامۆستایه‌ی که‌من لیم زانی

ئه‌مجا ئاغه‌م بگه‌رابایی هه‌کشای داکشای، شوخ و شه‌نگی، نه‌رم و نولی، خر و خولی، به‌لوتفی شیرین، به‌زمانی شه‌کرین دايم قه‌ندی له‌لیوی ده‌باری.

ئینجا ئاغه‌م مه‌پرسه! چ ناسک سه‌نه‌میک بو؟ خوڤ به‌ده‌میک بو؟ هه‌نار مژیک بو؟ چاوی ده‌توت پیا له‌یه، که‌پووی ده‌توت قه‌له‌مه، ددانی ده‌توت سه‌ده‌فه، چه‌ناکه‌ی ده‌توت گۆیه، گه‌ردنی ده‌توت بلوری سی نهره‌یه ده‌یسی، سینه‌ی ده‌توت قاقه‌زی سه‌مه‌ره‌ندیه، دوو لیمۆی لئ نه‌سب کرایه، یه‌کیان تامی شه‌کری لئ دئ یه‌کیان تامی هه‌نگوینی.

ئو جا ئاغه‌م ده‌سته‌کی به‌سنگی ده‌نا لاقی پئ کرد ده‌سته‌ی دوعاکه‌ری به‌یانی هر چه‌نده هر گنیری کردو وه‌گنیری کرد کونه‌که‌ی نه‌دۆزیه‌وه. ئینجا ده‌ستی ده‌چه‌که‌مه‌جه‌یه‌کی راکرد دووربیتیکی هه‌شت ته‌رخانی هیناده‌ری دایه‌ پش چاوی دووری نۆری نزیکی نۆری چون ده‌ره‌زیکه‌ی له‌شووشه‌ی دابن به‌و میساله‌ ده‌ره‌زی ئینجا دووری له‌یاقوتی گیر کرد یاقوتی لئ به‌که‌رتک کرد. رووباری ماوه‌رانی وه‌گومه‌ ته‌نگی کرد دوو به‌وه‌ی، یه‌کن به‌وه‌که‌ی خۆی.

خۆ ئه‌گه‌ر حه‌قایه‌ت داستانی پاله‌وانی و شه‌رو شوڤر بوایه ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ی ئه‌کرد

به‌سه‌ره‌تا:

ئو روسته‌می داستانه، ئو پاله‌وانی زه‌مانه، گورزی هه‌لسووراند و دایه‌ینا له‌گه‌ل ئه‌ستیرانی جووت ئه‌کرد. پرژی ئاگری لیبی ده‌باری که‌ لیبی دا، خستی. جووته چۆکیکی ئه‌وتوی له‌ده‌فه‌ی سنگی دا، یه‌کن ئو توی لیبی به‌ردا گاسنی ته‌وریزی پنی سوور بکریته‌وه.

- جاریک مەلا سالحی حەریق و مەلا ئەحمەدی لاسوور پینکەووە ره‌فییق ئەبن. مەلا ئەحمەد هەندی هەنجیری بێ ئەبن لە مەلا سالحی ئەشاریتەووە بەشی نادا. نزیکە سالتیک بەسەر ئەمەدا تێ ئەپەڕی. رۆژیک لە «مەرخوز» لە مەدرەسە فەقیهەکانا هەموو پینکەووە دائەنیشن. یەکیک لە فەقیحان تەفسیریکی «بیجاوی» دینی و قسە لە سوورە «والتین» هەو ئەکەن. مەلا سالح بیجاویەکە وەر ئەگرێ سوورەتەکە ئەخوینێ و ئەلی: «والزیتون و طور سینین». مەلا ئەحمەد ئەلی: کە یایەبابە. سوورەتەکە ئەلی: والتین و الزیتون و طور سینین. مەلا سالح ئەلی: «ئاخر ئەو بوو پار تو «تین» هەکت ئەشاردەووە».

تین، هەنجیره.

- لەو ولاتی «مامش» هە گولەخانم هەبوو. گولە لە گەل کولدا لەسەر نازکی و جوانی خۆیان هەر لەشەردا بوون. لە هەموو مەنگور و مامشدا تەنها گولەخانم هەبوو، گولە ئەدیب و شاعر و زیرەک و شازن هەر ئەو بوو.

ئەم گولەخانمە میردیکێ هەبوو، میردە بە هۆی هات و چوو کردنی بۆ تەوریز و مەوریز فیری هەندی بەد عەمەلی بوو بوو. جاریک لە گەڕانەووەی لە تەوریزدا هەتیویکی جوانکە لەی تەوریزی بەدیاری بۆ خۆی دیتیتەووە. گولەخانم لەسەر ئەمە گەلێ سەرزەنشتی ئەکا هیچ کەلک ناگرێ. جاریک گولەخانم ئەچیتە ژوورەووە سەیر ئەکا جەنابی میردی لەگەل هەتیووە کەدا نووستوووە. ئەمیش بۆ تانەو تەشەر ئەم هۆنراوەی خوارەووەی بۆ ئەنووسی لەژوور سەریه‌ووە دایه‌نێ و خۆی ئەپروا ئەنووسی:

ئەو کورە جوانە ی که روومەت گولە بنوم لەزیریا و بلیم ئە ی دلە
 بلی بەمیرزا بەشی کەین نیری کونی دوا ی بۆ ئەو بۆ من بێ کیری

- مەلا سالحی حەریق کتیبی «گلنبوی» لەمەلا عەزیز مفتی سولەیمانی وەرگرتبوو. هەرچەندە مەلا عەزیز داوای ئەکرده‌ووە ئەو هەر نەیتەدایەووە. لە ئەنجاما حەریق بە زمانی مەلا نەسروللای باوکیه‌ووە ئەم دوو بەیتە ی دانا و وتی:

بابی کوریک ی بوو چ کور؟ ئەربابی مەعنەوی ئەیوت لەرووی نەسیحەتەووە دائما

بەوی

و هک جەردە بێ دەروڵە لە عومری منت کەوی نەیدەیتەووە بە مفتی ئەفەندی گەلنبەوی

- همه‌چاو زاق هه‌بوو له سوله‌یمانی له‌مه‌یدانی ماست فرۆشه‌کال «په‌تاته» ی
 ئه‌فرۆشت. که‌بانگی بو ئه‌کرد ئه‌یوت:
 «ئامۆزای هیلکه‌په‌تاته‌ی کولیو، خالۆزای چه‌نهر په‌تاته‌ی کولیو، هیلکه‌ی مانگا
 حه‌لب په‌تاته‌ی کولیو، نه‌جیب زاده‌ی ئهرز په‌تاته‌ی کولیو، حه‌لوای بی ددان په‌تاته‌ی
 کولیو».

- شیخ عه‌بدولر حمانی جانه‌وه‌ره ئه‌چی بو سه‌فه‌ر به‌ریگادا ئه‌روا کابرایه‌کی به‌راز
 خۆری قه‌لخانی خۆی و دوو ژن تووشی ئه‌بن. کابرا سه‌ری ریی به‌ شیخ عه‌بدولر حمان
 ئه‌گری و پیتی ئه‌لئ: یا شیخ! ئه‌مانه هه‌ر دووکیان ژنی من، منالمان نییه. کاغه‌زمان بو
 بنووسه بو سه‌ر مه‌رقه‌دی مه‌لا مسته‌فای بیسارانئ بو منال. شیخ عه‌بدولر حمانیش ئه‌م دوو
 شه‌ریان بو ئه‌نووسئ و ئه‌یداته ده‌ست کابرا و ئه‌لئ بیخه‌ره قسنه‌که‌یه‌وه:

بیساران ماوا شیخی به‌حر و به‌ر ئاما وه‌یانه‌ت یه‌کانه‌و دوو ده‌ر^{۱۰}
 جه‌ده‌وریانه‌ت مه‌کران هۆله پیتشان که‌ره‌م که‌ جووتئ یار کۆله

کابرا و ژنه‌کانی ئه‌رۆن و کاغه‌زه‌که ئه‌خه‌نه قسنه‌که‌وه. له پاش دوو سنی سال شیخ
 عه‌بدولر حمان ریی ئه‌که‌وته ئه‌و ماله قه‌لخانیه. کابرای قه‌لخانی خزمه‌تیکئی زۆری ئه‌کا و
 دوو کورپی منال دینئ و له‌به‌ر ده‌میا دایانه‌نی ئه‌لئ: بم وه‌ساقه‌ت! ئه‌م دوو کورپه ئه‌نجامی
 نوشته‌که‌ی تو بوو که‌بو قسنه‌که‌ی بیسارانئ نووسیو.

- ئه‌م هۆنراوه‌ی «مه‌وله‌وی» لیک به‌ده‌ره‌وه:

من هه‌ر تو‌م هه‌نی نه‌واچی تو‌م بو تو‌م بو چه‌نی عام نیام چه‌نی تو

ده‌م بۆری دوو باز وه‌تورکی تیلکی من ده‌رچووم له‌ملک تو بووی وه‌ملکی
 باز: واته‌بازگ. تیکلی: ریوی. ملکی: کاره‌که‌ری مالی سلیمان به‌گی همه‌به‌گی
 همه‌پاشای جاف و ناوی به‌سووک ده‌رچوو بوو.

- ئەم ھۆنراوە ھی کویخا جافینکی سەر بەحەمە پاشای جافە بۆ میرەوەیس ناویکی نووسیوە کە ئەویش سەر بەحەمە پاشا بوو؛ بەلام لێ ھەلگەرا بوووە.

- ئەم پارچە ھۆنراوەی خوارووە ھی ھونەرینکی کورد «مەلا غەفوری سلاخی»^۱یە، نیووی یەكەمی توورەبوون ئەدا، لەنیووی دووھمیا ئەیھینیتتەووە ئاشتیی ئەکاتەوہ. من لەژێر ناوی «خەشم و قیان»وہیا خوسپ و وەسپیدا ئەیکەم بەپارچە یەکی ئەدەبی لەسامانی زمانی کوردی:

تایزیم تیت ئەبرم خاوەنی جوانی و دەسلالت
چاوی ئاوات و ھیوا ئەی گولی سەر تۆبی ولات
دادهمرکن کولی دل تاویکی لێ خەم چ دەبی؟
بەسەری نووکی زمانم لەبنی پەنجەیی پات
روژی ھەلکەوتە دەسا بی دلەکەم تیت راکەم
بەترومیتلی فیداکاری بەرەو کۆری خەبات
یاری شیرین دەوەرە تا زوو لیت نەچووہ
تەمەنی جوانی بژین پینکەوہ تاکەیی بەتەمات؟
گیانەکەم خۆ تۆ ھەزار جاری تەرت داوہ بە من
قەولی بی کردوہ ھەر وشکە تریتم بە ھیوات
کەنگی بۆم دادەکەنی خۆمت بەسەردا کیشم
کەوشەکەت ماچ کەم و سەر دانیمەوہ بەر پیت کزومات
لیت نەچن رەنگە لەبەر تەنگی، دەبا بۆت تەرکەم
دەستە نەرم و شلەکەت بازنە ئازاری ئەدات
توند و تیژی بەسە بۆم تیکە ھەتا لئی رادەم
بە سمیل گەسکی دەم ئەم تۆزە لەسەر شانی کەوات
تۆ لەسەر ئەم رقە بیت تیک دەچەقین لەپرا
من پیت درکی مژۆل و تۆ لەدل تیری نیگات

هدر نه‌بین تا قه‌یه‌کینکم ده‌یی با خوم نه‌کوزم
 له‌و هم‌موو ده‌سره‌که‌پیتی ده‌سری دم لیتیو نه‌بات
 بیله‌خاوی که‌مه‌وه بوج ره‌قه‌وا که‌لله‌سه‌رت؟
 باری لیتوم به‌تکه‌ی ئاره‌قه‌که‌ی سدرگونات
 پاش و پیش هدر یه‌که‌بو من که‌مه‌بستم چونه
 زهرده‌لیموت بخمه‌ده‌ستمه‌وه یا پرچی سیات
 هدر له‌لای تویه‌ئوی من ده‌مه‌وی تیتی کیشم
 خولی بهر پیتنه‌له‌چاوم که‌وی روناکی ئه‌کات
 حه‌ز ده‌که‌ی جارئ بژیم بوم وهره پیش تا تیتی نیم
 دم له‌نیوانی مدم و سینه‌وه خوم ئاوی حیات

نایه‌لم پیشی وهره پیشی ده‌با بوت تیخه‌م
 ئه‌و دوو ئه‌نگوستیله‌ی ئالتونونه‌له‌قامکت به‌خه‌لات
 ده‌وهره‌گیان و قه‌وت تاوی ئه‌مدم بگره‌به‌ده‌ست
 نه‌زمی ده‌ستم به‌سهری په‌نجه‌نه‌خوشم که‌له‌لات
 من که‌خوم ناوه‌ته‌پیناوت ئه‌توش بوم فش که
 قولی راستت بخمه‌باسکم و ده‌چین له‌ولات
 با بکه‌م تویه‌له‌سدر ده‌ست و ئیتر دایه‌یلیم
 ریشی بوزم بیمه‌سالکی بهر کوشک و سهرات
 هدر وتم کوانی؟ بلنی هانتی دلم مه‌شکینه
 حافظم موسته‌حه‌قم چاو له‌ده‌سی توم هم‌موو کات
 جوانی توی دا له‌مه‌حه‌ک ناحه‌زی من بوم ده‌رکه‌وت
 ئه‌وی جوانان هم‌موو لایانه‌به‌ته‌نیا هه‌یه‌لات
 لیت ئه‌بدم جارئ به‌یین ده‌نگ نه‌چی بیکه‌یه‌قاو
 ناوی هاوکاری له‌گه‌ل شو‌رشه‌که‌ی دیموکرات

مەولانا خالیدی شارەزووری لە لای شاعەبدوللای دەلهوی لەسەفەری ھندوستان ئەگەریتەوہ بۆ ولاتی کوردستان ھۆنراوہ بینکی فارسی خۆی ھەبە کە ئەلێ:

خالدا گرنیستی دیوانەو سحرانورد تو کجا و کابل و غزنین و خاک قندھار
 ئەم ھۆنراوہ بەرگۆی ماھشەرف خانمی کوردستانی ئەکەوئ. ئەو ماھشەرف خانمە کە بە
 مستورە بەناوبانگە. لە بەر ئەم ھۆنراوہ دائمەن ئارەزووی ئەوہ ئەکا کە بە خزمەتی مەولانا
 بگات. جوانی مستورەش بەناو بانگ بووہ.

مەولانا لە گەرانەوہ کەیا پێ ئەکەویتە سنە. دەنگ بلاو ئەبیتتەوہ لەناو شاراکە مەولانا
 خالد ھاتووہ. مستورەش ئەیەوئ ئەو ئاواتە ییتە دی کە مەولانا ببینی. یەکمجار کوتوپر
 رۆژیک مەستورە لەناو کۆلانا تووشی مەولانا ئەبیت دەست ئەکا بەسەیر کردنی مەولانا
 ھەر لە تەوقەسەریوہ تا کە لەمووستی یێ. مەولانا نایناسی لەو ھەموو سەیر کردنە شەرم
 ئەیگری؛ چونکە گۆشە ی چاوی لێ ئەبێ کە وا ئەو بەو جۆرە سەیری ئەکاو چاوی لێ
 ناتروو کینێ ئەلێ:

ئافرەت چاوا داخەوہ سەیری زەوی بکە.

مستورە ئەلێ:

من لە ھەواو تو لە ئادەم دەرچووین. ھەوا ئەبێ سەیری ئادەم بکا، منیش سەیری تو
 ئەکەم. ئادەم لەخاک دروست بوو ئەبێ سەیری خاک بکا کەواتە تو چاوا داخەو سەیری
 زەوی بکە.

مەولانا لەو ولامە زۆر سەری سرتەمینێ و پاشان ئەیناسی و پاش ئەوہ مەستورە ئەبێ
 بەجیگای «توبە»ی مەولانا خالد و مەولانا ئەبێ بەشێخی مەستورە.

- بۆلە کچیک ئەچن بۆ رانەبیرە. بایزی کانەبی چاوی پتیاں کەوت و پاشان گتیرایەوہ بۆ
 دۆستەکانی بەمجۆرە وەسفی کردن وتی:
 وەکوو کارمامزی بەھاری ھەر لەرەیان لێوہ دەھات.

- باپیراغای پشەری تووتنی ھەبوو. سالیح قەفتان ئەندامی لێژنە بوو، چوو بوون بۆ
 پشەدەر بۆ فەحس. باپیراغا زۆری خزمەت کردن بەو نیازە کە تووتنەکە ی بۆ بکا بەشتیکی
 زۆر باش. پاشان سالیح قەفتان بۆی کرد بە دەرەجە ی دووہم. باپیراغا ھەناسە یەکی
 ھەلکیشاوتی: «بەکوو وەللا ئەفەندی لە پاشا نا».

- فەقی محەمد هەمەوێند زۆر وەرەز بوو لە هەندئێ کردەوێ مەحموودی کورپی. هەلگیرت بردیە لای مەلا حەسەنی قازی شکاتی کرد وتی: جەنابی قازی ئەم کورپەم زۆر بێ دلیم ئەکا. وتی چۆن؟ وتی: قوربان عەرەق ئەخواتەوێ نوێزیش ناکا. مەحموو وتی: قوربان جەنابی قازی هەر چەندە بێ عەدەببەشە، باوکمە بەلام قسەکەمی وانیبە. فەقی محەمد وتی: جەنابی قازی ئەم کورپە هەر وا لاسارە قەت بوو نوێز بەبێ خویندنی قورعان؟ مەحموو وتی: قوربان قورعان ئەخوینم و شتیسی لئێ وەرئەگرم. مەلا حەسەن وتی: نادەئێ شتیکم بۆ بلئێ با گویم لئێ بێ ئەمجا مەحموو وتی:

شەرابی ئال و حۆری چاوە بەلەک پریەتی بەهەشت بەجۆگەو لەک لەک
بۆ تام و سەیرانی دل بەئاواتە ئەم قسەمی بەندە فتوای باواتە

فەقی محەمدی باوکی وتی: قوربان ئەم نەگبەتە دویتنی چووێ قورعانەکەمی مەلا مستەفای حاجی مەلا رەسوولی دزیوێو ئەم شتانەمی لئێو فیر بوو. مەلا حەسەنیش وتی: سا بەخوا منیش شتیکی ترم لە قورعان وەرگرتوێو با تەواویکەم بۆی: جەزای پیاوی چاک ئەو حۆریانەن مەستی بادەمی ئەو ساق سیمانەن
برۆن برۆن قورعان ئەزانن و عەمەلیشی بێ ناکەن بەلام لە چارەتان دا.

- «امین السادات» هەبوو لەسەیدەکانی «باڵنجۆ» و سنە بوو. زەمان هینا بووی بەسەریا هەژار کەوتبوو. خۆیشی بەتەواوی تەرکی دنیای کردبوو کەوتبوو خانەقای بیارە. چوێ کانیشی نەما بوون. پیاویکی گەردە پیاو و کورتەبالا بوو قسەنەستەق و بەداندانە قسەمی ئەکرد.

رۆژیک جافرسان ئەچیتە بیارە لە لای شیخ عەلئەدین دانیشتبوو ئەمینوساداتیش لە گۆشەیهکی حەوشە کەدا دانیشتبوو، چەند کەسیکی لئێ کۆ بوو بوونەو قسەمی بۆ ئەکردن؛ خەلکەکەش حەزیان ئەکرد گۆی لە قسەمی بگرن.

جافرسانیش لەدوورەوێ گۆی لە قسەکانی ئەبوو، وا دیار بوو قسەکانی تۆزئێ لەشی جافرسانی ئەخوراند. رووی کردە شیخ عەلئەدین وتی: شیخ عەلئەدین ئەم سەل و سوالکەرانی چینی کە کەوتوونەتە ئەم خانەقایە؟ کەس نازانی ئەسەل و فەسلیان چیبەو کورپی کین خۆیان کردوو بە پیاوماقوول. مەبەستیسی ئەمینوسادات بوو.

لەو کاتەدا بانگی نیوەرۆ بوو، بانگی گەیشته «شەهەدان محمد رسول اللە». ئەمینوساداتیش گۆی لەقسەکانی جافرسان بوو هەستا داردەستەکی دەستی هەلگرت و هات بەلای جافرسانەووەتی:

«ئاغەیی جافرسان ئا ئەو لەو بانگەدا هەیه باوای من بوو یا هین تو؟ ئیمەگەل بێ ئیل و فەسل نین، ئیوگەل کەس نازانی لەکوینەووە هاتگن بە کەلەگایی سواری ئەم ولاتە بووگن. ئیمە هەزار سالە لەم ولاتەین و کوردیچین. وەلێ ئیو بەبێ فەسلێ هاتگن و کوردیچ نین. خانەقایی بیارەجینگای نەجیبزادەگەلە جینگای بێ ئەسل و فەسلگەل نییە. بەم دارە ئەو دەم و لەوسەت وردبکەم! ناوی بزانی چۆن قسە ئەکەیی؟

جافرسان هەروا لە شوینەکەیی خۆیا تەریق بوووەو، بەلام نەبخستەخۆی گوایه لەبەر شیخ عەلانیەدین و خانەقایی بیارە دەنگ ناکا.

- گەلباغیەکان وەختی خۆی تالان و ریگریان ئەکرد. ترسیان چوو بوو دلی خەلکەووە. دنیا ئاسایشی نەبوو، هەرکە بۆ خۆی بوو لەبەر ئەو بێکارەو مێ کارەش ئەچوون ریگریان ئەکرد. بەلام گەلباغیەکان ترستیکی وایان بردبوو دلی خەلکەووە هەرکەسە ریگری بکردایە عالەمەکە هەموو بە گەلباغیان ئەزانی و زوو خۆیان ئەدا بەدەستەووە.

رۆژیک ژن و پیاویکی «مارنج»ی رییان ئەکوینتە ئەو ولاتە، دەستەیهکی ریگر بەناوی گەلباغیەووە رییان بێ ئەگرن. کابرا تەفەنگیکی بێ ئەبێ تەفەنگیکیان تی ئەگری. ریگرەکان هەندێ دوور ئەکوونەووە ریگرە بەرەلا ئەکەن، پاشان ئەگەرینەووە. کابرا تەفەنگیکی تریان تی ئەگری فیشەک دەر ناچێ. لەو زیاتریش فیشەکی بێ نییە، ریگرەکان ئەزانن فیشەکی بێ نەماوە گەمارۆیان ئەدەن. ژن و پیاو لەیەک دائەبەرن، ژنە ئەگرن و پیاو کە هەلدیت. بە ژنەکە ئەلین: رووتەووە بە چیت پتیه داینی و برۆ. ژنە ئەلێ:

من یەک تاکە ئەشرەفیم^{۱۲} پتیه، ئەو تاکە ئەشرەفیهکە لەلام. پیاو کەم هەموو ئەشرەفیهکانی منی خستۆتە گیرفانی، ئەوا لە دەستان چوو. حەز ئەکەن ناو و نیشانیشتان ئەدەمێ کە لە گیرفانی لای راستیایە.

تومس ئەمە وهختی خۆی که له مال ده‌رچوونع چەند فېشه‌کێک له‌مالا بوو ژنه هه‌لیگرتبوو خستووێه‌ته‌ گیرفانی لای راستی مێرده‌که‌یه‌وه‌.

جهرده‌کان که ئەمە ئەزانن هه‌را ئەکەن به‌شوین کابرا‌دا. لێ دوور ئەین، ئەو هه‌را ئەکا ئەمان هه‌را ئەکەن. لێی نزیک ئەکه‌ونه‌وه‌ به‌ جۆریکی وا که‌ده‌نگیان ئەیگاتنی بانگی لێ ئەکەن کابرا ئەو ئەشره‌فیانە‌ی که له‌ گیرفانی راستایه‌ داینی و خۆت برۆ؛ ئەوا ژنه‌که‌شت به‌ره‌لا ئەکەین، ژنی خۆیشت به‌ره‌وه‌.

کابرا له‌م قسه‌یه‌ زۆر سه‌ری سه‌ر ئەمێنی ئەشره‌فی چی و شتی چی؟ که‌ی ئەم ئەشره‌فی پێه‌؟ جهرده‌کان لێی نزیک ئەکه‌ونه‌وه‌ هه‌ر هاواریش ئەکەن وه‌کوو بلێت کابرا خۆیشی ئەکه‌ویتته‌ شکه‌وه‌. ده‌ست ئەکا به‌گیرفانیا هه‌ر به‌ده‌م راکردنه‌وه‌، که‌چی فېشه‌ک دێ به‌ده‌سته‌یه‌وه‌. فېشه‌ک ده‌ردێنی ئەیخاته‌سه‌ر تفه‌نگ لا ئەکاته‌وه‌ تفه‌نگیان تی ئەگرێ. رێگره‌کان ئەسه‌لمینه‌وه‌ تفه‌نگێکی تریان تی ئەگرێ ئەلێ: راوه‌ستن له‌و لاشه‌وه‌ ژنه‌که‌ی دیت تفه‌نگی سێیه‌میان تی ئەگرێ، ئەلێ ده‌ست به‌رزه‌وه‌کەن و رووته‌وه‌ین. لوه‌له‌ی تفه‌نگه‌که‌یان تی ئەگرێ و ده‌ستی له‌کارایه‌. ژنه‌دیت ئەلێ جارێ بینن ئەشره‌فیه‌که‌ی خۆم، پاش ئەوه‌ لووس و باریک چیان پێ ئەبێ لێان وه‌رئەگرێ و ئەلێ برۆن. بانگ ئەکەن له‌ کابرا ئەلێن برۆین؟ ئەلێ: برۆن. پیاوه‌ دیت ناوچه‌وانی ژنه‌که‌ی خۆی ماچ ئەکاوه‌مانیش ئێتر به‌بێ ترسی ئەرۆن.

- مه‌لا ماری کۆکی له‌سابلاخ و له‌ ولاتی موکریان ژبانی به‌ ناسۆری به‌سه‌ر برد. له‌سه‌رده‌می دواییدا یه‌که‌ هۆنه‌ری موکریان بوو؛ به‌لام رۆژگار رۆژبه‌رۆژ زیاتر پشتی تی هه‌لئەکرد. سه‌ره‌تای ده‌روازه‌ی ناسۆری بێ پایانی کوشتنی کۆره‌گه‌نجه‌که‌ی «مه‌لا عه‌لی» بوو. ئەم کۆره‌ له‌سه‌رده‌می پاشایه‌تی ره‌زاشادا ولاتی موکریانی شله‌ژانده‌بوو، ئاگرێکی قودره‌ت بوو په‌یدا بووبوو. مه‌لا عه‌لی ریه‌له‌یه‌ک بوو، به‌لام چاره‌نوو سه‌هینای به‌سه‌ریا که‌وته‌که‌ز و شاخ و پیاو کوشتن.

ئاغه‌واتی موکریان و حوکومه‌تی ئەو ولاته‌ی ره‌زاشای ئەو ده‌مه‌ به‌راستی له‌ترسی مه‌لا عه‌لی خه‌ویان لێ نه‌ئەکه‌وت. به‌جۆری سامی په‌یدا کردبوو منالی له‌ بێشکه‌دا که‌ ئەیانوت مه‌لا عه‌لی هات ژیر ئەبووه‌ و له‌ئەنجاما مه‌لا عه‌لی کوزرا. ئەم کوزرانە‌ی ئەو بوو به‌کردنه‌وه‌ی یه‌که‌م قایی مه‌ینه‌ت و گریان و زاری بۆ مه‌لا ماری کۆکی. به‌ره‌به‌ره‌ هه‌تا ئەهات مه‌لا ماری به‌لای پیریه‌وه‌ ئەرۆیشت و به‌لای جیا بوونه‌وه‌ له‌ دۆستانی دیرینه‌یه‌وه‌

نەرۆیشت. گریان و زاری هەر زبەدی ئەکرد، چاوی رووناک لەبەر گریان تەکانی ئەدا بۆ لای ناینبایی.

خەلکوخوا ئامۆزگارییان ئەکرد کە بەم گریانە چاوی خۆیشت دائەنی، بەلکوو داشت ناو؛ ئیتر واز بێنە. با ئەو چوار رۆژە ژیانە کە ماوتە بە رووناکی دنیا ببینی. ئەویش لە وەرما بەم دوو هۆنراوە جوابی دانەو:

ژیان ئەولاد، ژیان ئەحباب، ژیان ئەبیامی جوانی بوو

نەما ئەولاد، نەما ئەحباب، نەما رۆژانی رابردوو

چ دی ئیتر دەبینم من بە ئەو چاوەی کە جاران بوو

نەمینی با ئەو هەش رەبی کە ئەو دەستی لە دەس دەرچوو

- ئەحمەد عەزیزاغا بۆی گێرامەو و تی:

رۆژیک ئەوا لە جادە کە ی مەلکەندەبەو سەرەو خوار ئەبووینەو بۆ بەر دەرکی سەراو دوکانە کە ی حەمەسەعی خەیات. کورپکی جوانکە لە پێشمانەو بوو لەبەر خۆبەو ئەم شعرە ی ئەخویندەو:

لەدەشتی میحەتا من کەوتبووم ئیمشەو بەبێ هۆشی

خوا تاکە ی بەبێ گۆشی خوا تاکە ی بەبێ نۆشی

قوتبەدین هەلیدایەوتی:

دەک بەملی شکاو ئەستۆی وردم، ئەو من لە کوی بووم ئیمە شەو؟

- حاجی ئەحمەد هەبوو لە سولەیمانی؛ کەلکی نییە تا نەلین ئەحەرەش کەس نایناسن. ئەم حاجی ئەحمەدە پیاویکی نەخویندەوار و قسەنەستەق بوو؛ قسەکانی بە دانسقه ئەشیان. یەکی لە قسەکانی ئەو یە:

ئەبێتا بە باوەری خۆی پیاوی ئەکرد بە چوار بەشەو ئەبوت:

هەبە پیاوی کورپی پیاو، هەبە پیاوی کورپی سەگە، هەبە سەگی کورپی پیاو، هەبە سەگی کورپی سەگە.

لەزمانی کوردیدا گەلی جار پیاو ژنیش ئەگریتەو؛ ئەم وشە یە بەرانبەر بە ئینسانە.

- هەتا پارە سەری لە عالم تیکتەدا بوو، مەلاکان کە دائەنیشتن کورپی ئەدەبی ئەوان دەنگی دا بوو.

جاریک له سنه شیخ تیمامی خه‌تیبی مزگه‌وتی «دارالاحسان» زیافه‌تیک‌ی نان خواردن ئەکا بۆ شیخ حەبیبە‌للای کاشتەری و مە‌لا محەمدی ئەویە‌ه‌نگی. لە‌پاش دانیشتن نان دیت؛ نانیک‌ی باش. لە‌سەری نانە‌که‌دا ماسییه‌کیش دانه‌نین. لە‌کاتی دانانی نانە‌که‌دا شیخ حەبیبە‌للای مە‌لا محەمد چاویان لێ ئەبێ ماسییه‌کی گە‌وره‌تر لە‌ناو سینیە‌کا «ئەولئ» پیاوی شیخ تیمام ئەیه‌وی بیهێنێ بۆ ژووری نان‌خوارنە‌که، که‌چی ناهێنێ و ئە‌ی‌گێرته‌وه. ئیتر نه‌هێتانه‌که‌ی لە‌به‌رچی بووه، ئە‌وه ئە‌ولئ خۆی ئە‌یزانی.

دە‌ست ئە‌که‌ن بە‌نان خواردن و سەر دیتە سەر ماسی. شیخ حەبیب‌وللا بە مە‌لا محەمد ئە‌لئ: «فالبر لحکم ربک ولا تکن کلا‌حب الحوت». ئە‌ری ئاغای مە‌لا محەمد بە‌راست ئە‌و کارە‌ساتی یونسی پی‌غه‌مبەر و ماسییه‌ چۆن بووه؟ ئە‌ویش ئە‌لئ: ئاغە‌ی شیخ حەبیب‌وللا ئە‌و کارە‌ساتە لە‌ کتیبی تە‌فسیردا هە‌یه، لە‌ گە‌ل ئە‌وه‌شا با هەر لە‌م ماسییه‌ بیرسین باشتره. سەر ئە‌با بە‌ لای ماسییه‌‌که‌وه، گوێ ئە‌نئ بە‌لای دە‌میە‌وه‌و پاشان سەر بە‌رز ئە‌کاتە‌وه ئە‌لئ: «ئاغە‌ی شیخ حەبیب‌وللا لیم پرسی وتی: ئە‌و زە‌مانە من بچووک بووم وە‌لئ ماسییه‌کی گە‌وره‌تر هە‌س که ئە‌ولئ بردیە‌وه، لە‌و بېرسە ئە‌و گشت خە‌وه‌ریکی لا هە‌س و پیت ئە‌ی‌زیت. شیخ تیمام و ئە‌وان دە‌ست ئە‌که‌ن بە‌پیکە‌نین و ئە‌لئ ئە‌ولئ ئە‌مە‌چی بوو گێرات.

- مە‌حموو پاشا جاریک زۆری برسی ئە‌بێ، دویته‌ی بە‌دۆ‌کولیوه‌وه بۆ دینن ئە‌ی‌خوا. لە‌به‌ر ئە‌وه زۆری برسی ئە‌بێ زۆری لێ ئە‌خوا و بە‌لایه‌وه بە‌له‌زه‌ت ئە‌بێ. پیاویکی ئە‌بێ قادری سانه‌حمە‌دی برای حە‌مە‌ی ناو ئە‌بێ بە‌لایه‌وه راوه‌ستاوه، مە‌حموو پاشا بە‌دە‌م خوارنە‌که‌وه هەر باسی خۆشی دویته‌بە‌دۆ‌کولیوه‌وه ئە‌کات. قادریش بۆی دانه‌نیشی و ئە‌لئ: «میرم دویته‌ وه‌دۆ‌کولیوه‌وه که‌سێ نه‌ی‌خوا قە‌دری نازانی، مە‌گەر میریکی وه‌کوو تۆ بزانی خوا چ تحامیکی دروست کرد‌گه. ئە‌و سێ پە‌ری مینگە‌لی ملی پاشا که ئە‌چیتە سەر «ئاویسە» و ئاو ئە‌خواته‌وه‌و شیر ئە‌دا و کاویژ ئە‌کا ئیزی شه‌راوه هوری بە‌هە‌شته ئە‌یکە‌ن وه‌ماس و دوابی وه‌دۆ، گە‌نمی قە‌نه‌هاری ولات ئە‌کولینن و لە‌ته‌کیا گرتکی ئە‌که‌ن وه‌کوو گولە‌ریواسی کویستانی لێ تی. که‌ وشک ئە‌ویته‌وه ئیزی تۆ‌پە‌له نه‌واتی شاری سنە‌س. بە‌ که‌شکه‌ زۆردە‌که‌ی مالی میمکه‌ هامینه‌ی ئە‌کریت وه‌ر، که ئە‌ینی وه‌سه‌ره‌وه وه‌قه‌وره‌که‌ی حە‌مه‌پاشا وه‌بێ دگا فرته ئە‌کاته ناو هوورگه‌وه وه‌دوعای «بالاتهران» وئ. ئە‌وئ وه‌خواردنی گشت میرپاشایە‌ک، نه‌ تۆ‌لترمه بۆی ئە‌ویسنه‌ فرینی.

دۆ‌کولیوی شای سەر سینی قە‌ند و نه‌وات و دارچینی

ئیزی بەهەشت ناردگێهسی هەتا بیخۆی هەر هەمی برسی

مەحموو پاشا وا دیار بوو زۆری لێ خواردبوو تەبیتی پێ تیکچوو بوو، وتی: وەللا کۆری سانهحمەد لام وایە دوینەو دەو کۆلیووە و نەوئ شتیکی فرەخاس وئ. کۆری سانهحمەدیش ئەلێ: «مێرم ئەو دوینە بیفەرە هیشتا نەتکولاندگە ئیزی کوچکی هەوارەلیژە ی بانێ خیلانە، کە دگانی پیا ئەنی وەکوو جۆی ژیر دگانی کەر قەرمە ی لیووەدیت. خۆ ئەبێخەیتەسەر سێ کوچکە ئەوئ وەهەویری ماله دۆمەکانی سە ی ساق. ئەو گەنمە قەنەهاریه جوانە ی دەشتی گەرمیانە ئەکەیتە ناوی ئەیماشیتەووە ئەیماسیتێ وەکوو کزنە رهشە خوا نەناسەکە ی مەریوانی لێ تێ. کەوچکی لێ دائەگری لەبەر بلێسە ی غەزەوی تیا ناویسن، ئیزی باو کە کوشتەبیه کن خوا بکاوەنەسبوی دوزمنیشن نەوئ پاشا. ئەویش ناوی خۆی نیاگە خواردن دە ی بیفەر دۆکۆلیووە دوینە.

دۆ کۆلیووە ترشەپیسە کە هەر دۆ خەواس لەکیسە کە

خۆی لێ کردگین وەپیاو ماقوول ئیزی تەرسەو لەبانێ توول

مەحموو پاشا ئەلێ: خوابتگێرێ قادر تو هەر ئیستە نەهاتی بەسەر و بالای دوینەو دەو کۆلیووەو مەدحت ئەکرد؟ ئیستە ئەمەچی بوو هاتی وەسەر و گویلاکیا و دەستت کرد وەزەم کردنی؟ ئەویش ئەلێ: «مێرم من پیاوی تو م پیاوی دوینەو دەو کۆلیووەو نەم، تو ی شتی بیژم کە تو پیت خۆش وئ نەک دوینەو دەو کۆلیووەو».

- لە کۆریکی بەزمی تاجراندە کەسەر خۆشانی بادە ی شەراب دنیا یەکی تریان دروست کردبوو، شەرابی ئەرغەوانی و کۆری نەخجەوانی دلی دلدارای ئەهینایە سەمای سولەیمانی. نەونەهالیکی باغی جوانی بە دەسپۆکی ئاوریشمی غەمزە ی غەزەلخوانی ئەهات و ئەچوو سەمای ئەکردو هەلئەچوو، سمتی خری لە گو ئەچوو، مزاح ئامیز ئەخۆلایەو دلی دلدار ئەکولایەو. یەکیک لە کۆرە کەدا دیار بوو مەیلی نە لەشەراب بوو نە بە رەباب بوو، بەلکۆو چاوی لەو سمتەخرەبوو هۆشی لەلای ئەو خرتهبوو. کۆرە کە هەستی کرد و لایەکی بۆ کردەو و تێ:

چاوت نەبێ لەم کونە دەوادیت و دەسوورێ ئاشیکە بەخوینی دلی سەبیاده گەرانی

- لەسالی ۱۹۲۷-۱۹۲۸ دا شیخ مەحمودی حەفید لەدئ «پیران» بوو. کچیک لەدئ «دۆلەسوور» بوو لەنزیکی پینجۆینەو. کچە مینای ناو بوو؛ مینا راست بوو کە شووشە بوو.

هەر له دێ دۆله‌سوور جینگایه‌ک هه‌یه‌ کانی گه‌رمی به‌رمالانی پینی ئه‌لین. شیخ ئه‌یویست له‌و ته‌مه‌نی ۴۶-۴۷ ساله‌یه‌دا مینای ره‌نگ مینا ره‌نگ به‌یتنی. میناش له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ته‌مه‌نی «۱۸» سالانا بوو.

مه‌لا کاکه‌حه‌مه‌بیلور ناردی ئه‌م خه‌به‌ره‌ی بیست ئه‌م دوو شعره‌ی خواره‌وه‌ی نارد بۆ شیخ مه‌حموود. شیخ ئیتر وازی له‌فیکره‌که‌ی هینا:

زه‌رفی مینا شاهی من مه‌زرووفی ئه‌لماسی ئه‌وی

هەر وه‌کوو ما‌کینه‌ده‌رزى تیز و ره‌ققاسی ئه‌وی

قه‌تعی رینگه‌ی دۆله‌سوور و کانی گه‌رمی به‌رمالان

غیره‌تی چابوک سواری قه‌ومی بلباسی ئه‌وی

- قسه له‌ شت گرانیه‌وه‌ نه‌کرا، «ببخود»ی شاعر وتی باو‌کم کۆشتی ئه‌م‌ین چیت‌ر رۆژی شه‌نبه‌ بۆ منالان له‌ هه‌موو شت گرات‌ره‌.

- یه‌کیک له‌دۆستان ئه‌مه‌ی لای خواره‌وه‌ی بۆ گت‌ر‌امه‌وه‌ وتی:

ئه‌وا ده‌شتیکه‌ له‌ ولاتی سایه‌نقه‌لا، شه‌ونمی به‌هار رازاندوویه‌ته‌وه‌ گول و گول‌زازه‌ ره‌یحانه‌و وه‌نه‌وشه‌ ده‌ستیان له‌ ملی یه‌ک ئالاندووه‌. خه‌رمانه‌ی گول و خه‌رمانه‌ی مانگ چاوشارکی ئه‌که‌ن له‌و به‌هه‌شته‌دا و له‌و ده‌شته‌دا. تاقه‌گۆرپکی لێه‌وا دیار بوو دلی دلدارانی ئه‌کولانده‌وه‌؛ دلی ئه‌کولانده‌وه‌ به‌چی؟ به‌خامۆشیه‌که‌ی. به‌خامۆشی ئه‌و که‌سه‌ که‌ له‌ دوو تویدا سه‌ری ناوه‌ته‌وه‌و دلی کردۆته‌وه‌ بۆ نه‌وای نازداران و بۆ ده‌نگی خه‌رمانان. وتی: له‌سه‌ر ئه‌و گۆره‌ په‌ریه‌ک بوو باوه‌شی پیا کردبوو وه‌کوو بارانی به‌هار فرمیتسک به‌چاویا ئه‌هاته‌ خواره‌وه‌و وه‌کوو کۆتری یا‌هوو ئه‌یلاوانده‌وه‌؛ نه‌ک دلی هەر ئه‌و که‌سه‌ که‌ له‌ گۆره‌که‌دا بوو، به‌لکوو دلی به‌ردیشی ئه‌توانده‌وه‌.

چووم به‌لایه‌وه‌ هه‌ستم بۆ راگرت وه‌کوو ئه‌و هه‌سته‌ی که‌بۆ سه‌روش رانه‌گ‌یرئ. چۆن ده‌نگی به‌سۆز له‌ که‌مان و پیا‌نۆی به‌سۆزه‌وه‌ ئه‌زرنگ‌یته‌وه‌، ئه‌ویش له‌گۆیدا ئه‌له‌ریته‌وه‌. وتم ئه‌ی په‌ری بۆچ وا ئه‌گری؟ ئه‌ی دل‌بریندار بۆچ ئه‌وه‌نده‌یت‌ر دلی ده‌روونی ئه‌و خا‌که‌ بریندار ئه‌که‌ی؟ راجه‌نی، دل‌می ته‌نی. سه‌یرم کرد روومه‌تی ئه‌و له‌ناو قزه‌ شه‌وه‌یه‌که‌یدا ده‌رکه‌وت. ناتوانم ب‌لیم مانگی چوارده‌ بوو له‌ناو په‌له‌ هه‌وره‌ ره‌شه‌کانی ئاسماندا که‌ سه‌ری ئه‌هینایه‌ده‌ره‌وه‌؛ چونکه‌ ئه‌و مرواری فرمیتسک له‌ ناو دوو چاویا که‌ ئه‌هاته‌ خواره‌وه‌

بەر وومەتیا برقمە زێوینی لە بریقەى گولای ناو شووشەى بەر هەتاوی ئەکرد. مانگی ناو بەلە هەوری ئاسمان ئەوهی تێدا نەبوو.

وتم ئەو کولەت ئەگەر بۆ دوستانە لەجینگای ئەو نیشان بگرە لەم دوستانە کە دەستی لەبەر دەستانە، بەهاری جوانی لە خەزانی پیری داوا مەکە. تەمەن کە رابورد کەمەندی خەیاڵ ناهێنیتەوه. پرمەى گریان بکە بە دەنگی شادی، ئاوازی زاری بکە بەنەواى گۆرانی. لە باخچیکى ترا بیه بە گۆلى بولبولیکى تر. بەلام وه کوو شه کر له لیواری یاقووت و سەدەف بیاری:

من و ئەم گولەى کەوتۆتە ناو خاک	بۆ من دلێک بوو نەبیوو لەکەس باک
منیش گولێک بووم لەدنیای ئەودا	هەر وای بە هەوار لەرۆژ و شەودا
ئەگەر سەرسام بەدەشت و دەردا	بۆی دانام رۆحی لەگۆرپی تەنگدا
من ئەو گۆل و بولبول بوین لەباخ	جاری ئەو گۆل بوو بەوینەى چراخ
جاری بولبول بوو لەدەورانی من	ئەبخویند بەبالای نەونەمامی من
من جاری مۆم بووم ئەو پەراوانەبوو	جاری ئەو مۆمی من پەراوانەبوو
ئێستە خاک کەوتەبەینی من و ئەو	دنیای رووناکی لێ کردم بەشەو
حەیفە ئەو بالای کە دیومە لەلام	جینگای بگریته و بیگانەیه کی خام
بەخورەى فرمیسک ئەم خاکە ئەدرم	ئەچمە لایەوه گشت ئاوات ئەبرم
سەر بەرزەو ناکەم تا ئەچمە پالی	گولەچن ئەکەم لەخەت و خالی

وتی: بێ دەنگ بوو. کە چوومە سەر وەختیەوه گیانی سپاردبوو. چووم چەند ژن و بیایوێکم هینا. ژنەکان شتیان و بیایوێکان لەتەنیشت گۆرەکەى ترەوه گۆرپیکیشیان بۆ ئەو هەلکەند ئەسپەردەى خاکمان کردن لەویدا بەبێ جیا بوونەوه بە ئەبەدى دەستیان کردە ملی بەک.

- ئەزانی ئەم هۆنراوەى مەولەویە چەند مەعنا هەیە؟

دیدەم رێژاوێن روخسارم زەر دەن جەدووری یاران پیرانم کەردەن
پیش هەموو شتیەک بزاندەکە «رێژاو، زەر دە، یاران، پیران» ناوی شویتن.

- شیخ محەممەدی گولانی لە مزگەوتی قامیشەکان بوو لەسولەیمانی. مزگەوتەکە تۆزى دەستکاری ئەویست. ئەو سەردەمە مزگەوتەکان ئەهلی گەرەک هەموو ئەرکەکان ئەخستە سەرشان. ویستیان پارە کو بکەنەوه بۆ ئەو تەعمیراتە، بیایوێکی پیری دەولەمەند هەبوو لە

گه‌ره که که‌دا «مچه‌دیزه» یان پئی ئەوت. شیخ محەمەد و دەستە که روویان نا لە مەلا سمایلی کانیسکان که بچیتە لای مچه‌دیزه داوای شتیکی لئ بکا بۆ ئەوه ئەویش بەشدار بئی لە چاک کردنەوه‌ی مزگەوتە که‌دا.

وا دیاره ئەو مچه‌یه‌ش بەرگدوور بوو. مەلا سمایل وتی: ناچم؛ بۆ لای هەر که‌سیکی ترم ئەتیرن ئەچم، بەلام بۆ لای مچه‌ناچم. وتیان بۆچ ناچی؟ وتی: کورە ئەیناسم هیچی لە دەست ناییتەوه. وتیان وا نییه، بۆ ئەم جۆره شتانه زۆر دل و دەروونی باشە. وتی: «کورە ئەوه ئیوه ئەلین چی؟ وە لالا ئەگەر مچه‌پەر بەر زۆزیک دەرزێ هەبێ، یە عقوبی پیغەمبەر هەموو پیغەمبەرەکان بکا بە تکاکار، مەلایه که‌تەکان هەموو بیتی بیانکا بە که‌فیل بۆ ئەوه دەرزیه‌کی بداتی بە ئەمانەت بۆ دوورنەوه‌ی کراسە که‌ی یۆسفی کوری که زوله‌یخا لە داوای دریبووی نایداتی؛ ئیستە چۆن پاره ئەدا بە من که مزگەوتی قامیشەکانی پیتی چاک بکریته‌وه؟ بەخوا نارۆم ئەگەر هەزار هاوار بکەن».

- حەسەن بە گی جاف ئەبوت:

یە کئی لە کۆرئ سەر خۆشانا دا بنیسی و ئەو نەخواتەوه، وە کوو زیندویک وایه لە ناو مردوان دا بئ؛ لە مەزە که‌یان ئەخوا گالته بە ئەقلیان ئەکا.

- ئاغا یه‌کی شەرەفبە یانی کار که‌ریکیان لە مالا ئەبیت. رۆزیک ئەم کارە که‌ره نان بۆ ئاغا دینیت، که‌له‌شیریکی سووره و کراوه بە سەر برنجە که‌وه ئەبێ، بەلام نە سەرە که‌ی لە گەلایه نە قاچه‌کانی.

ئاغا سا یا لە بەر رەزیلی ئەبێ یا لە بەر زمانپاروای ئەلئ: کوا سەر و قاچه‌کانی؟ ئەلئ: ئاغا فریم دان. ئەلئ: قاچه‌کانی بۆ تو بەلام سەری چۆن فرئ ئەده‌ی؟ ئەگەر سەر نەبێ لاشه هیچ نییه، سەر ئەو سەرەیه که لەشکر بەوه‌وه رانەوه‌ستی. سەر بۆ که‌له‌شیر وە کوو شایه بۆ که‌له‌میر. ئەو سەرە ی که تو بە هیچی ئەزانی، جیگای بیر کردنەوه‌ی عاشقان و ناوداران و پالەوانانە. سەر لە سەرەوه‌یه بۆیه وا هەموو دەم لە بەر ئەوه‌یه. خۆ سەری که‌له‌شیر هەر قسە ی لێوه‌ناکری. ئەو دەنگە و ئاوازه‌یه که‌له‌و دەر ئەچێ مال بە ئاگا دینئ، دز ئەرە تینئ، نوژی بە یانی ئەهینئ، دەنگی عەرش ئەجوولینئ، چاوت لئ نییه لە چاوی که ئەو ئەکەن بەوینە بۆ شەرابی بئ وینە. ئەو چاوه‌ جوانه‌ی که ئەیتروکینئ وە ک ئەستیره‌یه‌ک که ئەجریوتینئ که‌سن گورچیلە ی بیتە دەرده‌و ژان خواردنی میتشکی ئەو هۆی دینئ دەرمان.

خرپەى ددان لەبەر خرینچکەى سەرى ئەلىنى رىواسە لە تۆ دوو دەرى. دەهەستە بچۆ بێنە دەست وەسکنا مەهینە، دنیا کەسەرى کەلەشیر و چاوی کەلەشیر و مێشکی کەلەشیری تیدا نەبێ وەکوو ئەو سەرایەیه کە شەرابێ حەقیقى بیری حەقیقى و تریاقى عێراقى تیدا نەبێ. بە بال برۆ وەکوو دال برۆ خەمى بخۆ خۆت لێى مەخۆ بۆم بێنە زوو، ئەتدەم بەشوو تەنکە مالت ئەبێ، دەردت نابێ، کورپ ئەبێ، کچت نابێ.

کارە کەرەکش وتی:

بەلى ئاغە دونیا بەداخە بۆ ئەو کەلەشیرە کە فەرمووی، راستە سەر سەرەبیری عاشقان و ناوی ناوداران و جەرگی پالەوانان لە دلایا نەک لەسەرایە. دەنگى کەلەشیر هەبێ و نەبێ رۆژ هەر ئەبیتەو، دەنگى منال بۆ مال گەلێک بەتین ترە بۆ رەتانی دز و بۆ هەژانی دەنگى مەلایەکی عەرش، چاوی وەختی و پینەیه کە وریا بێ کە لێکی نا بەلى: چاوی جوانە، بەلام وەختی جوانە کە کێردى ستمى نەگاتى. کە کێردى گەیشتی لەباتى جوانى فرمیسکی تیا قەتیز ئەبێ. رەوايه بۆ گورچیلەیهک ئەو مێشکە برۆا کە هەزار ئاواتى تیدایە؟

ئاغەم خرینچکەسەرى ددان ئەرژینى، رىواسى دەرى بۆ کەوى دەرى با ئەو بى هینى بۆ ناو دوو دەرى. شەرابى حەقیقى و بیری تریاقى عێراقى لەدوونیا سەر و چاوی مێشکی تەنگى کەلەشیردا جێ نابیتەو.

خۆزگەى بەدوینى ئەو کەلەشیرە ناجوولى ئیمرۆ کەوتوو لێرە

ئاغەم بەبال ئەرۆم، وەک دال ئەرۆم، ئەمدەى بەشوو، ئەمکەى رەدوو، کورپ ئەبێ، کچم نابێ، کەیفى تۆیه با هەر وا بێ. ئەو جوانەمەرگی چاوی نووستوو لاشەکەى لێرە ئەوا کەوتوو. سەر لە شارى خامۆشان کەوتوو لە ناو بێن هۆشان.

نەسەر هەیهو نەقاچى رەش نەرەنگ هەیهەندەنگى خوش

ئاغەوتى: ئەترسم فریت دا بیتەو ناو سک. کارە کەرەکش وتی:

ئەو سکە کەوا ئەو هەى تیا نەبێ یا خوا هەر نەبێ یا خوا هەر نەبێ

- زینیکى خەلکى شاربازیر منالیکى هەبوو ئەیدا بەدەستا و هەلى ئەپەراند بەدەمیهو

بیتەکەنى و ئەمانەى لای خوارەو هەلئەدا و ئەبوت:

مالى باوکت ئاوايه نەرى چاوم ئاوايه

نايدەم بەمەلکى دنيا ئەم کۆرپەيەم بەتەنيا

گەورەى ئەکەم بەدەستم ئەیکەم بەمايهى دەستم

که‌س نه‌توانی بیروانی	نه‌یکه‌م به‌پاله‌وانی
شه‌وقی لی‌مان به‌ردایه	له‌جوانیدا چرایه
دلی به‌خوی ده‌مینی	یوسف که‌ بی‌ بیبینی
وه‌ک نه‌ستیره‌ دیارن	نه‌و کچانه‌ی له‌شارن
بوی دینن گول به‌به‌سته	هه‌را نه‌که‌ن به‌ده‌سته
که‌دینه‌وه‌له‌لادی	پولی کچانی لادی
که‌بوی دینن به‌کوشه	نه‌و نیرگس و وه‌نه‌وشه
وه‌ک ئاوی مه‌ندی ده‌ریا	نه‌بیاریتن به‌سه‌ریا
نه‌میان نه‌لی به‌منه	نه‌ویان نه‌لی هی منه
بوی شیت نه‌بن به‌توره	نه‌مانه‌گشت به‌مجوره
هم کوربه‌ هم برامه	نه‌م کوربه‌یهم نه‌مامه
چاوی به‌دی لی‌ دوور که‌ی	خوابه‌ عومری دریز که‌ی

پیری و جوانی

- کورپیکی لاوی شوخ و شه‌نگ که‌ تازه پینی نابووه‌ به‌هاری جوانی، له‌ گه‌ل پیاویکی پیری نوورانی که‌ له‌ خه‌زانی پیریدا سه‌ره‌تاتکی بوو، بۆ نه‌وپه‌ری نه‌و خه‌زانه‌که‌وتته‌ و توویره. کوره‌که‌ هات به‌بالای خوی و جوانیدا وتی:

بابه‌ رۆزانی جوانی، نه‌و رۆزه‌ که‌ ئیسته‌ منی تیدام، به‌هاریکه‌ که‌ هه‌ر ده‌ماریک له‌ وازیکی و هه‌ر ره‌گیتیک له‌ سازیک لی‌ نه‌دا. نه‌و رۆزانه‌ی که‌ به‌سه‌ر منا دیت له‌به‌ر نه‌و هیزی جوانیهم نه‌له‌ لافاوی به‌خور نه‌په‌رنگیمه‌وه‌ وه‌ نه‌ له‌ توفی سه‌رمای به‌گور نه‌سله‌میچه‌وه‌. شه‌وانی نه‌و جوانیبه‌ رۆزانی کامه‌رانیبه‌. به‌رۆژ له‌ گه‌ل گوله‌نداماندا ژوان نه‌گرم به‌شه‌و له‌گه‌ل دلداراندا ده‌ست له‌ ملان نه‌یم. به‌لووته‌ لاوه‌ نه‌چم به‌لایانه‌وه‌، نه‌وان به‌ غه‌مزه‌و نازی مه‌ستانه‌وه‌ دین به‌لامه‌وه‌.

ترس وه‌کوو هه‌ره‌س لیم نه‌ترسی و نایه‌به‌لامه‌وه‌. په‌لاماری درپندان نه‌ده‌م له‌وه‌خت و ناوه‌ختا بال نه‌گرمه‌وه‌ بۆ نه‌هینشتنی نه‌و شتانه‌ که‌ ئاوی روون له‌ژیانی بوون لیل نه‌که‌ن. نه‌گه‌ر خه‌م وه‌کوو ته‌م بیت به‌سه‌رما به‌دلی خوشم و به‌ هه‌ناسه‌ی گه‌رم نه‌و خه‌م و ته‌مه‌ وه‌کوو به‌فری به‌ر ره‌هیله‌ی به‌هار نه‌توینمه‌وه‌.

به دلما نایهت بیر کردنه وه له ناسۆی گوزه ران. شهو سهر نه که مه سهر بهرد، بهرۆز نه گهریم له شاخ و له ههرد. بۆنی گول نه که له باخ و گولزار، به نه شه نه دهم له ناوی رووبار، نه خۆمه وه ناو له کانی دیارو شیر به ره و رووم بیت وه کوو پیر به هیزی جوانیم نه و شیر و پیره وه کوو موو له شیر ده رکهم به و جوړه ده ریان نه که م. سه نگه ر نه درپنم، له نگه ر نه پرخنم، ئالا نه هه ژپنم، دوژمن نه ترسپنم. نه ترسم له شهوی زستانه، نه باکم به تهوی پیرانه.

له م دهوری گه نجیما به ره نجی شان گه نجی دره خشان له رۆزی رووناکی نه هینمه وه دهست. پیاوه تی به سهر وه نه که م، مهردایه تی پین نه نوینم، شهوی ئاههنگی پین نه سپنم، هیچ به دلما نایه که نه مه خه و نه پینم. نه مه قسه ی پیرانه که نه لین: رۆزی جوانی ریگی ره وان، به هینمی دیت و به گورجی ده وان.

نه وه نه فسانه ی رابردوانه که نه لین: جوانی هه تاوی بن دیوارانه، نان نه و نانه ئیمرۆ له خوانه. جوان روومه تی نه پین به هیلانه ی نیگای نازداران. چاوی نه پین به جیگای دیمه نی گولزاران، دلی نه پین به باخچه ی به هه شتی دلداران.

نه وه ی پنی نه لین خه م و په ژاره	به لای جوانه وه گشت ناوی پاره
ههر چاوی برپه ناو چاوی دۆستی	هوما ی ئاره زووی که وته سهر بهستی
خۆی وا نه پین که شیر و پلنگه	خاوه نی هه موو نه سبابی جهنگه
سامانی دنیا رووبه رووی که بیت	خۆی لئ لانه دا ههر یاری پین بیت
دنیا رۆژیکه نه ویش جوانی	خوا نه کابروا تو وا نه زانی

نه و گوچانه ی تو خۆتی پین نه گرپته وه، من مامزی سارای پین نه هینمه وه. نه نه زانم پین خهوی چیه، نه نه زانم برسپه تی بو کینه. نه گهریم به باغا گوله و چن نه که م. نه یگره به دهستم، نه بیه م بو دۆستم، بۆنی پیه و بکا به پینی دریز، که من سهیری که م نه بیه گیز و ویز. به لام نه و گیزیه دونیا به که که په رده ی قیامت نه درپو ناوی حیات له کینوی قافه وه دینت. نه مجا باوکی پیر دینه قسه و نه لی:

رۆله م راسته رۆزانی جوانی خوائیکه و له دیوه خائیکه خوانی نیازه له دیوه خانی پین نیازه. به لام نه و رۆزه وه کوو ناوی پار هیچ نابین دیار. پیری ئاخهر سه رمایه ی ژبان، وامه زانه سه رمایه ی کی پین سه رمایه یه؛ کالایه کی گران به هایه که له تهونی رهنگاو رهنگی دنیا دروست بووه. له شیرهی هه موو گولیکی مزپوه، له رهنگی هه موو گولیکی برپوه. ئاوه نیا که ی تا قی کردنه وه یه، به ره که ی پالاوته ی هه موو کاراساتیکه. له بوته ی ساردی و گهرمی دنیا دا قال بوته وه، له ئاوازی هه موو سازیک گوی پر بوته وه. خۆی بووه به و جاخیک که هه موو

جوړه نانیکې له سهره. کڼ چی ناروزو بکا له وهی ئه داتی. پهنده کانی ئه و ریځای رووناکه بو ریبازی جوانان. بیری کانیاویکه که بهسهدها جوگهی لی هه لگیراوه. داستانی زه مان و کاره ساتی دهوران هه موو له و رووی داوه. ئه وهی پیر له خشتی گلا ئه بیینی جوان له ناو ئاویته شا به ته واوی ناییینی. رابه‌ری پادشاهان، ئاویژی ره‌والان، خه‌م ره‌وینی ناو مالان، ئاسوی بیری چاو کالان ئه و پیره‌یه که ره‌نگ ئه‌ریژی، خه‌ت ئه‌کیشی. له‌روژی شه‌را فه‌رمانداره، که‌مانداره، دل‌بیداره. فیکری ئه و خه‌نده‌ق ئه‌رمینی، دوزمن ئه‌ترسینی، ئا و سه‌ره و ژوور ئه‌با، تاو به‌پشوو ئه‌با.

رؤله! به‌لی پیر مووی سپیه، به‌لام هه‌ر رؤسته‌مه‌و له‌زال ئه‌بی. به‌لی کافره به‌لای روومه‌ت گولانه‌وه، به‌لام ئیسلامه به‌لای روشن دلانه‌وه. نه‌تیستوه‌ئه‌و نازداره‌که ئه‌لی:

ناچم به‌لای جوانه‌وه	خوی لا ئه‌دا له‌بانوه
ئه‌چی به‌لای میوانه‌وه	خوم ئه‌خه‌مه‌لای پیران
له‌دل ئه‌وا ئه‌بم جوان	قه‌در زانه هه‌ر زه‌مان

پیر ره‌نجی به‌گه‌نجه؛ گه‌نجی خه‌زنه‌یه. ده‌ستی تیری له‌سه‌ر سکی ماندووه. هه‌ورازی بریوه، نشیوی به‌جی هیشتووه. که‌دانامه‌ی داخست باری هه‌سانه‌وه‌ی خه‌ست. له‌دیوه‌خانا له سه‌روه به‌لای پادشاهان له به‌روه‌یه عومری هه‌موو گه‌وره، رازی هه‌موو جه‌وره، مه‌لی وه‌قار به‌سه‌ریه‌وه له‌نگه‌ر ئه‌خا به‌ده‌وره‌یه‌وه.

رؤله! به‌لی پیاوی بازووی بی هیزه، به‌لام به‌بیر و هوش به‌هیزه. فیکری مووری و ره‌ش له شه‌وی تاریکا ئه‌دوژیته‌وه. ئاویته‌ی خه‌یالی مرواری بنی ده‌ریا ئه‌بیینیته‌وه. به‌لکه‌ زیرینه‌ی ئیواران ئه‌به‌ستی به‌گزنگی هه‌تاوی به‌یانیه‌وه. ئه‌زانی دور و زومروتی جوانی که له‌کوشیا بووت، که‌وت با چاوی وقاریشی بپریته‌سه‌ر ئه‌رز، به‌لام زانایه به‌وه که شتیک که‌وت تازه نایه‌ته‌وه ده‌ست. بویه سه‌یری ئه‌رز ئه‌کا بو ئه‌وه زه‌ویه شه‌رمی لی بکا.

شه‌رمه‌بو جوان بی بنیته‌سه‌ر ئه‌رز	چونکه‌تیایه‌تی سه‌د هزار سه‌ر به‌رز
پولی چاوکالان ده‌سته‌ی نازداران	بازووی پاله‌وان رمه‌ی شاسواران
بی ده‌نگ له‌ویدان به‌کش و ماتی	سه‌ریان ناوه‌ته‌و له‌به‌ر نه‌هاتی

کورم! ئه‌و لاوه‌ی که‌وا پیر ئه‌بی ئه‌و ئه‌رزه‌ی وتم هه‌ر بوی شیت ئه‌بی، ئه‌م دل‌ه گه‌رمه بوی [...] ئه‌ویش به‌شه‌رمه، هه‌ر یه‌که بو یه‌ک دل‌ه‌که‌ی گه‌رمه. سپی به‌رگی مه‌لایه‌که، له‌و به‌رگه‌ که‌وتوته‌سه‌ر ئه‌و که‌سه که مه‌لایه‌که رووی تی ئه‌کا، هیزی جوانی بیزی پیره. زه‌مانی جوانی ریبازه‌بو پیری، هه‌رکه بمینی ئه‌بی بیینی. به‌پاچ و بیلی تی نه‌که‌وی تا له

رۆژی پیریدا تێنەکهوێ. لە جوانیدا وامەزانه هەموو رۆژی هەر وایە ئەبێ بزانی که رۆژان رۆژی لەدوایە.

پیری ئەم دنیا گەر مالی هەبێ
هەزاران گەنجی لەدەرمان ئەبێ
ئەو گەنجە کهوا بێبەهرە ی ماله
لە هەر دوو بارا دەستی بەتالە
تۆ ئەبێ بە من من نابمەو بە تۆ
دەستی چاککاری بەرمەدەو برۆ

- ئەوەچ سۆزیکە که وینە ی تەمی دەماوەند لەو دلە بە کولەو ئەدا بەیەکاو لە دوورەو
بۆی ئەکهوینتە گەمە. خالی سەر گۆنای یاری هیچ شتێکی تر نییە بیچوینێ. بەو تەنیا ئاگری
زەرەدەشتی نەبێ که لە ئاتەشگای سەر دیارانەو بەلێسە ئەدا و ئەلێ:
خالی وا وەبان گۆنای پیروزهو
وەک شەم ئەسووزی وە نەکهەرۆزهو

- زۆراب ئاغا لە کوردی تورکیا و ولاتی جزیره بوو؛ ۲۲۰ سال زیا. سالی ۱۹۷۷ عەمری
خوای کرد. بنەمالە یەکی پینکەو نە لە ۱۸۰ کەس؛ ئەمانە هەموو کوپ و کوپەزا و کچ و
کچەزاو کەساتی تری بنەمالە که بوون.
بیر و هۆشی زۆر تەواو بوو؛ خۆی بۆ خۆی میژوو ی ئەو ۲۲۰ سالەبوو، هەر لە زەمانی
ناپلێونەو ئەیهینا تا سەلاتینی عوسمانی.

- ئەزانی لە سالی ۱۹۳۹، وە تا سالی ۱۹۷۹ - واتە ماوە ی ئەم چل سالە - تەنیا ۳۶ رۆژ
شەڕ نەبوو. که ئەلێم نەبوو، واتە لەنیوانی حوکومەتەکانا؛ ئەگەینا لە نیوانی بەرەو تاقفەکانا
ئەو زۆر بوو، بەلکوو لەنیوانی تاکە تاکە ی خەلکا.
۲,۰۳۶,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ئەوەندە شەڕ قەوماوە؛ واتە چرکە یەک شەڕیکی
تێدا بوو. لەم حسابەدا هەریەک تاقە کەسیکی ئادەمیزادە ئەگرین بە دەستەو، واتە یەکیکی
لەگەل یەکیکی تر لەسەر توپکەلە شووتی شەڕیکی کردو. لە دوا ی ئەو هەر ئەو کەسە لە
گەل یەکیکی تر وە یا لەگەل کەسە ی پینشو لەسەر مورویک شەڕی کردو. دوا ی ئەو
یەکیکی تر لە گەل یەکیکی کەدا لەسەر سەلکێ چەوننەر شەڕی کردو، هەر وا پتو بەرۆ.
من قسە لەو هەو ناکەم که دوو کەس وە یا سەد کەس لە یەک کاتا لەسەر دوو شت وە یا
سەد شت شەڕیان کردو. ئەگەر ئەو بێننە ناو هەو ئەو ئەبێ حسابی ئەو بەکەین که ئەم
رووناکی رۆزە ی ئێمە ی داگرتوو تەنیا نیو ی رووناکیە کە یە؛ نە...

جنگانه‌وه تاریک بووه و نه‌وان بهر نه‌و نه‌و نیوه‌یه‌یان گرتووه. جا ئیتر قسه له شه‌ری گیانله‌به‌ره‌کانی تره‌وه مه‌که.

- پیاویکی کوردی جاف سالیکی ئه‌چی بۆ حه‌ج، له‌ته‌وا‌فا له‌ناو نه‌و حه‌شامه‌ته‌دا رانه‌وه‌ستی و ته‌واف نه‌کا. سه‌یر نه‌کا نه‌وان شتیکی ئه‌لین ئه‌م هیچی لینی تینا‌گاو نازانی وه‌کوو نه‌وانیش بلن. به‌هه‌ر پاله‌به‌ستۆیک ببی خۆی له‌قوفلی که‌عبه‌نزیکی نه‌خاته‌وه‌و ده‌ستی پیوه‌ئه‌گرئ و ئه‌لن: بینایی چاوان جاریکی لیره‌یت و جاریکی دواوان. واله‌و ریگه‌ دووره‌وه‌هاتگم بۆ خزمه‌ت ده‌ستم گرتگه‌ وه‌و قوفله‌ سووره‌ی به‌رده‌مت. ئه‌مانه‌ داویانه‌ وه‌یه‌کا که‌س نازانی چی ئیزن. من وه‌و جووری نه‌وان نازانم بیژم. تۆی تو‌هه‌ر یه‌ک زوان بزانی؟ تو‌ که‌ باشکی و روغزایی و ته‌رخانیت دروستکردوی، تۆی زوانی نه‌وانیش بزانی. وه‌و زوانه‌ی خۆم ئیژم:

تۆی لیم خۆش وی. باوک و دایکم و وه‌ته‌ک پیزه‌ی کاره‌که‌رت چاویان له‌ده‌می منه، منیش چاوم له‌ده‌می تۆس. ده‌م و نفوسیکمان بۆ بخه‌ره‌ کار له‌و رۆژه‌دا که‌ ئیژن رۆژی هه‌له‌ولایه، چاویکت لیمانه‌و وی. دنیا وه‌شه‌قی قیامت نه‌روا. ئیسته‌ سنی په‌ره‌ی به‌هاری شاره‌زور ئاوه‌نیا بووگه‌سه‌وه‌و سه‌ری داوه‌ وه‌یه‌کا. کوپه‌کوپه‌له‌وه‌ بناری بیسانسووره‌ ده‌واریان هه‌له‌داگه‌و میگه‌ل له‌ ده‌وریا خزمه‌خرمیسی. تو‌ خوا زوو پالمان پیوه‌نی با بیانگرمه‌وه، چه‌ن رۆژیکی تر بار نه‌که‌ن نه‌چه‌ن بۆ کوستان، هیچ نه‌وی با له‌ کلکه‌ی شلیتر و ناو‌خو‌انا فریایان که‌وم.

نه‌و رۆژه‌که‌وه‌زوانی خۆت فه‌رمووت وه‌ ئیسرافیل فوو وه‌شاخه‌که‌یا بکا تیمه‌وه‌ بۆ خزمه‌ت؛ نه‌گه‌ر له‌ دواوان نه‌تگرم خۆ لیره‌ هه‌ر نه‌تگرم.

گوناحی من فه‌رس، وه‌لن عه‌فوی تو‌ فره‌فره‌تره‌. یه‌کنی پیاو وی نه‌گه‌ر داوای شتیکی لئ بکه‌ن ده‌س وه‌روویه‌وه‌ نئ، من له‌و ریگه‌ دووره‌، وه‌پشت نه‌و غه‌زه‌وه‌ی خواوه‌ که‌ پینی ئیژن و شتره‌هاتگم، داوای دوو شتت لئ نه‌که‌م:

یه‌کنی نه‌وانه‌ی که‌ وتم له‌ گه‌ل هۆزی مراوه‌یسه‌ش وه‌خۆمه‌وه‌ عافوومان بکه‌یت. یه‌کنی تۆی ده‌س بگری وه‌بالمه‌وه‌ وه‌بێ مزه‌په‌ته‌ی برۆمه‌وه‌ بۆ ناو عیث. بێ کوپه‌ ئیسه‌ چاو له‌درگان ئیتر مالاوا وی.

(منیش نه‌لیم: نرخ‌ی گه‌وه‌هر گه‌وه‌هری نه‌یزانی).

خالەمەحمووی ھەمەئە سەمینی وردەشائەری ھەبوو پیاویکی پیری بەسالا چوو بوو. داستانیکی راز و نیازی باوکی و خوا ھەبوو بەتەواوی لەبەری بوو. وتی: منیش ئاگری بیستنی ئەو داستانە ھەلیگرتەم چووم بۆ لای بەلکوو بۆم بگێریتەو. ھەرچەند کەم ئەبگێرێتەو بەلام لەبەر ئەو تۆزێ خاتری ئەویستەم دەستی ئەنا وەرپوومەو و بۆی گێرێتەو وتی:

باوکم خوا بیخاتە ناو خەزینەئە رہەمەتێ خۆبەو! لەزەمانی ھەمەپاشادا گشت جاری لە ژێر دەوار و بەر دەوارا ئەیفەرموو: بینایی چاوان! نازانم بیژم تۆ چیت؟ ئەو ئەزانم ئەھا ھا ئەوێ کە تا چاوی بێتەکا لەو درێژێ ئاسمانە تۆ گشتت دروست کردگە. ھەر بێرۆ، ھەر بێرۆ، ھەر ناوڕێتەو. پیاو وا ئەزانێ ئەو بەرپاوە، کەچی ھەر لە ھەولێو ھەس. ئەگەر من دوو بەلم ھەوێ و بێرۆم وەو ئاسمانەدا بەلەکانم شل ئەون و وا ئەزانم چووگم، کەچی ئاسمان ھەر دوورتر ئەوێتەو، گەر مە ھەسوونیکم بەرچاوی کەوێ کەچی ھێچ دیار نییە. کەواتە تۆ ئاسمانت وەبێ ھەسوون راگرتگە.

ئەو ئەستێرانە ئێژی چرای نیوھەشەون وەک کۆلمێخی دەروازەئە بازارەکەئە شار کۆتیاگن وەو ئاسمانەدا کە ئێژی پێرۆزەئە. تۆ دەست وە گشت شتیکەو ئەژەنیت، کەچی تۆیش دیار نیت. رزقی مار و میروو ئەدەئە لە پشت پەردەئە غەبوو، کەچی ئەگەر من بێمە ئەو پشت پەردەئە تۆ لە ویش نیت. تۆ دەریا گەورەکان وە «زریوار» یشەو ھەندێ جار ئەیانکەئە وە یەخ، ھەندێ جار ئەیانکەئە وە ئاوی رووت، کەچی ئەو گشت گیاندارانە لە ناویانا ھەر ھەلئەقونینەو. بەشی گشتیان ت داگە، نایەلی کەسیان وەبێ رزق سەر بنیتەو. من ئەو گیانەئە لە بەرمایە تۆ دانتیاگە لە گەل ئەو دا کە وەمنەو، من نازانم چیبە. دەست ئەدەم وە دەوارەو ھەلئە ئەدەم ئێژی رۆستەم، کەچی نازانم ئەو زۆرە چیبە کە تێمداوە دەوارەو ھەلئەدەم.

ئەو دەشتی «مێرگەپانە» لەو خەتێ بەھار -خوا نەبوو- پریەسی لە ھەلالەو بەبیوون، ھەر گۆلێ وەرەنگێ رەنگ ئەداتەو، گشتی تۆ دروست کردگە. من وەم فرەزانێ خۆمەو ھەس، تیا سەر ماگە، نازانم چیبە یەک تۆمە پەردەئە گۆلەکەئە پەلێکی سوورە، پەلێکی کەو، خەتێکی زەرەو، تۆ لەگشتیا ھەیت، کەچی وەچاویش ناوینریت.

ئاوێ کەئە سەرایی سوبحاناغا ئێژی ھەزار چاوی قرژانگەو کۆ بووگەسەو بووگە وەو گۆمە کە -خوا نەبوو- گشت مینگەلی جاف ئاوی لێ بخواتەو ھەر پێو دیار نییە، تۆ زیادئە ئەکەئە کەچی تۆیش دیار نیت. جۆگە ئاوەکەئە کە لە بەری ھەلئەگێرێ لەدوورەو

ئیزی ره شماری بیسانسورره وه پیچیه وه دهوره ئه‌روا، تو پالی پیوه ئه‌نیت کهچی تویش دیار نیت.

خۆزگا جاریک ئه‌بوویت وه میوانم، به‌ره مه‌شکه‌یه که‌ره‌م بو دائه‌نایت وه گه‌زووی چه‌رموگی «بانه» وه نو‌شی گیانت بگردایه، ئه‌وه ئه‌وو وه‌مه‌پرک بو گشت میتگه‌له‌که‌م. وه‌لی بیژم چی! پیم رازی ناوی سه‌ری بکه‌ی وه‌م کاوله ئاشه‌دا. تیت وه‌لی نه‌من ئه‌توینم وه‌نه شتیش ئه‌خوی. ئه‌زانم هه‌یت وه‌لی نازانم چیت؟ هه‌رچی من بیژم تو هه‌و نیت.

تو فره‌ بیکه‌سی، که‌چی له‌گشت که‌سداره‌کان و گشت عه‌شه‌ره‌تی جاف وه‌تواناتری. ئیژن دوو که‌س وه‌یه‌که‌وه دانیشن چاویان له‌یه‌که‌ تو له‌پال منایت تو چاوت له‌منه؛ که‌چی من تو ناوینم ئه‌مه‌ مۆجزه‌ نییه؟

ئه‌و ساله‌من چووم بو حه‌ج، وتیان تو له‌و ولاته‌و له‌وره‌یت. مالم دی؛ که‌چی خۆتم نه‌دی. وه‌ختی هاته‌مه‌وه ژێرده‌واره‌که‌ی خۆمان له‌قه‌ده‌فه‌ر وتیان تو لێره‌ش هه‌یت؛ نازانم تو چیت و له‌گشت لایه‌کیت.

بینایی چاوان! ئه‌وه‌نده ئه‌زانم باوکیتک نییه‌و نه‌تبه‌ه پیت بیژی: رۆله. کوربشت نییه‌و نه‌تبه‌ه تا پیت بیژی: باوه. نازانم تو چیت و چۆن بووگیت؟ هه‌رچه‌نده وردنه‌ومه‌وه له‌که‌س ناکه‌یت. خاس ئیژم؛ چونکه‌ ئه‌گه‌ر له‌که‌ست بگردایه هه‌رزوو سه‌رت تیا‌ه‌چوو. که‌سیش نییه‌ یاریده‌ت بدا بو تون بوونه‌وه‌ی. وه‌که‌لام! ئه‌گه‌ر ببوايه ئیشت بو نه‌ئه‌کرا. وه‌کوو ئاسیاوه‌که‌ی حه‌مه‌سه‌نی حه‌مه‌ی ناله له‌ میشیاو هه‌تا هه‌ر خۆی بوو دایمه‌گه‌ر بوو، که‌بوو وه‌شه‌ریک له‌گه‌ل کاورای «به‌ر لووتی» دا دوو رۆژ ئه‌گه‌را و چوار رۆژ ئه‌ویسا.

وه‌کوو پیم وتگیت ئه‌زانم هه‌یت، له‌گشت لایه‌ک هه‌یت، وه‌لام وه‌تاقیق نازانم له‌کام لایت تا بپیم وه‌لاته‌وه، بتگرم. خۆ وه‌و سه‌ی ساقه‌! له‌بن ده‌سی منیشه‌وه هه‌یت وه‌لی لیمه‌وه دیار نیت. فیلێکی خاست بو خۆت دیگه‌سه‌وه که‌ خۆت ده‌رناخه‌ی بو که‌س. ئه‌وه‌نده ده‌ردت داوه وه‌و خه‌لکه‌ ئه‌گه‌ر خۆت ده‌ربخستایه رۆژی خۆت نه‌ئه‌وینی؛ وه‌که‌لام! هه‌ر په‌لێکت ئه‌که‌وته ده‌س هه‌زار که‌س.

ده‌سا بینایی چاوان! -به‌ردت لێ نه‌واری- بکه‌ وه‌خاتری ئه‌و ده‌م و نفوسه‌ت خۆتم له‌ سووچیکه‌وه بو ده‌رخه‌ با له‌م گێژاوه ده‌رچم بزانی تو چیت؟ وه‌سه‌ی ساق و بالاته‌ته‌ران هه‌رچی بیژم راس ئه‌که‌م. وامه‌زانه‌شتیتک لێ ئه‌که‌م. قسه‌کانت وه‌لاوه‌ با نه‌ویت. پیاوی درۆزن بناسه.

گەنجی درەخشان

- پیاویک هەبوو لە ئاگرێ پسمام عیسۆیان پیتی ئەوت. کەوتبوو سەڵاو؛ لەوانەبوو پەکن بکەوی. ژنیکی هەبوو -خاتوو زین- ئەم لەو خرابتری بەسەر هاتبوو. لەگەڵ ئەوەش بەتەواوی زال بوو بوو بەسەر مام عیسۆدا. ئەم بیوتایە پیاز ئەو ئەیوت: سیر.

میشکیکی زۆر قەلەویان هەبوو پسمام عیسۆ مرخی لیتی خوشکردبوو. هەر چەند بەهاتایەتە سەر ئەوە کە بیوتایە خاتوو زین با سەری بپرین، خاتوو زین بەداریک راوی ئەنا؛ راوی پسمام عیسۆ. پسمام عیسۆیش هەر وەختەبوو سوێ بیتهوه.

ئەم پسمام عیسۆیە نامۆزایدەکی هەبوو ئەویش وەکوو ئەم چووبووە سەڵاو. رۆژیک چوو لە پیتی وت: پسمام راستی من وەختە دلم دەرچن بۆ گوشتی مریشک. مریشکیکی قەلەومان هەیه هەر چەند ئەکەم خاتوو زین نایەلی سەری بپرین و منیش هەر ئەوە نییە کە سویم بیتهوه. ئەویش هەندێ راما و پاشان وتی: تۆ بچۆ خۆت ئالۆز بکە. ئەویش دیت سەر ئەخاتەسەرت. هیچی پیتی مەلی. لەپاش ئەوە کە زۆر لەگەڵتا خەریک ئەبێ ئەمجا بلی راستی وای نیکە کەم شکاوه. ئەمە بلی و ئیتر لیتی گەری.

پسمام عیسۆ ئەچیتەوه مالهوه دەست ئەکا بەعاجزی و خۆ بادان و هاوار و نالەکردن. خاتوو زین دیت بە لایهوه ئەلی ئەوه چیتە؟ ئەمیش دەنگ ناکا و هەر هاوار ئەکا خاتوو زین بێ تاقت ئەبێ ئەلی: پیاوه کە بۆ دەنگ ناکی؟ ئاخر قسەبکە بزەم چیتە. ئەلی: خاتوو زین لە قسەنایه و ناگوتری. خاتوو زین تۆزی شیرگرت ئەبێ و زیاتر سەر ئەخاتەسەری. پسمام عیسۆ ئەلی: خاتوو زین واز بیته تازە ئیتر من ژیانم بۆ چیه؟ ئەلی: ئەیه رۆ بۆچی؟ ئەلی: خاتوو زین ئەوی راستی بێ دەعباکەم شکاوه. تازە ئیتر مردنم باشتره.

خاتوو زین ئاگر ئەکەوێتە کەولی و ئەلی بەقوربانت بێم! تۆ نەخۆشیت دەردت بکەوی لەمن بچمەلای کێ تا داو دەرمانتیکت بۆ دروست بکا؟ ئەلی: خاتوو زین تازە هیچ داو دەرمان نەماوه. خاتوو زین ناگری جگەر هەلیئەگری و ئەچن بۆ لای مامی پسمام عیسۆ پیتی ئەلی لە دەورت گەری! عیسۆ نەخۆشە بزەنە نووشتەیه شتیکی بۆ ناکی. ئەلی نەخۆشە کە چیه؟ خاتوو زین لە رۆوی هەلنایە بیلیت لە ئەنجاما لەبەر ناگری جگەر هەر پیتی ئەلیت. ئەویش ئەلی: ئەمە ئاسانە من لەکتیبا دیومە ئەگەر یەکن توشی دەردی کێر شکان بوو، بە رۆنی مریشکیکی قەلەو چەور بکری جیگای خۆی ئەگریتهوه. جا ئەگەر ئەتوانی مریشکیکی وای بۆ پەیدا کەیت چاری دیت، ئەگەینا تازە لە دەست دەرچوو.

خاتوو زین ئەلنی: مریشکێکی زۆر قەلەو مان هەیه هەر ئیستە ئەچم بۆی سەر ئەبرم. ئەویش ئەلنی: ئاوەکەشی لەگەڵ برنجدا بۆ دروست بکە. ئەلنی چۆن نایکەم.

خاتوو زین خەخل هەرا ئەکاتەووە بۆ ماله‌ووە خیرا مریشکەکە سەر ئەبەری و رۆنەکە ی ئەگرێ و گورج ئەچی دەرپێکە بە پسمام عیسۆ دانه‌کەنێ و ئەکەوێتە مشت و مال کردنی خەنجەرەکە. بەتەبێتەت شکاوی نامینێ و سەر بەرز ئەکاتەووە ئەکەوێتە نزگەرەکردن. خاتوو زین ئەلنی: ئۆ یارەبێ رزگار بێ پسمام بۆ دەرمانی نواندت. بەلام عیسۆ تۆ پیاویکی خراب بوویت شتی وات لێ قەوما بوو بۆ زوو دەنگت نەئەکرد؟ دەههسته ئەووە ئاوەکەشم بە برنجەووە بۆ لێ ناویت بێخۆ. جارێکی تر وریا بەو ئاگاداری خۆت بە باتووش نەبێتەووە. پسمام عیسۆ ئیتر بەئاواتی خۆی گەیشت.

- مامۆستا مەلا سالحی کۆزەپانکە لە هەولێر وەکوو شیخ بابەعلی تەکیەیی لەسولەیمانی لە مەلایەتی و لە قسەخۆشی و لەتەمەن درێژیدا شانیا نەدا لە شانییەک.

لە سەر دەمی مەلا ئەفەندی هەولێردا بۆ ئەو فەقییانە کە لە خزمەتی ئەودا لەمزگەوتەکە ی ئەو ئەیانخویند، هەر یەکە مانگێ دوازە رۆپیهی لەکیسە ی خۆی بۆ بریبوونەووە. سامانی مەلا ئەفەندیش وەکوو مەلایەتیه‌کە ی هەر بەناو بانگ بوو.

جارێک مەلا حەمەمین ناویکی خۆشناوی لەگوندی هەرته‌له‌ووە دێ بۆ هەولێر بۆ ئەووە لەخزمەتی مەلا ئەفەندییدا بخوینێ و مانگێ دوازە رۆپیه‌ش وەر بگرێ. دامەزران لەلای مەلا ئەفەندی زۆر بە گران ئەکەوت؛ چونکە تا شوینی یەکیک خالی نەبوا، یەکیکی تر لەجیگای دانه‌ئەمەزرا. ئەم مەلا حەمەمینەش ماوێ یەکی زۆر بەمەووە خەریک بوو شوینەکە ی دەست نەدەکەوت. رۆژێک لەلای مەلا سالحی کۆزەپانکە دەردەدل ئەکا کە لە میژە خەریکە لای مەلا ئەفەندی دامەزری و کەچی هەر دانه‌مەزراووە. مەلا سالحیش ئەلنی:

ئەری بابم تۆ لە هەرته‌ل لۆ دەبزوویت؟ دەرزەکەت لەوێ هەیه، هیچ نەبێ مانگێ بایی دوازە رۆپیه‌ش هەر کەران دەگێیت؛ ئیتر جگە لە نانه‌کەت.

- کابرایەک ئەچیتەلای مەلا سالحی کۆزەپانکە ئەلنی:

قوربان بەدەست نوێژێک چەند نوێژ دەکری؟ ئەلنی: زۆر. ئەلنی: نوێژی سوننە تانیسی پێ دەکری؟ ئەلنی: بەلێ. ئەلنی: هی قەزایانیش. ئەلنی: بەلێ. کابرا هەر زۆری لەسەر ئەروا مەلا سالح لە ئاخرا ئەلنی: «دەبرۆ مردیت مرئ! بەدەست نوێژێک سەد کەرانی پێی بگئی».

- دوو کابرا کیشەیهک لە بەینیانا روو ئەدا یەکیکیان داوای هەندی پارهی قەرز لەویکیان ئەکا. ئەویش ئەلێ: لام نییه. ئەنجامیان ئەگاتە شەرع کردن و ئەچنەلای مەلا سالحی کۆزەپانکە. مەلا بەکابرای داواکەر ئەلێ: شایەتت هەیه؟ ئەلێ: نەوەللا. بەکابرای داوا لێ کراو ئەلێ: سویند ئەخۆی کە ئەم پارهەت لەلا نییه؟ ئەلێ: بەلێ. ئەمجا بەکابرای داواکەر ئەلێ سویندی ئەدەی؟ ئەلێ: بەلێ بچیت دەست نوێژ بشواو بیت سویندم بۆ بخوا. کابرای داوا لێکراو ئەلێ دەستتۆژم هەیهو ئیستە قورعانی بۆ ئەخۆم.

کابرای داواکەر ئەلێ هەر ئەبێ دەستتۆژ بشوا. مەلاش ئەلێ: باوکم ئەوا ئەلێ دەست نوێژم هەیه، ئیتر دەست نوێژی چی بشواتەوه؟ کابرای داواکەر ئەلێ: نابێ تا لەبەر چاومەوه دەستتۆژ نەشوا قایل نابم. ئیتر مەلا سالح ئەگاتە تینی و ئەلێ:

مردیت مرئ! لۆ هیریت. ئەوا ئەچی لەبەر چاوتەوه دەستتۆژ ئەشواو پاشان دەست ئەخاتە سەر کیری و لۆت دەنێرێ. ئیتر تۆ ئەمە چیه گرتووتە سەر زمان هەر ئەرئ ئەبێ لەبەر چاومەوه دەستتۆژ بشوا.

- کابرایەک هەبوو توتکیان پینی ئەوت. سەریکی زۆر بچووکی هەبوو ئەتوت گۆژە. روژیک کابرایەکی تر بەبەرە لەبێ دەستیکێ سەری گرت و سووکە سووریکێ پینداو وتی ئەم سەرە بچووکه چیه؟ توتک وتی: وەللا خۆم وام پیتخوش بوو.

- مەحموو بەگی رەزا بەگی جاف گێرایەوهوتی:

کابرایەکی کەمالهیی دەرویشی شیخ عەبدوڵکەریم ئەوی -رۆحم وەفیای وی. روژیک کابرا ئەچی بۆ خزمەتی شیخ و دەستی ماچ ئەکا. شیخ لەو کاتەدا تۆزێ توورە ئەبێ لەبەر هەندی پەژارە ی تاییەتی خۆی کە لە دلایا ئەبێ. بە دەرویشەکە ئەلێ: برۆ لاچۆ دەستم ماچ مەکە، من شیخ نیم. دەرویش تۆزێ لێی مۆر ئەبیتەوهو پینی ئەلێ: گووت خوارد دەسا وەللا شیخیت.

- شیخ محەمەدی شیخ جەلال گێرامەوهوتی:

حەمەرەشید هەبوو پۆلیس بوو، بەدەوریە ئەچیتە دبی فیکەدەرە لە قەرەداغ. لەوی ئەچیتە مالیکک. پیاو لەمال نابن، ژنەکە هەر خیرا هەلئەستی نان و چاوشە جێ بەجێ ئەکا. خۆت

نه‌زانی داری دوا براوی قهره داغ تهره، هه‌لنابی. ژنه هه‌ر فووی لئێ ئەکا و همه‌ره‌شیدیش به‌به‌رگی پۆلیسه‌وه دانیشتووه. ژنه ئەوه‌نده فوو ئەکا - بلامانی - یه‌کیکی پیا دینێ. مناله‌که‌ی خۆی له‌ ته‌نیشتییه‌وه ئەبێ به‌چه‌پۆک به‌ر ئەبیتتسه‌ر و گوێلاکی منالی به‌سته‌زمان، ئەلئێ: باوانت شیوی! حه‌یای عینسان ئەبه‌ی. به‌م ئیشه‌ی له‌ همه‌ره‌شید ئەشاریتتوه.

باش ئەوه‌ که‌نان و چا پئی ئەگا و همه‌ره‌شید نان ئەخوا هه‌لئسته‌ستی به‌روا لاق به‌رز ئەکاته‌وه تریکی ناقولا ئەکه‌نێ و ئەویش به‌ر ئەبیتتسه‌ر و پۆته‌لاکی مناله‌وه ده‌ست ئەکا به‌ لیدانی و ئەلئێ: مردووت مرئ حه‌یای پیاو ئەبه‌ی. ژنه‌که ئەلئێ: باوکه‌م بۆچ له‌ مناله‌که‌م ئەده‌ی؟ ئەمه له‌ باتی پیاوه‌تیمان که‌ تیر نان و چات خواردوووه ئاوا جه‌زیمان ئەده‌یتتوه‌که له‌ مناله‌که‌مان ئەده‌یت. همه‌ره‌شیدیش ئەلئێ:

به‌خوا دایکه‌م من وامزانی هه‌رکه له‌م ماله‌دا به‌ترئێ ئەبێ له‌م مناله‌ بدا.

- شیخ مارفینکی زلزله‌یی هه‌بوو له‌سوله‌یمانی نووشته‌وه شته‌ی ئەکرد بۆ نه‌خۆش. ئافره‌تیک هه‌بوو ئەویش پووهره نه‌باتی ناو بوو. کورپکی جه‌حیلی هه‌بوو زۆری خۆش ئەویست. ئەم کورپه‌ تایی پئی هاتبوو دایکی تووشی گه‌لنی هات و چووی لای شیخ و مه‌لا بوو بوو پتیه‌. له‌ ئاخ‌ر جارا ری ئەکه‌ویته‌ لای شیخ مارفیش پتیی ئەلئێ: به‌قوربان‌ت به‌م کورپه‌که‌م تابه‌کی قورسی لئێ هاتوووه ئەبێ نووشتیه‌که‌م بۆ به‌کی بۆی. ئەویش نووشتیه‌کی به‌دلئێ بۆ ئەکا و بۆی قه‌د ئەکا و ئەیدانی، پتیی ئەلئێ:

پوووری نه‌بات! ئەمه‌له‌ناو ئاودا بیشووه‌وه ئاوه‌که‌ی به‌ده‌ری بیخواته‌وه؛ به‌لام هه‌ر بۆ زیاده‌به‌رشت دوو سئ سه‌لواتیش به‌ده‌ری بیخوا به‌ هیمه‌تی شیخان چاک ئەبیتتوه.

- کورپکی ته‌ویلله‌یی هه‌بوو به‌عه‌سکه‌ری ری ئەکه‌ویته‌ ئەو ولاتی عه‌ره‌به‌ستانه‌ و پاشان ئەگه‌ر پتیه‌وه‌ بۆ ولات. رۆژیک له‌ چاخانه‌که‌ی ته‌ویلله‌ له‌ناو کورپ و کالا کلاوه‌که‌ی لار دانه‌نی و قاج ئەخاته‌ سه‌ر قاج و به‌فیزیکه‌وه دانه‌نیش. له‌و کاته‌دا دوو کورپ میوانی دین ئەویش بانگ ئەکا له‌چایچییه‌که‌ ئاست زا بینه‌ست چا. ئەمه‌ش بۆیه به‌م جوهره‌ ئەلئێ: بۆ ئەوه‌پیشانی هاوڕیکان و دانیشتووی چاخانه‌که‌ی بدا که‌عه‌ره‌بی چاک نه‌زانی. کابرای چایچی شه‌ش چا دینیت سئ چای بۆ ئەوان دانه‌نیت و سیانی ئەمیتتیه‌وه. کورپه‌ عه‌سکه‌ری ته‌ویلله‌یی واقی وری ئەمیتتێ به‌ر ئەنیتتیه‌ بنا گوی یه‌کن له‌ هاوڕیکانییه‌وه ئەلئێ:

بۆچی سته‌ سئ نییه‌؟

- له‌بە‌غدادا گۆرانی بیژیکی به‌ناوبانگ هه‌بوو محهمەد گه‌بانجیان پیتی ئەوت. له‌راستیدا ئەم پیاوه‌ خواهنی مه‌قاماتی عیراق و کۆن بوو بوو تیا‌یا. له‌ به‌ر پایه‌شناسی ئەم پیاوه‌ حوکومه‌تی به‌غدای سالی ۱۹۶۹ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی له‌ ته‌له‌فزیۆنی به‌غدادا بۆ کرد. هه‌رچێ هونه‌رمه‌ندی گۆرانی و مه‌قامات هه‌بوو کۆی کرده‌وه‌و هه‌ر به‌که‌ له‌ مانه‌ به‌ ئەندازه‌ی ده‌سه‌لات به‌گۆرانی به‌ بالای گه‌بانجیدا هه‌لیان ئەدا وه‌ ئەم گۆرانی و ئاهه‌نگه‌ درا بوو به‌ئێستگه‌ی رادیۆش. دپاره‌ ئەمانه‌ هه‌مووجار روویان ئەکرده‌ محهمەد که‌ ئەویش خۆی له‌ کۆره‌که‌دا دانیشتبوو به‌شعر و گۆرانی ئەیانوت یا محهمەد.

مام پیرداود لای منیش له‌ نیوه‌ی عومری به‌ملاوه‌ له‌ به‌غدا رایواردبوو، به‌لام به‌که‌ تاچه‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی فیر نه‌بووبوو. هه‌ر کاتی که‌گۆرانی بیژه‌کان ئەیانوت یا محهمەد ئەم ئەیوت: «للی الله‌ علیه‌ وسلم». نه‌یه‌زانی دنیا چ باسه‌، وا تێ ئەگه‌یشت ئەمه‌ مه‌ولوودییه‌و به‌بالای بیغه‌مبه‌ر ئەلین و ئەو دینن.

- شیخ محهمەدی شیه‌ جه‌لال گێرایه‌وه‌وتی:

حاجی مه‌لا جه‌لالیک هه‌بوو له‌سوله‌یمانی پیاویکی له‌خوا ترس و دلپاک بوو. رۆژیک له‌ مزگه‌وته‌که‌ی خۆیا وه‌عزی دانه‌دا و ئەلێ:

خوا بۆیه‌ موسای ناو نایه‌ موسا چونکه‌ موسای ناو بوو؛ وه‌بۆیه‌ فیرعه‌ونیشی ناو نایه‌ فیرعه‌ون چونکه‌ فیرعه‌ونی ناو بوو. ده‌سا خوايه‌ بۆ خاتری ئەم فرعه‌ونه‌ له‌ ئیمه‌و له‌موساش خۆش بیی. ئەویتیشی بۆ سه‌بینه‌ی.

- دیسان گێرایه‌وه‌وتی:

هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌ کۆنه‌دا مامه‌شیخ مسته‌فای شیخ نه‌جیب سه‌ر ئەخاته‌سه‌ر ئەو حاجی مه‌لا جه‌لاله‌ له‌ لایه‌ن چوار ئیمامه‌که‌وه‌. له‌ ئەنجاما حاجی مه‌لا ئەلێ: ئەم موجته‌هیدانه‌ هاوچه‌رخ نه‌بوون ئەویش پیتی ئەلێ: چۆن؟ ئەلێ:

ئیمامی شافعی له‌محرابدا نوێژی ئەکرد ئیمامی حه‌نه‌فی چوو تووتکه‌سه‌گینکی له‌حه‌وزه‌که‌ هه‌لکیشا و فری دایه‌ کۆشی شافعیه‌وه‌. ئەویش هه‌ستا به‌ر بووه‌ جینۆدان به‌ئیمامی حه‌نه‌فی و له‌یه‌که‌ هه‌لدان په‌یدا بوو جا له‌به‌ر ئەمه‌یه‌ که‌ هاوچه‌رخ نین.

- هه‌ر ئەو گێرایه‌وه‌وتی:

حاجی مه‌لا جه‌لایک هه‌بوو له‌سوله‌یمانی روژیک باسی زه‌کاتی لی نه‌پرسن که چونه‌و چون نییه؟ نه‌ویش نه‌لی: من نه‌ونده‌ی لی نه‌زانم که خواوه‌نته‌عالا ناوی شه‌عوور دیتن له قورعانا نه‌وه مه‌به‌ستی جو‌یه.

- به‌خوا با نه‌بی به‌گزی منیش جاریک له‌لای شیخ محمه‌دی قزلجی له‌و حاجی مه‌لا جه‌لاله‌م پرسى که مه‌لاکانی سوله‌یمانی چونن و چون نین و چون رائه‌بویرن؟ وتی: «فلانی ده‌نگ مه‌که زور خراب و ناجسنن». وتم بوچی؟ وتی: کوره هه‌موو ئیش و کار و تاعه‌تیکیان هاتوته‌سهر گالته‌کردن به‌من.

نه‌مه‌ش که‌من نه‌یگنیرمه‌وه له‌ روژی ۱۹۵۷/۵/۲۴ دا بوو له‌ مه‌دره‌سه‌ی نائله‌خاتوون له‌به‌غدا.

- نه‌حمه‌دی حاجی سالجی قاسم گنیرایه‌وه وتی:

نه‌وا له‌سه‌رده‌می خو‌یا مالمان له‌و لای خانه‌سووتاوه‌ویه له‌ سوله‌یمانی. گه‌نجایه‌تی منالیمه رقم له‌ عه‌تای حاجی کاکه‌حمه‌می شالی هه‌لگرتوه؛ نایه‌لم به‌ته‌قه‌ی تفه‌نگا به‌و کۆلانه‌ی ئیمه‌دا پروا. هه‌ر له‌گه‌ل ده‌رئه‌که‌وت نه‌که‌وته‌ شویتنی ده‌ست له‌سه‌ر شان به‌جنتیوو به‌ به‌رد تییگرتن کونه‌مشکم لیتی کردبوو به‌عه‌ماره‌ت. خوا هه‌قه نه‌ویش که چاوی به‌من نه‌که‌وت شوین نه‌بوو خو‌ی تیا بگریته‌وه؛ هه‌ر چوار هه‌نگاوی نه‌کرد به‌ هه‌نگاوێک و بو‌ی ده‌رئه‌چوو.

نه‌گه‌ر جاریک بیاناردایه‌ بو خان و بازار وه‌یا خو‌ی ئیشی به‌بازار بیوایه، نه‌بوایه له‌ ریگایه‌کی زور دووره‌وه هه‌موو کۆلانه‌کانی بیریایه، نه‌و وه‌خته‌بچوایه بو بازار؛ نه‌مه‌ش هه‌موو له‌ترسی من.

ماوه‌به‌کی زور نه‌م زالیه‌ی من و ترسه‌ی نه‌و درێزه‌ی کینشا؛ چ یارای نه‌وه‌ی هه‌بوو به‌و کۆلانه‌ی ئیمه‌دا تیه‌پری. وتی نه‌وا روژیک سه‌یرم کرد عه‌تا له‌سه‌ر کۆلانه‌که‌وه ده‌رکه‌وت. هه‌ر له‌ دووره‌وه بو‌ی چووم و ده‌ستم کرد به‌جنتیودان پیتی که چون توانیوته‌ سه‌ر بکه‌می به‌م کۆلانه‌دا؟ وتی سه‌یرم کرد نه‌و عه‌تایه که جارن چاوی به‌من بکه‌وتایه شوین نه‌بوو خو‌ی تیا بگریته‌وه هه‌یچ گوئی نه‌دامن هه‌ر هات. من له‌مه زور تووره بووم ده‌ستم کرد به‌قه‌سه‌یی وتنی و تم نه‌وه به‌ره‌و رووم دیت؟ سه‌یرم کرد نه‌ویش ده‌ستی کرد به‌جنتیودان به‌من و هه‌ر دیته پینشیشه‌وه. من که‌نه‌مه‌م دئ هه‌ندئ له‌گیف بوونه‌وه‌که‌ی خو‌م که‌م کرده‌وه و له‌شوینه‌که‌ی خو‌م وه‌ستام. نه‌خیر نه‌و هه‌ر دیته پینشه‌وه هه‌یچ گویم نادانن. وتی: من یه‌ک دوو هه‌نگاو

كشامەوہ دواوہ، ئەو ھەر ناوہستى و دىت؛ ئەوا جنىويش ئەدا. خۆ منىش لە جنىودان نەكەوتوم.

دانەویمەوہ بۆ بەردىك و بەردىكم تىگرت ئەويش دانەویمەوہ بۆ بەرد و بەردىكى گرتە من. من يەك دوو ھەنگاوى تر كشامەوہ دواوہ. ئەو ھەر دىت و جنىو ئەدا و بەردم بۆ ئەھاوێزى، سەيرم كرد بۆن و بەرامە ئەنجامىكى چاك نادا بە دەستەوہ، بەخوا پشتم تىكرد و ئەمجا من كەوتمە ھەلاتن. گۆشەيەكى چاوم پىنوەيە سەير ئەكەم كەوتوتەسەرم ھا ئىستە بەمگرى، ھا تۆزىكىكە، بە ھەر جۆر بوو سەرم كردهوہ بە مالى خۆمانا و دەرگا كەم داخست.

گويم لى بوو وتى: بۆم راوہستە ھەى واو وات لى بكەم؛ من ئەگەر بمزانايە تۆ ئەو ھەندە حيزە لەيت ئەمەدوو سالا بەمجۆرە خۆم تووشى ئەم عەزىيەت و دەردى سەرى و كۆلانەو كۆلانە ئەكرد؟

- لەو بنارى «دەشتەتال» ھە پياويك ھەبوو سۆفى پىروتى ناو بوو؛ جۆلايى ئەكرد. ميوانىتيكيان ھات، ئەويش لەسەر پى چال كە بوو. دنيا زستانە، ئاگر كراوہ تەوہ. كاىراى ميوان لەم بەرى ئاگر دانەكەوہ دانىشتووہ و خىزانەكەى سۆفى پىروتىش لەو بەرەوہ.

ژنەكە دەريتكەى درابوو دواپراوہكەى بە دەرەوہ بوو. سۆفى پىروت چاوى لى بوو. لەناو پىچالەكەدا مەكووكەكەى ئەھىنا و ئەبرد ئەيوت:

ھەپووش مەپووش ئەو كونەداپووش

ژنە ھەر تى ئەئەگەيشت. بە ناچارى سۆفى پىروت ھەر بەدەم مەكووك كوتانەوہ خىرا سەرە بزوو تىكى لەناگرەكە دەرھىنا و ھاويشتى بۆ ژنەكەى. سەر بزووت بۆ نەچى بەكەوى لە دواپراوہكە. ژنە لە تاوانا و لەبەر ئەو ناكاويە، ھەلبەلۆقا يەوہو لە عەزەرە تانا -بلامانى- يەككى پيا ھىنا. جا سۆفى پىروت مەكووكەكەى ھەر ئەھىنا و ئەبرد و ئەيوت:

ھەتەر مەتەر ئەم لەو بەتەر.

- دوكتۆر عىزەدەين گىرايەوہ وتى:

رەئوفى سەعەى فەتاح بۆى گىرايەوہ وتى: ئەوا لە بەسەرە؛ دنيا گەرمە بە نىوہ پىروان ئەگەر يەمەوہ بۆ ميوانخانەكەم، بەلام لە بەر ئەوہ كە كەس نەبوو قسەى لەگەلا بكەم، لەم رووہو تۆزى بى تاقەت بووم. رۆژىك سەيرم كرد وا كاىرايەكى ھەورامى لەو ناوہ داخەرىكى حەمالى و شتەيە، ئەويش بە نىوہ پىروان پەنا ديوارىك ھەبوو ئەچوو لەوى

ئه‌حه‌سایه‌وه. به‌زه‌بیم پیا هاته‌وه بانگم کرده لای خۆم پیم وت برام هه‌موو رۆژی به‌نیوه‌پۆان وه‌ره‌لای من نیوه‌پۆژه‌ی خۆت بکه. لهم سینه‌ری ژووری ئوتیله‌دا به‌سه‌تیوه. ئاوی سارد بخۆره‌وه. که دنیا بوو به‌عه‌سر و فینک داهاات بچۆ به‌لای کاسی خۆته‌وه. کابرا ئه‌مه‌ی زۆر پینخۆش بوو.

هه‌موو رۆژی له‌فرچه‌ی گهرمای نیوه‌پۆدا ئه‌هات. من چۆنم پینی وتبوو به‌و جۆره رایئه‌بوارد. منیش وه‌خته‌که‌م له‌گه‌لا به‌قسه‌کردن رانه‌بوارد. رۆژیک زۆر گهرما‌بوو من ده‌ستم کرد به‌ده‌رده‌دل کردن که ئه‌م گهرمایه‌ چیه؟ ئه‌ویش وتی:

قوربان ئه‌وه ئه‌م گهرمایه‌ هی ئه‌وه‌یه که وه‌ختی خۆی خواوه‌نته‌عالا ویستی جه‌حه‌نم لیره‌ دروست بکا- لهم شاره- هینای له‌ پیشا توونه‌که‌ی دروست کرد له‌ پاشا ئه‌ولیاکان و شیخی سراج‌ه‌دین لپی کۆ بوونه‌وه، عه‌رزیا‌ن کرد بینایی چاوان تو لیره‌ جه‌حه‌نم دروست ئه‌که‌ی له‌وانه‌یه‌ عه‌ره‌به‌کان تیک و مه‌کانی بدن و به‌جاری ویرانی بکه‌ن. بینه‌ بیگۆتیره‌وه بو شوینتیکی تر.

ئه‌ویش که‌ئه‌مه‌ی گوئ لیبوو له‌ ترسا به‌خۆی و که‌ره‌سته‌ی جه‌حه‌نمه‌که‌یه‌وه هه‌لات. به‌لام توونه‌که‌ی له‌ به‌ر شپه‌زه‌یی لئ به‌جئ ما. جا ئیسته‌ ئه‌م گهرمایه‌ خی ئه‌وه‌یه.

وتی له‌ پاش چهند رۆژیک کابرا پینی وتم قوربان من بۆچی هه‌موو رۆژی بيم بۆ ئیره؟ بۆم حساب بکه رۆژی چوار فه‌یسه‌لی حه‌فته‌وه حه‌فته‌دیم پاره‌ی هه‌موو حه‌فته‌که‌م بده‌ری ئیتر بۆچ هه‌موو رۆژی بيم ئه‌چم بۆ خۆم کاسیه‌ک ئه‌که‌م.

وتی به‌راستی بیرو باوه‌ری کابرام به‌لاوه‌ سه‌یر بوو. وتم: برا بۆچی تو چی ئه‌که‌ی بۆ من؟ هیچ وانه‌زانی گۆتزی هه‌ورامانم بۆ ئه‌ژمیری؟ من وتم با له‌و به‌ر هه‌تاوه‌ نه‌مینیتته‌وه؛ که‌واته‌ خوات له‌گه‌ل.

- له‌و ولاتی موکریانه‌ پیاویکی جۆلا هه‌بوو مام وه‌یسی ناو بوو. ئه‌م مام وه‌یسه‌ گه‌لنی جاری وا هه‌بوو له‌ به‌نه‌مه‌ره‌زی خۆی -واته‌ به‌ن له‌ خۆی- رانک و چۆخه‌ی بۆ خه‌لک ئه‌کرد و پیاوی ئه‌فرۆشت. پیاویکی تریش هه‌بوو مام حه‌یده‌ری ناو بوو بزنه‌ مه‌ره‌زی چاکی هه‌بوو. ژنیکیش هه‌ر له‌ ولاته‌که‌دا بوو پوره‌ئه‌سه‌مه‌ریان پنی ئه‌وت. ته‌شی ریسپی ئه‌کرد؛ به‌لام ته‌شی ریسپی چاک بوو. مام حه‌یده‌ر عومری هه‌شتا سال بوو، پوره‌ئه‌سه‌مه‌ر نه‌وه‌د، مام وه‌یسیش ته‌نگی به‌سه‌د هه‌لچینیوو.

هەر لەوێدا ھەمەد بابە کەریک ھەبوو دەولەمەند و خاوەن جووت و گا بوو. ھەموو سالی سەپانی رائەگرت. لەو ولاتەدا ھەو کوو نان ئەدەن بە سەپان بەرگیشی ئەدەنی. ئەم ھەمەد بابکەرە سەپانیکی راگرت. بریار ئەو ھەبوو رانک و چۆخەشی بۆ بکا، بەلام ھەر بۆی نەکرد و ھەر ئەبوت: با مام ھەیدەر مەرەزە چاکە کەمی بپریتەو ھە ئێدەم بە پوورە ئەسمەر جوان بیرسی، ئەو ھەختە مام ھەیس بەدل بۆت بکا بەر رانک و چۆخە. ھەر بەم جۆرە سەپانە کەمی لە بەھارەو ھەختە پایز و لە پایزەو ھە ئێخستە بەھار. لە ئەنجاما سەپان ھەرەز بوو وتی:

مەرەز مەرەزی مام ھەیدەر بێ
تەشی ریسە کەمی پوورە ئەسمەر بێ
جۆلا کەمی مام ھەیس سەر قنگ عەنتەربێ
ئەم رانک و چۆخە قەت تەواو نابێ

- کابرایەکی خۆشناو گۆندریژیک بار ئەکا لە تری و ئەبیاتە مەخمور بۆ فرۆشتن. تری ئەگۆریتەو بەگەنم و بار دائەگرت بۆ گەرانەو ھە. گەنمە کە گران و قورس ئەبێ کەرە کە نایوانی؛ لەبەر ئەو کەر لەشویتی خۆی ناچولنی. کابرا زۆری دا لەم کەرە بەستە زمانە. ئەوانیش دین تیر و پر ئەدەن لە کابرا. ھەندئێ لەباری کەرە کەم ئەکەنەو ھە ئێدەن بە کۆلی کابرا خۆیا ئەلین دە ئیستە بۆ خۆت پرۆ ملت بشکینە. کەر کە بارە کەمی تۆزی سزک ئەبیتەو ئیتر ئەروا. جا کابرا کە لە گوندە کە دەرچوو سەری نابوو بەنا گویی کەرە کەو ھە پیتی ئەوت:

ھەنووکە چ دەریت؟ ما لێرەش خزموو ھەنە؟

- کابرایەکی شارەزوری تەلاقی ئەکەوی و ئەکەوینە شوین تەلاقی کەمی بۆ چاک کردنەو ھە. مەلا مەحموو گێرایەو ھە وتی:

ئەم کابرایە ئەچیتە سولەیمانی ئەچیتە لای مەلاعەبدوللای چورستانی و پیتی ئەلی:
قوربان تەلاقیکی پیسم خواردگەو لە رووم ھەلنا بە بیگێر مەو ھە. ئەویش ئەلی: باوکم بیلی بزائەم چیت و توو؟ ئەلی: ئاخەر قوربان لە رووم ھەلنا بە بیگێر مەو ھە.

ئەویش ئەلی: باوکم لە شەرعا شەرمی بۆ نییە، بیگێر مەو ھە بزائەم چیت و توو بەلکوو چاریکی بکەین. کابراش ھەندئێ سەر دائەخا و پاشان ئەلی:

و ھەللا قوربان و تەم ھەژنە کەم تەلاقی کەو تۆوی ھەر مەلایە کیش خاسی کاتەو ھە بکەم و ھەقوزی دایکی ھە.

مه‌لاعه‌بدوللاش سوڤی ئه‌بێ، ئه‌م جووره‌قسانه‌ی قه‌ت گوئی لی نه‌بووه، به‌ته‌وسیتکه‌وه سه‌یریکی کابرا ئه‌کاوه‌ده‌ستی ئیشاره‌ی بو ئه‌کا و ئه‌لی هه‌سته‌پرۆ هه‌سته.

کابرا دیته‌ده‌روه‌له‌خه‌لکوخوا ئه‌پرسی ئه‌لی: به‌لکوو مه‌لایه‌کم پیشان ده‌ن ته‌لاقه‌که‌م خاس کاته‌وه. خه‌لک مه‌لاعه‌ولای بیژوی له‌مزگه‌وتی گه‌وره‌ی پیشان ئه‌ده‌ن. ئه‌م مه‌لاعه‌ولایه‌له‌و رۆژه‌وه‌که‌هاتۆته‌دنیاوه‌تا ئه‌و ته‌مه‌نی هه‌شتا و پینج سا لیه‌وه‌کوو شیخ ئه‌مینی بیژوی هه‌ر سوڤی و هه‌ر دووره‌به‌ریز له‌دنیا بووه.

ئه‌چیته‌خزمه‌تی و ئه‌لی: قوربان ته‌لاقیکی پیسم خواردگه، بریا گووم بخواردایه‌و ته‌لاقی وام نه‌خواردایه. چوومه‌خزمه‌تی ئه‌و مه‌لایه‌ده‌ری کردم، ئیسته‌جه‌ناوتیان پیشان داگم. هاتگم جا تۆیش که‌یفی خۆته. له‌رووشم هه‌لنایه‌بیگێرمه‌وه. ئه‌ویش وه‌کوو چورستانی ئه‌لی: بابم ده‌بیلێ ده‌شه‌رعی شه‌ریفدا چ شه‌رمی تیندا نییه.

کابرا ئه‌لی: قوروان وتم وه‌ژنه‌که‌م ته‌لاقت که‌وتووی و هه‌ر مه‌لایه‌کیش خاسی کاته‌وه بکه‌م وه‌قوزی دایکیه‌وه. مه‌لاعه‌ولا به‌ته‌واوی ناگری تی به‌ر ئه‌بی ئه‌لی: بابم من ته‌لاق و وانیک چاک ناکه‌مه‌وه، ئه‌گه‌ر چاکم بکه‌ردایه‌ته‌وه‌چاکم ئه‌کرده‌وه. ئه‌و جا من له‌قوزی دایه‌لی تۆم ئه‌برد و له‌قوونی بایشت. ده‌هه‌سته‌پرۆ ده‌به‌نگ.

- شیخ مه‌حمودی مه‌لیک له‌ده‌وره‌ی سوله‌یمانی بوو. شه‌ری له‌گه‌ل ئینگلیزو حوکومه‌تی عێراقدا ئه‌کرد. گه‌لی له‌زابته‌کوره‌کانی له‌گه‌لا بوو؛ یه‌کیک له‌وانه‌عیززه‌ت تۆچی بوو. سه‌ر ده‌میک له‌بناری ته‌لان و جاسه‌نه‌بوون.

شیخ ئه‌مری دابوو هه‌موو شه‌ویکی جومه‌ه‌زک بکه‌ن. ئه‌و عاله‌مه‌ئه‌بوایه‌بچوونایه‌کۆری ئه‌و زکروه‌وه. زابته‌کان له‌به‌ر ئه‌وه‌که‌خه‌لکی تر نزیکتر بوون به‌شیخه‌وه، ئه‌وان به‌و لاتره‌وه ئه‌بوایه‌له‌زکره‌که‌بوونایه. له‌مانه‌ش زۆریان هه‌بوو که‌به‌روایان به‌م زکر و هه‌را و هۆریایه نه‌بوو، به‌لام زۆری شیخ مه‌حمود راپیچی دابوون. زکره‌که‌ش زیاتر له‌سه‌ر وشه‌ی «الله» ئه‌برایه‌وه. ئه‌بوایه‌پینج ته‌زییح الله بکرایه. عیزه‌ت تۆچیش توشی ئه‌م زکره‌بوو بوو به‌لام زکر کوجا مه‌رحه‌با.

چه‌ند شه‌ویک به‌مجۆره‌تییه‌ری و عیزه‌ت له‌وه‌زیا نه‌ما. شه‌ویک له‌کۆره‌که‌دا بانگی کرد یا شیخ! شیخ مه‌حمودیش وتی به‌لی. عیزه‌ت وتی هیج. تۆزیکتری پێ چوو دیسان بانگی کرد یا شیخ! ئه‌ویش ئه‌یوت به‌لی. ئه‌م ئه‌یوت هیج. به‌مجۆره‌ عیزه‌ت تا چوار جار

بانگی ئەکرد یا شیخ. شیخ توورە بوو وتی: سەگی سەگ جسن بۆچ من گالتهچی تۆم هەر بانگم ئەکەیت و پاشان ئەلینی هیچ؟ عیزەت وتی:

«قوربان! تۆ بەچار جار بانگ کردن وا توورە بوویت و بەو جۆرە دەستت کرد بەناگەر کردنەوه. ئەی خوا ئیمە پینجسەد جار بانگی بکەین و هەر بلتین "الله الله" ئاخر نالی سەگی سەگباپنە چیتان لیم ئەوی وا لەسەر یەک لە سەر یەک وەکوو جیکەنە بانگم ئەکەن و هیچ ئیشیکیشان نییه؟»

شیخ مەحمود وتی ئەی بە لەحنەت بێ بۆ خۆت و بۆ قسەت. برۆ نەگبەت ئیتیر جاریکیکە مەیەرە کۆرپی ئەم زکرەوه. عیزەت بەم جۆرە خۆی لەدەست زکر کردن رزگار کرد.

- دوکتۆر ئەمین گێرایەوه وتی:

سابری تەپەجنە هەبوو، پیاویکی پیری قسەخۆش بوو. زۆر بە ژبانەکەیی لەپۆلیسیدا بەسەر بردبوو. کە لە پۆلیسی دەرچوو بوو بەتەواوی قسەیی خۆش کردبوو وتی: ئەوا لە بەرزنجەم لەبەر دەرگای مودیرام. مودیریش رەشپەفەنی بوو. ژنیکی جوانکەلە (خوا هەقەزۆر جوان بوو) پەلی مێردەکەیی راکیشابوو هاتن بۆ لای مودیر، ئەیهویست تەلاقی خۆی لێ بستینی. وا دیار بوو پیشووتر چوو بوون بۆ لای مەلا. کابرا ژنەکەیی تەلاق نەئەدا و دیارە مەلاش بۆی تەلاق نادا. ناچاری هینا بووی بۆ لای مودیر.

مودیر بەپیاوێکەیی وت: کابرا تۆ ئەم ژنەیی خۆت تەلاق ئەدەیی؟ کابراش وتی: قوربان تەلاقی نادەم. خۆ بەزۆر پێم تەلاق نادەن. رووی کردەژنەکە وتی: ئافرەت وا ئەلێ تەلاقی نادەم. ژنە توورە بوو رووی کردە مێردەکەیی و وتی: «دەم گەناوێ سێسەلە! قوزی خۆمەو نایدەم وەتۆ ئەو قوزەسەگە». سابری وتی: چومە لایەوه پێم وت: بەقوربانی ئەو قوزەبەم وتی ژنەکە وتی: خوا عاقووت کا.

- دوکتۆر کاوس قەفتان گێرایەوه وتی پوورم بۆی گێرامەوه وتی:

ئەوا رۆژیک لەمالەوه هەموو دانیشتووین دەرگای حەو شەکە کرابووه. ئەوه نەدەمان زانی پیاویک بە هەلەداوان کردی بەدەرگاکیەدا و هاتەحەوشەوه. بە برسکاوی پرسیی ئەری پینشاوێکە لە کوپیه؟ ئیمەش وا تیگەیشتین کە ئەم کابرایە تەنگاوه و مالەکەیی بەمزگەوت زانیوه، ئاودەستەکەمان پینشان دا خیرا سەری کرد بەئاودەستەکەدا. ئەوا ئیمەش چاومان لێیه

دهستی برد به‌سەری په‌نجه‌یه‌کی تۆزێ پيسايی دەر هینا خستیه‌سەر په‌رۆیه‌ک و هاته‌ده‌ره‌وه و تێ مالتان ئاوابی و رووی کرده‌قایی هه‌وشه‌بۆ رۆیشتن. ئیمه‌ش ئه‌مه‌مان زۆر به‌لاوه سه‌یر بوو لیتمان پرسی: خاله‌ تۆ ئه‌مه‌چیت کرد و بۆج وات کرد؟

وتی: «برا بیژم چی؟ نه‌خۆشم چوومه‌لای ئه‌و حه‌کیمه‌ی دراوسیتان، موغایه‌نه‌ی کردم و تێ بچۆ تۆزێ له‌ پيسايیه‌که‌ت پیرا تا ته‌حلیلی بکه‌م. منیش بیژم چی گووم نایه‌ هاتم به‌ په‌له ئه‌مه‌ی بۆ ئه‌بهم بزاتم دواچار چی ئیژی؟»

وتی: ئیمه‌ش و تمان ده‌یجا باوکم ئه‌مه‌چۆن ئه‌بی؟ ئه‌و داوای هی خۆتی کردوه. ئه‌ویش و تێ: برا ئه‌مه‌ئیه‌ ئیژن چی؟ گوو هەر گووه‌ هی من وئ و هی یه‌کیکی تر وئ بۆ ئه‌و هەر خاسه. ئه‌مه‌ی وت به‌فرکان له‌ده‌ر گا دەرچوو به‌نیازی خۆی بۆ لای دوکتۆر.

له‌و ده‌شتی دزه‌بیه‌ کابرایه‌ک په‌له‌ سیلیکی هه‌بوو چوار پینج کار پینی فیر بوو بوون ئه‌چوون ئه‌یانخوارد. کابرا هەر دهری‌ئه‌کردن و ئه‌وان هەر ئه‌هاتنه‌وه. یه‌کێ له‌کاره‌کان په‌لێک بوو سه‌ری سپی بوو کابرا گه‌یشته‌ تینی راوی نان و کاره‌په‌له‌که‌ی گرت به‌دار هاته‌ ویزه‌ی و وتی: «هه‌ی سه‌گی سه‌گابی له‌سه‌ی بوو! ئه‌وه‌ئه‌وان سه‌ریان ره‌شه‌و له‌ هیج تێ ناگه‌ن خۆ تۆ سه‌رت سپیه‌. ئاخ‌ر نایێ تۆزێ شه‌رم له‌و مووه‌ سپیه‌ی سه‌رت بکه‌ی؟ ئه‌وا چه‌ند جاره‌ من دهرتان ده‌که‌م. له‌باتی ئه‌وه‌ تۆ پینان بریت ده‌حه‌بیه‌ ئیتر بانه‌چینه‌وه، که‌چی خۆت پینشیان ده‌که‌وی و ده‌بانه‌نیته‌وه. ده‌برۆ بیخۆ لۆ خۆت.

- ره‌شید جه‌وده‌ت جارێک له‌و ولاتی به‌سه‌ره‌یه‌شه‌ویک له‌گه‌ل خانمیکێ ئه‌و ناوه‌دا ئه‌بی، پاش ماوه‌یه‌ک به‌ده‌م گه‌مه‌و گالته‌وه‌ ده‌ستیک ئه‌دا له‌سکی خۆی و ئه‌لێ: شووفی هرا بگنی. خانم پینی ئه‌لێ: مه‌لێ هرا بگنی بلێ هره‌ بگنی. ئه‌ویش ئه‌لێ: بۆچی وا بلیم؟ ئه‌لێ: چونکه‌ بگن مۆنسه. ئه‌میش هیج ده‌نگ ناکا. پاش ماوه‌یه‌کی تر هەر به‌ده‌م گه‌مه‌و گالته‌و ده‌ستی ئه‌خاته‌ سه‌ر مه‌وزعی کاری خانم: هره‌ فرج. خانم ئه‌لێ: مه‌لێ هره‌ فرج بلێ هرا فرج. ئه‌لێ: بۆچی؟ ئه‌لێ: چونکه‌ فرج موزه‌که‌ره. ئیتر له‌ وه‌زیا نامینێ ئه‌لێ: هه‌ی سه‌گی سه‌گابی دیله‌سه‌گ! ئه‌و قوزه‌ پيسه‌ی تۆ که‌تا ئیسته‌جوار هه‌زار کیری خواردوو نیر بی و ئه‌م سه‌کی من به‌م پاک و پوختیه‌ می بی. ئه‌مه‌ تا ئیسته‌ نه‌بووه‌ و نه‌بیستراوه. هه‌سته‌ بچۆ به‌و لاوه‌ له‌لام له‌ خۆت و له‌زمانیشت دا.

بە کراغای گەورک عەمری خوای کردبوو. کورپیکی هەبوو کورە کە یان لە جیگای دانا بوو. ئەم کورە زۆر جرت و فرت و هیچ بوو. شیت نەبوو بەلام وە کوو شیت و بوو. خزمەتکاریکی باوکی هەبوو کە پیاویکی زۆر ژیر و دانا بوو، هەموو جار نامۆزگاری کورە کەمی ئەکرد کە وا جرت و فرت نەبێ و تۆزێ گران و سەنگین بێ بۆ ئەو خەلکە کە شەرمی لێ بکەن و شوین ناگردان کویر نەبێتەو. لە دوایی هەموو شتیکی کورە هاتە قسە و وتی:

بابەلێ بابەلێ! بە خودای لووتە ی ئەحمەد شوخی^{۱۳} بیهستی بە گونەمەو تازە گران و سەنگین نابم.

- ژنیک هەبوو لە قەشان شیت بوو بوو، خەلکی پێیان ئەوت کێرمان بە قوزت. ئەویش ئەیوت: جا تۆلە بایینە قوزم بە کێرتان.

- جاریک لە هەولێر منالە ناغاکان کابرایەکی کرمانج - کە سماییلی ناو بوو - ئەبێنە عەرەقی ئەدەنی. شەویک سەرخۆش ئەبێ، ئەمجا ئەچنەو لە قەلاتی ئەو شەو ئەنۆن. بەیانی کابرا کە هەلئەستی تینوی ئەبێ سەیر ئەکا شەربەیهک لەسەر بانە کە دانراو. دانیشتوو کانی قەلات هەر لە ئیوارەو شەربەئاو لەسەر ئەو بانە بەرزانه دانهنن تا بەیانی ئەبێ بەتەرزه. سمایل شەربەئاو کە ئەنێ بەسەرەو تەماشای ئەکا تا ئەو وەختە ئاوی سارد و بەلەزەتی وای نەخواردۆتەو ئەلێ:

ئای لەقونیتان بێم هەولێرییان! هەنووکە زانییم کە لۆچی حەرەقتان دەخۆنەو.

- شیخ عەبدولرەحمان گێزایەو وەتی:

مەلا سالی کۆزەپانکەو مەلا سماییلی دیبەگەو چەند کەسیکی تر - کە یەکیک لەوانە مام عەزیز بوو - روژیک لە دیبەگە بەناو کۆلانیکا ئەرۆن. بەلای دیواریکا تی ئەپەرن دیوارە کە زۆر بەرز نابێ؛ بەحال سەریان لەو دیوی دیوارە کە دیار ئەبێ. دیوارە کەش دیواری حەوشەیهک ئەبێ. منالیک لەو دیوی دیوارە کەو هەرئەگرێ و دایکە کە ی بۆی ژیر

ناکرپته‌وه، مام عزیز سەر بەسەر دیواره‌که‌دا شۆر ئەکاتە‌وه‌و بە دایکی منالە‌که ئەلێ: دایکم ئەو منالت بۆ ئە‌وه‌نده ئە‌گری هەلبەت بسم‌اللهی لێ نە‌کرا‌وه.

ژنەش چاوی لە‌مه‌لا سە‌لح و ئە‌وان نە‌بوو و‌تی: ب‌رام ب‌سم‌اللهی چ‌ی لێ نە‌کرا‌وه؟ م‌ندالە‌کانی م‌امۆستا م‌ه‌لا س‌مای‌ل اع‌وزوب‌الله‌ش‌یان لێ ک‌را‌وه، ک‌ه‌چی ه‌ەر د‌ه‌ست بە‌ده‌می س‌ه‌یدا ئە‌کە‌ن.

- لە سوله‌ی‌مانی لە گەرە‌کی هۆ‌لێ، س‌ال‌ح ئا‌غا ه‌ه‌بوو. م‌زگ‌ه‌وتی گەرە‌که ک‌ه ت‌یک‌چ‌وو بوو خە‌ل‌کی گەرە‌که ک‌ه ئە‌یان‌ویست چ‌اک‌ی ک‌ه‌ن‌وه. ئە‌چ‌نە‌ل‌ای س‌ال‌ح ئا‌غا ی‌تی ئە‌ل‌ێن: ئە‌مان‌ه‌و‌ی م‌زگ‌ه‌وت‌ه‌که ت‌یک‌ب‌دە‌ین و چ‌اک‌ی ک‌ه‌ین‌ه‌وه، ج‌ه‌ن‌ای‌ب‌یشت ئە‌گەر بە‌شی خ‌وت‌ی ت‌یخ‌ه‌ی زۆر خ‌یرت ئە‌گا. ئە‌و‌یش ئە‌ل‌ێ:

م‌ن بۆ ت‌یک‌دان‌ه‌ک‌ه‌ی چ‌یتان ئە‌و‌ی ئە‌تان‌دە‌م‌ن، بە‌لام بۆ چ‌اک ک‌رد‌ن‌ه‌وه‌ک‌ه‌ی ی‌ه‌ک پ‌وول ن‌ادە‌م.

- حەسەن ئە‌فە‌ندی ه‌ه‌بوو لە‌سوله‌ی‌مانی ه‌ه‌موو ج‌ار لە‌دوع‌ای پ‌اش نو‌ژی ج‌ه‌م‌اعە‌تا ئە‌یوت: ب‌ی‌ج‌گە لە‌و د‌ه‌وان‌زە‌ک‌ه‌س‌ه‌ی ک‌ه‌خۆم ئە‌یان‌زانم ف‌ات‌حە بۆ پ‌رۆ‌ح‌یان‌ه‌تی ه‌ه‌موو م‌وس‌ل‌مانان ب‌ی‌ت.

- ش‌یخ م‌ح‌مە‌دی ش‌یخ ج‌ه‌لال گ‌یر‌ای‌ه‌وه و‌تی:

م‌ه‌لا ج‌ه‌لالی م‌ه‌لا حەسە‌نی ئا‌ب‌لاخ رۆ‌ژیک لە‌بازار م‌ریش‌ک‌یک‌ی ز‌ین‌دوو ئە‌ک‌رێ ئە‌یخ‌ات‌ه ژ‌یر ج‌وب‌ه‌ک‌ه‌ی و ئە‌ی‌یان‌ه‌وه بۆ م‌ال‌ه‌وه. لە م‌ال‌ه‌وه لە‌ب‌یری ئە‌چ‌ن م‌ریش‌ک‌ه‌که د‌ان‌ن، د‌ائ‌ه‌ن‌یش‌ی و ه‌ەر بە ج‌وب‌ه‌ک‌ه‌ی‌ه‌وه‌خۆی ئە‌خ‌ا بە‌ل‌ادا و ئە‌ک‌ه‌و‌ی بە‌سەر م‌ریش‌ک‌ه‌که‌دا. م‌ریش‌ک‌ د‌ه‌ست ئە‌کا بە‌ق‌یز و هۆ‌ر. م‌ه‌لا ج‌ه‌لال ئە‌ترس‌ی و ه‌ه‌ل‌ئە‌ست‌ی و پ‌رائ‌ه‌کا ئە‌ل‌ێ:

خە‌ل‌ک‌ینە ب‌م‌گە‌ن‌ن د‌ه‌ع‌ب‌ای‌ه‌ک لە‌ژ‌یر ج‌وب‌ه‌ک‌ه‌مای‌ه‌ خ‌ه‌ری‌که ب‌م‌خ‌وا.

- ئ‌الت‌وون ئە‌فە‌ندی ه‌ه‌بوو لە‌وسله‌ی‌مانی، ل‌ێ‌یان پ‌رسی ئ‌الت‌وون ئە‌فە‌ندی «و ما و الورد و الش‌ج‌ر بە‌ردە»؛ م‌ه‌ع‌ن‌ای چ‌ی‌یه؟ ئە‌و‌یش ئە‌ل‌ێ: ئە‌و کۆ‌تر‌ه‌ی لە‌سەر بە‌ردە‌ب‌الی لێ پ‌ه‌یدا ئە‌ب‌ن و پ‌اشان ئە‌ف‌رێ.

- شیخ به شیر نه ترووشی بوی گپرامه وه وتی:

لهو ولاته ناغا شره زوره. کابرایه کی بیتر، به ناویانگی ناغایه که وه نه چیت و شهوی نه بین به میوانی بو نه وه شتیکی بداتی. له گوی ناگردان دانه نیشن و حهیرانیکی بو نه لی. ناغا نه لی: مه پریکی بده نی. نه مجا خه زیمیک نه لی. ناغا نه لی: گایه کی بده نی.

به مجوره هه ره نهو گورانیه ک نه لی و ناغاش هه ره بوی زیاد نه کا. هه تا به یانی روزه نه بیته وه. کابرا به یانی ئیتر نه یه وی پروا سه یر نه کا هیج دیار نییه. نه چینیته لای ناغا نه لی: نه مه وی بچم بو لایه کی تر خه لاته که م بده ری با بروم. نه لی: خه لاتی چی؟ نه لی: نه وانهی که شهوی فهرمووت. ناغاش نه لی: تو چاکت وت و منیش چاکم وت. کابرا به هه ناسه ساردی ئیتر لی نه دا نه روا.

- فهقی محهمه دی نانهوا هه بوو له پیاوه نانهوای خانه قای بیاره بوو. له ده مه ده می پیریدا شیخ علائه دینی بیاره ژنیکی بیوه ژنی بو هینا بوو.

له هاوینانا فهقی محهمه ده نه چوه سه ر ناوه که ی شیخ مووسا بو مه له کرد و وسل ده رکردن. که خوی نه ژه ند به ناوه که دا نه یوت: یاره بی به قوربانت بم شیخ علائه دین خوا عافوت بکا. زستانان که نه چوو مه له بکا کاتی که خوی له ناوه که هه لئه کیشا ناوی سارد و سه خته نه یوت: نیه تمه گووم خوارد. خوابنگری شیخ علائه دین بو په نی بیت دام.

- کابرایه ک لهو ولاتی دزه بیایه تیه ژنیکی هه بوو هه ره له گه ل هه ر شتیکی نه بوو کابرا به ژنه که ی نهوت بیلیم. ژنهش له بهر بیلیم بیلیمی میرده که ی زور نه سله میه وه له وانه بوو پاشه لیشی وا دیار بوو پیس بوو. نه یوت: بی و نه بی نه بی به شتیکی زانیسی بویه واهه موو جار وا نه لی.

ئاخری وای لی هات کوناوه جه رگ بوو. روژیک له وه زیا نه ما وتی: ده بیلی بزانم نه مه چیه هه ره نه لیت بیلیم؟ کابرا نه مجا وتی: ده سا وه للا نه یلیم نه منت بمرم. نه مجا ژنه وتی: ده ک به زیاد نه بی نه مه بوو بو نه مه چه ند ساله منت پیوه کوشتوه نه مری نامری جارو جه حه نه م.

- تازه پاقلواو ماقلاوا داهاتبوو کابرایه کی جافی کوچهری جاریک له مالی مه حموو پاشادا خواردبووی زوری به لایه وه به له زهت بوو.

نم کابرایه نه‌چی بۆ سوله‌یمانی سه‌یر نه‌کا وا له‌دوکانیک نه‌وه‌ی له‌دیواخانه‌که‌ی محموو پاشادا خواردوو‌یه هه‌یه‌و کابرایه‌کیش وشک له‌ناو دوکانه‌که به‌سه‌ریه‌وه راوه‌ستاوه. نه‌میش له‌به‌رانبه‌ریه‌وه هه‌ر نه‌وه‌ستی. سه‌یر نه‌کا کابرای ناو دوکان هیچ جووله‌ناکا، نه‌چینه‌پیشه‌وه بۆ. دوو په‌نجه‌روو به‌رووی هه‌ر دوو چاوی نه‌کاته‌وه. کابرا سه‌ری نه‌کیشینه‌وه دواوه نه‌لی: نه‌وه بۆچ وانه‌که‌ی؟ نه‌لی: برا نه‌وه بۆچی چاوت نه‌وینی؟ نه‌لی: بۆچ نابینی. نه‌لی: نه‌گه‌ر نه‌وینی نه‌وه بۆچی تیر و پری لی ناخۆی؟

- پنی کوربه‌کی جاف له‌عیل به‌جی مابوو، له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌یانا بۆ گه‌رمیان له‌شار باژیر له‌و بناری شووکن و باراوه‌دا ده‌وار هه‌لته‌ده‌ن. تری پنی گه‌یشتوو ه‌ماله‌که مرخ له‌ره‌زیک خۆش نه‌که‌ن. شه‌ویک نه‌چن چی به‌ره‌زه‌که‌وه‌یه لی نه‌که‌نه‌وه‌و نه‌یه‌تین بۆ نه‌وه سه‌بینی بیخه‌نه‌سه‌ر پشتی گایه‌ک و بچن به‌ری خۆیانه‌وه.

له‌ده‌مه‌وه‌هاوکه‌وتنا خاوه‌ن ره‌ز نه‌چینه‌سه‌ر ره‌ز ته‌ماشاش نه‌کا یه‌ک هه‌یشه‌ترئ چییه‌ پتوه‌نه‌ماوه. ده‌نگی ده‌رو دراوسی نه‌کا نه‌لی: غه‌واره له‌م شوینه‌دا نییه‌ ته‌نها نه‌و ماله‌جافه‌ ته‌ریده‌یه نه‌بچ که‌یه‌ک دوو رۆژه‌لیره‌دا خستوو‌یانه. نه‌م ئیشه‌ئیشی نه‌وانه. ده‌ی بابچین. هه‌ر یه‌که په‌لاماری تیلایه‌ک نه‌ده‌ن و هه‌یرش نه‌به‌نه‌سه‌ر ماله‌که. مالیش که‌سیان له‌عه‌شهرت لانییه. سه‌یر نه‌که‌ن نه‌و حه‌شاماته‌که هات ئیسته‌هه‌ر به‌خواردن نه‌یانخۆن. چاریان نامینی دیتن به‌په‌له‌باره‌ترئ به‌ددریژی دایه‌نین مه‌وجیک نه‌ده‌ن به‌سه‌ریا و نه‌که‌ونه‌ شین و شه‌پۆر به‌ده‌وریا و نه‌لین:

تورش و شیرینه‌برارۆ	مزر و شیرینه‌برارۆ
خاوه‌ن نه‌وینه‌برارۆ	دۆشاو ره‌نگینه‌برارۆ
باسوق سنجاقه‌برارۆ	ده‌رمانی قورگه‌برارۆ
جیگای حه‌و برای تو برارۆ	ده‌نگت ده‌رنایه‌برارۆ
وا ده‌وریان داگین برارۆ	شان هه‌لته‌کینه‌برارۆ
بۆچی و ماتنی برارۆ	کاسه‌ی نه‌باتی برارۆ

ده‌سته‌ی تیلاو به‌ده‌ست که‌دین و نه‌زانان و نه‌مانه‌کوستیان که‌وتوووه‌و مردوو‌یان لی مردوو‌ه به‌شوینه‌که‌ی خۆیانا نه‌گه‌رپته‌وه، نه‌لین دزی ئیمه‌ نه‌مانه‌نین. پاش چوونی نه‌وان نه‌مانیش بار نه‌که‌ن و نه‌رۆن و هۆره‌تریش به‌بی قره‌له‌گه‌ل خۆیان نه‌به‌ن.

- حاجی مستەفای پاشایامملکی لە نەخۆشی مردنیا لەخەستەخانەی مەجیدیە بوو لەبەغدا. رۆژیک دەست ئەکا بەگریان و خورخوڕ ئاو دێتەخوارووە بەچاویا. پیتی ئەلین: پاشا خوا شفات ئەداو دەرئەچی بۆج وای بێ تاقتی ئەکە؟ ئەووەوانیە هەرکە نەخۆش بکەوێ بمری. ئەویش ئەلین:

ئەووە ئیوە ئەلین چی؟ من بۆ ئەووە ناگریم کە ئەمرم؛ ئەمرم بەگونی بارگیرتانەووە. بۆ ئەووە ئەگریم تا ئەو وەختە من، من بووم، ئەم ناسک و نازدارانە لە کوی بوون؟ ئیستە کە من هیچم پێنەماوە چۆن ئەم فریشتانە وەکوو پەپوولە بە دەورما ئەسوورپێنەووە! من بۆ ئەمە ئەگریم. (مەبەستی سیستەرەکان بوو).

- حەمەیی باجیاشی هەبوو تەلەقی خواردبوو سێ بەسێ کە جگەرە نەکیشتی. چەند سالیکی پێچوووبو بەم جۆرە مابوووە. هەر وەختەبوو رۆحی دەرچی بۆ جگەرە. لەبەر تەلەقەکەیی نەیتەتوانی جگەرە بکیشتی.

رۆژیک لە ناکاو خەبەریان بۆ هینا کە ژنەکەت مرد. ئەویش کە ئەم خەبەرەیی بیست بەبێ ئیختیار هەر هەستا و دەستی کرد بەسەما کردن و ئەبوت: ئۆخەیی ئۆخەیی جگەرەم بەنی، کاری خۆلایە جگەرەم بەنی. حەمەیی ئایشتی جگەرە بکیشتە بۆ سویندت خوارد جگەرە بکیشتە. ئەو گوووی خوارت نەبخۆیتەووە لە بەهەشتیشا نەیکەیتەووە.

- لەو کوردەوارییە باووە کە نوێژی جەژن کرا خەلکەکە ئەچن بۆ مالان بۆ جەژنەپیرۆزە. لە گوندی «شوێ» لەو ولاتی بانەییە پاش ئەووە جەماعەت نوێژی جەژن ئەکەن، مەلاکەیان پێشیان ئەکەووی و ئەچن بۆ مالهکان بۆ جەژنەپیرۆزە. کە ئەچنە هەر مالتیکیش شتیک هەر ئەخۆن، هی واشیان تیدا ئەبێ هیچ ناخوا. بەلام مەلا بەلایەووە «سونتەتە» لە هەموو مالهکان شت بخوا. وای لێ دێ ئیتر ناتوانی بە پێیان برۆا. کەریکی بۆ دینن سواری کەرە ئەبیت و پێش خەلکەکە ئەکەووی. ئەمەجا وای لێ دێ ئیتر ناتوانی داشبەزی. هەر بەسەر گویدرێزەکەووە پیرۆزبایی ئەکا. شتیکیان کە هینا هەر بەسەر کەرەکەووە پاروویەکی لێ ئەخوا و ئەلین بەزیادی کەن.

لە ئاخرا مالی پیرۆزینیک ئەمیننی ئەچن بۆ ئەویش، بەبێ دابەزین لەبەر دەرگاکی پیرۆزبایی ئەکا و ئەروا. جەماعەتیش بەشوینیەووەن. لەوێش ئەکەووی هەر لەسەر کەرەکە شت بخوا. پیرۆزە دیت بەردەمی ئەگری و ئەلین: بەقوربانت بێم! شیرەوامان هەیه ئەبێ بۆ پیرۆزی پاروویەک هەر بخۆیت. مەلاش ئەلین:

سدری که ره که بگپتر نه وه، شیره وا سووکه .

- خاله ره جهب هه بوو له سوله یمانی به شه و درهنگ نه چوووه بو مال هوه . قاپی
 حه وشه که یان هدر دوو دیواری هم لاو نه و لای که وتبوو . نه و له ویوه نه نه چوووه ژووره وه
 تهق و هۆر نه یدا له قاپی به و درهنگ وه خته مال و منالی هه لئه ساند بین قاپی بو بکه نه وه .
 دایکی شه و یک پنی نه لی: هه تیو تو بو به و دیواره روخواه دا نایه ته ژووره وه که حوشتری
 به باره ته نگزه وه پیا دیت؟ هم تهق و هۆر ته له چیه؟ هه موو شه وی بهم نیوه شه وه تیمه
 هه لئه ستینی و خهوت لی حه رام کردوین . نه ویش نه لی:
 دایه وس! دهنگ مه که! من بو به لیره وه دیمه وه با دز وا نه زانی تیمه ده رگامان نییه . نه گه ر
 له و لاوه بیتمه ژووره وه نه ویش فیر نه بی له ویوه دیت هه ر شتی کمان هه یه نه یدزی .

- گورگ له و کورده وار ییه زۆر هه بوو زیان تکی زۆری به مالات نه گه یاند . جا مه لای گوند
 نه به یینا به چه قویه ک ده می گورگی نه به ست . نه ویش به و جووره که چه قویه کی نه گرت به
 ده ست وه چه ند نایه ت و دو عایه کی نه خویند به سه ر چه قو که دا، فووی لی نه کرد و پینکیه وه ی
 نه نوو ساند و نه یدایه وه ده ست نه و که سه که بو ی هینا بوو نه یوت: بیبه وه له مال هوه داینی تا
 نه و چه قوه نه کر پته وه ده می گورگه که به ره لا نابی .
 مه لا فه تاحی گرتک هه بوو روژی پیر پیر نیک چه قویه کی لی وه ره گری و به مجوره ی
 خواره وه ده می گورگی بو نه به ستی .
 والشمس و فحاه، هه شت تو چین ها ها و لایخاف عقباها ها دایکم بگره ده عباها
 گورگه نه که ی بزناها بیگری و بیکه ی قوتاها .

- له گوندی «گرده سۆر» له ولاتی هه ولیر باو وا بوو که میتوان روویان نه کرده نه وی یه کی
 له خه لکی گونده که به سه ره نانی بو نه و میتوانه دروست نه کرد .
 روژی ک ده ست یه ک له گوندیکی تره وه له گه ل کو یخادا به میتوانی چوونه گرده سۆر . نه و
 روژه مه لای گوندی وتی تیمر و نوبه ی منه و نه بین من نانیان بو دروست کم . چوووه مال هوه
 رایسپارد . نه هلی گرده سۆریش وا پشته سوور بوون که مه لا نان دروست نه کا .
 ئیواره نوژی شیان کرا له مزگه وت میتوان هه موو به مه لا فه تاحه وه چوونه وه بو مال هوه .
 مه لا که نه چیته ژووره وه سه یر نه کا مه لاژن هیچی نه کردووه . مه لافه تاح دپته وه ده ره وه

لاقیکی ئەخاتە ئەم لای قاپیە کەو لاقیکی ئەخاتە ئەو لای ئەلی: کویخا چاریکی خۆتان بکەن مە لا ژن هیچی نە کردوو.

- شیخ ئەحمەدی نەقشبەندی بۆی گیرامەو و تی:

لەو ولاتی بالە کایە تیه لە گوندی «بیتواتە» مام تەها هەبوو هەر خەریکی ئیش و کاری لادئ بوو؛ وە کوو رەز و باخ و جووت و گا. ژنیکی هەبوو ئەویش خەریکی تووتن و مەر دۆشین و نان و هەویر بوو. هەموو عومریان بەم جۆرە پینکەو رابواردبوو.

رۆژیک مام تەها سەیری کرد و ژنە کە ی باریکی بار کردوو بە هەچە هەچە کە و تۆتە شوینی. لینی پرسى ئافرەت ئەو بۆ کوئ ئەچی؟ و تی: وە لالا پیاو کە ئەچم بۆ سەر ئەو قسنەو ئەم بارەشی بەدیاری بۆ ئەبەم بە لکوو دوام بۆ بکا لە لای خوا کە بمکا بە پیاو. من ئەم عەزیه تە ی بەسەر شانمەو یە بۆم هەلناگیرئ. مام تەها تۆزئ پاما و تی:

ئافرەت واز بیته لە کەلی شەیتان وەرە خوارەو. ژن بی و پیاو بی من تازە پیت فیر بوم هەر ئەتگیم.

- فەقئ محەمەدی هەمەو ئەند لە سەردەمی ئینگلیزەکانا بوو بوو بە مودیری ناحیە ی بازیان. رۆژیک عەولای سیتە بەسەر هەبوو، لەسەر ئیشینک هینابوویان بۆ لای فەقئ محەمەد. ئەویش حوکمی ئەدا بە حەو رۆژ حەپس. عەولا ئەلی: وە لالا فەقئ محەمەد حەپس نابم. ئەلی: چۆن حەپس نابی؟ مەحکەمە حوکمی کردوو بەسەر تا. ئەلی: هەزار مەحکەمە حوکمی کردبێ بەسەر ما حەپس نابم. فەقئ محەمەدیش ئەلی:

بچۆ دەرەو حەپس ئەبی، حەپس نابی چاوت دەر ئەهات خۆ بۆ من حەپس نابی. عەولا دیتە دەرەو لولوس و باریک ئەروا بەرئ خۆیەو.

- شیخ عومەر گیرایەو و تی:

برایم بەگی سەرو قامیش هەبوو رۆژیک بە ژنە کە ی ئەلی: گانیکم بەرئ بۆ هەر دوو کمان باشە.

ژنە ئەلی: بۆ تۆ باشە، چونکە خۆت رەحەت ئەکە ی. بەلام بۆ من هیچ باش نییە چونکە عەبیەو حەپس هەردوو کمان ئەچن.

برایم به‌گ‌ئه‌لئ: بۆچی عه‌یه‌ه؟ ژنه‌ ئه‌لئ: ئه‌ی چۆن حه‌یامان ئه‌چئ! ئه‌لئ: که‌واته‌ هه‌یج. من نه‌مزانی عه‌یه‌ه چۆن گووی وا ئه‌خۆم که‌حه‌یای خۆم و خۆت به‌رم.

- محمه‌ئه‌مین عوسمان گه‌تپه‌یه‌وه وتی:

له‌و سه‌ره‌ ژنیک هه‌بوو به‌ هه‌رجۆر بوو مێرده‌ پیره‌که‌ی خۆی هه‌تایه‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ گه‌مه‌و گالته‌یه‌ک به‌کن. کردیان پاشان ژنه‌که‌ ئاوی بۆ گه‌رم کرد ئه‌مجا ئاویکی زۆر گه‌رمی کرد به‌سه‌را و کابرا خۆی رانه‌گرت تریکی که‌ند. ئه‌مجا جامی ئاوی ساردی کرد به‌سه‌را ئه‌ویش زۆر سارد بوو به‌ویش تریکی که‌ند. ئه‌مجا ژنه‌ بۆ ئه‌وه‌ خۆی بشواته‌وه‌ وتی:

بی قه‌زا بی سه‌گباب چیت ئی به‌کم؟ نه‌به‌رگه‌ی سه‌رما ئه‌گری و نه‌به‌رگه‌ی گه‌رما.

- «تازه‌خورماتوو» دیه‌که‌ له‌ته‌نیشته‌ که‌رکووکه‌وه‌. له‌زه‌مانی عوسمانیه‌کانا له‌سه‌رده‌می غه‌زا غه‌زاکه‌دا «یوزباشی» یه‌کی ئه‌چه‌ینه‌ئهوئ به‌چه‌ند زه‌فته‌یه‌که‌وه‌ خه‌لکه‌که‌کو ئه‌کاته‌وه‌و پێیان ئه‌لئ:

ئه‌وا غه‌زایه‌و بۆ ئیسلامه‌؛ سولتان ئه‌مری فه‌رموو هه‌موو موسلمانیک بچیت بۆ غه‌زا پێشی کافره‌کان بگه‌رت و هه‌موویان سه‌ر به‌رن. ئه‌مه‌ بۆ به‌رزبوونه‌وه‌ی ئیسلام گه‌وره‌ترین شته‌و هه‌ر که‌سه‌ش له‌ رۆژی قیامه‌تا تۆله‌ی چاکه‌ی خۆی وه‌نه‌گرینه‌وه‌.

خه‌لکه‌که‌ هه‌موویان گوێیان له‌م قسه‌یه‌ بوو، سنی چوارئ له‌ ریش سپیه‌کانیان وتیان:

جه‌نابی یوزباشی ده‌رفه‌تمان بده‌رئ، سبه‌ینئ ولامت ئه‌ده‌ینه‌وه‌. یوزباشی وتی: باشه‌.

له‌سبه‌ینیدا ریش سپی و ده‌مراسته‌کان هه‌موو ته‌گه‌بیریان کرده‌یه‌ک و چوونه‌وه‌ بۆ لای یوزباشی و وتیان:

جه‌نابی یۆز باشی خۆت ئه‌زانی ئیسته‌وه‌ختی حاسلات و کاسبی و ده‌غل و دان هه‌لگرتنه‌، ئیمه‌بۆمان ری ناکه‌وئ بین و بچین بۆ ئه‌و ولاتی کافرانه‌. به‌شی خۆمانمان بۆ بنزین، ئیمه‌ خۆمان لیره‌ به‌ ئامن و زامن سه‌ریان ئه‌به‌رین و بۆ متمانه‌ش چه‌ند که‌سمان به‌ر ئه‌که‌وئ بۆ سه‌ر به‌رن، ئه‌وه‌نده‌ که‌لله‌ سه‌ر ئه‌نیرینه‌وه‌ بۆ جه‌نابی سولتان.

- ئیمه‌ له‌گه‌ل ئه‌و سه‌رده‌مه‌ کور و کال بووین، عومه‌ر یاسین هه‌بوو سه‌رتاش بوو له‌به‌غدا. دوکانه‌که‌ی له‌جاده‌ی ره‌شه‌ید بوو له‌ نزیکه‌ی مزگه‌وتی حه‌یده‌رخانه‌وه‌. «سیمۆن» ی ره‌حمه‌تیش له‌و به‌ر بوو.

ئەو سەردەمە پەسە تەختەکان لەسەر جادەى رەشید ئیشى دەکرد. لە «باب الشرحی» وە ئەهات بۆ کازمەین ئەچوو. یەکنی لە جیگاگان کەتیا یا ئەووەستا زیاتر بەر دوکانەکەى عومەر بوو. لەوئ ئەووەستا و بانگی ئەکرد «کازم کازم» کریش بەچوار ببول بوو؛ وەیا بلیین بە عانەیک بوو.

ئیمەى کوروکال دانیشتبووین لە دوکانەکەى وەستا عومەر، پیاویکی خەلکی ئەو شارەزورە «مارف» ی ناو بوو بە هۆی بورهانی حامد بەگەوہ ئەویش لەوئ بوو. لەو لاوہ پاس، یەک بەشوین یەکا دیت و هەر یەکە بۆ خۆی بانگ ئەکا «کازم کازم». ئەوئەمان زانی مارف راپەری و چوو یەقەى یەکنی لەشاگردی ئۆتۆمۆبیلچیهکانی گرت و بەکوردی دەستی کرد بەجینودان پیتی و وتی:

ئاخر ئەوہ شیخولقادر - رۆحم وەقوروانی وئ! - بۆج گووی کردگە وەخۆیا؟ ئاخر ئەم کازم کازمە بوو وەچی وا تۆ هەر وەکوو زیقاو لە داگتە وەیهکا وەکازم کازم ئەو ناوہت هەراس کردگە؟

کابرای شاگردیش واقی ورم، نازانی ئەم چی ئەلئ. پاشان ئیمە چووین کابرامان هینایەوہ و پیمان وت: باوکم ئەوان ریگاگیان وایە بۆ کازمەین ئەچن. ئەبئ هەر بانگی ئەوئ بکەن. لەو لاوہ کە گەرئەوہ ئیتر هەر بانگی شیخ عەبدولقادر ئەکەن. وتی: سا چوو زانم خۆ شیخولقادر - رۆحم وەقوروانی وئ! - لە باوہژن نەوگە.

- لەو سەرەکانی ژنان هەبوو. ژنان مەلەیان لئی ئەکرد. کابرایەکی «حەمەبۆر» ناو چوو بۆ سەرکانیەکە. ژنەکان رووت بوون، ئەویش لە ناکاو چوو بەسەریانا. ژنەکان شلەژان و کەوتتەپەلە. حەمەبۆر هەر بە نیازی بیینی ئەوان چوو بوو خۆی کردبوو بەکویر. بە تەقەتەقی گۆچان چووہ پیشیان. ژنەکان وتیان خۆ ئەوہ کویرە.

یەکیکیان بە رووتی هاتەبەردەمی حەمەبۆر و ویستی تاقی بکاتەوہ: دەستی خستەسەر سەری خۆی و وتی ئەوہ ئەبیینی؟ حەمەبۆر وتی نە. دەستی خستە سەرچاوی وتی ئەمە ئەبیینی؟ وتی: نە. دەستی خستە سەر مەمکی وتی ئەوہ ئەبیینی؟ وتی: نە. دەستی خستەسەر ناوکی وتی ئەوہ ئەبیینی؟ وتی: نە. ئەمجا دەستی خستەسەر دوابراوہ کە وتی: ئەوہ ئەبیینی؟ وتی: «جا ئەگەر ئەوہ نەبیینم کەواتە کویری دنیا و قیامەت».

رووداوه‌کانی رابردوو

- سالی ۱۹۵۶ رۆژی ۱۰/۸ ی ئەو ساله بوو من له مزگه‌وته شه‌ره‌که‌م بووم له‌به‌غدا. ده‌مه‌ده‌می نیوه‌رۆ بوو. ده‌وره‌ی مزگه‌وته‌که‌ پێ بوو له‌خه‌لک. ئەوه‌نده‌م زانی شیخ مه‌حموودی حه‌فید به‌ پێ‌پیلکه‌کانا سه‌رکه‌وت و سه‌ری کرد به‌ژووره‌که‌ی منا. ئەو شیخ مه‌حمووده‌ که‌ وه‌ختی خۆی ئەتوت شیره‌، لاواز و باریک بووبوو. هه‌ر ئەو نه‌خۆشیه‌ی بوو که‌له‌و ساله‌دا به‌ هۆیه‌وه‌ کۆچی دوایی کرد.

هه‌رمن و ئەو بووین له‌ژووره‌که‌دا. حه‌وشه‌و ده‌وری مزگه‌وت پێ بووبوو له‌خه‌لک؛ چونکه‌ شیخ مه‌حموود هاتۆته‌ ئەوی و ئەیانه‌وی چاویان پێ بکه‌وی.

ورده‌ورده‌ ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن و به‌ده‌رده‌دل کردن. فرمیسک به‌سه‌ر گۆناکانیا هاته‌ خواره‌وه‌ وتی: زابته‌کان و زۆرتەر له‌وانه‌ی که‌ له‌گه‌لما بوون، هه‌موو خیانه‌تیان له‌گه‌ل کردم. فرمیسکیش به‌سه‌ر گۆنایا هه‌ر دیته‌خواره‌وه‌. له‌ گه‌رمه‌ی ئەو قسه‌کردنه‌یا ئەوه‌نده‌م زانی له‌گه‌ل ئەو بێ‌هه‌تیه‌شیا هه‌ستا و ناچه‌وانی ماچ کردم و وتی: رۆله‌ هومیدم به‌که‌س نه‌ماوه‌ به‌تۆ نه‌بێ. وتم: یا شیخ! ئەوه‌ چی ئەفه‌رمووی؟ من چیم، چ که‌سم چ پشت و عه‌شه‌ره‌تیکم هه‌یه‌؟ وتی: رۆله‌ تۆ قه‌لمت به‌ده‌سته‌وه‌یه‌، قه‌لم له‌شیر به‌برشته‌ره‌. ئەمه‌ی وت و هه‌ستا. وتم: یا شیخ! وه‌ختی نوێز هاتوه‌، نوێز ناکه‌ی لیڤه‌؟ وتی: به‌ری‌وه‌للا. ئیتر چوینه‌ خواره‌وه‌ نوێزمان کرد و ئەو رۆیشت؛ به‌لام له‌ به‌ر زۆری خه‌لک که‌ بۆ چاوپێکه‌وتنی شیخ مه‌حموود هاتبوون، زۆر به‌ زه‌حمه‌ت ده‌رباز بوو.

- سالی ۱۹۳۴بوو له‌و بناری چه‌قز و قایکه‌نده‌ خه‌لیکی سمایل عوزه‌یری خه‌ستبوویان. دنیا ره‌مه‌زان و زستان بوو. من ئەو ره‌مه‌زانه‌ له‌ مالی ده‌رویش سمایل بووم. له‌خه‌له‌که‌ جووته‌ گه‌مالیکی ناقولایان هه‌بوو نه‌مه‌ویرا ده‌ر چم ئەگه‌ر یه‌کیکم له‌گه‌ل نه‌بوایه‌؛ تا له‌گه‌ل سه‌گه‌کانا بووین به‌ده‌سته‌بیرا و ئەوان منیان ناسی، ئیتر من له‌وی نه‌مام. به‌شه‌وه‌ له‌دیواخانه‌که‌ی ده‌رویش سمایلا دانه‌نیشتین. کورپوکال کۆ ئەبوونه‌وه‌ له‌ هه‌موو ئاشیک لیمان ئەکرد.

کورپیکی خزمیان هه‌بوو ناوی عه‌له‌ بوو. ته‌مه‌نی له‌به‌ینی بیست و پینج تا بیست و هه‌شت سال ئەبوو. بالا به‌رزی باریکه‌له‌ی موو زه‌رد. که‌وا و سه‌له‌ته‌ی له‌به‌را بوو، جامه‌دانه‌یه‌کی لool دابوو به‌ده‌ور سه‌ریه‌وه‌، پشتینیکی باریکی به‌ستبوو. کیسه‌ تووتینیکی چیتی درێژی

کردبوو به لای پشتینه که یا. قسه ی شهوانی کۆر به شی زۆری هەر هی ئەو بوو. باسی دزی خۆی ئەکرد. ژنانیش لەو دیوی دیواخانه که وه دانیشتیوون. وتی:

شهویک ئەوا بارانەو رەشە شهوه. چووم بۆ دزی بۆ دەوری بازیان. چوومه ئاواپی درگه زینه و سه گه ل لیم کۆ بوونه وه و کردیان به چه پو لوور. هه ندی نانم له گه ل خۆم برد بوو بۆیان، جار جار که رته نانیتکم بۆ فری ئەدان. ئەپلکان به نانه که وه من هه ندیک پیتش ئەکه وتم، هه تا خۆم کوتایه پال دیواریک. سه گه ل دیسان لیم کۆ بوونه وه. دنیا پاش نیوه شهوه هینام به چوار چه نگو له دهستم کرد به رۆشتن بۆ دیواری ئەو دیوی خانه که. قاچیکم کرد به کلک بۆ خۆم.

که گه یشته ئیره دهستی برد کیسه تووتنه که ی له لاقه دی کرده وه په ریه کی به رماخه وه و تووتنی کرد به سه را و ئەیمالی به سه ر په نجه گه وه ریا بۆ ئەوه توند بیی. جگه ره ی پر کرد. کوانه که ناگری تیدا بوو نای به ناگره که وه. جگه ره داگیرسا و نای به لئویه وه، دهستیکی برد تۆزی کلا و جامه دانه که ی لار کرده وه بزه یه کی کرد و تیهه لچووه وه.

که چوومه پال دیواره که بولسکم له گه ل خۆم بردبوو دهستم کرد به که ندنه وه ی دیواره که له سه ر خۆم. (ژنان لهو دیوه و پیاوان له م دیوه کش و مات هه موو له شیان بوو به گو ی بۆ قسه کانی عه له) ورده ورده کونم کرده دیواره که چوومه ژوره وه. دوو به رانی دابه ستی لئ بوو دامنه پیتش خۆم و هاتمه ده ره وه. (بزه یه کی تری بۆ کرد) سه گه ل شویتم که وتنه وه، نانم بۆ هه لگر تبوون جار نا جار که رته نانیتکم بۆ فری ئەدان تا له ئاواپی ده رچووم. پیره به رانگه لم هینایه وه بۆ ماله وه. نه ختی له خوریه که یانم هه لپاچی، شاخه کانیانم به مۆره سان تۆزی ته نک کرده وه، له پاش چه ند رۆژی کاو رایه ک هه بوو له سوله یمانی عه لی برزوویان پی ئەوت بیستبووی من دابهستم لایه، ناردی پیم فرۆشتن وه په نجا روپییه. حساوی روپییه هه ر ماوو. ئەمه دزی لهو سه رده مه دا به ئازایه تی و پیاوه تی ئەزانرا؛ ئیسته دزی بوو به عییه. دیاره هه ر رۆژی شتیکی له باو دایه.

- غه فووری حاجی سع ی نانه وا له سوله یمانی ناردی بۆ رشته که له م ولاتی کورده وارپییه گه لی پیاوی به نان و خوان و به خشنده هه بووه وتی:

باو کم بۆی گیتامه وه ئەویش له دم باوکی خۆیه وه گیترایه ته وه وتی: به و به ری ماله که ی خۆمانه وه ئەو دالانه ئەبینی. ئەوه مالی برایم پاشایه که به برایمی خویله به ناو بانگه. ئەم برایم پاشایه ناوی به دلنه رمی ده رکردبوو. زۆر ئاقل و له سه رخۆ بوو. ئازاری به کهس

نه‌نگه‌یاند، هر هه‌زاره‌لی قه‌وماویک بچوایه‌ته‌ماله‌که‌ی دلی نه‌شکاند و به‌دلی خوی رازی نه‌کرد.

روژی برایم پاشا له‌مال هاته‌ده‌روه به‌ره‌و ژوور بو‌وه‌ه. چند خزمه‌تکار و دست و پیوه‌ندیکی له‌گه‌لا بوو. تووشی دوو کویر بوو ئەوان چاویان نه‌بوو؛ له‌بهر خویانه‌وه‌ قسه‌یان نه‌کرد. یه‌کیکیان وتی: ئەم کافره‌ی کاکه‌بیه‌ تو بلتی شتی‌کمان بداتی؟ نه‌وتیریشیان وتی: مه‌لعونه‌ی کافره‌ ئەلین: دلی باشه؛ باوه‌ر ناکم به‌ده‌ستی خالی بگه‌رینه‌وه.

برایم پاشا گویی له‌م قسانه‌ بوو، تیگه‌یشت که‌به‌و ئەلین. بیده‌نگ به‌ده‌ست و پیوه‌نده‌کانی وت بگه‌رینه‌وه. له‌پیش کویره‌کانا گه‌یشتنه‌وه‌ مال‌ه‌وه. به‌خزمه‌تچیه‌که‌ی وت له‌بهر ده‌رگا‌که‌ راوه‌سته‌ که‌کویره‌کان هاتن بیان‌هینه‌ ژووره‌وه. که‌کویره‌کان هاتن ده‌ستی‌گرتن و بردنیه‌دیواخان بۆ لای برایم پاشا. برایم پاشا به‌خیراتتیکی گهرم و گوری کردن و وتی نه‌مریکتان هه‌یه؟

وتیان پاشام! خوا راه‌ستاوت کات! کویرین هاتوین خه‌رجیه‌کمان بده‌یتی، دوعای خیرت بۆ ئەکه‌ین خوا موه‌فقت بکات. پاشا وتی: ئەوه له‌ریگادا چیتان ئەوت بۆم بگه‌رینه‌وه بی‌به‌شتان ناکم. وتیان پاشا چیمان ئەوت. هر دوعای خیرمان بۆ نه‌کردی. پاشا وتی: من ئەمانه‌ نازانم قسه‌یه‌کتان کردووه‌ ئەبی بۆم بگه‌رینه‌وه؛ به‌راستی بۆم بگه‌رینه‌وه. هیچ درۆ و ده‌له‌سه‌ی تیدا مه‌کن. ئەوانیش ناچار بوون وتیان پاشا بۆت نه‌گه‌رینه‌وه، به‌لام با دیواخانه‌که‌ت چۆل بین. وتی: من ئەمه‌وی تا دیواخان چۆل نه‌بووه‌ بۆم بگه‌رینه‌وه. با ئەم مجلسه‌ش گوینان لی بی. حافزه‌کان سه‌یریان کرد عیلاج نییه‌ وتیان یه‌کیکمان وتمان: ئەم کافره‌ی کاکه‌بیه‌ تو بلتی شتی‌کمان بداتی؟ نه‌ویکه‌شمان وتی: مه‌لعونه‌ کافره‌ ئەلین دلی باشه، باوه‌ر ناکم به‌ده‌ستی خالی بگه‌رینه‌وه.

پاشا وتی: من هر ئەمهم ئەوی. ئیسته‌ ئیوه‌چیتان ئەوی؟ وتیان پاشا که‌ نیش وای لیهات یه‌کنی باری چه‌لتوو‌کمان بده‌ری. پاشا بانگی کرد یه‌کنی سنی بار چه‌لتوو‌ک و سنی هۆقه‌رونیان دانئ و وتی بۆشیان به‌رنه‌ماله‌وه. هر یه‌که‌ ده‌ مه‌جیدیشی دانئ.

- سلیمانی همه‌جانی روغزایی له‌بنه‌ماله‌ی به‌گزاده‌ی جاف نه‌بوو، به‌لکو له‌ کوپخاکانی جاف بوو. به‌لام ده‌مار و پیاه‌تیه‌که‌ی شانی دابوو له‌ شانی هه‌موو به‌گزاده‌یه‌کی نه‌و سه‌رده‌مه.

ئەوێ من بېنېم لە ۱۹۲۸دا لە کۆیستانی بناری بانە دەواریکی دوانزە هەستوونی هەلدا بوو. رەوهماین و مالاتی بەدەرەووە بوو. دوو کۆری جوانکەلە ی هەبوو تازەبێ ئەگە یشتن، هێشتا خەتیان نەدابوو. یەکیکیان حەمەسیدیکی ناو بوو. هەر یەکە سێ تیریکی ئێرانیان بەدەستەووەبوو؛ هەر یەکە ماینیکی بە رەختیان هەبوو سواری ئەبوون.

ئەو رۆژە خەبەریان هێنا کە مەتحتەتی برای خێزانەکە ی لەگەرمیان کۆژراوێ. بوو بەقیامەت و شین و شەپۆر؛ هەرچی هۆبە ی جاف هەبوو لەو ولاتە کۆ بوونەوێ.

سلیمان خان چەند گوندیکی وەکوو قارەوا، دەرەشێخان و ماسێری لەو ولاتە کۆریوو هاتوو چووی گەرمیانی کەمتر ئەکردهوێ. بە زستانان ئەچووێ خانووی گوندو بە هاونیان ئەچووێ دەرەووە. پیاویکی هەتا بلێت تەرپۆش و قسە ی دانەدانە ی ئەکرد. هیچ خۆتندەواری نەبوو، قسەرەوا بوو لەو ولاتەدا.

ئەم کارەساتە ی دواوەخۆم بیستبووم، وەحەسەن بەگی جافیش بۆی گێرامەووەتی:

رەزاشا تازە بووبوو بەشای ئێران. هەج بەگژادەو ئاغەواتی ئەو ولاتی کوردەواریبە هەبوو کۆی کردبوونەوێ بۆ ئەو قسەیان لەگەل بکاو رووی دلێان لە پاش ئەحمەدشا بکاتەخۆی. هەموو بەگژادەو ئاغەوات بە ئەو پەری ریک و پێکیهوە خۆیان ریکخستبوو و ئەو تەدارەک و جلۆبەرگە ی کە شایانی دیدەنی رەزاشا بێ لەبەریان کردووە. سلیمان خانیش یەکیکە لەوانە. بەگژادەو پیاوی گەورە ی ئەو ولاتە لە دەشتیکی پاندا رێزیان بەستووە. رەزاشا بە بەردەمیانا ئەروا و چاک و چۆنیان لەگەلا ئەکا.

رەزاشا هەندێ ئەشرەفی زیرینی بەناوی خۆیەوێ دەرشتوێ. ئەشرەفیەکان وان لەناو سینیهکی زیودا. یاوەرەکە ی بەسەر دەستیەوێهەو بە شوینیەوێ. رەزاشا ئەگاتە بەردەمی هەر ئاغەیک دەست ئەبا یەکی لەو ئەشرەفیانە هەلئەگرن و ئەیدا بەئاغەکە. لێرەدا مەبەست ئەوێهە کە لوتفی شاهانە ی بەرانبەر بەو سەرۆکانە؛ ئەوێهە کە ئەشرەفیەکە.

ئەگاتەبەردەمی سلیمان خان کە ئەویش لە سەرەکەدا راوێستاوێ. رەزاشا دەست ئەبا ئەشرەفیەک هەلئەگرن، سلیمان خانیش دەستی راگرتوێ ئەیهوێ بیخاتە ناو دەستیەوێ، ئەشرەفی دانەکوێتە سەر ئەرز و ناکەوێتە ناو دەستی سلیمان خانەوێ. رەزاشا چاوەرپێ ئەوێ ئەکا کە سلیمان خان دانەکوێتەوێ ئەشرەفیەکە هەلگرتەوێ. سلیمان خان بیزی نایەنی دانەکوێتەوێ. ئەوا نزیکی دووسەد بەگژادەش لەو ناوێدا ریزیان بەستووە. رەزاشا توژی رانەوێستی سەر ئەکا سلیمان خان ئەشرەفیەکە هەلناگرتەوێ. ئەویش ئەکوێتە تەقەوێدەست ئەبا ئەشرەفیەکی تر هەلئەگرن و ئەیخانە دەستی سلیمان خانەوێ لەسەر ئیشی

خوی ئه‌رواو ده‌ست ئه‌کاته‌وه به‌گه‌ران به‌بهرده‌می ریزه‌که‌دا. عالمه‌که‌ش هه‌موو چاویان له‌مه‌یه.

له‌پاشا له‌سلیمان خانیان پرسی بۆچ دانه‌نه‌وینه‌وه، مهرحه‌مه‌تی شاهانه هه‌ل‌گه‌ریته‌وه که ره‌زا شاییش له‌بهر ده‌متا وه‌ستا بوو؟ وتی: نه‌فسی خۆم فره‌وه‌به‌رزتر ئه‌زانم له‌وه‌که دانه‌ومه‌وه بۆ مهرحه‌مه‌تی شاهانه.

سلیمان خان پیاویکی نه‌خوینده‌وار بوو. به‌لام له‌قسه‌کردنا جووره‌گوزارشتیکی سه‌یر سه‌یری هه‌بوو. حه‌سه‌ن به‌گ وتی: سه‌عی به‌گی قه‌دریه‌گی باده‌لان گه‌یراه‌یه‌وه که ئه‌مه‌چهند دانه‌یه‌که له‌قسه‌کانی سلیمان خان:

له‌بۆته‌ی ئه‌یجمالدا سه‌ده‌ده‌لباب کریاگه.

ئا کوره‌کاورا وه‌عه‌زمه‌وه.

قول رووت له‌سه‌ردا، زره‌له‌زیردا.

ده‌ک خوا بوئ وه‌خوای ئه‌مانه.

رشته‌ی ئه‌یختیار مه‌ده‌وه‌ده‌س که‌سه‌وه.

هه‌یمه‌فه‌ریکه‌قوێخای شلیر نین.

یا مه‌رقه‌ده‌که‌ی کاکه‌حه‌مه‌د.

ئاها برا که‌س له‌فه‌ره‌زیکدا سدق و سیاقه‌تی بوئ.

لاله‌برۆ، غارده‌ده‌قه‌یدی مال مه‌وه، کاورا بیده‌وه‌هر خه‌لاس وی.

چه‌رخ فه‌له‌ک بنالینئ گه‌ره‌ک سه‌وز و سوور له‌سه‌ری ده‌ره‌جیت مانگت ئه‌که‌م.

- ئه‌وره‌حمانا‌غای ئه‌حمه‌د ئا‌غا له‌سوله‌یمانی پیاویکی خاوه‌ن ملک و دیهات بوو، له‌زۆرتر گونده‌کانیا له‌بهر ئه‌وه‌ئاوو به‌راویان زۆر بوو، مه‌رزه‌ئه‌کرا. سالیکی برنجیکی زۆر زۆری بۆ هات. پێش ئه‌وه‌برنج بێته‌به‌ره‌م هه‌مووی فرۆشت. فرۆشته‌که‌ش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌بوو به‌قسه؛ قسه‌ی دا که‌فرۆشتنی، ئه‌گه‌ینا پاره‌ی وه‌رنه‌گرتبوو.

برنج لووتی به‌رز کرده‌وه‌وه‌سه‌ر که‌وت. رۆژ به‌رۆژ هه‌ر گراتر ئه‌بوو. ئه‌و ساله‌جگه‌له‌برنجه‌که‌ی ئه‌وه‌هه‌ج مه‌رزوه‌برنجیک له‌ولاتی سوله‌یمانی هه‌بوو هه‌مووی نه‌هاتی رووی تیکرد. عه‌لاف و برنجک هه‌موو روویان کرده‌ئه‌وره‌حمانا‌غا بۆ کرین. ئه‌ویش هه‌ر ئه‌یوت برنجم فرۆشتوه؛ برنج سی قات و چوار قات سه‌رکه‌وت.

ئەمجا لە ولاتی كەركووك و موسلەووە ئەهاتن بۆ لای. ئەویش ھەر ئەیوت بڕنجم فرۆشتوو. تەجارەكان لایان وا بوو كە ئەورە حماناغا بۆیە بڕنجمەكەیان ناداتی بەتەمای زیاترە. ئەچوون تەككاریان ئەهینا كە بڕنجمەكەیان پێ بفرۆشی. ئەوانیش ئەیانوت بەكەیت فرۆشتوو تا بچین لەوی بکەین. ئەویش نەیشەوت. بڕنجیش رۆژبەرۆژ لەسەر كەوتە، ئەیانوت ئاغا فرۆشتوو تە فرۆشتوو، ئیستە بڕنج تا شەش قات سەر كەوتو، وە هێشتا نەشتاوە بە كەپارەكە، پارەشەت ھەر وەر نەگرتوو، ئەمە شەش قات پارە ی بڕنج شتێك بەدە بە كەپارە كەپارە زۆر مەمنوونیشت ئەبێ. خۆ ئەو هێشتا پوولێكی نەداوە بە تۆ. وە بڕنجیش هێشتا نەهاتۆتە بەرھەم تا تۆ بلیت شتێكی تێدا بە.

بڕنجكەری ھەموو لایەك بەتەواوی ئەورە حماناغایان وەرەز كردو ھەشیا ن پێ تال كرد. لەئاخرا وتی: ئەو ئێوە ئەلێن چی؟ مە بڕنجم فرۆشتوو، خۆ شەرەفم نەفرۆشتوو. ھەمووم داوە بە مەلا ھەسەنی عەلاف بچن لەوی بکەن.

- حاجی مەلا سەلحێكی ھەولێری ھەبوو پیاویكی دەولەمەند و بەدەسەلات بوو. رۆژێك لە كۆلانیكا روپپەكە لێ ون ئەبێ زۆر بۆی ئەگەر ئێ نایدۆزیتەو. ھەوت ھەشت منال كۆ ئەكاتەو پێیان ئەلێ بگەرین بۆ ئەو روپپەكە، ھەر كەس دێووە دوو روپپەكە ئەدەمێ. منالان ئەگەرین یەكێكیان ئەبیینتەو، ئەیداتەو بە حاجی مەلا سەلح. ئەویش لێی وەر ئەگەر و ئەبختە باخەلی، دەست ئەبا دوو روپپە ئەدا بە منالەكەو لێك جیا ئەبنەو. لێیان پرسى حاجی مەلا تۆ ئەمە چی بوو كردت، دوو روپپەكە دا بە روپپەكە؟ وتی:

مە مەبەستم روپپەكە نەبوو، بەلام تا مە ماوم ھەر جار بگەیشتمایە ئەو شوپنە بە دلما ئەھات كە مە روپپەكەم لەو شوپنەدا ون كردوو؛ چاویكەم بۆ ئەگیرا. ئیستە خۆم لەو رزگار كرد.

- لەسەردەمی خۆیا رابواردنی مانگی رەمەزان لە سولەیمانی جۆرە رابواردنێك بوو. رادیو و ئەم لاو ئەولا ھێچ نەبوو. یەكێك لەو رابواردنە ئەو بوو لەسالانی ۱۹۳۰ بەدواوە تا رادیو داھات.

مەلا مستەفای حاجی مەلا رەسوول لە مزگەوتەكە ی خۆیا (مزگەوتی باشچاوەش) لەپاش ئەو كە ھەر كەسە لە مالی خۆیا بەربانگی ئەكردو، ئەھات بۆ مزگەوت. نوێزی تەراویح بە جەماعەت ئەكرا، لە حوجرەكەدا سەماوەر تێ ئەخرا و خەلك ئەچوونە ئەوی

دائەنیشتن. له دەرەووی گەرەکیش هەر ئەهاتن. مەلا مستەفا دەستی ئەکرد بەخویندەووی «فتوحاتی شام» رستەرستە عەرەبیەکی ئەخویندەووی هەر خیرا ئەیکرد بەکوردی؛ تامو لەزەتینکی تری ئەدایە.

هەر کەسیک شەویک بەهاتایە ئیتر دلی ئەهات بەجی بیلنی. کە ئەگەیشته شوینی شەرو سەرکەوتنی ئەسحابیەک دەنگی «هەمی باوکم هەمی مالم» لەخەلکەووی بەرز ئەبوو. هەر لەبەینی ماوویە کدا ئەووستا پشوویەکی ئەدا و ئەیوت: عەولخالق چا تیکە. شەکر و چاش خەلکەکە ئەیانەینا. ئەگەر هەر شەوی ئەبوایە مەلامستەفا خۆی ئەینارد ئەیانەینا. برابم خان ئەو سەردەمە هەرەتی بوو، کە ئەهات دائەنیشتن، ئەیوت ئا بچن دەکەللەشەکر و هۆقەییە چا بێنن. بەم جۆرە رایانەبوارد هەتا پارشیو. کە سەلای پارشیو ئەکرا هەرکەسە ئەچوو. بوو مالی خۆی.

مەلا توفیقی عەتار ماله‌کەیان لە تەنیشتی مزگوتەکەووی بوو. ئەویش لەماله‌کەیی خۆیا ئەم کۆرەیی پینکەووی ئەنا. ژووڕەکان هەموو پیر ئەبوون، چایەکی بوو دائەنا، بەین بەینیش چا ئەگێرا بەعالمەکەدا. مەسەرفی شەکر و چا و جگەرە هەمووی لەسەر خۆی بوو. ئەویش هەر فتوحاتی واقدی ئەخویندەووی. جارجاریش غەزای بەدر و حونەینی ئەخویندەووی. ئەو تا پارشیو دانەئەنشیت؛ بەحسابی ئیمڕۆ ئەبوو بەسەعات دەو یانزە دوایی پێ ئەهینا و خەلکەکە هەلئەستان. ئەوی هەووسی بوایە و خەوی ئەهاتایە کە لەوئ هەلئەستا ئەچوو کۆرەکی مەلا مستەفاو؛ چونکە ئەو گەرم بوو تا پارشیو.

- شیخ محەمەد ئەمینی میرانی بۆی گێرامەووی وتی:

«ناوێ کار»^{۱۴} یک لەسنەبوو حەمالی ناو بوو. ئەو حەمالییە هەموو جار «گا» بەکی خستۆتە ناو ناوێکەیی بە پەیزەییسی چل پلەکانەدا سەری خستۆتە بۆ ئەوومی دووهم سەربان. ئەم ئیشی کە ئەکرد لەدوای تەواو بوون و لێ بوونەووی بوو لە سواغی سەر بانەکە. ئەو جۆرەخانوانە هی ئەعیان و پیاوێگەرەکانی سنە بوو.

۱۴- ناوێ فریکی درێکارەو قوولە لە تەختەدروستکارووی. بێکەیی تەخت و تەسکترە، هەتا دیت بەلای لیواری سەرەووی فراوانتر ئەبێتەووی. لباد و لۆکە کۆتراووی دراوای بە بێکەییەووی. بێکەیی وەنەبێ قوول بێ وەکوو دۆلکە بەلکوو دریز و بانە (واتە: مستطیل). ئەو کەسەش کە ئەم ناوێ هەلئەگرێ بێ ئەلین: ناوێ کار.

که لینی ئەبوونەوه گای ئەبردەسەر بان ئەوانیش خەلاتیان ئەکرد. ئەمجا هەر بەشوینەکە‌ی خۆیا گایەکە‌ی ئەخستەناو ناوەکە‌ی و ئەبەیتناوە خوارەوه. ئەو ئاخەر رۆژە که ئەم نیشە ئەبوو هەموو عالمی سنە ئەچوون بۆ سەیری ئەو دیمەنە.

جاریک یەکنی لەشازادەکانی ئێران ئەچیتە سنە؛ دوور نییە فەرامیرزا بووبیت. ئەم باسە‌ی بۆ ئەگێرەنەوه که پیاویک لێرەدا هەیه گای ئەباتە سەربان. ئەنێری بەشوینیا ئەبەیتن پیتی ئەلی: تۆ شتی وا ئەکە‌ی؟ ئەلی: بەلی. ئەلی: بیینم. ئەویش ناوەکە‌ی دینی لە گەل گاکە‌یا ئەیخاتە ناویەوهو سەری ئەخا بۆ سەربانی دەرمان. شازادە ئەمە‌ی بەلاوه سەیر ئەبێ، خەلاتیکی باشی ئەکاو پیتی ئەلی: پیم بلێ تۆ چۆن ئەمە ئەکە‌ی؟

ئەلی: شاھم ئەم گایەکه تۆ بەم گەورە‌ییە ئەبیینی، گۆیرەکه‌یەکی بچووک بوو. ئەو رۆژە که لە دایک بوو خستە ناو ئەم ناوە‌یه بردمە سەربان و هیتامە‌خوارەوه. لەو رۆژەوه هەتا ئێستە بوو بەم گایە هەموو رۆژیک رۆژ بوارم نەکردووە بردوومەتە سەربان و هیتامە‌تەوه خوارەوه. یەکەم رۆژ که ئەمە‌گۆیرەکه بوو چۆن بوو هەستم بەقورسایێ نەکردوووە ئێستەش هەر وامە.

شازادە ئافەرینیکی تەواوی ئەکا و ئەلی: چاک کردن لە زۆر کردنە.

- حسابی بکە لە ۱۹۴۰ هەتا ۱۹۵۰، که سالی کۆچی حاجی توفیقی پیرەمێرد بوو، هەموو سالی من لە ۲۲ی ئاغستۆسەوه لە بەغدا دەرئەچووم روو کوردەواری بۆ ئاخری ئەیلوول ئەگەرەوه.

لەو گەشتە‌ما شوینی هەرەزۆرم سوله‌یمانی بوو. که ئەچوومەوه سوله‌یمانی ئەوه لە لای پیرەمێرد بووم. قسە لێرەدا که رابواردنی ئەو وەختە‌ی سوله‌یمانی چۆن بوو.

پیرەمێرد ماله‌کە‌ی لە تەنیشت مە‌کینه‌ی کارە‌با کۆنە‌کە‌وه بوو، بە‌لای مزگە‌وتی هەمزە‌گاوه. چاپخانه‌کە‌ش هەر لەو ماله‌دا بوو. لای ژووری بە‌ره‌یوان کە‌له‌گی بوو لای خواری مە‌وبەق و ژووری تر بوو. خەلیل قوبولی و بامیه‌کە‌ی بۆ دروست ئە‌کردین. لای راست ژووری چاپخانه‌کە‌ بوو. عەلی و ئەحمەد خەریکی چاپخانه‌کە‌ بوون. لای چەپ باغچە‌بوو. حەوزە‌کە‌ش لە‌ناوە‌راستی حەوشە‌کە‌دا بوو.

بە‌شە‌وان ئە‌ربابی زە‌وق و ئە‌دەب کۆ ئە‌بوونە‌وه، واتنی ئە‌گە‌یشتم زیاتری لە‌بەر من بوو. پیرەمێرد شووتی ئە‌خستە‌ناو حەوزە‌کە‌و بە‌چوار دە‌وری حەوزە‌کە‌دا میوه‌ی تری و هە‌نجیرو

هه‌لۆژهی دانه‌نا. گلۆپی کاره‌باش به‌سه‌ریه‌وه دیمه‌نیکی تری هه‌بوو. ده‌نگی مه‌کینه‌ی کاره‌باکەش له ده‌نگی چه‌قنه‌ی ئاش ئه‌چوو.

ئه‌ریاب کۆ ئه‌بوونه‌وه: جه‌میل ئه‌فهن‌دی، جه‌لال ئه‌فهن‌دی، سه‌ی فه‌تحو‌للا، حاجی مسته‌فا، ره‌مزی ئه‌فهن‌دی، مه‌لا ماره‌ف، ئه‌مانه‌ بێجگه‌ له جه‌لال ئه‌فهن‌دی خه‌ریکی یاری ئه‌بوون. ئه‌و په‌ری یاریه‌که‌ش تا دینار و نیویک بوو. ئه‌وانه‌ کۆریک بوون.

له‌م لاوه‌ له‌بهر به‌ر هه‌یوانه‌که‌ کۆری ئه‌ده‌ب و شعر بوو. جه‌لال ئه‌فهن‌دی زۆر جار مه‌لا مه‌حموودی بێخۆد، مه‌لا مسته‌فای سه‌فه‌وت، نه‌جمه‌دین مه‌لا، هه‌ندئ جار شیخ مه‌مه‌دی خال به‌خۆی و براکانی و ده‌سته‌ی خۆیه‌وه ئه‌هاتن. فایق هۆشیار که‌ئو سه‌رده‌مه‌ له‌ حقوق بوو به‌ هاوینان ئه‌هاته‌وه. منیش له‌ناو ئه‌م ده‌سته‌یه‌دا بووم. نووری عه‌لی ئه‌جزاچیش هه‌ر ئه‌هات؛ ئه‌و زیاتر له‌ قسه‌کانی ره‌زابه‌گی بۆ ئه‌گێرامه‌وه.

کۆریکی تر له‌و لاوه‌ له‌ مه‌لا ئه‌حمه‌د دیلان و حمه‌می به‌کر و هه‌ندئ جاریش ره‌شۆل به‌ده‌نگه‌ مه‌لانکه‌یه‌یه‌که‌یان و به‌نه‌وای «ئای ئای» نه‌وه‌ک دانیشتوه‌وه‌کان، به‌لکوو دارو گوله‌کانیشیان ئه‌خسته‌ جووله‌. پیره‌مێردیش خۆی به‌سه‌ر ئه‌م کۆرانه‌دا ئه‌سوورایه‌وه؛ له‌گه‌ل هه‌موویانا هاوبه‌شی ئه‌کرد ته‌نیا له‌گه‌ل گوینده‌کانا نه‌بن، چونکه‌ ده‌نگی خۆش نه‌بوو. ره‌مزی ئه‌فهن‌دیش گه‌لئ جار یاریه‌که‌ی به‌جئ ئه‌هیشته‌ و له‌گه‌ل ئه‌ریابه‌کانیا تیکه‌لاوی کۆر ئه‌بوون و چه‌ند به‌ده‌می خۆش بوو که‌ ئه‌یوت: «خاله‌ ناوی ناوم سلطان الشعرا». مه‌به‌ستی به‌ خاله‌ پیره‌مێرد بوو. خه‌لیلیش به‌ین به‌ین چای ئه‌هینا و میوه‌ی دانه‌نا.

وه‌ختی وا ئه‌بوو خاله‌ ئه‌یدۆران؛ چونکه‌ یاری ئه‌نه‌زانی. دۆرانه‌که‌ش وه‌کوو وتم ئه‌و په‌ری دینار و نیویک بوو. هه‌له‌ ئه‌ستا به‌گۆچانه‌که‌ی ده‌ری ئه‌کردن ئه‌یوت: ته‌ماشای که‌ دین شووتی و میوه‌که‌شم ئه‌خۆن و پاره‌که‌شم لئ ئه‌به‌نه‌وه. بۆ سه‌به‌ی شه‌وئ ئه‌و ده‌سته‌یه‌ نه‌ئه‌هاتنه‌وه، نه‌هاتنه‌وه‌یان له‌بهر خۆعه‌زیز کردنیان بوو؛ نه‌وه‌ک له‌بهر ده‌رکردنه‌که‌. چونکه‌ ئه‌یانزانی ده‌رکردنه‌که‌ هه‌یج قه‌یمه‌تی نییه‌. ئه‌مجا بۆ روژی دوا‌یتر خاله‌ به‌ ته‌له‌فۆن و به‌خۆی ناشتی ئه‌کردنه‌وه‌و ئه‌یه‌تانه‌وه. منیش ئه‌موت خاله‌ بۆچ بانگیان ئه‌که‌یته‌وه؟ ئه‌یوت با جه‌میل فیری مالان نه‌ییت.

به‌مجۆرانه‌ ئه‌م کۆرانه‌ رایانه‌ته‌بوارد. تا شه‌و دره‌نگ ئه‌بوو ئه‌مجا بلاوه‌یان لئ ئه‌کرد. ئه‌ماینه‌وه‌ من و ئه‌و. دانه‌نیشت داستانی کۆن و قسه‌ی رابوردووی بۆ ئه‌گێرامه‌وه‌ تا من خه‌وم ئه‌هات. یاش ئه‌وه‌ ئه‌چوو ده‌ستتۆزیکێ ئه‌شۆرد. هه‌ندئ قورئانی ئه‌خویند. دوو رکات

نويژى ئەكرد دواى ئەو ە خەرىكى نووسىنى سەر مەقالەو نووسىنى پەندى پىشېنيان بەشەر بۆ رۆژنامەكەى ژين [ئەبوو].

ئەمەنمۇنەيەك بوو لەرابوردنى ئەو ساي سولەيمانى.

- ئەوا ئىنگلىز ئىحتىلالى عىراقى كردو. مېجەرسۆن لەسولەيمانى تۆز ئەكا. زەبرو زەنگىكى وا ئەنويتى ەەر نەيىتەو. فەرمانى دەركردو ە بە ەەر شوپىنكا ئەو برۋا ئەبىن خەلكەكە ەموو راوەستن و نەپۆن تا ئەو ئەپرا. ئەگەر بەناو بازارا تىپەپى ئەبىن دوكاندارەكان بەرزەبىن ەموو راوەستن.

مەلا عەلى مەلكەندى ەموو رۆژى لە مالمو ەهات. دوكانەكەى لەخوار مزگەوتەكەى ناو بازارپەو بوو، ئەچوو لەوئ داتەنىشت مۆرى ەلئەكەند.

رۆژىك مېجەرسۆن ئەيەوئ بچى بۆ ناو بازار، لەسەرا دەرنەچىت و راست سەرەو خوار ئەيىتەو ە ناوەرەستى بازارپەكە. بەبەر ەەر دوكانىكا ئەپرا خاوەن دوكان بەرزەبىن راست ئەيىتەو. بەو جۆرە ئەپرا تا ئەگاتەبەر دوكانەكەى مەلاعەلى. سەپر ئەكا مەلا عەلى قورئانىك لەو لايەو ە مۆرىكىش بەدەستىەو ە ەلئەكەنى؛ نە ەستاو ەنەسەرىشى لەسەر مۆرەكە بەرز ئەكاتەو.

مېجەرسۆن لەمەزۆر توورپە ئەبى، گوى ناداتى ئەپرا سەرەو خوار. لەو لاو ەگەپىتەو، تەماشائەكا مەلاعەلى ەەر لەبەرى ەلئاسى. ئەچى لەبەر دوكانەكەيا رانەوەستى ئەوئىش سەر بەرز ناكاتەو. بە توورپەيەكەو ەلئى: مەلاعەلى ئەو ەبۇچ ەلئاستى؟ مەلاعەلى سەر لەسەر مۆرەكە بەرز ئەكاتەو تەماشائەكا ئەمە مېجەرسۆنە. ئەلئى: بۇچ ەستىم؟ ئەلئى: نامناسى؟ ئەلئى: بۇچ ناتناسم مېجەرسۆنىت. ئەلئى: فەرمانەكەى منت نەيىستو؟ ئەلئى: بەلئى بىستومە. ئەلئى: كەواتەبۇچ ەلئاستى؟ ئەلئى: ئەم قورئانەى ئىمە ئەفەرموى: «لا يتخر المومنون الكافرين اولياء من دون المومنين».

مېجەرسۆن زۆل و شەيتان ئەبى ئەلئى: مەلا عەلى تۆ ئەو ئايەتە بۆ من ئەخوئىتەو ەئى سەپرى ئەو ئايەتە بۆ ناكەى كە ئەلئى: «قل اللهم مالك الملك توتى الملك من تشاء و تنزع الملك ممن تشاء و تعز من تشاء و تزل من تشاء».

مەلا عەلى وا ەەر دانىشتو ەو ەلئاستى ئەلئى: بەلئى ئاگام لەو ەش ەدە، بەلام تۆ و غەپرى تۆيش ئەبى ئاگاتان لەو ئايەتەش ەبى كە ئەفەرموى:

«وابتغ فيما اتاك الله الدار الاخره و لا تنس نسيبك من الدنيا و احسن كما احسن الله اليك و لا تبغ الفساد في الارث ان الله لا يحب المفسدين».

میجهرسون هەر چاوه‌ریی ئەوێه که مەلاعەلی لەبەری هەستی. حاجیاغا ئەو سەردەمە مودیری پۆلیس ئەبی لەسولەیمان، که ئەچیتەوێه ئەنیری بەشوین حاجیاغادا ئەلی: بچۆ مەلاعەلیم بۆ بیته. مودیری پۆلیس دیت و مەلاعەلی هەلته‌گر، لەرێگادا پتی ئەلی: من کار بەدەستیتکم لەبەر دەست ئەم حاکمەدا ئەبی بێم و فەرمانەکی جێبەجێ بکەم، تۆیش خەلکی ولاتەکەمی و پیاویکی پیر و موخترەمی، تکات لێ ئەکەم نەختی بەنەرم و نیانی لەگەلیا بجوولێوێه و رهوشتی چاو پیکەوتنت لەبەرچاو بی. میجهرسون پیاویکە کۆ له هیچ ناکاتەوێه و ئیستە حاکمی ئەم ولاتەیه. بێ ئیحرامیەکت لەگەل بکا ئیمە هەموو بەمە دلبریندار ئەبین و هیچیشمان لەدەست نایە.

مەلاعەلی ئەبا و لەلای مستەفا بەهجت دایه‌نی- که ئەو سەردەمە ئەو سکریتیری نووسینی میجهرسون بوو- خۆی ئەچیتە ژوورەوێه ئەلی: جەنابی میجهرسون مەلاعەلی حازرە. ئەلی: با بیته ژوورەوێه. ئەو دەرئەچێ و مەلاعەلی ئەچیتە ژوورەوێه. مودیری پۆلیس و سکریتیر و کار بەدەستانی تر لەپەنجەرەوێه بێ، لە هەر کویکەوێه بێ سەیر ئەکەن بزانی چێ روو ئەدا.

که مەلاعەلی ئەچیتە ژوورەوێه میجهرسون لە شوینەکی خۆی هەلته‌ستی و دی بە پیریەوێه دایه‌نی و خۆی لەلای خواروویەوێه دانه‌یشی. ئەنیری چاو قاوێه شتەدیتن و ئەکەوێته قسەکردن لەگەلیا، وەکوو ئەو کارەساتەیی بازار هەر رووی نەدابی. لەپاش قسەو ماریفەتیکی زۆر ئەلی:

مەلاعەلی تۆ پیاویکی لە باری گوزەرانه‌وێه زۆر تەواو نیت. ئیمەش ئەمانەوێ پیاویکی زانی وەکوو تۆ ئەم ولاتە کەلکی لێ وەرگری. ئیستە ئەوا من داتەئیم بەمامۆستای مەکتەب مانگی بە ۲۵۰ روپیە. تۆیش بۆ خۆت نەختی ئەبووژیتەوێه و باری ژیان و گوزەرانت چاک ئەبین.

مەلاعەلی ئەلی: جەنابی میجهر سوپاستان ئەکەم من گوزەرانی هەیه. میجهرسون ئەلی: رەنگ بێ بەکەمی بزانی سێ سەد روپیە بێ. مەلاعەلی ئەلی: جەنابی میجهرسون خوا ئەفەرمووی: «فابتغوا عند الرزق و اعبدوه و اشکروکه» دیسان ئەفەرمووی: «ان الله هو الرزاق ذو القوه‌المتین».

جەنابی مێجەرسۆن من لەمزگەوتەکەى مەلکەندى نوێژ ئەکەم، ھەموو روژی دیمە دوکانەکەم مۆر ھەلئەکەنم، ئەوا خوا بەو رزقى داوم و پێو بەرپیو ئەچم؛ لەو زیاترم ناوی. وە «من یتوکل علی اللہ فھو حسبہ».

مێجەرسۆن گەلیکی لەگەلا خەریک ئەبێ بێ کەلک ئەبێ. لەپاشا ئەلێ: مەلاعەلی ئەوە من تاقیم کردیتەووە بەو دینەى کە من ھەمەو تۆ ھەتە قەبوولت بکردایە ئەموت: ئەوی خراب و ناشایستە بە لە گەلیان بکردیتایە تا ئەیانبردیووە دوکانەکەى خۆت. بۆم دەرکەوت لەم ولاتەدا ھەر مەلاعەلی مەلکەندى ھەبە. وە لە ئیستە بەدواوہ تۆ ھەر ئیش و کاریکت ئەبێ بە ھەر داپەرەیک بەبێ گیروگرفتى ھەموو ئیشیکت بۆ پرویتن.

ئەلێ: جەنابی مێجەر هیچ ئیشیکم بە ھیچ داپەرەیک نییە؛ ئیشم بەتەنیا دوکانەکەى خۆم ھەبەو مزگەوتەکەى مەلکەندى.

باش ئەم قسانە ھەلئەستیت و مێجەرسۆن بەرئ ئەکا تا لە ژوورەکەى دەرئەچى و زۆر نەوازشیشى لەگەل ئەکا.

لەرستیدا مەلاعەلی لەو سەردەمەدا لە باری گوزەرانەووە زۆر پەریشان بوو؛ بەلام ئەو تەوہ کول و بروایە وای لێ کرد لەپاشا بوو بەدەولەمەندیکى باش و چەند حەجى کرد و لەئەو پەرى خۆشگوزەرانى ئەو سەردەمەدا رایئەبوارد.

ھەندیک لەم بەسەرھاتى مەلاعەلییە خەسرەواغای حاجیاغا بۆی گێرامەوہ.

- نەسرت خانمى سەقزى سەرەتا ھاوسەرى عەبدوللابەگى مسباح بوو. ئەو نەسرت خانمە کە لە ھەموو ئەو ولاتەدا بەیەکەم نازدار و کلوالار ناویانگى دەرکردبوو. لەگەل مسباحدا رێ نەکووتن، دواى ئەو میردیک و دوو و سەرە ھاتەسەر سەیفەدین خانى سەقز. سەیفەدین خان کەوتەسەر ئەو کە بەیئى، ھەر لەو سەردەمانەدا برازایەکی عەلیاغای گەورک -کە ئەم عەلیاغایەش کۆنەمیردى نەسرت خانم بوو- ئەویش ھەر کەوتە سەر ئەو کە نەسرت خانم بەیئیت. ئەو کورپە بەراستى جوان و چاک و شوخ و شەنگ بوو؛ تازەبێ نابوو بەھارى گەنجى. ھەرەتى ھەرزەکارى بوو؛ وەکوو گوزارشتیکى کوردى ھەبە ئەلێ: خوشكى خۆى ئاشقى ئەبوو. سەیفەدین خان تۆزى چوو بووہ سالەوہ لە چاو ئەودا ھیچ نەبوو.

ریکەوت شتى سەیر دینتە پێشەوہ. لەو وەختەدا کە سەیفەدین ئەچى بۆ خوازبیینى نەسرت خانم، کورپەکەى برازای عەلیاغاش ھەر ئەچى بۆ ئەو نیازە. ئەو بەجلوبەرگ و

تهداره‌کی سه‌قزی و ئەم بە شه‌روال و مراخانی و پشتینی پەشمی دەستووری گهورکیه‌وه له مالی نەسرت خانم کۆ ئەبنه‌وه. سه‌یفه‌دین خان هەست ئەکا که ئەو کورپە تهداره‌که بۆچی هاتوو، و ئەگەر بێتەسەر جوانی و تەمەنیش ئەو کورپە له جوانی و له تەمەنیشا له‌می ئەباته‌وه. و ئەزانێ که نەسرت خانمیش ئەکه‌وێتەشوین ئەو جۆره‌شتانه. ئەلێ: ئەگەر نەکه‌ومه خۆم ئیشم له‌ده‌ست چوو.

هەردووکیان دوو بەدوو له ژووره‌که‌ی مالی نەسرت‌خانمدا دانیشتون. ژووریکێ تریش بە‌تەنیشت ئەو ژووره‌وه ئەبێ. که دەرگایان بە‌سەر یەکه‌وه ئەبێ. نەسرت خانمیش هەستی به‌وه کردوو که ئەم دووه‌ له‌دلا بە‌تەمای ئەون و گوايه به‌ جۆریکی نادیار بۆ خوازینی ئەو هاتوون. سه‌یفه‌دین خان چاوه‌ڕێ ئەوه ئەکا که نەسرت خانم رێ بکه‌وێتە ژووره‌که‌ی تەنیشت ئەمانه‌وه بۆ ئەوه‌سەری هەندێ قەسه‌ دابمە‌زرتی. نەسرت خانم بە‌ئیش ڕێ ئەکه‌وێتە ئەو ژووره‌ سه‌یفه‌دین خان چاوی لێیه‌ ئیتر بە‌سەریا ناپوا. خیرا روو ئەکاته کورپە‌که‌و ئەلێ:

بەرستی ئەم شه‌روال و مراخانی و شه‌ده‌یه‌ شتیکی نایابه‌و موباره‌کت بێ! جوانیکی وه‌کوو تۆ هەر ئەبێ شتی وا له‌بەر کا. ئەتوانم بلێم جوانی و شه‌وکه‌تی تۆبه‌وا ئەم جلو بە‌رگە‌ی جوان کردوو.

نەسرت خانم گوی ئەم قەسه‌یه‌ ئەبێ هەرچە‌نده‌ بە‌ئیش هاتبوو بۆ ئەو ژووره‌، بە‌لام ئیستیکی بۆ ئەکا و گوی رانه‌گرێ بۆ قەسه‌که‌. سه‌یفه‌دین خانیش ئەزانێ وا ئەو له‌وئ خۆی داگرتوو له‌ سەر قەسه‌ی خۆی ئەروا ئەلێ:

شه‌وکه‌تی وا و جلو به‌رگی وا ئەبێ سەر و سواریه‌کی چاکیشی هەبێ. کورپە‌ش ئەلێ: خان ئەوه‌ تۆ لوتفت هەیه‌، هەرچە‌نده‌ عەبیشه‌خۆم بلێم بە‌لام له‌سایه‌ی سەری تۆوه‌ ئەتوانم بلێم له‌ هەموو گهورکدا رەنگ بێ سواریکی تر وه‌کوو من نەبێ. له‌نیشان شکاندنیشا مه‌ل به‌ هه‌واوه‌ ئەخه‌مه‌ خواره‌وه‌. سه‌یفه‌دین خانیش ئەلێ: ئەله‌مه‌دولیل! زۆرم پینخۆش بوو که ناسراویم له‌ گە‌ل جوان چاک و سوارچاکیکی وه‌کوو تۆدا پەیدا کرد. ئەوا نەسرت خانمیش له‌و دیوه‌وه‌ هه‌روا گوی لێیه‌. سه‌یفه‌دین تی هه‌له‌ه‌چیته‌وه‌ ئەلێ: ئاغه‌واتی گهورک ده‌وله‌مه‌ندن و له‌ هیچ شتیکا ناته‌واویان نییه‌، بە‌لام ئاخ هەرچە‌نده‌ خۆ ئەوه‌ش پیاوه‌تیه‌ له‌رووی مال و مالداریه‌وه‌ به‌ره‌لایه‌کیان هەیه‌و هیچ گوی ناده‌نی. خۆ منیش هەر وامه‌، به‌لام دیسان هەر پیم ناخۆشه‌. نازانم تۆ له‌و رووه‌وه‌ چۆنیت؟ کورپە‌ش ئەلێ: ده‌سا وه‌للا من وانیم پوول به‌پوول و شاییه‌شایی حساب ئەکه‌م و نایه‌لم له‌و مال‌ده‌دا ده‌نکی گە‌نم به‌خۆرایه‌

پروا. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بۆ ئه‌کا و ئه‌لئى: خان ئه‌ی له‌م رووه‌وه جه‌نابت چۆنیت؟ ئه‌ویش ئه‌لئى:

پیم وتی منیش هەر وه‌کوو گهورک به‌ره‌لام؛ له‌و مال‌ه‌ی خۆما به‌بار قهند و چای و برنج و رۆن و کووتال ئه‌خه‌مه‌ به‌ر ده‌ستیان و ئاگام له‌ هیچ نیه‌یه‌ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده‌ نه‌بێ پیم ئه‌لئین زه‌خیره‌ نه‌ماوه، ئه‌نیرم ئه‌وه‌نده‌یتر دینن و ئه‌یخه‌نه‌ به‌رده‌ستیان. ته‌نانه‌ت بۆ ئیش و کاری ملکه‌داریش هەر هه‌مووی ئه‌ده‌مه‌ ده‌ست کابانی مال و ئه‌و به‌سه‌ر رائه‌گات. من تاقه‌تی ئه‌و حساب و ورده‌کارانه‌م نیه‌یه‌.

نه‌سه‌ره‌ت خانم گوی له‌ هه‌موو ئه‌م قسه‌نه‌ بوو وه‌ئه‌شی زانی که‌نیازی ئه‌م دووه‌ هه‌ردووکیان خوازیینی ئه‌وه‌. له‌دلا وتی: من می‌رد به‌ یه‌کیک ئه‌که‌م که‌ حسابم له‌گه‌ل نه‌کات. نه‌یه‌کیک بێت که‌ له‌سه‌ر هه‌موو شتیکی ورد و درشت له‌گه‌لما حسابم بکۆلیته‌وه‌. پیریاری خۆی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ دا که‌ می‌رد به‌سه‌یغه‌دین خان بکا، نه‌ک به‌و کوره‌. قه‌ده‌ر هێنای له‌ ئاخرا می‌ردی به‌سه‌یغه‌دین خان کرد و کوریشی لینی بوو. سه‌یغه‌دین خانیش به‌و ته‌ونه‌ که‌ نایه‌وه‌ بۆ کوره‌ که‌ بوو به‌خواه‌نی نه‌سه‌ره‌ت خانم.

- له‌سالی ۱۹۶۶به‌دواوه‌ «مدرسه‌شرافت»ی ئیرانی هه‌بوو له‌به‌غدا له‌به‌ری که‌رخ له‌ «بیت النواب» به‌سه‌ر رووباری دجله‌دا ئه‌پروانی. پاشان ئه‌و مدرسه‌یه‌ ها‌ته‌به‌ری «رسافه‌» شارع‌ ره‌شید حه‌یده‌رخانه‌. کتیبخانه‌یه‌کی چاکیان هه‌بوو من ئه‌و سه‌رده‌مانه‌له‌گه‌ل گۆفاری گه‌لاویژ خه‌ریک بووم. جگه‌له‌مه‌ش گه‌لاله‌ی می‌ژووی ئه‌ده‌بی کوردیم دانا‌بوو. له‌و می‌ژووه‌ی پیتشوو به‌دواوه‌ ها‌تووچووی کتیبخانه‌ی ئه‌و مدرسه‌یه‌م ئه‌کرد بۆ سه‌یر کردنی سه‌رچاوه‌، هه‌م بۆ می‌ژووی ئه‌ده‌بی کوردی، هه‌م جار جاریش بۆ گه‌لاویژ. به‌و بۆنه‌وه‌ ناسراویم له‌گه‌ل ده‌سته‌و دایه‌ره‌ی مامۆستاکانا په‌یدا کردبوو.

ئاقای موحه‌مه‌دعه‌لی خوانساری موغه‌تشی هه‌موو مدرسه‌کانی ئیرانی له‌عیراق گه‌لی جار له‌و مدرسه‌ی شرافه‌ته‌ یه‌که‌مان ئه‌گرت و قسه‌مان ئه‌کرد. جاریک قسه‌مان سه‌ری کیشا به‌لای کوردو زمان و ئه‌ده‌بی کورده‌وه‌، هه‌له‌یدا‌یه‌وتی:

کورد و فارس یه‌ک ره‌گه‌ز و نه‌ته‌وه‌ن. وتم به‌لئى وایه‌و هەر دووکیان له‌ ریشه‌زمانه‌کانی تارین. وتی: زیاده‌ له‌مه‌ ئه‌مانه‌ هەر دووکیان بران و له‌ئیرانا هیچ جیا‌یه‌ک له‌به‌نیانا نیه‌یه‌.

وتم: وه‌کوو جه‌نابت ئه‌لئیت له‌وئ هیچ جیا‌یه‌ک نیه‌یه‌، به‌لام ئیمه‌ی کورد ئه‌وا له‌عیرا‌قدا گۆفار و رۆژنامه‌مان هه‌یه‌و به‌زمانی خۆمان له‌قوتابخانه‌کانا ئه‌خوینین و به‌زمانی خۆمان

کتیب دانه‌نین. وتی: به‌لئی، به‌لام له ئیرانا له‌بەر ئه‌وه که بران ئه‌و جیا‌یه له به‌ینانا نییه؛ هه‌موو به‌زمانی فارسی ئه‌خوینن. وتم: باشه برا، به‌لام ئه‌م برایه‌تیه هه‌ر ئه‌بێ به‌لای فارسیدا به‌روا؟ بۆچ ئه‌بێ تو‌زیکیشی به‌لای برا به‌جوو که‌دا نه‌روا. خو بران با له‌ناوچه‌کانی کورددا تو‌زی به‌کوردی به‌خوینن و که‌مه‌کیکیش له‌ناوچه‌کانی تریا به‌تو‌زیک له‌م زمانی براییه بزانی و به‌خوینن. له هه‌موو ولاتی کورده‌واری ئیراندا ئه‌گه‌ر یه‌ک تاقه قوتابخانه هه‌بوو که به‌ زمانی کوردی به‌خوینن ئه‌و وه‌خته من هه‌موو حه‌قیکت ئه‌ده‌می. ئه‌گه‌ینا برای چی و که‌ی برایه‌تی وا ئه‌بێ؟ وا دیاره‌برایه‌تیه‌که‌ی کوردو فارس له‌ئیرانا وه‌کوو مال به‌شکردنی دوو برا که‌یه‌وتی: ئه‌وه‌چی بوو؟ وتم: ئه‌گه‌ر برا بو‌ینایه، تو‌زیک له‌زمانی ئه‌م برایه‌ی خو‌تان ئه‌زانن. بۆ ئه‌وه ئه‌و کاره‌ساته له‌ گو‌فاری گه‌لاوێژ به‌خویننه‌وه که‌ گه‌یشه‌ ئه‌م شو‌ینه ئه‌و دوایی به‌قسه هینا و ئیتر منیش له‌سه‌ری نه‌رۆیشتم.

- مه‌لا ئه‌مینی جه‌قفار هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی تا شه‌ری گه‌وره‌ی یه‌که‌میش هه‌ر ما‌بوو. که‌واو سه‌له‌نی له‌به‌را بوو. جامه‌دانه‌ی ئه‌به‌ست به‌سه‌روهه، هه‌ندێ جاریش می‌زه‌ره‌ی سپی. کتیبی جه‌فره‌که‌ی له‌ باخه‌لا بوو دا‌یشه‌نا به‌ناو شارا ئه‌گه‌را. زۆر خه‌لک ئه‌چوون بۆ لای جه‌فریان بێ ئه‌گرته‌وه.

جه‌فر زانیاریه‌که‌ که‌ ده‌نگوباسی له‌مه‌و دوا ئه‌دا به‌ده‌سته‌وه. ئه‌م زانیاریه‌ زانیاری ئه‌ستیره‌ژمێر نییه؛ عیلمی «ره‌مل» یش نییه. ره‌مل ئه‌وه‌یه که‌ کابرای «ره‌ممال» هه‌ندێ «لم» ئه‌کاته ناو ده‌وریکه‌وه، ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ئه‌چن رملی بۆ به‌گریته‌وه کابرا له‌که‌ له‌ناو ده‌وریه‌که‌دا پان ئه‌کاته‌وه‌سافی ئه‌کا. به‌ په‌نجه‌ چنده‌ خه‌تیکی پیا‌دینن و پینچه‌لیوو چینکی تیدا ئه‌کاو پاشان به‌کابرا ئه‌لن: ئیشه‌که‌ی تو‌ ئا‌وايه و ئا‌وايه. ئه‌م ره‌مل گرتنه‌وه‌یه وه‌نه‌بێ شتیکی به‌بناغه‌ بیت، به‌لکوو کابرای «ره‌مال» به‌ئاره‌زووی خو‌ی قسه‌ته‌کاو بۆ خه‌لک هه‌لخه‌له‌تاندنه. به‌م ناوه‌وه نانیکی پیه‌ئه‌خوا. به‌لام جه‌فر وانیه، بناغه‌ی هه‌یه به‌لکوو عیلمه. مه‌لا ئه‌مینی جافار که‌ کتیبه‌که‌ی ئه‌گرته‌وه به‌رده‌مۆره‌که‌ی ئه‌هینا. ئه‌م به‌رده‌مۆره‌یه شه‌ش پالووی هه‌بوو له‌وینه‌ی قالدیه‌سابو‌نیکا؛ به‌لام به‌جووک بوو. تو‌زی له‌ نو‌کی گه‌وره‌تر. له‌ هه‌ر لایه‌که‌وه حه‌رفیک نووسرا‌بوو. هه‌ر جاره که‌ هه‌لیئه‌دا ئه‌و حه‌رفه‌ی که‌ ئه‌هینایه قه‌له‌میکی به‌ده‌سته‌وه‌بوو کاغه‌زی له‌ به‌رده‌ما بوو، حه‌رفه‌که‌ی ئه‌نووسی. ئه‌مجا هه‌لیئه‌دا‌یه‌وه حه‌رفیکی تری ئه‌هینا وه‌یا هه‌ر حه‌رفی پینشووی ئه‌هینایه‌وه. ئه‌ویشی له‌پال ئه‌ویترا ئه‌نووسی تا بیست جار ئه‌م ئیشه‌ی ئه‌کرد پاشان حه‌رفه‌کانی لێک ئه‌دا تا وشه‌ی لێ دروست ئه‌بوو ئه‌م

وشانه‌ی به‌دیرپکی‌تر نه‌نووسی. دوا‌ی نه‌مه‌ئو که‌لماتانه‌که‌سی حه‌رفی یو‌نایه‌و مه‌عنا‌یه‌کی بدایه‌ نه‌گه‌ر له‌ که‌لمه‌که‌ی ته‌نیشتی حه‌رفیکی بخرایه‌ته‌سه‌ر مه‌عناکه‌ نه‌بوو به‌شتیکی‌تر. که‌لمه‌که‌ی ته‌نیشت نه‌وا حه‌رفیکی لپی‌ که‌م بو‌ه‌وه‌ له‌ که‌لمه‌که‌ی ته‌نیشتی نه‌وه‌ به‌لای چه‌په‌وه‌حهرفی بو‌ نه‌هینا‌و نه‌یخسته‌سه‌ری تا‌ نه‌بوو به‌ که‌لمه‌مه‌یه‌کی مه‌عنادار. له‌سه‌ر نه‌م جو‌ره‌ش دیرپکی‌تری دروست نه‌کرد. به‌م تا‌وتوه‌ که‌ نه‌یکرد پینج‌شه‌ش دیر دروست نه‌بوو؛ پاشان کتیبه‌که‌ی نه‌کرده‌وه‌ سه‌یری نه‌و وشه‌و دیرانه‌ی نه‌کردو سه‌یری کتیبه‌که‌ی نه‌کرد. کتیبه‌که‌ی نه‌یوت: نه‌گه‌ر فلانه‌ وشه‌ له‌ گه‌ل فلانه‌ وشه‌دا بو‌و وه‌یا چند وشه‌ی نا‌وا و نا‌وا که‌وتبو‌ونه‌ پال‌ یه‌ک، مه‌عناکه‌ی نه‌وه‌یه‌ نه‌و نیشه‌ نه‌وه‌یه‌و نا‌وا‌یه. له‌ راستیدا نه‌و نیش و مه‌رامه‌ نادیاره‌ هه‌ر شتیک‌ ببوا‌یه‌ روونی‌ نه‌کرده‌وه‌و وه‌کوو هیلکه‌ی پاک‌ کرا‌و نه‌یدا به‌ده‌سته‌وه‌. مه‌لا نه‌مینیش‌ ئیتر مه‌به‌سته‌که‌ی نه‌وت به‌کابرا. له‌نه‌نجاما نه‌و نیشه‌ وه‌کوو جعفره‌که‌ی وتبوی‌ هه‌ر وا نه‌هاته‌پیشه‌وه‌. بو‌ نه‌م جعفره‌ نه‌توانری‌ بوتری‌ مه‌لانمه‌مین‌ یه‌که‌مین‌ که‌س بو‌و له‌سه‌رده‌می‌ خویا‌ و له‌چه‌رخ‌ی خویا‌.

- جاران‌ له‌و کورده‌واریه‌ - نه‌وه‌ک‌ جاران‌ به‌لکوو‌ نیسته‌ش - یه‌کپیک‌ که‌ ژنی‌ نه‌هینا‌ نه‌نه‌بوو به‌زاوا‌ نه‌یانوت‌ نه‌مه‌ «به‌ستراوه‌». کابرا‌ نه‌که‌وته‌ گه‌ران‌ بو‌ لای‌ شیخ‌ و مه‌لا‌ بو‌ نوشته‌کردن‌ و چاری‌ نه‌م‌ ده‌رده‌ی‌ که‌ به‌لکوو‌ بکریته‌وه‌.

«عاسه‌بیجه‌رپنه‌» هه‌بوو له‌سوله‌یمانی‌ که‌ نیشی‌ هه‌ر نه‌وه‌بوو به‌ستراوی‌ نه‌کرده‌وه‌. کابرای‌ به‌ستراو‌ که‌ له‌ هیج‌ لایه‌ک‌ هیچی‌ بو‌ نه‌ئه‌کرا‌ به‌نا‌ویانگه‌ی‌ عاسه‌بیجه‌رپنه‌ نه‌هات‌ بو‌ سوله‌یمانی‌ و نه‌چوو‌ بو‌ لای‌ نه‌یوت: میمکه‌عاسه‌! بیکه‌ وه‌خاتری‌ خوا‌ چاریکمان‌ بکه‌. میمکه‌عاسه‌ش‌ خۆ‌ ته‌نگ‌ نه‌کرده‌وه‌ نه‌یوت: برۆن‌ با‌وکم‌ بو‌ وازم‌ لی‌ نایه‌ن. به‌ هۆی‌ جه‌زره‌به‌ی‌ جنۆکه‌و شه‌یتانی‌ ئیوه‌وه‌ نه‌وه‌ته‌ هه‌ر ئیسقانه‌که‌م‌ ماوه‌. کابرا‌ که‌ گوی‌ له‌مه‌ نه‌بوو‌ نه‌وه‌نده‌یتر‌ شیرگیرتر‌ نه‌بوو‌ ده‌ستی‌ نه‌پینچان‌ به‌دا‌ویتیا‌ نه‌یوت: بیکه‌ به‌خاتری‌ نه‌و خوا‌یه‌ که‌ نه‌و به‌هه‌ریه‌ داوه‌ وه‌تۆ‌ نه‌گه‌ر‌ چارمان‌ نه‌که‌ی. عاسه‌ش‌ نه‌یوت: بلیم‌ چی‌ باشه‌ با‌ نه‌م‌ چاره‌ش‌ بو‌ ئیوه‌ بین‌.

عاسه‌ دوو‌ ژووری‌ له‌ خانوه‌که‌یا‌ هه‌بوو، کابراش‌ که‌ نه‌هات‌ به‌ خۆی‌ و ژنه‌که‌یه‌وه‌ نه‌هات‌. نه‌مجا‌ میمکه‌عاسه‌ له‌ یه‌کپیک‌ له‌ ژووره‌کانی‌ جامنی‌ ئاوی‌ روونی‌ نه‌هینا‌ چارۆکه‌یه‌کی‌ نه‌هینا‌ نه‌یدا‌ به‌سه‌ر‌ جامه‌ئاوه‌که‌دا، داریکی‌ نه‌دایه‌ ژیر‌ چارۆکه‌که‌. چارۆکه‌ وه‌کوو‌ چادری‌ لی‌ نه‌هات‌ به‌سه‌ر‌ ئاوه‌که‌وه‌. نه‌مجا‌ کابرای‌ به‌ستروو‌ ژنه‌که‌ی‌ نه‌هینا‌ توژی‌ نزیک‌ له‌ ئاوه‌که‌وه‌

دایه‌نان خوی ئەچووہ ئەو لای چارۆکه‌کەوہ بە‌جۆری دانه‌نیشت کە چارۆکه‌کە بە‌کووتە‌بە‌ینی ئەو و ژن و پیاوہ‌کە. مە‌قە‌لە‌یە‌کی نا‌گریشی لە‌و لای خۆ‌یە‌وہ دانه‌نا قانگی ئە‌کرد بە‌سە‌را کۆ‌تو هە‌قە‌لمیک و تۆ‌زی کاغە‌زە‌شە‌شی لە‌تە‌نیشت خۆ‌یە‌وہ دا ئە‌نا.

لە‌پشت چادەرە‌کە‌وہ دە‌می ئە‌دا بە‌یە‌کا هە‌ندئ شتی وە‌کوو: «جۆ‌لوو، تە‌پیوو جادوو، گالیکی بێ‌نە‌وہ بزانی». کابرا و ژنە‌کە ئە‌و‌نە‌دە‌یان ئە‌زانی شلپە‌شلپ و جروو‌کە‌جروو‌کیک لە‌ناو جامە‌ ئاوە‌کە‌وہ پە‌یدا ئە‌بوو. ئە‌مجا با‌جی عاسم هەر لە‌پشت پە‌ردە‌کە‌وہ رووی ئە‌کرده جروو‌کە‌کە‌و ئە‌یوت:

قسە‌بە‌کە‌ کێ ئە‌حە‌ی بە‌ستوہ؟ ئە‌گەر کابرا ناوی ئە‌حە‌ بوایە ئە‌گەر شتیکی تری ناو بوایە بە‌ناوہ‌کە‌ی خۆ‌یە‌وہ ئە‌یوت. جروو‌کە‌و شلپە‌کە‌ کز ئە‌بوو ئیتر دە‌نگی نە‌ئە‌هات. با‌جی عاسم توورە‌ ئە‌بوو ئە‌یوت: مە‌لعوون قسە‌ بە‌کە‌ لە‌ منی مە‌شارنە‌وہ شلپە‌و جروو‌کە ئە‌کە‌وتنە‌وہ دە‌نگ. ئە‌میش ئە‌یوت: ئی کام چال؟ کە‌ی؟ ئە‌وا جروو‌کە‌ش هەر جروو‌کە‌ی دیت و ئاوہ‌کە‌ش هەر شلپە‌شلپ ئە‌کا. ئە‌یوت: «بۆ‌م بێ‌ن». ئە‌یوت: چۆ‌ن ناتوان؟ ئە‌یوت: ریگا دوورە‌ یا نزیکە‌، چال قوولە‌ یا قوول بێ‌یە‌، من ئە‌مانە‌ نازانم. ئە‌بێ‌ هەر ئیستە‌ بۆ‌م بێ‌ن. ئە‌مجا ئە‌یوت: ئە‌و مە‌لعوونە‌ ناوی چی و کۆ‌ری کێ بوو؟ جروو‌کە‌ کە‌ تۆ‌زی دە‌نگی نزم ئە‌بۆ‌و ئە‌یوت: ها تۆ‌لپە‌ی کۆ‌ری گۆ‌لپە‌؟ ئە‌یوت ئە‌ی چی؟ ها شلخە‌ی کۆ‌ری ملخە‌ چیرە‌یە‌کی لە‌قە‌لم و کاغە‌زە‌کە‌وہ ئە‌هینا و ئە‌یخستە‌ناو مە‌قە‌لیە‌ ئاگرە‌کە‌و ئە‌مە‌ گوا‌یە ناوی شلخە‌ی کۆ‌ری ملخە‌ی نووسی و سووتاندى.

لە‌و وە‌ختە‌دا کە‌ کاغە‌زە‌کە‌ی ئە‌خستە‌ سەر مە‌قە‌لە‌یە‌کە‌وہ با‌جی عاسم خویشی دە‌نگی لێ‌وہ ئە‌هات و ئە‌کە‌وت و ئە‌کە‌وت بە‌لادا. کە ئە‌مە‌ لە‌بەر دە‌ستی جنۆ‌کە‌ بێ‌هۆ‌ش بوو. کۆ‌ر و ژنە‌ گۆ‌ییان لە ئە‌م هە‌موو کارە‌ساتە‌یە‌.

جروو‌کە‌و شلپە‌ ئیتر بێ‌ دە‌نگ ئە‌بوو با‌جی عاسم ئە‌هاتە‌وہ هۆ‌ش. چە‌ند تالە‌موو وە‌یا چە‌قۆ‌یە‌کی بێ‌شتر حازر کردوہ هە‌لئە‌ستا ئە‌هاتە‌وہ بۆ‌ لای کۆ‌ر و ژنە‌کە ئە‌یوت:

کۆ‌رم شلخە‌ی کۆ‌ری ملخە‌ کە‌ لە‌ خێ‌وہ‌کانی کێ‌وی قافن لە‌ وە‌ختی مارە‌بەرینتانا وە‌یا ئە‌یوت لە‌ نیوہ‌شە‌وی دوا‌ی مارە‌بەرینتانا تۆ‌ی بە‌ستوہو و فووی کردوہ بە‌م مووانە‌دا و کردوونی بە‌گرتی کۆ‌یرە‌وہ خستوونیە‌ چالی مە‌غریبە‌وہ بۆ‌ یە‌کیکی تر. ئە‌یوت ئە‌فسوونی خۆ‌یندوہ بە‌م چە‌قوہ‌دا و دە‌می ناوہ‌تە‌یە‌ک خستوویە‌تە‌چالی جابولقاوہ.

من ئە‌و خێ‌وانە‌م بانگ کرد نکه لە‌ناو ئاوہ‌کە‌دا بوون تیم خۆ‌ری نکه بچن بھینن هینایان ئە‌مە‌ مووہ‌کانە‌ کراونە‌تە‌وہ. ئە‌وہ چە‌قۆ‌یە‌کە‌یە‌ کراوہ‌تە‌وہ ناوی ئە‌وشە‌لخە‌ مە‌لعوونە‌شم نووسی

خسته سهر ئاگره که و سووتاندم. که نه مسووتان عه شره تی شه لخره هه موو ده وریان لی دام من دوعای نه بوو دوجانهم له بهر بوو خویتمدم؛ نه گهینا نه یانکوشتم. بهلام له بهر نه وه که نه ونده ناشیرین بوون بیهوش که وتم. هه موو نه و عزیزه ت و ئازارانیه بویه من هه روا چلو چیه که م ماوه. دههستن بچه نه و ژووره بهی ترس ئیشی خوتان بکن.

کابرا پهلی ژنه که نه گری و نه چنه ژووره که دلی به هیزه؛ چونکه گوی له هه موو شت بووه و کراوه ته وه. شاپلیته نه که ویتته کارو رووباری ماوه ران نه رژی. سه رباری نه و دیارییه که بیشتر هیناویانه بۆ باجی عاسم، هه ندی پاره ی تریشی به دهه ستخوشانه بۆ دانه نین. مالاوایی نه کن له گه ل هه لگرتنی په رۆی بوو کیتی نه چنه وه بۆ ماله وه.

نووسینی نه م باسه ته نیا بۆ ده رکه وتنی «عاسه بیجه رپته» بوو. دوور نییه هه ندی که س بلین: مچی حه بی کشمیش و عاسه بیجه رپته بۆچی نه بی بنوسرین؟ منیش نه لیم نه گه ر ئیمه تا ئیسته له هه موو رۆیه که وه شتمان بۆ بنوسرایه، نه ده به که مان زۆر زۆر ده وه له مه ند نه بوو نه گه ر ئیسته نه رخی نه مانه نه زانری رۆژیک نه بی نه رخیان زۆر چاک نه زانری.

بۆ میژوو

- جهمال عارف بۆی گیرامه وه وتی:

سالی ۱۹۳۲ له سوله یمانی به ناوی مه ولوودیه وه کۆ بوونه وه یه ک له مزگه وتی گه وره دا کرا و هه ندی قسه و باسی نه یینی له و کۆ بوونه وه یه دا له گه ل چه ند که سینکا کرا. شیخ مه حموود کاغه زیکی بۆ شیخ نه حمه دی بارزانی و هه ندی له سه روک عه شره ته کانی ولاتی بادینان نووسی که نه وان له و ولاته وه شیخیش له ولاتی نه م لا قول بکن به قولی یه کاو به هه موویانه وه بچن به گز حوکومه تی نه و وه خته دا بۆ وه رگرتنی حه قی کورد. وتی: نه م کاغه زه درا به من که من بچم بیگه نیم و ولام بینمه وه. وتی: رۆیشتم به بی ده نگی و چاوم به گه لی له و ره ئیس عه شره تانه که وت و کاغه زم دانی.

ماجد مسته فا نه و وه خته قائمقام بوو له نامیدی، به ناوی هاوولاتی و زابتی و دۆستایه تیه وه بووم به میوانی نه و. بێ وتم جهمال چۆن هاتووی بۆ نه م ولاته؟ وتم بۆ گه ران و بۆ دیده نی تو. یه ک دوو رۆژی تری پینچوو دیسان لئی پرسیمه وه چۆن هاتووی بۆ نه م ولاته؟ منیش هه ر به و جوړه ولامم دایه وه وه مانه وه شم نه و چه ند رۆژه له وئ بۆ نه وه بوو که ره ئیس عه شره ته کان هه موو پینان وتم ئیمه له گه ل نه م بزوو ته وه یه داین. پاش چه ند رۆژیک وه ره وه جوابی کاغه زه که شت نه ده یه وه، بیبه وه بۆ شیخ مه حموود.

وتی ئەوەندەم زانی ماجد دەستی برد یە کە یە کە ئەو کاغەزانی کە من هینا بووم بۆ سەرۆکی عەشرە تەکان و زۆر بە نەینیش ئیشە کەم گرتبوو دەر هینا و خستییە بەر دەستم. وتی: هەر وا لە شوینە کە ی خۆم و شک بووم. بە شوین ئەوە دەر هینا بۆ کە لە لایەن «موتەسەرفی» موسڵەو نیراوە تەسەر ئەو کە بەو ناوەوە قائمقام بـمگـرئ بە بالەستی بـمـنـیرئ بۆ موسل و لەوێوە بـمـنـیرن بۆ بەغدا.

وتی کە ئەمەم دی هەر بە جاری و شک بووم. و شک بوونەوە کەم لە ترسی گرتنە کە نەبوو، لەوە بوو کە من ئەم ئیشەم زۆر بە نەینیش گرتو، کە چی بە مەجۆرە بلاو بوە تەو. وتی: ماجد پـئـ و تم جەمال ئەگەر تۆ راست ئەکە ی وەرەو ئەوا ئیستە من پیاوی حوکومەتم، لەم دەقیقە یە زیاتر نییە تەنگ ئەکە مە شانم، ئەوا ئارارات دیارە پیکەو ئەچین و ئەدیەنە شاخ. چیمان پـئـ بکری ئەیکە یـن. خەلکی تریش لەوئ هە یە لە گەل ئەوان دەست ئەکە یـن بە ئیش کردن. تۆ هاتوو بیت بۆ لای ئەمانە؛ ئەمانە هەموو درۆ ئەکەن، هەموویان لە ژیرەو لە گەل حوکومەتن. یە کە یە کە ئەو کاغەزە نەینیانە کە تۆ هیناوتە بۆ ئەوان، هەموویان هیناوە بۆ من. بەو شەو نەوستان خەبەری ئەم هاتنە تیان گە یاندۆتە بە موتەسەرفی موسل. ئەویش بە فەرمانیکی رەسمی کردوو یە تە سەر من کە بتگرم و بە بالەستە یی بـتـنـیرم. ئەمە یە حالی ئەم سەرۆکانە. بە یی چرپە بەو شوینە دا کە هاتویت هەر بەو شوینە دا بگەر یو و خەبەرە کە بەرەو بۆ شیخ؛ منیش ناتگرم ئەگەر سە ریشم تیدا چوو. وتی: هەندئ پارە ی دامئ خۆ ی لە گەلم هات تا قەراخی شارە کە بە یی ئەو پۆلیس بزانی رەوانە ی کردم خستیمە سەر لاریگە یە ک و وتی لیرەو بەرۆ. وتی تا لە سنووری ئامیدی دەرچووم هەر بە لاریگا و بە ترسەو ئەهاتم. بەو جۆرە گە یشتەو وولاتی سولە یمانی و چوومەو بۆ لای شیخ و کارە ساتە کەم تیگە یاند.

- شیخ بورهان

شیخ بورهان گوندیکە لە ولاتی موکریان. شیخیکی لئ بوو بە ناوی شیخی بورهانەو ناوی دەرکردو. ناوی ئەسلیە کە ی «یوسف» و لە قەبی شەمسە دین بوو. سەر دەمی ژبانی سە دە ی نۆز دە هەم بوو. شیخی بورهان یە کتیک بوو لە شیخە پایە بەر زە کانی سەر بە بنە ماله ی شیخانئ تەو یلە لە کۆری ئاگردانی مەولانا خالدئ نە قشە ندی.

پایە ی شیخی بورهان شیخی راستە قینە بوو. خۆ ی پیاویکی دەو لە مەندی بە راستی دەو لە مەند بوو. دەو لە تە کە ی لە کۆششی خۆ ی و لە میراتی باوو با ییریەو بۆ ماو تەو. چاوی لە دە ستی خەلک نە بوو؛ نانی داو بە خەلک، نانی کە سی وەر نە گرتوو.

لەمالی تایبەتی خۆی ۳۰ مانگا، پینج جووتەگا و دەئێستری تەرخان کردوووە بۆ خانەقا. گاوان و جووتیار و دارکێشی بۆ راگرتوون. شیری ئەم مانگایانە بۆ ماست و دۆی ئاوێن و رەوێنی مریدانی خانەقا، بەرھەمی جووتەکانیش بۆ خانەقا. ئێستەرەکانیش ھەموو رۆی تێروان بۆ دار و سووتەمەنی خانەقا.

ئەو عالەمە لە دوور و نزیکەووە ھاتوون نان و شۆربا و ھەموو شت حازر بوو. چەند لەوێ ماییتنەووە بەزکر و فیکرەووە رایانبواردووە. ئەگەر مریدەکانیش شتیان ھێنابن، پیاوی تایبەتی ھەبوو لێی وەرگرتوون، ھەر لەخانەقادا ەمار ھەبوو براوێتە ئەوێ و دەرخواردی مریدان دراوێ بەبێ ئەو تێکەلاو بەمالی شێخ کرابن.

رابووردنی خۆشی وا بوو گویدرژیکێ ھەبوو ھەموو رۆژ سواری بوو چوووە بۆ سەر رەزۆ زەوی و زاری خۆی. خۆی بەدەستی خۆی بزاری رەزی کردوو، بیلکاری کردو. بەدەستی خۆی گەنمی وەشاندوو، ئاوی داووە درووبەتێو، شەن و بای کردو. بردووێتە ئاش و ھارپووبەتی. لەو لە مالەو نانی بۆ دروستکراو و ھەکوو بلیت دائما لە ریازەت و چەوسانەوێ نەفسدا بوو. زۆرتر خواردنی لەو نان و شۆربایە بوو کەخۆی بەدەستی خۆی ھێناوێتە دەست. مێوێ ئەخوارد، ئەویش ھەر لەو کە خۆی بەدەستی خۆی لە رەزەکانا ئەھێنایە ئەنجام. ھەموو دەم دەرزی و دەزووی پێ بوو، جلەکانی خۆی پی ئەدوو ریبووە. بە ھیچ جۆر ئەرکی نەئەخستە سەر کەس. لەکۆری مرقابەیی سۆفیەکانا ئەچوو سەری ئەنا بە سنگیانەو مرقابەیی ئەکردن. ھەموو سالیکیش چلەیی ئەکیشا. ئەمەبوو شێخی بورھان.

- ھەتا جەنگی یەکمەمی جیھانیش (۱۹۱۴ - ۱۹۱۸) لەو کوردەوارییە زۆر جار جەماعەتی مزگەوت سەیریان ئەکرد یەکن لە ئەھلی جەماعەت دیار نییە، وەیا لەگۆزەری بازار تەماشایان ئەکرد یەکن لە دراوسێ دوکانەکان دیار نییە و دوکانەکەیی داخراو، ئەچوون بەسەر وەختیەو بزانن بۆچی دیار نییە. کە ئەچوونە مالەکەو خەبەریان ئەپرسی ئەیوت ئەوی راستی بێ ھەریەک کراس و دەرپێ وەیا یەک کەوام ھەبە، چلکن بوو شۆردیان ھیچی تر نەبوو لەبەری بکەم؛ لە مالەو دانیشتم تا وشک ئەبیتەو بیکەمە بەرم و بێمە دەروو.

- شاره‌زوور جوغرافی زانه‌کانی پیشوو وتوویانه له کلکه‌شاخه‌کانی هه‌ورامانه‌وه ده‌ست بێ ئه‌کات تا ولاتی که‌رکووک. به‌لام له‌م ئاخه‌رده‌ا شاره‌زوور له‌ناو کورددا وا ناسرا که له‌بناری هه‌له‌بجه‌وه تا سوله‌یمانی شاره‌زووره.

جا ئه‌م شاره‌زووره که ئه‌گه‌یشته سوله‌یمانی هه‌تا سالانی ۱۹۲۵‌گیاو قامیشه‌لانی‌ک بوو سوار له‌ ناویا ون ئه‌بوو. سه‌رده‌می هه‌ره پیشووی نه‌ به‌لام له‌ میژوو‌ه‌کانی دواییدا له‌به‌ر ئه‌وه ریبازی جاف بوو بۆ شلیتر و ناو خوان ئاوه‌دانی زۆر که‌م بوو. له‌م لایه‌وه عه‌ریه‌ت و بیستانسوور هه‌بوو عه‌ریه‌ته‌که‌ش له‌ دوو‌پشکه‌ناقولا‌کانی مه‌گه‌ر ئه‌هله‌که‌ی خۆی نه‌بی که‌سی تر نه‌یئه‌ویرا شه‌وی تیا رۆژ کاته‌وه. دوو‌پشکی عه‌ریه‌ت بیدایه‌ به‌ هه‌ر که‌سیکه‌وه ئه‌و که‌سه ئه‌گه‌ر خۆی پیس بکه‌ردایه‌ رزگاری ئه‌بوو ئه‌گه‌ر وا نه‌بوایه‌ ئه‌یکوشت.

- هه‌تا سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌ی بیستمه‌و به‌لکوو تا جه‌نگی جیهانی یه‌که‌م سه‌نه‌ یه‌کنی بوو له‌ شاره‌ به‌ناو بانگه‌کانی کوردستان که به‌ پیشه‌سازی ده‌ستی، گوێ هونه‌ری بردبووه‌و هونه‌رمه‌نده‌کانی ئه‌وئ ئه‌هاتن له‌ داری گوێز قوتو جگه‌ره، سینی و قه‌له‌مدان و کاسه‌یان دروست ئه‌کرد، به‌نه‌خش و نیگاری نایاب ئه‌یان‌زانه‌وه. زیاتر هونه‌رمه‌ندیه‌که‌ له‌ بۆیه‌کاریه‌که‌یا بوو. ئه‌و ره‌نگ و بۆیه‌یه‌ به‌ جۆری ئه‌کرا که‌ چوونه‌وه‌ی نه‌بوو. ئه‌م ئه‌وزارانه‌ که ئه‌و هونه‌رمه‌ندانه‌ ئه‌یان‌کرد ئه‌برایه‌ ولاتانی ده‌ره‌وه‌و ئاوروویا. عه‌نتیکه‌سینه‌کان ئه‌یان‌کړی، پیاوانی ده‌وله‌مندی هۆگری عه‌نتیکه‌، به‌پاره‌یه‌کی زۆر وه‌ریان ئه‌گرت؛ نه‌ک بۆ به‌کار هێنان به‌لکوو بۆ ئه‌وه که له‌ناو جامخانه‌و له‌سه‌ر میزی دیواخان دایینین بۆ سه‌یر کردن و ته‌ماشای کردنی میوان و هاتوو‌چوو‌که‌رانی.

تافگه‌ی ئیلاخ

- مه‌لا حه‌سه‌نی شاتری بۆی گێرامه‌وه وتی:

عیل سه‌ره‌و ژوور ئه‌چوو بۆ کویستان، منیش ئه‌چووم بۆ «کفری». پیاویکی جاف هه‌بوو «ره‌وه‌»ی ناو بوو، له‌ریگادا تووشم بوو؛ ئه‌ویش هه‌ر بۆ کفری ئه‌چوو. وتی: مه‌لا حه‌سه‌ن تو خویته‌ هه‌س؟ وتی: سابه‌خوا براکه‌من نیمه‌، منیش هه‌ر تێم بۆ مالی خانه‌خوێکه‌ی تو. وتم: باشه‌.

گەشتینە ناو شار کابرایەک تروزی ئەفرۆشت. کۆمەل کۆمەلی کردبوو و بانگی ئەکرد کۆمەلی بەپینج قرۆش. رەوہ لیم دوور کەوتبوو و کە گویی لە کابرای تروزی فرۆش بوو هەر لە دوورەو لەو ناو بازارەدا بەدەنگێکی قایم بانکی کرد «هۆ مەلا حەسەن! مەلا حەسەن! ئا پینج قرۆشینکم بۆ بسینە». منیش تروزیەکم بۆ کپی و شەوی چووینە مالی خانەخوێکەیی من.

شەو ئەوا دانیشتووین کۆتوپر کابرا لە ماله کەدا نیرگە لەیەکی بەمارپینجەکیەو بەرچاو کەوت هەر راست بوو و هەواواری کرد «کۆر گەل! ئای کەوێکی خواردمانی». نیرگە لەو مارپینجی دایە بەر گۆل.

لەمە بووینەو دانیشتووین ئاویتەیک بەقەد دیوارە کەووە بوو منالیکیشمان لا دانیشتوو. منالە کە لەناو ئاویتە کەدا لە رەووە دیار بوو، کە دیاریش بوو بەسەرەو لیزی دیار بوو. رەوہ هەر چاوی بەمە کەوت پەلاماری منالی ناو ئاویتە کەیی داو وتی: «یا غەوس! نەتکردۆی یا غەوس نەتکردۆی». لای وا بوو ئەمە ئەکەوینە خوارەو.

- مەلا برایمی «کەلۆس» هەبوو شەویک لەخەویا خەریکە سلکە گوویەک ئەخوا، کە ئەکەوینە بەیانی لیرەیک ئەدۆزیتەو. ئەمجا هەموو نوێژێکی دەستی بەرز ئەکردەو و دوعای ئەکرد ئەبوت: «خوایە هەموو شەوی سلکە گوویەکم دەرخوارد دەی».

- سالیک لە سولەیمانی بی بارانی هات بەسەرا و خەلکە کە زۆر شلەژان کەوتنە نوێژە بارانە. نوێژە بارانەش لەدەرەوێ شار ئەکری؛ مەلا و حاجی و پیاوی پیرو منالی ساواو مالات لەگەل خویان ئەبەن دەست ئەکەن بەنوێژکردن و پارانەو لەخوا کە بارانیان بۆ بیاریتی.

خۆت ئەزانی مزگەوتی گەورەیی سولەیمانی حافزی زۆری لێهەحافزە کانیس لەگەل خویان ئەبەن بۆ ئەم نوێژ و نزا و پارانەو یەبۆ ئەو بەلکۆو خوا رەحم بەم هەزار و بی چاو و ساوا و مالاتە بکا و باران بیاریتی. ئەو دەشتە لەبەر دەنگی مەلا و نزای پیر و بارەو قارەیی مەر و گریانی منال ئەبێ بەرۆژی قیامەت. هەر یەکە بەجیا هاوار ئەکا و ئەپارپتەو. سەرە هاتەسەر حافزەکان بۆ ئەو دەست بکەن بەدوعا و پارانەو. لە ناویانا مەلا سەعیدیکی بانەیی هەبوو هەستا گۆچانە کەیی گرت بەدەستەو پینشکەوتو دەستی بەرز کردەو و وتی:

خواه! تو نه‌زانی ناو شاری سوله‌یمانی که باران نه‌باری نه‌بئ به چ قور و چلپاویک؟
 ئیمه‌ش که کویره‌کانی مزگه‌وتی گه‌وره‌ین له‌ناو قورو چلپاوی کۆلانه‌کانا حالمان حالی
 سه‌گه‌و هه‌ر ته‌پ و کوتمانه. جا تو هیچ گوئی مه‌ده به‌فلته‌فلتی نه‌مانه، بیکه‌به‌خاتری
 گه‌وره‌یی خۆت و خۆشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ر ده‌رگای ئاسمان بیه‌سته‌و مه‌یله‌لا تنۆکی باران
 بینه‌خواره‌وه. حالی ئیمه‌به‌ته‌واوی شر نه‌بئ و نه‌و وه‌خته‌خۆت نه‌زانی چیت بئ نه‌که‌م.

- کتیبیک هه‌یه «جمع الجوامع» ی پنی نه‌لین. ئەم کتیبه‌ی باوی هه‌بووه له‌ناو فه‌قیه‌کانا
 نه‌یانخویند. حاشیه‌یه‌ک به‌سه‌ر ئەم کتیبه‌وه هه‌یه «بنانی» پنی نه‌لین. خاوه‌نی ئەم به‌نانه‌یه هه‌ر
 وه‌خت زۆر تیگی‌راینی ده‌ستی کردووه به‌سویند خواردن ویستوو به‌سویند قسه‌که‌ی خۆی
 به‌سه‌پینی به‌سه‌ر خه‌لکا.

شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی له‌سوله‌یمانی ده‌رزی ئەم کتیبه‌ی به‌فه‌قییان نه‌وته‌وه، هه‌ر کاتی
 که نه‌گه‌یشته‌ سه‌ر سوینده‌کانی به‌ننانی پشتینه‌که‌ی لئ نه‌کرده‌وه، پالی لئ نه‌دایه‌وه و نه‌ویت:
 ئیش که گه‌یشته‌ سویند ئیتر نه‌وا من په‌کم که‌وت. ده‌ستی نه‌خسته‌سه‌ر ده‌می و نه‌یوت:
 «ئم».

- کابرایه‌کی «ته‌رخانی» له‌و کویستانه «خوی» یان نه‌ما بوو «گا» شیان له‌ماله‌وه نه‌بوو.
 که‌ریکی دایه‌ پیش خۆی چوو بۆ خوئیلین. گویدریژی بار کرد و له‌واوه گه‌رایه‌وه. شه‌وی
 به‌سه‌را هات کردی به‌باران، خویکه‌ هه‌مووی توایه‌وه. کایرا باران سه‌ری لئ تیکدا گورگ
 هات که‌ره‌که‌شی خوارد؛ پاشان کردیه‌ برووسکه. جا ئیتر کابرا نه‌یوت:
 «ئه‌ی گووت لئ نه‌واری! بارانه‌که‌ خویکه‌می تونده‌وه، که‌ره‌که‌م گورگ خواردی
 ئیسته‌خه‌ریکه‌ چرا هه‌له‌کا ئیژی خۆیشم که‌ره‌گه. ئه‌ی برا بۆ واز نایری هیچ وه‌زانی باوکت
 کوشنگه».

- شیخ حسینی قه‌ره‌داغی هه‌بوو بۆی گێرامه‌وه وتی:

ئه‌وه ئه‌مه‌وی بچمه‌وه بۆ ماله‌وه، تووشی دروشکه‌یه‌ک بووم. به‌درووشکه‌چیه‌که‌م وت به
 چهند سواری نه‌که‌ی؟ وتی به‌دوو روپیه. وتم پیاوی چاک به‌زه‌لامیک به‌روپیه‌یه‌ک سواری
 نه‌کرئ، ئیسته‌چۆن نه‌لئیی دوو روپیه؟ وتی ناخر تو زۆر زلی له‌دوو زه‌لامیش زلتی. وتم
 ئەمه‌ قسه‌نییه‌ تو نه‌یکه‌ی هه‌ر وه‌کوو خه‌لکی تر دوو ده‌ستم هه‌یه‌و دوو قاچم هه‌یه‌و دوو چاو

و دوو گوی، ئیتر چیم زیاتره له خەلک؟ وتی: بە هەر جۆر بوو له گەل ئەوهش که خەلکی تری بە رویه ک سوار ئەکرد بە رویه و نیوی ری که وتین. هاتم سوار بم وتی: «نەکهی بچۆ له پستی عەرا به کانهوه بسوورپوهه وه ره به دزی ئەسپه کانهوه خۆت بکو تره ناو دروشکه که وه؛ ئەگهینا ئەسپه کان چاویان پیت بکهوی بە دوو زه لامت تی ئەگن نایه لن».

- حاجی دەرویش هه بوو بۆی گێرامه وه وتی:

سالیک له خیلکی که مالهیی بووم. خیله که گاوانیان نه بوو خه لکه که خویان به نۆبه هه ر رۆزی به کیکیان ئەچوونه لای گاله که. وتی کابرایه کی بی کورە ی پیر هه بوو رۆژیک نۆبه که وه ته نۆره ی ئەوه وه. گاگه لی دایه پیش و چوو بۆ له وه ر. ئەگه نه شوینی له وه ر گاگه ل خه ریکی له ور ئەبی و ئەمیش بۆی رانه کشن خه وی لی ناکه وی، هه تا وه که ی تۆزی گه رم ئەبی کابرا که ی ئەکه ویته نزگه ره. مرخ له جاشوله یه ک خۆش ئەکا بۆی ناگیرئ. ماکه ری دایکی جاشکه که ئەداته به ر. ئیواره گاگه ل دینتته وه، ماکه ره که به خۆی و جاشکه که یه وه روو ئەکاته وه مالی خاوه نی. که ئەگه نه نزیکی مال، جاشه که به ده وری دایکه که یا هه لئه په ری و جووته ی ئەوه شانده و غارغارانئ ئەکرد. وتی گویم لی بوو کابرا رووی کرده مالی خاوه نکه ر و وتی:

جاشکه که تان ئەزانئ ئیمرۆ زه ماوه نی دایکی بوو، بۆیه وا که وتگه خۆشی خۆشی و جه مباره.

- له مزگه وتیک له به غدا وه یا بلین له مزگه وته که ی لای خۆم، ئەوا نوێری نیوه رۆیه خه ریکی ده ستوێژ شتن بووم. دوو زه لامی کوردی ئەو بناری کفریه هاتن بۆ نوێژ. یه کیکیان ریشی سپی و ئەوه یکه یان له ده وری سی سالانیکا ئەبوو. ئەمی سی ساله که زۆر ته نگه تاو بوو مه سینه یه کی هه لگرت و چوو ه سه ر ئاو ده سه ته که و ریش سپیه که له ده ره وه وه ستا بوو. کابرا که هاته ده ره وه ریش سپیه که پیتی وت بۆچی مه سینه که ت نه هینایه ده ره وه؟ ئەویش وتی: ئەوه نده ی ئاو تیا به ئەگه ر هه ر میز بکه ی به سه ته. مامه ی ریش سپی هه ر وا له سه ر خۆی وتی: «ئاخر ئەترسم گوویشم وه ریشه وه بوئ». ئەویش وتی: کوره قیروسیا ئەگه ر وه ریشیشه وه بوئ هه ر به سه ته».

- شیخ محمه دی شیخ جه لال گێرایه وه وتی:

شیخ محمدهدیک هه‌بوو له‌ته‌کیه‌ی لای ئیمه (ته‌کیه‌ی قه‌رده‌داغ) پینان ئه‌وت شیخ محمدهده‌جنۆکه. ئه‌م شیخ محمدهده نووشته‌و شتی ئه‌کرد. پارچه‌ زه‌ویه‌کی هه‌بوو له‌گه‌ل پیریژنیکا هاوسنور بوون. به‌ درێژایی زه‌ویه‌که به‌ردیان دانا‌بوو به‌به‌ینا بۆ ئه‌وه‌ زه‌وی هه‌ر دوو لایان دیار بێ.

ئه‌مجا ئه‌م شیخ محمدهده‌جنۆکه‌یه هه‌موو رۆژی ئه‌چوو سه‌ر به‌ردی سنوره‌که قورعانیکی هه‌بوو له‌گه‌ل خۆی ئه‌بیرد ئه‌یگرت به‌به‌ر چاویه‌وه‌و به‌ده‌م گه‌رانه‌وه‌قورعانی ئه‌خویند، له‌ ژیریشه‌وه‌ به‌پێ پیتی ئه‌دا له‌ به‌ردی سنوره‌که‌و ئه‌بخشانه‌ ناو زه‌وی پیریژنه‌که‌وه‌. به‌م جووره‌ گه‌لێ له‌ زه‌وی ئه‌و پیریژنه‌ی خستبووه سه‌ر زه‌ویه‌که‌ی خۆی؛ به‌لام ئه‌م شیخ محمدهده له‌ نه‌نجاما به‌ نه‌خۆشی سیل مرد و دنیا و زه‌ویه‌که‌ی به‌جێهێشت.

- کابرایه‌کی «مامیزه‌ک»ی جاریک له‌ مانگی موحه‌رمدا ئه‌چیته‌ کرماشان. ئه‌م مامیزه‌کیانه سوننی مه‌زه‌بن. له‌کرماشان به‌زۆر راپێچی ئه‌ده‌ن و ئه‌یخه‌نه‌ناو ده‌سته‌ی سینه‌زه‌نه‌کانه‌وه‌. ئه‌ویش چارناچار ده‌ست ئه‌کا به‌سنگ کوتان و به‌ لایه‌وه‌ وا ئه‌بێ ئه‌م سنگ کوتانه‌و دوژمنایه‌تییه بۆ عومه‌ره. جا به‌ده‌م سنگ کوتانه‌که‌یه‌وه ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ی ئه‌وت:

یه‌کار زووره یا ئۆمه‌ر	چه‌مانم کووره یا ئۆمه‌ر
ئه‌ی ده‌سته‌ی من له‌سه‌ر سینه	تۆ مه‌وشه ئه‌ی کاره‌کینه
جه‌رگم سووتایه یا ئۆمه‌ر	ئه‌رات وه‌داخه یا ئۆمه‌ر
هه‌له‌ق مه‌له‌ق ئه‌وشم وه‌تۆ	وه‌ زوور ئه‌وشن بۆشینم وه‌تۆ
یانه‌ رای من گوو خواردنه	سه‌یه‌ل وه‌ئاسمان خسته
یه‌کار زووره یا ئۆمه‌ر	چه‌مانم کوره‌یا ئۆمه‌ر

- له‌و خۆشناوه‌تییه‌ پیاویک هه‌بوو «هه‌مزۆکه»یان پیتی ئه‌وت. ئه‌م هه‌مزۆکه‌یه‌ چوو بوو بۆ کاروان بۆ ئه‌و ده‌ستی دزه‌بییه بۆ ترێ فرۆشتن. تریکه‌ی نه‌ئه‌فرۆشرا، له‌ گه‌رانه‌وه‌ زۆر دواکه‌وتبوو. رۆژیک ژنه‌که‌ی به‌کاروانچی‌ترا خه‌به‌ری بۆ ئه‌نیرێ که‌ بگه‌رپه‌سه‌وه‌ ترێ ئه‌فرۆشی نافروشی قیروسیا مال بێ خاوه‌نه‌ با له‌مه‌ زیاتر دوا نه‌که‌وی.

هه‌مزۆکه‌ ئاگری جگه‌ر و ئاگری گزه‌ر هه‌له‌یه‌گرێ ترێ به‌جێ دیلی و سواری نیره‌که‌ره‌که‌ی ئه‌بێ و ئه‌گه‌رپه‌سه‌وه‌و به‌تاو ئه‌روا. له‌ ریگادا هه‌ر جاره به‌ هه‌ر دوو پیتی ئه‌مالن به‌ژیر سکی نیره‌که‌را بۆ ئه‌وه‌ خیرا بروا. جارجار پینی ئه‌که‌وی له‌شتیکی ره‌پی ره‌قی درێژ به‌

لایەوه سەیر ئەبێ، لای وا ئەبێ سەری قەیاسە کە یە شەر بوە تەو دەست ئەبا هەلیگری تەو وە
بێهەستیتەو، کەچی کیری رەبی نیرە کەری دێ بە دەستەو. ئەمەش ئەوا لە نزیکێ ئاوی و
مالەو روو ئەدا.

هەمزۆکە توورە ئەبێ و دائەبەزێ و دیتە و یزە ی کەری بەستە زمان، ئەلێ: «دایکت دەگێم
ما بە شوێنی توێانا ناردیە یا من وا بەم جۆرە ئیرەقت کردییە؟ چما هەمزۆکەیت و لۆ لای
سەمەنی دەچیەو. من هەمزۆکەم تۆ چ رایەت دەکەوی دەستی لۆ سەمەنی درێژ کە ی؟ چما
داکوو ناگێم ئەوی من گۆتم تۆ بیریت». سەمەنی ژنی هەمزۆکە بوو.

- لەو خێلە کورپیک هەبوو «گۆلە» و کچیکیش هەبوو «سۆسە» یان ناو بوو. گۆلە و سۆسە
هەردووکیان لەو بەری رووباری «کارێژ» ی لای سەقزە لای ران ئەبن. گۆلە لەم بەر
ئاو کەو و سۆسە لەو بەرەو شەوئ مەر تیری خوار دەو و مۆلی بەستوو، دنیاش
مانگەشەو و فینکە. سۆسەش بە لای رانە کەو لە سەر گازی پشت رائە کشی و خەوی لێ
ئەکەوی. خەویشی ئەو نەندە گران ئەبێ هەر شتیکی لینی بکەن بە ئاگا نایەت.

گۆلە لەو بەرەو کە سەیر ئەکا و سۆسە بازاری خستۆتە ئەو دەشتە و مانگەشەو لینی داو
ئەو نەندە یتر بە یاتە بوو تەو ئەگری دەروون هەلێنە گری، ئەکاتە ئەم بەر ئاو کەو و خۆی ئەدا
بە سۆسە دا. بەلام سۆسە هیچ خەبەری ناییتەو. ئەو ئیشی خۆی تەواو ئەکا و ئەگەر پیتەو بۆ
جیگای خۆی. بە یانی کە سۆسە هەلنەستی سەیر ئەکا ناو گەلی شلەقاو، زۆر سەری سەر
ئەمینی. بانگ ئەکا هۆ هۆ گۆلە ی شوانی ئەو وەری ئاو کە! ئیمشەو تۆ نە تکر دگەسە ئەم
وەری ئاو کە؟ گۆلەش ئەلێ: نا نا سۆسە. ئەلێ: ئیمشەو تۆ منت نەگاگە؟ ئەلێ: نا نا ئەو تۆ
ئێژی چی؟ گۆلەش بۆیەوا ئەلێ چونکە بیرێ تازە ئەبیتەو.

سۆسە ئەلێ ئە ی کوچکت لینی نەواری ناو گەلی من بۆچی شلتیاگە؟ گۆلە ئەلێ ئەو
ئاو ننگ لێیداگە. سۆسە ئەلێ: ئە ی چەکی لە موو کە بۆچی چووگەو ناوا. ئەلێ: ئەو مە
بەری مالی لالەت پیتی پیا نیاگە. ئەمجا سۆسە ئەلێ: ئوخە ی خوا کەس نە یگاگم، مێ پەری
مالی لالەم پیتی پیا نیاگم.

ئەم راز و نیازە ی نیوانی هەر دوو لاشیان هەر لەم بەر و لەو بەری ئاو کە ئەبێ.

- خورشید ئەفەندی رواندزی هەبوو حاکم بوو لە کەرکووک. روژیەک کابرایەکی
زرتەبۆز ئافەرەتیک خراب ئەکا. ئیش ئاشکرا ئەبێ کەس و کاری ئافەرەت شکات ئەکەن.

کابرا و ژنه‌که دیننه مه‌حکمه‌مه. خورشید ئه‌فهن‌دی له ژنه‌که ئه‌پرسی ئه‌م کابرایه کوو هاته‌لات و کوو رازی بوویت؟ ژنه‌ش ئه‌لئ: قوربان جه‌نابی خورشید ئه‌فهن‌دی! هیج ئاگام لئ نه‌بوو نازانم چۆن شتی وا بووه. کابرا وا به‌و لاهه راهه‌ستاوه، به‌لام کابرا کابرا نییه له‌نده هوورپکه. خورشید ئه‌فهن‌دی هه‌لده‌ستی کورسی به‌جئ دیلئ دار عه‌ساکه‌ی هه‌له‌گرئ ئه‌ینئ به‌سه‌ر سنگی کابراوه روو ئه‌کاته ژنه‌که‌و ئه‌لئ:

ه‌دی قه‌حبه‌ی ماکه‌را! ئانه‌م کسووک بابه‌ که‌ر بگئ سه‌قه‌تی ده‌کا هه‌نووکا تو کو ئه‌لئیی ئاگام لئ نه‌بووه؟ به‌مجۆره مه‌حکمه‌میان ئه‌کا.

- مه‌لا ناسح له که‌رکووک - به‌ره‌حمه‌ت بی - له نوێی به‌یانیا نا زۆر درێژه‌ی ئه‌دا به‌ نوێه‌که. به‌یانیه‌ک خۆی پیش نوێژ ئه‌کا و سووره‌ی «البقره» له نوێه‌که‌دا ئه‌خوینئ. کابرایه‌کی کونه‌کۆتری به‌ خه‌لوز فرۆشتن چوو بوو بو بۆ که‌رکووک. ئه‌و به‌یانیه‌ له پشت سه‌ری مه‌لا ناسحه‌وه نوێژ ئه‌کا ئه‌یه‌وئ زوو لئ بینه‌وه و به‌رواته‌وه. مه‌لا ناسحیش هه‌ر له‌نوێژ نایینه‌وه. کابرا ته‌نگه‌تاوه ئه‌بئ نوێزه‌که ئه‌برئ و ده‌نگی به‌رز بانگ ئه‌کا ئه‌لئ: «مه‌لا گوو به‌ریشی باوک ئه‌و که‌سه له پشت سه‌ر تووه نوێژ ئه‌کا وه‌خوا بیبرئ ئه‌م نوێزه‌ش که تو ئه‌یکه‌ی». ئه‌مه ئه‌لئ و ئه‌کا به‌پێلاوه‌کانیا لئیی ئه‌دا ئه‌روا.

- جه‌میل ئاغای هه‌وێزی له کۆیه‌ پیاویکی به‌نان و خوان و دیواخان گێر بوو. هێشتا ئه‌م پاکه‌ت و ماکه‌ته‌ دانه‌هاتبوو، باو هه‌ر باوی جگه‌ره‌ی قامیش بوو. جه‌میل ئاغاش دوو جۆره جگه‌ره‌ی له باخه‌لا بوو، جوړیکی تووتنی بینه‌مه‌ بوو، ئه‌و هه‌ر بۆ خۆی بوو؛ جۆره‌که‌ی تری تووتنی کۆیه‌ بوو. که‌ میوانیک ئه‌هات ده‌ستی ئه‌برد له تووتنه‌که‌ی کۆیه‌ جگه‌ره‌یه‌کی ئه‌دایه‌و له پینه‌مه‌که‌ش جگه‌ره‌یه‌کی بۆ خۆی ده‌رئه‌هینا. خه‌لکیش وایان ئه‌زانی هه‌ر دوو تووتنه‌که‌ی هه‌ر یه‌که، به‌لام له ئاخرا هه‌ستیان پئ کردبوو که ئه‌مه وا نییه.

روژیک له‌دیوه‌خان دانه‌نیشن و له‌سه‌ر عاده‌تی جاران جگه‌ره‌ ده‌رینئ بۆ میوان و جگه‌ره‌یه‌کیش له پینه‌مه‌که‌ بۆ خۆی ده‌ردینئ. قوتو جگه‌ره‌که‌ی خۆی که‌و تووتبووه سه‌ر گۆی مه‌مکی. له‌و کاته‌دا که ئه‌ینینه‌وه به‌یه‌کا به‌ر مه‌مکی ئه‌که‌وئ زۆر عه‌زیه‌تی ئه‌دا. له تاوانا ناو چاو دینینه‌وه یه‌ک. هه‌مه‌ی خۆمان له‌وئ ئه‌بئ هه‌ستی پئیی ئه‌کا که چ باسه ئه‌لئ: «ئاغا جگه‌ره‌یه‌کمان به‌ه‌رئ و خۆت به‌و ده‌رده‌ مه‌به، جگه‌ره‌یه‌ک ئه‌وه‌ی ناوئ که پیاو خه‌ریک ئه‌و فرت و فیله‌ بیت بۆی و مه‌مکی خۆی بۆی بریندار بکا».

جەمیل ناغاش ئەلنی: ھەمزە مردووت مرئ! جارئ وەختئ ئەو قسانە نییە. ھەمزەش ئەلنی: ئاخەر نالیم.

- مەلا پیرۆت لەدئ بیواتە بوو، شەوئ لە گەل مەلاژنا ئەکەونە گەمەو گالتە. کەخۆت ئەزانئ داخوازئ ژنیش ھەر دوایئ نایە، شستیکئ بۆ جئبەجئ ئەکەئ دوو شتئ تری دینتەسەر. بە تاییەتی جا لەو وەختەدا مەلا ژن ھەر داوای کراس و کەواو چارۆکەئ ئەکرد. مەلا پیرۆت ھیچئ بۆ نەمایەووە ئەووە نەبئ دەستی برد میتزەرەکەئ لە تەنیشت مەلا ژنەووە دانا وتئ: مەلا ژن بیکە بەخاتری ئەم میتزەرەئ وازم لئ بیتنەو لەمە زیاتر سەرم لئ تیکمەدە.

- خورشە تازە میتزدی کردبوو بەحمەووەیس. یەکتیشیان زۆر خۆش ئەویست. ورشە ھیشتا جلی بووکیئ لەبەر دانەکەندبوو مردن لە ریگای ھەموو کەسێکایە، حمەووەیس مرد. خورشە ھەموو ئیوارانیک ئەچوووە سەر گۆرەکەئ و تیرو پر بۆئ ئەگریا.

ئیوارەکیان چوو بۆ سەر زیارەتان لەجۆشئ گریانا بوو، کورپیکئ گەنجیش ھات لەو بەری قەبرەکەووە دانیشت و لەو بەکۆلتەر دەستی کرد بەگریان. پاش لئ بوونەووە خورشە بەکۆرەکەئ وت: خوا سواوت بنوسئ براکەم. کورپەش چاوی سڤیووەو تئ تو خوا خوشکم ئەوہچیت بوو؟ خورشە وتئ: وەللا براکەم میتردم بوو. وتئ زۆرت خۆش دەویست؟ وتئ بئ یەک نەمانتەکرا وائیتستا خاک لیکئ جیا کردینەووە. ئیتەر خورشە نەپیرسی لە کۆرەکە کە تۆ چی ئەم بوویت وایەو جۆرە بەکۆل بۆئ ئەگریا. ئەمجا کورپە وتئ: دەسا خوشکم بیکە بەخاتری ئەو خۆشەویستە جوانەمەرگت ئەگەر لەو شوینەدا یەکتیکم نەدەیتئ؟ خورشەم خورشەبوو ھەر گوئئ لەمەبوو ھەستا لووس و باریک بۆئ پان بوووەو وتئ: وای سۆیندم ئەدەئ بەگۆرئ حمەووەیسی جوانەمەرگ ناتوانم دلئ بشکینم وەرە پیتشەووە. ئیتەر کار لەکار ترازا.

- مەلاعەلئ قووچەبەلباسئ کتیبیک لەبەر دەستیا بوو وتم ئەوہچییە؟ وتئ: «قلل الانبیا» یە. وتم کتیبیکئ باشە بۆ وەعز کردن. وتئ: بەلئ کتیبی چاکە بەلام خەلکەکەزۆر سەگ بوون برۆای پئ ناکەن.

- حاجئ غەفووری مەلا لەر ماینەگەرپیکئ ھەبوو زۆری ئەپرەتان. ھەموو جار لەناو خەلکیشا بۆ ئەووە خۆئ پیشاندا کە ماینئ ھەئە زۆری باس ئەکرد. رۆزیک ئەکەویتەشۆین

که‌رویشکیک هەر چه‌نده ئەکا بۆی ناگیریت، لەپاشا لێیان پرسى حاجى غەفوور ئەوه بۆچ
 که‌رویشکه‌کت بۆ نه‌گیرا؟ ئەویش بۆ ئەوه مایه‌که نه‌شکینى وتى:
 برا ئەوى به‌سه‌ر ئەو مایه‌ی منا هاتوو به‌سه‌ر حه‌سه‌ن و حوسیندا نه‌هاتوو.

- حاجى برايماغای عه‌نبار جارێک حاجى له‌قله‌قیكى له‌سه‌ر بانه‌که‌ی خۆیان به‌ر چاو
 ئەکه‌وى توورە ئه‌بى و ئەلى: ئەوه‌قه‌حبه‌بابه‌ی رانک له‌پێهه‌ کێهه‌ چووه‌ ته‌ ئەو سه‌ربانە؟
 تۆمه‌س ئەمه‌حاجى له‌قله‌قه‌ به‌ زه‌لام تێگه‌یشتوو.

- کابرایه‌کى خه‌لکى ئەو گریزه‌و مووانه‌ ئەچێته‌ خزمه‌تى کاکه‌حه‌مى شیخ تۆبه‌بکا.
 دنیاش چله‌ی زستان ئه‌بى، هەر به‌رۆکى کاکه‌حه‌مه‌د ئەگرى و وازى لى نایه‌نى له‌ئه‌نجاما
 سه‌ر ئیواره‌یه‌ک کاکه‌حه‌مه‌د پێی ئەلى: بچۆره‌ئه‌وه‌ حه‌وزه‌وه‌. کابراش ئەچێته‌حوزه‌که‌وه‌و
 تابه‌یانی تیايا ئەمینیته‌وه‌. به‌یانی کاکه‌حه‌مه‌د به‌ویدا تى ئەپه‌رى کابرا له‌ناو حه‌وزه‌که‌وه‌ بانگى
 ئەکا ئەلى: قوربان خووسیاگم؟ شیخیش ئەفه‌رموى خووسیاگى وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌.
 پاشان له‌کابرا ئەپرسن مردووت مرى چۆن شه‌وى له‌و حه‌وزه‌دا سه‌رما نه‌یکوشتى؟
 ئەویش ئەلى: برا له‌دووره‌وه‌ چاوم له‌ ئاگره‌که‌ی گله‌زه‌رده‌ بوو ته‌سکینیم بۆ ئەهات.

- کاک مه‌سه‌عود گێرايه‌وه‌وتى:

له‌و مه‌نگوورایه‌تیه‌ ئاغایه‌ک دوو خزمه‌تکارى هه‌بوو، یه‌کیکیان نه‌خۆش که‌وت و
 له‌جینگه‌دا بوو. ئاغا خزمه‌تکاره‌که‌ی تری له‌گه‌ل خۆی برد و چوو بۆ سه‌ردانى. ده‌ستی کرد
 به‌ دلنه‌وايى و دلدانه‌وه‌. خزمه‌تکاره‌که‌ش وتى: قوربان ئەترسم له‌م نه‌خۆشیه‌ راست
 نه‌بمه‌وه‌و بمرم؛ گه‌ردنم ئازادکه‌. ئاغاش وتى تۆ کوڤى چاک بوویت و هه‌یچ خراپه‌یکت
 به‌رانبه‌ر به‌من نه‌بووه‌ تا گه‌ردنت ئازاد که‌م. ئیشه‌للا ناشمى و هه‌لئه‌ستیه‌وه‌.
 خزمه‌تکاره‌که‌ش وتى قوربان ئەترسم هه‌لئه‌سته‌مه‌وه‌ هەر ئه‌بى گه‌ردنم ئازا که‌ی. ئاغاش
 وتى: ئاخىر هه‌یچ خراپه‌یه‌کت نه‌بووه‌ تا گه‌ردنت ئازاد که‌م. خزمه‌تکاره‌ وتى راست
 ئەفه‌رموى هه‌یچ خراپه‌یکم نه‌بووه‌، به‌لام دوو جار ئاغا ژنم گاهه‌ ئه‌بى گه‌ردنم ئازاد که‌ی.
 که‌ئمه‌ی وت. ئاغا زۆر تووربه‌بوو هه‌ستا به‌جیه‌یشت و هاته‌ ده‌ره‌وه‌، هەر قسه‌ی ئەکرد و
 جینیوی ئەدا. خزمه‌تکاره‌که‌ی تر که‌ پشت سه‌ریه‌وه‌ بوو وتى:

خۆت عاجز مەكە ئەم كاپرايه كەرە وا قسە ئەكا. من تا ئیستە پەنجا جاریش ئاغازنم گاوو ههچ قسهشم نه كردوو.

- حەمەسابلاخی بۆی گێرامهوه وتی:

حاجی میرزا رهحمەتی سابلایخی ئەو سەر دەمه كه ترومبیل و شته نه بوو، قافلە ی ئەو له هه موو ولاتی سابلایخ و موکریانا مەنشورر بوو. جاریک قافلە ئەچن بۆ تهوریز بارخانەبار ئەکا و ئەگەر پیتەوهو ئەگەنه سەر چۆمه که ی سابلایخ. لەم لاوه هه موو خەلکی سابلایخ و حاجی میرزا رهحمەت خۆیشی دەر ئەچن بۆ سەیری قافلە. پیتشەنگی قافلە که لهو بەری ئاووه مان ئەکا و ناپەر پیتەوهو؛ که پیتشەنگیش نه جوولنی هه موو ئەوه ستی. هەر چەندە قەتارچی هەیدە ی لێ ئەکا که لکی نابێ.

حاجی میرزا رهحمەت لەم بەره وه بانگ ئەکا: کوره ئەوه ی ک ه جار ان پیت وتوو ه ئەوه ی بێ بلی. قەتارچیش ئەلێ: قوربان ههچم پێ نه وتوو ه، هەر هەیدە ییم لێ کردوو ه. ئەمیش پێ ئەلێتەوه کوره چیت پێ وتوو ئەوه ی پێ بلێره وه؛ ئەگە ی نه ئەبێ ئەو عالە مه هەر چاوهر پێ بکه ن. قەتارچی که ئەزانێ ههچ که لک ناگرێ لێ ئەوه ستیتەوه له پیتشەنگ تی ئەسره وینێ و ئەلێ: دەر پۆ له قوزی دایکی خیتو بەرم. پیتشەنگ ئە پەر پیتەوهو هه موو عالە م به میرزا رهحمە ته وه دەست ئەکە ن به پیتکه نین.

- مەحموودی عدلی مراد گێرایه وه وتی:

لهو سەر ه کاپرايه ک هه بوو تووله یه کی هه بوو. تووله توپی و کابرا زۆر به پەرۆش بوو بۆی؛ هه موو جار که باسی ئەکرا ئە یوت: رهحمە تیه که. مەلاکانی مەنگوریه کردیانه سەری و پینان وت کابرا ئەمه حەر امه تو چۆن بۆ تووله سه گیکێ توپیو وا ئەلێت؟ کابرا وتی: مەلاینه! رهحمە تی گەلنی خەسلە تی چاکە ی هه بوو. خیر و خیراتیکی زۆری هه بوو، مالی میراتی هه بوو تەنانە ت له کاتی سەر مه رگیشدا وه سیه تی بۆ من کرد که سەد تەمە نیشی بۆ بکه م به ئیسقات. مەلاکه که ئەو ئەو قسه یه بۆ ئە کرد وتی: چۆن مەر حووم ئەو قسه شیه فەر مووه؟

- مەلایه ک له ده شه تال هه بوو، هەر ئیشیک رووی ئەدا ئەو ئە یوت: خوا خراپتر نه دا. رۆژیک هاتن بۆ لای مەلا وتیان پیاویکیان به سەر فلانە ژنه وه گرتوو ه. وتی: خوا خراپتر

نەدا. وتیان کورە خراپتری چی؟ لەمە خراپتریش؟ وتی: کورە ئەوە ئیوێ ئەلێن چی؟ ئەگەر نیو سەعات لەمەو پێشتر بوا یە پیاوێ کە من ئەبووم.

- شیخ سەعیدی حاجی شیخ عەلی گێرایەوێ:

عەبلانی عەلاف هەبوو لەسولەیمانی بیوێ ژنیکی ماره کرد بوو. لەپاش بەینیک تەلاقێ دا. کابرایەکی تری عەلاف ماره‌ی کرد. لەپاش چەند مانگیکی ئەویش تەلاقێ دا. عەبلان ماره‌ی کردووە دیسان تەلاقێ دایەو، ئەوتر ماره‌ی کردووە. لەسەر ئەم ئاوو دانە شەش حەو جار ئەمیان تەلاقێ ئەدا گورج ئەوی تریان ماره‌ی ئەکردووە. بیوێ ژنی هەزار ئەتوت تۆپی جلیتینە ئەم هەلی ئەدا بۆ لای ئەو ئەووتریشیان تی هەلنەدایەو بۆ لای ئەم. لەئاخر جاریک لە بیوێ ژنیان پرسی: باجی عاسم ئەم دوو میژدەت کامیان باشتەر بوون بۆت؟ وتی: بەخوا براکەم خێری خێر بێ لە هیچیانم نەدی، تەنها ئەو نەبێ ئەوان بەسەر منەوێ کاوێریان ئەکرد.

- حەمە‌ی عەول هەبوو دوو ژنی هەبوو، هەر یەکە‌ی دهنکە مووروویەکی دابوونە دەست بێ ئەو‌ی هیچیان بە‌وی تریان بزائن. کە پێکە‌وێ دانه‌نیشتن لێیان ئە‌پرسی کامیان ت خۆش ئە‌و‌ی؟ ئە‌یوت: «ئە‌و‌ه‌یانم خۆش ئە‌و‌ی کە دهنکە‌موورووێ کەم داو‌ه‌تی».

- کابرایەک لە‌گوندی «شیتینە» هە‌بوو ناوی ره‌شه‌بوو. رۆژیک ئیستریک ئە‌داتە‌پیش خۆیە‌وێ ئە‌چیت بۆ دار قیسپان بۆ قۆریه‌گیا و گاو شتی وا. باره‌قیسپ ئە‌برێ و پاشان هەر‌چە‌نده ئە‌کا نازانی باره‌کا لە‌ئیستره‌کە بنی، مە‌حتەل ئە‌بێ؛ پاشان دێ بە‌یریا کە باره‌کە لە کۆلی خۆی بنی و خۆشی سواری ئیستره‌کە بیی. بە‌مجۆره‌ بار ریک ئە‌خا و بە‌ره‌و مال بە‌رێ ئە‌کە‌وێ.

لەرێگادا دوو داری گه‌وره‌ له‌و بە‌ره‌و بە‌ری رێگاکە‌دا ئە‌بیت، ئە‌میش باری توند لە‌خۆی شتە‌ک داو‌ه‌. دار قیسپه‌کانی کۆلی له‌ دوو داره‌ گه‌وره‌کە ئە‌گیرین. ئیستەر بە‌گور ئە‌پروا کابرا بە‌ه‌لوسراوی له‌ویدا ئە‌میشتە‌وێ. ئیستەر بە‌خالیه‌تی ئە‌چیتە‌وێ بۆ ماله‌وێ.

خزمان کە‌تە‌ماشای ئە‌مە ئە‌کە ئە‌لێن: شتیکی له‌ ره‌شه‌ قه‌وماوێ. دین بە‌هاواریه‌وێ. کە ئە‌گه‌نه ئە‌و شوینه‌سه‌یر ئە‌کەن ره‌شه‌ به‌و هه‌واوێ ره‌پ راوه‌ستاوێ. ئە‌لێن: کورە ره‌شه ئە‌مە‌چیه‌؟ دایه‌گرن و ئە‌مجا ئە‌لی:

ئەو ئىستىزۆكە كەم بۇ بىنن ھەر ئەبى ئىستەورگى بىدەرم. مەن و تەم با بارە كە لەو نەنەم بۇ ئەو ە
 ەزىە تى نە گاتى ھىتەم لە خۆم ناو سواری بووم؛ كە چى گە شىتەنە ئەم شوپنە ھەر چەندە
 كشووم كەرد، ھىچ گوىى نەدامى. ئەو بۇ خۆى چو ەو ە مەنى دا بەدەست ئەو دارانەو ە؛ ئاوا
 تۆلەى پىاوە تىم ئەداتەو ە؟

- مەلا ئەورە ھەمانى تاي شەبى گىتە پىاوە و تى:

لەم ئاخەردا لەو دەشتى گەرمىانە لە خىلىكا ە ەزەم ئەدا. لە ە ەزە كەدا و تەم كىتەب ئە
 فەرمووى:

كاتى كە خواتنە ەلا كەردى ە سەر ئىزرايىل كە گىانى خەلكى بكىشى و ئەو ئىشەى بەو
 سپارد ەزە تى ئىزرايىل و تى بىنابى چاوان! ئەم ئىشەب و مەن زۆر گرانەو لە ئاھو نر وولەى
 ئەو ەالە مەچۆن دەر ئەچەم، كە ناوم بەسەر زمانى ەموو كە سىكە ە ەبىت؟ ئەم ئەر كە بە مەن
 ەلنا گىرى. خواتنە ەلاش فەرمووى يا ئىزرايىل تۆ بچۆ ئىشى خۆت بكە كەس ناوى تۆ
 ناھىتى. يە كىك ئەلنى: لەسەربان كە و تە خوارەو ە مرد؛ يە كىك ئەلنى لە ولاخ گلاو مرد. ەەر
 يە كە شتىكى بۇ ئەلەن، كەس بەلای تۆدا ناچىت و ناوت ناھىتن. و تى ھاجى مەھەدەدىكى
 شاترى ەبوو لەو ەزە كەدا دانىشتبوو ەلەيدە پىاوە تى:

ئەرى مەلا خوا ە قوروانى و م ئەو ە ختە لە بىرى نەبوو باسى ترومبىل و تەبارىش بكا؟
 چاوت لىيە ھاجى مەلا شەرىقى سەعاتچى ئەو پىاوە نوورانىيە ە مەلا ەلى لە يلان ئەو
 پىاوە دەم ە قورخانە چۆن ە ترومبىل و تەيارە روشتەن. ئەويان بە ترومبىل كەوت و ئەمىان
 لە تەيارە كەوتە خوارەو ە بەو جۆرە سەربان تىاچوو. دەسا مەلا ەەرچى ئىزىت بۇ خۆت
 ئىزىت گشتى ەەر ئەو ئىزرايىلە بىفەرەس.

- قانەى شاعر گىتە پىاوە و تى:

ئەوا دەستە يە كىن چووين بۇ مالى شىخ ەولى سەركان و بووين بە مەوانى ئەوان و دامان
 نابوو كە ئىستە مەرىكەمان بۇ سەر ئەبەرى و مەنەلى پلاو و گوشتەمان بۇ ئەخە نەسەر. كە
 چووين و دانىشتىن شىخ ەول خۆى بە خىراتتىكى زۆر گەرمى كەردىن و لە پاشا دەستى كەرد
 بە گىرانەو ەى راوى ئەو رۆزە پەن. كەردى بە گالە كە چۆن كە رویشكىيان ەستەندو ەو
 كە و تونە تە شوپنى. و تى: لەو لاو ە تانچىمان تىي بەردا و كەردەمان بە قىو ە لىي، لەم لاو ە

چهند زه لامیتک بهریان له کهرویشک بریه و دهستی بن راو کردیان به ههرا. ئەمجا له ناکاو و له‌سەر خۆی به‌ری کرد به‌و لاوه و وتی:

نامینه نا ترشاویک لی نئی بۆ ئەمانه.

دیسان تیی هه‌ل‌چوووه و به‌گه‌ف و کوره‌وه و تیی: به‌خوا تانجیم تانجی بوو له په‌له‌که‌دا خۆی گه‌یانده به کهرویشک و گرتی. خیرا حه‌مه‌چوو له‌ده‌می وه‌رگرت و سه‌ری به‌ری. به‌راستی راوی ئیمپرومان زۆر خۆش بوو.

ئەمجا قانع و تیی: ئیمه‌ش ده‌مان بوو به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه‌وه به‌ ته‌مای چی بووین و که‌چی تووشی خواردنی چی هاتین؟

- له‌سه‌رده‌می شه‌ری شیخ مه‌حمودی مه‌لکدا له‌ ته‌لان و جاسه‌نه ته‌یاره بۆم بۆردمانی نه‌کرد، ده‌رویش ماریکی رۆغزایی هه‌بوو له‌ترسی ته‌یاره خۆی دا‌بووه‌پال که‌نده‌لانیکی. له‌ویدا هه‌ر ئەوه‌ی ئەوت: گروت لی واری ته‌ره‌شقه‌که خوای لینی و پریگمه‌وه تا ده‌می‌کم وه‌خوا بگا بیژم بۆج و نه‌که‌یت؟

- با‌به‌کرا‌غای پشه‌ری گه‌یرایه‌وه و تیی:

پیاویک ژنیکی هینا له‌ ولاتی سویسنا‌یه‌تییه. ژنه مه‌رجه‌که‌ی ئەوه‌بوو که‌کابرا شه‌وی ده‌بکا. کابرا تا ماوه‌یه‌ک وابوو، پاشان هاته‌سه‌ر شه‌وی پینج و پاشان بوو به‌یه‌ک. دیاره ژنه به‌مه‌دا ناسکی چوو له‌ مالا شکاتی کرد، نه‌شینه‌ویست به‌ته‌واوی و به‌ئاشکرا بیلیت هه‌ر ئەوه‌نده‌ی وت و تیی:

تا بوو و بوو لار بوو و بوو چبکه‌م، ئیسته له‌م گۆله به‌ په‌نجه‌شی له‌گه‌ل قسه‌کانا ئیشاره نه‌کرد.

ئەمجا مه‌لا له‌ پیاوه‌که‌ی پرسی تو ئەلی چی؟ ئەویش و تیی:

تا بوو و بوو لار بوو و بوو چبکه‌م ئیسته له‌م دۆله.

ئەمیش دیسان به‌په‌نجه‌وه به‌ بال ئیشاره‌ی نه‌کرد کاره‌ساته‌که‌ش به‌مجۆره‌بوو.

ژنه له‌ گه‌ل وتی تا بوو و بوو هه‌ر ده‌په‌نجه‌که‌ی راست کردۆته‌وه و رووی کردۆته مه‌لا یانی ده‌جار. که‌ وتی لار بوو و بوو، پینج په‌نجه‌ی لا برد و پینجی هه‌یشه‌وه و تۆزی لاریشی کرده‌وه یانی ده‌یه‌که هاته‌سه‌ر پینج و پینجه‌که‌ش ئەو هه‌یزه‌ی نییه؛ واته ده‌عباکه‌ی شل بووه و ئەو هه‌یزه‌ی نه‌ماوه که‌ وتی چبکه‌م ئیسته له‌م کۆله هه‌ر یه‌ک په‌نجه‌ی راست کرده‌وه ئەویش

سەری پەنجەى چەمانەو، وە کوو کۆلى لىن ھات؛ يانى ئىستە ھەر ھاتۆتەسەر يەكى
يەكەكەش وانىكەكەى بەتەواوى لووتى داژەندوھو كۆل و كول بوو. من چى بکەم لەوہ بە
كەلكى من ناىە. ئەمجا كابر اش وتى:

تا بوو وا بوو بە دەستى چەپى پەنجەگەرەو دۆشاومژەى گەياندەوہ يەك و وە کوو
ھەلقەى لىن كەرد يانى لەكاتى خۆيا بلامانىكەى تەسك بوو، كە وتى لار بوو وا بوو ھەر دوو
پەنجەگەرەى ھەر دوو دەستى نووسان بە يەكەوہ لە گەل ھەر دوو دۆشاومژەى ھەر دوو
دەستى ئەوانىشى پىنكەوہ نووسان و وە کوو ھەرەبانى لىن ھات؛ واتە فلىق بووہ كە وتى
چىكەم ئىستە لە دۆلە. پەنجەى دەستى چەپى خستەسەر كە لەكەى خۆى و بە دەستى
راستىشى ھاتوو چووى پيا ئە كەرد، يانى بلامانىكەى ئىستەببوہ بە شىو و دۆل ھىچ بەخۆى
نازانى من چى بکەم لەو دۆل و دۆليانە.

- لەو بەر كىوہ كابر يەك ھىزەرۆنىكى ھەبوو نۆ ھۆقە رۆنى تىدا بوو. رۆژىك
چووہ سەرى سەرى كەرد ھىچى تىدا نەماوہ. لەژنەكەى خۆى پرسى چى لى ھاتووہ؟ ژنەش
وتى با حسابت بۆ بکەم. كابر وتى: ئادەى. ژنەوتى:

ئەمەن يەك و ئەتۆ دوو ئەوہ ھەشت و ئەوہ نۆ
پياوہ وتى دلم بوو بەئاوینە.

بہرگی ہشتہم

۱۹۸۳ - ۵۲۶۸۳ م

پیشه‌کی

رۆژ و حفته ئه‌روا مانگ و سال دیت. مانگ و سال ئه‌روا کاره‌ساتی یه‌ک به شوین یه‌کدا دیت. من له سالی ۱۹۵۷ هوه ده‌ستم دابه نه‌خشه‌ی «رشته‌ی مرواری» یه‌وه. له‌م ماوه‌یه‌دا تا ئیسته‌حه‌وت به‌رگی ده‌رچوو، ئه‌مه به‌رگی هه‌شته‌میه‌تی که له به‌ر ده‌ستتایه. دیاره له هه‌وه‌له‌وه گه‌لی قسه‌شم له سه‌ریان خواردوو، به‌لام به‌ره‌که‌تدا کۆلم نه‌دا. لام وایه هه‌موو ئیشیکێ تازه سه‌ره‌تا خاوه‌نه‌کانیان که‌وتوو نه‌ته به‌ر پلاری پلاره‌اوێزان؛ ئه‌وانه‌ی که هیزی خۆراگرتیان نه‌بووه وازیان هیناوه و ئیشه‌که‌یان پووکاوه‌ته‌وه. ئه‌وانه‌شیان که خۆیان راگرتوو له ئه‌نجاما گه‌یشتون به ئاره‌زوو. ئه‌مه ئامۆزگارییه‌که بو ئه‌وه که‌سانه که ئه‌یانه‌وی پایه‌دار بن له ئیشه‌کانیان.

له سه‌ر چوون و خۆراگرتن «به‌ر» ئه‌دا به ده‌سته‌وه، ئه‌وانه‌ی که له فرمانه‌کانیان سه‌ر که‌وتوو، فرمانه‌کانیان زانستی بووبی، یا پیشه‌سازی، وه یاسایی، بی گومان گه‌لی ته‌نگ وچه‌له‌مه‌یان هاتوو ته سه‌ر ری. وه‌لێ کۆلیان هه‌ر نه‌داوه تا له ئه‌نجاما گه‌یشتون به‌و ئامانجه‌ی که هه‌یانبووه. من نالم بالۆنیکم بالداوه‌ته‌وه به ئاسمانه‌وه هیناومه‌ته‌وه، ئه‌مه نالیم چونکه ئه‌وه ئیشه‌ ئیشی من نیه؛ «نان بو نانه‌وا و گوشت بو قه‌ساب». به‌لام ئه‌توانم بلیم کتیبیکێ وه‌کوو «رشته‌ی مرواری» دینمه به‌رهم که ئه‌وه جۆره شتانه که‌له‌پووری نه‌ته‌وايه‌تی منه و به‌لامه‌وه وایه سوودی هه‌یه له رووی ئه‌ده‌به‌وه بو نه‌ته‌وه‌که‌م؛ چونکه ئه‌ده‌ب بناغه‌ی نه‌ته‌وه‌یه. له هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که‌دا-چ کۆن چ تازه- ده‌سته‌یه‌کی تایبه‌تی خه‌ریکی زیندوو کردنه‌وه‌ی ئه‌م که‌له‌پوورانه بوون و به‌م شتانه له‌م رووه‌وه ناوبانگی نه‌ته‌وه‌یان بلاو کردوو ته‌وه. ئه‌م جۆره شتانه می‌زووی به سه‌رهاتی نه‌ته‌وه‌یه.

به‌لئی ئەمانه له روواله‌تا زاخاوی مێشکن؛ به‌لام هەر یه‌که ده‌رسیکیان تێدا هه‌یه و هەر یه‌که په‌ندیکی لێی وه‌رئه‌گیرئ! ئاخ خۆزگا چه‌رخئ له‌مه‌و پێشتر ئیمه‌ ئەم شتانه‌مان به‌ چاپکراوی ئەکه‌وته به‌ر ده‌ست، ئەو وه‌خته ئەمزانی که ئێسته ج سامانیکی ئەده‌بییمان هه‌یه . له سه‌ره‌تای سالی ۱۹۵۷ه‌وه تا ئیستا ئاخۆ من چه‌ند دۆستم له ده‌ست ده‌رچووینت؟ ئاخۆ چه‌ند له‌و دۆسته دیرینه‌م- که سه‌رچاوه‌ی بوون به‌ به‌ره‌م هینانی رشته‌ی مرواری- له ده‌ست ده‌رچووین و روویان کردووته‌وه بۆ مه‌زاری خاک و میان به‌ داخی کۆچی خۆیانه‌وه هیشتۆته‌وه؟ گومانی تێدا نییه‌ ئەو ریگایه‌ ئەوان گرتیان منیش ئەیگرم و منیش ئەچم بۆ دیده‌نیان. به‌ دیده‌نیه‌کی هه‌تا هه‌تایی؛ به‌لام تۆ خوا واز بینه‌ به‌لکوو یه‌ک دوو هه‌نگاوی تر بینم، ده‌نگی زه‌نگی کاروان ده‌نگ ئەداته‌وه؛ با هه‌موومان گویمان لئ بئ «زله‌ی زاپه‌له‌ی دوکانچه‌ی ده‌ماخ / ئەیداته‌وه دل ئەکا ئاخ و داخ». تاي حاجی محمه‌د عه‌نبه‌ر له‌ کویته‌؟ خه‌بیام به‌ زاته‌وه له‌ سه‌ده‌ی پینجه‌م و شه‌شه‌می هه‌جریدا روو ئەکاته‌ خوا و ئەلئ: تۆ منت هینایه‌ دنیاوه ئایا هه‌یج پرست به‌ من کرد؟ هاتم بۆ ئەم دنیا به‌ بئ ره‌زاهه‌ندی خۆم. شیخ سه‌لامی شاعیری ئیمه‌ دیوانه‌که‌ی ئەوی کرد به‌ کوردی و له‌ سالی ۱۹۹۱دا چاپکرا. له سه‌ر ئەو شوینه‌ من قسه‌یه‌کم کردووه و توومه‌ وه‌کوو هاتنه‌که‌ پیاو به‌ ئاره‌زووی خۆی نه‌بووه؛ چوونکه‌ چوونه‌که‌ی ئەو به‌ ئاره‌زووی خۆی نییه‌. چونکه‌ هه‌ز ئەکا به‌ کپری و کویری و ئیفلجی بمینینه‌وه، هەر به‌و مه‌رجه له‌ دنیا ده‌رئه‌چیت. که‌چی پالی پێوه ئەنێن و به‌ بئ خواستی خۆی له‌ دنیا ده‌ری ئەپه‌رینئ.

دۆسته‌کانی من پالیان پیانه‌وه نان و رویشتن، به‌و مه‌رقه‌ده‌ی کاکه‌مه‌ده پال به‌ منیشه‌وه ئەنێن و ئەرۆم؛ تۆ خوا تا نه‌رویشتووم بازلیا و پلایویکی تر بکه‌م.

ئەو ساله‌ هه‌مه‌ی شازه‌مانی ره‌حه‌تی هه‌ندئ که‌وچکی هه‌له‌دنی هینابوو، له‌ بناری مێرگه‌پان بانگی ئەکرد: که‌وچکی هه‌له‌دەن ناوی قووله‌ و ده‌سکی پان، نه‌خشی هه‌یه وه‌ک خۆتان، بۆ ماستاوی سه‌ردی نیوه‌رۆان، ئەحه‌ی سابو و عه‌لی ماستاو ده‌نگ ئەکه‌ن به‌ یه‌ک بۆ پیا هه‌لدان. پێیان ئەوت: تۆ لێه‌وه ئەم بانگه‌وازه‌ بۆ ئەکه‌ی؟ ئەیوت: با ده‌نگم بگاته‌ ناو شار و بێن به‌ پیرمه‌وه. منیش ئەلیم رشته‌ی مرواری کۆرپه‌ی گوینی ئاگردانه، ئەگه‌ر تۆ ئەو نه‌دوینئ ئەو تۆ نادوینئ.

هه‌موو ئەده‌بییک له‌ هه‌موو سه‌رده‌می‌کا و له‌ ناو هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌کدا چۆنیه‌تی پایه‌ی ئەو نه‌ته‌وه‌یه‌ ده‌رئه‌خا. هه‌ندیک له‌و ئەده‌به‌ سه‌لیقه‌ی تاکه‌تاکه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ پێشان ئەدا، هه‌ندیکی گوزارشت له‌ رابواردنی هه‌موو نه‌ته‌وه‌که‌ ئەداته‌وه. به‌ هەر دوو لایه‌نه‌وه پایه‌ی زیره‌کی و

زهوقی گشت نه‌توه‌که پیشان نه‌دهن. نه‌توه‌کانی تر مایه‌یان زور بووه بو دروستکردنی نه‌ده‌به‌که‌یان، نه‌و مایه‌یه که نه‌وان بوویانه کورده‌که نه‌ببوه، له گهل نه‌وه‌شا زه‌وقه‌ی تاکه‌تاکه‌ی وه‌یا هم‌موویان له جم و جوولا له دروستکردنی نه‌ده‌به‌که‌یان لام وایه که‌متر نه‌بووه له‌وان. بویه وا نه‌لیم چونکه نه‌توه‌کانی تر نیوه‌ی سه‌رچاوه‌ی نه‌ده‌به‌که‌یان له حوکمه‌وه هستاوه. کورد نه‌و حوکمه‌ی نه‌بووه، که‌چی سه‌لیقه و زهوقی خو‌ی هر به زکماکی کؤ‌گایه‌کی زیرینی نه‌ده‌بی دروستکردوه.

به نه‌ندازه‌ی توانا که‌وتمه‌ سهر کؤ‌کردنه‌وه‌ی نه‌وانه‌و له توی دووبه‌رگی رشته‌ی مرواریدا خستمه‌ بهر دهستی تو؛ ئیتر توش که‌یفی خو‌ته. من به تو و تو به خوا. له گهل نه‌وه‌شا بو ئیسته که بخویتیته‌وه نه‌لن: په‌ککو له‌وی حه‌لامه‌ته‌ی، نه‌مانه‌ی کوو لو‌ری که‌تینه. عه‌ولی عه‌زه‌ی کونه‌ماسیش له ولاتی سلیمانی وه‌سپیک‌ی رشته‌ی مرواری ناردبوو نه‌لن:

تاقانه‌ی ناو تاقانه

دهسته‌گولی دیوه‌خانه

مووروی دهستی نازدارانه

گولی دهستی عه‌دالانه

علاء‌الدین سجادی

۱۹۸۲/۱۲/۴

گه‌نجی دره‌خشان

- صالح قازی هه‌بوو گنیرایه‌وه وتی:

ئه‌وا زابتی لیوایم له هیندوستان له گهل زابتیکی زۆر گه‌وره‌ی سیخ - که هه‌ردوو کمان له له‌شکری ئینگلیزدا بووین - دۆستایه‌تیه‌کی ته‌واومان په‌یدا کرد. زابته سیخه‌که وتی تو من فیزی کوردی بکه منیش تو فیزی ئینگلیزی ئه‌که‌م و هه‌ر یه‌کیش ده‌فته‌ریکمان هه‌بی بو نووسینه‌وه‌ی شته‌کان. وتم باشه.

ده‌ستمان کرد به فیر کردنی یه‌ک. بریارمان وابوو یه‌که‌مجار وشه و پاشان رسته، ئه‌و که‌لیماتی ئینگلیزی ساغی به من ئه‌وت ئه‌م نووسی، منیش که‌لیماتی کوردیم ئه‌وت ئه‌ویش ئه‌ینووسی. مه‌سه‌له‌ن من ئه‌موت به کوردی به نان ئه‌لین: پلوو، به ئاو ئه‌لین تلوو، ئه‌یانینووسی. به مه‌رحه‌با ئه‌لین گویت. به خیره‌هاتن ئه‌لین چکوو پکوو. به بچۆ بو بازار ئه‌لین گیپ لی پیت. به وه‌ره بو ئیره ئه‌لین: شه‌له‌ی پنه. ئه‌مانه‌ی هه‌موو ئه‌نووسی و وه‌کوو بولبوول له‌به‌ری کردبوون. شته‌کان ئیجگار زۆر بوون، ئه‌ویش هه‌مووی ره‌وان کردبوو، به‌لام له‌وه زۆر ئه‌ترسام که ئه‌گه‌ر جاریک شتیکم لی بیرسیتته‌وه من نازانم چیم وتوو. له‌وانه‌یه شتی تر بلیم و به درۆ بکه‌ومه‌وه، ئه‌وه‌نده هه‌بوو ئه‌و وای ره‌وان کردبوون هیچ که‌لکی نه‌ئه‌که‌وته ئه‌وه که لیم بیرسیتته‌وه.

به‌م جو‌ره تا نزیکه‌ی سنی مانگیک رویشتن، حه‌مه‌ی پوو‌ره نازی هه‌بوو، خه‌لکی سلیمانی بوو، ئه‌ویش عه‌سکه‌ری لیوا بوو، له فه‌وجیکی تر بوو؛ نه‌قل بوو بوو بو ئه‌و فه‌وجه‌ی لای ئیمه. روژیک زابته سیخه‌که تووشی ئه‌بی و ئه‌زانی کورده به‌و کوردیه که فیر بوو بوو له گهل حه‌مه‌دا ده‌ست ئه‌کا به قسه‌کردن. زۆر به گه‌رم و گوری تیی هه‌ل ئه‌چن، حه‌مه‌ش به لایه‌وه سه‌یر ئه‌بی. حه‌مه هیندی ئه‌زانی، پتی ئه‌لئ ئه‌وه تو چون قسه ئه‌که‌ی؟ زابته‌که‌ش ئه‌لئ به کوردی. ئه‌لئ: باوکم ئه‌مه کوردی نییه. ئه‌لئ: ئه‌ی چیه‌؟ ئه‌لئ: نازانم. منیش وا له دووره‌وه چاوم لێیانه، ئاگام لی بوو گه‌لئ له گهل حه‌مه‌دا قسه‌ی کرد به هیچ ده‌رچوو. تیگه‌یشت هه‌ر شتیگ فیر بووه هه‌مووی قسه‌ی قۆره و هیچی نییه.

ئه‌وه‌نده‌م زانی شیره‌که‌ی هه‌لکیشا که‌وته ناو عه‌سکه‌ره‌کان وه‌کوو هار هه‌را ئه‌کا و په‌لامار ئه‌دا، که‌ف ئه‌چه‌رینئ به ئینگلیزی و به هیندی ئه‌دا به یه‌کا به شوینما ئه‌سوورپته‌وه به‌مکوژی. وتم به قورعان خوینی خۆم کرده ته‌شته‌وه، وا ئه‌ویش نزیکم بۆوه. هیچ چارم نه‌ما چوومه چادری میچه‌ره‌که‌و له پشت ئه‌وه‌وه خۆم شارده‌وه؛ ئه‌ویش چاوی لیم بوو که

رووم کردە ئەوئ. هات خۆی کرد بە ناو چادەرە کەدا. ئینگلیزه کان شلەژان و گرتیان، نازانن مەسەلەیش چیه؟ پێیان وت: چیه بۆ وا شیت بویت و ئەم شیرە رووتە چیه بە دەستتەوه؟ ئەمجا بە ئینگلیزی وتی: ئەو سەگی سەگبایە ئەمە سێ مانگە گوایه منی فیری کوردی کردوو، بە دل و بە گیان هەمووم نووسیوە تەوه و لە بەرم کردوو، کەچی ئیستە وه کوو تیکە یەشتەم هیچی بە سەر هیچەوه نییه. ئەبێ دوو سال خەریک بێم تا ئەوانەم لە بیر بجیتتەوه. ئەم قەحجە بابە بەم جۆرە منی کوشتوو، ئیستە هەر ئەبێ پارچە پارچە بکەم. وتی ئینگلیزه کان کە ئەمەیان دی هەموو دەستیان کرد بە پێکەنین و ساردیان کردەوه، میان هینا دەستم ماچ کرد و ئاشتیان کردینەوه؛ بەلام دواى ئەوه ئیتر هەر بە خێستەوه سەیری ئەکردم.

- ئەمەیان من خۆم بەروەوه بووم:

بەشیر مشیر لە وهختی هەرمینی خەیاتیه کەى لە بەغدا لە هەرمینانە بوو. پیاوه گەورەکانی عەسکەری و مەدەنی هەموو لە لای ئەو جل و بەرگیان ئەدووری. زەمان هینای بە سەرا هیچ ئیش و کاری نەما، هەر مایەوه سەر دووکانە رووتە کەى. دەرە دلی ئەم بێ ئیش و کاریەى لە لای سەلح قازی زۆر ئەکرد، ئەویش بە پێتیک خستبوویە سەر ئەوه کە ئیشیکى باشی بۆ دۆزیوە تەوه. لە ئەنجام هاتە سەر ئەوه منیش لەوئ بووم پێ وت: هەشت کەر لەم کەرە سپیانە بکەر، هەموو رۆژی لە «باب الموعظم» وه تا «باب الشرجی» بە چەند کاروان خەلکی سوارکە و هات و چووین پێ بکە، ئەمە دەرەمەتیکى باشت ئەداتى.

بە شەرتی ئۆتۆمۆبیلێش لە جادهی رەشیدا زۆر بوو، بەلام وهستا بەشیر برۆای بە قسە کە کرد. وتی ئاخەر پارەم نییه بکەم. سەلح قازی وتی: کەواتە ئیشیکى باشتەرت بۆ ئەدۆزیمەوه. زۆر بە تانوو پۆی ئیشە کەدا چوو، بە تەواوی وهستا بەشیری خستە مەراقەوه، هەر ئەبوت دەپێم بلێ. ئەبوت: پێت ئەلیم. زۆر لە گەلی خەریک بوو پێی بلێ. لە ئەنجاما سەلح لە سەر خۆ پێی وت: خەیاتى بکە. بەشیر توورە بوو وتی: راست نەبیتتەوه بۆ ئیشی بۆت دۆزیمەوه، ئەى ئیستە چی ئەکەم؟ سەلح وتی: مردوت مرئ هەموو ئیشیک ئەکەى هەر خەیاتى نەبێ، کتیب ئەنووسی، نووسەر نیت؛ سیاسەت ئەکەى، سیاسى نیت؛ خوتبە ئەدەى، خەتیب نیت؛ فەلسەفە ئەنوینی، فەیلەسووف نیت. ئەوا ئەلیم کاروانچیه تى بکە ئەلێ: پارەم نیه. تۆ خەیاتیت ئەبێ خەیاتى خۆت بکەى.

- به شیر مشیر هه‌بوو له به‌غدا، کورپیکی هه‌بوو له به‌غدا «شامل» ی ناو بوو؛ به‌لام که نه‌بیرد بۆ کورده‌واری ئه‌بوت «شاهۆ» ی ناوه. کچی به‌گلهریکی شه‌قلاوه‌ی بۆ ماره ئه‌کات. به‌گه شه‌قلاوه به‌شیر به‌تجاریکی گه‌وره‌ی به‌غدا ئه‌زانن، به‌شیریش به‌گه‌که‌ی شه‌قلاوه به‌به‌گی مالی میران ئه‌زانن. ئه‌مانه هه‌ر یه‌که به‌نیازیک ده‌ستخه‌پۆی ئه‌و یه‌که‌یان بوو بوون.

جاریکیان به‌شیر و کورپه‌که‌ی ئه‌چن بۆ شه‌قلاوه بۆ گواستنه‌وه‌ی کچه و ئه‌چنه مالی باوکی کچه. باوکه نه‌که‌وێته په‌لپ و بیانوو و ریک ناکه‌ون. شاهۆیش دیار بوو کچه‌که‌ی بینیبوو تۆزی حه‌زی لئ کردبوو. به‌شیر پوو ئه‌کاته کورپه‌که‌ی ئه‌لئ: هه‌تیو هه‌سته با بچینه‌وه هه‌ر سئ ته‌لاقی ئه‌و کچه که‌وتبئ. کورپه‌که‌ش واقعی وپ ئه‌مینئ، ئه‌لئ با به‌ته‌لاقی چی؟ ئه‌لئ: هه‌سته هه‌تیو با پڕوین ئه‌وا هه‌ر سئ ته‌لاقم دا، به‌م جۆره ئه‌گه‌په‌نه‌وه بۆ به‌غدا.

- سه‌مه‌د مه‌نجه‌ل هه‌بوو خه‌لکی کۆیه بوو، به‌بئ په‌رده قسه‌ی ئه‌کرد. کاک مه‌سه‌عود محمه‌د بۆی گنپه‌امه‌وه وتی:

ئه‌وا حافز قازی له جۆشی به‌رزی و ده‌ست رۆیشتنایه له به‌غدا و یه‌کیکه له شه‌خسیه‌ته ده‌وله‌مه‌نده‌کانی به‌غدا. رۆژیک سه‌مه‌د به‌ به‌ر موغازه‌که‌ی حافز قازیدا تئ ئه‌په‌رئ ته‌ماشایه ئه‌کا وا حافز قازی له گه‌ل هه‌ندئ که‌سی تر له به‌ر موغازه‌که‌ی خۆیا راوه‌ستاوه له سه‌ر جاده‌ی ره‌شید. سه‌مه‌د له ته‌نیشتی‌ه‌وه خۆی ئه‌داته پال کۆله‌که‌یه‌ک و سه‌ری ده‌ردینئ، ناسراوی پیتشویشیان له گه‌ل حافزدا نییه به‌هه‌موو ده‌نگی خۆی بانگ ئه‌کا: گه‌وادا! حافز لا ئه‌کاته‌وه. سه‌مه‌د ئه‌لئ: عه‌می موویاک؛ واته له گه‌ل تۆم نییه. حافزیش ده‌می ئه‌بئ به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه. ئیتر چی بلئ.

- هه‌ر ئه‌و گنپه‌ایه‌وه وتی:

ئه‌وا له تاقی هه‌ره سه‌ره‌وه‌ی ئوتیلی ترۆکادیرۆ له به‌غدا له بالکۆنه‌که‌دا دانیشتی‌بووین و سه‌یری رووباری دجله ئه‌که‌ین، کاتیش ده‌مه و ئیواره‌یه، سه‌مه‌دمان له گه‌لایه. ئوتیلی «لیدو» یش هه‌یه له ته‌نیشت ترۆکادیرۆ‌وه‌یه، یه‌ک دوو شیخی عه‌ره‌ب ئه‌وانیش له بالکۆنی ئوتیله‌که‌ی خۆیان دانیشتی‌وون و میزبان رازاندۆته‌وه. هه‌ر دوو بالکۆنه‌که‌ش زۆر نزیک به‌رامبه‌ر یه‌کن. هه‌ر وه‌کوو ئه‌وه وایه له یه‌ک مه‌جلسه‌ی دانیشتی‌بین وا بوو؛ چونکه ده‌نگی قسه‌کردنمان ئه‌گه‌یشه‌ یه‌ک.

ئەوئەندەمان زانی سەمەد بە دەنگی بەرز دەستی کرد بە جنیودان بە یەکنی لە عەرەبەکان. جنیو وەکوو گەلای دار بە بێ ئەو بەشینیاسن. کابراش هاتە جەواب و وتی: کابرا تۆ شیتی و جنیو ئەدەیت؟ ئەم هەر لە جنیو دانی نەکەوت. وتمان کورە سەمەد خوا بتگری بۆ و ئەکەیی؟ کابرا ئیستە دیت و ئەتداتە بەر شەق. وتی: نایت من هەر سەیرانیکیە دروستی ئەکەم. وتمان چۆن؟

وتی: ئەو بەری ئەو بە ئەویش دەستبکا بە جنیودان بە من؛ چونکە ئیو و مەزانن ئیمە وازیکی و بە ئاسانی ئەگا بە من، ئەبێ لە شوینەکی خۆی هەستی چل پەنجا پێ پلێکانە بیری تا ئەچیتە خوارەو، ئەمجا بیتە ئوتیلەکی ئیمە؛ چل پەنجا پێ پلێکانە تر بیری تا ئەگاتە من. کابرا تاقەتی ئەمانەیی، ئەو وتمان ئەم هەموو قالدەرمانە بیری و هات، زانیم کە دەرکەوت من خۆم و ئەکەم ئەو ئەوئەندە پتر توورە ئەبێ.

لە جنیودان بەو لاوێ هێچی تری بۆ نامینیئەو بە بۆ خۆی هەر جنیو بەدا. بەلام ئەشانم نایەت ئەگەر بیتیش تا ئەگاتە ئیو سارد ئەبیتەو.

- خدرەسوور هەبوو لە «کەلوی» ئەبوت: ئاغا شەرەیی بانە کە لێ ئەکەون ئەبێ بە ئاشەوان؛ چونکە لە ئاشەوانیشدا برۆ بەردەیی تیندا هەبێ.

- کابرایەک هەبوو ناوی «برایمۆکە» و خەلکی کونەفلوسەیی خوشناو بوو. رۆژیک چوار بار تری دینی بۆ هەولێر. تریکە ئەفرۆشی و ئەگەرپتەو. سواری بەکێ لە گویدرێژەکان ئەبێ و سیکەیی تری ئەداتە پێش خۆی. لەو سەرۆژوورەکی لا پیرمادا سەیر ئەکا و سێ کەری لە پێشە. ئەلێ من کە هاتم بۆ هەولێر چوار بوون، ئیستە ما بوون بە سێ؟ دائەبەزێ ئەیانزیمیرپتەو سەیر ئەکا چوارن. سوار ئەبیتەو ئەبەنەو بە سێ. ئەلێ: دەسا شەرت بێ دەسا هەولێرییان کەریکیان لێ دزیمە.

دائەبەزپتەو ئەیانزیمیرپتەو چوارن، سوار ئەبیتەو سێن. ئەلێ: یارەبی بە گوناحم لێ نەگری هەولێرییان نەیانزیم، ئەمە ئیشی ئەم پیرمەمەیی، پیر بوو ناتوانی بڕوا لۆ عەجان کەر لە من ئەدزێ. ئەمە لای خۆی شیخی دووگردانە کەچی دزیش دەکا.

لەو سوار بوون و دابەزینە کابرایەکی ماوەرانی چاوی لێ ئەبێ، ئەچی بە لایەو پینی ئەلێ: ئەو لۆ وادەکی؟ ئەلێ: چسوانم کەرنام بریدیە لۆ هەولێر چوار بوون، کەچی هەنووکە دەمی چوارن و دەمی سێن. ئەلێ ئەی ئەوێ خۆت حیساب ناکەیی کە سواری

بووی؟ ئەلنی: دەک مارت بە قۆر نەگیری ئەوه کوو زانیت؟ دەسا دەبی پیم بریتی من کەینێ دەمرم، دیارە تۆ هەموو شتان دەزانی.

کابرای ماوەرانی بە لایەوه زۆر سەیر ئەبێ ئەلنی: ئەو کەرە ی سواری بوویت هەر وەخت سێ تەر و نیوی کەند لەو هەوارەدا تۆ دەمریت. لێک جیا ئەبنەوه.

برایمۆکە زۆر ناپروا پیرە کەر تەریک ئەکەنێ. کابرا ئەلنی: ئەوا هەندیکێ چوو، تەریکی تەر و تەریکی تەر. ئەلنی: مایەوه سەر نیووە، زۆر ناپروا کەرە کە تسیک ئەکەنێ، کابرا ئەلنی ئەوا تەواو من مردم. لە کەر دائەبەزێ و لەو ناوەدا لێ رانەکشێ و کەر بەو ناوەدا بلاو ئەبنەوه. لە لای ئیوارەدا کابرایەک بەویدا تێ ئەپەرێ، سەیر ئەکا و زەلامیک لەویدا کەوتوو. ئەچیتە سەری نووکه پیکێ تێو ئەژەنێ ئەلنی: کابرا بۆ لێرە کەوتوی؟ ئەلنی: لێمگەرێ من مردیم. ئەلنی: چۆن؟ ئەلنی: خدری زیندە بێ و تەم هەر وەخت کەرە کەت سێ تەر و نیوی کەند تۆ دەمری. هەنووکە ئەو کەندی و من مردم. بێی ئەلنی: هەستە هەمی کەرە، هەستە هیشتا ماوتە، هەلی ئەستینێ، کەرە کانی بۆ کۆ ئەکاتەوه و ئەلنی: بڕۆ لە ماله‌وه بمرە.

- لە سابلاخ مەلایەکی شەرەفکەندی هەبوو دەستی دوکتوری هەبوو. رۆژیک کابرایەک ئەچیتە لای ئەلنی: ناغە ی حکیم مەلا! چاویکم نازانم چیبە حەرارە تیکێ زۆری تیکەوتوو، ئەنیلینێ وەکوو تەنوور. لە بەر ئەوه هەم وشک هەلگەرپاوه، هەم تەنگیش بۆتەوه. حکیم مەلاش ئەلنی: وەللا من ئەمانە هیچی لێ نازانم، بەلام ئەوەندە ئەزانم تۆ پیاویکی لە خوا ترسیت و دوعات قەبوولە، دوعا بکە ئەم دەردانە لە چاوی تۆ هەلگیریت و بیخاتە قوزی ژنی دوکتۆرەوه.

- کابرایەکی جافی تەرخانی سواری مایینیک ئەبێ و ئەچێ بۆ لای مەحموو پاشای جاف. کە ئەگاتە بەر دەوارە کە دائەبەزێ و ماین پەرە ئەکا و هەلدیت. مەحموو پاشا ئەلنی: کورە کاورا ئەو ماینە بۆ هەلدیت؟ کابراش ئەلنی: پاشا بیژم چی؟ نەگۆتیبە، ئەوه چووم بۆ شار نالم کرد، کاورای نالوونی باوہ حیز خاس نالی نەکردووہ عەزبەتی دا و ئیستە کە چاوی وە تۆ کەوت وایزانی ئەوه تۆیش نالوہنەکە ی، وا پەرە ی کرد.

- کابرایەک «مایندۆلی» پیرە داکیکی هەبوو زۆر دەست بلاو بوو، بەلام کورە خۆی دەولەمەندیکی چاک بوو. دەرەدە دلی بوو لە دایکەکە ی ئەبوت: ئەمە مالی باوکمی هەموو لە ناو دا. وتیان کە تۆیش بمری ماله‌کە ی تۆیش بەو جۆرە لە ناو ئەدا. وتی: جا خۆ ئەو

نابیی بە میرانگری من. وتیان چۆن ئەمی دایکت نییە؟ وتی: نەوہ لالا باوکم لە پیش ئەوہ دا بمری تەلاقى داوہ.

- لە گوندیکی ئەو سەرە ژن و میدیدیک شەوئى لە زوورەوہ راکشابوون، سەیریان کرد بەکئى لە سەر بانەوہ لە کونا رۆژنەکەوہ سەیری خوارەوہ ئەکا. ئەمان تێگەشتن کە ئەمە دزە هاتۆتە سەریان، چاوہ پری ئەوہ ئەکات کە ئەمانە بنوون. ئەمانە تەنانەت داریشیان لا نییە، بە دەم قسەوہ ژنە بە پیاوہکەمى وت: ئەرئ پیاوہکە تو باوکت هیجى بۆ بە جئ نەهیشتیت؟ خۆ هیشتا کاسیبەکى وات نەکردووە ئەم سەرەوہ و سامانەت چۆن وا پێکەوہنا؟ پیاوہ وتی: وەللا ژنەکە لە دزی. وتی چۆن؟ وتی: بە شەو ئەچووم بۆ دزی دەنگم نەئەکرد تا تۆزئى شەو دەرنگ ئەبوو، مانگ هەلئەهات. شەوقى مانگەکە لە کونا رۆژنەمى زوورەکانەوہ ئەچووە خوارەوہ، ئەبوو بە کۆلەکە، دەستم پێوہ ئەگرت و ئەچوومە خوارەوہ. چى هەبوو نەبوو کۆم ئەکردەوہ ئەمدا بە کۆلما. دیسان بە کۆلەکەمى مانگەکەدا سەر ئەکەوتمەوہ، ئیتر ئەمە ئیشم بوو هەتا ئەم سامانەم بەم جۆرە پێکەوہنا.

کابرای دزە لە سەر بانەوہ گوئى لە قسەکانیان بوو؛ لە دلئى خۆیا وتى ئەمە فلیمیکى باش و بئى عەزىت و بئى ترسە. دەنگى نەکرد تا مانگەکە هەلات، خۆى لە سەر کونا رۆژنەکە لادا، شەوقى مانگەکە چووە خوارەوہ، ئەویش دەستى پێوہ گرت کە بچیتە خوارەوہ. تریەمى هات و کەوتە خوارەوہ. ئەستۆى ورد بوو؛ ئەمجا ژن و میدرد هەستان هاتنە ویزەمى، ئەوہندەمى تر شل و کوتیان کرد. کابراش ئەبوت: من کەوتنە خوارەکەم بەس نییە ئیوہش ئەوہندەمى تر شل و کوتتان کردم. بە باشەلئیکى باشەوہ ئەگەریمەوہ داوہ.

- مەلا ئەوہرەحمانى پینجۆین، ئەو عالمە بە ناو بانگە بوو کە بەکئیک لە فەقئیکانى مەلا حسینى پيسکەندى سلیمانى بوو. مەلا ئەوہرەحمان وەکوو ئەو عالمە بەرزە بوو، جار جار شیعربشى ئەوت. کابرایەکى یۆسۆجانی پەیدا بوو چکئیکى خویندبوو، ئەبوت: ئەمە هەر ئیژن مەلا ئەوہرەحمانى مەلایە و شاعیر، کەمى وایە؟ من لەو مەلاتر و شاعرترم. وتیان ئەگەر وایە تۆیش شتئیک بلئى. وتى:

مەلا ئەوہرەحمان، مەلا ئەوہرەحمان

مەلا ئەوہرەحمانى پینجۆین

را زەرپەر سەر فولاد

نه هی نهرم شهو دریا
وتیان ته‌واو شاعیری له‌مه چاکتر چون نه‌بین؟

- مه‌لا حه‌سه‌نی شاتری گتیره‌په‌وه وتی:

له مه‌سته‌کانی لای ئیمه پیاویکی موباره‌کی ریش سپی هه‌بوو، خزیمان بوو، لاله
حه‌مه‌مان بین نه‌وت. رۆژیک له مزگه‌وته‌که‌دا لاله‌حه‌مه نوێزی نه‌کرد، خه‌لکه‌که‌ش له‌م لاوه
دانیشتیبوون و له به‌ین خۆیانا قسه‌یان هاته‌سه‌ر لاله‌حه‌مه که پیاویکی له خوا ترس و
نوێز که‌ره. لاله‌حه‌مه‌ش نه‌وا گوئی لینه، هه‌ر نوێزه‌که‌ی بری و وتی: به رۆژویشم، ده‌لائل
الخیراتیش نه‌خوینم. وتی هه‌لچوه‌وه له نوێزه‌که.

- کابرایه‌کی «سوئقر»ی مانگی محرم بوو، شین و شه‌پۆر بۆ ئیمامی حوسه‌ین نه‌کرا، نه‌و
کابرایه له هه‌موو که‌س زیادتر له خۆی نه‌دا و ناوی عدلی و حوسینی نه‌هینا. پێیان وت: تو
عدلی نه‌ناسی؟ وتی: را نه‌ناسم. وتیان: چه‌نده‌م خه‌لیفه بوو؟ وتی: من یانه نه‌زانم، نه‌وه
نه‌زانم که ئیمام هوسه‌ین نه‌وی له‌و ده‌شت که‌روه‌لایه شه‌هید کرد.

- شیخ محه‌مه‌دی به‌رزنجی له مزگه‌وته‌که‌ی خۆیا وه‌عزی دانه‌دا، له وه‌عه‌زه‌که‌یا وتی
کتیب نه‌فه‌رموی: هه‌ر که‌سه رۆژی عه‌ره‌فه به رۆژوو بێ و هه‌کوو نه‌وه وایه که سالتیک به
رۆژوو بوو بێ. نه‌حه‌ی جاو له کۆری وه‌عه‌زه‌که‌دا بوو، ده‌نگی نه‌کرد تا رۆژی عه‌ره‌فه هات،
نه‌و رۆژه به رۆژوو بوو تا نیوه‌پۆ؛ پاشان شکاندی. پێیان وت: خاله حه‌مه‌د نه‌مه چون
نه‌بین؟ وتی: من تا نیوه‌پۆ به رۆژوو بووم، به شه‌ش مانگ نه‌شی، له‌وه زیاترم ناوی.

- هه‌ر نه‌م نه‌حه‌ی جاوه، سالتیک له رۆژی دووه‌می ره‌مه‌زانا وتی باش بوو ره‌مه‌زانمان
گرت و له کۆلمان بۆوه. وتیان چون شتی وا نه‌بین، خاله حه‌مه‌د ئیمه‌رۆ دووی ره‌مه‌زانه؟
وتی: مردووتان مرئ ئیوه نایزانن، ئیمه سی که‌س له ده‌سته‌که‌ی خۆمان کۆ بوینه‌وه دوینتی
هه‌موومان به رۆژوو بووین. ره‌مه‌زانیش سی رۆژه، نه‌وه سی رۆژه‌که‌مان ته‌واو کرد.

- کابرایه‌کی نه‌و ناو «شوان»ه له قنگی شیخ و مه‌لادا گه‌وره بوو بوو، ناوی سوره‌ته‌کانی
قورئانی هه‌موو نه‌زانی. شه‌ویک چه‌ند باری خه‌لووزی برد بوو بۆ که‌رکووک بۆ فرۆشتن.

دهمه و به بیان نه‌گاته که رکوک. به بهر مزگه و ته‌که‌ی مه‌لا ناسح‌دا تی نه‌په‌ری، لا نه‌دا بو نویره کردن. مه‌لا ناسح خوی پیش نویره‌که‌ی نه‌کرد، سووره‌تی «البقره»ی له نویره‌که‌دا خویند، تالی بوه‌وه‌هه‌تاو که‌وت و بازاری هدرمینی خه‌لووز فرۆشتن نه‌ما. پاش نویره له مزگه‌وت ده‌رچوو، به هه‌ر حال جوړکوو خه‌لووزه‌که‌ی فرۆشت و هندی ئیش و کاری ناو شاری هه‌بوو تا جی به جی کرد روژ دره‌نگ بوو، فریانی گه‌رانه‌وه نه‌که‌وت. وتی تازه ناگه‌مه‌وه مال، ئیمشه‌و له که‌رکوک نه‌مینمه‌وه له‌و سه‌ره‌وه زوو هه‌له‌ستم و نه‌روم. نه‌و شه‌وه مایه‌وه، به‌یانی زوو ولاغی دایه پیش و رویش. ریگه‌که‌ی هه‌ر به بهر مزگه‌وت‌که‌ی مه‌لا ناسح‌دا بوو، وتی با به‌کجار نویره‌که‌شم بکه‌م، مه‌لا ناسح نه‌مجاره سووره‌تی «الفیل»ی خویند. کابرا که‌ گویی له الفیل بوو نویره‌ی بری و کردی به پیلاره‌کانیا و بوی ده‌ره‌ری وتی: مه‌لا بوچی من نازانم «به‌قهر» به‌معنای «گا»یه و «فیل»یش فیله. دوتی سوهری گات خویند هه‌موو ئیشیکت له ده‌ست ده‌رکردم، ئیمرو فیله نه‌خویتی، فیله ده‌ نه‌ونده‌ی گا نه‌بی، تا بانگی خه‌وتنان ناگه‌مه‌وه ماله‌وه. گوو به‌ریشی باوک نه‌و که‌سه له پشت سه‌رته‌وه نویره نه‌کا.

- مه‌لا یوسفی ته‌نگیسه‌ر جاریک له گه‌ل شیخ محمه‌دی گولانیدا له سوله‌یمانی قسه‌یان نه‌گتیره‌یه‌ک. قسه‌که‌شی له سه‌ر نه‌وه نه‌بی که‌ شیخ محمه‌د له باسی نه‌ته‌وایه‌تیه‌وه قسه نه‌کا و زور به‌ سوژ تی هه‌له‌چی. نه‌و سه‌رده‌مه‌ش باسی نه‌ته‌وایه‌تی له ناو هه‌موو جیگه‌یه‌که‌دا نه‌ونده‌ باوی نه‌بوو. مه‌لا یوسف بی نه‌لی: کافر بویت و دان به‌وه‌دا بنی که‌ تو له دین ده‌رچوویت. شیخ محمه‌دیش نه‌لی: مه‌لا یوسف دان به‌ کوفری خو‌ما نانیم، ته‌نیا بو نه‌وه نه‌بی که‌ به‌ریه‌ره‌کانی نه‌و که‌سانه نه‌که‌م که‌ لایان وایه که‌ خوا تو‌ی له سه‌ر جواتترین سووره‌ت دروست کردوه (لقد خلقنا الانسان فی احسن التقویم) نه‌مه له تو‌دا نه‌هاتوه‌ته‌دی. ره‌نگی به‌مه کافر بیم.

- کابرایه‌کی «باوه‌جانی» چوو بوو بو حه‌ج، پاشان له گه‌ل کاروانا چوو بو مه‌دینه. سه‌یری کرد و حاجیه‌کان هه‌موو له ده‌وری باره‌گای پیغه‌مه‌را خیر و خیرات نه‌که‌ن؛ نه‌ویش هه‌رچیکی هیتابوو بو حه‌ج هه‌مووی له که‌عه‌دا بلاو کردبووه‌وه، هیچی پی نه‌مابوو بو مه‌دینه. نه‌مجاره ده‌وری گومبه‌دی پیغه‌مه‌ر نه‌سوورایه‌وه و نه‌یوت: لاله حه‌مه بیم وه ساقه‌ت! نه‌و کاوراکانی کاوه هیجیان پی نه‌هیشتم بو‌ت بی‌رم، نه‌وه له ریگای تو‌دا هه‌ر ته‌لاقی خازه‌ی کاره‌که‌رتم دا. خازه ژنی بوو.

- نه‌ه‌ی کړنوو هه‌بوو له‌سوله‌ی‌مانی، خانوویه‌کی هه‌بوو فروشتبووی؛ که‌چی هه‌موو جار هه‌ر نه‌چوو نه‌وی، نه‌وانیش ده‌ریان نه‌کرد. چه‌ند جاریک شتی وا رووی دا له‌ئاخرا وتی: من له‌م خانووه‌دا هاتوومه‌ته دونه‌اووه له‌بیرم ناچیته‌وه؛ خه‌ریک بوو له‌بیرم بچیته‌وه که‌چی دایکه ره‌حمه‌تیه‌که‌م هاته‌ه‌م و پی‌و تم رۆله‌ه‌ شیره‌که‌م به‌ه‌رامت بیت بی‌نه‌گر خانووه‌که‌مان به‌جی بیلیت.

- دوو کابرای «سیان» نه‌بن به‌هاورپی و نه‌چن بو‌ه‌ولیر. له‌ریگادا هه‌روا ده‌ست نه‌که‌ن به‌قه‌کردن بو‌نه‌وه ریگاکه‌به‌قه‌بیرن. یه‌کیکیان نه‌لی: ئیسته‌له‌م ریگایه‌دا کووپه‌له‌یه‌ک لیره‌نه‌دۆزینه‌وه به‌شی نه‌که‌ین له‌به‌ینی خو‌مانا. من به‌شه‌که‌ی خو‌م نه‌چم رانه‌مه‌ریکی پی‌نه‌کرم پی‌وه به‌ته‌واوی نه‌ه‌سیمه‌وه. نه‌ویکه‌شیان نه‌لی: ده‌سا من به‌به‌شه‌که‌ی خو‌م چه‌ند گورگیک په‌یدا نه‌که‌م بکه‌ونه ناو می‌گه‌له‌که‌ت بیانخون، توله‌باب کوو مه‌ر رانه‌گری؟ له‌سه‌ر نه‌مه‌نه‌بی به‌شه‌ریان و سه‌ر و گویلاکی یه‌ک نه‌نینه‌یه‌ک.

له‌وکاته‌دا سه‌یر نه‌که‌ن وا پیاویکی ریش سبی له‌ریگای خو‌شناوانه‌ه‌سواری که‌ریک بووه و جه‌وه‌نه‌یه‌کی له‌به‌ر ده‌مایه‌هات. وتیان با‌نه‌و پیاوه‌شه‌رعمان بکات، بزانی‌ن کاممان له‌سه‌ر حه‌قین. که‌ر سواریان را‌گرت و کیسه‌که‌ی خو‌نیان بو‌گیرایه‌وه. نه‌ویش تووره‌بوو، هه‌ر ده‌ستی برد پشکی جه‌وه‌نه‌ی کرده‌وه دۆشاوی تیدا بوو، دۆشاوی به‌و ناوه‌دا هه‌ل‌پشت و وتی: خودا خینم وه‌کی وی دۆشاوه‌ی له‌سه‌ر وی عه‌رده‌ی بریژی، ج بران هه‌قرتان نینه‌و شینن.

- شیخ باب‌عه‌لی ته‌کیه‌یی و مه‌لا عه‌ولای په‌سو‌ی کتیبی «خلاسه‌الحساب» له‌لای مه‌لا عومه‌ر نه‌فه‌ندی هه‌ولیر نه‌خوینتیه‌وه. باب‌عه‌لی به‌مه‌لا عه‌ولا نه‌لی: من تا‌قه‌تی به‌ری، به‌ری و هه‌نوکه، هه‌نوکه‌ی مه‌لا عومه‌ر نه‌فه‌ندیم نیسه‌و لیتی تیناگه‌م. بینه‌وه نه‌چین له‌کو‌ری ده‌رسه‌که‌دانه‌نشین، تو‌به‌پوختی وه‌ری بگه‌ره و پاشان به‌منی ره‌وانکه‌.

مه‌لا عه‌ولا نه‌لی: باب‌عه‌لی شتی وا چۆن نه‌بی؟ باب‌عه‌لی نه‌لی: به‌گویم نه‌که‌ی باشه‌به‌گویم ناکه‌ی به‌و داره‌سه‌ر و به‌چکت نه‌نیمه‌یه‌ک. ناچار مه‌لا عه‌ولا رازی نه‌بی. له‌پاش ته‌واو کردنی کتیبه‌که‌به‌جووته‌پنکه‌وه نه‌چن بو‌«بیاره» بو‌لای مه‌لا قادری بیاره. له‌بیاره مه‌لا نه‌بی ناویکی خه‌لکی نه‌و باله‌کایه‌تیه‌ی لی نه‌بی، که‌نه‌ویش هه‌ر بو‌نه‌وه چوووه‌که‌له‌لای مه‌لا قادر بخوینتی.

ئەم مەلا نەبىيە پىاويكى زىرەك و لە گەل زىرەكە كەشيا تۆزى بى ئەقلى ھەبوو. ھەر فەقىھك بچوايە بۇ بيارە لە گەل ئەگەشتە ئەوئ بە بى ئەو چاۋ بكاتەو ھەلا نەبى بە پىسار لىي كردن دايتەگرت و ئەيشلەژاند، واى لى ئەكرد كە بە تەواۋى بۇ لەو ھەلا چاۋ ترستىن ئەبوو.

بابەعەلى و مەلا عەولا، ناۋى ئەم مەلا نەبىيەيان بىستبوو كەوايە. ئەگەنە نىزىكى بيارە مەلا عەولا ئەلى: بابەعەلى ئىستە ئىمە ئەچىن و مەلا نەبى بە پىسار دامانەگى، لەوانەبە نەيزانىن، بە تەواۋى ھەيامان ئەچى. بابەعەلى ئەلى: مەلا عەولا ئەمە لى گەرى بۇ من، من عىلاجى ئەكەم. ئەچن و ئەگەنە جى. مەلا نەبى و فەقىكانى تر دىن بە پىشوازيانەو ھەلا خەلكىكى تى زۆر كۆ ئەبنەو ھەلا نەبى بىن ئەو بىللى مەلا نەبى بىتتە زمان ئەلى: مەلا نەبى پىسارىكى فەراتز: «پىاويك مرد، ژنىك و كچىك و كەرىكى لە شوين بە جى ما؛ چۆن مىراتەكەيان بۇ بەش ئەكەي؟» مەلا نەبى ئەلى: ژنەكە ھەشت يەك ئەبا، كچەكە نىو ھەلا مەكە ئەبا و ئەو ھەستى، ھەر چەندە فىكەر ئەكاتەو ھىچى تى بۇ نايە، لە پاشا ئەلى ئەو ئەوان دىبارن، بەلام شەرى شەرىف بۇ ئەم كەرە نايەتە خەيالىم ئىستە كە چى دانابى. ئەم مەسەلەبە من نايانم، دواچار سەرى ئەنوارى مەزنى بۇ ئەكەم. ئىتر بىراى بىراى مەلا نەبى نەبى پىرا جارىكى تر لە عاستى ئەوان بىتتە زمان. بەلكو ئەو چاۋ ترستىن ئەوان بوو. ئەوانىش پاش ماو ھەك خويتدن لە بيارە ئەگەرتنەو بۇ ھەولتر، ئىجازە لە مەلا عومەر ئەفەندى ھەر ئەگرن.

- شىخ رەزاي تالەبانى بۇ شاعىرى ناۋى لە ھەموو لايەك دەر كىردبوو. گەلى جار شاعىرانى ئەو سەردەمە شىعريان داتەنا، بۇيان ئەبرد بۇ ئەو ئەو پەسەندى لە سەر بنووسى. ئەو بىش ئەو شتانەي كە بە دلى نەبوايە يەك شەر دانا بوو بۇ لە سەر ئەنووسىن؛ ھەكوو لە گەل شاعىرىكى قىزجەپشا ئەمەي كىردبوو.

يەكىك ھەبوو لە كۆيە مەلا تەماتەيان بى ئەوت. ھەندى شەرى دانابو، بىرەبوو بۇ شىخ رەزا پەسەندى بۇ لەسەر بنووسى. كىراش ناۋى شەرى نابو «رەعد»؛ شەرەكانىش ئەمانەبوون.

شاعىرى بلند ھەر دوو ولايەت	خوا بتهلى بۇ فەيزو كەرامەت
يا خوا بە خىرىت بۇ ولاتى كۆيە	دايم بە خزمەتان ھەك من بۇ تۆيە
تۆ شىخ رەزايەت و تەخلىسى من رەعد	با بىزانى من شاعىرىكى پىر ئاوازم

ئیمه شاعیر بووین له باوک و باپیر دوعا گۆی شعرین شاعری ئیعزازم
 ناومان له دونیا وهک ناوی تویه زمانیک بوو بو دیدارت تاوات خوازم
 تهقدیمتان ئەکەم ئەم غەزەله جوانەم «تقریف»ی بفرموون بو سەرفرازیم
 ئومیدەوارم به لوتفی باری بو من دایم مەعدەنی رازم
 ئەمە ئەینووسی و ئەینیری بو شیخ رەزا. شیخ رەزایش بەم شیعرە ی خوارەوه پەسەندی
 ئەکا و بۆی ئەنیریتەوه.
 ئەی تەرت رەعد و تست رەشەبا هکرا ارسکم جدا و اباء

- شیخ عبدالحمیدی ئەتروشی بۆی گێرامه‌وه وتی:

شیخ نوورمحەمەدی بریفکانی پیاویکی به دیمەن و ناودار بوو. که ئەهاته مووسل
 خانوویەکی سەر به خۆی هەبوو لهوئ ئەبوو. پیاوه گەوره‌کانی مووسل هەموو ئەهاتن بو
 دیدەنی. دیوه‌خانی هەموو دەم گەرم بوو.
 مام ته‌هایه‌کی قسه‌خۆش هەبوو موختاری یه‌کی له گونده‌کانی ئەترافی مووسل بوو.
 روژیک ئەویش دئ بو دیدەنی شیخ. ئەو دائەنیشی به‌ره‌به‌ره مووسلیه‌کانیش دین، هەر
 مووسلیه‌ک دیت شیخ بی ئەلی «فهوق». هەر فهوقیک ئەکرئ مام ته‌ها توژیک ئەخشیتە
 خوارەوه تا ئەکه‌وتیه‌ لای دەرگا‌که. جاریکی شیخ چاک و چوونی له گەل ئەکا ئەلی: مام
 ته‌ها چه‌فه‌نی؟ مام ته‌هایش ئەلی: ئەزبه‌نی چه‌فه‌نم «فهوق»یکی تر بکه‌ی ئەز له دەریمه.
 شیخ نوور محەمەد دەست ئەکا به پیکه‌نین ئەلی: مام ته‌ها ئەمانه به‌میقانی هاتینه‌ ده‌بی
 بیانریزین. مام ته‌هاش ئەلی: ئەزبه‌نی وه‌کوو بزانی ئەز قوزلقورتم.

- مه‌لا حەسه‌نی شاتری بۆی گێرامه‌وه وتی: لاله ماریکی خزیمان هەبوو دەرۆشی
 شیخی کربچنه‌ش بوو. پیاویکی پیر بوو. من تازه خه‌تم دابوو، لاله ماری فره‌ شوین گه‌را
 بوو: سنه و سوله‌یمانی و بانه‌ چوو بوو. که خیل ئەچوو بو کویستان به‌ ته‌نیا به‌ گوشه‌ی
 هه‌ورامانا ئەچوو بو مەریوان و شلیر و ناو‌خوان. وه‌کوو بلیت دیوانه‌یه‌کی هەبوو.
 ئەو سەرده‌مه‌ شارەزور و ه‌کوو ئیستا نه‌بوو، به‌ ده‌گمەن ماله‌ جافی تیدا هەبوو. ئەو
 ده‌شتی شارەزور هەموو گز و گیا و قامیشه‌لان بوو. وتی من تازه بی ئەگه‌یشتم، جاریک
 له گەل لاله ماریا چووین بو هه‌له‌بجه. ماموستا شیخ ره‌سول زۆر نه‌بوو، بوو بووه‌ مه‌لای
 مزگه‌وتی پاشا، وه‌عزی ئەدا ئیمه‌ش چووینه‌ وه‌عه‌زه‌که‌یه‌وه. ئیسته‌ش له بیرمه‌ ماموستا شیخ

رەسوول لە وەغزە کەدا وتی: خواتنەعالا کە ویستی نادەم دروست بکا، جبرائیلی نارد مستی خۆلی لە «دەجنا»ی لای تافیفە وە برد و بە تۆزێ لە ئاوی تافیف کردیان بە قور و ئادەمی لەو قورە دروستکرد. مەلا حەسەن وتی: ھەر ئەوەندەم زانی لالە مەرف راست بوو وە وتی: ئەرێ مەلا ئەو تۆ ئیژی چی؟ وەلای خۆتەو و عومرت کردگە! بۆچی نایژی بینایی چاوان جورەیلێ نارد مشتێ خۆلی لە گوێچکەیی سەیی ساق ھەلگرت و قەمێ ئاوی لە ئاوە جوانەکەیی سەراوی سوبحاناغا بۆ برد؟ ئەگەر وەو ھەش رازی ناوی لە کانیاوەکەیی حەوش و بارانی بۆ برد وە دەسی موبارەکی شیلای، دواجار پفیکی پیا کرد باوکە ئادەم دروست بوو. چیت داگە لەم دەجاج و مەجاجە؟ تۆ خوا مەلا تا ئاوی سەراوی سوبحاناغا و حەوش و بارانی بویت، بینایی چاوان ئەچی لە ئاوە بیفەرەکەیی ئەو خوارە تیرێ؟ ھیچ نەوی خۆ تۆ خویتنگتە تا ئەو خۆلە موارەکەیی سەیی ساق ھەوێ پیاوێ ھەقلی بۆی ئەچی وەلای شتی ترەو؟ تەماشاکە ئەم دەشتی شارەزوورە خوا نەبوری ئیژی ھۆری ماله گەورەس گول گول بووگەسەو، ئەو گشتی ھی ئەو ئاوە جوانەس کە وە سەریا لرفە ئەکا، تەواشاکە ئە شۆرە سواری تەرخانی و روغزایی و شاترییە کە ئیژی مەلایکەیی سەر عەرز، ئەگەر ھی ئەو ئا و خۆلە نەون چۆن کورە کوری وایان تیا ھەل ئەکەوی؟ بچۆرە ئەو دەشتی کە ماجر و حەوش و بارانییە کە بەر بۆنی عەتر و عەویر ئیژی بەھەشت لە وینەیی کەوتگەسە خوارەو. کە بینایی چاوان ئا و خۆلی وای لە بەر دەسا ھەوێ چۆن ئیژی وە جورەیل بچۆ لەو خوارەو ئا و خۆلم بۆ بیزە؟ وە قەورەکەیی حەمەپاشا خواوێت و قەسە و اناکا. ئەو نازانم جورائیل دزی لێ کردی. تۆ ویزی خوا ئەوەندە بی ئاگا وێ برۆ ناکەم؛ با ئیش و کاریشی فرە وێ ئاگای لەو ھەر ئەوی. خۆ خەوی لێ نەکەوتگە جا مەلا ئەوا پیت بیتزم وەو کەریمە سوورەیی کەس نەزانە جاریکی تر وەعزی وادەیی وەم گالۆکە سەر و بەچکت ئەنیمە یەک.

- قاراغی قارەوا پیاوینکی ھەبوو «بایز»ی ناو بوو، ناردی بۆ شار ھەندێ شتومەکی بۆ بکری، پینشی وت ئەگەر تانجینکی رەسەنیشت بەرچاو کەوت، بە ھەر پارە یەک بوو بەلکوو لە خاوەنەکەیی وەربگری و بیھینی.

بایز چوو شتەکانی ھینا، بەلام تانجینکی وای بەرچاو نەکەوت گەراپەو. قاراغا کە زانی تانجی نەھیناوە زۆر توورە بوو. بایز وتی: ئاغا ئەم توورە یەیی پین ناوی، بەلکوو من نازانم تانجی چۆنە! ئاغا وتی کەس ھەیی نەزانێ تانجی چۆنە، تانجی گوێکانی درێژە، کلک و ناو

قهدی باریکه. بایز وتی: جا ئاغا ئەمە ئاسانە. من ئەچم ئیستە ھەر لە قارەوادا سەگیک دینمە ئەم ماله. قسەت ئەدەمێ ھەر بە یەک حەفتە لە برسانا گوینی شوێر بیتەوہ کلک و ناوقەدی وا باریک بیتەوہ بە کونی سووژنەوہ فرتە بکات.

- کابرایەک ھەبوو لە سولەیمانی «عەلی یوزباشی»یان پێ ئەوت، خەلکی ئەو خوارە و تەقاویت کرابوو. ھاتبووہ سولەیمانی ژنیکی ھینابوو، لە گەرەکی قەزازەکان دانیشتبوو. پیاویکی خوا ھەقە بە دینیش بوو. رۆژیک ئەچیتە لای شیخ بابەعەلی تەکیەیی ئەلی: یا شیخ من لەو خوارە لە سەر مەزھەبی حەنەفی بووم، کە ھاتمە ئەم شارە بووم بە شافعی؛ بەلام ھەر لە سەر دوو مەزھەب دەستتوێژ ئەشۆم؛ ئیمرۆ نوێژی نیوہەرۆم کرد ھەستم بە تەرایەک کرد لە ناو دەرپێکەما پەیدا بوو، لە پاش نوێژە کە بە بۆنم کرد بۆنیکی پیسی لێ ھات ئەوہ چۆن ئەبی؟ شیخ بابەعەلیش ئەلی: خوا سەلامەتت کا ئەوہک لە سەر دوو مەزھەب بەلکوو بە ھەر چوار مەزھەب تو گوت کردوہ بە خۆتا قاج و قۆلت بشۆ و نوێژە کەت بگێرەوہ.

- لەو بنارە کابرایەک پێی ئەکەوتتە مالێک (وہ کوو بۆیان گێرامەوہ لە دێ تەموتە). کابرایەکی میوان لەو ماله دانیشتبوو نانیاں بۆ داناوو نانی ئەخوارد، خاوەن ماله کەش لە مال نەبوو. کابرای رپیوار سەلامی کرد و لەو لاوہ دانیشت. کابرای میوان جوابی سەلامەکی دایەوہ ئیتر خولکی نەکرد بۆ نان خواردن وا دیار بوو یەکتیشیان ئەناسی. کابرای رپیوار وتی: کە ھاتم بە سەر مالی ئیوہ دا تێ پەریم. کابرای تر وتی: پێگە کەت لەویوہ بوو. وتی: ژنە کەت سکی پەر بوو. وتی: خۆیشم ئەزانم. وتی: منالی ھینا. کابرا وتی: ژنی سکی پەر بی ئەبی منالی بی. وتی: دوو کورپی ھینا. وتی: خەسویشم ھەموو جار دوو دووی ئەھینا. وتی: یەکیکیان مرد. وتی: دیارە ژنە کەم نەیتوانیہ شیر بە ھەر دووکیان بدا؛ شیری کەم بوو. وتی: لە پاش بەنییک ئەویتریشیان مرد. وتی: کە براکە ی مرد وا دیارە ئەویش لە بەر جیا بوونەوہ ی ئەو لێ مردووہ. وتی: زۆری پێ نەچوو دایکە کەشیان مرد. وتی: لە تاو کورپەکانی سوێ بوہتەوہ. وتی: وا دیارە خواردنت بە لەزەتە. وتی: لە بەر ئەوہ ی ئاخەر منیش ئەبخۆم؛ وتی کابرا خەیاڵ مەکە تو بیت و ئەم ھیلکەو رۆنە ناچێژیت.

- کابرایه‌کی خه‌لکی ئەو ولاته بۆ کاسبی چوو بوو بۆ ئەو ولاتی ئەسته‌مووله، به‌هەر چه‌رمه‌سه‌ری و په‌ریشانیه‌ک هه‌بوو شتیکی پینکه‌وه نابوو. ژنیک خسته‌بووه دوا‌ی خۆیه‌وه خۆی لێ ماره‌ کردبوو. ژنه‌ کولکه‌ مالیکی هه‌بوو، پیلوه‌ی بردبووه لای خۆی. رۆژیک پیاوه‌که یه‌کیکی خه‌لکی ولاتی خۆیانی به‌رچاو ئەکه‌وی بردیه‌ ماله‌وه. ئەم پیاوه‌ش که‌وا رێ که‌وتبووه ئەو ولاتی ئەسته‌مووله و له‌وی به‌ هه‌ژاری ئەژیا و که‌وتبووه داوی ئەو ژنه‌وه، له‌ کاتی خۆیا و له‌ ولاتی خۆیا پیاویکی پیاو و ده‌وله‌مه‌ند بوو. وا دیار بوو شتیکی لێ قه‌وما بوو؛ ولاتی به‌ جیه‌یتشتبوو که‌وتبووه‌ غه‌ریبی و که‌وتبووه‌ لای ئەو ژنه‌.

که‌ چوونه‌ ماله‌وه‌ ژنه‌ نانی بۆ میوانه‌که‌ دانا و میوانیش زۆری برسیبوو ده‌ستی کرد به‌ نان خواردن. ئەمجا کابرا خه‌به‌ر و حال و ئەحوالی ولاتی خۆیانی لێ پرسی وتی:

تۆ خوا ئیستا باشه‌ی کورم چۆنه‌؟ کابرای میوان وتی: کورێ وا هه‌ر نییه‌، هه‌موو ئەو ولاته به‌ سه‌ری ئەو سویند ئەخۆن. وتی: ئەه‌ی دایکی چۆنه‌؟ وتی: مه‌پرسه‌ ئەگه‌ر چاکی و به‌ سه‌رو به‌ری ئەو نه‌بی باشه‌ی کورێ ئاوا ده‌رناچی. وتی: ماله‌که‌ چۆنه‌؟ وتی: دیواخانه‌که‌ شه‌و و رۆژ ئەگه‌رێ. وتی: مه‌رو مالات چۆنه‌؟ وتی: باره‌باری مه‌ر و به‌رخ ئیواره‌ و به‌یانان له‌ ده‌وره‌ی ره‌شمالا ئەلێی ده‌نگی ساز و ئاوازی به‌هه‌شته‌. وتی: تۆ خوا گه‌ماله‌ بۆره‌ چۆنه‌؟ وتی: به‌ ده‌وری رانه‌که‌دا هه‌ر وه‌کوو شیر ئەسوورپته‌وه؛ بۆچ دیلێ یه‌کن توخنی ئەو مینگه‌له‌ بکه‌وی. وتی: هه‌یج خه‌به‌رت له‌ ماینه‌که‌وه هه‌یه‌؟ وتی: ماین، ماین نییه‌؛ دوو جوانووی به‌ شوینییه‌وه‌یه. له‌ ناو قه‌رسیل و سێ په‌ردا به‌ ئاره‌زووی خۆیان ئەله‌وه‌پین. ژنه‌که‌ زانی وا پیاوه‌ به‌و جۆره‌ ده‌ستی کردوه‌ به‌ قسه‌کردن و به‌ شان و بالی سامانی مه‌رده‌که‌یا دیت و مه‌ردیش وا گوی بۆ راگرتوو هات نانه‌که‌ی له‌ به‌رده‌م کابرای میوانی هاوشاریدا هه‌لگرت. میوانیش هه‌شتا تیری نه‌خواردوو. ئەمجا کابرا وتی: ده‌ی چاوه‌که‌م له‌ سه‌ر قسه‌کانت برۆ، کابراش وتی: بپرسه‌ تا ولامت بده‌مه‌وه. کابرا وتی: قسه‌کانت ته‌وه‌نده‌ پێ خۆشه‌ ئەمه‌وی دیسان لیت بپرسمه‌وه‌ گه‌ماله‌ بۆر چۆنه‌؟ وتی: وه‌للا تۆبی. وتی: چۆن بۆچی تۆبی؟ وتی: گورگ نایه‌ ناو رانه‌که‌ که‌لاکیکی زۆر که‌وتبوو ئەویش خه‌ریکی خواردن بوو، ئیسقانی گه‌پرایه‌ گه‌رووی و خنکا. وتی: به‌ راست مه‌ره‌کان نه‌مان؟ بۆچی نه‌مان؟ وتی: پیم وتی گورگ تیان نیشت. ئەویش له‌ به‌ر ئەوه‌ بوو ماینه‌که‌وه‌ به‌ خۆی و جوانووه‌کانیه‌وه‌ دز بردنی ئیتر گورگ به‌ ته‌واوی ده‌رفه‌تی هه‌ینا و له‌ گۆشه‌یه‌که‌وه‌ که‌وته‌ رانه‌که‌. وتی: ئەه‌ی باشه‌، دایکی باشه‌ نه‌یتوانی باشه‌ بنیتریت چاریک بکا؟ وتی: دایکی باشه‌ مرد. وتی: بۆچی دایکی باشه‌ مرد؟ له‌ به‌ر چی مرد؟ وتی: ئەوه‌نده‌ گریا به‌ سه‌ر ته‌رمی باشه‌ی کورتا هه‌تا سوێ بووه

و مرد. وتی: بۆچی باشه‌ی کورم مرد؟ بۆچی مرد؟ وتی: ماله‌که‌تان رووخا کهوت به‌سهریا بوو به‌ژیره‌وه و مرد.

ژنه‌ش له‌و لاهه‌ گوی له‌م قسانه‌یه‌ ههر چه‌نده‌ تی ناگا که‌ ئەم کابرایه‌ چی ئەلنی. به‌لام به‌ ره‌نگ هه‌لبزرکاوی میرده‌که‌یا ئەزانی خه‌به‌ری ناخۆشه‌. ئەو زۆری پینخۆش بوو. کابرای میوان ههر هه‌ستا کردی به‌ که‌وشه‌کانیا و بۆی ده‌رچوو وتی: له‌ خراپی ئەم ژنه‌ت له‌وانه‌یه‌ ئەم ماله‌ش بروخیت با برۆم.

- جاران ئەمه‌ هه‌بوو دوو که‌س یا سنی که‌س له‌ ئەسپیتکا ئەبوون به‌ شه‌ریک، سا یا میراتی بوايه‌ یا کرین. له‌ «مایندۆل» دوو کابرا به‌ شه‌ریکی ماینیکیان کرپوو، رۆژیک یه‌کێ له‌ کابراکان به‌ دار هاته‌ و یژه‌ی ماینه‌که‌ زۆری لێ‌دا. ئەویتر وتی: ئەوه‌ بۆ له‌و به‌سته‌ زمانه‌ ئەده‌ی؟ ئەمیش وتی: برا من له‌ به‌شه‌که‌ی خۆم داوه‌ تۆ هه‌قت چیه‌؟

- مه‌لا سمایل کانیسکان جارێک له‌ «زیوه‌»ی لای پیره‌مه‌گروون وه‌عزی ئەدا ئەبوت: له‌ «بدایع‌الظهور» دا ئەفه‌رموی: هه‌رکه‌س ناوی ئاده‌م و حه‌وا بنوسی و له‌ مالا هه‌لیواسنی شه‌یتان روو ناکاته‌ ئەو ماله‌. مام سمایلیکی زیویه‌ی هه‌بوو له‌ وه‌عه‌زه‌که‌دا بوو، سه‌ریکی بادا و وتی: مه‌لا ئەوه‌ تۆ به‌ ریشی خۆت پین ئەکه‌نی یا به‌ هی ئیمه‌؟ ئاده‌م و حه‌وا له‌ به‌هه‌شتدا له‌ گه‌ل خودا بستیک به‌ینیان بوو، شه‌یتان چوو هه‌لیفیرواندن، ئیسته‌ چۆن کۆ له‌ ناوه‌که‌یان ئەکاته‌وه‌؟ تۆ قسه‌یه‌ک بکه‌ که‌ ئەقل بیگرێ. مه‌لا سمایل وتی: باوکم! من بلیم چی «بدایع‌الظهور» وا ئەفه‌رموی نه‌ من پاژنه‌ هه‌لکیشم و نه‌ تۆیش مشتوی هه‌مانه‌.

- جارێک ژنه‌ کوردیک رپی ئەکه‌وینه‌ سوله‌یمانی، تووشی ئەحه‌ی کرپوو ئەبێ لینی ئەپرسی: ئەری لاله‌! بازاری نه‌وات فرۆشه‌کان له‌ کویس؟ ئەویش ئەلنی: خوشکم له‌ ژیره‌ ئاوه‌ل کراس و که‌واکه‌ی خۆتایه‌. ژنه‌ ئەلنی: ئەی گووی تۆی لێ‌ نه‌واری! ده‌م و دگانی ئیژی چیغی شه‌ره‌ و دریاگه‌ وه‌ سه‌ر ده‌وارا. من ئیژم نه‌وات ئەو ئیژی که‌وات وا ئەزانی تاره‌ره‌ و له‌ هۆز به‌ جی ماگم.

- حه‌مه‌عه‌لی مه‌لا محه‌مه‌د گتیره‌یه‌وه‌ وتی:

لە مزگەوتە کەمی «بێژووی» دوو قەبر ھەبە ئەلین ھی ئەسحابانە. رۆژیک کابرایەکی «بانالی»ی ئەچیتە بێژووی و لە مزگەوتە کەدا لە گەل یەکیکی بێژووی قەسیان ئەگێریتە یەک و دەست ئەکەن بە قەسو پلارگرتن لە یەک. بانالییە کە بە بێژوویە کە ئەلئ: ئیو ھەر مەگەر خەریکی نووکە نووک کردن بن، بزانی قەت لە شەریکا تانیتان دەرکەون؟ بێژوویە کەش دەست بۆ قەبرەکان ڕائەکیشی و ئەلئ: «ئیمە خەریکی نووکە نووکین؟ ئەو ئەو دوو شیرە کێیە لەوئ ڕاکیشاون و شەھیدی کردوون».

- کابرایەکی جاف سالتیک ئەچئ بۆ حەج. ئەو سەردەمە لە دەریادا پاپۆر و لە وشکانیا حوشتەر بوو. ئەویش ئەوانە یەچ نەدیوو، چ لە پاپۆرە کەدا و چ لە سواری حوشتەرە کەدا زۆر تووشی عەزبەت بوو بوو. جا ئەبوت: ئیمە نەم ھەموو عەزبەتمان کیشا و ئەچین بۆ مالی خوا، خوا لە مالمووە بوایە خاس بوو، ئەم جرت و فرتەمان بە ھیچ دەرئەچوایە. بڕواش ناکەم لە مالمووە بئ؛ چونکە تاقەتی ئەم گشت ڕەوہیە نییە کە ئیژی ئەچن بۆ سەراوی سوپحاناغا ئاو ئەخۆنەوہ.

- ھەر حەمەعلی گێرایەوہ وتی:

لە «قەشان» پارچە بەراویک ھەبە دانراوہ بۆ مەلا کە بیکا بە بیستان بۆ خۆی. بیستان ھاتۆتە بەرھەم و خەیار و ترۆزی و ھەموو شتیکی تێدایە. رۆژیک دەستە یەک ئەچن خەباریکی زۆر ئەکەنەوہو لە سەر کانیەک لە نزیک بیستانە کەوہ دائەنیشن و دەست ئەکەن بە خواردنی. مەلا ئەچئ بە سەریانا ئەزانی ئەمە لە بیستانە کە ی ئەویان ھیناوە.

مەلا حەسەن ھەبوو لە پێشا لە «ولاغلو» بوو، مالی باری کردبوو چوو بوو لە قەشان دانیشتبوو. مەلا ئەچیتە لای مەلا شکات ئەکا ئەلئ: ئەو دەستە یە ھاتوون بیستانە کە میان ڕنیوہ و ھەموویان خواردوہ. مەلا حەسەنیش ئەلئ: مەلا ئەمانە تاوانیکی گەورەیان کردوہ، شەرع ئەفەر مووی ئەمانە بە رۆژ بیانبە لە بیستانە کەدا حەپسیان بکە بە شەویش بیانبە مالموہ نەوہ ک ھەرا بکەن ھەتا سئ چوار رۆژ پاش ئەوہ بیانبینەوہ منیش خۆت ئەزانی لە سەر سەفەرم تا ئەو وەختە ئەگەر تێمەوہ، کتیب چی فەرموو بەو جۆرە جەزایان ئەدەم.

مەلا ئەلئ: کەواتە مەلا حەسەن بەو جۆرە تو ئەلئیت من ئەبئ دابەستە رابگرم. من ئەم شەرعە ناکەم و ھیچ ناوی با بچن بە ڕیی خۆیانەوہ. مەلا حەسەن ئەلئ: «باوکم نابئ،

نه‌گەر تو ئیسته به‌ره‌لایان بکه‌ی ئیتر فیر ئه‌بن، دزی ره‌چا و ئه‌که‌ن و تۆیش ئه‌بی به‌ هاوبه‌شی گوناحیان». مه‌لا خواخوای بوو رزگار بیی؛ که‌چی مه‌لا حسه‌ن وازی نه‌ئه‌هینا، ئه‌بیوت: حوکه‌می شه‌رع ئه‌بی جی به‌جی بکریت.

- سه‌ی زوبه‌یری تالشی هه‌بوو گێرایه‌وه وتی: له‌و لاجانه‌ بو «په‌سوئ» نه‌چووم بو خزمه‌تی مه‌لا عه‌بدوللای په‌سوئ بو خویندنێ ریازیات. ریم که‌وته مالیک به‌ میوانی، پیاوه‌که له‌ مال نه‌بوو، خیزانه‌که‌ی هات به‌ پیرمه‌وه رایه‌خی بو راخستم به‌ خیرها‌تتیکی گه‌رم و گوری کردم. هه‌ر خیزا مه‌نجه‌لی خسته‌ سه‌ر ئاگر. له‌و لاهه‌ حه‌و جۆشی دایه‌ پال بو‌ چا، هه‌ر به‌ ده‌میشه‌وه به‌ خیراتتم ئه‌کا. ئه‌وه‌نده‌ ماریفه‌تی له‌ گه‌ل نواندم خۆم له‌ خۆما ته‌ریق ئه‌بوومه‌وه، زۆری پینه‌چوو نانیکی تیر و ته‌سه‌لی دروست کرد و چای پێ گه‌باند.

له‌و کاته‌دا که‌ ئه‌و هه‌موو شتیکی حازر کردوه‌ میترده‌که‌ی هاته‌وه. چاوی به‌و نان و خوانه‌ و به‌ من که‌وت ناوچاوی تیکدا و پێشی کرد. ئاخه‌ره‌که‌ی خۆی بو‌ رانه‌گیرا وتی: ئه‌ری ئافره‌ت هه‌یج وه‌ بزانی من دیواخانم داناوه‌ تو له‌ مالی باوکت ئه‌مه‌ت هه‌یناوه‌ و ئه‌م خوانه‌ت پازاندوو ته‌وه‌ بو‌ ئه‌م کابرا گه‌ریده‌به‌؟ وتی: منیش ئه‌وا وه‌خته‌ بچم به‌ عه‌رزه‌که‌دا.

ژنه‌ وتی: پیاوه‌که‌ تو بو‌چ وائه‌که‌ی؟ ئه‌مه‌ مه‌لایه‌کی سه‌ر عه‌رزه‌، ئه‌م ماله‌ هه‌ر چه‌نده‌ میوان رووی تیکا خوا زیاتری ئه‌کات؛ تو بو‌چی خوا وای لی کردووی؟ روویش ئه‌کاته‌ من ئه‌لی: کاکه‌ مه‌لا تو فه‌رو به‌ره‌که‌ت هه‌یناوه‌، بو‌ خاتری ئه‌و قورعانه‌ که‌ خویندوو ته‌وه‌ ئه‌گه‌ر دلگه‌ران بیی و نانی خۆت به‌ ته‌واوی نه‌خۆی. وتی: به‌ هه‌ر جۆر بوو چه‌ند پاروویه‌کم خوارد و لیم دا رویشتم. ژنه‌ به‌ رپی کردم تا به‌ر قابی و هه‌ر دلی ئه‌دامه‌وه، پیاوه‌ش هه‌ر بۆله‌ی ئه‌هات و له‌ شوینی خۆی نه‌جوولا.

وتی: چووم بو‌ په‌سوئ و له‌ باش چه‌ند مانگیگ گه‌رامه‌وه‌ بو‌ سابلاخ. له‌م سه‌ریشه‌وه‌ ریم که‌وته مالیک و لام دا. هه‌رکه‌ سه‌رم کرد به‌ ماله‌که‌دا پیاویک به‌ روویه‌کی خۆش و ده‌مینیکی به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ پێشوازی کردم و بردمیه‌ ژوره‌وه‌، رایه‌خی بو‌ راخستم و وه‌کوو شه‌کر به‌ ده‌مه‌وه‌ ئه‌توایه‌وه‌. گورج هه‌ستا ملی گیسکیکی گرت دای به‌ عه‌رزا سه‌ری بری، گرووی و مه‌نجه‌لی هه‌ینا خسته‌ ناویه‌وه‌ و نایه‌ سه‌ر ئاگر و حه‌و جۆشی خسته‌ پال بو‌ چا. وتی: ژنیکیش له‌و لاهه‌ دانیشتبوو هه‌ر پرته‌ و بۆله‌ی لێوه‌ ئه‌هات. حه‌رام بی له‌ شوینی خۆی نه‌جوولا. که‌ سه‌یری ئه‌کردم وه‌کوو سه‌یری به‌راز بکا و ابوو. کابرا به‌ هه‌ر جۆر بوو ژنه‌ی هه‌ستان برنج و روئی پێ هه‌ینا و پێی خسته‌ سه‌ر ئاگر.

به‌لام پیاوه که خویشی هەر خه‌ریکه، به ده‌ست ئیش نه‌کا و به دهم قسه‌ی خویش له‌گه‌ل من نه‌کا. ژنه‌ش له‌خوته و بۆله به‌و لاهه هیچی تری له‌ده‌ست نایه، تا ده‌ست نه‌با بۆ شتیکی وه‌کوو بکیشن به‌ته‌وقه سه‌ریا وایه. وتی: منیش به‌مه زۆر عاجز بووم، به‌لام رووخویشی پیاوه‌که و گفتم و لفتی گلی دابوومه‌وه.

به‌هەر جۆر بوو نان پیگه‌یشت و ژنه نانی تیکرد. به‌لالووتیکه‌وه هینای داینا و گویم لئێ بوو وتی: ها بیکه‌نه قوزلقورتان. من دیواخانم راگرتووه هەر رۆژه نه‌رۆژیک به‌کیکم بۆ دینیت.

وتی به‌راستی زۆر دل‌ناره‌حت بوو. له‌گه‌ل پیاوه‌که‌دا پیکه‌وه نان نه‌خوین وتم «سبحان الله». پیاوه وتی: مامۆستا گوئی مه‌ده‌ری نانی خۆت بخۆ، مال مالی منه، نه‌وه سه‌عاته بێ زیندوو و نه‌به‌وه که له‌خزمت زاتیکی وه‌کوو تۆدا دانیشم. وتم: برا سبحان-الله که‌م بۆ ژنه‌که‌ی تۆ نه‌بوو بۆ به‌سه‌رهاتیک بوو که له‌م سه‌فه‌رده‌دا چاوم پیکه‌وت.

وتی: تۆ خوا مامۆستا چی بووه؟ وتی: منیش به‌ته‌واوی بۆم گێرایه‌وه که چه‌ند مانگێ له‌مه‌وه پشتر نه‌چووم بۆ په‌سوێ، له‌فلانه شوینا ریم که‌وته مالیک. ژن و می‌ردیکی لئێ بوو ژنه‌که هه‌تا بلیت به‌رچاو تیر و شازن بوو، پیاوه‌که‌ی به‌پێچه‌وانه‌ی نه‌وه زۆر چرووک و به‌رچاو ته‌نگ بوو؛ که‌چی هاتمه ئیره به‌رعه‌کسی نه‌وه‌م چاو پیکه‌وت؛ پیاوه‌که تا نه‌وه په‌ری پیاوه‌تی پیاو، ژنه‌ش نازانم بلیتم چی.

وتی: پیاوه‌که زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و ده‌نگی نه‌کرد. وتم: تۆیش نه‌بێ له‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه خۆتم تێ بگه‌یه‌نی. وتی: مامۆستا نه‌وه ژنه‌ی که تۆ له‌ویدا چاوت بێ که‌وتوووه نه‌وه خوشکی منه. نه‌م ژنه‌ی منیش خوشکی می‌رده‌که‌ی نه‌وه.

- پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند که به‌چرووکی ناوبانگی ده‌رکردبوو، رۆژیک پیاویکی ماقوول نه‌بێ به‌میوانی. خزمه‌تکاره‌که قاوه‌یان بۆ دینیت و فنجانیکیش بۆ ئاغه‌ی تێ نه‌کا. ئاغه‌ی که نه‌بخواته‌وه پیتی نه‌لئێ: نه‌ری هه‌تیوا! نه‌مه چیه‌؟ نه‌م قاوه‌یه هه‌م زۆر تاله و هه‌م له‌به‌ر کۆنیش بۆگه‌نی کردوه. خزمه‌تکاره‌که نه‌بزرکی نازانی میوانه‌که هه‌ر دانیشتوه نه‌لئێ: ئای به‌خوا ئاغه‌ نه‌مزانی به‌خوا له‌بیرم نه‌بوو چووم له‌قاوه‌ی میوانه‌که بۆ جه‌نابیشتم تیکرد.

- له و ماله دوو سڼ منالیان هینابوو خه‌ته‌نه‌یان ئه‌کردن، کچیک له‌وی بوو ئه‌ویش ده‌ستی کرد به‌گریان و هاوار هاوار. وتیان تو بوج ئه‌گری؟ خو تو خه‌ته‌نه‌ناکمن. وتی: ئاخر بو منی تیژ ئه‌کمن.

- کابرایه‌ک بوو «پیروټ» ناو خاوه‌نی مهر و مالات و سامانیکي زور بوو؛ به‌لام له‌ به‌ر پیسکه‌یی خواردنی شه‌و و پرۆزی خۆی و منالانی بوو بوو به‌ ساوه‌ر. ژنه‌که‌ی هه‌ر چه‌نده‌ ئه‌پاراپاره‌وه‌ که‌ پیاوه‌که‌ خوا قه‌بوولی نییه‌ خۆم و مناله‌کانم و شک هه‌لگه‌راوین به‌ ساوه‌ر خواردن، خوا نه‌بیرئ ده‌وله‌تیکي زورت هه‌یه‌ با هه‌یج نه‌یج حه‌فته‌یه‌ک، جاریکیش بریتجیکمان ده‌رخوارد ده‌ی، سویمان بووه‌.

پیاوه‌ وتی: دایکم ساوه‌ر، باوکم ساوه‌ر، ئافره‌ت تو ئه‌قلت نییه‌، ساوه‌ر ئاوسن، پیاو قه‌له‌و ئه‌کا. له‌ سه‌ر پیتشوو زوو ده‌رئه‌چن، خواردنی پیغه‌مه‌رانه‌، قه‌راوانه‌ی پری شوانانه‌، گه‌نمی به‌هاری کویستانه‌، به‌رداش خۆی له‌ به‌ریا ناگرئ، ته‌شپی لاهه‌شی بو ئه‌گرته‌وه‌، له‌ زستانا ئازوخه‌ی ماله‌، له‌ به‌هاری خواردنی مناله‌، له‌ هاوینا ره‌نگی ئاله‌، له‌ پایزا خیری خوایه‌، له‌ هه‌ر چوار وه‌خت بۆمان مایه‌، جاریکي تر ناوی نایه‌، خوا یه‌که‌ و نه‌بووه‌ به‌ دوو، بو ساوه‌ر تو‌ی دا به‌ شوو.

ئافره‌تی هه‌ناسه‌ سارد هه‌یجی بو نه‌مایه‌وه‌ ئه‌وه‌ نه‌یج که‌ به‌جته‌ لای مه‌لاکه‌ی دراوسیان ده‌رده‌ دلی خۆی و مناله‌کانی له‌ لا بکا. وتی: مامۆستا ج بکه‌م؟ خۆم و مناله‌کانم وه‌خته‌ سویمان بیته‌وه‌ بو چیشتیکی برنج، میژده‌که‌شم ئه‌و هه‌موو سامانه‌ی هه‌یه‌ ئیمه‌ی گرتوته‌ ساوه‌ر. له‌ ساوه‌ر به‌و لاهه‌ نابئ شتیکی تر بخۆین. له‌ پری خودا به‌لکوو چاریکمان بکه‌ی و له‌م پرۆزه‌ ره‌شه‌ رزگارمان ببئ.

مه‌لا زور دلی بئ سووتا وتی: خوشکم بچو به‌لکوو چه‌ند ده‌نکه‌ حه‌بی سیتی توورش په‌یدا که‌ی له‌ گه‌ل چه‌ند هه‌وادیه‌کی جالجالۆکه‌ پتکه‌وه‌ بیسووه‌وه‌ و بیده‌ له‌ لووتیا ئیتر وازی لئ بیته‌ بو من. ژنه‌ چوو به‌ هه‌ر جور بوو چه‌ند ناوکه‌ سیتیکی په‌یدا کرد و له‌ گه‌ل جالجالۆکه‌دا وه‌کوو مه‌لا وتی وای لئ کرد. سه‌یری کرد میژده‌که‌ی له‌ خۆی بووردوو و بئ هۆش بوو. ژنه‌ شپه‌زه‌ بوو هات بو لای مه‌لا. مه‌لا وتی: خه‌مت نه‌بئ وازی لئ بیته‌ تا شه‌وی.

شه‌وی مه‌لا دوو فه‌قی ئازای هه‌بوو، وتی له‌ گه‌لم وه‌رن. هه‌رسیکیان چوون کابریان هه‌لگرت و جله‌کانیان له‌ به‌رداکه‌ند. کفیان کرد و بردیان بو سه‌ر قه‌بران چالیکیان بو هه‌لکه‌ند و خستیانه‌ چاله‌که‌وه‌، مه‌لا ئه‌وی پتویست بوو به‌ فه‌قیکانی وت.

کابرا زۆری پئی نه چوو هاتهوه هۆش تهماشای کرد ئەوا کفنی پیتوه پینچراوه له ناو قهبرایه. وتی: ئۆف رۆژه که بوو که لئ ئەترسام. یه کئی له فهقی کان چوووه لای سه ریهوه وتی:

چهند خوا؟ وتی: هەر بهک خوا.

چییه ناوت؟ قوربان پیرۆت.

چییه خواردن؟ نانی ههرزن.

شیوی مالت چییه به ناو؟ خوا نه پیری ساوهر به ناو.

نابی برنج لهوئ هه بی؟ ساوهر هه بی ئەو نابی بی.

چی دی نابی بخۆن ئیوه؟

وتی: قوربان ساوهر بابە، ساوهر داکه،

ساوهر ئەبی برنج نابی

ساوهر جینگای گشت پیتاکه.

فهقی کوته کینکی پیا مائی و وتی:

رۆژی رهشت ئاوا ئەبی. هاتنه ویزه ی به کوتهک دایانگرت، مهلا. که ئەو به ئەنکیر

مه نکیری ئەزانی وتی: هەر کهس ساوهر بخوا له قهبرا کوتهک کاری ئەکری و دای قهبریش

ئهخریته جهه نه مهوه. هەر که سیش برنج و شتی خوش بخوا له قهبرا به باوه شینی رهحمهت

باوه شین ئەکری و له دای قهبریش ئەچینه بههه شتهوه. ده بگره بخۆ بۆ خۆت.

هاتنه ویزه ی دهستیان کردهوه به کوتهک کاری کردنی. ئەوهنده یان لیدا تا بیهۆش بوهوه،

ئهمجا هه لیانگرت و هینایانهوه بۆ ماله که ی. کفته که یان له بهر داکه ند، جله کانیان کردهوه

بهری و لیباندا رویشتن.

کابرا که کهوته به یانی هاتهوه هۆش. خۆی به زیندوو بینی، قهبر و ئەنکیر و مه نکیره که

نییه. گه لئ شوکری خوای کرد، هەر چنده هه موو له شیشی شکا بوو، به لام هەر خوی

رانهگرت، دهست به جئ چوو بۆ بازار له برنج و رۆن، له میوه، له تۆقل و نه بات، له خواردنی

خۆش، هەرچی بوو له بازارا هه مووی کړی و دای به کۆلی چهند حه مالتیکا و هاتتهوه بۆ

ماله وه. ژنه که ی که ئەمه ی چاو پیکهوت هه روا حه پاسا. قهت شتی وای نه دیووو. وتی

پیاوه که ئەمه چییه؟ وتی: ئافرهت دهنگ مه که من به چاوی خۆم چاوم پیکهوت، هەر که

ساوهر بخوا ئەبی له گه ل ئەوا کوتهک بخوا، دای ئەوهش ئەبی بجینه جهه نه مه؛ هەر

که سیش خواردنی خوش بخوا جینگای خۆی و باو باپیری بههه شته. تا من ماوم ئیتر ساوهر

نايه بهم ماله‌دا، له خواردنی خوش بهو لاهه هيچي تر ناچيته سه‌ر زمانى ئەم منالانەم، جارێکێکه تۆبه له ساوه‌ر خواردن.

- حەمه به‌گي حاجي ره‌سوول به‌گ گه‌رپه‌وه وتي:

كابرايه‌ك هه‌بوو له‌و جافه‌تبييه «شانه‌زه‌ر»يان پي ئه‌وت. دۆستتيكي هه‌بوو له‌ ناو گۆرانه‌كانا زۆر زۆر هاتووچووي ئه‌كرد. پي ئه‌وت برا تۆ به‌ري جووت و گاكه‌ت به‌شت ناكا؛ من ده‌ستم ئه‌روا له‌ لاي مه‌حمووپاشا، پي ئيژم بتكا وه سه‌گه‌وان له‌ لاي خۆي. هه‌م ئه‌وي وه ئيمه، هه‌م نايتيكي فره‌شت ده‌س ئه‌كه‌وي. به‌ بيانووي ئەم قسه و ئيتير هه‌موو رۆژيكي له‌ مالي كابراي گۆرانه بوو. ئيوارئ گالوكي خۆي هه‌له‌گرت و ئه‌چووه‌وه بۆ مالي خۆي له‌ هۆبه‌كه‌يان، به‌يانى ديسان ئه‌هاته‌وه. كابراي گۆرانيش له‌ به‌ر ئه‌وه رۆژيان كولا بوو به‌ ده‌ست كورده‌كانه‌وه له‌ به‌لئ به‌و لاهه و له‌ نان بۆ دانان به‌و لاهه هيچي تري بۆ نه‌مايوو.

ئهو ساله له‌ سه‌ر چوو، كه‌وته پايه‌ عيئل گه‌رپه‌وه بۆ گه‌رميان. كه‌وته به‌هار ديسان عيئل سه‌ره‌و ژوور بوه‌وه بۆ كوستان. كابرا ناسراويكي تري هه‌بوو له‌و ده‌شتي شليره بيستبووي كه نه‌خۆشه، هه‌ر به‌ ده‌م كۆچه‌وه چوو سه‌ريكي لئ داو بۆ نيوه رۆژه له‌وي بوو. پاشان وتي: برا وا كۆچ رۆيشت، توي پرۆم پيا به‌گم. ليره وه سه‌ر پيوه هاتم سه‌ريكتان لئ ده‌م، ئيمه ئه‌چين بۆ كوستان. ئه‌گه‌ر نه‌خۆشه‌كه‌تان مرد خۆتان خوش ون، رينگام دووره ناتوانم له‌ كوستانه‌وه به‌گه‌رپه‌مه‌وه. ئه‌گه‌ر وه‌خه‌ير له‌و سه‌ره‌وه گه‌رپه‌مه‌وه بۆ گه‌رميان لا ئه‌ده‌م و سه‌ره‌خۆشيه‌كي ترتان لئ ئه‌كه‌م؛ ئيتير وه‌ دوعا.

كه‌ گه‌يشتنه كوستان ده‌واريان دامه‌زراند و جي‌گير بوون، پاشان ده‌ستي كرده‌وه به‌ هاتووچوو كردن بۆ مالي گۆرانه‌ي دۆستي. ئه‌مجاره رۆژيكي به‌ كابراي گۆرانه‌ي وت: برا وه پاشام وت بتكا وه سه‌گه‌وان. ئه‌ويش فه‌رمووي خاسه، به‌لام با هه‌ر له ئيسته‌وه پيئ بئژم خاسه وا بزانه تۆ ويت وه سه‌گه‌وان لاي پاشا. پاشا مرد تۆ ئيتير سه‌گه‌وانيه‌كه‌ت ناميني، ئه‌كه‌ويته‌وه باره‌كه‌ي خۆت. من هه‌ر له ئيسته‌وه خه‌ريك ئه‌وه‌م ئيشيكي ترت بۆ بدۆزمه‌وه. وه‌خه‌ير كه عيئل گه‌رپه‌وه بۆ گه‌رميان ئه‌و وه‌خته‌خه‌وه‌رت بۆ ئه‌تيرم تويش بي بۆ ئه‌وي. تۆ بيت بۆ مالي ئيمه، ئيشه‌كه‌ت پي ئيژم و يه‌ك دوو رۆژ چاوت پيمان ئه‌كه‌وي و دواي ئه‌وه ئه‌گه‌رپه‌مه‌وه بۆ كوستان. ئه‌گه‌ر ئه‌و وه‌خته‌چه‌رچيش هات بۆ ئيره و موورگي بي‌وو تۆ خوا نه‌ختي موورگي كوستانيش بي‌رانه بۆ ده‌زوينيكي ئه‌و كه‌نيشكه بي‌فه‌ره به‌چوكه كه هه‌ر داوا له

دایکی ئەکا. ئیتر ئەم قەسە یەش بوو بە پینخۆری ئەو سالەیان. کابرای گۆرانەش چاری نە ئەما هەر ئەبوت: خوا لە برابری و هاوسەری کەمتان نەکا.

- مەلا سالحی کۆزەپانکە لە لایەن حەجەووە وەعزی دانەدا کە هەر کەسە جارێک برۆا بۆ مالی خوا، خوا لە هەموو گوناحی خۆش ئەبێ. حەسینی مەلا لە کۆری وەعزە کەدا بوو وتی: مامۆستا ئەگەر یەکیەک نەیبوو ئەبێ چی بکا؟ مەلا سالحیش وتی: کە نەیبوو هیچ، با هەر لۆ خۆی گوناحان بکا. وتی: ئەگەر خانوو یەکی هەبوو خانووەکە ی بفرۆشی و پینووە بچێ بۆ حەج یا هەر گوناحان بکا؟ وتی: حەسینی مەلا خۆ من کفرم نەکرد ئەو قەسە یەم کرد. دەبا بپفرۆشی و بچێ حەجی خۆی بکا. ئەمجا وتی:

تۆ خوا مەلا سالح! من بە تۆ دەڕێم، ئەوا کابرایە خانێکە ی فرۆشت و چوو لۆ عەجێ. ئەوا عەجێ کرد یا دیتەووە یا نایەتەووە. ئەگەر هاتەووە لە کۆی دانیشی؟ ئەگەر نەهاتەووە ئەبێ لە عەجێ لە ماری خودادا بێ، ئەو وەختە خودای لێ ناپرسی: ئەری هە ی کەر! تۆ چوویت خانی خۆت فرۆشتییە هاتووت لێرە لە بن ماری منا دانیشتی و منەتی من هەردە گری. دە هەستە هەر پو لۆ خۆت لۆ کۆی دەچی بچۆ. کە هاتەووە لێرەش خانی نەمایە، دەست لە گونانی بەرە و ژیرتر. ئەمە رێگایە تۆ لۆ ئەو غەریبە ی دانەنی؟ مەلا سالحیش وتی: حەسینی مەلا من چوسوانم تۆ بوویتە معامی ئەو کابرایە دەبا نەچیت و ملی ورد بێ. هەر لۆ خۆی گوناحان بکا تا چاوی دەردیت وە بزانی عەج لۆ من دەکا؟

- کابرایە ک دۆستیکێ هەبوو، بەووە خۆی ئەبردە پینشەووە لە لایەووە کە ئەبوت من زۆر ئازام و باکم لە هیچ نییە. رۆژێک ئەم کابرایە لە دزیدا گیراو و خستیانە ژیر شکەنجە و دارکاری. داری وایان لێ ئەدا ئەگەر لە بەرازیان بدایە ئەیبوراند، کەچی ئەم ورتە لە دەنگی نەهاتە دەروە. لە پاشا یەکن لێی پرسى ئەووە ئەو لێدانە ژانتی ئەنە کرد؟ وتی: بەریووە لالا لەوانە بوو [گیانم] دەربچیت. وتی: ئە ی بۆچ هاوارت نە ئە کرد؟ وتی: ناگام لێ بوو دۆستە کەم وەستا بوو سەیری ئە کرد، منیش هەموو جار بە لای ئەووەوە ئەموت ئازام و باکم لە هیچ نییە. لەو لێدانە ما هیچ هاوارم نە ئە کرد بۆ ئەووە وانهزانی کە من درۆم کردوووە بۆی دەرکەوێ کە من باکم لە هیچ نییە.

- له سوله‌یمانی لهو گه‌رپه‌کی سهرکاریزه پیاویک هه‌بوو مه‌حمووی ناو بوو. خوشکیکی هه‌بوو فاتمی ناو بوو. مه‌حموو منالینکی زۆری به‌ریشه‌وه بوو بوو، ههر له به‌یانیه‌وه بۆی ئه‌کیشان تا ئیواره باشاری نه‌ئەکرد. فاتمیش ههر خهریکی ئاوکیشان بوو بۆیان، زۆرتیش که مه‌حموو ئه‌چه‌وه شتی ئه‌برده‌وه تووشی فاتم ئه‌بوو ئه‌چوو بۆ ناو. رۆژیک له کاتی هاتووچوودا مه‌حموو له فاتم ئه‌پرسی چۆنی، ئه‌ویش ئه‌لئ: چۆنم له‌م ماله‌دا خوا له‌ من و تو به‌دبه‌ختری دروست نه‌کردوه؛ تو ههر خهریکی حه‌مالی و من ههر خهریکی ئاوکیکی.

- له‌ سنه له‌ مزگه‌وتی فارۆقیه له‌ سهرده‌می مه‌لا علیدا مجه‌وریک لئ بوو شهل بوو؛ ده‌ستیکی کۆچ بوو، چاویکی نه‌بوو، سهریکی زیرگنی پتوه بوو. میرزا مه‌هدیه‌کی مونشی هه‌بوو پیاویکی ده‌وله‌مهند و خانه‌دان بوو. زه‌مان فیری تلیاک کیشانی کردبوو. له‌ رینگای تلیاکا هه‌موو مال و سامانه‌کی دۆراندبوو، جینگای نه‌ما بۆوه بۆ ستارگرتن ته‌نیا مزگه‌وتی فارۆقیه نه‌بێ. ئه‌گه‌ر به‌ سوالکردن، وه‌یا به‌ ره‌شه‌ دزی دوو قهرانیکی ده‌ست که‌وتایه‌ ئه‌یدا به‌ تلیاک. سوچیکی په‌نای دیتبووه‌وه له‌ حه‌وشی مزگه‌وته‌که ئه‌چوو له‌ویدا تلیاکه‌کی ئه‌کیشا.

له‌ پاش به‌یینیک مجه‌وره‌که پئ زانی و ده‌ستی کرد به‌ قسه‌ وتن پیتی، که‌ تو چۆن له‌ حه‌وشی مزگه‌وتدا تلیاک ئه‌کیشی. میرزا مه‌هدیش له‌ به‌ر بئ‌ده‌ره‌تانی هه‌موو قسه‌یه‌کی لینی قه‌بوول ئه‌کرد. به‌لام مجه‌وره‌که ههر له‌ تامیا نه‌هیششت و ههر ئه‌یوت تو له‌ مزگه‌وتا چۆن تلیاک ئه‌کیشی.

میرزا مه‌هدی ئیتر له‌ وه‌زیا نه‌ما وتی: ئاغی خادمی شهل کویری کۆچی که‌چه‌ل، خوا ئه‌وه‌ننه‌ میهره‌وانی نه‌کردگه له‌ گه‌ل تودا وا ئه‌وه‌ننه‌ تو له‌ سهری ئه‌که‌پته‌وه‌وه مزگه‌وته‌که‌ی بۆ ئه‌پاریزی، وازم لئ بئرا با به‌ ده‌ردی خۆمه‌وه بتلیمه‌وه. چه‌س ئه‌یژی به‌ کراهه‌ گیریاگی بۆ ئه‌وه له‌ سهر خوا بکه‌پته‌وه.

- له‌ سه‌فه‌ر به‌رلگه‌که‌دا ره‌ش‌بگیر بوو. زه‌فته‌ی تووشی هه‌رکس ببوايه ئه‌یگرت به‌رگیان له‌ به‌رئەکرد و ئه‌یاننارد بۆ جه‌به‌ی شه‌ر. کابرایه‌کی شاره‌زووریان گرتبوو ناردبوویان بۆ جه‌به‌ه. له‌ رینگادا خۆی دزیبوه‌وه هه‌لاتبوو گه‌رابۆوه. پیاوت: بۆج خۆت دزیبوه‌ته‌وه هاتویته‌وه. ئه‌مه‌ غه‌زایه‌ چۆن پشتی تیه‌له‌ئه‌که‌ی؟

وتی: برا شەری چی و غەزای چی، نە من ئەوان ئەناسم، نە ئەوانیش من ئەناسن. ئیتر ئەم دوژمنایەتییە لە کوێ کەوتۆتە بەینمان، تا من بچم دەست بەدەمە یەقەیان؟ شەریش بە کۆنە قین ئەکری، کۆنە قینیش نییە لە بەینمانا، کەواسە حوکومەت با ھەر بۆ خۆی بچری.

- حاجی عەزیزی شەری، خێزانەکی لە گەلیا ری ئەئەکەوت. ھەر پۆژە نە پۆژیک ئەچوو لە قازی شکاتی لێ ئەکرد. قازیش ئەینارد بە شوین حاجی عەزیزدا ئەیوت ئەمە چییە؟ حاجی عەزیزیش ئەیوت: بلیم چی قوربان لە باتی کراسیک دوو کراسی بۆ ئەکەم، لە باتی کەواپەک دوو کەوا ی بۆ ئەکەم، خەلکی رەبە بەرنج ئەنیریتە مالهو، من دوو رەبە ئەنیرمەو، دراوسێ نیو ھۆقە گۆشت ئەنیریتەو، من ھۆقە یەک ئەنیرمەو، ئیتر چی ئەوی؟ قازی وتی: باشە کەستیک نییە ریکتان بختەو بە ھەموو پۆژی بەر دەرگای مەحکەمە نەگرن؟ ئەویش وتی: قوربان جەنابی قازی ئەو کەسە ی ریکی ئەخستینەو مرد.

- مچە ی حەبێ کشمیش ھەبوو لە سولەیمانی نیرمووک بوو، کەوا ی تا قە و سلتە ی ماوتی رەشی ئەکرد بە سەرا. پشیتینی پەشم و قۆندەری نایابی بە جیرە، قۆکە ی سەری ھەر ئەوئەندە رەش و جوان بوو کە شانە ی ئەکرد و ئەرژایە ناو شانێ ئەتوت خەیاتە ی خاوە. ھەندێ جاریش ئەپھۆنیەو ئەیکردە بسک چەفتە و مشکێ رشیوو داری لوول ئەدا بە دەستووری ئەو سەردەمە ی سولەیمانی ئەیبەست بە سەرەو. سمیلەکی قەفی قەترانی ھەبوو لە وسمە ی ئەگرت، چاوی ئەرشت، ریشەکەشی ھەموو رۆژی لووس و پووس ئەتاشی، پیاو کە چاوی ی ئەکەوت ئەیوت ئەمە پالەوانیکە لە پالەوانەکان. خۆ ئیجگار کە فەقیانەکانی ئەشەکاندەو بە لەنجە یە کەو، پیاو ئەیوت ئەمە خەرامانی چینە. ھاتووچووی دیواخانێ پیاوان و ژنانی ئەکرد، دەنگیکێ ناسکی ژنانە ی ھەبوو، ئەتوت کچی چوار دە سالە. کە ئەچوو ناو بازار و سەر دوکانەکان پیاوان لێی کۆئەبوونەو بە دەنگە ناسکەکی ئەیوت: «ئە یەرۆ لاچۆ بچۆ بەو لاو».

کە ئەچۆ ناو ژنان دەنگی خۆی ئەکرد بە وەکوو پیاو بەلام لێی ئەئەھات. ژنان ھەموو ئەیاناسی بە بێ پەردە ئەچوو ژوورەو، ھەموو مالە گەورەکان ئەگەرا. ژنان ئەیانویست گالته ی لە گەل بکەن لێی کۆئەبوونەو لە ئەوئەوئەو ئەو بە دەنگی وەکوو دەنگی پیاو ئەچوو مەیدانەو، بەلام لە بەر ئەو کە درۆ بوو ئەچوو ھەو سەر دەنگە راستیەکی خۆی.

نه‌وانیش ده‌ریتکه‌یان دائه‌که‌ند. ئیتر به ته‌واوی نه‌که‌وته سهر قسه‌ی ژنانه. خو‌ی نه‌یوت: «کچی نه‌یهرق مه‌که لاچق بچق به‌و لاهه».

ژنان و پیاوانی نه‌و سهرده‌مه‌ی سوله‌یمانی بو ژیان و گوزه‌رانی هم‌وو یارمه‌تییان نه‌دا، نه‌ویش به ژیان و رابواردنیکی پاک و پوخت رایته‌بوارد؛ چونکه له ناو ژنانا بو‌نی پیاوی لی نه‌هات و له ناو پیاوانیش بو‌نی ژنانی لی نه‌هات، به‌م بو‌نه‌وه نانی که‌وتبووه رونه‌وه. وه‌با به کوردی تر وه‌کوو مه‌سه‌له کوردیه‌که‌ی لی هاتبوو. نه‌مجا که عه‌مری خوی کرد نازانم باجی مریمه شوردی یا مه‌لا غه‌فووری مزگه‌وتی ناو بازار، یا خه‌لیلی لای حاجی توفیقی پیره‌میزد؛ چونکه خه‌لیلیش وه‌کوو مچه‌نیره‌مووک بوو. نه‌مه له مه‌لاکان پیره‌سه.

- جاران ههر به‌ینه نه به‌ینیک یه‌کیک راست نه‌بووه‌وه یا داوای خوایی نه‌کرد یا داوای پیغه‌مبه‌ریه‌تی. وه‌کوو نه‌وه که نه‌لی: جاریک له‌و خواره کابرایه‌ک په‌یدا بوو داوای خوایی کرد، گرتیان و بردیانه لای خه‌لیفه وتی نه‌مه چییه ههر روژی یه‌کیک سهر راست نه‌کاته‌وه نه‌لی من خوا وه‌یا پیغه‌مبه‌رم؛ نه‌ی ئیمه‌چین؟ ئیمه خوی سهر زه‌وین ئیتر نه‌مانه‌ی تر چین؟ رووی کرده کابرا و پیی وت نازانم نه‌م هم‌مووه چییه؟ نه‌وه پاریش یه‌کی په‌یدا بوو داوای پیغه‌مبه‌ری نه‌کرد وتم بیکوژن. کابرای خوا وتی: چاکت کرد من هیچ ناگام له ناردنی نه‌وه نه‌بووه.

هه‌روه‌ها یه‌کیکی تریش په‌یدا بوو داوای پیغه‌مبه‌ری نه‌کرد نه‌ویشیان گرت و بردیانه لای خه‌لیفه. خه‌لیفه وتی: تو پیغه‌مبه‌ریت؟ وتی: به‌لی. وتی: موعجزه‌ت چییه؟ وتی: موعجزه‌یه‌کی زور ناشکرام هه‌یه. خه‌لیفه دل‌ی راچه‌نی وتی چییه؟ وتی: نه‌وه‌یه که نه‌زانم چیتان له دلایه. وتی: چییه؟ وتی: نه‌وه‌یه که هه‌مووتان ئیسته‌نه‌لین من درو نه‌که‌م. خه‌لیفه ده‌ستی کرد به پیکه‌نین و به‌ره‌لای کرد.

جاریکی تر کابرایه‌کی تر داوای پیغه‌مبه‌ریه‌تی کرد گرتیان و بردیانه لای خه‌لیفه، خه‌لیفه وتی: نه‌مه له برسا شیت بووه‌وه له چلکا هار بووه. بییه‌ن له ناشخانه‌ی باره‌گا بیگره‌گوش‌ت و روژ و بیبه‌نه حه‌مام بیشوژن و جلی پاک و پوختی له به‌ر که‌ن چاک نه‌بیته‌وه. بردیان وه‌کوو خه‌لیفه وتی وایان لی کرد.

له پاش ماوه‌یه‌ک خه‌لیفه بانگی کرده‌وه پیی وت: ئیسته‌ش جبرئیل دیت به لاته‌وه چیت بو دیتس؟ وتی: به‌لی. وتی چییه؟ وتی: نه‌لی شوینتیکی چاکت ده‌ست که‌وتوووه هیچ

پێغه‌مبەریک ھەرگیز ئەم خۆشی و ناز و نێعمەتەتی دەست نەکەوتوو؛ نەکەمی بە جێی بێلێت. خەلیفە وتی: دە باشە بۆ خۆت ھەر بخۆ.

- ئەم شارەزوورەتی ئێستە ئەوسا ھەمووی قامیشەلان و جقل بوو، زۆر کەم ئاوەدانێ تێدا ھەبوو؛ بە تاییەتی لە بەر ئەوە کە رێبازی جاف بوو، ئاوەدانێ ھەلنەئەگرت. لە نزیکێ بیستانسورەو ھەر باری ھەبوو لە «تەپی سەفا» وە بە سەر ڕووبارەدا ئەھات بۆ بیستانسور. «مار» یک لە سەر ئەو رێگایەدا پەیدا بوو، رێگایەکی گرتبوو نەیتەھێشت کەس بەو رێگایەدا ھاتووچوو بکا، تەنانت سوارێ ئەگتێراییەو ھەو ھەو. زیاتر لە دوو مانگ ئەو رێگایە بەردبۆو بەست. بە رێکەوت جاریک دوو کەسی نەشارەزا بە حالی ئەو مارە، بەو رێگایەدا نەڕۆن. مارە کە لەو کاتەدا لە چەقی رێگاکەیی ئەوانا لە سەر ڕووبارە کە ئاوە خواتەو. ئەو دوو کەسە بۆیان رێ ئەکەوی مارە کە ئەکوژن.

لە ڕۆژی دواییدا لە بیستانسور بلاو ئەپێتەو کە مارە کە کوژراو. پیاویک لە دیکەدا ھەبوو «مێنەیی» ئاوە بوو، کور و کال سەریان ئەخستە سەری کە تۆ مارە کەت کوشتوو؟ ئەویش وتی: نە. ھەر وازیان لێ نەھینا، ئاخەرە کەیی کابرا لە خۆی کەوتە شکەو و تی: ئەو ھەمە ھەموویان ئەلێن تۆ کوشتوو، کەواتە رەنگبێی من کوشتبێت. وتی: بەلێ من کوشتوو.

ئەمجا مێنەیان ھەلگرت و چوون بۆ سەیری مار. مار مار نەبوو، ئەژدەھایەک بوو. مێنە کە چاوی بە مار کەوت بوردەو لە ھۆش خۆی چوو. ماریش ئەوا تۆپیو. بە ھەر جۆر بوو مێنەیان ھینایەو ھۆش خۆی. ئەویش بوو بە قسەیی خۆیەو ھەر ئەبوت من کوشتوو.

- دوو کتیب لە ئاوە فەقینا باوی ھەبوو ئەخوێترا، یەکیکیان «عوامل» یان پێی ئەوت؛ ئەوتیریان «جمع الجوامع». ئەو کەسەیی کە سەرەتا ئەچوو فەقیتی دەستی ئەکرد بە عوامل و ئەوێ ئەخویند. ئەو ھەش کە لە فەقیتی ئەبوو ھەموو عیلمەکانی ئەخویند دەستی ئەکرد بە جمع الجوامع. مەعنای وایە ئەم دوو کتیبە تەقربەن ئەم سەر و ئەو سەری خویندنی فەقیتە. شیخ عەلی بەرۆ ھەبوو لە سولەیمانی، مەلایەکی و نەبوو، شیخ بابە عەلی تەکیەیی ھەموو جار ئەبوت: شیخ عەلی عوامل و جمع الجوامع وەکوو یەک ئەزانن. شیخ عەلی ئەمەیی پێخۆش بوو؛ یەعنی چۆن عواملی بە لاو ئەسانە بۆ زانینە کەیی، جمع الجوامعیشی بە لاو ئەوایە و بە باشی ئەزانن، لە گەل ئەو ھەسا مەبەستی شیخ بابە عەلی ئەو نەبوو. مەبەستی ئەو

بوو که چۆن عوامل بهو ئاسانیه نایزانی جمع‌الجوامعیش هه‌روه‌ها نازانی. له نه‌زانینیا نا هه‌روه‌کوو یه‌ک وایه.

- شیخ باه‌عه‌لی ته‌کیه‌یی زیاتر له هه‌شتا سال عومری کردبوو، یه‌کیک بوو له عالمه هه‌ره‌گه‌وره‌کانی سوله‌یمانی. له بن ده‌ست ئه‌مه‌شه‌وه له نوکته و قسه‌ی نه‌سته‌قدا هه‌ر یه‌کیک بوو له نوکته بیژه‌کانی سوله‌یمانی.

جاریکیان وتی: ئیوه وا ئه‌زانن که من پیر بووم و گوپی زه‌مانی جوانیم نه‌ماوه. وتیان چۆن یاشیخ؟ وتی: ئیمه له ته‌کیه له ته‌نیشت ماله‌که‌مانه‌وه به‌ردیکی گه‌وره هه‌بوو، ئه‌و سه‌رده‌مه که منال بووم ده‌ستم دایه بۆم نه‌ئجولا. که بووم به‌گنج و هه‌ره‌تی هه‌رزه‌کاری هه‌ر ده‌ستم دایه بۆم نه‌جولا. ئیسته که ئیوه ئه‌لین پیر بووم هه‌ر ده‌ستی ئه‌ده‌می، که‌چی دیسان بۆم ناجوولی. که واته ده‌وری منالی و گه‌نجی و پیریم وه‌کوو یه‌ک وایه و هیچ فه‌رقی نه‌کردوه.

- شیخ ره‌زای تاله‌بانی له گه‌ل وه‌سمان پاشای جافدا سه‌رو سه‌ودای هه‌بوو. هه‌موو جار هاتوچووی ئه‌کرد. هه‌روه‌ها له گه‌ل خانمی وه‌سمان پاشاشا ئه‌و ناسراویدی هه‌بوو. رۆژیک شیخ ره‌زا به وه‌سمان پاشا ئه‌لئ: پاشا تو ئه‌رکیکی زۆری عه‌شیره‌تی جافت به سه‌ره‌وه‌یه، ئه‌م عه‌شیره‌ته گه‌وره‌یه ئیداره‌ی ئه‌وی، ئه‌م دیواخان و ده‌واری دوانزه هه‌ستوونیه ئیداره‌یه‌کی تری ئه‌وی. تو خۆت که‌نار گرتوو، خانم ئیداره‌ی عه‌شیره‌ته که ئه‌کا. حه‌قیقه‌ت سه‌رو کاری دیواخان و میوان و میوانداریش ئه‌کا، به‌لام ئه‌مه بۆ ئه‌و ئه‌رکیکه زیاد له تا‌قه‌ت، خواش قه‌بوولی نییه. خانه‌دان و بنه‌ماله‌ی به‌ناوبانگ زۆره له‌م کورده‌واریه، ئه‌توانی ژنیکی تر له یه‌کیک له‌و خانه‌دانانه بی‌نییت ئه‌و سه‌رو کاری دیواخان و میوانان بکا؛ خانمیش یه‌کچاو بی‌ته‌وه بۆ عه‌شیره‌تداریه‌که‌و ئیداره‌ی ئه‌م توپی جافه. شیخ به‌م جوّره دلی وه‌سمان پاشا کریمی ئه‌کا.

ئه‌م قسه‌یه ئه‌گاته‌وه به خانم. خانم له شیخ ره‌زا تووره ئه‌بیته و ئه‌نیری ئه‌یه‌نین. پتی ئه‌لئ: شیخ ره‌زا تو چۆن قسه‌ی وات له لای پاشا کردوو؟ گوایه من که عادل به‌م و له بنه‌ماله گه‌وره‌کانی سه‌نه به‌م وه‌کوو ئیداره‌ی عه‌شیره‌تداریم پی ئه‌کرئ، ئیداره‌ی دیواخان و میوانداریم پی نا‌کرئ.

شیخ رەزا ئەلنی: خانم من قسەى وام نەکردوو و بە درۆ ئەمەیان بۆ هەلبەستوم. خانم ئەلنی: چۆن؟ لەوانەىە من ئەمەم لە ناو چا و پاشاشەووە خویندۆتەو. شیخ رەزا ئەلنی: ئەمەى یی ناوی لە گەل پاشادا پروو بە پروومان بکەرەووە ئەگەر من قسەى وام کردبوو ئەو وەختە تو هەقى گلهییت هەیه و ئەتوانی ئەوی لە دەستت دى بەرانبەر بە من بیکەى. خانم ئەلنی: باشە.

خانم بۆ سەبەینى کۆریکی سى قۆلى بۆ خۆى و شیخ رەزا و وەسمان پاشا ریک ئەخا و سى بە سى دائەنیشن. خانم ئەلنی: شیخ رەزا ئەو تۆ و ئەو وەسمان پاشا، فەرموو قسەکانى خۆت بگێرەو. ئەلنی: قسەى چى؟ ئەلنی: ئەو قسانە کە هانى پاشا ئەدەى ژنى تر یینى. ئەلنی: خانم ژنى تری چى؟ ئەو پاشا خۆى بە پووەوێه و ئەو تۆیش دانیشتوى، پاشا وەکوو لە ناوچاویا خویندبوو مەو لە بەر ئەو کە تۆ ئەرکیکی زۆرت بە سەرەوێه ژنیکی تر یینى ئەو خەریکی دیواخان و میواندارى بى، تۆیش سەرکاری عەشرەتە کە بکەى. منیش وتم پاشا شتى وا مەکە، هەوئ لە بەینى یەکا رى ناکەون. ئەوی بە خانم ئەکرئ بە کەسى تر ناکرئ، ئەگەر ژنیکی تر دیتیت وەکوو تۆبى مندالانت لى دى بە دەستیانەو؛ ئەو فریت ئەدا بۆ ئەو، ئەو بۆ ئەو. ئەگەر دوو ژنى تر دیتیت وەکوو مەنجەلى سى کوچکەى ناگردانت لى دى، هەر ئەبى دەستبکەى بە کولان و جۆش دان بە سەریانەو و هێچیشت لە دەست نایە. ئەگەر سى ژنى تر دیتیت وەکوو چوار گوریسی دەوارت لى دیت، هەر یەکە بە لایەکا راتەکیشن و تۆیش لەو ناوهدا پرزەت ئەبریت. خانم من ئەمەم و تۆ.

خانم رەنگیکى سوور و گەشى هەلینایەو و هەر لەو وەختەدا بانگی کرد خەلاتیکى باشیان بۆ شیخ رەزا هینا و وتى: لە برۆیش و کەشک و دویتەش بارکەن با شیخ رەزا بێنیریتەو بۆ منالەکانى، وتى: یا شیخ! هەموو جار هەر قسەى وا بکە. وتى: چۆنى ناکەم خانم. ئەمە لەم لاو وەسمان پاشا رەنگ لە پروویا پەرى وتى: خوا بتگرئ شیخ رەزا تۆ کەى بەلای منەو وات وت؟ تۆ خۆت رزگار کرد و منت تووش کرد. شیخ رەزا وتى: وەسمان پاشا تۆ هێچت لە دەست ناییتەو هەموو شت هەر لایقى خانمە. بە خوا سا هەموو جار هەر قسەى وای بۆ ئەکەم جا تۆیش کەیفى خۆتە.

- سالى ۱۹۲۳ سەید عەبدولعەزیزى شیخولئیسلا مى سنه، سەرھەنگ ئەحمەد خانیکى حاکمى ئەو ولاتە دوورى ئەخاتەو و ئەبیرى بۆ هەمەدان. ئەگاتە «قروە» لەم لاو بۆى

تی‌ئه‌که‌ون ئه‌و دوور خستته‌وه‌یه لا ئه‌بری و شیخولئیسلام ئه‌گه‌رپته‌وه سنه. مه‌لا فیزیوللایه‌ک هه‌بوو شاعر بوو، شعری بۆ پیاوه‌گه‌وره‌کان دانه‌نا شتیان ئه‌دایه.

به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌ی شیخولئیسلام پارچه‌شعریکی فارسی سه‌رسه‌لامه‌تی شیخولئیسلام و گه‌رانه‌وه‌ی دانه‌نی و ئه‌چنی له‌دیوه‌خانا بۆی ئه‌خوبینه‌وه. مه‌فهوومی شعره‌کانی ئه‌وه ئه‌بن: له‌پاش سه‌رسه‌لامه‌تیت نه‌زرم کردووه له‌سه‌ر خۆم که‌تۆ قسه‌ی خۆشم له‌گه‌لا بکه‌یت و به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌شت زیافه‌تیک بکه‌ی بۆ ئه‌و عالمه‌ و منیش بانگ که‌یت. ئاغه‌ی نیزامولئیسلام هه‌موو جار قسه‌ی خۆشم له‌گه‌ل ئه‌کات و ئه‌مدوینن، بۆ ئه‌وه‌شت نییه.

ئه‌مجا شیخولئیسلام ده‌ست ئه‌کا به‌قسه‌کردن له‌گه‌لیا ئه‌لی: مه‌لا فیزیوللا فره‌خاسی شوکر، ئه‌حوالتان چۆنه، ئه‌وه بۆچه‌سه‌رمان لئ ناده‌یت؟ من گجاری تۆم به‌دلا تیت، خۆشتم گه‌ره‌که‌حه‌ز ئه‌که‌م جار جار ده‌رکه‌فیت. مه‌لا فیزیالله‌ ئه‌لی: شا، شا ئه‌وه‌ی پوولی تی ناچنی ئه‌یکا، وه‌لئ ئه‌وه‌ی پوولی تی ئه‌چنی ناکه‌فیتته‌قه‌ره‌ی.

شیخولئیسلام و دانیشتوانی مه‌جلس هه‌موو ده‌ست ئه‌که‌ن به‌پیکه‌نین. شیخولئیسلام ئه‌لی: نه‌زره‌که‌ی تریجت ئه‌که‌ین، هه‌ر له‌ویدا ئه‌مر ئه‌کا پاره‌یه‌کی باشی ئه‌ده‌نی. ده‌عه‌تیک گه‌وره‌ش ئه‌کا و مه‌لا فیزیوللاش ئه‌چیتته‌ناویه‌وه ئه‌لی: «ئاغه‌ی شیخولئیسلام ئاوا ئه‌وی».

- پیاویک ئه‌چیتته‌لای مه‌لا عه‌بدوللای بیژوی ئه‌لی: مامۆستا به‌رۆژوو بووم چوومه‌وه بۆ ماله‌وه. مناله‌کان به‌روویان ئه‌برزانن، نه‌فسم بۆی چوو ده‌ستم برد ده‌نکیکم هه‌لگرت خواردم ئیسته‌چی بکه‌م؟ وتی: بابم رۆژیکی تر له‌باتی بگه‌ره‌وه. وتی منیش ئه‌وه‌م کرد، به‌لام چوومه‌وه بۆ ماله‌وه مناله‌کان کرۆسکیان هینا بوو، دلم لئ چوو ده‌ستم برد ده‌نکیکم لئ خوارد. وتی: رۆژیکی تر له‌باتی ئه‌و رۆژه‌بگه‌ره‌وه. وتی: به‌لئ به‌رۆژوو بوومه‌وه، به‌لام چوومه‌وه بۆ ماله‌وه مناله‌کان گیزی قه‌شانیان هینابوو، ده‌ستم برد ده‌نکیکم لئ خوارد. مه‌لا عه‌بدوللا ئیتر ناگری گرت و وتی:

بابم من وا به‌باش ده‌زانم به‌رۆژوو نه‌بیت تا ده‌ستانت وه‌کوو که‌ران ده‌به‌ستنه‌وه ئه‌یخه‌نه ملت. هه‌ندئ قوزلقورتیش ده‌که‌ن به‌مه‌میته‌وه، جا ئه‌و وه‌خته‌ی به‌رۆژوو به‌و چاوت ده‌ردیت.

- پیاویک له‌و سه‌ره‌تاریکه‌شه‌و بوو، ریبوار بوو ریگاکه‌ی لئ تیکچوو؛ سه‌ری لئ تیکچوو پاشان مانگ هه‌لاتبوو به‌مانگه‌شه‌و ریگاکه‌ی دۆزیه‌وه. ئه‌مجا رووی کرده

مانگەكە و وتی: نازانم چی بلیم؟ ئەگەر ئەلیم خوا نوورانیت کا، نورانیت. ئەگەر ئەلیم خوا جوانت کا، جوانیت. ئەگەر ئەلیم خوا عومرت درێژ کا، عومرت درێژه. كەواتە هەر ئەو ئەلیم «ئەمی لە دەورت گەرێم خەپلەمی ئاسمان».

- لە راویژی زمانی عەرەبیدا هەندئ شت هەبە نە نیرە، نە مێبە، نە نیرە مووکه؛ كەچی بە ناوی مێشەرە بیستراوه. وەكوو «ارف، قوس، ارنب، نار» وە زۆر شتی تریش. ناچار بە مانەیان وتو «موئەنەسی سەماعی». ئەم جۆرە راویژه لە زمانی كوردیدا نیبە. بەلام رەحمەتیه كە لەم رۆهوە شتیکی ئەفەرموو، ئەیفەرموو، ئەو پیاووی كە لە سەر قسەمی ژن بچوولیتەووە و هەر بە قسەمی ئەو بکا، ئەو ئەو پیاووە لە زمانی كوردیدا پیتی ئەلین: « موئەنەسی سەماعی». هەرۆهە ژنیکیش كە سواری قسەمی خۆی بی و هیچ بە گوی میترەكەمی نەكا، ئەو ئەو ژنەش لە زمانی كوردیدا پینی ئەلین: «موزەكەری سەماعی».

- رەحمەتیه كە فەرەهنگی هەبوو، لەو فەرەهنگەیا گەلی شتی باسكرد بوو، رشتەمی مرواری قەیدی چیبە با باسی هەندیکمی بکا، خۆ قوفلی كەعبە كەچ نابن؛ ئەفەرمووی: **قران النحسین**: ئەوێه كە دوو سەرخۆشی ریشدار ماچی یەكتر بکەن. **عەرەدە**: نوێژیکە لە گۆری سەرخۆشانا بکری. **پالەوان**: ئاقلیکە لە ناو سەرخۆشانا دا بنیشی. **بەرات**: ئەوێه كە لە وەختی سەرخۆشیدا وەعدەمی پیتی بدا، بەلام كە هاتەووە هۆش خۆمی نەیدا و پەشیمان بیئەووە.

فزوولی: ئەو كەسەیه كە لای دامە و تاوڵە داننمی و یەكئ لە دوو كەسەكە فێر ئەكا. **زولقەرئەین**: ئەوێه كە دوو ژنی هەبن. **مودەبیر**: ئەو كەسەیه كە مەساریفی لە دەرامەتی زیاتر بی. **ریش**: تەزبیحی دەستی ئەو كەسانەیه كە ئەچنە دەرباری فیکرەووە. **رورەش**: ئەو كەسەیه كە یەكەمجار تووشی یارەكەمی ئەبن و حدیتهكەمی لووت بەرز ناکاتەووە.

مال وێران: ئەو كەسەیه كە ژنی دەستەمۆمی لە مالا هەبن.

بازاری: وەستای جنیو.

هۆنەر: قسە دز.

موعجزه: ئەو کەسە پە کە لە لای دامە و شە ترەنج و شتە دائەنیشی راستیە کە ی ئەزانی نایلی.

ئەلتە قاولساکنین: دوو فەقین لە حوجرە یە کدا.

رەمەزان: بە هیوای بەهەشت چوونە ناو جەحەنمەوه.

سوین: پیتخۆری درۆ.

عەرزە فووت: ئەو کەسە یە شەری خۆی ئەخوینیتەوه سەری بۆ ئەلقینی.

راست گۆ: دوزمەنی هەموو کەس.

بەن گوناح: ئەو کەسە یە کە کەوتیبتە ژیر دەستی سەرتاشی ناشیەوه.

نادر: ژنیکە کە قسە ی بەرپی وجی بکا.

بەدبەخت: جوانیکە کە ژنی پیری هەبێ.

پنۆلت: پیریکە کە ژنی جوانی هەبێ.

زەبانیه: سەرتاشی ریشدار.

زەقوم: ئەو پارە یە یە کە ئەیدەیتێ.

مەلا: عزرائیلی منالان.

دیق و دەرد: هاوپی خراب.

بەرگ دووری چاک ئەو بەرگ دوورە یە کە جەلە کە بە ئەندازە نەرویت.

تەوقی لەعنەت: ئەو زاوایە یە کە هەر لە مالا بیت.

زیرەکی تەواو: ئەو کەسە یە کە شەرنووسیتەوه و بیخوینیتەوه و هیچی لێ تێ نەگا.

داماو: پیرە ژنیکە کە سێک بۆ ئیشیکێ خێر لای لێ نەکاتەوه.

نمایشگا: کۆپی سەرخۆشان.

خەناق: میوانی دایمی.

نووستن: زلیا و پلایوی هەزاران.

خرخال: ئەنگوستیلە ی پێ.

دوعای خێر: ئیحسانی هەرزان.

ژیرکراس: مەحرەمی دایمی.

ئومید: کە شکۆلی بێ نەوایان.

شەونم: فرمیسکی چاوی شەو.

مامان: دەرکەوانی دواپراوه کە.

چاو: دهروازهی دل.

حاجی له قلهق: مالاوایی زستان.

گۆره وشار: بن دهستی پیره ژن.

بانگییز: جارچی خوا؛ دوژمنی خه و.

پشت مل پان: گیل. (وریا به دهست نه بهی بو پشت ملی خۆت).

له باخنی گولیک

- مه‌لا هه‌مزهی کورپی محمه‌د، سه‌ره‌تا له گوندی «ده‌مه‌رقوس» هاتۆته دیاوه. ئەم گونده به‌رقه‌زای شاخی سه‌کاری ولاتی «نۆدیز» و له عه‌شره‌تی خانی له لوائ «وان» له ولاتی تورکیایه.

ئەم پیاوه یه‌کیک بووه له زانا پایه به‌رزه‌کانی ئەو ولاته. هه‌موو ولاتی کورده‌واری به سۆران و بۆتانه‌وه له‌و سنوورانه‌دا گه‌راوه بۆ خویندن و له گولی زانایی هه‌ر مزگه‌وت و هه‌ر عالمیک شیریه‌کی شیرینی وه‌رگرتوو. جگه له پایه‌ی زانایی ناینیه‌که‌ی شاره‌زایه‌کی ته‌واوی هه‌یه له باره‌ی کورد و عه‌شایری کورده‌وه. له شیشه‌ی سۆرانیدا به پۆختی قسه ئەکا و ئیمام و خه‌تیب و موده‌پرسه له یه‌کێ له مزگه‌وته ئەهله‌یه‌کانی ناو شاری زاخۆ. دوو کورپی هه‌یه. ئەم کاته ته‌مه‌نی له ده‌وری هه‌شتا سالتیدا ئەبوو.

له رۆژی ۱۹۷۳/۸/۳ له ژیر خێوه‌ته‌که‌دا له حاجی هۆمه‌ران پینکه‌وه دانیشته‌بووین گه‌لێ سه‌ر گوزه‌شته‌ی رابوردووی بۆ گێترامه‌وه. یه‌کیک له‌وانه ئەم کاره‌ساته‌ی خواره‌وه‌یه که به‌رانبه‌ر به ره‌وپه‌وه‌ی میژوو ریکه‌وتیکی سه‌یره. وتی:

له‌و گوندی ده‌مه‌رقوسه بنه‌ماله‌یه‌ک هه‌یه به میراتی به ته‌مه‌ندریژی هاتوون. پیاویک هه‌یه «میرخان» ی ناوه، ژنیکی هه‌یه «عه‌جه» ی ناوه (نازانم ئیسته ماون یا نه‌ماون، چونکه زۆر له میژه من له‌وی ده‌رچووم). ئەمانه نه‌ته‌وه و به‌ره‌یه‌کی زۆریان لێ که‌وتۆته؛ ئەتوانم بلیتم ته‌نیا ئەوان بوون به گوندیکی سه‌ر به‌خۆ. عه‌جه ده‌ستتویژی له ۲۱ که‌س له‌وانه ناشکی. ئەو سه‌رده‌مه که من چاوم پێیان که‌وتبوو هه‌موو مابوون ئەمانه‌ش به‌م جۆره.

دوو یان باوک و باپیری میرده‌که‌ی، دوو کورپی خۆی، چوار زاوا، دوویان میردی، دوو کچی میرده‌که‌ی خۆی بوون که له ژنی تر بوو بوون. دووشیان کورپی زڤ کوره‌کانی بوون، دووشیان یه‌کیکیان کورپی کوربه‌که‌ی بوو، یه‌کیکیان کورپی کچه‌که‌ی، شه‌ش کورپ و خوشکه‌زای شیر، سێ له‌مانه خۆی شیر دابوون، سێکه‌ی تریان ژنی پیتشووی میرده‌که‌ی -میرخان- شیر دابوون که ئەو ژنه و ئەم (واته عه‌جه) خوشکی شیر یه‌ک بوون. یه‌عنی پیاویک شیر دابوو به‌مانه.

مه‌لا هه‌مزه وتی: ئەمانه هه‌موو مابوون و پیاو بوون تا ئەم شوینه ناگاداریه‌که‌ی مه‌لا هه‌مزه بوو. منیش به‌م هۆیه‌وه شتیکی میژوویم که‌وته‌وه بیر، هه‌ر چه‌نده ناشنایه‌تی به

کوردده وه نییه، بهلام شتیکی میژوویی و عاجباتییه بۆ زانیاری بی که لک نییه. ئه وه نده هیه من هی «عهجه» به لاهه رووداویکی سه یرتره ئه وهش ئه وهیه که:

«عاتکه» کچی یه زیدی کورپی مه عاویه ی کورپی ئه بی سفیان دایکی یه زیدی کورپی عه بدولمه لکی کورپی مه روان بوو. له یه ک کاتا حه رام بوو له یانزه کهس له خه لیفه کانی ئومه وی که ئه و یانزه که سه ی له ژیانیا چا و پین که وت ئه وانیش:

۱- یه زیدی باوکی ۲- موعاویه ی باپیری ۳- مه روانی باوکی عه بدولمه لک (که ئه م ژنی عه بدولمه لک بوو و مه روان ئه بی به خه زووری) ۴- وه لیدی کورپی عه بدولمه لک ۵- سلیمانی کورپی عه بدولمه لک ۶- هوشامی کورپی عه بدولمه لک (که ئه م سینه هه نه زای بوون) ۷- وه لیدی کورپی یه زیدی کورپی خۆی (که وه لید ئه بیته کورپه زای) ۸- یه زیدی کورپی وه لیدی کورپی عه بدولمه لک ۹- ئیبراهیمی کورپی مه روانی کورپی وه لیدی کورپی عه بدولمه لک (که ئه م ئیبراهیمه ش کورپی هه نه زای بوو) ۱۰- یه زیدی کورپی عه بدولمه لک (که ئه م یه زیده کورپی خۆی بوو) ۱۱- موعاویه ی برای خۆی که ئه کاته موعاویه ی کورپی ئه بی سفیان.

له مه وه ئه وه دهر ئه که وئ که عاتکه خه لافه تی دوانزه که سی له ئومه وی دیوه. یه کیکیان که عه بدولمه لک کورپی مه روانه، میتردی خۆی بووه و ئه وانیتر به هۆی نه سه ب و ژن و ژنخوازیه وه لئی حه رام بوون و ده ستووژی لیان نه شکاوه.

- ژنیک کچیکی هه بوو، میتردی کرد. ئه و شه وه که بیگۆژنه وه ئه و قسانه ی له گه ل کرد وتی: کچم ئه و ماله ی که چاوت تیا یا پشکووت، که به ناز له ناویا گه و ره بوویت، که به تیلی خۆشه ویستنی باوک و دایک گه شکه ت ئه کرد، ئه و ئیسته به جی دلیت. ئه بی به هاوسه ری که سینک، دوور نییه تا ئیستا یه کترتان نه دبیت؛ هۆگرتان پیکه وه نه بوویت؛ ئه بی به به هاوسه ری یه کیک که پیکه وه رانه ها توون. ئه بی بی به کاره که ریک بۆی تا ئه ویش بی به خزمه تکاریک بۆت. ئه چیه مایک نه دهنگی باوکی تیدایه نه هی دایک، به پارێزه وه پتی تیا دانه نی. هه ر هه نگاو یکت سه له مانته وه یه که.

کچم ئه گه ر به وئ له م ژیا نه تازه یه تدا به رخوردار بیت، ئه م ئامۆژگاریانه ی من بکه به گواره ی گویت بۆ ئه وه هه موو ئه و ژیا نه تازه یه ت وه کوو گولی تازه ی به هار گه ش و تیراو بیت:

به قنیاات به، چیت هاته بهر دهست پین رازی به، میردت هاته‌وه به روویکی خوْشه‌وه بچۆ به پیریه‌وه، نه‌گهر شتیکی هینایه‌وه و دای به دهسته‌وه -با کهمیش بی- وای لی وه‌ربگره و به جۆری له رووی نه‌وا بیت خوْش بی که تو هه‌رگیز شتی وا خوْش و جوانت نه‌دیوه. با له مالی باوکیشتا نه‌و شتهت زۆر دبیی، قسه‌ی له گوئی بگره و چه‌له‌حانی له گهل مه‌که.

سه‌یری نه‌و شوینه بکه که نه‌و سه‌یری نه‌کا، ناگاداری نه‌و شوینه به که نه‌و بوئی نه‌کا؛ چونکه نه‌و شوینه نه‌گهر پیس و پۆخل بوو توئی له بهر چاو نه‌که‌وئ، نه‌گهر بوئی ناخۆشی کرد لووتت پیا نایه‌نی، پیاو حه‌ز له شوینی پاک و خوْش نه‌کا. ناگاداری وه‌ختی خواردن و نووستنی به، له وه‌ختی خوْیا نانی بو دانی و له وه‌ختی خوْیا بینوینه؛ چونکه برسیتی نانی هاری به ده‌مه‌وه‌یه‌و بی خه‌وی ناگری توورپیی و غه‌زه‌بی تیژ نه‌کا.

ناگاداری مالی به‌و ناگاداری منالی به. که مالیت به خوْرای دۆراند خۆت بی مال نه‌بیت. که بی ناگا بووی له منالی، وه‌قار و سه‌نگینی نه‌و پیاوه نامینئ؛ که هی نه‌و نه‌ما تو سووک نه‌بیت. په‌روه‌ده‌ی منال به دهست دایکه نه‌ باوک. بی قسه‌یی مه‌که. نه‌هینیه‌کی که هه‌بوو ناشکرای مه‌که؛ چونکه نه‌گهر بی قسه‌یی بکه‌ی نه‌وجا دلی لیت پر نه‌بی. نه‌گهر نه‌هینیه‌کی ناشکرا بکه‌ی نه‌مین مه‌به له‌وه که تۆله‌ت لی نه‌کاته‌وه. خوْشی و ناخۆشی نه‌و و خۆت هه‌ر دووکی کلله‌که‌ی له دهست تۆدایه.

پیاوکیکش نامۆزگاری کوره‌که‌ی نه‌کرد پینی وت:

رۆله! که ویستت ژن بینیت زوو بهینه با پیکه‌وه پیر بین و منالیشتان بیی به سوار له دواتانه‌وه. تو پیر و نه‌و جوان له ئاخ‌ر عومرا ری ناکه‌ون. خزم باشتره له بیگانه. هه‌موو جار قسه‌ی خوْشی له گه‌لا بکه. بیروپای وه‌ربگره مه‌رجیش نییه به گوئی بکه‌ی. له به‌رچاوی خه‌لکه‌وه به ده‌می پیکه‌نین و به چاوی به‌رزه‌وه سه‌یری بکه.

نه‌و ژنه‌ی که نه‌هینئ نه‌گهر له عومری شانزه تا بیست و چوار بوو زیاد له نه‌ندازه مه‌چۆره لای؛ چونکه ره‌نگ بی تو له هه‌وه‌له‌وه برسی بیت ناگات له خۆت نه‌بی، به‌لام له پاش ماوه‌یه‌ک تو وا نامینیت و بوټ تیر ناکرئ. نه‌ویش به ئاوه‌دانیکی تر فیر بووه له‌وانه‌یه بوټ زه‌وت نه‌کرئ، ئیشی وا بکا ئابرووی هه‌ر دوو لاتان بره‌وا. هه‌ر جاره که شتیکی نه‌بینی بۆی بینه‌و به روویه‌کی خوْشه‌وه بیده‌رئ، بلئ نه‌مه‌م بو تو و له‌به‌ر تو هیناوه.

- مه‌لا توفیقی عه‌تار نامۆزگاری حه‌مه‌ی کوری خۆی نه‌کرد نه‌یوت: رۆله! خواردن مه‌که به سه‌ر خواردنا، به رۆیشتنا که هیلاک بوویت دانیشه. به تیری مه‌چۆره حه‌مام.

مەچۆرە لای پیرەژن. لە سەر تیری مەچۆرە لای ژن. هیچ نەبێ حەفتەیهک جاریک بە
 ڕشانەووە معدەى خۆت پاک بکەرەووە. مێوێ تا نەگات مەبخۆ. باشوورمە زۆر مەخۆ. کە
 نێوەرۆژەت کرد بە سەریا بخەووە. کە شیتوتکرد بە سەریا بگەرێ. کە نووستی بە سەر لای
 چەپا بخەووە. زیاتر لە شەو بە سەر لای راستا مەخەووە. تا برسیت نەبێ نان مەخۆ. کە هیشتا
 دلت ئەبا دەست بگرەووە. کە تیرت لە شتیک خوارد، شوین چاوت مەکەووە کە پیت ئەلێ
 ئەوەشی هەر لێی بخۆ؛ واتە چاوت دلێ لەو شتە ئەچێ. بە شەو کە ویستت بنوی لە پیتشا
 بچۆرە سەر ئاودەست ئیشت بەو چوونە هەبێ یا نەبێ. شتی گەرم مەخۆ. ماست و ماستاو
 زۆر بە کەلکە بۆ لەش. دەستوور بۆ لەش «حوقنە» وەکوو ئاو وایە بۆ دار.

بۆ قازیه‌کان

بەو پیری شەو کێلە هەر کامیکتان نەیزانن لە قازیه‌تیتان ئەخەم؛ جا وریای خۆتان بن.
 دوو پیاو هەر یەکیکیان دایکی ئەو یەکیە یانی هینا، وە هەر یەکە لەو ژنانە کورپکیان بوو،
 ئەم کورپانە ئەبێ بە چی یەک؟

بۆ میژوو

- یەكەم كەس لە ولاتی سۆراندا کە هۆنراوەی لە شیوێ هەورامیەووە خستە ناو شیوێ
 موکری «نالی» بوو.
 - یەكەم كەس کە مەقاماتی کوردی خستە سەر قەوانی گرامافۆن سید عەلی ئەسفەری
 کوردستانی و پاشان کاویساغای شەقلاوا و حەمدیەفەنی چایچی بوو لە سولەیمانی.
 - یەكەم خانووێک کە لە سەر شیوی تازه دروست کرا لە سولەیمانی ئەو خانووە بوو کە
 ماوەیەک کرا بە ئیدارەخانەى زانکۆى سولەیمانی. لە سالی ۱۹۳۵ دەستی پینکرا. پاش ئەو
 مالی حاجی برایماغای خەفاف و مالی حاجی مەلا سەعیدی کەرکووکی زاده‌بوو. ئەمە
 بیجگە لە سەراکە کە لە سەر دەمی میجەر سۆندا دروستکرا و نەخشەکەى لە گەل سەرای
 هەولێردا یەکیک بوو.
 - یەكەم كەس -جگە لە مەعموورەکان- لە ئەهلێ دا سەترەو پانتۆلی لەبەر کرد لە
 سولەیمانی توفیق قەزاز بوو.

- یه‌که‌م که‌س له ناو مه‌لاکانا له سوله‌ی‌مانی که فیستی سووری به میزه‌روهه له سه‌رنا، مه‌لا مسته‌فای حاجی مه‌لا ره‌سوول بوو. ئەمه ئەهلی و مه‌لاکان ئەلیم ئەگه‌ینه حاجی مه‌لا سه‌عیدی مه‌بعوس پیشتر له سه‌ریا بوو.

- یه‌که‌م کتییکی گه‌وره‌ی کوردی که چاپکرا و به جزوه‌به‌ندی فه‌ننیه‌وه که‌وته بازار چاپی دووه‌می میژووی ئەده‌بی کوردی بوو که له سالی ۱۹۵۲دا ده‌رچوو.

- یه‌که‌م «گه‌شتیک» که به کوردی نووسرابی و چاپکرا بی گه‌شتیک له کوردستانی عه‌لاه‌دین سه‌جادی بوو که له سالی ۱۹۵۶دا ده‌رچوو.

- یه‌که‌م کتیب که له باره‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی ئەده‌بی کوردی (نه‌قدی کوردی) به کوردی له چاپ ده‌رچوو بیت، کتییی «نرخ شناسی» عه‌لاه‌دین سه‌جادی بووه که له سالی ۱۹۶۹ چاپکراوه. ئەمه پر و پاگنده نییه، عه‌لاه‌دین سه‌جادی پینوستی به‌وه نییه به‌لام ئەمه بق میژووه.

- ته‌زییح: له سه‌رده‌می یه‌که‌می کۆچییه‌وه ته‌زییح له بی‌زتییه‌کانی رۆژه‌لاه‌توه که‌وته ناو عه‌ره‌به‌کانی سه‌ره‌تای ئیسلام و پاشان هه‌موو ئیسلامه‌کانه‌وه. پیشتریش له هیندییه‌کانه‌وه که‌وتۆته ناو بی‌زه‌نتیه‌کانه‌وه که که‌وته ناو ئیسلامیسه‌وه، هه‌روا به بی نازی مایه‌وه، ته‌نانه‌ت له‌سه‌ده‌ی سته‌می کۆچیدا زیاتر ژنان و پیاوانی پاریزگار به‌کاریان ئەهینا. پاش ئەوه زرده‌ورده له هه‌موو ولاتانی ئیسلامیدا بلاو بووه.

ته‌زییحات به سه‌ره‌تای داهاتنی ئیسلام و سه‌رده‌می پیغه‌مه‌ردا (د. خ) به ورده به‌رد (چه‌و) و ناوکی زه‌یتوون ئەکرا. که ته‌زییح بلاو بووه ئەم شوینی ئەوانی گرته‌وه. له کورده‌واری خانه‌فاکانی نه‌قشه‌ندی هه‌ر به‌و ورده به‌ردانه زکر ئەکه‌ن، به‌لام ته‌کیه‌کانی قادری ئەو به‌ردانه‌یان گۆریوه‌ته‌وه به ته‌زییحی ده‌نک گه‌وره‌ی سه‌دویه‌ک دانه‌یی. له خانه‌فاکانا ئەو ورده به‌ردانه کۆمه‌ل کۆمه‌ل دانراون هه‌ر سوفینیک سه‌د دانه‌ی لینی دیتیت و زکری خۆی بی ئەکا.

- کووره‌ی رۆژ: کووره‌ی رۆژ شتیکی خری وه‌کوو توپه به ناو خۆیا هه‌موو وه‌کوو پزیسکه‌ی ناگره. ئەم پزیسکانه به یه‌کا دین و ده‌چن و ئەته‌قینه‌وه. له هه‌ر ده‌قیقه‌یه‌کا گه‌لێ ملیار ته‌قینه‌وه له ناو ئەو کوره‌یه‌دا دروست ئەبی. له‌م پزیسکانه‌وه له ته‌قینه‌وه‌ی ئەم پزیسکانه ئەو کووره‌گه‌وره سووتینه‌ره په‌یدا بووه. خۆر ملیۆنی جار له زه‌وی گه‌وره‌تره، سیسه‌د هه‌زار جار له ئەرز قورستره.

ئەم کوورەییە درێژییەکی لەم سەرەووە بۆ ئەو سەر - واتە قوترەکی - هەشت سەد و شەست و پینج هەزار میل دوورە. ئەو ئەستێرە ھەرە بچووکانە کە ئێمە بە ئاستەم ئەیانینین ئەوانە زۆر لەو کوورەیی پۆژە گەورەترن. تۆ ئەزانی ئەستێرەیی قوتب چەندە دوورە لە ئێمەو؟ ئەستێرەیی قوتب چوار سەد و شەست و پینج سال بە بڕینی تیشکی پۆژ لە ئێمەووە دوورە؛ واتە کاتی کە پووناکی لەم ئەستێرەووە سەر ھەلئەدا بە ٤٦٥ سال ئەگا بە ئێمە بە مەرجیک لە ھەر سانێیە کدا سەد و ھەشتا و شەش هەزار مایل بیری، وە بلاو بوونەووە و پەرە سەندنێ ئەو ئەستێرەیی دوو هەزار و پینج سەد جار زیاتر و بە ھێزترە لە بلاو بوونەووە و پەرە سەندنێ پووناکی کوورەیی پۆژ.

- کورد بە سروشت رەنگی سووری خۆش ئەوی، پیرەمیرد ئەلی:

من رەنگی سوورم بۆیە خۆش ئەوی مژدەیی شەفەقی لی دەرئەکەوی

بەلام لە راستیدا شتیکی سروشتییە. کورد خۆشی ھەستی پێ نەکردووە، ئەو ئەندە ھەییە غەریزەکی ویستوویەتی. ئەو ھیزە کە ھیزی بینینەو لەچاودایە، واتە ئەو ھیزە کە شت ئەبینن، کاتی کە رووبەرۆوی تێ ئەکا کە ھەموو زەرەتەکی لە ئوینی خۆی ئەکشیتەو بە ھەموویانەو روو ئەکەنە ئەو رەنگە سوورە. وە کوو بلیت رەنگە سوورە کە لە خۆیا کۆ بکاتەو بە پینچەوانەیی رەنگی رەش و رەنگەکانی تر ئەوان ھیزی بینینی چاوە تەنگ ئەکەنەو، نایەلن ئەو نوورە بە تەواوی بگاتە ناخی رەنگە کە. جا ئەمەییە فەلسەفەیی ئەو کە کورد بە غەریزە رەنگی سووری خۆش ئەوی؛ ئەو غەریزەیی ئەمەیی دۆزیووە.

- کورد ئەلی:

پیاو پارە پەیدا ئەکا و ژن ئاگاداری ئەکا. ئەم قەسەییە لە فەلسەفەییەکی قولەووە ھاتووە. ئەبوا ھەر وا بوا یە کەچی ئیستە پینچەوانە بۆتەووە. بە مەرقەدی کاکە ھەمەد پیاو پارە پەیدا ئەکا و ژن بە قوریا ئەبا.

- سەرینی نەرم و رەق لە کاتی نووستندا کار ئەکاتە سەر خەو بینینی خۆش و ناخۆش. چونکە ژیر سەر کە رەق بوو دەماری سەر کرژ ئەبیتەووە و وردە دەمارەکانی سەر ئەوانیش توند ئەبنەووە. لەم ئیشە ئەو ھەلمەیی کە لە ناو میتشکە کدا پەییو ئەندە بە ھەست پۆشراووە کەنەووە جموجولەکی لە عادی خۆیا نامینن، خەو بینینە کە بە شتیکی سامناک دەرئەکەوی.

- نهم ناسامانه‌ی ئیمه وائزانی چاومان لئیه و کهچی چاویشمان لئی نییه، زور سهیره. ههر تهنیا قسه‌یه‌کی کورت له ئه‌ستیره‌کانیه‌وه ئه‌که‌ین وائزانی هه‌زاران ئه‌ستیره‌ی تئدایه کهچی وائیه؛ به‌لکوو تهنگی به‌گه‌لی ملیون هه‌لچنیوه. ئه‌گه‌ر وائزانی کهمی کردوه هه‌یج لئی رامه‌وه‌سته‌و بیژیره.

تیشکی روناکی له ههر سانییه‌یه‌کدا ۱۸۶ هه‌زار مایل ئه‌برئ و تیشکی مانگ به‌سانییه‌یه‌ک ئه‌گا به‌ئیمه‌ی رموزنی سه‌رزه‌وی. که ئه‌رزه‌که‌ی ئیمه به‌چا وئو ئه‌ستیرانه‌وه ئه‌لئی خرنووکه‌یه.

ه‌ی رۆژ به‌هه‌شت ده‌قیقه، واته‌به ۴۸۰ سانیه. که‌واته‌ دووری رۆژ له ئیمه ۴۸۰ نه‌وه‌نده‌ی دووری مانگه. ئه‌گه‌ر شه‌و و رۆژیک بیست و چوار سه‌عات وه‌یا ۱۴۴۰ ده‌قیقه وه‌مانگیک ۳۰ رۆژ و سالیک ۱۲ مانگ بی، روناکی ئه‌ستیره‌ی قوتب به‌ ۴۸۶ سال ئه‌گا به‌ئیمه.

ئه‌ستیره‌یه‌کی تر هه‌یه له‌و سه‌ره ئیمه‌پنی ئه‌یزین «ژنه‌تاوسه». روناکیه‌که‌ی به‌ دوو ملیون سال ئه‌مانگاتی. ماشانه‌للا له ئیشی خوا! له‌م ناسمانه‌دا وه‌یا بلین له‌م بۆشایی دواپی نه‌هاتووه‌ی ناسمانه‌دا به‌میلیارد ئه‌ستیره هه‌یه که گه‌لی ملیارد سالی ئه‌وی تا روناکیه‌که‌یان بگا به ئیمه. ئه‌گه‌ر به‌روا ناکی گوریستیک بگه‌ر به‌ ده‌سته‌وه به تیشکی ئه‌ستیره‌که‌دا هه‌لزنن تا ئه‌گه‌یه‌ته ئه‌و سه‌ر. له‌و لاره به‌ گوریسه‌که ورده‌ورده بیپیه‌و تا ئه‌گه‌یه‌ته ئه‌م سه‌ر. له‌م گه‌رانه‌تا به‌ناو ئه‌ستیره‌کانا تووشی فره شتی سه‌یره‌سیر ئه‌بی. ئه‌و وه‌خته دیتته سه‌ر ئه‌وه که تهنیا ئه‌رز جیگای ئاده‌میزادو گیانه‌به‌ر نییه، به‌لکوو له هه‌ندئ له‌وانا گه‌لی زیاتر هه‌یه‌و ئه‌وان رشخن به‌ئیمه ئه‌که‌ن؛ «ئیمه‌ی ئاده‌میزاد» به‌ککوو له‌وی عه‌لامه‌تی.

- له‌ناو کورددا له‌ خۆپایی ئه‌م قسه‌یه بلاو نه‌بۆته‌وه که ئه‌لی:

«بونگۆسه بالا و چل گه‌زه ریشه».

لویس کولون له‌ فه‌ره‌نسا که «۷۸» سال عومری بوو وه له‌سالی ۱۹۰۴ دا تو خۆش ته‌ینا ریشه‌که‌ی سئ مترو نیو بوو. وه‌کوو چۆن جارن پادشا و که‌شیشه‌کان داوینی جوبه‌کانیان له‌ دواوه‌ خولامه‌کان بۆیان هه‌له‌گرتن، «لویس کولون» یش له پتیشه‌وه ئه‌بوا به‌کیک داوینی ریشه‌که‌ی کلافه‌ بکرده‌یه‌و بیگرتایه به‌ ده‌سته‌وه بۆ ئه‌وه نه‌رژیتته ئه‌رزه‌که‌وه.

- تو خوا برا ئه‌گه‌ر نه‌ترانیوه بیزانه:

هر تاقه زه‌لامیک تو بیگری، به‌جوریکی ئیعتیادی له ماوه‌ی ۷۸ سالدا ۶۶۶ ملیون جار هه‌ناسه‌ئه‌دا. ئه‌گهر پروا ناکه‌ی له‌خوتا تاقی بکهره‌وه که به‌یه‌ک ده‌قیقه شانزه‌جار هه‌ناسه ئه‌ده‌یت، وه‌یا چکی بچۆ به‌ولاتره‌وه له سه‌عاتیکا هه‌زار هه‌ناسه‌ئه‌ده‌یت.

- ئه‌زانی ئه‌گهر له‌کاتی پزمینا مرۆف چاوی نه‌نوقینئ ده‌ست ئه‌کا به‌ تر که‌ندن. سا به‌خوا برا چاو بنوقینئ و نه‌نوقینئ هه‌ر ئه‌بئ بینوقینئ؛ چونکه پزمینی بئ چاو نوقانن هه‌ر نابئ. ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که ده‌ماری ناو بۆریه‌ی «سی» و گه‌روو به‌ته‌وژمی پزمینه‌که کوور ئه‌بیته‌وه. ئه‌و ده‌ماره چووه‌ته ناو پیلوه‌کانی چاویشه‌و به‌و هۆیه‌وه پیلوه‌کان گرژ ئه‌بنه‌وه‌و چاوه‌که ئه‌نوقئ.

- تو خوا ئه‌مه مोजزه نییه:

- منالی شیره‌خۆر ئه‌توانی له‌گه‌ل شیر خواردنه‌که‌دا هه‌ناسه‌ش بدا پیکه‌وه. که‌چی گه‌وره‌ئه‌مه‌ی پئ ناکرئ.

- ئه‌زانی هه‌ر تاقه عینسایتیک ئه‌وه‌نده‌ی ئاسنی تیدایه که بزماریکی پئ دروست بکرئ. کوره بئجگه له‌مه‌ش ئه‌وه‌نده‌ی فسفۆری تیدایه که دووسه‌د دارکه‌ش قارته‌ی پئ دروستبکرئ.

- کوره مोजزه‌یه‌کی تر:

میشووله تو چیت ۲۲ دانت هه‌بئ.

به‌خوا سه‌یره‌ئه‌سپ بۆیه به‌ پشووه له هه‌راکردنا چونکه سپلی نییه.

خوا هه‌قه حوشتریش زراوی نییه.

حه‌یوانی شاخدار سمی نییه. دیاره ئه‌و حه‌یوانه‌ی سمی هه‌بئ شاخی نییه. کوره بئجگه له ئاده‌میزاد ئه‌ویش حه‌یوانه، که‌چی نه سمی هه‌یه‌و نه شاخ. ئه‌وه نازانم که له وه‌ختی په‌شیمانیدا شاخی لئ بروئ.

- بورجه‌که‌ی شاری «بیزا» له ئیتالیا گوايه بستیک به‌لایه‌کدا خوار بۆته‌وه‌و هه‌ر ناکه‌وئ. ئه‌مه له هه‌موو دونیادا ناوی ده‌رکردووه، که‌چی مناره‌که‌ی مزگه‌وتی ئامیدی له خواره‌وه تا سه‌ره‌وه زیاتر له‌بستیک خوار بۆته‌وه هه‌ر ناشروختی که‌چی که‌س ناوی ناهینئ.

- شای فه‌ره‌نسه «شارلی» هه‌شتم که‌له ۱۴۷۸دا مرد، ژنه به مه‌ینه‌ته‌که‌ی بۆی ره‌شپۆش بوو. ئه‌م ره‌شپۆشیه‌ی ئه‌و -به‌داخه‌وه- بوو به‌ باو له ولاتانی تردا. ئه‌رئ بابه ئیمه چیمان داوه به سه‌ر ره‌شپۆشیه‌وه؟ بۆچ واز ناهینن.

- هر گیان له بهریک له‌سەر زه‌ویدا هه‌یه له ده‌ریاشا هه‌یه، به‌لکوو زۆری واهه‌یه له ده‌ریادا هه‌یه و له‌سەر زه‌ویدا نییه. هه‌ندی له گیانله‌به‌ره‌کانی ده‌ریا میژووی دروستبوونیان ئه‌گه‌ر یته‌وه بۆ هه‌شتا ملیۆن سال له‌مه‌و پێشتر. برۆا ئه‌که‌ی بیکه، برۆا ناکه‌ی بچۆ تا قی بکه‌ره‌وه.

تاڤگه‌ی ئیلاخ

- دوو پیاوی لال له‌و سه‌ره‌وه له‌ریه‌کی چۆلا به‌یه‌ک ئه‌گه‌ن. یه‌که‌میان له‌وێتر ئه‌پرسی: ئه‌هه‌ررری بېرا گه‌گیان ببۆ کوی ئه‌وگر ئه‌هه‌ررری؟
کارای دووه‌م واتنی ئه‌گا که‌ ئه‌م پیاوه‌ گالته‌ی بێ ئه‌کا به‌لام گوێ ناداتی. ئه‌میش ئه‌پرسی:

ئه‌هه‌ی بېرا گه‌گیان ئه‌هه‌ررری ببۆ ککوئی ئه‌هه‌چی؟ کارای یه‌که‌م واتنی ئه‌گا که‌ پیاوه‌ی دووه‌م لاسایی ئه‌کاته‌وه، تووره‌ ئه‌بێ و ئه‌لنی:
حححیزی ککه‌که‌ران ببواو ببۆچی لاسساییم ئه‌که‌یته‌وه؟
دووه‌م ئیتر تووره‌ ئه‌بێ و ئه‌لنی:

هه‌هه‌ی سسه‌سه‌گه‌گیاب ببۆچی جججینیوم دده‌ده‌یه‌تی؟ ئه‌هه‌ی ته‌تۆ ببۆچی لاسساییم ئه‌که‌یته‌وه؟

به‌م جوهره‌ له‌م وته‌یه‌ک و له‌و دووان لێیان ئه‌بێته‌ جه‌نگ. پاش ئه‌وه‌ باش له‌یه‌ک هه‌له‌ئده‌ن و هه‌ر یه‌ک ته‌ماشای ئه‌کا ئه‌وه‌یتر لاله، یه‌که‌م ئه‌لنی: «خخۆ ئه‌هه‌وه‌خخخۆم وه‌هام». ئه‌وێتریش ئه‌لنی: «ککه‌که‌ره‌ممنیش وووه‌ک ته‌تۆم». ئه‌مجا ده‌ست ئه‌که‌نه‌ ملی یه‌ک و هه‌ر یه‌که‌ رینی خۆی ئه‌گرێ و ئه‌پروا.

- کارایه‌کی زه‌فته‌یه‌ فیر بووبوو هه‌ر جاره‌ که‌ ئه‌چوووه‌ حه‌مام و ئه‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌ به‌ حه‌مامچه‌که‌ی ئه‌وت مالتاوا بێ و لینی ئه‌دا و ئه‌رویشته‌ به‌بێ ئه‌وه‌ هه‌یج پاره‌ی حه‌مام بدات. وه‌خت واش بوو مالاوا بیه‌که‌شی نه‌ئه‌کرد راست لینی ئه‌دا ئه‌رویشته‌. بۆیه‌ش وای ئه‌کرد چونکه‌ زه‌فته‌یه‌وه‌ خه‌لک ناوێرن قسه‌ی له‌ گه‌ل بکه‌ن. روژیک له‌سەر عاده‌تی جارێ ئه‌چێ بۆ حه‌مام خۆی رووت ئه‌کاته‌وه‌ ئه‌چێته‌ حه‌مامه‌ گه‌رمه‌که‌. کاتێ دێته‌ده‌ره‌وه‌، سه‌یر ئه‌کا جله‌کانی هه‌یجی نه‌ماوه‌ ته‌نها بۆستاله‌چه‌که‌وه‌ قایشه‌ دراوه‌که‌ی پشته‌ی نه‌بێ. ئه‌ویش به‌

حەمامچیه که ئەلنی: کوا جله کانم؟ حەمامچیش ئەلنی: نازانم جلت هەبووه یان نەتبووه. بڕوا ناکەم هەتبوو بێ. ئەکەونە کیشەوه لە ئاخرا کابرای زەفتیه هەلئەستی پۆستالەکانی ئەکاتەپێ و قایشەشرەکە ی ئەبەستیتەپشتی و ئەچنی لە بەردەمی کابرای حەماچیدا تەق سەلامتیکی بۆ ئەگرێ و روو ئەکاتە خەلکەکەو ئەلنی:

خەلکینە بە ویزدانتان من بەم جۆره هاتووم بۆ حەمام؟ حەمامچیه کەش ئەلنی: «بەلنی بەو جۆره هاتووی. تۆ بۆ حەمام نەهاتووی بۆ سیبەری ئەشکەوتی جاسانە هاتووی. یەکنی بچنی بۆ سیبەری ئەشکەوت دیاره گەرمایەتی نەچنی بۆ ئەوه فینکی بیتەوه؛ کەواتە لە بەر گەرما خۆی رووت ئەکاتەوه».

کابرای زەفتیه تی ئەگا که حەمامچی لە کوپوه قسه ئەکا.

- سالیکی دە ستەیدەپۆلیس ئەچن بۆ ئەو شارەزووهره لە ئاوابی «قەدەفەر» ئەمیتنەوه. لە باش ماوه یەک ئەمریان بۆ دێی که بگەرینەوه بۆ سوله یمانی. هەموو کۆ ئەبنەوه. تەماشای ئەکەن یەکیکیان کەمە. ئەو یەکەش حەمەچاوشین ئەبێ. مەکە ئەم حەمەچاوشینە حەزی لە ئاقرەتییکی جوان کردووه. کە ئەزانێ ئاقرەتەکە لە مالهوه نان ئەکا بەبیانوی برسیه تیهوه ئەچیتە زووهرهوه. ئەو کەجاران ئەیبینی ئاقرەت خۆی داپۆشتیبوو شیت بوو بوو بۆی، ئیستا ئەم مەچەکە نەرم و شلانە ی هەلکردوه، هەر بەتەواوی هار ئەبێ.

ئەچیتە پێشەوه داوای نانی لێ ئەکا. ئاقرەتەش نایەوی دەری بکا چونکە رهوشتی لادێ وانیه یەکنی دەرکەن کە داوای نان ئەکا. پنی ئەلنی: بڕام فەرموو نان ئەوه تە هەلگەرە. کابرا لە خوشیا خەریکە بکەویتە بال. هیز ئەداتەخۆی ئەچیتە پێشەوه نانی هەلئەگرێ. کە یەکەم پاروو ئەگرێ یەکنی لێ ئەدا. چی بکا، هەر ژنە ئەگریتە خۆیا دەست ئەکاتە ماچ کردنی و خیراخیرا ئەلنی: بەقوریانی چاوه کانتەم لای کەس مەلنی با ئابرووم نەچنی. ژنە ی بەسەزمانیش بەفیلەکە ی نازانی ئەلنی: مەترسە بڕام مەترسە لای کەس دەنگ ناکەم.

نەخیر کابرا دەست ئەداتە نانی دووهم هەر بەچەشنی یەکەمجار تریک تر بەر ئەداتەوه. ئەمجارەش پەلاماری ژنە ئەداتەوهو ئەلنی: بیکە بەخاتری ئەولیا یان لای کەس دەنگ مەکە با ئابرووم نەچنی.

ئەمجارە ژنە باش لە کابرا ئەگا. خۆی رانەپسکیننی و گور ئەداتە خۆی. تاو ئەداتە سەرە بزووتییکی قەوی و پەلاماری ئەدا. زۆر باش دوو سەری بزووت ئەمالنی بەسەر و گولاکیا و ئەلنی: قەحەباب! نیازت هەیه بە تێ سواریشمان بێ؟ یاللا دە ی. کابرا بەپەلەدەر ئەپەرێ

نانه‌کشی به‌دهسته‌ویه. لهو وه‌خته‌دا ده‌رئه‌په‌رئ مال‌که‌سه‌گی درپان نه‌بن. سه‌گه‌په‌لاماری کابرا نه‌دا. کابرا له‌په‌له‌په‌لی و لهو لاوه‌سه‌ر بزووت و له‌ملاوه‌سه‌گ، پی‌ه‌له‌نه‌نگویت نه‌که‌وئ. نانی له‌ده‌ست نه‌که‌ویت‌ه‌خواره‌وه. نه‌میش له‌که‌تنه‌که‌یا سه‌رو گوئ نه‌که‌ویت‌ه‌لای نانه‌که. سه‌گ که‌چاوی به‌نان نه‌که‌وئ په‌لاماری نان نه‌دا که‌نان ه‌له‌نه‌گریت‌ه‌وه‌که‌لبه‌ی به‌ر گوئ کابرا نه‌که‌وئ. نیوه‌ی گوئ و نانه‌که‌پیکه‌وه‌نه‌با. کابرا خه‌لاتی خوین نه‌بی.

پولیس‌کانی‌تر و خه‌لک کۆ نه‌بنه‌وه‌و نه‌لین نه‌مه‌چییه؟ ئافره‌تیش له‌مال دیت‌ه‌ده‌ره‌وه نه‌لئ: نه‌م کابرایه‌هات برسی بوو داوای نانی کرد. نانم دایه‌و گه‌رایه‌وه‌داوه؛ سه‌گیتی درمان هه‌یه‌سه‌گه‌که‌په‌لاماری دا کابرا -بلامانی- ده‌ستی کرد به‌تر‌که‌ندن. سه‌گه‌که‌لای وابوو نه‌مه‌ده‌مانچه‌ی بیت‌ه‌نه‌ئ. هیچ‌ده‌مانچه‌شی دیار نه‌بوو. لهو وه‌خته‌دا نه‌میش که‌وت، سه‌گه‌که‌نیشته‌ملی و وای لیکرد. سه‌گه‌که‌ی ئیمه‌زۆر به‌سته‌زمانه، به‌لام کابرا تر‌که‌ی خۆی وای لیکرد.

پولیس‌کان کابرایان ه‌له‌گرت بردیانه‌وه‌بۆ سوله‌یمانی. ئیتیر له‌دوای نه‌وه‌مه‌نشورر بوو به‌حه‌مه‌تر‌که‌ن.

- ره‌فیق نه‌مین قادر ناردی بۆ رشته‌وتی:

له‌و ولاتی ئالانه‌پیره‌ژنیک نه‌بن ئیشی ه‌هر چیله‌که‌کیشان نه‌بن و له‌گه‌ل کچانا نه‌چوو. هه‌موو جار رووی نه‌کرده‌کچه‌کان نه‌یوت: هاوری‌کانم بابچین بۆ چیله‌که‌مان. خۆی نه‌برده‌ریزی نه‌وان. کابرایه‌کی پیر که‌کۆنه‌هاورپی پیره‌ژنه‌که‌نه‌بن و نه‌م قسه‌یه‌گوئ لی نه‌بن، روو نه‌کاته‌پیریزنه‌و نه‌لئ: «پرتی قوونت نه‌ماوه‌و به‌قوزی کچان ده‌میزی».

- مه‌لا محمه‌دی یاخیانی گتیرایه‌وه‌وتی:

له‌«دولبیشک» پیاویک هه‌بوو کوپخا نه‌ولایان پی نه‌وت. نه‌م کوپخا نه‌ولایه‌پیاویکی ده‌وله‌م‌ند و به‌رچاوتیر و میوانپه‌روه‌ر بوو، به‌لام له‌له‌ش و لارا زۆر بچووک و که‌م نمود بوو.

جاریک ژنیک باری ترئ نه‌با بۆ نه‌وئ بیگۆریت‌ه‌وه‌به‌رزقی‌تر له‌ناو دیدا نه‌پرسی مالی کوپخا نه‌ولا کامه‌یه، پیشانی نه‌ده‌ن. نه‌چیت‌ه‌نه‌وئ بارنه‌خوا له‌سه‌ریان ده‌ست نه‌کا به‌بانگه‌واز کردنی ترئ.

کویخا ئه وولا له مال ئه بێ، دێ به لای تریه وه دهست ئه کا به سه به ته دا ههر جاره قۆله تریه ک دهردینێ و ئه یخوا. ژنه نایاسی، ئه لئ: کوره ئه وه بۆ لووتت داژه ندوه به سه تریکه دا؟ نازانی مالی فرۆشته؟ به خوا مه گهر کویخا ئه وولا نه یه ته وه ئه بێ پیتی بلیم ههر به شق بته کوژی. کویخا ئه ولش ئه لئ: برۆ برۆ له زنی کویخا ئه وولا بهم! ژنه ئه لئ: گووت خوارد تو چون قسه ی وا ئه که ی به کویخا ئه وولا؟

ژنه بانگه وازی تری له بیر ئه چینه وه ئه که وینه کۆستی کویخا ئه وولا دا، له پاشا پیتی ئه لئ: کچی ئه وه کویخا ئه وولا خۆیه تی. ئه لئ: کویخا ئه وولا بهم خانه دانیه به خوا حه یفه ئه مه ئه گهر ئه ویش بێ ناماقوولی وا بکا. شه للا ههر وام بزانیایه که له مال نییه چاوم به و قه دو بالا یه نه که وتایه .

ئه نجا کویخا ئه وولا قاقا دهست ئه کا به پیکه نین و ئه لئ: تو بانگه وازی خۆت کردوه، ئیتر مه یکه. ئه لئ: باره که ی بۆ بارکه ن له گهنم و سه رباریشی بۆ بخه نه سه ر.

- ههر ره فیق گه یه وه وتی:

جاریک مه لا حسینی ده شتیوی وه عزی ئه دا له سوله یمانی له مزگه وته که ی خۆیا. له وه عزه که دا وتی: له حه دیسدا هه یه ئه لئ: «ئه رز له سه ر پشتی گایه. گا له سه ر پشتی ماسییه. کاسه له سه ر ئاوه، ئاو له سه ر بایه». کابرایه کی «زه روون» ی له کۆری وه عزه که دا بوو ههر کردی به که وشه کانیا و بۆی ده رچوو. وتیان بۆ کوی؟ وتی وازم لئ بینن با سه ری خۆم ده رکه م وتی: «له وه زۆر ئه ترسم منالیکه ی لاسار پخیک له گاکه بکا، که راچه نی ئه رزه که ژیره و ژووور ئه بێ».

وتیان منال چون ئه گانه لای گاکه؟ وتی: برا منالی سوله یمانی شه یتان ئه دۆزنه وه، ئیسته ئه و گایه چون نادۆزیته وه؛ که دۆزیه وه پیش هه موو لایه ک سوله یمانی ئه روخی. نه وه لالا با تا زوو ه سه ری خۆم ده رکه م.

- کابرایه کی ده وله مه ند ژنیکی هینا زه ماوه ندو ئاهه نگیکی زۆری گه یه ر. له پاش سێ مانگ ژنه که خولا مینکی تۆی بوو. له باوکه که یان پرسنی ناوی بینن چی؟ وتی:

«ئه م مناله دیاره شاتری چاکه، نو مانگی به سنی مانگ بریوه. که واته ناوی بنین

بۆسته چی».

- کابرایه‌کی «کرنده‌ی» به‌یانی له‌مال دەرچوو پاش نیوه‌رۆ گه‌رایه‌وه بۆ مال‌ه‌وه. سه‌یری کرد وا کوره‌ گه‌نجیکی جوان له‌ مال دەرچوو و له‌ناو راره‌وه‌که تووشی یه‌ک بوون. کابرا زانی چ باسه، رووی کرده‌کوره‌که وتی: «خوا بیهری ئه‌م ژبانه‌ی تو هه‌ته هه‌ر رۆژیک سه‌ر به‌ مالیکا ئه‌که‌ی. بچۆ بۆ خۆت ژنیک بینه‌ وه‌کوو ئیمه‌ هیناومانه‌ با چوار که‌سیش له‌ تووه‌ ختیریکیان ده‌ستکه‌وی».

- کابرایه‌کی زۆرده‌یی حه‌فده‌ ژنی هینابوو. سه‌ره‌ هاته‌ سه‌ر ژنی هه‌ژده‌مین. لیره‌دا تووشی بوو به‌ تووشی پیره‌ژنیکه‌وه. یه‌که‌م شه‌و ئه‌چیته‌ په‌رده‌وه‌ ئه‌لی:

«سه‌لاموعه‌لیک ئه‌ی بووکی په‌رده، حه‌فده‌م هیناوه‌ به‌ تووه‌ هه‌ژده». ژنه‌که‌ش به‌نازیکه‌وه‌ لایه‌کی لێ ئه‌کاته‌وه‌ گۆشه‌یه‌کی چارشیوه‌که‌ی لا ئه‌دا و ئه‌لی:

«عه‌له‌یکه‌سه‌لام ئه‌ی زاوای زۆرده، هه‌ژده‌م کردوو به‌ تووه‌ نۆزده».

له‌پاشا ده‌ست ئه‌که‌ن به‌ئیشی خیر له‌کاتی ئیشا کابرا ده‌ست ئه‌خاته‌بینا‌قاه‌ی ژنه، ژنه‌ش هه‌ر دوو گۆی کابرا ئه‌گرێ. کابرا ئه‌لی: ئه‌وه‌چی ئه‌که‌ی؟ ژنه‌ئله‌لی: ئه‌ی تو چی ئه‌که‌ی؟ پیاوه‌ ئه‌لی: نه‌وه‌ک له‌ ده‌مته‌وه‌ بیته‌ دهره‌وه. ژنه‌ش ئه‌لی: منیش بۆیه‌ گۆیت ئه‌گرم ئه‌گه‌ر که‌وتیه‌ ناویه‌وه‌ بنه‌وم له‌گۆیت راتکیشم و دهرت بینمه‌وه.

پیاوه‌ئله‌لی: که‌واته‌ هه‌چمان له‌ هه‌یج. من ئه‌یکه‌م به‌ نۆزده‌و تویش بیکه‌به‌یست. هه‌ر له‌ویدا لیک جیا ئه‌بنه‌وه.

- له‌و به‌رکیوه‌ پیاویک هه‌بوو «سۆفی حه‌مه‌سه‌ن»ی ناو بوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا که‌ ده‌وله‌مه‌ند بوو منالی نه‌بوو. هه‌ر ژنیکه‌ی ئه‌هینا له‌پاش ماوه‌یه‌ک ژنه‌بۆ ئه‌وه‌ منالیکه‌ی بیی ده‌ستی ئه‌کرد به‌ چه‌ته‌یه‌تی. سۆفی حه‌مه‌سه‌ن بێ ئه‌زانی و ناچار ته‌لاقی ئه‌دا و ژنیکه‌تری ئه‌هینا، ئه‌ویش وه‌کوو پێشوو دهر ئه‌چوو.

جاریک ژنیکه‌ی جوانکه‌له‌و ریکوپینکی هینا که‌ له‌ ئاوی شه‌و باریزی ئه‌کرد. به‌مه‌ زۆر دل‌ی خۆش بوو. ده‌میکیش بوو که‌ حه‌جی له‌سه‌ر واجب بوو، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌سی نه‌بوو له‌ لای مال‌ه‌که‌یه‌وه‌ داینی پێ نه‌ئه‌کرا بچێ بۆ حه‌جه‌که‌ی. ئه‌مجاره‌ ئیتر دل‌نیا بوو هاته‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ یه‌کینک راگرێ لا مال‌ه‌که‌ داینی با به‌شه‌و مال‌ بی پیاو نه‌مینیته‌وه‌. چوو گه‌را که‌سی به‌دل نه‌که‌وت، رۆژیک کورپیکه‌ی گیلۆکه‌ی به‌رچاو که‌وت پێ وت: رۆله‌ وه‌ره‌

لای ماله کەم؛ من ئەچم بۆ حج تا دیمەوه ناگاداری مال و کابانی مال بکە. ئەمە یی وت.
وتی: با تاقیشی بکەمەوه لە هیچ ئەزانی؟ یی وت:

رۆلە ئەزانی کوز چییە؟ وتی: ئەی چۆن نازانم کوز ئەو کوزە لەیە کە شین ئەبی و بە
نانەوه ئەدیخۆن؛ زۆر خوشە. سۆفی حەمەحەسەن وتی: خوا داویە. کورە ی برەوه بۆ مالهوه،
خوی بارگە ی پینچایەوه چوو بۆ حج. کورە لە مالا بوو بە رەنجبەریکی باش.

کورە ی رەنجبەر بۆرە زەلامیکی چاک ئەبی، سۆفی ژن خۆی لێ خوش ئەکا. بەلام
کورە زۆر گیل ئەبی. ئیوارە یەک ئاگر ئەکەنەوه لە گەل کورە دا دوو بەدوو لەم بەرو لەو
بەری ئاگرە کەوه دائەنیشن. حاجی ژن دەریسی لەپیدا نابێ. بەجۆری دائەنیشی کە
دواپراوه کە ی دەم بکاتەوه کورە چاوی پی ئەکەوی. ئەلێ: خانم ئەوه ئەو قەلەشە چییە
لەوی؟ ئەویش ئەلێ: رۆلە ئەوه رۆژیک ئاغەت بەتەور داری ورد ئەکرد منیش ھەروا
دانیشتبوو، تەورە کە دەریەری دای لەوی برینداری کرد وا بەم جۆرە دەمی کراوه تەوه. کورە
وتی: ئەی چاک نابیتەوه؟ وتی: بەریوە لالا ئەگەر تیمار بکری چاک ئەبیتەوه، ئەبی رۆنی
تیکری.

کور ناگای لە هیچ نییە زۆر بۆی ئەکەویتە خەم و بەزارەوه. ژنە ئەزانی کورە دۆش داماو
ئاگاشی لە هیچ نییە، یی ئەلێ: رۆلە! خەم مەخۆ تۆ ئەتوانی تیماری بکە ی. کورە ئەلێ:
ئاخر نازانم. ئەلێ: من خۆم فیرت ئەکەم چۆن دەرمانی ئەکە ی. ھەلئەستی لنگەو قووج بۆی
ئەکەوی و بەکورە ئەلێ: وەرە ناو لنگەوه. کە ئەچی و حەیتە بۆنی دواپراوه کە ئەکا راست
ئەبیتەوه. ژنە ئەلێ: بیخەرە سەر کونە کەوه پالی پیوەنی. بەلێ ئەویش وا ئەکا. لەو وەختە دا
کە ئەیەوی رەحەت بیی ژنە سەیر ئەکا کورە زۆر شرە. ئەلێ: ئەوه چییە؟ ئەلێ: خانم نازانم
یا ئەمرم یا گوو ئەکەم بەخۆما. ئاغازنیش ئەلێ: قوونی خۆت توند بگرە نامریت.

ئیتەر بەم جۆرە کورە فیر ئەبیت ھەر بەینی نە بەینی ئەلێ: ئاغەژن ھەستە با شوین
تەورە کە ی ئاغام تیمار بکەین، بەلکوو تا دیتەوه چاک بیتەوه.

حاجی لە حج ئەگەر پیتەوه و کورە ئەچی بەپیریەوه ھەر لەدوورەوه بانگی ئەکا ئەلێ:
«ئاغا شوین تەورە کە ی تۆ کە دەمی کردبوو ھەو لەناو لنگی ئاغازنما ھەموو رۆژی تیمارم
ئەکرد، کەچی تا ئیستە ھەر چاک نەبۆتەوه».

حاجیاغای ھەناسەسارد بەجاری چوو تاسەوه و وتی: باشە باشە.

- ره‌فیق محمه‌دنه‌مین قادر مه‌لا له سوله‌یمانیه‌وه ناردی؛ وتی: سالنیک فه‌قینه‌ک له «چه‌قز» هه‌بوو، هه‌ندی ته‌له‌به هاتنه‌ئوئی. یه‌کیک له‌ته‌له‌به‌کان ویستی گالته‌یه‌ک به‌فه‌قینه‌ک بکا. لئی پرسنی: کاکه‌فه‌قی ناوت چییه؟ وتی: نه‌حمه‌د. وتی: کاکه‌فه‌قی ئی‌عرا‌ینکت لئی ئه‌پرسم بزائم ئه‌یزانی. وتی: فه‌رموو. وتی: «یا‌احمق‌الحمار» م‌بو ئی‌عرا‌ب که. فه‌قینه‌ک وتی: به‌لئی. وتی:

یا‌حده‌رفی‌ندا‌نه‌حمه‌ق‌ته‌رخیمه	میم‌مونا‌دای‌موف‌ره‌ده،‌مه‌عه‌فه‌ی‌میمه
فعل‌و‌فاعل‌بو‌وا‌مه‌جه‌وولن	ته‌له‌به‌حمار‌ه‌هر‌دوو‌مه‌جه‌وولن
باشه‌وا‌حمار‌ه‌هر‌ساله‌و‌ساله	به‌لام‌ته‌له‌به‌دایم‌به‌فاله

ئه‌لئی: ته‌له‌به‌که‌به‌جاری‌واقی‌و‌پما. وتی: کاکه‌فه‌قی‌ئی‌جگار‌واش‌نه. ئه‌ویش‌وتی: کاک‌کی‌خۆم‌جوابی‌سنان،‌قوزه‌لقورته.

- هه‌ره‌ی‌ئوه

جاری‌کی‌واش‌له‌«فای‌که‌ن»‌به‌سواری‌ئه‌سپیک‌ئه‌دا‌به‌لای‌ده‌سته‌یه‌ک‌دا‌دانیشتی‌بون‌له‌بن‌که‌پریکا. قاله‌ناویکیان‌تیا‌بوو‌سه‌یری‌کابرای‌سواری‌کرد‌وتی: «سه‌یری‌ئه‌و‌ماینه‌که‌ن‌چۆن‌مل‌و‌کلکی‌کردوو‌به‌یه‌ک».

له‌وه‌خته‌دا‌کابرای‌سوار‌خه‌ریکی‌ئه‌وه‌بوو‌سلاو‌بکا. ماینه‌که‌ی‌سه‌رسمیکیدا،‌که‌وت. کابرا‌به‌هه‌ر‌جۆر‌بوو‌هه‌سته‌یه‌وه،‌ماین‌خۆی‌بو‌نه‌گیرایه‌وه‌چالیک‌له‌به‌ر‌ده‌میا‌بوو‌گلێر‌بووه‌وه‌که‌وته‌چاله‌که‌و‌تۆپی. کابرا‌چوو‌زینه‌که‌ی‌لئی‌کرده‌وه‌و‌دای‌به‌کۆلیاو‌چوو‌به‌لای‌جه‌ماعه‌ته‌که‌وه‌وتی: تو‌خوا‌جه‌ماعه‌ت‌ئه‌وه‌کئ‌بوو‌ئه‌و‌تیره‌ی‌تی‌گرت‌م؟‌وتیان‌فلان‌که‌س‌بوو. ئه‌ویش‌وتی:

«په‌ککوو‌به‌خوا‌چاویکی‌پیس‌و‌تیژی‌هه‌یه». هه‌رکه‌ئه‌و‌ئه‌وه‌ی‌وت‌کو‌توپر‌قاله‌هه‌ر‌دوو‌چاوی‌کو‌یر‌بوو. ئه‌ویش‌وتی: باو‌کم‌هه‌ق‌به‌هه‌ق.

- وتی‌ژنیک‌هه‌بوو‌له‌«چه‌قز»‌پووره‌خاتونیان‌پن‌ئه‌وت. مه‌شه‌وور‌بوو‌که‌چاوی‌زۆر‌پیسه‌. رۆژیک‌دوو‌کو‌ری‌خۆی‌له‌گه‌لا‌ئه‌بن،‌ئه‌ده‌ن‌به‌لای‌خه‌رمانیکی‌زۆر‌گه‌وره‌دا. روو‌ئه‌کاته‌کو‌ره‌کانی‌ئه‌لئی: رۆله‌ئه‌م‌خه‌رمانه‌هی‌کییه؟‌به‌خوا‌خه‌رمانیکی‌بن‌وره‌یه. یه‌کئ‌له‌کو‌ره‌کانی‌ئه‌لئی: دایه‌-خوا‌بتگری-‌ئه‌وه‌خه‌رمانه‌که‌ی‌خۆمانه. پووره‌خاتوون‌خیرا‌په‌شیمان

ئەبیتەووە ئەلنی: «گووم خوارد تو خوا ئەووە چنگە کولۆشە کە ی^{۱۵} خۆمانە. ئەووە خۆ هەر تۆزیکە».

ئەمە یە کێکە لە نامۆزگار بە کانی رەحمەتی ئەیفەر موو:

بەزەبیت بەمانەدا بێتەووە تا خواش بەزەبیی بەتۆدا بێتەووە:

- ژنیکی جوان کە میردی چوو بێ بۆ سەفەر.

- دلسووتاویک کە یە کەمجار تووشی یارە کە ی ئەبێ و حەیتە کە ی هەلناستی.

- کابرایە ک کە ئەچیتە ژوورەووە بۆ شایەتی و کابرای تر ئەو شایەتیە ی بەدل نابێ؛

چونکە شایەتیە کە ی ئەو لە قازانجی ئەو نابێ. کابرا لینی مۆر ئەبیتەووە ناوچاوی لێ کرژ ئەکا.

- ئەو دەستە یە کە لە سەر میزی خواردنەووە دانیشتون قومیکیان خواردووە و هیشتا

سەر خۆش نەبوون عەرەقە کە یان رزاو.

- کورپە گەنجیک کە بە دەست ژنیکی پیری قولترەووە گیری خواردووە.

- کچیک کە «بێ» کە ی نەماووە و شەوی گواستەووە شی نزیک بۆتەووە.

- ئەو ژنە کە جلیکی تەری لە سەر تەناف هەلخستوووە کوتوپر تەنافە کە ئەپچرێ جەلەکان

ئەکەوونە سەر خۆلە کە. ئەویش ئەلنی: ئە ی.

- عەلی باپیر هەبوو خۆی لە خۆیا دنیا یە کە ی سەر بەخۆ بوو. ئەو ژیانە ی بەلاووە ژیان بوو

کە لە گەل کورانی نەو نە مامانا رایبویری. تۆیش ئەیناسی.

جاریک شەو ئەبێ ئەو کورپە ی کە دلی لەم سەندبوو وە ئاوارە ی دەشت و هەردە ی

کردبوو تووشی ئەبێ. دەست ئەکا بە گەمە و گالته کردن لە گەلیا. کورپە بە مستە کۆلە بەر

ئەبیتەسەر و گویلاکی عەلی عاشق. لەم چنگە پرچییه داهستی خویناوی ئەبێ یا خوینی

خۆی یا خوینی سەر و پۆتەلاکی کاکە عەلی. ئەو نەدە یتر توورپە ئەبیت و دەست ئەداتە

خەنجەر لە کاکە عەلی. ئەویش ئەلنی: بە خوینی عاشقان ئەو دەستە جوانتە وا کەرەنگینە،

بە خەنجەری دی نییه حاجەت. چیه ئەم جهور و ئەم کینه؟

- مه‌لا سمایلی کانیسکان جاریک له‌سه‌ریانی مزگه‌وتی گه‌وره‌دا بانگی ئەدا و به‌دهم بانگه‌که‌وه به‌سه‌ر بانه‌که‌دا هه‌رای ئەکرد. شیخ قادری چه‌فید چاوی لێ بوو پێ و ت: مه‌لا سمایل ئەوه‌ بۆچ به‌دهم بانگه‌که‌وه هه‌را ئەکه‌ی؟ وتی: قوریان خه‌لک پیم ئەلین تۆ له‌ دووره‌وه‌ ده‌نگت خۆشه‌، به‌دهم بانگه‌که‌وه هه‌را ئەکه‌م با له‌ دووره‌وه‌ گویم له‌ ده‌ نگی خۆم بێ بزانه‌م راست ئەکه‌ن که‌ من له‌ دووره‌وه‌ ده‌ نگم خۆشه‌. شیخ قادر ده‌ستی کرد به‌پینکه‌نین و وتی: خوا بتگری مه‌لا سمایل بۆ خۆت و بۆ قسه‌ت.

- مه‌لا‌عه‌لی حاجی ر سوول هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی جاریک ئەحه‌مه‌دی کوری ئەکه‌وته‌ناو بیریکه‌وه‌. مه‌لا‌عه‌لی سه‌ر شوێ ئەکاته‌وه‌ به‌ سه‌ر بیره‌که‌دا ئەبیینی پێ ئەلێ: «کۆرم مه‌چوو به‌هیچ لایه‌که‌دا تا ئەچم گوریستیک دینم و راتئه‌کیشمه‌ ده‌ره‌وه‌».

- چه‌کیم گێرايه‌وه‌ له‌ هه‌ولێر وتی:

له‌گوندی قوشته‌په‌ پیاویک ئەچه‌تته‌لای مه‌لا که‌ ئەلێ: مامۆستا پیاو که‌ ئەچه‌تته‌سه‌ر پیتشاو و -بلامانی- تا چه‌ند قنگی بشوا پاک ئەبیتته‌وه‌؟ ئەویش ئەلێ: برام هه‌ینه‌ده‌ بشوا تاجیره‌ی لیتوه‌دیت.

ئهم‌جا کابرا ئەچه‌تته‌سه‌ر ئاوده‌ست هه‌ر ئاو ئەکا به‌خۆیا ئەیشوا وده‌ستی پیا دینیت. دیته‌ ئەوه‌ جیره‌ی لیتوه‌ بیت، تریک ئەکه‌نێ. ئەلێ: «ئهی به‌کیری مه‌لاوه‌ چاک جیره‌ی لیتوه‌ نه‌هات».

- هه‌ر ئەو گێرايه‌وه‌ وتی:

له‌گوندی «عاللای» مام پیرداود ئەچوو بۆ شار ژنان ده‌وریان لێ دا هه‌ریه‌که‌چه‌ند دراویکیان دایه‌ بۆیان بدات به‌شت. ژنیکی له‌ناو ژنه‌کانا ئەویش چوو به‌لای مام پیرداود وتی: مام پیرداود به‌سه‌ده‌قه‌ی سه‌رت بم! وی مه‌جیدیه‌م لۆم به‌ره‌ لۆم به‌ دوو گه‌ز جانگ لۆ ئاوهر کراس چم نینه‌.

مام پیر داود دوو گه‌ز جانگی لۆ هه‌نا پلکه‌هه‌مین ئاوهر کراسیکی زۆر ته‌سک و ترووسکی لێ کرد و هه‌ندیکیشی مایه‌وه‌ دای به‌سه‌ریا و چوو له‌ناو ژنه‌کانا ده‌ستی کرد به‌شایی و ئەبوت: هاوهر کراسم به‌هاوهر کراسان، چه‌قه‌لانه‌شم^{۱۶} به‌به‌رتان.

- حەممە عەلی مەلا محەممەد گێتپرایەوه وتی:

جاریک لە «چنارانە» رۆژی جمعه ئەبێ و خەلکە که هەموو ئەچن بۆ نوێژی جمعه؛ لە نوێژی جمعهشا ئەبێ چل کەس بن، ئەوان سی و نۆ ئەبن. چاوە ئەگێرن سەیر ئەکەن مامە حەممە نەها تۆوه، ئەچن بەروویا ئەلێن: پیاو هەتیت بێ وەرە با جمعه کەمان تەواوی بێ. ئەویش ئەلێ:

«خۆ مال و بیست نییه؛ من دوو کورم لە جمعه دایە. بەخودای بابم! پێ بیت و ناینم بەر بێ. لە کوپۆه هاتوون بچنەوه بۆ ئەو شوپنە».

- هەر ئەو گێتپرایەوه وتی:

مەلا محەممەد دەرگە لەبێ هەبوو، مەلا بوو لە گەل لاله. رۆژی جمعان - کە سەلامی جمعهی ئەدایەوه - هەلتهستا رووی ئەکرده خەلکە که ئەبوت:

«سەگبایینە! چاوان زەق مەکەن، کێرو رەق مەکەن و لەقوزی ژنی خەلکی رۆکەن».

- پیاویکی سمایلعوزەیری ئەبێ بەمیوانی مەلایەک. مەلا کە دەوریەکی بچووکی چیشتی برنج لە گەل دوو سی نان ئەهینێ و بەمیوانە که ئەلێ: فەرموو. کابراش دەست درێژ ئەکا بۆ پاروو. مەلا دەستی ئەگرێ و ئەلێ: «کتێب ئەفەرمووی بیسمیلا بکە؛ ئەگینە شەیاتین و جنۆکە لە گەلمان ئەخۆن». کە لە نان خواردن ئەبنەوه مەلا ئەلێ: چاوت لێ بوو بیسمیلا چەند بە بەرە که تیبوو؟ کابرا هەر چەندە تیریشی نەخواردبوو بەناچاری وتی: بەلێ قوربان واسە.

چەند رۆژیکی پینچوو بە ریکەوت مەلا ئەبێ بەمیوانی سمایلعوزەیری. کابرا لەنگەریەکی زل نان و رۆن و شلکینە ئەهینێ و دایهێنێ ئەلێ: فەرموو: مەلا قۆلی لێ هەلتهکا ئەیهوی بلی بسمیلا، کابرا توند دەست ئەگرێ بەسەردەمیا و ئەلێ: وە کەلام پیژی بیسمیلا دەم و دگانت ئەشکینم. تۆ ئەگەر ئازای هەمی جن هەمی جن بکە. خۆی هەر دوو قۆلی رانهوشینێ و دەست ئەکا بە هەمی جن هەمی جن بێنو.

- کابرایه‌کی کورد روژیک ئه‌بی به‌میوانی پیاویک؛ نان دانه‌نین. میوانه به‌که‌م پاروو هه‌ئه‌گرئ بیبا بۆ ده‌می، خانه‌خویکه ئه‌لئ: «برا راوه‌سته پارووه‌که‌ت مویکی پیوه‌یه». کابرا ئیتر پارووه‌که‌دانه‌نی و ئه‌کیشیته دواوه.

خانه‌خویکه ئه‌لئ: ئه‌وه‌بۆچی چوینه‌دواوه؟ ئه‌ویش ئه‌لئ: «به‌خوا برا تو ئه‌وه‌نده به‌رچاو تەنگ بی وه‌ها سه‌یری پارووی هه‌وه‌لم بکه‌ی من ئه‌م نانم بی ناخوری».

- که لای ئه‌لئ: له شیخ مراد ئه‌پرسی ئه‌لئ «سه‌ید قلیه وه قاف که‌نه‌ی یا وه‌غه‌ین؟» ئه‌ویش ئه‌لئ سه‌ید که‌لای: نه‌وه قاف که‌نه‌ی نه‌وه‌غه‌ین؛ وه گوشت که‌نه‌ی، بچوو قهرئ باره تا بخونه‌ی.

- سالیکی له زهمانی تورکه‌کانا «داسنی» کوشتن باوی په‌یدا کردبوو؛ خه‌لکی زۆر ئه‌چوون. ههر که‌س که ئه‌هاته‌وه سه‌ری داسنیکی ئه‌کرد به شیر وه‌یا تفه‌نگ حسکه‌که‌یه‌وه بۆ ئه‌وه به‌خه‌لکی پیشان بدا که داسنیکی کوشتووه.

باوکی عه‌زه‌کونه‌ماسی هه‌بوو ئه‌ویش له‌گه‌ل ئه‌و عیلاجاره‌دا رویشتیوو. له‌و لاوه که هاتبوونه‌وه ئه‌ویش «پئ» یکی کردبوو به‌سه‌ر لوله‌ی تفه‌نگه‌که‌یا. لییان پرسی ئه‌مه‌کی کوشتوویه‌تی؟ وتی: من. وتیان ئه‌ی سه‌ره‌که‌یت بۆ نه‌هینا؟ وتی: «تا من فریا که‌وتم چوومه‌سه‌ری، سه‌ری پیوه‌نه بوو؛ بردبوویان».

- کابرایه‌کی قه‌لخانی بی تووتنی هینابووی به‌سه‌ریا، له‌و ولاتی کرماشانه روژیک سواری خانمیک ئه‌بیته. له وه‌ختی ئیسا خانم -بلامانی- تریک ئه‌که‌نی. کابرا ئه‌لئ: خانم دوا‌ی خۆت بگره. خانمیش ئه‌لئ: «ئاغا له ئشق ئه‌و سه‌ر سووره‌ی تو توانای دوا‌گرتم چووه».

- کابرایه‌ک له‌و گه‌رمیانه مریشکیک ئه‌کری و ئه‌بیاته‌وه بۆ ماله‌وه. وه‌خت نزیکه‌ی ره‌مه‌زان ئه‌بی. مریشکه‌که ئه‌دا به‌ژنه‌که‌ی و پتی ئه‌لئ: ئه‌مه هه‌لگره بۆ ره‌مه‌زان.

کابرایه‌کی قوماریازی ره‌مه‌زان ناو گوئی لئ ئه‌بی، ده‌نگ ناکا تا ده‌رفه‌تی بۆ هه‌لئکه‌وی. روژیک میتردی ژنه له‌مال نابئ، کابرا خۆی ئه‌کا به‌ زووره‌وه ئه‌لئ: لاله‌م ناردمی بۆ مریشکه‌که. ژنه‌ش ئه‌لئ: بۆچی تو ره‌مه‌زانیته؟ ئه‌لئ: به‌لئ. ژنه‌ئه‌چی له‌ کولین مریشکه‌که

دەرگا، دەرپێ لە پێدا نابێ، مالی حەلال دەرئەکەوێ. کابرا لە دواوە خۆی پێدا ئەدا و ئەبێ بەزاوا. ژنە مەریشکی بۆ دەرئەکا و ئەیداتێ. کابرا بەنان و گانەوێ لێ ئەدا ئەروا.

ئێوارێ ژنە میردەکە ی دیتەوێ پێی ئەلێ: رەمەزانی باوێ حیزەت مەریشکە کەم دایێ رزگارم بوو لە دەستی. کابرا ئەلێ: رەمەزانی چی؟ ئەلێ: ئەی تۆ نەتوت مەریشکە کە بۆ رەمەزانی؟ مەیش لێم پرسێ تۆ رەمەزانی؟ وتی ئا؛ ئێتر دامێ. کابرا وتی: بەخوا چاکی گاویت. ئەویش وتی: تەرخێو با من سەرم لە کولانە کەدا نەبواوە بێتوانیاوە بێگامایە.

- ژن و میردێک لێک زیز بوو بوون. وا دیار بوو ژنە کە لە میردە کە زیز بوو بوو؛ ئێتر لە بەرچی ئەوێ نایزانم؛ رەنگبێ تۆ بیزانی. ئەمانە منالیان هەبوو. روژیک پیاوێ کە دانوولە ی بۆ منالەکان کردبوو، بۆ دانا بوون. پێی وتن بخۆن دە ی با کێرتان ئەستور بێ. ژنە کە ی لە قوشبێتیکەو گویی لێ بوو وتی: «ئە ی دوزمێ لەشی خۆت! خۆت بۆ دوو دەنک ناخۆ ی؟ هەر ئەیکە ی بەقورگی ئەوانا».

- پیرە ژنیکی زۆر پەرپووتی پیر هەبوو. لەوانە بوو لەبەر پیری تۆزێ ئەقلە کەشی کەم بوو بوو. کور و کال ئەکەوتنە شوینی ئەیانوت نە ئەدەنگی ئەوێ خوارووەت چۆنە؟ ئەویش دەستیکی ئەخستە سەر دەمی و ئەوێتری ئەخستە سەر دواپراوێ کە ی و ئەبوت: «تا ئەو بیهوێ ئەوێش ئەبیهوێ».

- عوسمان محەمەد سالح گێرایەوێ وتی:

تازە ئەم قەسە یە داها تێو کە هەر شتیکی ناخۆش رووی بکرا دایەتە یە کێ پێیان ئەوت «گویی مەدەرێ پێچی مێزەرێکە»؛ واتە زوو بەسەر ئەچێ. پیاویکی کویری قەسە قوت هەبوو لە سولەیمانی براهەکی لە سەر هەر شتیکی، پانزە سال ئەبوا لە بەندیخانە بواوە. خەلکوخا ئەچوونە لای براهەکی دلێان ئەدایەوێ ئەیانوت: «هێچ نییە، پێچی مێزەرێکە. ئێشە لالا زوو رزگار تەبێ». ئەوێ ئەیان ئەم قەسە بێ و تێو ئێتر جیقلدانە ی هەلنەگرت وتی: «کورە لە قەبری دایکی ئەو مەلایە ئەبەم کە بە پانزە سال مێزەری ئەبەستیتەوێ».

- کابرایه‌ک له «ته‌ویلله» هه‌بوو «زۆراب» ی ناو بوو؛ نوێزی نه‌ئەکرد. کابرایه‌کی درواسییان هه‌بوو پیتی وت: «ئه‌گەر نما نه‌که‌ری سان مه‌کشوت». ئه‌ویش له نوێزی ئیواره‌دا سه‌ره‌تا چوو هه‌مگه‌وت و ده‌ستی پینکرد. نه‌یه‌تی هینا وتی:

«نه‌یه‌تم هه‌ن یه‌ری رکا‌تی نما که‌روو په‌ری سانی. ئانه‌ی نه‌یه‌ت مارۆ زۆرابه‌ن. الله‌اکیر».

- جاریک فه‌قیق ئه‌چینه‌ خه‌مه‌تی شیخ باه‌عه‌لی ته‌کیه‌یی ئه‌لی قوریان: «کافیه‌م کردوو به‌شعر. ئیسته‌ نیوه‌ شعریکم داناوه، نیوه‌که‌ی تریم بۆ نایه‌ت. ئه‌لی: ئه‌و نیوه‌یه‌ چیه‌؟ تا من نیوه‌که‌ی ترت بۆ دانیم.

ئه‌لی قوریان! «الکلمه‌ لفه‌ وقع». شیخ باه‌عه‌لیش ئه‌لی: «کی‌ری که‌رم به‌قنگت وئ».

- کابرایه‌کی کۆیه‌یی عه‌زیزی ناو بوو، جاریک ئه‌چینه‌ شاخه‌پیسکه‌ له‌ مالی ناسراوه‌که‌یا نان و ماست ئه‌خوا. ده‌م و لێوی پاک ناکاته‌وه‌ ماسته‌که‌ هه‌روا به‌ لێویه‌وه‌ ئه‌بێ. به‌و جۆره‌ ئه‌چینه‌ لای کویخا هه‌وێز. کویخا هه‌وێز لێی ئه‌پرسی: عه‌زه‌ ئه‌وه‌ چیت خواردوو؟ ئه‌لی: کویخا وه‌للا ئیسته‌ گه‌یشتمه‌ جێ له‌ مالی خانه‌خویکه‌ما مریشکینکیان بۆ کوشتبووومه‌وه، به‌بێ تۆ ناخۆش، مریشکم خوارد. کویخا هه‌وێزیش ئه‌لی: وه‌للا عه‌زه‌ راست ئه‌که‌ی؛ ئه‌وه‌ ته‌ریقنه‌که‌ی به‌ به‌ر کولانه‌که‌وه‌یه‌.

- مه‌لا محه‌مه‌دی ده‌له‌گه‌له‌یی له‌گه‌لاله‌ رۆژی جمعان خوتبه‌ی ئه‌خویند. که‌ ئه‌چوو هه‌م مه‌نبه‌ره‌که‌ داریکی ئه‌گرت به‌ده‌سته‌وه‌ له‌ کاتی خوتبه‌ خویندنه‌وه‌که‌دا رایئه‌وه‌شانند. پیتیان وت: مامۆستا خه‌تیب که‌ ئه‌چینه‌ سه‌ر مه‌نبه‌ر شیر ئه‌گرێ به‌ده‌سته‌وه‌، تۆ له‌ باتی شیره‌که‌ داریک ئه‌گری به‌ده‌سته‌وه‌؛ ئه‌وه‌ بۆچی؟ ئه‌ویش ئه‌یوت: ئه‌م توله‌ بابانه‌ پیبوست ناکا من شیریان بۆ بگرم به‌ ده‌سته‌وه‌، ئه‌گه‌ر به‌ گویان نه‌کردم به‌م دا‌ره‌ سه‌رو به‌چکیان ئه‌نیمه‌ یه‌ک و ئه‌یاترتینم به‌ بۆ گۆری بایانا.

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌و خواره‌ کورپکی هه‌بوو یه‌کینک لێی پرسی: به‌روا ئه‌که‌ی ئه‌م کورته‌ هه‌چی له‌ تۆ ناکا. ئه‌ویش وتی: «برا بۆچی درواسی دیلی مناله‌کانمان له‌خۆمان بکه‌ن».

- کورپیکی باقلانی چووبووه فهقیتی گه‌یشتبووه کتیبی «النموسج». هدرکه کتیبه‌که‌ی نه‌گرت به‌دهسته‌وه خه‌وی لی نه‌که‌وت. وه‌ختی سهردانی مالی خویان هاتبوو چووه‌وه بو سهردان. مانگایه‌کیان هه‌بوو زور لاسار بوو، نه‌یه‌هیشت بیدوشن. دایکی کورپه به‌ته‌واوی به‌ده‌ستیه‌وه که‌وتبووه عه‌زیه‌ته‌وه. ئە‌وا دایکی کورپه‌مانگای هیناوه‌گویره‌که‌که‌ی خستوته‌ به‌رده‌می، خویشی گۆرانی بو‌ئە‌لی؛ که‌چی مانگا هه‌ر له‌قه‌ئە‌هاویژی و نایه‌لی بیدوشن. کورپه‌ی فه‌قی هه‌رکه‌چاوی به‌مه‌که‌وت، خیرا چوو «النموسج» که‌ی هینا له‌به‌رده‌می مانگادا بانی کرده‌وه. دایکی وتی: ئە‌وه‌چی ئە‌که‌ی رۆله‌؟. فه‌قی وتی:

دایه‌ده‌نگ مه‌که‌با خه‌وه‌که‌ی لیلی نه‌زری، هه‌ر ئیسته‌خه‌وی لی ئە‌که‌وی، به‌ئاره‌زووی خۆت و به‌شینه‌یی بیدوشه. من هه‌موو جار که‌کتیبه‌که‌ئە‌گرم به‌ده‌سته‌وه‌خه‌وم لی ئە‌که‌وی. لیگه‌رئ ئیسته‌ئە‌میش خه‌وی لی ئە‌که‌وی. هه‌ر تۆ ده‌نگ مه‌که‌با خه‌وه‌که‌ی نه‌زری.

- عوسمان شاربازیری گه‌یرایه‌وه‌وتی:

له‌و به‌ر کتیه‌کابرایه‌کی ره‌زاقورس ئە‌بیت به‌میوانی مالیک. تۆزی ناسراوی پینشوویان هه‌بوو له‌گه‌ل ماله‌که‌دا. کابرا بو‌ی دانه‌کوتی و هه‌ر ناروا. ماله‌که‌ش هه‌رچه‌نده‌پلاری تی‌ئە‌گرن کاری تی‌ناکا.

رۆژیک ژنی خانه‌خویکه‌پیتی ئە‌لی: ئیسته‌مناله‌کانت به‌سته‌زمانانه، له‌وانه‌یه‌له‌به‌ر ئە‌وه‌که‌ده‌میکه‌نه‌یاندیویت ئە‌بی دلیان زور ناره‌حت بی. ئە‌وه‌هیچ بیریان ناکه‌یت له‌وانه‌یه‌ئیمه‌بیریان ئە‌که‌ین، تۆ چۆن ئە‌بی بیریان نه‌که‌ی؟ تۆخوا که‌چووته‌وه‌له‌باتی ئیمه‌ش چاوت پینان بکه‌وی. کابرای میوان وتی:

وه‌للا راست ئە‌که‌ی وه‌خته‌سویم بیته‌وه‌بویان. هه‌ر ئیسته‌ئە‌چم رانه‌سپیرم هه‌موو بین بو‌ئیره‌با ئیه‌ش چاوتان پینان بکه‌وی. ئە‌وه‌باشتره‌بو‌سوکنایی ئیه‌تا من خۆم به‌ته‌نیا بچم و بیانبینم.

- زه‌مانی زوو ئە‌وه‌ی که‌ئیسته‌پیتی ئە‌لین «مه‌حامی» وه‌یا «پاریزه‌ر» دانه‌هاتبوو. له‌باتی ئە‌م ناوه‌«ئە‌وقات»، وه‌یا «وکیل مرافعه‌» هه‌بوو. هه‌ر کاره‌ساتیک رووی ئە‌دا سه‌هرچاوه‌ی هه‌موو «مه‌لا» بوو که‌ئە‌و کاره‌ساتانه‌ی ئە‌بریه‌وه. به‌مانه‌ئە‌وترا «شه‌رع». جها ئە‌گه‌ر

کاره‌ساتیک رووی بدایه داواکه‌ر وه‌یا داوا لیبکراو نه‌وقات وه‌یا «وکیل المرافعه» ی رانه‌گرت. ثم نه‌وقات و وه‌کیل مرافعانه‌ش هه‌ر مه‌لا وه‌یا میرزا بوون.

جاریک کابرایه‌ک جنیو نه‌دا به کابرایه‌کی تر، نه‌لئ: کیری رووت به‌قوزی دایکت. کابرا چووه لای مه‌لا شکاتی کرد که جنیوی وای داوه‌تن. مه‌لا ناردی به‌شوین نه‌ویترا. نه‌ویش له‌بر نه‌وه که نیشه‌که زل بوو، «وکیل مرافعه» یه‌کی راگرت. هه‌موویان چوونه لای مه‌لا. مه‌لا رووی کرده‌کابرای جنیوده‌ر، که تو جنیویکی وات داوه به‌م پیاوه و نه‌مه «قه‌ژف» ه «وکیل مرافعه» هه‌لیدایه وتی: نه‌مه جنیو نییه، با نه‌گه‌ر کیره‌ک‌ش کیری باوکی بی. مه‌لا رووی کرده جنیویندراو وتی: هیچ هه‌قیکت نه‌ما به‌سه‌ر نه‌و پیاوه‌وه. نه‌مه «قه‌ژف» نییه. برۆ با کیری به‌قوزی دایکی «وکیل مرافعه» بین. «وکیل مرافعه» ده‌می نه‌بین به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه‌و رازی نه‌بین به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر.

- کابرایه‌کی «که‌له‌کن» ی نه‌چینه‌لای مه‌لا توفیقی عه‌تار نه‌لئ: نه‌و رۆژه چوومه پیره‌مه‌گروون. له وه‌ختی هاتومه‌ته‌وه مووی ریشم هه‌مووی ژان نه‌کا. نابزانه به‌خیری خوت ده‌رمانیکم ناده‌یتی توزی چاک بیی. نه‌ویش نه‌لئ: چیت خواردووه؟ نه‌لئ: وه‌للا له‌وی پارچه‌ی نانم به‌سه‌هۆله‌وه خوارد. نه‌لئ: برۆ مردووت مرئ! بمره بو خوت. نه خواردنت له خواردنی موسلمان نه‌کا نه‌ده‌ردت له‌ده‌ردی گاوران نه‌کا.

- دل سووتاو‌یک ده‌می سال بوو دلی چوو بوو له یاره‌که‌ی، هه‌ر به‌شوین هه‌لیکا نه‌گه‌را له جینگایه‌ک ده‌ستی که‌وی. ئاخری له پاش چاوه‌روانیه‌کی چند ساله، جاریک له شوینتیکی بی ده‌نگدا ده‌ستی که‌وت و خوی تیه‌له‌سوو؛ به‌لام هه‌یته له خه‌ودا بوو هه‌ر بو‌ی هه‌لنه‌ستا. نه‌مجا به‌ناچاری رووی کرده یار و وتی:

له‌پاش چند سال که ریمان که‌وته ناو ده‌وله‌تسه‌رای رانت، وتت لاچۆ له خه‌ودایه بلوورینم چیه‌کارت. یاریش ئیتر پینی هه‌لنه‌گیرا وتی: ده‌می بوو لافی مه‌ردیت لی نه‌دا نشته‌ر له کارایه، که‌چی وه‌ک په‌تکی باره به‌لم سه‌ری شو‌ری له نه‌رزایه.

- نه‌حه‌ی ناسر وه‌کوو گوینده بوو رهن‌دیش بوو. هه‌ر شتیکی به‌سه‌ر به‌هاتایه خوی نه‌یگرایسه‌وه؛ ده‌نگی نه‌وه‌شی هه‌بوو که سه‌رو سه‌ودای له‌گه‌ل منالاندا هه‌یه. نه‌حمه‌ده‌عزیزئاغا بو‌ی گیرامه‌وه وتی: نه‌حه‌ی ناسر خوی بو‌ی گیرامه‌وه وتی:

ئەوا جارېك لە كەركووك منالېكم تاو دا بىردمە شوپىتېك. كە ھاتىنە دەرەو ھە گويم لى بوو منالېكى تر بەو منالەى وت: ئەو ھەچىت ئەكرد لەگەل ئەو پىاوەدا؟ وتى: ھەللا بىردمى كىشامى بەسەر خۇيا. منىش وتم: سوبحانەللا ھەتېو بازىش ھەرام بوو، مەگەر بە ھەلى و دوو شاھىد نەبى.

- دىسان ھەر ئەو گىراپەو ھە وتى:

ئەھەى ناسر وتى جارېك ھەتېوېكم تاو دا بەدوو تارانى. ھەتېو ھە وتى: ھەر بىخەرە ناو رانم واز بىنە. وتى منىش وتم ئەو ھەتو ئەلنى چى؟ من ئەو ھە چل و پىنچ سالە لەناو رانى خۇمايە. جا ئەگەر وابى ئىتر ئەم دوو تارانىە بۇ بەدەم.

- سەى كەرىم لای شىخ ھسامەدین گىراپەو ھە وتى:

ئەوا لەباخەكۆن مەجلىسى شىخ پىرە. مېرىد و سۆفەكى زۆر دانىشتوون. لەو ھەختەدا سۆفى رەشىد كەردى بەژوورا و ھات. شىخ فەرموئى: سۆفى رەشىد! شىخ ھەبىبەللاى خۆشت چۆنە؟ ئەو پىش سى و دووى لى ئەكرد وتى: ھەمىرى نەمىنى ھەو ھەكەى خۆى گا. ئەمەش ئەو ھە بوو كە چوو ھەخاۋازىنى زىك بۇ كۆرەكەى. ئەوانىش و توویانە كۆرەكەت پىا و نىبە؛ و توبە كە واتە بىدەن بۇ خۆم. ئەوانىش داویانى.

- مەلا سمالىلى كانىسكانى جارېك تووشى كۆرېك ئەبى، سا لەبەر ھەر شىتېك ئەبى سەر ئەخاتەسەر كۆرەكە. كۆرەى تۆزى خۆى ھەلئەگوشى و ناوچاوى دېنئەو ھەك، ھەكوو ھەكئى زانئېكى پىتو ھەبى. لىى ئەپىرسى ئەو ھەچىتە؟ كۆرە ئەلنى: ھەللا دو مەلم دەر كەدوو ھە. ئەلنى: لەكۆى. ئەلنى: بلامانى لەكۆنى قنكەمەو ھە. ئەلنى: ھەتېو تۆقسە ھەك بەكە بچىتە ئەقلەو ھە. ئەلنى: چۆن؟ ئەلنى: دەمەل ھەدەتى وایە لە شوپىنى تەنگ دەر ئەچى، چۆن لە شوپىكى فراوانى ئەو ھە تۆو ھەر چوو ھە؟

- دەر وپش ھەمەھەلى باخانى گىراپەو ھە وتى:

جارېك رېم كەوتە زىو ھەبەى پىرەمەگروون. رۆزى جەمە بوو چووم بۇ مزگەوت بۇ نوپۆ. مەلاكە دەستى دا بە خوتبەو ھە (ناوى مەلاكەشى وت بەلام راستى من لەبىرم نەماو ھەكئى وت). كۆرېكى ھەبوو لەو كاتەدا ھات دەستېكى خستە ئەم لای دەرگاگەو ھە دەستەكەى تىرى خستە

ئەو لایەوه. ئەوا مزگەوتەکش پره له خەلک. بانگی کرد بابە! کەرەکه ئەگیت یا بیبەم بۆ لەوه‌ر؟ بابیشی هیچ خۆی تیک نەدا وتی رۆله بیبە.

- کابرایەکی سمایلعوزەیری هەبوو لەو ولاتی چەقز و قایکەندە دەرویش رەحیمی ناو بوو. نیش و کاری هەر دزی بوو. شەویک ئەچنی بۆ دزی و هیچی دەست ناکەوی. کەرەکیکی پێ ئەبێ دایەکەنێ ئەیداتەبەن دەستی و دیتەوه. ژنەکە ی ئەچی بە پیریەوه. کەرەکە ی بۆ گرتۆلەکی لێ وەرئەگرێ. لای وائەبێ بوخچە جلی دزیەتیبە هیناویەتەوه. کەسەیر ئەکا ئەما کەرەکەلۆتی رەحیمە. ئەلێ: رەحیم ئەوه چیت هیناوه؟ ئەلێ: ئەوه کەرەکە. ئەلێ: مال ویران ئەوه کەرەکەکی خۆتە. ئەلێ: ئافرەت دەنگ مەکە ئەگەر بەدەستی خالی بهاتمایەوه کسەکەم لێ تیک ئەچوو، ئەوه‌م لەخۆمان دزیوه تا بەدەستی خالی نەگەریمەوه.

- مەحموواغا هەبوو لەو ولاتی دیوکریه. لەکاتی خۆیا دلی چوو بوو لەژنیکی پشت ماله هینابووی. کورپیکی لێ بووبوو، کورگەوره بوو و بوو بەکورپیکی قۆز و جەحیل و لەراستیدا پیاویکی پیاوانە ی لێ دەرچوو بوو، بەلام باوکی هەر لینی رازی نەبوو و بەلکوو هەموو جار هەر قسە ی پێ ئەوت و لەوانەبوو لە گەل کورپەکانی تریا -کە لە ژنیکی تر بوون- جیای ئەکردنەوه. کورپە لە باریا نەما ئیتر رۆژیک وتی: تۆ ئەم هەموو قسە ی بە من ئەلینی لەبەر ئەوه یە کە دایکەم پشت ماله یە. ئەمەسووچی خۆت بوو یا تۆزێ خۆت بگرتایە بچووینایە ژنیکی خانەدانت بهینایە با کورپیکی ببوایە وەکوو خۆت و براکانم بیاو بوایە. مەحموواغا سەری داخست و وتی: رۆله! تۆ کورمیت من بە هەلەدا چووم.

- سالیکی دەستە یەکی کورپ و کالی سولهیمانی بۆ سەیران ئەچن بۆ سەراوی سوبحاناغا. لە سەر کانیه کە رایەخی لێ رانەخەن و بەزمی خواردنەوه ئامادە ئەکەن. پیرە ژنیکی جافی ئەو ناوه وا دیار بوو ئەو ساله له عیقل بەجێ ما بوو. بەلایانا تێ ئەپەرێ سەیر ئەکا ئەوانە شووشەو قاپیان داناوه و شتیکی ئەخۆنەوه. بە لایانەوه رانەوستی و سەیریان ئەکا. لەپاشا ئەلێ: ئەرێ برا ئەوه شەرەوتی شاریبە ئەیخۆنەوه؟ ئەوانیش ئەلین: بەلێ. ئەلێ: ئا قومیکیش بەدەن وەمن. ئەوانیش لەناو پەرداخیکا لەو شتە خۆشەکە بۆی تێ ئەکەن و ئەیدەنێ. ئەویش ئەینێ بەسەرەوه. کە ئەیخواتەوه تۆزێ کە یف ئەیگرێ و بزە یەکی بۆ ئەکا. ئەلێ: برا وە کەلام چکی تفتوو وەلێ فرەخۆش وو؛ ئا قومیکێ تریشم پێ نادەن؟ ئەوانیش

قومینکی تری ئەدەنی. پیرەژن بەتەواوی سەرخۆش ئەبن و نەشئە ئەیگری. ئەلئ: ئا تو دەنگ! ئەری کۆرەشاری ئا لەم شەرەوتی ئیوہ ژنەکانیشتان ئەیخۆنەوہ؟ ئەلئ: ئەلئ: بەلئ: ئەلئ: دە سا وەو سەسە ساقە ھەرچن ژنەکاتتانه وەشەو و وەرۆژە ھەر خەریکی مینخ وەنی کوزیان. ئیوہ کەستان باوکی خۆتان ناناسنەوہ.

- کابرایەک کۆریکی ھەبوو ھەر جارە ئامۆزگاری ئەکردو ئەیوت: رۆلە ھەموو جار پیت ئەلئ: تو ئەبن بۆ ژیان یاشەرۆژت شتیکت بەدەستەوہ یی بۆ ئەوہ پیتوہ بڑیت. پیت ئەلئ تەنافبازی فیر بیه. ھونەری سەرمەقولات، جوئ سەگەوانی فیر بیه، قۆمەشکەنی فیر بیه، چەقەنە ی مەلا سمایلی فیر بیه. لۆتیه تی فیر بیه، چاک مەیموون ھەلپەریتە. ھەموو جار ئەمانەت یی ئەلئ ھیچ بەگویم ناکە ی. ئەمە ئاخر جارە پیت ئەلئ، ئیتەر لە تاقتەما نەماوہ، ئەگەر بەگویم نەکەیت ئەتخەمەبەر خویتدنی مەلا بۆ ئەوہ بی بەعالم و زانا؛ بی بەشاعرو دانا. بی بەفەیلەسووفیکی توانا، بی بەپارچەگەوھەریکی درەخشان لە ھەموو ھونەریکا. بەلام شتوی شەوت نە یی بیخۆی و کەسیش پیت ئەلئ کەرت بەچەند.

- ھیمنی شاعر بۆی گیرامەوہ وتی:

کۆریکی زیرەک ھەبوو لەو سەرە لە گەل دەستەبەکی رەفقیقا جارێک خەریکی شەراب خواردنەوہ و کاغەزبازی بوون. خەبەریان بۆ ھینا وتیان باوکت مرد. وتی: ھەموو کەس ئەمریت. وتیان کەوتۆتە ناو بیری ناو ھەوشەکەتانیوہ، ترنجاوہ تە ناویوہ دەرناچیت. وتی: ئەو بیرە ی مالی ئیمە خۆم ئەیزانم شیریش بکەویتە ناویوہ تیا یا ئەترنجی و ئەمری؛ ئیستە ئەو چۆن تیا یا نامری؟ دەستیشی ھەر بەکاغەزەکانەوہ یوہ کاغەز فری ئەدا ئەلئ: نایە کۆرە کە بەجی بیللم.

وتیان بچۆ دەریکە. وتی: وەختی خۆی من نەمئەتوانی لە شوینی خۆی بیجوولئیم، ئیستە چۆن ئەتوانم کە ترنجاوہ تە ئەو بیرەوہ دەریکەم. وتیان باشە ئیمە دەری ئەکەین لەبیرە کە، بەلام لەگەلمان وەرە بابچین کفن و دفنی کەین و بینئیزین. وتی: مردووشۆر ھە یەخۆ من نایشۆم، بچن بھینن ئەو ئەیشوا. ئەگەر زیر و زیویش یی من بڕوا بە ئیوہ ئەکەم بچن بینئیزن منی ناوی.

- ھەمەبەگی حاجی رەسوول بەگ گیرایەوہ وتی:

له‌تاریهر عیقل سهره و ژورر ئه‌بوونه‌وه بۆ کویستان، دوو سواری بناری هه‌له‌بجه به‌ویدا تی‌ئه‌په‌رن ته‌ماشاش ئه‌که‌ن وا دوو کوری عه‌شیره‌تی که‌ماله‌یی چالینکیان هه‌لکه‌ندوووه پیاویکی ریش سپی خه‌ریکه‌ نان و ماست ئه‌خوا. کوره‌کانیش به‌لایه‌وه قتیچکه‌یان کردوووه و سه‌یری ئه‌که‌ن. سواره‌کان ئه‌پرسن له‌کوره‌کان ئه‌لین: ئه‌مه‌چییه؟ ئه‌وانیش وتیان:

برا ئه‌مه‌ باوکمانه. پیر بووگه‌ بۆمان ناگاته‌ کویستان. عیقل خه‌ری کرد چوو؛ ئیمه‌ به‌جی ماگین وه‌لایه‌وه. نان و ماستمان بۆ دانیاه‌گه‌ بیخوا. ئه‌و چاله‌شمان بۆ هه‌لکه‌ندگه‌ که‌نان و ماسته‌که‌ی خوارد بیخه‌ینه‌ چاله‌که‌وه دایبۆشین با قه‌ل و دال له‌م چۆله‌وانیه‌دا نه‌یخوا. خیرا ئیمه‌ش به‌چین وه‌شوین عیقلدا بیانگه‌ین.

پیاوه‌ی هه‌زاریش واهه‌ر خه‌ریکه‌ ملجه‌ملج نان و ماستی خۆی ئه‌خواردو بزه‌بزه‌ سه‌یریان ئه‌کا نازانی دنیا چ باسه‌.

وتی: وتمان کوره‌ هه‌ی زۆلینه‌ ئه‌مه‌ ئیوه‌چی ئه‌که‌ن؟ ئه‌وانمان دایه‌ به‌ر قۆناخه‌ تهنه‌نگ ده‌رمانکردن و پیاوه‌که‌مان خسته‌ پاشکۆی خۆمان هینامانه‌وه به‌خێومان کرد تا عیقل گه‌رپایه‌وه بۆ شاره‌زور. هه‌تیوه‌کان باوکه‌که‌یانمان پێ دانوه‌ هه‌تا چهند سالی دوا‌ی ئه‌وه‌ هه‌ر ماو پاشان عه‌مری خوا‌ی کرد.

- ئه‌وره‌حمانی خامه‌ له‌ سوله‌یمانی جاریک بۆ نوێژی نیوه‌رۆ ئه‌چینه‌ مزگه‌وتی خومخانه‌ بۆ نوێژکردن. ئه‌چینه‌ سه‌ر ئاوده‌سته‌که‌و دینه‌ده‌ره‌وه‌وه ده‌عباکه‌ی ئه‌گرئ به‌ده‌سته‌یه‌وه له‌به‌ر ئاوده‌سته‌که‌دا ئه‌گه‌رئ و ئه‌کوکی و هه‌ر جاره‌ ئه‌یسوی به‌دیواره‌که‌دا. ئه‌مه‌ به‌ راویژی ئه‌و نوێژکه‌رانه‌که‌ پیر ئه‌بن ئه‌لین «استبرا».

وه‌ستا گوروونیش هه‌ر بۆ نوێژ ئه‌چینه‌ئهو‌ی. که‌ئه‌بینی ئه‌وره‌حمان وا ئه‌کا پێی ئه‌لی:

کا‌که‌ئه‌وره‌حمان دیواره‌که‌ت کون کرد، ده‌ واز بینه‌. ئه‌ویش ئه‌لی:

وه‌ستا گوروون به‌و سه‌ختی و ره‌پیه‌ نه‌ماوه‌ که‌ تو چاوت پێ که‌وتبوو.

- حاجی حسینی کانی که‌وه‌یی هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی ماله‌که‌ی نزیکه‌ی مزگه‌وته‌که‌ی حاجی مه‌لا ره‌سوول بوو. قایی حه‌وشه‌و بانئ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی سوله‌یمانی هه‌موو شه‌ق و شه‌ر بوو. حاجی حسین هیشتا حه‌جی نه‌کردبوو. حاجی مه‌لا ره‌سوولیش ما‌بوو. شه‌ویک دز دیت ده‌رگا شه‌ق و شه‌ره‌که‌ی مالی حاجی حسین ئه‌دزی. ده‌رگا به‌که‌لکی هیه‌چ نه‌ده‌هات، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ دنیا زستان و سارد بوو بۆ سووتان باش بوو. ئه‌ویش شه‌وی دوا‌یی ئه‌چین

دەرگای مزگەوتەکەى حاجى مەلا رەسوول ئەگرى بەکۆلەووە ئه‌یهیئى لەشوین دەرگای
 حەوشەکەى خۆيانى دانهنى. ماله که راست بەرانبەرى مزگەوتەکە بوو. بەيانى حاجى مەلا
 رەسوول ئەچى بۆ مزگەوت سەیر ئەکا دەرگای مزگەوت نەماووە وابە مالهکەى حاجى
 حسینەووە. ئەچیتە لای حاجى حسین ئەلنى: بۆچ ئیشى وات کردووە دەرگای مالى خوا
 چۆن ئەبەى؟. ئەویش ئەلنى:

حاجى مەلا رەسوول دز قايى حەوشەکەى منى دزیووە، خوا دزەکە ئەناسى بیدا بە
 دەستەووە قايى مالى خۆى بەریتەووە.

ئەحەى کەنوو نەخۆش ئەکەوئى. ئەو سەردەمەحەکیمیەک لەسولەيمانى ئەبى ئەچیتەلای
 حەکیمەکە دەرمائىکى بداتنى و چاریکى بکا. حەکیمەکە لە پاش تەماشاکردنى ئەلنى:
 خالەحەمەد تۆ لە دل خالیەتیهووە وات لى هاتووە، ئەگەر دلت تۆزى هیزىکى تیکەویتەووە
 چاک ئەبیتەووە. دەرمانەکەشى ئەو یە بىنى تا سى رۆژ هەر رۆزى دوو جار بەيانى و ئیوارە
 دوو فرووجى سوورەووەکراو، دوو شلکینە بە رۆن، چوار هیلکە بە میخلەمە بخۆى و کاسە یە
 فەرنى بکەى بەسەریا، پاشان هیلنج بەدەى برشیتەووە تا سى رۆژ ئەمە بکەى ئیتر چاک
 ئەبیتەووە. ئەحەى کەنوو تۆزىک رانەمینى و ئەلنى:

حەکیم باشى! ئەو تۆ بەریشى خۆت پى ئەکەنى یا بەریشى من؟ ئەوانەى تۆ ئەفەر مووئیت
 ئەگەر یەکیکى تر بىخواو برشیتەووە من سینەباز ئەیفۆز مەووە.

- مەلا حەسەنى قازى خۆى گىراپەووە وتى:

ئەوا قازین لە چوارتا؛ ژنىک دەستى پیاویکى گرتبوو هاتتەلام. ژنە وتى: قوربان جەنابى
 قازى! ئەم پیاووە میردەمە ئەمەوئى تەلاقم بەدا و لە کۆلم بىتەووە. وتم: دایکم تەلاق شتىکى باش
 نىبە. بۆچ تەلاقى لى وەرئەگرى. پاش ئەووە ئەگەر تۆ داواى تەلاق بکەى هەموو حەق و
 حوقوقىکت ئەروا. ژنە وتى قەبوولمە. وتم: ئاخەر لە بەرچى وا وەرەز بووئیت، نەفەقەت
 ناداتنى چىبە؟ وتى: قوربان نەفەقەم ئەداتنى، بەلام... وتم دەدایکم قسەبکە. ژنەوتى: قوربان
 شەرع شەرمى بۆ نىبە، شەوئى دەدوانزە جار هەلئەستیتە سەرم. من تاقەتى ئەوهم نىبە.

وتى: ئەمەم بەلاووە سەیر بوو. پیاووەش هىچ دەنگ ناکا. وتى: رىکم خستن لەسەر ئەووە
 کە شەوئى پىنج جار ئیشى شەرعى بکەن و لەوە زیاتر نەبى. ژنە رازى بوو. پیاووە هەلیدایە
 وتى: قوربان پرسىارى لى بکە ئەگەر پىنوئىستم بە بەرکۆل و قەرەز هەبوو ئەمداتنى؟ ژنە بەمەش

رازی بوو. له پاش سې روژ ژنه هاتهوه وتی: قوربان نه جاتم بده له دهستی. وتم: چی بووه؟
وتی: به سې شهو به کول و قهرزی شهنش شهوی لئ سهندگم. نایتوانم ئەم قهرزه‌ی له کوی
پن ئەدریتهوه.

فدره‌نگی تهمهل :

حه‌کیم: چه‌په‌ری مردن.
جه‌هلی موره‌که‌ب: دوو سو‌فی له‌یه‌ک شوینا.
ده‌وری به‌ره‌حه‌مت: له‌فزی سې ته‌لاقه
به‌دبه‌خت: ئەو که‌سه‌یه که به‌ده‌ست که‌چوه‌ه‌گیری خواردین.
ماج: ده‌لالی ئەو شته‌که.
خیرخوا: ئەو که‌سه‌یه که‌پیره‌ژنیک به‌وانیکیک بلاوینیتهوه.
ره‌سوول: خیری خوی دوژمان.
خواهن پایه: دوژمنی هه‌موو که‌س.
سەردار له‌شکر: په‌تی گه‌سک.
فه‌قی: هه‌ر برسی.
چه‌په‌ر: خزمه‌تکاری خۆپایی.
پیاوی نازا: به‌پیرمردنهوه‌ه‌چوو.
داستان نووس: پشیلە‌ی ملاز له‌کونی مشک‌گرتوو.
نه‌خۆش: سه‌رمایه‌ی دوکتور.
به‌لاجه‌وی: لۆتی نوێزکه‌ر.
واعز: نه‌وه‌ی بیلیت و نه‌یکات.
خۆشبه‌خت: که‌سێکه که‌هه‌رگیز رووی حاکم و حه‌کیم نه‌بینیت.
ژیری: هه‌گبه‌ی هه‌موو جۆره‌باس و خواستیک.
خواهن ئەقل: ئەو که‌سه‌یه که‌ئه‌قلى گوزه‌ران و ژيانى نیه.
خولام: ژنی نه‌زۆک.
دیوانه: رینگه‌ر.
مه‌لازاده: کتیب‌فروشی به‌هه‌رزان و تالان.
ئه‌ولاد: خۆشی دل و نازاری گیان.

- بە مەزە: وشکە مەعرە فەت.
- بە خەم: ئەو کە سەبە کە هەر بە کۆلانا نا بە هیچ و پووج ئە سوور پتەو.
- کەرۆشک: لەشکری شکاو.
- سەرگەردان: لووسکە ی بە مشتەری.
- بەرتیل: گێری ئۆتۆمۆبیل.
- هاوشاری: کە سیکە کە هەر لە باوبا پیریەو عەیبی یە کینکی تر هەر لە باوبا پیریەو ئە زانی.
- مور تەد: برا لە مالی خوشکدا.
- دل تەنگ: باوک لە مالی کچدا.
- ناچار: قەرزار.
- ئە کابر: بە ننگ کیشی پە نامە کی.
- هیچ: ولامی ئیشی خراب.
- زستان: ئاوی کە پوو.
- هاوین: کیری درێژ.
- فاتحە: سەر مایە دەروژە کەر.
- بسمیلا: ئە گەر تیری، مەخۆ.
- باو حیر: ئەو کە سە ی لە نیشتمان هەلدیت.
- ماج: دیسان بەر کۆلی وانیکە کە.
- تەو بە: پشتیوانی گو مراهان.
- حافزی قورئان: گویندە ی خوا.
- شکات: بیزاری لەدۆستە کۆنەکان.
- فەلاکەت: ئەنجامی زانیاری.
- پیس: شتیکە لە هەنگوین شیرینتر بی.
- پارە دار: بە نیشتا.
- متوکل: چاوە دەرگا.
- داخدار: باوکی بە ناوی کورەو ئەو دەرگا.
- مردوو شور: ئەو کە سەبە کە کیری ئەشوا هەلناستی.
- هەر بەرۆژوو: وانیکی پیرە ژن.
- خوانی پەغما: ئەو کورەبە کە ئەکەوینتە بەر پەلی ئاغە گەلی هەتیوباز.

- خه‌لیفه‌حه‌مه‌سالح هه‌بوو له‌سوله‌یمانی خه‌لیفه‌ی مالی شیخ بوو. روژی‌یک خوی کۆ ئەکاته‌وه‌و ئەچین بۆ زیاره‌تی مالی شیخ. شه‌وی ئەچیته‌دی‌ی ته‌ر‌ه‌مارو ئەچیته‌مزگه‌وت. به‌ ریکه‌وت به‌چکه‌ده‌رویشینکی جوانکه‌له‌ش له‌وی ئەبن. خه‌لیفه‌حه‌مه‌سالح مرخی لئ خۆش ئەکا.

فه‌قیکان هه‌ست به‌مه‌ئه‌که‌ن. له‌ نیوه‌شه‌وا ئەچن به‌ هێواشی به‌چکه‌ده‌رویش له‌شوینه‌که‌ی خوی هه‌له‌گرن ئەبگۆزنه‌وه‌بۆ لایه‌کی تر. مچه‌وریک‌ی گۆن له‌وی ئەبن که‌ رقیان لئ ئەبن ئەو ئەخه‌نه‌ شوینه‌که‌ی. خه‌لیفه‌حه‌مه‌سالح‌یش ئاگای له‌مه‌ نییه. له‌پاش نیوه‌شه‌و ئەچیته‌لای کابرا و لئی توند ئەکا. کابرا هاوار ئەکا یاغه‌وسی گه‌یلانی! خه‌لیفه‌حه‌مه‌سالح پانه‌چهنئ و ئەلئ: من یاغه‌وسی گه‌یلانی، له‌قوزی دایکی ئەو که‌سه‌ به‌م تۆی خستۆته‌ شوینی ئەو.

- شیروان‌ه‌لی ئەمین‌گیرایه‌وه‌ وتی:

له‌م سه‌رده‌مانه‌ی دوا‌ییه‌دا ته‌نه‌که‌چه‌ک هه‌بوو له‌سوله‌یمانی وه‌ستا فه‌تحو‌للای ناو بوو. روژی‌یک کابرایه‌کی عه‌ره‌ب ئەچیته‌لای داوای له‌وحی لئ ئەکا. ئەویش هه‌یچی لئ تنئ ناگا. له‌ عه‌ره‌بیشدا ته‌نها وشه‌ی «یابه» ئەزانئ و یچی تر. کابرای عه‌ره‌بیش له‌ وشه‌ی «کاکه» وه‌ به‌ولاوه‌ هه‌یچی تر نازانئ. که‌چی هه‌یچیان له‌ هه‌یچیان تیناگه‌ن. له‌ئه‌نجاما وه‌ستا فه‌تحو‌للا ده‌ستی به‌رز ئەکاته‌وه‌ ده‌ست ئەکا به‌پلنتۆک لیدان و به‌ ده‌میش ئەلئ: «یابه‌ هه‌ی لنگ لنگ و دنگ دنگ هه‌یه‌ دنگ دنگ».

کابرای عه‌ره‌بیش نه‌ له‌ لنگ‌لنگ و دنگ‌دنگ تنئ ئەگا نه‌ له‌ پلنتۆک لیدانه‌که‌ی یینی ئەلئ: «شتگول». ئەویش وه‌کوو به‌ روی له‌ده‌ما هه‌لتوقیبی به‌کوردی پیا دیت ئەلئ: له‌وحه‌کان دوو جوۆن جوۆریکیان ته‌نکن که‌ پلنتۆکی لئ ئەده‌ی ده‌نگه‌که‌ی ده‌نگ ئەداته‌وه‌و زینگه‌ی لێوه‌دی ئەلئ: لنگ لنگ لنگ؛ جوۆره‌که‌ی تریشی ئەستوو‌ره‌ که‌ پلنتۆکی لئ ئەده‌ی ده‌نگه‌که‌ی ئەلئ: دنگ‌دنگ‌دنگ؛ جا جه‌نابت کامیانت ئەوی؟

کابرای عه‌ره‌ب له‌م فه‌رمایشانه‌ سه‌ری سر ئەمینئ و ده‌می ئەبن به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه‌و لئ ئەدا ئەروا؛ چونکه‌ له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ له‌ لنگ و دنگ تنئ ئەه‌گه‌یشته‌. ئیسته‌ ئەم ریس و گوریسه‌شی هاته‌سه‌ر هه‌ر به‌ته‌واوی سه‌ری لئ تیکچوو.

- محەمەد ئەردەلان حاکم بوو لە هەلەبجە. لەو سەردەمە ژنی هینابوو لەپشوویدا بوو. میرزا غەفوور هەبوو هەر لەو سەردەمەدا و هەر لە هەلەبجەدا، پیاویکی کوردی جافی لا بوو ناوی «بەراحمە» ئەبێ، ئەینێرێ بۆ بازار نازانم چی بۆ بکڕێ. کەچی لەبەر ئەوە کە زۆر کەس لە ئەهلی بازار لەو وەختەدا لە بانگیشتنی ئاھەنگە کەمی محەمەد ئەردەلان ئەبێن دوکان کەمتر هەبوو. بەراحمە شتە کەمی بۆ ناکرێ بەدەستی خالی ئەگەر پێتەووە ئەلێ:

بازار چۆل بوو حوکومەت ژن دینێ.

- پیاویکی خوا بیامەرز هەبوو لەسەردەمی حوکومەتی عوسمانیدا کار بەدەستیکی تۆزێ گەورە بوو. حوکومەتی عێراق دامەزرا پلە یەک لە ئێشە کەمی هاتە خوارەووە. هەر چەند سالی پلە یەکی تر ئەهاتە خوارەووە، هەتا هاتە سەر میرزا «کاتب». بە ئیستلاخی ئەم دەورە یە. چوووە لای شیخ سەلامی شاعیر پنی وت تو کەین و بەینت لە گەل ئەمێن زەکی بە گدا هە یەو ئەویش ئیستە وەزیرەو لە سەر ئیشتە، بەلکوو بەمبە ی بۆ لای پتی بلتیت پلە یە ک سەرم خەن و لەسەر ئەم کاتبیە لام دەن.

شیخ سەلامیش ئەلێ باشەو لە گەل خۆی هەلێه گری ئەبیات بۆی لای ئەمێن زەکی بەگ. ئەچن و دائەنیشن و پاشان بە ئەمێن زەکی بەگ ئەلێ: قوربان! ئەمە فلانە کەسەو دراوستی خۆمانە. هەر لە کۆنەووە کار بەدەست بوووە. هەر رۆژەنا رۆژیک پلە یە ک هیناویانەتە دواووە. ئیستە هاتۆتە لای من کە بیهینم بۆ خزمەتت بۆ ئەوە بە هەر جۆر بوو بەلکوو ئیشیکی وا بکەن پلە یەکی تر بیهیننە خوارەووەو بیکەن بەفەرێش.

کاکێ خوا بیامەرز کە گوێی لەمە بوو هەر لەویدا بەر بوووە جینیودان و قسە و تن بە شیخ سەلام: هەدی ناچسن! من تۆم بۆ ئەوە هیناوە کە بەمکەمی بە فەرێش یا سەرم خەمی؟ شیخ سەلامیش تیی بەر بوو وتی: هەدی ناچسنی مال و یران! تۆ ئەوە پتە هەر وەکوو میزی حوشتەر هەر بەرەو دوا ئەگەر پێتەووە، تازە ئەتەوئ سەر کەو پتەووە؟ هیچ شتیکی تر نەماووە بۆتکەن بەووە تەنھا فەرێشی نەبێ. من وتم بۆتکەن بەفەرێش و ئیتر دوا ی ئەوە هیچی تر نامینیتەووە کە بۆتکەن بەووە بۆ خۆت رزگارت ئەبێ.

ئەمێن زەکی بەگیش بەم کارەساتە پێکەنین ئەیگری و لام وایە ئیشیکی بۆ خوا بیامەرز

- له‌گوندی «وه‌رتی» له‌و خو‌شناوه‌تیبه‌خه‌لکه‌که‌کۆ بو‌ونه‌وه‌ وتیان بچین بۆ لای میر بۆ دیدهنی و ئه‌بێ دیاریشی بۆ به‌رین. هاتنه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که «نیری» یه‌کی بۆ به‌رن. به‌لام «حه‌چه» به‌بێ ده‌ستنوێژ بچینه‌ خزمه‌تی میر نابێ. هینایان خسته‌تانه‌ حه‌وزیکه‌وه‌و له‌ ئاوه‌که‌یان هه‌له‌ئه‌کیشا. هه‌رکه‌ ده‌ریان ئه‌هینایه‌وه‌ «نیری» خۆی رانه‌وه‌شان بۆ ئه‌وه‌ی ئاوه‌که‌ له‌ خۆی بنه‌کینه‌ی تریکی ئه‌که‌ند. ئه‌یانوت: په‌ککو ده‌ستنوێژه‌که‌ی شکا. به‌ هه‌ر جو‌ر بوو ده‌ستنوێژیان پێ گرت و ترکه‌ندن دوایی هات. بردیان بۆ میر و میریش سه‌رو جووت که‌وشی سووری به‌ خه‌لات دانێ و گه‌رانه‌وه‌.

له‌گه‌رانه‌وه‌دا هه‌موو له‌سه‌ر تاشه‌به‌ردیک دانیشه‌ن و قاچیان شو‌ر کرده‌وه‌ سه‌یری که‌وشه‌کانیان ئه‌کرد. پاشان سه‌ریان لێ تیکچوو نه‌یانزانی کامه‌قاچی کامیانه‌ تا هه‌لیکیشه‌وه‌ هه‌روا ره‌پ له‌وێ مانه‌وه‌و رۆژ دره‌نگ بوو. له‌ئاوایی چاوه‌ریان ئه‌کردن. له‌ئه‌نجاما هاتن به‌ ده‌نگیانه‌وه‌ سه‌ریان کرد هه‌موو له‌وێ وشک دانیشه‌تبوون و قاچیان راکیشه‌واوه‌. ئه‌وانیش سه‌ریان لێ تیکچوو نه‌یانزانی چۆنیان هه‌لسینه‌ن.

ئه‌مجا «مامۆتک» هات داریکی هه‌لگرت یه‌که‌یه‌که‌ ئه‌یدا به‌قاچیان، دیاره‌ئیشه‌ی پێ ئه‌گا قاچی ئه‌جوولانه‌وه‌. مامۆتک ئه‌یگرت و به‌خاوه‌ن قاچی ئه‌وت: ئه‌وه‌ قاچی تۆ. ئه‌ویش هه‌لێ ئه‌کیشه‌یه‌وه‌ ئه‌رۆیشه‌ت. که‌ هه‌موو رۆیشه‌ن وتیان: «ئه‌گه‌ر مامۆتک نه‌بوایه‌ ئیمه‌ لیره‌دا هه‌موو ورچ و ده‌عبا ئه‌یخواردین».

- هه‌ر له‌گوندی «وه‌رتی» دوو که‌س هه‌له‌سه‌ستن ئه‌چن بۆ راوه‌میشه‌. «مه‌گه‌ز» گه‌لێک ئه‌سوورینه‌وه‌ هه‌یچیان ده‌ست ناکه‌وێ. له‌ئاخرا له‌سه‌ر کانیه‌ک دائه‌نیشه‌ن، کو‌توپر میشه‌یک ئه‌نیشه‌ن به‌ناو چه‌وانی یه‌کیکیانه‌وه‌. ئه‌وه‌ی که‌ میشه‌که‌ی به‌ناوچاوه‌وه‌ نیشه‌تۆته‌وه‌ به‌بێ ئه‌وه‌ قسه‌ بکا «فیتۆبه‌ک» بۆ کابرای هاو‌په‌تی دائه‌هه‌یلێ و به‌ په‌نجه‌ ئیشه‌ره‌ ئه‌کا بۆ ناوچه‌وانی خۆی و ئه‌لێ: ئه‌وه‌ میشه‌یکه‌ بیکۆژه‌.

کابرای هاو‌په‌تی فیشه‌ک ئه‌خاته‌ به‌ر تفه‌نگ و ته‌قه‌گولله‌یه‌ک ئه‌نێ به‌ناو چه‌وانی کابراوه‌و ئه‌یکۆژی. دیاره‌ له‌و وه‌خته‌دا کابرا ده‌م و لێوی لێک ئه‌بینه‌وه‌و ده‌دانی ده‌رئه‌که‌وێ. ئه‌مجا ئه‌وینتر پێی ئه‌لێ: ما گه‌ره‌که‌ی ئه‌که‌ی؟ ما لێم نه‌دایه‌؟ یانی بۆچ پێ ئه‌که‌نی؟ بۆچی لێم نه‌داوه‌؟

- له‌ «وه‌رتی» ئه‌لین: هه‌موو شت ئه‌چینه‌ی چما خوی ناچینه‌ی؟ چه‌ند که‌سته‌یک ئه‌چن خوی ئه‌به‌ن ئه‌په‌رژینه‌ن بۆ ئه‌وه‌ به‌روێ. پاش ماوه‌یه‌ک ئه‌چنه‌وه‌ بزانه‌ن شین نه‌بووه‌. دیاره‌

هیچی دیار نییه. یه کیکیان بهردیک له ناو وهرده که ههله گری بۆ ئهوه بزانی خویکه چه که ره ی کردوه یان نه؟ به ریکه وت دوویشکیک له ژیر بهرده که دا ئه بن، به چه که ره ی نهزانی. ههله گری و ئه یبا بۆ ده می بۆ ئه وه بیجژی. دوویشک ئه دا به سه ری زمانیه وه ئه لی: په ککو ماشه لالا چند سویر و تیژه! چ بران ناخوری.

له بهاری حاجی مه لاره حمانی شه ره فکه ندیه وه

هه زاری شاعیر گیرایه وه وتی:

چاریک سو فیک له حاجی مه لاره حمان ئه پرسن قوربان ریش هیشتنه وه له شه رعا خیری زۆر تره؟ ئه ویش ئه لی: جا سو فی چی له وه خیری زۆر تره؟ به خوا له و روژه وه من ریشم بهر داوه ته وه قوونم هه ساوه ته وه. جاران ئه گه ر جنتیویان بێ بدامایه ئه یان وت: های له قوونی بهم، ئیسته هه ر ده لێن های له بن ریشی بهم.

- مه لا که ره می گول - که سوو خۆریکی به ناو بانگ بوو - مردبوو. له خانه قای شیخی بورهان ناشتوبویان. کهس و کاره که ی به چاوی پر له فرمیسکه وه له حوجره ی شیخ محهمه د دانیشتبوون. حاجی مه لاره حمانیش له وئ بوو. شیخ محهمه د داینا وتی: قوربان باو کم وه سیه تی کردوه ئه م که وله بۆ جه نابت بێ. منیش وا ئیستا هیناومه ته خزمه تت. شیخیش له بهر ئه وه که مه لا که ریمی ئه ناسی و ئه یزانی ئه م که وله له پاره ی سوو پیکه وه نراوه به حه رامی نه زانی، نه یویست. وتی: رۆله من پیر بووم و تا قه تی که ول له بهر کردنم نه ماوه. له بهر ئه وه نامه وئ.

کورو کهس و کاری مه لا که ریم وتیان قوربان یا ئه بی لیمان وه ربگری یا ئه بی بمانکوژی؛ نابن وه سیه تی ره حمه تی بشکن. شیخیش وتی: باشه وه ری ئه گرم. ها حاجی مه لاره حمان با بۆ تو بێ. ئه ویش وتی: بینه قوربان باشه با بۆ من بێ، میراتی کهر بۆ که متیاره. ئیتر کهس نه ما له بهر پیکه نین ته نانه ت کهس و کاری مردوه کهش.

- شای ئیران عه سایه کی به خه لات دا بوو به حاجی بابه شیخی جه میان که سه ره که ی جهواهرات بوو. شه ویک دز ئه چیه ته مالی حاجی بابه شیخ گه لی شت ئه دزن. له گه ل شته کانا سه ره عه سا کهش ئه دزن. ئه و شه وهش حاجی مه لاره حمان له جه میان ئه بی. به یانی ئه گه رپه وه بۆ «قه ره گوێز» لێ ئه برسن ئه ری حاجی ما موستا مالی بابه شیخیان زۆر دزی بوو؟ ئه ویش ئه لی: «ئه ری وه لالا بابه لی سه ره عه سا کهشیان لێ بردبوو».

- روژیک ئەحمەد ئاغاى قاقلاوا (كەسەگە نیریشیان بىن ئەوت) لە زەمبیل ئەبى. حاجى مەلارەحمانى شەرەفكەندى لىي ئەپرسى: ئەرى ئاغا بىستوومە ئەتەوى قاقلاوا بفرۆشى و بچیتەناو گەوركان؟ خو قاقلاوا زۆر خوشە بو ئەوە ئەكەى؟ ئەویش ئەلى: بەخوا قوربان فیری ناو چۆم و ناو نەبووم و لىي نازىم.

حاجى مەلاش وتى: جارىك كابرایەك بەناو بازارى عەتارەكانا ئەروا، لەپر ئەكەوى و لە هۆش خۆى ئەچى. حەكیمىكى بو دىنن. حەكیم هەر چەندەخەرىكى ئەبى كابرأ چاك ناییتەوه. پاشان ئەپرسى: ئەم كابرایە ئىشى چى بووه؟ ئەلىن: لەدەباغخانەئىش ئەكا. ئەویش هەر گورج دەرپىكەى دائەكەنى تەبى گوو لەبەر لووتى كابرأ دائەكا. كابرأ هەر بوگەنەكە ئەچى بە لووتیا پزەمەك ئەدا و راست ئەبیتەوه. بەلى پىاو كە فیری شتىك بوو زۆر سەغلەتە دەستى لى هەلگرى.

- حاجى سەعیدى مەلاحەسەنى عەلاف بوى گىرامەوه وتى:
لە گەل مەلاحەمەبىنەشیتە لە سولەبمانى برپارمان دا كە حەمووشاغا بچیت دایكى خۆى لىي مارەكا. حەمووشاغا ئىمەى هەلگرت و چوینەلای مەلا حەمەبىن پىي وت:
مەلاحەمەبىن من دایكەم هەر چەندە پىرە بەلام جوانە. ژنىك دىنئ ئەمەوى لىي مارەكەم؛ چونكەلام وایە شتى شەرى ئەوى. ژنىكیش كە ئەوهى وىست بەشەرى دەرست نىبە لە مالا بىنیتەوه. تۆیش خۆت ئەزانى ئەمە بو نان نىبە چونكە من دەولەمەندم و نانم زۆرە. بو نان بەدەست دایكەمەوه دانەماوم، بەلكوو -شەرى شەرمى بو نىبە- بو گانە.
مەلاحەمەبىنیش وتى: باشە، مادام شتەكە بە ئەمرى شەرى مەنىش سەرم لەبەر دەمىایە. حەمووشاغا وتى: ئاخىر وانابى ئەبى قەول و قەرارىك هەبى لەبەنا. مەلا حەمەبىن وتى: قەول و قەرارى چى؟ حەمووشاغا وتى: حەفتەى چەند جار ئەو ئىشە شەرىعیە ئەبیت؟ مەلا حەمەبىن وتى: حەفتەىك جارىك. حەمووشاغا وتى: كەمە. مەلا حەمەبىن وتى: بابە حەفتەىە دوو جار.

مەسەلە لەسەر ئەمە برپاىهوه و پىنج دىنار بەبەمان لە مەلاحەمەبىن وەرگرت. لەوه زیاترى بىن نەبوو. حەمووشاغا وتى: ئەمە نابى، من كەفیل ئەوى. ئەگەر حەفتەىە دوو جار نەبوو من چى جوابى دایكەم بەدەمەوه؟ قەرارمان دابچىنەلای حاجى برابماغای خەفاف ئەو بىي بەكەفیل. مەلاحەمەبىنیش رازى بوو وتى: باشە.

چووین بۆ لای حاجی برایمغا و کارەساتە کەمان بۆ گێترایەوه، وتمان ئەوا هاتوین
جەنابت ببی بە کەفیلی مەلاحەمەمین. حاجی برایمغا وتی زۆر باشە، بەلام با مەلاحەمەمین
ئەو بزانئێ کە مەعنای کەفالت ئەو یە ئەگەر ئەو ئەو ئیشە یێ نە کرا ئەبێن من بیکەم.
لیژەدا مەلاحەمەمین توورەبوو دەستی کرد بە جێتودان بە هەموومان وتی: ئیو ئەتانهوی
بە هەمووتانەوه شەرەفی من بشکێتن و عەرزه ناموسم لەناو بەرن. من ئەمەناکەم هەر خۆم
ئەبم بە کەفیلی خۆم. حەمووشاغا وتی: دە سا وە لالا مەلاحەمەمین من بەبێ کەفیل شتی
واناکەم و ناتکەم بەزاوای باوکم؛ برۆ خوات لەگەل.

- حەمووشاغا ئەکەوێتە بیریکەوه. حاجی حەسەنی خەفاف دەری دیتێ. پاش ئەو ئیتر
هەموو جار ئەیکوتایەوه بەچاویا. ئاخری رۆژیک پیتی ئەلئ: حاجی حەسەن کەم بیکوتەوه
بە چاوما، وەرەتۆ بچۆ خۆت بخەرە بیریکەوه، نان و کەبابیک ئەکرم بۆ قادراغای
عەبدولفەتاح بیت دەرتینئ. ئەو وەختە هیچمان لە هیج. تەنھا ئەو ئەبێ تو نان و کەبابیک
قەرزار ئەمینتەوه.

- عەبەدی حەمەخەیات لەگەل حەمووشاغا وەختی خۆی لای حاجی عەبدولوهفا بوون.
پاشان عەبەخەیات بوو بە حاجی و دەولەمەند بوو. رۆژیک ئەچنەلای حەمەسەعید خەفاف،
حەمووشاغا بە حەمەسەعیایا ئەلئ: ئاغا بۆی بنووسە یەکتێ لە حەجەکانیم بۆ حەوالە بکا
بەلام حەجی دوو هەم و سێنەم نەبێ، چونکە پارە ی ئەوانە ی بە مووشین پەیدا کردووه.

- لەقسە ی هاوچەرخان:

- بەگەمیران هەبوو رۆژیک لە هەولێر لەگەل «مەلم» ی کدا ئەبێ بە شەریان و شەرە کە زل
ئەبێ. پاشان بە موعەلمە کە ئەلئ: سەگباب! تۆ کوو لەگەل من شەر ئەکە ی؟ من زنە کەم
موعەلمە هەموو شەوی جاریک سواری ئەبم.

- محەمەد شەریف بۆ گێترامەوه وتی:

لەو ولاتە دوو برا هەبوون، پیرداود و پیرمەم. پیرداودیان وا دیار بوو هەر سەرەتاوه
دەعباکە ی ئیشی ئەکە کرد. بە کوردی هەلنە ئەستا. لەم رووهوه دائەمن ماتەمبار و بە
پەژارەبوو، ناهەقیشی نەبوو چونکە بێبەش بوو لە بەشینکی زۆر گەورە ی زیان.

شه‌ویک دنیا زۆر سارد بوو به‌لکوو به‌فر و کرپوه بوو. هه‌ردووکیان پیکه‌وه له‌باخه‌لی یه‌کا نووستیوون. له‌نیوه‌شه‌ودا پیرداود ده‌ستی به‌ده‌عبا که‌وت سه‌یری کرد - بلامانی - راست بووه‌ته‌وه، گرتی و به‌ده‌سته‌که‌ی تری ده‌ستیکی ژهند به‌پیر مه‌می براهیوه وتی: برام خوا کردوویتتی وا ده‌عبا که‌م راست بووه‌ته‌وه به‌لکوو به‌هه‌ر جۆر بووه به‌په‌له یه‌کیتکم بۆ په‌یدا بکه‌ی بجمه‌ لای تا هه‌لم له‌ده‌ست دهرنه‌چووه به‌لکوو ئه‌م تلیسمه‌ بشکنی و رزگارم بیت له‌و دهرده‌ نه‌فسییهو بۆ خۆم له‌پاشا ژنیک بیتنم و ببه‌به‌خواه‌نی مال و مندالیک. پیرمه‌م وتی:

برام ئه‌مه‌ قسه‌یه‌ تو ئه‌یکه‌ی؟ جارێ ئیسته‌ ئه‌م توفه‌یه‌ ماله‌و مال هه‌ر ناکرێ. ئه‌وا کراش به‌ده‌م و ده‌سته‌ تا تو کیرت نه‌نیشته‌ته‌وه‌ من ئه‌م یه‌که‌م له‌کوێ بۆ په‌یدا ئه‌کرێ؟ سته‌یه‌م ئه‌و شته‌ که‌ تو گرتوته‌و به‌هی خۆتی ئه‌زانی ئه‌وه‌ هی براهی خۆته‌ گرتوته‌.

- رویه‌ له‌ عیراق باوی هه‌بوو، دینار هات به‌سه‌ریا. کابراهیکی برین پیچ هه‌بوو له‌ هه‌ولێر، پیاویکی به‌دیمن و که‌له‌گه‌ت بوو. هه‌موو سه‌رشان و به‌رۆکی خۆیشی پر کردبوو له‌نیشان و جوققه‌. له‌هه‌ر شوینیکی دانه‌نیشته‌ ئه‌و شوینه‌ چاخانه‌ وه‌یا چیشته‌خانه‌ بوایه‌ پاره‌ی دانیشته‌کان هه‌موو ئه‌و ئه‌یدا. له‌م رووه‌وه‌ حه‌ماغایه‌ک بوو بۆی خۆی.

جا لییان ئه‌پرسی کاکێ خۆم، تو ئه‌م پیاوه‌تی و به‌خشنده‌یه‌ ئه‌که‌ی مانگانه‌که‌ت چه‌نده‌وا به‌م جۆره‌ ئه‌که‌ی؟ ئه‌ویش خۆی نه‌ئه‌شکان ئه‌یوت: من و ره‌ئییسی سحه‌ په‌نجا و پینج دینار مانگانه‌که‌مانه‌. به‌مه‌رجن مانگانه‌که‌ی ره‌ئییسی سحه‌ په‌نجا دینار بوو، هی ئه‌و پینج دینار بوو. به‌لام وای به‌لاوه‌ گه‌وره‌یی بوو که‌ خۆی بخاته‌پال ئه‌و.

- مه‌لا جه‌میل گه‌یراهیوه‌ وتی:

ئه‌وا له‌ که‌رکووک دوو ژن نیشته‌وونه‌ته‌ سه‌رو به‌چکی یه‌ک و یه‌کتریان که‌له‌لا کردووه‌. له‌و وه‌خته‌دا ئه‌وان به‌و جۆره‌ له‌ شه‌ردان ژنیکی لای ئیمه‌ - رۆژه‌یان - «کۆلێ کنگری پی ئه‌بێ ئه‌چی به‌لایانه‌وه‌ ئه‌لی: خوشکم کنگر ناکرن؟

- مه‌لا توفیقی حاجی براهی ناردی بۆ رشته‌ وتی:

له‌و ده‌ستی بازایانه‌ له‌ گوندێ کابراهیکی سه‌پان ژنیکی جوان و جحیلی ئه‌بێ له‌گه‌ل دایکیکی پیرا. ئه‌م ژنه‌ دۆستیکی ئه‌بێ. به‌دۆسته‌ ئه‌لی: شه‌و که‌ هاتی له‌و دیوی

چەپەرە کەوھ گۆی ھەلخە. ئەگەر ئامۆزگاریم کردی بەو پیتیە برۆ بەرپۆھ؛ ئەینا بگەرپۆھ. شەویک وا پئی کەوت میردە کە ی چوو بۆ سەر خەرمان. کاتی کە دۆستە کە ی دئ و دەنگی پئی دیت بەم جۆرە ئامۆزگاری ئەکات. بێشکە کە رائەژەنی و ئەلئیت:

رۆلە لای لایە، رۆلە لای لایە	باوکت ھەستاوھ چوھ تە چیا یە
پیتخە فی بردووھ و ئەم شەوھ نایە	تا بە یان ئەروا ھیچ دەنگی نایە
ئەو سەگە ی مالمان ناوی زەنگینە	خەسووشم تۆزئ گو یچکە ی سەنگینە
وا لە لای چە پیم بۆ خۆ ی خەفتینە	بیشکە ی کۆرپە کەش لای سەر کەفتینە
کە ھاتیە ژوورە و کۆلە کە ی مالە	تۆزئ لەم لاتر تە نوورە و چالە
خۆت لادە لئیان بترە لای راستم	دەست بکەرە مەلم ھیچ مە کە باسە
رۆلە لای لایە، رۆلە لای لایە	دەردت لە گیانم بۆچ خەوت نایە

بەم جۆرە و لە سەر ئەم نیشانانە کاو رای دۆستی ئە چیتە لای راستیە و ھە تە تابە یانی بۆ خۆ یان پینکە و ھە رائە بویرن.

- بۆ یان گێر امە و ھە کە لە سولە یمانی لە گەرە کی سەر چیمەن مە لا کەرە م و ھیس ناویک ھاتوو ھە وئ پیتشە ی ھەر کتیب گرتنە و ھە بو لە گەل نووشتە نووسینا. ژنیکی زۆر ناشیرین و ناقولای ھە بوو ناوی خاھە نیف بوو. مە لا ئارە زووی لئ ئە نە جولا لە بەر ناشیرینی. رۆزی مە لا ئە چئ بۆ کتیب گرتنە و ھە کاتی نیو ھەر ژدا دیتنە و ھە بۆ مالە و ھە پال بە دەرگا و ھە ئە نی و ئە لئیت ھە نیف خیرا دایکە نە لە مالی پاشچا و ھەش رە قەم کردوو ھە تە نە نیشتۆ تە و ھە.

ھە نیف ئە لئ: جاری دەستم لە ھە و یردایە. مە لا ئە لئ: کچی! کە نیشتە و ھە مالی پاشچا و ھە شتیکی ترم لە کوئ دەس ئە کە وئ رە قی کە مە و ھە؟

- دوو دئ ھە یە لە و موکریانە، یە کینکیان «سە راو» ی ناو ھە، ئە ویکە یان «بناو» ی ناو ھە. ھە مە ی یۆ سو جان ھە بوو پیاویکی ئازا و بە دە سە لات و لە جافە کان بوو. شکاتیان بردە لای حاجی برا یما غای عە بنار بۆ ئە و بۆ یان ساغ کاتە و ھە.

. ئە ویش وتی: بێخە نە ھە و زە کە ی بۆ کانە و ھە، ئە گەر کە و تە سە رئا و ھە کە ئە و ھە ی سە راویە کانە، ئە گەر کە و تە بن ئا و ھە کە ھە بناویە کانە. ھە مە ی یۆ سو جانیش وتی: بە راستی ناغا ھو کە مێکی چاکت کرد. لە ھەر دوو بارا من ئە خنکیم و تۆیش بە ئاقل دە ر ئە چئ.

- محمدمدملاشهریف بۆی گئیرامه‌وه‌وتی: له‌گوندی «گۆمه‌شین» له‌و خۆشناوه‌تیه‌م‌ام ئە‌ولا کچیککی هه‌شت سالانی هه‌بوو ناوی خه‌جه‌بوو. کورپکی برازاشی هه‌بوو داوای خه‌جه‌ی ئە‌کرد که مامی بێداتنی. خه‌جه‌ش راوه‌ستا بوو مام ئە‌ولاش ئە‌یوت: کورم زۆر مناله‌ چون ئە‌بی؟ خه‌جه‌ له‌و ناوه‌دا هه‌لیدایه‌ وتی: به‌خودای بابە هیچ پەک له‌من ناکه‌وی. مام ئە‌ولای هه‌زار ده‌می بوو به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه‌وه‌ ناچار دایه‌و راستیش بوو خه‌جه‌ هیچ پەکی نه‌که‌وت.

- مه‌لاکه‌ی گوندی «هێرۆ» کتیبیککی ته‌فسیری له‌به‌رده‌ستا بوو موتالای ئە‌کرد. کتیبه‌که‌ ده‌ستتووس بوو، به‌خه‌تی گه‌وره‌و حاشیه‌ی ورد و سور نووسرا‌بووه‌وه‌. سۆفی شه‌ریفیک به‌لایه‌وه‌ دانیشتبوو ئە‌ویش سه‌ری شوڤ کرده‌وه‌ به‌ سه‌ر کتیبه‌که‌دا و په‌نجه‌ی خسته‌سه‌ر خه‌ته‌ دروشته‌کان وتی: مامۆستا ئە‌مانه‌ ئە‌خوینتیه‌وه‌؟ مامۆستا وتی: ئا. سۆفی شه‌ریف وتی: ئای سه‌گ مه‌لا، ئە‌مجا په‌نجه‌ی خسته‌سه‌ر خه‌ته‌ورده‌کان وتی: ئە‌م وردانه‌ش ئە‌خوینتیه‌وه‌؟ مامۆستا وتی: ئا، سۆفی وتی: ئای به‌راز مه‌لا. وتی: ئە‌ی ئە‌و سوورانه‌؟ وتی: ئا. وتی: ئای نیره‌که‌ر مه‌لا. مه‌لاش وتی: به‌سه‌به‌سه‌ سۆفی هه‌مووی ئە‌خوینمه‌وه‌ئێتر هیچ نه‌ماوه‌.

- ئە‌حه‌ی جاو جاریک زستان ئە‌بی ئە‌چی بۆ حه‌مامی مفتی له‌سوله‌یمانی. که‌ دێته‌ ده‌روه‌ له‌ ده‌رگای حه‌مام ده‌رئە‌چی «با» لێی ئە‌دا یه‌کێ له‌ هێلکه‌گۆنه‌کانی چرچ ئە‌بی و ئە‌چی به‌ناوا. ئە‌میش ئە‌گه‌رئ به‌شوینیا و ئە‌گه‌رئته‌وه‌ بۆ حه‌مامه‌که‌.

فه‌ره‌جی حه‌مامچی لێی نه‌پرسی ئە‌وه‌ بۆ گه‌راپته‌وه‌؟ ئە‌لئ: ئە‌م حه‌مامه‌دزی تێدایه‌، یه‌کێ له‌ هێلکه‌گۆنه‌کانمیان دزیوه‌. له‌م قسانه‌دا ئە‌بن هه‌وای گه‌رم لێی ئە‌دا هێلکه‌گۆن شوڤ ئە‌بیته‌وه‌و دیته‌وه‌ شوینی خۆی.

مامه‌حه‌مه‌د هه‌ست به‌قورساییه‌ک ئە‌کا و ده‌ست بۆ ناو لنگی خۆی درێژ ئە‌کا سه‌یر ئە‌کا هێلکه‌گۆن له‌شوینی خۆیه‌تی. ئە‌لئ: فه‌ره‌ج دۆزیمه‌وه‌ شتیک که‌ ده‌ستی دزی لێ نه‌که‌وی هه‌ر ئە‌دۆزیته‌وه‌.

- حاجی محممه‌دی عه‌نبه‌ر یه‌کیک بوو له‌نوکنه‌بێژه‌کانی سوله‌یمانی و له‌و که‌سانه‌ که‌ قسه‌ی نه‌سته‌قیان هه‌بوو، پێکه‌نینیش نه‌بوو. ئیواره‌یه‌ک کاتی نوێژی شیوان بوو له‌مزگه‌وتی شیخ جه‌لال له‌سوله‌یمانی. ئە‌و وه‌خته‌ ترومپایه‌ک له‌به‌ر سه‌کۆی مزگه‌وته‌که‌دا بوو ئە‌م ئاوی

بە لۆعەو مەلۆعە یە دانە هاتبوو. شیخ جەلال لەناو محرابی سەر سەکوکە قامەتی بۆ کرابوو
هی نوێژی شیوان. خەلکە کەش هەموو لە پشتیەوێه راوەستابوون.

نیەت دابەستراو نەبەسترا کابرایەکی چەتەولی خەلکی ئەو شارەزووڕە هەر لە دووڕەو
هات تینوی بوو چوو سەر ترومپاکە ئاو بخواتەوێه. هەر چەند بە دەوڕیا هەلسوورا نە یزان
چۆن ئەکەوێتە گەر. حاجی محەمەد لە سەفی پێشەوێه لە نیوێ نیەتا بوو هەر خێرا دەرپەری
بازی دایە خوارەو چوو سەر ترومپاکەو بە کابرای وت: باوکم تینووتە؟ وتی: ئا، برا. وتی:
دەدەم بنی بە لولە کە یەوێه. دەمی نا بە لولە ی ترومپاکەو دەستی دایە دەسکە کە ی و خستیە
جوولە. تا ئەم ئەمە ی کرد خەلکە کە هەموو نوێژیان دابەست.

کە ئەو دەستی نا بە دەسکی ترومپادا ئاو باسقەنە ی بەست، لە لووت و گوێی کابراوێ ئاو
دەرپەری. کابراش دەمی گیر بوو لە لولە ی ترومپاکە، هەر چەندە مل با ئەدا دەمی بەر
نابێ. حاجی محەمەدیش هەر خێرا خێرا دەسکی ترومپا باندەدا و ئاو هەر زیاد ئەکا و ئەلێ:
دەباوکم تیر بخۆرەوێه.

خەلکە کە لەناو نوێژە کەدا دەستیان کرد بە هیلکە هیلک و پێکەنین و هەموو نوێژیان پری.
لەو لاشەوێه کابرا بە لادا هات. چەند کەستیک چوون دەسکی ترومپاکە یان لە دەستی حاجی
محەمەد سەند ئاو وەستایەوێه. بە هەر جۆر بوو دەمی کابرایان لە لولە ی ترومپاکە بەرەلا
کرد، دەستیان بەسکی کابرا دا هینا ئاو کە یان لە سکی دەرکرد و کابرا بە هەر جۆر بوو
هاتەوێه هۆش خۆی.

حاجی محەمەد وازی نەهینا چوو بە لایەوێه پنی وت: باوکم تیرت خوار دەوێه؟ کابرا وتی:
هە ی دەوێت باوک! ئەمە کە تن بوو تو وەمنت گێرا! وتی: برا چی بووێ ئاوم دایت. یەکی
چووێ شارەوێه لولە کەواوی خوار ئە ی نابێ ئاو بخواتەوێه؟ کابرا وتی: هە ی بچۆ دەوێت
باوکە ی شارییە! ریامە گۆر باوکتان! شەرت وێ وە شەرتی خوا چوو مەوێه قسەنە کە ی سە ی
ساق بگرم بالانتەرانتان بۆ بنیری هەزار شەقتان تی هەلدات و گشتان گول بکا. بۆچی وا
ئەزانن ئیمە عە شیرە تین. کابرا رۆیشت و ئەوانیش نوێژیان دابەستەوێه.

- مزگەوتی حاجی مەلا رەسوول هەبوو لە سولە یمانی. بەینی نیوێهرو و عەسر بوو،
کابرایەکی شارەزووړی هاتبوو بۆ شار. لە بازار کەوا یەکی کەریوو چوو سەر تاتە بەر دەکانی
مزگەوتی حاجی مەلا رەسوول. کەوا شپە کە ی خۆی دا کەندو ئەو کەوا تازە یە لە بەر ئە کرد.

که‌وا به‌و تازه‌بیه هەر چه‌ندی ئە کرد ناوقه‌ده‌که‌ی نه‌ئه‌هاته‌وه یه‌ک. توند‌توند رایته‌کیشا و هەر ئه‌یوت: «یا غه‌وس! بکه‌م وه‌قنگ دایکته‌وه وه‌سای خه‌یات بۆ که‌وا یه‌ک پیت داگم». ئه‌وه‌نده به‌ توندی لێ ئه‌نه‌وی زۆری لێکرد، که‌وا شیره‌یه‌کی لێوه‌هات و دریا. له‌و وه‌خته‌دا کابرا ئه‌وه‌نده به‌تین ئه‌ینه‌وی له‌ ئەم لاو ئه‌و لای که‌وا که‌ خۆیشی تریکی که‌ند. گویم لێ بوو وتی: ترو شیره‌ی وه‌گۆر باوک خه‌یا ته‌که‌! ئەم شاریه‌ ده‌ویت باوکانه‌ ئیژی چوونه «بیتسه‌لمین» لادینی وه‌کافر ئەزانن. وه‌شیره‌ رازی ناو، تریشیان گه‌ره‌که‌.

- سه‌رده‌می ده‌سه‌لانی شیخ مه‌حمودی حه‌فید له‌ سوله‌یمانی، [شیخ] له‌ حاجی مسته‌فا پاشای یاملکی تووربه‌ ئه‌بێ و ئەمر ئەکا بیگرن. حاجی مسته‌فا پاشا که‌ ئەزانی ئیش زۆر خه‌ته‌ره‌و ئەگه‌ر له‌و وه‌خته‌دا بیه‌ نه‌لای، شیخ مه‌حمود ئه‌یکوژی، دبه‌سه‌ر ئه‌وه‌ خۆی به‌شاریته‌وه‌. هه‌یچ په‌نایه‌ک نا‌دۆزیته‌وه‌ ئه‌وه‌ نه‌بێ که‌ په‌لاماری قورئانیک بدات و به‌جیت بۆ گردی سه‌یوان.

به‌په‌له‌ پرۆزی قورئانیک هه‌له‌گه‌ری و ئەچی بۆ گردی سه‌یوان. له‌و کاته‌دا پیاوه‌کانی شیخ مه‌حمود ئه‌ییین و هه‌را ئەکه‌ن به‌شوینیا. ئه‌ویش گورج له‌سه‌ر قه‌بریک دانه‌نیشی و ده‌ست ئەکا به‌قورئان خویندن. پیاوه‌کان دین ئەیگرن و ئەیه‌ن بۆ لای شیخ مه‌حمود.

شیخ ده‌ست ئەکا به‌قه‌سه‌کردن و پنی ئەلی: تو ئیشی نابه‌جی ئەکه‌ی و قومیت له‌دزی من کردووه‌. ئه‌ویش ئەلی: یا شیخ! به‌قه‌بری دایکم من ئاگام له‌ هه‌یچ نییه‌و به‌ته‌واوی ته‌رکی هه‌موو شتیکم کردووه‌. ئه‌وه‌ له‌و پیاوانه‌ بیره‌سه‌ بزانه‌ میان له‌کوی هینا؟ من له‌سه‌ر قه‌بری دایکم بووم قورئانم بۆ ئەخویند، حه‌قی زۆر به‌سه‌رمه‌وه‌یه‌.

شیخ ئەم قسه‌یه‌ی به‌لاوه‌سه‌یر ئەبێ، چونکه‌ ئەزانی درۆ ئەکا. دایکی چی و قورئانی چی! له‌ گه‌ل ئەمانه‌شا ئەلی: پرۆ با خاتری قه‌بره‌ درۆزنه‌که‌ی دایکت بێ. له‌راستیشدا قه‌بری دایک نه‌بوو، هه‌روا چوو بوو له‌سه‌ر قه‌بریک دانیشتبوو بۆ ئه‌و رۆژه‌ کردبووی به‌دایکی خۆی.

- عه‌زه‌شووکێ هه‌بوو جاریک رپی ئەکه‌ویتنه‌ ئه‌و ناو دزه‌یا یه‌تیه‌ ئەچیته‌ مالی حاجی سه‌لیم. مالی حاجی ساواریان ئەبیت. حاجی و عه‌زه‌ پیکه‌وه‌ دانه‌نیشن، حاجی ژن ساواری لێ نابوو چوو بوو بۆ کانی ژنان بۆ ئاو. عه‌زه‌ش به‌ په‌له‌ بوو ئه‌یه‌ویست برۆا. حاجی کورپکی له‌ مال بوو وتی: رۆله‌ هه‌سته‌ لۆی تیکه‌و لۆی چه‌ورکه‌.

عەزەم عەزەبوو ھەر ھەستا لووس و باریک رۆیشت. حاجی سەلیم وتی بۆ کوئی؟
عەزەش وتی: نە ئەم نانە ئەخۆم و نە بېشمگین، لۆی چەورکەمەعنای چیبە؟

- کابرایەکی دەوری شاخەپیسکە ژنیکی خۆشناوی ھینابوو. ژنەکە ئەو ھەل شەو -
بلامانی - یەکیکی پیا ھینا. زۆر تەریق بو ھو. مێردەکە ی دلی دایەو ھو وتی: قەیدی نیبە شتی
وا نیشانە ی ئەو ھە یە کە سالەکە ی خۆش ئەبیت. ژنە تۆزی کرایەو ھو شەرمی شکا وتی:
پیاو ھە! کەواتە با یەکیکتیش بکەنم. پیاو ھو وتی: ئا فرەت نا مە کە، عەمارە کە جیبی
ھیبی تری تیدا نابیتەو ھ.

بەبەنچەو باوک و دایک نیبە:

پیاویک ھەبوو لە شار دوو کورپی ھەبوو. پیاو ھە کە خۆی زۆر بەدین بوو، کورپەکانی
گەرە کە یان کە ئەتوت دەنکی ھەنارە لە پیاو ھە کە خۆی بەدینتر بوو. ھەموو دەم ھەر
لەمزگەوتا بوو، سەری برۆیشتایە نوێزی نە ئەرۆیشت. بچوو کە کەشیان دانمەن لە کۆری قومار
و لەگۆشە ی دوکانی عەرەق فرۆشەکانا بوو. کورپە زیاد لەمە، حیزیش بوو.
ھەر لە شار پیاویکی تر ھەبوو ھەرچی خوا ھەزی لئی نە کردایە ئەو ئەو ھە ی ئەکرد؛ کەچی
کورپیکی ھەبوو بە پینچەوانە ی ئەو نوێزت لەسەر داوینی بکردایە. بەراستی کورپە ھەلیە ک بوو
بۆ خۆی.

- کابرایەکی سییان ژنیکی ھینابوو، شەوی کە ئەچیتە لای ژن تەماشای ئەکا ژنە بەری
خۆی پاک نە کردۆتەو ھ. پینی ئەلی: ئا فرەت ئەوا من مێرد و مەحرەمتم قەیناکا، بەلام ئەگەر
بەم حالە چووینە لای یەکیکی نامەحرەم و بینگانە ھیب خەجالەتی ناکیشی و نالییت عەیبە؟

- رەحمەتیە کە ئەیفەرموو:

روورەش: ئەو کەسە یە کە تووشی یارە کە ی بێی و جینگا چۆل بێی کیری ھەلنەستی.
ھەر ھە ئیفەرموو خیرخوا: ئەو کەسە یە کە پیرە ژنیکی بە گانیک بلاوینیتەو ھ.

- شیخ ھادی پشدری ناردی بۆ رشتە وتی:

کورپک له دووز چوو بۆ زوبه‌یر. ئەم کورپه ئاشنیکیان هه‌بوو له دووز دایکی ولامی بۆ نارد کورپم وه‌روهه. ئاو هاتوه‌سه‌ر کاری ئاشه‌که بکه با بکه‌و‌یتسه‌وه گه‌ر نایکی لی بخۆین. کورپه‌ش ولامی بۆ ناردوه‌وه وتی: دایه سم‌تیک له زوبه‌یر بۆ نان خواردن هه‌زار ئاشی دووز دیتیت.

- عه‌زیز به‌گ هه‌رچه‌نده چاوی نه‌ما‌بوو، به‌لام ئه‌وه‌ی خواره‌وه‌ی هه‌ر له‌کارا بوو. روژیک له‌وه‌ده‌شتی لای کانی ماسیه‌یه‌ی ماکه‌ریکی ئه‌گا، ماکه‌ر ئه‌ت‌ری و ئه‌وه‌ شوکری ئه‌کرد. نه‌شی ئه‌زانی که خه‌لک دیاره؛ چونکه‌چاوی نه‌ما‌بوو. خه‌لکه‌که‌چوون به‌سه‌ریا و وتیان: ها عه‌زیز به‌گ خیره‌وا شوکری ئه‌که‌ی؟ ئه‌ویش زانی ئیشه‌که‌ی لی ده‌رکه‌وتوه‌وه‌هه‌یچی بۆ نه‌ما‌یه‌وه‌وه‌وتی:

چۆن شوکر نه‌که‌م؟ به‌عوم‌ریکی هه‌شتا سالیه‌وه‌ که‌ر ئه‌ت‌رینم. کیری وا شوکری ناوی؟
- مه‌لا سمایلی کانيسکان له‌وه‌سه‌ره‌ئيه‌ی به‌میوانی مالیک. پیاویان له‌ماله‌وه‌ نابن هه‌ر ژنه‌که‌ ئه‌بن. ژنه‌ منالیکي ئه‌بن زۆر ئه‌گری، هه‌ر چه‌نده‌ له‌گه‌لی خه‌ریک ئه‌بن ژیر نایته‌وه‌وه‌. مه‌لا سمایل تووره‌ ئه‌بن و مناله‌که‌ وه‌ئه‌گری. ئه‌ویش له‌گه‌لی خه‌ریک ئه‌بن هه‌ر ژیر نایته‌وه‌وه‌. ده‌ستیک ئه‌دا به‌سه‌ر پشتیاو ئه‌لن: ژیر ئه‌بیتسه‌وه‌ ژیر به‌وه‌، ژیر نایته‌وه‌وه‌ ده‌سا وه‌للا دایکت ئه‌گه‌یم. ژنه‌ش ئه‌لن: ده‌سا مامۆستا ئەم مناله‌ لاساره‌ خۆم ئه‌یناسم، ژیر نایته‌وه‌وه‌ تا ئه‌وه‌ی ئه‌یلتیت به‌چاوی خۆی نه‌بینن.

- هه‌ر مه‌لا سمایل گه‌یرایه‌وه‌ وتی:

له‌وه‌ولاتی بۆلی و بابۆلییه‌ ریم که‌وته‌ هۆبه‌یه‌ک. به‌شتیکیان ئه‌زانیم. کچه‌یکیان هه‌بوو ماره‌یان ئه‌کرد. رووم کرده‌ کچه‌که‌ وتم: کچم به‌لای مه‌زه‌به‌ی ئیمه‌وه‌ -که‌شافه‌ین- باوک بۆی هه‌یه‌کچی خۆی ماره‌ بکا له‌ هه‌ر که‌س که‌ ئه‌یکا. ئیسته‌ تو کچیت با باوکت ماره‌ت بکا؟ وتی: مامۆستا کچ بووم خوا عافووم بکا.

- پیاویک هه‌بوو له‌سوله‌یمانی تووشی داوی ژنیک بوو. پاره‌یه‌کی زۆری تیا خه‌رج ئه‌کرد. هه‌موو که‌سیش ئه‌یزانی وایه‌. من ئه‌یناسم، لام وایه‌تۆیش ئه‌یناسی. پینان ئه‌وت: بۆچ هه‌ر یه‌کجار نایه‌ینی و تووشی ئه‌وه‌ مه‌ساریفه‌ زۆره‌ش ناییت؟ ئه‌ویش ئه‌یوت: به‌لن راسته‌،

بەلام لەزەتی ئەووم لەدەست دەر ئەچن کە ھەر جارە بە دزدەزە بۆی بچم و ئەویش وەعدەم
بداتی و درۆم لەگەڵ بکا.

- کابرایەکی فەقیرۆکە ھەبوو لە «زێویە» ئەچیتە لای مەلا سمایلی کانیسکان؛ کە
مەلای ئەوی ئەین. ئەلێ: مامۆستا شەرع شەرمی بۆ نییە من لەگەڵ خێزانەکەما ھەر وەخت
کە ئەچمە لای لە وەختی ئیشی شەرعیدا ھەر ئەلێ: دەلاچۆ کوشتم بچۆ بەولاو. منیش
سەرم لێ تێک ئەچن و نازانم چی ئەکەم. ئەترسم لەبەر ئەو توشی فەتلیک بێم. ئیستە
چارم چییە؟ مەلا سمایلیش ئەلێ: باوکم بچۆ بەو دەرەووە بیکۆزە خوینی لەسەر من. کابرا
ئەلێ: خوا دەوامی عومرت بدا.

- محەمەدی مەلا کەریم بۆی گێژامەو و تی: کابرایەکی روغزایی ئەحمەدی شاسواری
ناو بوو، ژینکی «ئەحمەد پرنە» یی ھینابوو. کابرا ژینکی تریشی ھەبوو. کە ژنی تازە ئەگاتە
مالی مێردەکە، ھەویکە بەم جۆرە بەخێرھاتنی ئەکا:

بەخێرھاتی، بەخۆش هاتی	بەسەر پینج و دوو شەش هاتی
بەشەرمەو و روو رەش هاتی	لەلای خۆتان کێر بوو قاتی
من لێرە بووم تو بۆ هاتی؟	

ئەویش ولامی ئەداتەو ئەلێ:

بێفەر خازە، دەنگت وازە	پۆیت چەرموگ وەک کلکە سەگ
حەبەت خراوتر لە دیلەسەگ	من کە هاتم بۆ تو هاتم
با بیزانی من کیم؟ فاتم	ئەترە تینم تا ئەو خوارە
ئاوات ئەکەم لە ئاوبارە	جوانی من بوو دەنگی داوہ
گشت روغزایی هاتتەو ناوہ	بەرزیان کردو شانی خۆیان
منیان کردە تاجی سەریان	کە هاتم من لە ولاتی خۆم

بۆ دیقی تووا کەوتمەخۆم

- حەمەسەعید بەگی جاف گێژایەو و تی:

لەو دەشتی «کەلار» ھەبۆ ھەبۆ حەمەعەلی ناو، براپەکیشی ھەبۆ حەمەی ناو بوو.
حەمە توژی شیتۆکە بوو. گویدرێژیکیان ھەبۆ، حەمەعەلی بەحەمە ئەلێ: حەمەنەکە
تەماع بەکەیتە گویدرێژە کە. حەمەش ئەلێ:

کاکه من چۆن شتی وانه‌که‌م. من ئەو کەرە بە دایکی خۆم ئەزانم، پیاو چۆن مرخی ئەپەریتەسەر دایکی خۆی.

- شیخ محەمەدی بالیسانی وتی مەلا مەجیدی شەقلایا گێرایەووە وتی:

مەلا مەحموودی مەزناوا لە وەختی خۆیا لەگەڵ چەند کەسیکا بە کاروان ئەچن بۆ شوپتیک، رینگاکە نازانن. دەرویشیک هەبوو لەگەڵ خۆیانی ئەبەن بۆ شارەزایی. دەرویش هیچی نەخواردوو و ناخوا؛ وای لێ دێ لەبرسانا پەکی ئەکەوێ. هەر چەندە لە گەلی خەریک ئەبن هیچ ناخوا. ئەلین: بۆچ ناخۆی؟ ئەلێ: شیخ فەرموویەتی ل هەکسە دەستی خۆت نەبێ نای شت بخۆی. ئەوانیش سەیر ئەکەن وا کابرا بەلادا دێ و ئەمانیش لەو رینگا چۆلەدا پەکیان ئەکەوێ.

مەلا مەحموود ئەلێ: باوکم وەرە مادام وایە بەکریت ئەگرین بە دوو نان بچۆ ئەو کەرە بگێ. کابرا رازی ئەبێ بەلام لەبەر برستی ناتوانی بچێ بەلای کەرەکەو. هەلیئەگرن و ئەیبەن بە لای کەرەکەو، وانیکە کەئەخەنەدوابراوی کەرەکەو. ئەویش هیچ هۆشی لەخۆی نییە. لەپاش بەینیک کە گەرماي ئەگاتنی و تۆزی هەستی پیا دیتەووە ئەلێ:

واز بینن خیرتان بنووسی، ئیتر خۆم خەریک ئەبم.

- رەحمەتیە کە ئەیفەرموو دوو شت زۆر خۆشە: مووچە و ئەو لەجار. گانی ئەوێل شەو.

- شیخ محەمەدی شیخ عومەر (شیخ محەمەدی خەتیب) گێرایەووە وتی:

مەلایەک شەوئ مێوانی ماله پۆلیستیک بوو. پۆلیسە کە سەرپوارە خەفەر ئەبێ و لەمال نابێ. ژنەکەشی جوان و روو وە بازارێ ئەبێ. مەلا تەماع ئەکاتە ژنەکەو خۆی بۆ شەوئ حازر ئەکا و جینگاکە دیاری ئەکا. شەوئ پۆلیسە کە دیتەووە ناگاشی لە هیچ نییە، بەلام پێ جوان نابێ ژنەکە بکەوێتە نیوانی ئەو و مەلاو. بەژنەکە ئەلێ: جینگاکە بگۆزیتەووە خۆی لە شوپتەکە ئەو رانەکشێ. مەلاش ناگای لێ نییە.

لەنیوێ شەوا مەلا ئەچیتەسەر جینگا، سەیر ئەکا ئەمە لە باتی ژنە پیاویکەو هیچ دەرە تانیش نەماوە. پیاو ئەیگرێ و ئەلێ: ئەووە چی ئەکە و بۆچی هاتووی؟

مەلا ئەلێ:

وتی: رۆله هینه که چهس؟ هیچ بیری لای که له شاخه که دا نەرۆیشت؛ چونکه وا به قایمی هه لیگرتبوو شهیتانیش نهیته دۆزیه وه. وتی: بابا ئه وهی سمیله کانت پنی چهور ئه کرد.

- وتی ئه وا سهیر ئه کهم دوو کابرا شهپرمانه و بهر بوونه ته سهر و گوپلاکی یه ک. وتم: ئه وه چیتانه؟ بۆج به یه کا هه لزانن؟ یه کتیکیان وتی:

کوره من میوانم هاتبوو چووم مریشکیکم بۆ سهپرپی. قاچه کانم هینا هه لمواسی به سهر ده رگاکه ی خۆمانا بۆ ئه وه خه لک بزائن که من مریشکم کوشتۆته وه. که چی ئه م کابرایه هاتوووه قاچه مریشکه که ی له سهر ده رگاکه ی من لابر دووه و به سهر قایی هه وشه که ی خۆیه وه هه لیواسیوه بۆ ئه وه شانازی پتوه بکا و خه لک و بزائن که ئه و مریشکی کوشتۆته وه.

- کابرایه ک له و ده ور به ری دزه ییه ژنیکه ی هه بوو «گوسته» ی ناو بوو؛ تۆزی پویان هه لواسیبوو. هه ر وه خت که گوسته شیویکی لی بنایه پیوه که ی ئه هینا له باتی تامه چیتت جاریک ئه یکرد به مه نه جه له شیوه که دا و خیرا ده ری ئه هینایه وه.

رۆژیک میوانیان هاتبوو گوسته ساواری لیتابوو هینای داینا. پیاوه وتی: ژنه که شیوه که هیچ چهور نییه. ژنه ساواره که ی کرده وه مه نه جه له که و چوو جاریکیکه پیوه که ی تیهه ل سووران و وتی:

تۆ به زه یت به خۆتا نایه ته وه ئه و برامه لۆج نه خۆش بکه وی؟ ده با سکتان بچی. پاشان نه ریگی گوسته سووچی تۆ بوو.

- خواجه یاقۆ هه بوو له سه له یمانی دوکانی هه بوو له بازار. هه موو جار نیوه رۆان که کولتیره ی ئه کپی، ئه چوو ناوه نه برژاوه که ی ده رئه هینا ئه یکرد به پتخۆری ئه ویتری. لیتان ئه پرسی خواجه یاقۆ ئه وه چی ئه خۆی؟ ئه یوت: نان وه ناوه که ی.

- که لای مراد ره قینه ی کردبوو، کوره کانی هه ر چه نه ده داو و ده رمان و حه کیمیان بۆ هینابوو هیچ که لکی نه بوو. چوونه لای شیخ مراد نووشته ی بۆ بکا. شیخ مراد ئه یناسی و چاکی ئه ناسی وتی: پیم بووشن چاوی سووما که ت؟

وتیان: ئا. وتی: نووشته نه توات بچن نانینک له مالی خۆی به رن وه بهر چاویه وه بخوه نه ی ئه ره ق کاته وه و رزگار ئه وت.

- کابرایەکی دەروژە کەر کچینکی هەبوو هەرکەس داواى ئەکرد نەینەدایەو ئەبوت ئەیدەم بە یەکیەک بتوانی نان پەیدا بکا و لە خۆم ئازاتر بێ. ئەو کابراشە بیجگە لەوێ کە سەرکەردەى سۆڵاکەرەکان و زۆر دەولەمەندیش بوو، چۆلەکە ریزەوێلى لە مالیا نەئەبینی. بەم جۆرە ئەم کچەى هەر مایەوێ و کەسى وا نەبوو بیداتن.

روژیک کابرایەکی سۆڵاکەر هات داواى لێى کرد. ئەویش هەر وای جواب دایەو. ئەمیش وتی: چلۆن لەخۆت سۆڵاکەرتر بێ؟ ئەگەر توانی شتیکی لەمن سەند ئەوێ لەخۆم ئازاترە. کابرا هات خۆى لێى گۆری و چەند سالیکی شویتى کەوت نەیتوانى هیچى لێى بپەستیتەوێ.

روژیک باوکی کچە چوو بۆ حەمام ئەمیش بەشوینیا چوو. لە ژووری حەمامەکە بەرۆکی گرت وتی: ئاغەبۆ خاترى خوا شتیکم بەدری. ئەویش وتی: برۆ سەگباب! لێرەچیت بەدەمى؟ چى هەیه تا لێمى بستینى. ئەم هەر لێى نەبەوێ. ئاخى کابرا بەدرى ئەتاشى، پێى وت: ئەگەر تەلێ لە مووی بەرى خۆیشتم بەدەیتى من هەر پێ پازیم، بۆ ئەوێ بە ناھومیدی نەگەریمەوێدواوێ. کابرا دەستی برد وتی:

ها سەگباب! ئەوێ تەلێ مووی بەرم. دەبچو بیکە بە پەلکەى دایکت. بزەم مووی بەرت بۆ چیبە؟ کابرا مووێ کەى وەرگرت و ئینجا خۆى لێ ئاشکرا کرد و وتی: گرەومان بەدەوێان نە؟ کابرا وتی: ئەشەدووبیلا لە من ئازاتر و پیاوترى. کە هاتنە دەروێ ئیتر کچەکەى لێ مارەکرد.

- روژیک دوو سێ فەقێ «بیبانى» ئەچنەمالى کۆنەکوێخاکەى بیبانى. ئەم کابرایەش زۆر چرووک ئەبێ و لە مالیش نابێ. لە پاشا کە دیتەوێ چاوى بیبان ئەکەوێ تەلێ: یارەبى چبکەم؟ من خۆم نانم پێ ناخوړى ئیستە ئەمانەش هاتن بوون بەسەربار. ئەکەوێتە ئەم دەلیای فیکرەوێ.

یەکنى لەفەقێکان چاوى پێ ئەکەوێ تەلێ: فەرموو خالە. کابرا ئیتر خۆى بۆ ناشاردیتەوێ دیت دائەنیشى. لەگەل دانیشتن تەلێ:

ئەرى فەقینە ئاگرتان پێ نییە؟ یەکیک لەفەقێکان ژیر ئەبێ تەلێ: کورپنە هەلسن با برۆین، ئەم کابرایە دەم و دوویەکی باشى نییەو شتى تر ئەقەومى. بەم جۆرە کابرا لەکۆلیان ئەکاتەوێ.

- سردده‌می دره‌م بوو، چوار که‌سی مووسلی چوونه بازار هه‌شت دره‌م گوشتیان کری. هینایان هر یه‌که په‌تیکیان به‌ست به به‌شه‌که‌ی خویانه‌وه و خستیانه مه‌نجه‌لیکه‌وه و خستیانه سر ئاگر. هر که‌سه سرده‌په‌تی خوی به‌ده‌سته‌وه گرتووه. پاش ئه‌وه که‌کولا، هر یه‌که په‌تی خوی راکیشاو به‌شه گوشتی خوی هیناو خواردی. ئه‌مجا ئاوه که‌شیان به‌شه‌ریکی خوارد.

- هه‌زار وتی:

سواریک راده‌برد له‌کویره دتیک	پیسکه‌یه‌ک گوتی بیه‌میوانم
گورجی دابه‌زی و پرسى ئه‌سپه‌که‌م	له‌کوئ گریده‌م مالت نازانم؟
گوتی نه‌زمانی گویت هینده‌سووکه	من په‌شیمانم بیخه‌ره زمانم

- شیخ به‌شیری ئه‌ترووشی گتیره‌وه وتی:

عبدولباری هه‌بوو له‌مووسل بازارگانیکی زۆر گه‌وره‌بوو. «خواجه‌دانیال» یش هه‌بوو له‌به‌غدا. عبدولباری چه‌له‌بی و خواجه‌دانیال تجاره‌تیان له‌گه‌ل یه‌ک هه‌بوو، شتومه‌کی مووسل و به‌غدایان بۆ یه‌ک ئه‌نارد. زۆر به‌دره‌نگیش یه‌کتریان ئه‌بینی؛ چونکه ئه‌و سردده‌مه هاتوچوو له‌به‌ینی شاره‌کانا که‌م بوو. سالتیک عبدولباری چه‌له‌بی له‌هاوینا ریتی ئه‌که‌ویتته به‌غدا له‌حوجره‌که‌ی خواجه‌دانیالا له‌خانی سه‌فافیڕ دانه‌نیشن. ئه‌و سردده‌مه باوه‌شینه پووشه‌خورماکان هه‌بوو. پیاوه‌گه‌وره‌کان ئه‌یانکرئ و باوه‌شینی خویانیان پئی ئه‌کرد. له‌و کاته‌دا باوه‌شین فروش به‌ویدا تیه‌ه‌ری، چه‌له‌بی و دانیال هر یه‌که باوه‌شیتیک ئه‌کرن.

چه‌له‌بی ئیشی ته‌واو ئه‌بئ و ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ مووسل و باوه‌شینه‌که‌ی خوی له‌گه‌ل خوی ئه‌با. له‌پاش سئ چوار سال دیسان ئیشی به‌غدای ئه‌بئ و ئه‌چیته‌وه بۆ به‌غدا و له‌سه‌ر سه‌کۆی حوجره‌که‌ی خواجه‌دانیال دانه‌نیشن. چه‌له‌بی مووسلی ته‌ماشایا ئه‌کا باوه‌شینه‌که‌ی دانیال جوو کۆن بووه. لیتی ئه‌پرسی: بپروا ئه‌که‌ی باوه‌شینه‌که‌ی ئه‌و ساله‌پیکه‌وه کریمان ئه‌لیی کۆنت کردووه؟ دانیالیش ئه‌لئ: باوه‌شینی ئه‌و ساله‌ی چی؟ له‌و وه‌خته‌وه تا ئیسته هه‌موو سالی باوه‌شیتیکم کرپوه، ئه‌مه هی ئیمساله واتۆ به‌کۆنی ئه‌زانئ.

چه‌له‌بی مووسلی ئه‌لئ: بۆ چی تو چی لئ ئه‌که‌ی واکۆن بووه کۆن ئه‌بئ؟ دانیال ئه‌لئ: چی لئ ئه‌که‌م؟ ئه‌یگر به‌ده‌سته‌وه باوه‌شینی خۆمی پئی ئه‌که‌م. چه‌له‌بی ئه‌لئ: مال کاول

چۆن وا ئەبێ؟ دەسا هیئەكەى من ھەر ئەوھى ئەو سالەبەو ھېشتا ھەر تازەشە. دانیاڵ ئەلئى: بۆچى تۆ چى لئى ئەكەى؟. چەلەبى مووسلى ئەلئى: من باوەشئینەكە لە سەر دەسكەكەى قیت دائەنیم و بە دەست ئەیگرم. سەرم بەبەریا ھاتوچوو پى ئەكەم وەكوو یەكئى «حى اللە» بكا. ئیوھى جوولەكە مردووتان مرئى نازانن چۆن ئەژین و چۆن پارە خەرج ئەكەن.

- كابرایەك ھەبوو لە «نەغەدە» كەلەشئیرىكى ھەبوو ھەر چەندە مال و منالەكەى پئیان ئەوت با سەرى بېرىن، ئەو ھەر ئەیوت: ئیمرۆ نا سبەینئى. كەلەشئیر بەم جوۆرەچەند سالیكى رابوارد. وای لئى ھات لەبەر پیرى ئیتر ھئزى تیا نەما، نەئیئەتوانى چینە بكا و شئىك بۆ خۆى پەیدا بكا. كابرایى خواوەنیشى ھىچى نەئەدایە لە تاوانا وشك ھەلگەرا بوو. رۆژئىك كەلەشئیر ھاتەمردار بوونەو، كابرایى خواوەنى خئیرا فریای كەوت و سەرى بېرى. ئەمجا خستیانەناو مەنجەل و خستیانەسەر ئاگر. مال و منال لە خۆشیانا كەوتتەسەما بەدەورى مەنجەلى گۆشتى كەلەبابا.

ئەو رۆژە ھەر لەبەیانپەوھە تا ئیوارئى كولا و دایانگرت. سەیر ئەكەن لەبەر پیرى وەكوو ئاگرى ھەر نەدیبئى وابوو. ئاوەكەیان ئەو شەوھە بە نانەوھە خواردو رۆژى دوایى سەر لەنوی خستیانەوھە سەر ئاگر. لەئیوارەدا داپئەگرن و سەیر ئەكەن ھەر وەكوو دوپئى وایە نەكولاوھە. ئەو شەوھەش ئاوەكەیان خوارد و گۆشتەكەیان ھەلگرتەوھە بۆ بەیانى.

دراوسئىكیان ھەبوو لە نیوھەشەوا میوانیان ھات دەستیان بە ھىچ لایەكدا نەگەشت بە كورەكەى خۆى وت: ئا رۆلە بچۆرە مالى مامت پئى بلى باوكم ئەلئى میوانمان ھاتووھە دەستمان بە ھىچ ناگا، كەلەشئیرەكەمان بۆ بنئیرى تۆزئى ئەیخەینە سەر ئاگر میوانەكەى پئى رازى ئەكەین و سبەینئى بۆیان ئەنئیرینەوھە.

- كابرایە ھەبوو زۆر رژد و چرووك بوو. زیاتر لەحەفتا سال عومرى كردبوو، دەولەتئىكى زۆرى پئىكەوھەنابوو. ھىچ كەس دەرگای مالى نەدیووو. تەنانەت مئروولە بەئاوات بوو تۆزئى وردە نانى لەمالیا دەستكەوئى، بەو داخوھە مردوو ھىچى دەست نەكەوت.

رۆژئىك كۆمەلئى سوالكەر كۆ بوونەوھە سەرگوزەشتى خۆیان ئەگئیراپەوھە، ھاتتە سەر ئەو كابرایە. ھەموویان وتیان تا ئیستە ھىچمان لئى نەدیوھە. یەكئىكیان راست بووھە وتى: كئى گرەوم لەگەل ئەكا؟ یەكئىكیان وتى: من لەسەر دوو سەد قەران گرەوت لەگەل ئەكەم ئەگەر

هر له ئیسته‌وه تا سالیکی تر تاچه پوولیکت لی سەند من دوو سەد قەرانت بەدەمی. لەسەر ئەمە لێک جیاپوونەوه.

کابرای سوالکەر هەستا چوووەسەر دوکانی بازرگان وتی: لەپێی خودا شتیکم بەدەری. وتی: خوا بتداتی و دوکانی هەلگرت و چوووەوه بۆ ماله‌وهو ئەمیش شوینی کەوت. ئەو چوووە ژوورەوهو قاپی داخست. لە پاش تۆزیک هاتەدەرەوه چوو بۆ مزگەوت. دیسان داوای لی کردەوه ئەویش هەر وتی: خوا بتداتی. ئەو شەوه ئەو دەرگایە بەجێ نه‌ه‌یشت.

بەیانێ کابرا کە هات بچێ بۆ دووکان سەری رێگای پێ گرتەوهو وتی: لەپێی خودا شتیکم بەدەری، ئەویش هەر وه‌کوو جارێ وتی: خوا بتداتی.

سەرت نەیه‌شێنم لێی نەبوو، هەیشی پێی تال کرد. بەیانێ و نیوهرۆ و ئیوارە هەر هێچی نەدایە، وتی: باشە ئیسته هێچم نەدەیت، نامدەیت بەلام قسەیه‌کم بەدەری کە فلانە وه‌خت شتیکت ئەدەمی. چەند رۆژیکیش بەم جۆره‌رایانواردا. وای لی هات مال و منالی وه‌رەس بوون. وتیان: پیاوه‌که ئیسته چیت لی کەم ئەبێتەوه ئەگەر بلێت لەپاش ئەوه‌نده وه‌خت شتیکت ئەدەمی؟ و ئەو وه‌خته‌ش نەیدەیت و ئیسته‌ش لەکۆل خۆت کردبێتەوه. کابرا هەر رازی نەبوو. ئەمیش وه‌کوو کێچ هەر لێی نەبوو. بۆ بازار ئەچوو، بۆ مزگەوت ئەچوو، بۆ مال ئەچوو هەر بەشوینیوه‌بوو. ئاخری کابرای کردە کون چاری نەما وتی: برۆ سەگباب لەپاش سالیکی تر وه‌رەوه پوولیکت ئەدەمی. ئەویش وتی: خوا لیت بەزیاد کا و رۆیشت.

لەپاش سەعاتیک چوو بۆ ماله‌که‌ی و تەقه‌ی دا لەقاپی. وتیان کێیه؟ وتی: منم سوالکەرەکم. عەرزی ئاغا بکەن ئەوه له‌ساله‌که سەعاتیک رۆیشت. ئەمە‌ی وت و لێی دا رۆیشت. سەعاتیک تری پێچوو دیسان چوووەوهو تەقه‌ی دایه‌وه له‌قاپی. وتیان کێیه؟ وتی: منم سوالکەرەکم، عەرزی ئاغا بکەن ئەوا له‌ساله‌که دوو سەعاتی رۆیشت و لێی دا رۆیشت.

بەکورتی بەمجۆره‌ دنیای له‌کابرا کردە پێستی چۆله‌که. هەر سەعاتی نە سەعاتی هەلی ئەکو تابه‌ سەری ئەبوت: عەرزی ئاغا بکەن له‌ساله‌که ئەوه‌نده سەعاتی بەسەرچوو. لەپاش چەند رۆژ کابرای دەوله‌مەند ئیتر له‌توانایا نەما بانگی کرد وه‌رەسه‌گباب ئەوه پووله‌که‌ت و وازم لی بێنە. ئەوی تۆ به‌منت کرد تا ئیسته عومرم بەم عومره‌ گەیشتوو هەس بێ نەکردوو. سوالکەر پوول لێی وه‌رگرت و بەمجۆره‌ گره‌وه‌که‌ی برده‌وه.

- کابرایەک لەو کویستانە زۆر برسی بوو، رووی کردە مالتیکی زۆر گەورە. کورپیک هاتە دەرهووە. کابرا لێی پرسى خاوەنى ئەم ماله له کوییه؟ کورە که وتی: تا پاروویک نانم نەدەیتى پیت نالیم.

کابرا بى قسه لى دا رویشت.

- کابرایەکی خۆشناو جووتى پیتلاوی تازەى هەبوو، چوو بو کاروان بو ئەو دەشتى «بیتوین»ە، تووشى چرودرک و دالتیک بوو پیتلاوەکانى داکنند و بە پیتی پیتخواهس نایە مل درک و داله که. کوتوپر چقلینک ئەچەقنى بە ژیر پیتدا له سەر پیتو دەرنهچى. له و کاتەدا که چقله که یان له پى دەرنههینا ئەیوت: یارەبى شوکر! هەر باش بوو پیتلاوەکانم له پى دا نەبوو ئەگینا کونیان تى ئەبوو.

- کابرایەک هەبوو - منیش ئەیناسم وەللا سا تویش ئەیناسى - ئەیوت: ئەم ئاوە جوانە هەبى پیاو نان بە دۆوہ بوچ بخوا.

منیش هەزار سال عومرم بى، پانکه شریک له مزگهوتە که ما هەبوو له بەغدا له گەل ئەو هشا که خەرچ و باجى له سەر من نەبوو نەم ئەکردهوہ. دنیاش گەرم بوو ئەیانوت: بوچ نایکه پتەوہ؟. ئەموت: ئەم با جوانە هەبى پیاو باى پانکهى بو چیه؟ له گەل ئەو هشا با هەر نەبوو. بەسەرى تو هەزار سالیش عومرم نابى؛ که واتە بلى بەرەحمەت بى.

- خالە مەحموو جاریک بە رەشەى کورپى ئەلنى: رۆلە هەندى نانم بو بینەو دەرگا که داخە. ئەویش ئەلنى: بابە حق ئەوہ یە دەرگا که داخەم، ئەمجا نانە که بینم. باوکیشى ئەلنى: بەلنى بەراستى رۆلە چە کورپى منیت و تو له من ئاقلتریت.

- هەزار گتیراپهوه وتى:

لەو سەرە پاشایەک هات بەسەریا که یاسایەک دا بنى له یاسای پادشاکانى پيش خوى نەچى و ئەمیش بەداهینانى ئەم یاسایە ناویک بو خوى دەرکا. فەرمانى دەرکرد گە ئەبى له قەلمرەوى ئەودا شوو بى بەرۆز و رۆز بى بە شوو؛ واتە ئەو ئیشانەى که بەرۆز ئەکرین ئەبى بەشو و بکرین، بەرۆزیش خەلک بو خوى بنوى.

رؤژیک - که شهوی ئه‌وه - هه‌ستا چوووه بازار بزانن مه‌ردم فه‌رمانه‌که‌یان له‌گۆی گرتوووه؟ که چوو سه‌یری کرد وا پینه‌چییه‌ک مؤمینیکی داگیرساندوووه له‌ به‌ری دانیشتوووه پینه‌چیتی ئه‌کا. وتی: کابرا ئه‌وه تو ئه‌و مؤمته‌ بۆ داگیرساندوووه؟ کابرا وتی: قوربان ئه‌گه‌ر شه‌و کاری به‌ده‌مه‌وه نه‌که‌م به‌ ئیشه‌که‌ی رؤژم پتوه به‌رپتوه ناچم.

- هۆلاکو په‌لاماری به‌غدای دا. «موسسته‌عسم» ئاخ‌ر خه‌لیفه‌ی عه‌باسی بوو، هۆلاکو ویستی بیکوژی، پیاوانی ئایینی وایان بلاو کردبووه‌وه که ئه‌گه‌ر خه‌لیفه‌کانی عه‌باسی نه‌مینن دنیا ئاخ‌ر ئه‌بێ. ئه‌م قسه‌یه به‌ جۆری بلاو بوو بووه‌وه ته‌نانه‌ت به‌رگویی هۆلاکویش که‌وتبوو. وه‌بوو به‌ترستیک له‌دلایا.

له‌پاش گه‌لئ سئ و دوو کردن له‌م بابه‌ته‌وه ئاخ‌ر قسه‌ی هاته‌سه‌ر ئه‌وه وتی: «موسسته‌عسم» بگرن و بیخه‌نه‌ ناو له‌بادیک و بیسوونه‌وه. ئه‌گه‌ر ته‌م و مز و نیشانه‌ی دنیا ئاخ‌ر بوون په‌یدا بوو ئه‌وا به‌ره‌لای کهن و منیش واز له‌م فیکه‌ریه‌ دینم؛ ئه‌گه‌ر خۆ هه‌یچیش رووی نه‌دا ئیتر به‌جاری بیکوژن.

له‌راستیدا هه‌تایان وه‌کوو ئه‌و وتی وایان لئ کرد، سه‌یریان کرد هه‌یچ نیشانه‌یه‌کی دنیا ئاخ‌ر بوون په‌یدا نه‌بوو. ئینجا هه‌تایان له‌ ۱۲۴۲ ی میلادی کوشتیان و بنه‌ماله‌ی عه‌باسی به‌ده‌ست هۆلاکووه به‌ ته‌واوی دوایی هات.

- ئه‌زانی «شاییه‌که‌ی بناویله» چییه‌؟

بناویله دێیه‌کی بچووکه له‌ بناری سوله‌یمانی. له‌ سه‌رده‌می خۆیدا هه‌ر حه‌وت مال بووه. «شایی» یه‌کیان کردوو بوو کێکیان له‌ناو خۆیان گۆیزاوه‌ته‌وه. ده‌نگی ئه‌م شاییه‌ گه‌یشتوته سوله‌یمانی و کۆیه‌و هه‌له‌بجه‌و قه‌لاچوالان. هه‌ر ده‌هۆل و زورپاژه‌نیک له‌و ولاتانه‌دا هه‌بووه هه‌موویان کشاوون بۆ بناویله. ته‌نانه‌ت له‌ ولاتی سنه‌یشه‌وه هه‌ر بۆی هاتوون. که شایی گه‌رم بوو و کۆری هه‌له‌په‌رکئ به‌ستراوه، سه‌یریان کردوه ده‌هۆل و زورپاژه‌نه‌کان له‌ده‌سته‌ی هه‌له‌په‌رکێکه‌ر گه‌لئ زۆرتر بوون. ئه‌مه به‌ مه‌رجی که مه‌حموودی سه‌لیم ئاغا و مسته‌فاغای برای که مودیری سرۆچک بوو و ئه‌حمه‌ده‌گی سیاگۆیزیش هه‌ر چوو بوون بۆ ئه‌و شاییه‌. ئه‌گه‌ر کۆری هه‌له‌په‌رکئ هه‌و که‌س بوو بێت. ده‌سته‌ی زورپاژه‌ن بیست که‌س بوون.

ئه‌مه‌بوو شایی بناویله

خه‌جه‌و مه‌جه‌و فاتیله

خه‌لو و به‌لو قه‌ویله

کۆپانه‌شه‌ری ته‌ویله

قربوه ئه گه یشته بۆی	گهرمیان کردبوو به چۆی
بین ئه که نی به بۆی	زورنا و ده هۆل به تۆی
هیچ نه یته ما ج ناله	پیره زنی سهد ساله
بابمینی له م ماله	ئه یوت ههر وا ئه م حاله

- فهقی محهمه دی هه مه وه نده هه بوو له ولاتی سوله یمانی، له سه رده می ئینگلیزه کانا مودیری ناحیه ی بازیان بوو؛ وه کوو ئه مین به گی قامیش قائمقامی چوارتا بوو. ئه م فهقی محهمه ده کورپکی هه بوو مه محمودی ناو بوو. که مه کته ب داها ت مه محمود تا بۆلی شه شی سه ره تایی خویندبوو. ئه مه بۆ ئه و سه رده مه زۆر بوو. مه محمودیش خۆی له خۆیا کورپکی به جه رهزه و زیره ک و زماندار بوو. ههر له پاش ۱۹۳۰ سه ر بزیوی ئه کرد و له وان هه بوو که گه لئ جار به هۆی زمان و جه رهزه یه که یه وه ناوی که وتبووه بهر ده می کار به ده ستانی میری.

مه جید یه عقوبی مو ته سه رپی سوله یمانی ئه بی، ئه نیری به شوین فهقی محهمه دا پنی ئه لی: نه ختی ئامۆزگاری ئه م کورپه ت بکه با ئه وه نده سه ر بزیوی نه کا. فهقی محهمه دیش ئه لی: جه نابی مو ته سه رپ پینج شه ش هه زار رو بیه م له مه محمودا خه رج کردوه له مه کته بدا تا بووه به م مه محموده. ئیسته پینج شه ش هه زار رو بیه ی تر تان ئه ده می مه محموده که ی جار انم بی بده نه وه.

- کابرایه ک هه بوو له و بهر کتیه، مام ئه ولای ناو بوو. ههر چه ند لێیان ئه پرسی مام ئه ولا عومرت چه نده؟ ئه یوت په نجا و پینج ساله. وا ری که وت له پاش ده پانزه سالی تر لێیان پرسیه ته وه مام ئه ولا عومرت چه نده؟ ههر وتویه په نجا و پینج سال. ئه یانوت ئاخه چون ئه بی پینج ده پانزه سال په نجا و پینج و ئیسته شه هه ره په نجا و پینج؟ ئه ویش ئه یوت: برام بیاو ئه بی له سه ر قسه ی خۆی بی؛ نابی ههر رۆژی قسه یه ک بکا.

- کابرایه ک له «دۆل په موو» فیر بوو بوو به حوجره ی فه قتیبه کان، هه موو رۆژی له کاتی نان خوار دندا ئه چوو دانه نیشت و ئه بوو به شه ریکیان و ئه یوت: ئای نه سیب. به م جۆره فه قتیبه کانی بۆزه کردبوو.

روژنیک له‌سەر شیوه‌ی جاران چوووه. فهقیه‌ک له فهقیکان زۆر داخ له‌دل بوو لێی. کابرا هه‌رکه دانیشته فهقیکه هه‌ستا و هاته‌ویزه‌ی شل و کوتی کردو وتی: ئای نه‌جه‌ل. ئیتر کابرا بپرای نه‌چوووه به‌ویدا.

- مه‌لاحه‌مه‌ینی شانزه‌ری شاتری هه‌بوو، عییل سه‌ره‌و زوور ئه‌بیته‌وه بۆ کویستان، ئه‌م له‌ شاره‌زوور ئه‌چی بۆ ئاش. گا باره‌که‌ی نه‌مریت و په‌کی ئه‌که‌وئ. ماله‌گه‌وره «مه‌حموو پاشای جاف» له‌ دواوانی زیی زلم و تانجه‌رۆ خستوو به‌تی. هه‌له‌سته‌ی ئه‌چی بۆ لای مه‌حموو پاشا و ئه‌لئ: تو کیتت؟ پاشاش ئه‌لئ: تو کیتت؟ ئه‌لئ:

من حه‌مه‌مین شانزه‌رم	سه‌گی قایی شا عومه‌رم
عییل سه‌ره‌و زوور بۆ کویسان	من ماگه‌سه‌و ده‌سه‌و سان
گیرم خواردگه‌ له‌ ئاشا	هاوارم برد بۆ پاشا
چارم بکا له‌م ده‌رده	گا باریکم بۆ به‌رده
باری لئ نیم رووه‌و عییل	با بیتم نه‌یژن تووتکی خییل
پاشاش دوو گاباری ئه‌داتئ و ئه‌رۆا.	

- له‌ ولاتی ئه‌رده‌لان منالان به‌ته‌نیشته یه‌که‌وه دانه‌نیشتن و قاج رانه‌کیشتن و به‌م جووره هه‌لوور بلوور ئه‌که‌ن ئه‌لئ:

هه‌تۆل مه‌تۆل، سه‌گی گه‌رۆل/ ئاره‌ده‌کن، ئاردانه‌کن/ میخم کوتا میخ هه‌لبه‌زی، تیکه‌ی چه‌پم لئ نه‌به‌زی/ به‌ن سوور بام دا، عایله‌مه‌نه‌ی خوام دا/ کاسه‌ی ماس پر له‌پووش، خوا دای هه‌لیلووش.

هه‌لیلووش: به‌ر هه‌ر قاچیک که‌وت ئه‌وه‌یان ئه‌و قاچه‌ی هه‌له‌که‌یشیت و دیسان له‌قاچی ته‌نیشته ئه‌وه‌وه ده‌ست ئه‌که‌نه‌وه به‌ یاری تا هه‌موو قاچه‌کان هه‌له‌که‌یشریته‌وه.

- که‌ری ناقل:

له‌و سه‌نگاوه‌ له‌ دئ «دروژنه» پیاویک هه‌بوو ناوی ئه‌وره‌حمان بوو. ئه‌م ئه‌وره‌حمانه جووت و گا و فه‌لایی نه‌کرد. سالیکیان گه‌نمی کردبووه چال و بۆ سالی دواپی چاله‌که‌ی لئ ون بووبوو. هه‌ر چه‌نده بۆی گه‌را، نه‌یدۆزیه‌وه. گویدرێزیکه‌ی هه‌بوو که‌ سالی پار گه‌نمه‌که‌ی له‌سه‌ر خه‌رمان بۆ بردبوو بۆ سه‌ر چاله‌که‌و هینای له‌سه‌ر جیگا خه‌رمانه‌که‌ی پار

باری گه‌نمی‌نا له‌گویدریژه‌که‌و به‌ره‌لای‌کردو خۆی شوینی‌که‌وت. که‌ر رۆیشت‌تا گه‌یشتسه‌ر چاله‌که‌و له‌ویدا وه‌ستا. که‌ دیانه‌وه سه‌یریان‌کرد ئه‌مه‌ چاله‌گه‌نمه‌که‌یه. به‌و جوړه‌ئهوره‌حمان‌چاله‌که‌ی‌دیه‌وه.

- شیخ‌سه‌عیدی‌حاجی‌شیخ‌علی‌گنبرایه‌وه‌بو‌رشته‌وتی:

له‌و سه‌ره‌عالمیکی‌گه‌وره - که‌ناویانگی‌پیاوچاکیشی‌ده‌رکردبوو- ریی‌ئه‌که‌و‌یته‌ئه‌شکه‌وتیک. ته‌ماشاش‌ئه‌کاسی‌چوار‌پارچه‌ئالتوون‌له‌شکلی‌چوار‌گۆشه‌دا‌دانراوه. ئه‌و‌یش‌له‌دلی‌خۆیا‌ئهلئ‌وا‌چاکه‌هه‌لیان‌بگرم؛‌ بوچی‌به‌خۆرای‌لی‌ره‌دا‌بکه‌ون، ئه‌یانده‌م‌به‌هه‌ژاریکی‌داماو‌ئو‌که‌لکیان‌لی‌وره‌ئه‌گرئ. هه‌لیان‌ئه‌گریت‌و‌دیته‌وه‌ده‌ره‌وه.

له‌ریگادا‌تووشی‌کابرایه‌کی‌پیری‌کۆماوه‌ئهبی‌خه‌ریکی‌کۆکردنه‌وه‌ی‌چیلکه‌و‌چه‌واله‌. لئی‌ئه‌پرسی‌ئهرئ‌مامه‌خه‌ریکی‌چیت؟ ئه‌لئ:‌ قوربان‌سهرت‌بم! ئه‌م‌چیلکه‌و‌چه‌والانه‌کۆ‌ئه‌که‌مه‌وه‌ئه‌یه‌م‌بو‌شار‌ئه‌یده‌م‌به‌سئ‌چوار‌کولیره‌بو‌منداله‌کانم.

عالمه‌که‌له‌دلی‌خۆیا‌ئهلئ‌به‌خوا‌له‌مه‌هه‌ژارترم‌ده‌ست‌ناکه‌وی‌که‌ئالتوونه‌کانی‌بده‌می. لئی‌ئه‌پرسی:‌مامه‌ناوت‌چییه؟. وتی:‌به‌قوربان‌بم! سوئی‌پیرۆت. ئه‌مجا‌ده‌ستی‌کرد‌به‌گیرفانیا‌ئالتوونه‌کانی‌ده‌ره‌یناو‌وتی:‌سوئی‌پیرۆت‌بچۆ‌ئهم‌ئالتوونانه‌بفرۆشه‌بی‌ده‌به‌شتمه‌ک‌بو‌منداله‌کانت.

سوئی‌پیرۆت‌که‌ته‌ماشای‌ئالتوونه‌کانی‌کرد‌وتی:‌ئای‌به‌قوربان‌بم! ئه‌مه‌هی‌ئه‌شکه‌وته‌که‌نه‌بی؟ وتی:‌به‌لئ. وتی:‌به‌ساقه‌ی‌سهرت‌بم! ئه‌گه‌ر‌له‌هه‌لگرتنی‌بوومایه‌ده‌سال‌بوو‌هه‌لم‌گرتبوو. خۆم‌تووشی‌ئو‌گوناحه‌ناکه‌م. چیلکه‌و‌چه‌واله‌که‌ی‌خۆم‌به‌بی‌منه‌ت‌ئه‌یفروشم‌و‌ئه‌یده‌م‌به‌نان‌بو‌مناله‌کانم.

- له‌و‌ده‌شتی‌دزه‌یی‌و‌گه‌ردیبه‌له‌گوندی‌«گیزی»‌رۆژیک‌ده‌نگ‌بلاو‌بووه‌وه‌که‌له‌گوندی‌«گراوی»‌بزینک‌ده‌ستی‌خستۆته‌بنا‌گۆی‌و‌حه‌یرانان‌ئهلئ.

ئهم‌ده‌نگه‌گونده‌که‌ی‌شله‌زان. سه‌ید‌عه‌زیز‌هه‌بوو‌وتی:‌ئا‌ولاغ‌بو‌بینن‌بچم‌بو‌گراوی‌بزانم‌وايه؟ وتی‌سوار‌بووم‌له‌کاتی‌عه‌سرا‌گه‌یشتمه‌ئهوئ. پینش‌هه‌موو‌شتنی‌په‌له‌ی‌نویژه‌که‌م‌بوو،‌چووم‌بو‌مزگه‌فتی‌ئه‌وه‌نده‌م‌زانی‌خه‌رکی‌پیشیان‌لی‌گرتم‌وتیان‌ئهرئ‌سه‌ید‌عه‌زیز‌راسته‌ده‌رین‌له‌گیزی‌بزینک‌ده‌ستی‌خستۆته‌بنا‌گۆی‌و‌حه‌یرانان‌ده‌ری. وتی:‌که‌ئهمه‌م‌زانی‌خیرا‌نویژه‌که‌م‌کرد‌و‌گه‌رامه‌وه‌لۆ‌گیزی.

- دست‌یه‌کی جهرده‌تووشی کاروانیک ئەبن. کاروانه‌که رووت ئەکه‌نه‌وه. له‌کاروانه‌که‌دا نافرەتتیک ئەبیتت، نافرەت جلوبەرگتیکێ جوانی له‌بەرا ئەبیتت. یه‌کێ له‌ جهرده‌کان مرخی خۆی له‌ جلوبەرگی نافرەت‌ه‌که‌ خۆش ئەکا. ئەلێ ئەمانه‌ بۆ ژنه‌که‌ی من باشه. نافرەت ئەکشیتته‌ لاه‌ ئەلێ: رووت‌ه‌وه‌به. نافرەت ئەلێ: پیاوی چاک به‌ من ژنم تۆ چۆن وێژدانت هه‌لیئه‌گرێ من رووت‌ه‌وه‌که‌ی؟ کابرا ئەلێ: من ئەمانه‌ نازانم رووت‌ه‌وه‌ به. نافرەت زۆر ئەلێ و ئەم کەم ئەچن به‌گۆیچکه‌یا.

نافرەت رووت ئەکاته‌وه‌ تهنه‌ا ده‌رپتیکه‌ی له‌ پینا ئەمینێ، سه‌یر ئەکا ده‌رپنکه‌شی جوانه‌، ئەلێ: ئەویش داکه‌نه. ژنه‌ ئەلێ: پیاوی چاک به‌ من ماومه‌ته‌وه‌ ئەم ده‌رپینه‌. ناخر چۆن ئەویش بده‌م به‌ تۆ هه‌موو له‌شم ئەکه‌ویتنه‌ ده‌ره‌وه‌. تۆ هه‌یج غیره‌تی پیاوه‌تیت نییه‌؟ کابرای جهرده‌ ئەلێ: من ئەمانه‌ نازانم ئەبێ دایکه‌نی.

له‌و کاته‌دا پیاویکی ریش سه‌پی نوورانی ده‌ر ئەکه‌وێ، ژنه‌ ئەلێ: ئەو پیاوه‌ بکه‌ین به‌حه‌که‌م و ناوجی و پرسی بێ بکه‌ین ئەگه‌ر ئەو وتی دایکه‌نه‌و بیده‌ری ئەوا ئەتده‌می، ئەگه‌ر خۆ نه‌شیوت ئەوا هه‌یج. کابرای جهرده‌ وتی باشه‌.

پیاوه‌ی پیر هات و ژنه‌ش وا خۆی گرت‌مۆله‌کرد‌وه‌و دانیشت‌وه‌، رووی کرده‌ پیاوه‌که‌و پێی وت: خاله‌ ریش سه‌پی! ئەم پیاوه‌ منی رووت کرد‌ۆته‌وه‌ به‌م جۆره‌ی لێ کرد‌ووم که‌ ئەمبێنی. ئیستا ماوه‌ته‌وه‌ سه‌ر ده‌رپتیکه‌م ئەلێ ئەویشم بۆ داکه‌نه‌و بمده‌ری. تۆ ئەلێ چی؟ پیاوه‌که‌وتی: دایکه‌نه‌و بیده‌ری. کابرای جهرده‌ ئیتر قسه‌ی سوار بوو. ژنه‌ چارناچار ده‌رپنکه‌ی داکه‌ند و ئەویشی دایه‌و خۆی گول‌ۆله‌بوو دانیشت.

کابرای جهرده‌ هه‌موو جله‌کانی پێچایه‌وه‌ دای به‌ شانیا و رویشت. زۆر دوور نه‌که‌وت‌بووه‌ کوتوپر بروسکه‌یه‌ک له‌سه‌ره‌وه‌ هات دای به‌ته‌وقی سه‌ری له‌خواریه‌وه‌ ده‌رچوو و کوشتی و جلوبەرگ له‌و ناوه‌دا بلاو بووه‌وه‌. ژنه‌ به‌ هه‌ر جۆر بوو خۆی گه‌یاند‌ه‌ جله‌کانی و له‌به‌ری کرد‌نه‌وه‌و رووی کرده‌ خاله‌ی ریش سه‌پی وتی: تۆ بۆچ وات کرد؟ خۆ من هانام هه‌تایه‌به‌ر تۆ. خاله‌ریش سه‌پی وتی:

رۆله‌ من خدری زینده‌م. بۆیه‌ وام پێ وتی بۆ ئەوه‌ کاسه‌پر بێی. ئەگه‌ر ده‌رپنکه‌ت پێته‌دایه‌ کاسه‌که‌ پر نه‌ئهبوو. زولم و سته‌م که‌ گه‌یشته‌ هه‌دی خۆی، ئیتر ئەبێ سه‌ره‌و لێژ بێته‌وه‌.

- پاقلمی میسر

له‌داستانی کوردی ئەلی: له‌سەرده‌می خۆیا، واته له‌سەرده‌می فیرعه‌ونه‌کانا له‌میسر ئەو «ئەه‌رامانه‌ی که‌ئێسته‌هەن،- دروستکراون. هەموویشی بەده‌ست و شانی خەلکی میسر کراون و ئەو خەلکه‌وه‌کوو «قول»وه بەلکوو هەر بەنده‌بوون له‌بەر ده‌ستی فیرعه‌ونه‌کانا. ئەکه‌وێته‌سەرده‌می «دارم» که‌یه‌کیک بووه له‌فیرعه‌ونه‌کانی میسر. ده‌نگه‌ده‌نگیک له‌ناو خەلکا پەیدا ئەبێ که‌ئێمه‌بۆج بەم جۆره‌بچه‌وسیتێرینه‌وه؟ ئەم ئەه‌رامه‌زل‌زلانه‌له‌سەر شانی ئێمه‌دروستبکری؟

ئەم دەنگ و باسه‌ئەگاته‌وه‌بەرگۆی دارم. دارم له‌گەل وه‌زیره‌کانیا ئەکه‌وێته‌راویژ کردن. وه‌زیریکێ ژیری ئەبێ ئەلی: ماوه‌یه‌ک واز بێنه‌له‌ئەه‌رام دروستکردن و چاری بخه‌ره ئەستۆی من. دارم ئەلی: باشه‌.

ئەمجا وه‌زیر فەرمان ئەدا که‌له‌هەموو ولاتی میسرا ده‌ست بکه‌ن به‌پاقله‌چاندن. خەلک ئەکه‌ونه‌چاندنی پاقله‌و پاقله‌خواردن. چوار پێنج سالیک به‌سەر ئەمه‌دا تێئەپه‌ری. روژیک له‌روژان دوو کوری درواسی -که‌ماله‌که‌یان به‌رانبه‌ری یه‌ک ئەبێ- ئەبێ به‌شه‌ریان و شکات ئەگاته‌لای وه‌زیر. وه‌زیره‌بانگیان ئەکا و لێیان ئەپرسی که‌چییه‌؟

یه‌کیک له‌کوربه‌کان ئەلی: ئەو کوربه‌ی درواسیم له‌بەر ده‌رگای خانوه‌که‌ی خۆیا سنگیکێ داکوتاهه‌؛ من قایل نابم به‌وه. له‌ویکه‌یان پرسی بۆج ئەو سنگه‌ت داکوتاهه‌؟ ئەلی: روژیک له‌روژان ئەگەر پارهم هه‌بوو ئەسپیک ئەکرم و له‌ویدا ئەیه‌سته‌وه. له‌وی تر ئەپرسی ئەی باشه‌تو بۆج نایه‌لی؟ ئەویش ئەلی: منیش ئەگەر روژی له‌روژان پارهم هه‌بوو ژن دینم. که‌ژن هێنا منالم ئەبێ، مناله‌کانم ئەچن به‌ویدا ئەسپه‌که‌له‌قه‌یان لێ ئەدا ئەمرن. له‌بەر ئەوه‌ نایه‌لم سنگه‌که‌داکوتی.

وه‌زیر هه‌له‌ئسته‌ئەچیته‌وه‌بۆ لای دارم ئەلی: خەلکه‌که‌پێگه‌یشتون، ده‌ستبکه‌ره‌وه‌به‌ئەه‌رام دروستکردن.

- له‌داستانی کوردیه‌ ئەلی:

له‌وه‌سەر له‌ئەشکه‌وتیک پیاویکی «عابد» و خواناس ته‌رکی دنیای کردبوو، هەر خه‌ریکی عبادته‌بوو. روژیک کوتوپر له‌ناو به‌ده‌لانه‌کانا پارچه‌یه‌ک قیر ئەدۆزیته‌وه‌ ئەکه‌وێته‌وه‌بیر کردنه‌وه‌که‌ئەم قیره‌چۆن که‌وتوته‌ئیره‌؟ ئەمه‌ئەبێ خوا بۆ منی ناردبێ بۆ ئەوه‌ئیشیکێ بێ بکه‌م. به‌خولیای ئەم بیره‌دا ئەبێ له‌ئەنجاما دێته‌سەر ئەوه‌ئەلی:

من لهم شویندها عبادت ئەکەم و تەرکی دنیام کردوو؛ عبادەتیش هەتا چەوسانەوی زیاتر تیا بێ خیزی زۆرتەرە. من دوو چاوم هەیه؛ دوو چاو ئیسرافە. دووم بۆچییه؟ بە یەک چاو ئەتوانم کار و باری خۆم بەرم بەریوە. خواش ئەم قیرە ی هەر بۆ ئەوە ناردوو. قیرەکە هەلشەگری و ئەیخانە سەر چاویکی و بەقیرەکە چاویکی ئەبەستی.

ماوەیەکی زۆر بەم جۆرە نوێژ و عبادەت ئەکا. رۆژیک لە رۆژان عالمیک بەناوبانگیه‌وه ئەچێ بۆ زیارەتی. سەیر ئەکا چاویکی بەقیر بەستوو. لێی ئەپرسی ئەو بۆج قیرت ناو بە چاوتەو؟ ئەلی: وەللا ئیسرافە من کە تەرکی دنیام کردوو و عبادەت ئەکەم تاقەچاویک ئیشی من ئەبا بەریوە؛ ئیتر دووم بۆ چییه؟ ئەلی: چەند سالە وات کردوو؟ ئەلی: پانزەسالە. ئەلی: دەسا ئەبێ نوێژی پانزە سالت بگێریتەو؛ چونکە چاوت تەر نەبوو و ئاری لێ نەکەوتوو

- لەو سەرە مەلا وەسی «جفار» هەبوو بە هۆی رمل و جەفرەو دەستی بۆ عەرش و قورش درێژ ئەکردو پاشەرۆژی هەموو شتیکی لیک ئەدا یەو ئەیدا بەدەستەو. رۆژیک کابرایەک ئەچیتەلای پنی ئەلی: تۆ ئەم هەموو شتە ئەزانی و ئەم هەموو نەیتیانە ئاشکرا ئەکە ی کەچی ئاگات لێ نییه ژنەکەت لە ماله‌کە ی خۆتا ماله‌کە تی کردوو بە مالی باجی زەمزه‌مەو؛ جوار ئەروا و هەشت ئەچێ.

مەلا وەسی کە ئەمە ئەبیستی شیت و هار ئەبێ. شیرو خەنجەر و دەمانچە هەلشەگری بە پەلە ئەچیتەو بۆ ماله‌و ژنەکە ی بکوژی. کە نزیک ی مال ئەبیتەو ئەکەوتەو بیری کەئەو هیچ ژنی نییه.

- لەداستانی کوردییه ئەلی:

لە سەر دەمی خۆیا پادشایەکی زۆر بەدەسلات هەبوو تووشی نەخۆشیەکی زۆر ناھەموار بوو بوو. هەر چەندی ئەکرد بوی چار نەئەکرا، هەموو پزیشک و حکیمەکانی ولات سەریان لەم نەخۆشییه سوورما بوو، بۆیان دەرمان نەئەکرا. هەر دەرمانتیکیان ئەدا یە پادشا رۆژ بەرۆژ خراپتر ئەبوو. لە ئەنجاما پزیشکتیکیان لەولاتی چینه‌و هینا و ئەو لەپاش ئەو کە سەیری پادشای کرد وتی: پادشا چاک ئەبیتەو بەو مەرجه ئەو دەرمانە ی من داوای ئەکەم دەستکەوی. پادشا و هەموو وەزیر و پزیشکەکان بەم خەبەرە بە تەواوی گەشانەو و وتیان هەر بەو مەرجه پادشا چاک بێتەو دەرمان ئەگەر لە بنی ئەرزیشا بیت پەیدای ئەکەین.

وتی: دهرمانی ئەم دهردهی پادشا، خوینی منالیککی سوورکاری موو زهردی چاو رهشی گونا پانی هه و سالانه که بدری له لهشی و پنی بهنووی تا سنی جار، ئیتر چاک ئەبیتهوه و تازار له لهشیا نامینی.

ئەمجا که و تنه قهله مرهوی پادشا بو دوزینه وهی منالیککی وهها. ههر چهنده گهران منالیککی بهو تهرههیان دهست نه کهوت. کهلین و قوژین نهما، شار نهما، دئی نهما، کهلکی نه بوو. له ئەنجاما وتیان لهم ولاته پان و دریزه دا تهنه ناشیک ماوه که ناشه وانیککی لینه و نه گه رابین؛ ئەگینا شوین نه ماوه نه مانیشکینی. وتیان با بچین بو ئەو ناشهش بزانی ههچ ههیه؟ که چوونه ئاسیاوه که سهیریان کرد تهنه زن و پیاویک و منالیککه و ههچی تر. که سهیری مناله که بیان کرد ته ماشایان کرد ئەو شتانهی که پزیشکه که وتونی هه موو لهم مناله دا ههیه. بهزن و پیاوه که بیان وت: ئەم مناله چیتانه؟ وتیان تاچه کورمانه و له مهزیا تر ههچی ترمان نییه. ئیتر پیاوه کان دهنگیان نه کرد و هاتنه وه خه بهریان هینایه وه بو پادشا که منالیککی بهو جوهره مان له ناشه کۆنیکا دوزیوه ته وه. پادشا و وه زیر و پزیشکه کان لهم خه بهره وه کوو دنیایان سهر له نووی بی درابیته وه چ خوشیه ک ئەکهن بهو جوهره بیان به سهر هات.

ئەمجا پادشا ناردی ناشه وان و مناله که و دایکه که بیان هینا، مناله که بیان برده لای پزیشکی چینی چاوی پنی کهوت وتی: ئەو مناله که من ئەیلیم و دهرمانی دهردی پادشایه ئەمهیه. ئیتر که و تنه سهر ئەوه که چون ئەم مناله له و دایک و باوکهی بستین؟

عالم و وه زیر و پزیشک هه موو چوونه بن دهست باوک و دایکه که یه وه که پادشای مهمله کهت نه خوش که و تووه و بهو نه خوشیه ئەمری. ئەگه ر خوینی منالیککی وا نه دری له لهشی؛ وه مردنی پادشایس مردنی هه موو مهمله که ته. ئیسته ئیوه بینن ئەم مناله بدهن به پادشا و بیکه ن به قه زاوه گپری ئەو. پادشا به گرانی مناله که زیر و زیوتان ئەداتی. باوک و دایک که گویان لهم قسه یه بوو هه ناویان هاته خواره وه و تیان شتی وا ناییت.

به ره به ره خه لکی تر سهیریان کرده سهیریان و وتیان سهلامه تی پادشا له مال و ئەولاد و اجبتره له سهر هه موو که سیک. ئیسته ئیوهش تازه له به هاری جوانی دان منالی تر تان ئەبیت. وا بزانت ئەم مناله تان ههر نه بووه. ئەوه نده خه لک سهری کرده سهیریان و ئەوه نده یان چرپاند به گوچکه یانا رازی بوون.

منالیان لی سهندن و به سهنگی مناله که زیر و زیویان دان و منالیان برد بو لای پادشا. پادشا وتی بیبهن بو لای قازی. قازیش وتی بو سهلامه تی سهری پادشا رشتنی خوینی بی گوناخیک و اجبتره له وه که پادشا بمریت. پادشا خوی سهر زه و بیبه، له نهمانی ئەو زور و

ستم په‌یدا نه‌بیت و بلاو نه‌بیته‌وه. له نهمانی یه‌کینک له نه‌هلی مه‌مله‌کەت هیچ روونادا. که‌واته شهرع ری نه‌دا بو سەر برینی ئەم مناله.

بەم جۆره له هه‌موو لایه‌که‌وه بریار له‌سەر سەر برینی مناله‌که درا، بە‌پادشا خۆ‌بشپه‌وه، چونکه خۆینی ئەم مناله بو چاک بوونوه‌وی ئەو بوو. ئەمجا پادشا فه‌رمانی دا بە‌سەر برین. جه‌لاد به‌خۆی و کێردیه‌وه هاته مه‌یدان. ته‌شتیکی له‌و لاه‌وانا بو ئەمه کاتی که مناله‌که سەر نه‌برئ خۆینه‌که‌ی هه‌مووی بچینه‌ناو ته‌شته‌که‌و هیچی لێ له کيس نه‌چئ. ده‌ستی مناله‌که‌ی گرت و هینایه‌سەر په‌قره‌جه‌که. پادشا و وه‌زیر و پزیشک هه‌موو له‌و لاه‌و دانیشتبوون سه‌یری ئەم دیمه‌نه‌ئەکن.

کاتی که جه‌لاده‌که مناله‌که‌ی هینا، مناله‌که چاوی به‌جه‌لادو کێردی ده‌ستی و ته‌شت که‌وت ده‌ستی کرد به‌گریان و سه‌ریکی به‌رز کرده‌وه بو ئاسمان و چند جاریک لێوی به‌یه‌کا داو زه‌رده‌خه‌نه‌به‌کیش گرتی. ئەم دیمه‌نه به‌م جۆره سه‌رنجی پادشای راکینشاو بانگی کرد له جه‌لاده‌که مناله‌که‌م بو بیننه پێش ئەوه‌سه‌ری به‌ری. جه‌لاد په‌لی مناله‌که‌ی گرت و برديه به‌رده‌می پادشا. پادشا مناله‌که‌ی دانا و لێی پرسى رۆله ئەم گریان و لێو به‌یه‌کا دان و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ت چی بوو له‌م وه‌خته‌دا؟ منال وه‌کوو کانیاوی ئیلهامی خۆایی رزایی به‌سه‌ریا زمانی کرایه‌وه‌و وتی: پادشاهم هیچ؛ ئیشی خۆت بکه. پادشا وتی: رۆله ئەبێ هەر پێم بلێیت. مناله‌که وتی: هه‌روا؟ پادشا وتی: به‌لێ ئەبێ بلێیت. ئەمجا کۆره‌وتی:

دلسۆزتر کەس و میهره‌باتر کەس به‌چاو ئەولاده‌وه باوک و دایکه. باوک و دایکی من به پاره منیان له‌ده‌ست کرده‌وه و دامیان به‌ده‌ست خه‌نجهری جه‌لاده‌وه که سه‌رم به‌ری. ره‌نگ بێ ئیسته خۆبشپان له‌گۆشه‌یه‌که‌وه سه‌یری ئەم دیمه‌نه بکه‌ن. ئەوا ده‌ستم له‌باوک و دایک برأ.

یه‌کئ ئەگەر سته‌میتکی لێ بکری ئەچیت بو لای قازی ده‌ردی زولم لیکراوی خۆی به‌و ئەلێ بو ئەوه به‌پێی شهرع و قانونو حوکمی بو بکا و نه‌یه‌لێ ئەو زولمه‌ی لێ بکری. که ئیشی من که‌وته به‌رده‌می قازی، قازی فتوای دا که بو سه‌لامه‌تی سه‌ری پادشا خۆ‌بشپکی ناهه‌ق برێژترئ دروسته. ده‌ستم له‌ویش برأ.

پاش ئەوه که ئەگەر یه‌کئ ئیشه‌که‌ی کەس نه‌پرسی شکات نه‌باته لای پادشا بو ئەوه ئەو دادی پرسی و به‌هانایه‌وه بیت. من ئیشم که‌وته لای پادشا و پادشاش وتی: ئەمه بو ساغ و سه‌لامه‌تی من، ئەویش فه‌رمانی دا به‌کوشتم؛ به‌کوشتنی منیکي بێ گوناح.

ئېتر كەسم بۆ نەمايەو. سەرم بەرز كردهو. بۆ ئاسمان، حەقمە بگريم چونكە سەرم ئەبەرن و نەمامى ژيانم لە ريشە ھەلئەكيشن. زەرەخەنەش لەو كاتە ناھەموارەدا گرتىمى وتم خوايە ئيشەكانت زۆر سەيرە، ليويشم كە بەيەكادا وتم خوايە كەسم بۆ نەماو تەو تەنھا تو نەبى.

پادشا كە گوئى لەم قسانەبوو سەرى شۆر كردهو بە بەردەمى خۆيا و پاشان ھۆنەھۆن فرميسك ھاتەخوارەو بەچاويە. دەستى برد منالەكەى ھەلگرت خستىە سەر كوشى خۆى و ماچى كردهو دەستى ھينا بەسەريا و وتى: رۆلە! مانەو ھى ژيانى من لە رشتنى خوينى بىن گوناحىكى وەكوو تو پىتك بىت من ئەو ژيانەم ناوئى. وە تو ئىستە بەدواو ئېتر كور و جىنشىنى منىت. فەرمانى دا بە جەلاد كەكيزد و تەشتى خۆت لابە. ئەلئى كەپادشا ئەم مېھەبانيە نواند بەرەبەرە ئازارەكەشى لە كۆل كەوت و ئەلەمى تيدا نەما.

- قەزا و قەدەر ھەيە. ئەمە شتىكە راستەو بېنراو.

لەو نزيكى خۆشناو تىبە پياويك كورپىكى سى چوار سالانى خۆى لەگەل ئەبى ئەچىتە دەرەو بۆ سەر رەز و باخ. ئەگاتەسەر رەزەكە لە پاش ھەندىك كورپەكەى خەوى لى ئەكەوئى. ھەلئەگرئى لەبىن دارىكا دايشەنى، جامەدانەكەى خۆى ئەدا بەسەريا و خۆى ئەچىتەو بە لای بىللكارىەكەى خۆيەو. خەرىكى بىللكارى ئەبى كوتوپر بە دەم بىلەكەيەو دووپشكىكى گەورە دەر ئەپەرئى و روو ئەكاتە منالەكە كە نووستوو.

كابرا بەبىلەكەيەو ھەرا ئەكا بەشويتيا ھەر چەندە ئەكا ناىگانئى. كابرا ئەبوت ئەوا تەكان ئەدەم لە خۆم كە بىگەمى كەچى وەكوو يەكئى لەدواو پىنى گرتىم ھەر چەندم ئەكرد نەئەپوشتىم. وتى: دووپشك لە دەستم دەرچوو راست رووى كرده كورپەكەو چوو زىر جامەدانەكەو پاش تۆزىك ھاتەو دەرەو وەملى پىنى گرت و بەشويتەكەى خۆيا گەرايەو.

وتى: من لەتاو كورپە ئاگام لە دووپشك برا. چوو مە سەر كورپەو جامەدانەكەم لادا سەرم كرد ماريك قەفى خواردوو بەدەورەى كورپەكەدا و سەرى نزيكى بن ملى كورپەكە كرددۆتەو، لەو كاتەدا دووپشكەكە گەيشتوو چوو داويە بە تەپلى سەرى مارەكەو. مار ھەر لەجىنى خۆى رەق بوو و ئېتر راست گەراو تەو.

وتى: كەئەو مە دى چاوم بە دووپشكەكەش كەوت لە گەرانەو كەيا وە منيش ئېتر گورج بوومەو ئەمتوانى بىگەمى، بەلام كە ئەو كارەساتەم دى نەچووم بەشويتيا وازم لى ھينا تا چوو وە كونەكەى خۆى.

- له هه‌ولێر خدر به‌گی ئه‌حمهد پاشا پرسه‌ی هه‌بوو. له گه‌ل شېخ به‌شیر ته‌رووشی و شېخ ئه‌حمهدی نه‌قشبه‌ندی له رۆژی ۱۲/۱۲/۱۹۷۶ چووین بۆ ئه‌و پرسه‌یه. قسه‌ی مردن هاته ناوه‌وه خدر به‌گ گێزرایه‌وه وتی:

سالتیک له گوندی «قازی خانه» له دیواخانی حسینی مه‌لادا دانیشتیبووین. زۆر بووین باسی مردنی مه‌ر هاته گۆرێ که ئه‌و ساله مه‌رقرانی کردوه. یه‌کێ وتی: من بیست سه‌رم مردوه. یه‌کێ وتی: من سی سه‌رم مردوه. یه‌کێ وتی: من په‌نجا سه‌رم. هه‌ر یه‌که شتیکی وت. یه‌کێ وتی: ئه‌وه مه‌ر چۆن ئه‌مری به‌م جۆره؟ کابرایه‌ک هه‌بوو «سته‌فا بۆر»ی ناو بوو، ساغ و سه‌لیم له ئیمه‌ ساغتر. هه‌ر هه‌لسا له‌ناوه‌راستی دیواخانه‌که‌دا له‌به‌ر چاوی ئیمه‌وه راکشا و وتی: وا ئه‌مری. ده‌ستی کرد به‌ده‌ست و قاچ وه‌شاندن و لرخه‌لرخ کردن، ئیتر هه‌لنه‌ستایه‌وه. که لێ کۆ بووینه‌وه سه‌یر ئه‌که‌ین مردوه.

- له‌و ناوچه‌ی «ئامیدی» یه‌ سالتیک دنیا یه‌کی زۆر تووش و سارد بوو، له‌وانه‌ بوو قران بییت. به‌فر هه‌موو دنیای داگیر کردوه. پیاویکی «هه‌راس» ناو له‌گوند ده‌رته‌چێ بۆ راو کردن. که‌له‌گایه‌ک له‌ گونده‌که‌دا شیت بوو بوو چاوی سوور کاردبوو، راوی خه‌لکی ئه‌نا و که‌س نه‌یئه‌وێرا به‌رچاوی که‌وێ. وا دیار بوو بۆشیا ن پێ نه‌که‌وتبوو بیکوژن. ئه‌و گایه‌ که چاوی به‌ کابرا ئه‌که‌وێ له‌و چۆله‌وانیه‌دا شوینی ئه‌که‌وێ. کابراش هێچ چه‌کینکی پێ نییه‌و گایه‌که‌ش ئه‌ناسی. هێچ چاری نامینی ئه‌شکه‌وتتیک له‌ نزیکیه‌وه ئه‌بێ به‌هه‌ر جۆر بی خۆی ئه‌کا به‌کونی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا.

گایه‌که‌شوینی ئه‌که‌وێ، ئه‌و ناچی به‌کونی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا. گه‌لیک خه‌ریک ئه‌بێ هێچی بۆ ناگرێ. ئه‌مجا دینی له‌به‌ر کونی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا ئه‌که‌وێ و پال ئه‌دا به‌کونه‌که‌وه‌و کون ئه‌گرێ و کابراش وا به‌ ژووریه‌وه.

کابرا له‌ ژووریه‌وه له‌ سووچیکه‌وه‌ کړنوش دا ئه‌دا و له‌فیکر کردنه‌وه‌دا ئه‌بێ. تۆزێ به‌رچاوی رووناک ئه‌بیته‌وه‌ ته‌ماشای ئه‌کا و اره‌شه‌مازیک له‌و به‌ریه‌وه‌ په‌پکه‌ی خواردوووه‌ نیوه‌ی شوینه‌که‌ی داگیر کردوه. کابرا به‌جاری هه‌ناوی دیته‌خواره‌وه. له‌ده‌ره‌وه‌ گایه‌که‌ به‌ر کونه‌که‌ی لێ گرتوه‌وه، له‌ ژووریه‌وه‌ ئه‌م ماره‌ له‌ به‌رانبه‌ریه‌وه. له‌ راستیدا دنیای لێ ئه‌بێ به‌چه‌رمی چۆله‌که‌.

له‌م فیکرانه‌دا بوو ته‌ماشای کرد و له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ دووپشکینیک به‌ ئه‌ندازه‌ی بستیک روو به‌رووی هات، هاته‌سه‌ر که‌له‌مووستی پێ و به‌له‌شیا هه‌لگه‌را و چووه‌ ته‌وقه‌سه‌ری و به‌

شوینەکەى خۆیا گەرایەوه و رووی کردە مارە کە. چو سەر پشتی مارە کە گەرا، گەرا چووە سەر تەپلی سەری دای بە کەللەى سەریەوه و ئەمجا لەسەری لاچوو رووی کردە دەرگای ئەشکەوتە کە (وا ئەمیش هەر چاوی لێیە). گایە کە بەر کونەکەى گرتبوو دای بە گاو، گا بۆرە بەکى لى هەستاو لە شوینەکەى خۆى جوولا تۆزى چوو بەو لاو کەوت و بەر کونە بەرە لا بوو. دوو پشک دیسان گەرایەوه هاتەوه بۆ لای «هەراس». وە کوو جارى یە کەم گەشتیکى بە لەشیا کرد و پاشان دابەزى لەو شوینەوه کە هاتبوو لەو شوینەوه لە چا و ون بوو.

هەراس وتى: پاشان کە هەستام چووم بە لای مارە کەوه دارم تێوژەند تەماشای ئەکەم تۆپیو. هاتە دەرەوه پێش ئەوه لە کونە کە دەرچم سەیرم کرد گایە کە لەو لاو کەوتوو و هەر چوار پەلی راکێشاوه. زانیم کە ئەماوه. چوومە سەری تەماشای ئەکەم مردا ربه تەوه. ئەم باسە شێخ ئەحمەدى نەقشەبەندى گێرایەوه.

- لە داستانی کوردییەوه ئەگێر ئەوه ئەلین:

دوو پادشای بە دەسەلات و ئامۆزای یەک بوون. ئاقاری قەلەمەرەوى هەر دووکیان پێکەوه بوو. کابرایەکی دەرۆزە کەر هەبوو لە ولاتی یەکیکیان دوو کچی شوخ و شەنگی هەبوو؛ خەرامانی ئەرمەن و پەلک سەوزی داستان هاوتایی نە ئەکردن. ناوبانگی نازداریان لە هەموو ولاتا دەنگی دابوو. جوانی ئەمانە بەرگۆی هەر دوو پادشا کەوتبوو. هاتنەسەر ئەوه کە هەریەکە یەکیکیان مارە کەن. نسیب یەکی خستن. دوو نەمامی داستان بوون بە هاوسەری دوو شازادەى جیهان. ئەم دوو کچە لە گەڕانی بەر دەر وازانەوه کەوتنە ناو تەلاری شاهی و میترگ و میترغوزاری شادیهوه. نانی جوو رەشکەى بەر دەر مالان بوو بە گەنمی بەهارە شیر و شەکری ناو مالان. مەگەر خوا بیزانی کەوتنە ج خوشیە کەوه.

رۆژى بەرپیکەوت یەکى لەو دوو پادشایە چوو و هە بۆ ژووری حەرەمسەرا سەیری کرد و ژنەکەى لە هەر تاقیکى ژوورە کە یا کەر تە نانی رەقى داناو و کەس لە ژوورە کە دا نییە، بە بەر تاقەکانا ئەسوورپێتەوه دەستی راگرتوو ئەلئى:

خوا لە دەستتان نەبرئى پەنجە یە نانم بەدەنى.

بە دەستەکەى تری تۆزى نانەرەق ئەخاتە ئەو دەستیهوه. توورە کە یە ک لە ملیایە ئەیخاتە ناو توورە کە کو ئەلئى: خوا لێتتان نەبرئى. ئەچیتە بەر تاقیکى تر هەر وەها، تا هەموو تاقەکان

بهو جوړه همموو نه‌گه‌ړئ. پاشان نه‌روا نه‌و جله شپانه که له‌به‌ریاهه داینه‌که‌نئ. جلی خانمانه له‌به‌ر نه‌کا و نه‌چن له‌سهر دوشه‌ک دانه‌نیشئ.

پادشا لهما زور سهری سرما. چووو ژووره‌وه له‌ته‌نیشتیوه دانیشته و پنی وت: بانوو تو شتی وا بو نه‌که‌ی؟ خانم له‌پیشا نه‌چووو ژیری. پادشا وتی: خووم به‌چاوی خووم دیم. خانم سه‌یری کرد هیچ چاری نییه وتی:

راستی پادشاهم! من وام له‌ناو همموو ناز و نیعمه‌تیکا. له‌هیچ شتیک ناته‌واویم نییه، نه‌له‌خواردن، نه‌له‌به‌ر کردن، نه‌له‌که‌نیزه‌ک و خولامان؛ به‌لام کرمیک له‌سهرما جوولهای نه‌کرد و هخته بوو شپتم بکا. شهو و روژ به‌وه‌وه نه‌تلامه‌وه. له‌نه‌خاما تیگه‌یشتم که نه‌مه ئیشی چپیه. من سهره‌تا به‌ده‌روزه به‌سوالکردن فیر بووم، ئیسته‌نه‌وه‌م لی براره، هیچ چاریکم نه‌دیوه نه‌وه نه‌بی که به‌و جوړه‌خووم شپه‌بار بکه‌م و به‌به‌ر تاقه‌کانا بسووریمه‌وه داوای نانه‌ره‌قه له‌تاقه‌کان بکه‌م. به‌و جوړه‌ئیرت حسامه‌وه و هیچ ده‌ردیکم نه‌ما.

نه‌مجا پادشاه‌ی‌تریش روژی که چووو ژووره‌وه سه‌یری کرد ژنه‌ی پادشاه‌ی‌تر به‌به‌ر تاقه‌کانا نه‌سوورپته‌وه داوای پارچه‌نانه‌ره‌قیان لی نه‌کا و له‌پاش ته‌واو کردنیان خوئی نه‌کاته‌وه به‌خانمه‌که‌ی جارن.

پادشا لئی نه‌پرسی بوچ وانه‌که‌ی؟ ژنه‌وتی: پادشاهم: من سهره‌تا سوالکهر و گه‌دا بووم. به‌و جوړه که تو منت بینی له‌به‌ر مالانا گه‌داییم نه‌کرد. ئیسته‌که‌وتوومه‌ته سهر نه‌م ناز و نیعمه‌ته. ههر جاره‌نه‌جاریک دینم وه‌کوو پیشوو به‌به‌ر تاقه‌کانا نه‌سووریمه‌وه و نه‌و تاقانه به‌ماله‌کان دانه‌نیم که سوالم لئی نه‌کردن. نه‌مجا خووم به‌خووم نه‌لیم تو سهره‌تا و ابوویت، خووت لئ نه‌گوړئ. پادشا ناوچه‌وانی ماچ کردو وتی:

نه‌جابه‌ت به‌زاته، نه‌ک به‌نه‌سل و نه‌سه‌ب.

- له‌داستانی گوئی ناگردانی کوردیبه نه‌لئ:

جاریک خدری زینده له‌ده‌شتیکا تووشی کارایه‌کی ریش سپی پیس و بوخل، چاو دادراو و دم‌خوار بوو. چوار که‌ری به‌باره‌وه دابوه پیش، لؤکه‌لؤک نه‌رویشته. لئی پرسئ تو شه‌یتان نیت؟ وتی: به‌ریوه‌للا هوم یا خدری زینده. وتی: بو کوئی نه‌چی؟ وتی: بو که‌سابه‌ت نه‌چم شتیک په‌یدا که‌م بو مناله‌کانم. وتی: باری گویدرپزه کانت چین؟ وتی:

ئەوەیان جەور و ستمە. وتی: بەکئی ئەفرۆشی؟ وتی: بەپادشاھان. ئەوہی دووہەمیشیان
 ھەسادی تە. وتی: بەکئی ئەفرۆشی؟ وتی: بەعالمەکان. وتی: ئەوہی سێھەمیان خیانە تەو
 گزی کردنە. وتی: بەکئی ئەفرۆشی؟ وتی: بەتجارو بازرگانەکان. ئەوہی چوارەمیش ھیلەو
 فیلە. وتی: بەکئی ئەفرۆشی؟ وتی: لەژنان بەو لاوہ کەسی تر نییە.
 وتی: جا ئەم کەپارانەت دەست ئەکەوئ؟ وتی: یا خدری زیندە! ئەگەر ئیوہ لیم بگەرین
 و واز لە خەلکە کە بینن ھەمووی بەرۆژیک ساغ ئەکەمەوہ.

- لەداستانی رابردووە ئەلنی:

ناسری عەباسی (۵۷۵-۶۲۲ ھجری) کاتی کە خەزەو سامانی «عازیدی فاتی» (۵۵۵-
 ۵۶۷ ھجری) کەوتە بەر دەست و داگیری کرد، تەپلیک لە ژوورە کە ی عازدا بوو ئەویشیان
 ھینا. کابرا تەپلە کە ی ھەلگرتوو دەستی کرد بە لیدانی. کابرا کەوتە تر کەندن. خەلکە کە
 دەستیان کرد بە پینکەنین پیتی. یەکیکی تر ھەلگرت کە لینی دا ئەویش کەوتە تر کەندن.
 خەلکە کە لەمە توورە بوون و تەپلە کە یان درێ. لە پاشا پیاوی شارەزا ھات پیتی وتن ئەم
 تەپلە ھی تر کەندن نەبوو، بەلکوو چاکە ی ئەم تەپلە ئەوہ بوو کە لە نزیکی ھەر کە سیکەوہ
 بوایە ئەو کە سە کۆلنجی نە ئە کرد. عازد نەخۆشی کۆلنجی ھەبوو ئەو تەپلە یان بو ھینابوو لە
 ژوور سەری خۆیوہ دایە نا ئیتر بپرای بپرای کۆلنجی نە ئە کرد. خەلکە کە لە درانە کە ی زۆر
 پەشیمان بوونەوہ، بەلام تازە بی کەلک بوو.

- لەداستانی کوردییە ئەلنی:

جاریک کابرایەکی بابی چووہ لای مەلایەک وتی: ئیوہ ھەر ئەلین ئیشەکانی خوا
 جینگای رەخنە نییەو کەس ناتوانی رەخنە لە کاری بگری. من سێ رەخنەم لە ئیشی خوا
 گرتووہ، بزانی تۆ ئەیسە لمینی یان نا؟ مەلا وتی: فەرموو بیانلنی. کابرا وتی: خوا شەیتان بە
 ناگری جەھنەم ئە ترسینی لە کاتی کە خوا شەیتانی لە ناگر دروست کردووہ. یەکیک لە
 شتی ک دروست کرابی چون لەو شتە ئە ترسی؟

دوو ھەم بەلای ئیوہی ئیسلامەکانوہ وایە کە خیر و شەر ھەمووی لە خواوہ یە، ھەرچی
 خوا نە یکرد نابێ. کەچی ئەگەر یە کئی ئیشیکی نابەجی لە گەل یەکیک بکا تۆلە لەو کە سە
 ئە کەنەوہو ئەو بە گوناچار دانەنین.

سپیدم نهلین: خوا له هموو شوپتیک هه‌یه، جینگا نییه نه‌وی تیدا نه‌بن. یه‌کیک له هموو جینگایه‌ک بی، نه‌بن هیچ نه‌لی؛ نه‌بن جاریک بیبیری بۆ نه‌وه قسه‌که بچیته‌سه‌ر؛ که‌چی نه‌وه‌تی دنیا دنیا‌یه هه‌تا ئیسته نه‌یسراوه یه‌کیک خوی چاو پیکه‌وتبیت.

مه‌لا وتی: راسته‌قسه‌کانت، توزی وه‌ره پیشتره‌وه تا ولامت بده‌مه‌وه. بابی چوو هه‌پشه‌وه. مه‌لا نه‌یکرده نامهدری خشتیکی کال له به‌ر ده‌میا بوو، خشتی هه‌لگرت و دای به‌سه‌ر کابرا‌دا سه‌ری شکاند و خوین فیچقه‌ی کرد. وتی: نه‌وه ولامه‌که‌ته.

کابرا که نه‌مه‌ی دی چوو بۆ لای قازی شکاتی کرد. قازی ناردی مه‌لاکه‌یان هینا و وتی: تو سه‌ری ئەم کابرایه‌ت شکاندووه؟ وتی: به‌لی. وتی: بۆچی؟ مه‌لا وتی: ئەم کابرایه‌ نه‌لی: شه‌یتان له‌ئاگر دروستکراوه بۆج نه‌بن له‌ئاگر بترسی؟ که‌خوا به‌ ناگر نه‌یترسینی. ئیمه‌ش له‌ خاک دروستکراوین بۆج نه‌بن لئی بترسین و سه‌رمان به‌خاک بشکیت؟

دووهم نه‌لی: ئیمه‌ نه‌لین خیر وشه‌ر له‌ ده‌ست خودایه. سه‌ره‌تا چاره‌نووس چی بی نه‌بن بیته‌جی. ئینسان ده‌سه‌لانی قه‌ده‌ری خوی نییه. من به‌ئیراده‌ی خوا سه‌رم شکاندووه هیچ ده‌سه‌لاتیکی منی تیدا نییه؛ بچی ملی خوا بگریت و داوای تۆله‌ له‌و بکاته‌وه، من چیم.

سپیدم نه‌لی: ئیمه‌ نه‌لین خوا له‌ هموو جینگایه‌ک هه‌یه، نه‌و نه‌لی: نه‌گر هه‌بیت نه‌بن هیچ نه‌بن جاریک بیبیری. ئیسته‌ بچی به‌ هه‌ر جو‌ر بووه به‌لکوو خوا بدۆزیته‌وه و داوای خۆی له‌گه‌ل نه‌وا بکا. یه‌کی ده‌عوا له‌سه‌ر یه‌کیک دروست نه‌کا نه‌بن یه‌که‌که‌ دیار بی، ده‌عوا له‌ سه‌ر که‌سی نادیار و نه‌بیراو قه‌ید ناکری. له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی من موده‌عی نه‌و نیم چی داوه له‌ من؟

قازی روو نه‌کاته کابرای بابی نه‌لی: نه‌مانه‌ت وتوه؟ نه‌لی: به‌لی وتوومه، به‌لام بۆ نه‌وه‌م نه‌وتوه سه‌رم بشکینن. قازی نه‌لی: باوکم حه‌قت به‌سه‌ریه‌وه نییه برۆ. کابرا نه‌لی: رازی بووم، به‌لام شه‌رت بی له‌مه‌و دوا منیش دایکی نه‌و که‌سانه له‌که‌ر بکیشم که‌ئه‌م جو‌ره‌قسانه نه‌که‌ن و منیان فیری ئەم به‌زمه کردووه.

- له‌داستانی گوئی ناگردانی کوردییه نه‌لی:

جاریک مام ریوی پیش مه‌لا بانگدانی به‌یانی له‌ مال ده‌رچوو. سه‌یری کرد وا که‌له‌شتریک به‌ ده‌نگه‌جوانه‌که‌ی له‌سه‌ر داریک قووقه‌قووق نه‌خوینی. چوو به‌لایه‌وه وتی: نه‌وه‌بانگه‌که‌ت دا، وه‌ره‌خواره‌وه با نوێزه‌که‌مان به‌جه‌ماعه‌ت بکه‌ین. نه‌ویش وتی: ناخر ئیمام هیشتا نووستوه، با هه‌ستیت نه‌و وه‌خته‌ منیش دیم قامه‌تی بۆ نه‌که‌م. مام ریوی وتی: له‌

کوژیە تا بچم خەبەری کەمەو. درەنگە ئەترسم نوێزە کەمان بڕوا. کەلە شێرە کە وتی: ئەو تە لە پال ئەو دارەدا نووستو بچۆ خەبەری کەو خێرت ئەگا. مام ریوی چوو سەیری کرد و تانجیەک لەوێ نووستو، هەر چاوی بە تانجی کەوت لە ترسانا دەستی کرد بە تێرکەندن و بۆی دەرچوو. کەلە شێرە کە وتی: ئەو بۆ کوئی ئەچی؟ وەرەبا جەماعەتە کەمان بکەین. مام ریوی وتی: دەستنوێزە کەم شکا. ئەچم ئەیشۆمەو و دیمەو.

- سەیری ئەم رزق و بەشکردنە کە:

گورگ ریوی ئەگرئ و ئەیخوا. ریوی ژیشک ئەگرئ و ئەیخوا. ژیشک مار ئەگرئ و ئەیخوا. مار چۆلە کە ئەگرئ و ئەیخوا. چۆلە کە کولە ئەگرئ و ئەیخوا. کولە زەرەدە و ئەلە ئەگرئ و ئەیخوا. زەرەدە و ئەلە هەنگ ئەگرئ و ئەیخوا. هەنگ مێش ئەگرئ و ئەیخوا. مێش مێشۆولە ئەگرئ و ئەیخوا. مێشۆولە مێروولە ئەگرئ و ئەیخوا. مێروولە هەر شتیکی بەرپەل کەوئ تێ ئەرووکن و ئەیخوا.

- لە داستانی کوردییە ئەلئ:

جاریک پەرە سیلکە یەک لە سەر کۆشکە کە ی سلیمانی پیغەمبەر نیشتبوو و لەو بەریەو پەرە سیلکە یەکی تر هەبوو رووی تێکرد وتی: ئەبێ میردم پێ بکە ی. ئەویش ملی ئە ئەهینایە بەر. ئەمیش بالئیکی راوێشان و وتی: دە سا وە لالا ئە گەر میردم پێ نە کە ی ئیستە ئەم کۆشکە ژێرە و ژوو ئە کەم؛ بۆت سووتاوم!

سلیمانی پیغەمبەر گوئ ی لەم قسە یە بوو بانگی کرد پنی وت: ئەو تۆ چیت و اقسە ی و ئە کە ی؟ وتی: یا پیغەمبەری خوا قسە ی عاشق هیچ لۆمە یە کە ی لە سەر نییە.

- گیسکە کە ی هە یاس

ئەزانی داستانی گیسکە کە ی هە یاس چۆن بوو؟

لە داستانی کوردییە ئەلئ:

هە یاسی خاس جاریک لە سولتان مەحموود لە سەر کارە ساتیک تۆراو خنۆی لئ و ن کرد. چوو لە دێیە ک لە لای پیاویکی دەم سپی ئەو دێیە بوو بە سەپان. سولتان مەحموود رایسپارد هەرچی کە لئ و قوزینی مەملە کە ت هە بوو گەران ریکیان لە هە یاسەو بەدی نە کرد.

سولتان به ته‌واوی که‌وته پەرۆشه‌وه و کارو باری ولاته‌که‌ی له‌بەر نه‌بوونی هه‌یاس به‌ته‌واوی ئالۆزا. ئەمجا که‌وته‌سه‌ر ئه‌وه‌که به‌لکوو به‌فیل بیدۆزیتنه‌وه. جاری دا به‌ولاتا که هه‌ر که‌س مه‌ردار و شوانکاره‌یه، وه هه‌ر که‌س پیاو ماقوول و کاربه‌ده‌سته ئه‌بێ له‌فلانه رۆژدا هه‌موو له‌باره‌گای سولتان حازر بن و که‌س دوا نه‌که‌وێ. بۆ ئه‌و رۆژی ئه‌وانه‌ی که‌سولتان ئه‌مری دا‌بوو هه‌موو حازر بوون. سولتان هه‌ینای هه‌ر یه‌که‌ گیسکی‌کی دانێ، وتی: ئه‌مه‌ی هه‌ر له‌ ئیسته‌وه تا چل رۆژی‌تر هه‌ر یه‌که‌ گیسکی خۆی برد، له‌ دوا‌ی چل رۆژه بیهه‌نیتنه‌وه، ئەم گیسکه‌ زیاد بکا ئه‌ده‌م له‌سه‌ری، که‌م بکا هه‌ر ئه‌ده‌م له‌سه‌ری.

یه‌کیک له‌و که‌سانه‌ که‌ له‌ناو ئەم حه‌شامه‌ته‌دا بوو ئه‌و کویخاکه‌بوو که‌ هه‌یاس له‌لایه‌وه بوو بوو به‌سه‌پان. عاله‌م هه‌ر یه‌که‌ گیسکی خۆی وه‌ر گرت و رۆیشته‌. کویخای لای هه‌یاسیش یه‌کیک بوو له‌وانه‌. ئەم عاله‌مه‌ به‌ جاری هه‌ر یه‌که‌ له‌عاستی خۆی که‌وته‌ ترس و له‌رزه‌وه‌و ریی ئەم ئیسه‌ی بۆ به‌دی نه‌کرا. گیسک ئه‌گه‌ر شتی ناده‌یتنی مه‌ردار ئه‌بیتنه‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌یده‌یتنی زیاد نه‌ک، ئه‌گه‌ر ژه‌م ژه‌م ئه‌یده‌یتنی هه‌ر وه‌کوو خۆی نامینیتنه‌وه. ئەمه‌ش ئه‌نجامه‌که‌ی سه‌رفه‌وتانی تێدا‌یه‌.

کویخای لای هه‌یاس له‌ هه‌موو که‌س زیاتر که‌وته‌ پەرۆشه‌وه. چونکه‌ مه‌رو مالاتیکی زۆری هه‌یه‌و له‌ مه‌رداریدا به‌ پسه‌پۆر ناسراوه، که‌چی له‌ئه‌نجاما هه‌یچی بۆ ناکرێ و ئه‌بێ سه‌ری خۆشی تیا‌ب‌دۆزین. هه‌ر به‌ ته‌واوی که‌وته‌ پەرۆشه‌وه. دنیای رووناکی لێ بوو به‌شه‌وی تاریک. هه‌یاس پرسێ کویخا ئه‌وه‌چییه‌ و خواردن و خواردنه‌وه‌ت لێ هه‌لگه‌راوه؟ وتی: رۆله، ئەمه‌ کاره‌ساته‌که‌یه. هه‌یاس وتی: ئه‌گه‌ر راستم لێ نالیت من ئەم ئیسه‌ت بۆ چار نه‌که‌م. وتی: کورم من ئەمه‌ بایسی سه‌رمه‌. تۆ ئه‌گه‌ر ئەمه‌م بۆ بکه‌ی سه‌رم ئه‌ستینیتنه‌وه، چون راستت لێ نه‌لیم؟

هه‌یاس وتی: هه‌ر چه‌نده‌ پڕواش ناکه‌م به‌لام نه‌که‌م کردوی. ئەمه‌ت هه‌ر بۆ ئه‌که‌م و رزگارت ئه‌که‌م. بینه‌ بینه‌وه گورگه‌یکم بۆ په‌یدا‌که‌و ئیتر تۆ ئیسه‌ت نه‌بێ.

کویخا چوو بینه‌وه گورگه‌یکه‌ی په‌یدا کرد و هه‌ینای دای به‌هه‌یاس. ئەمجا هه‌یاس که‌وته‌ ئیسه‌ت. جاری هه‌ینای پیه‌ش هه‌موو شتیک ددانه‌کانی بینه‌وه‌گورگی هه‌لکه‌ند و ئەمجا به‌سته‌یه‌وه. هه‌ینای گیسکی گرته‌جۆو قه‌رسیل تیری ئه‌خوارد و قونه‌ی ئه‌کرد. که‌ ئه‌که‌وته ئیواره ئه‌یرد به‌لای بینه‌وه گورگه‌که‌وه. گورگ که‌چاوی بێ ئه‌که‌وت په‌لاماری ئه‌دا به‌لام به‌سه‌را‌بووه‌وه هه‌یچی پێ نه‌کرا. گیسکیش که‌ چاوی به‌گورگ ئه‌که‌وت هه‌ناوی ئه‌که‌وته‌خواره‌وه. ئه‌وی خواردبووی به‌ترس داینه‌نا‌یه‌وه. ئه‌یرده‌وه تیری ئه‌کرده‌وه، بۆ

بەیانیش دیسان وای لێ ئەکردهوه. گیسکی بەستەزمان ئەوی ئەیخوارد بەترس دایەنایهوه. تا ماوهی چل رۆژ هەیاس ئەمە کاری بوو لە گەل ئەو گیسک و گورگەدا. پاش چل رۆژە وتی بەکوێخا بییهوه بۆ سولتان.

کوێخا گیسکی برد و چوو. عالەمی تریش هەر یەکە بە خۆیان و گیسکی لای خۆیانەوه هاتنەوه. سولتان سەنگ و ترازووی هینایهوه مەیدانەوه. دەستیان کرد بەگیسک کیشان. سەریان کرد هەمووی زیادی کردوه، گیسکی واش بوو هەر ئیسقانهکی مابوو کەمی کردبوو. سەرە هاتەسەر گیسکی لای کوێخا. کە کیشایان سەریان کرد لە گەل سەنگ و بەردی هەوهولا هەر وهکوو یەک وایه؛ نەزیادی کردووه و نەکەم، لەگەل ئەوهشا هیچ نەخۆشیهکی نییه.

سولتان کە ئەمەیی دەستکەوت لە خەلکەکی تریش خۆشبوو وتی بپۆن من هەر مەبەستم ئەمەبوو وا دەستم کەوت.

ئینجا کوێخای هینایه ژیر پرس و جوابهوه کە چۆن ئەم گیسکەت وا نەهیشتۆتەوه؟ ئەویش بەسەرھاتی گیسک و گورگی بۆ گێنرایهوه. وتی: کێ ئەم تەگبیرەیی بۆ کردووی. وتی: کەس، هەر خۆم کردوومە. سولتان وتی: من ئەمانە نازانم یا ئەبێ پیم بلتیت یا ئەتکوژم. خستیه ژیر ئەشکەنجەوه. لەولاشهوه بە هەیاسی وتو کە دەنگ نەکا و راستی پێ نەلێ. کە ئیش گەیشته ئەشکەنجەو شکەنجەکاری و سەر تیاچوون وتی: شاھم بەسە پیت ئەلیم. وتی: کورپکی سەپانم لایە ئەم تەگبیرە، تەگبیری ئەوه.

سولتان ئەوا هەیاسی بە ئەقلی خۆی دۆزیهوه. ئەمجا ناردی هینایانەوه و ناشتی کردەوه. کوێخاشی خەلات کرد و ناردیەوه بۆ مالی خۆی بەخۆی و بەگیسکیهوه.

- لەقسەیی گوئی ناگردانی کوردییه ئەلێ:

رۆژیک سولتان مەحموود و هەیاسی خاس بەناو بازارا ئەرویشتن، تەماشایان کرد پیاویکی ریش سپی سێ کۆمەلە خۆلی لەبەر دەمایه، هاوار ئەکا ئەلێ: ئەم کۆمەلە خۆلانە هەر یەکە گەوهەریکیان لەناوایه، ئەیانفرۆشم. کێ ئەیهوئ بیت بیانکری. سولتان مەحموود گوئی لە قسەیی کابرا بوو وتی: ئەم کابرایه چەند گەوجە؛ ئەگەر گەوهەریان لە ناوایه بۆچ خۆی گەوهەرەکان هەلناگری؟ هەیاس وتی: ئیستە من ئەچم بەلایهوه بزەنم چیه.

چوو وتی: مامەیی ریش سپی چۆنی ئەفرۆشی؟ وتی: کۆمەلێک بەلیرەیهک. سولتان مەحموود وتی: ئەمە قسەیه چۆن گەوهەریک بەلیرەیهک ئەفرۆشری؟ هەیاس وتی: من

ئەیکرم. وتی: مامە ئەمە لیرەیه‌ک و کۆمەلێکم پێی بفرۆشه. وتی: دانیشە. دانیشت، مامە چتوێکی گرت بەدەستەوه نایەسەر کۆمەلێک وتی: ئەگەر نەیتنیه‌کت هەبوو بەلای ژنەکه‌تو نەیلێ. هەیاس وتی: یه‌کیکی ترم پێ بفرۆشه. وتی: بینه‌ لیرەکه. لیرە‌ی دایه‌و وتی:

هەر گیز پشت بە زالم مەبەستەو رووی خۆشی حاکم هەلت نەخلەتینی و ئەو کۆمەلەشی تێکدا. مایه‌وه‌ کۆمەلێکی تر. وتی: ئەوه‌شم پێ بفرۆشه. وتی: بینه‌ لیرەیه‌ک. لیرە‌ی دایه‌و وتی: هەرگیز خزم بە بیگانە نەدەیت. ئەو کۆمەلەشی تێکدا. هەیاس وتی: مامە بۆچی خۆله‌که‌ت بلاو کردەوه‌؟ وتی: ئەوه‌ یانی ئەم خۆله‌به‌سەر ئەو که‌سه‌ که‌ به‌ گۆنی ئەم نامۆزگار یانە‌ی من نەکات.

هەیاس له‌گەل سولتان مەحموودا رۆیشتن. سولتان وتی به‌ هەیاس بۆم دەرکه‌وت تۆ له‌و پیاوه‌ بێ‌ئەقل‌ترو گه‌وجتریت. هە‌یاس وتی: باشه‌.

سولتان «خوشمی» یه‌کی هەبوو زۆری خۆش ئەویست. خوشمیش ئەوه‌نده‌ جوان بوو هەموو که‌س هەر خۆشی ئەویست بۆ خۆی به‌ئاره‌زووی خۆی سه‌ری به‌ هەموو مال و دوکانێکا ئەکرد، که‌س نەبوو رینگای لێ بگری. له‌بەر ئەوه‌ که‌ به‌ئێ سه‌رو به‌ر به‌ هەموو لایه‌کدا ئەگه‌را وا قەله‌و بوو بووه‌وه‌ هەر نه‌بیته‌وه‌.

رۆژیک سه‌ری کرد به‌مالی هە‌یاسا. هە‌یاس ژنه‌که‌ی له‌مال نەبوو. چوو خوشمی برده‌ ژووریکێ ژیر زه‌ویه‌وه‌ شار‌دی‌ه‌وه‌. مێنیکێ هەر وه‌کوو ئەوی هێنایه‌حه‌وشه‌که‌وه‌. له‌و وه‌خته‌دا ژنه‌که‌ی هاته‌وه‌. وتی: ئافره‌ت ئەمه‌ خوشمی سولتانە، زۆر چاخه‌، خوا ناردوو‌یه‌؛ قاپیه‌که‌ داخه‌ سه‌ری ئەبه‌رین با که‌س پێ نەزانی بۆ خۆمان ئەبخوین. تۆیش ده‌نگ مه‌که‌. ژنه‌ قاپی داخست و هە‌یاس مه‌ری سه‌ر به‌ری. گروویان خستیانه‌ دیزه‌و هه‌لیانگرت.

یه‌ک دوو رۆژ که‌ خوشمی دیار نەبوو سولتان پیاوی خسته‌ ناو شار که‌ بیدۆزنه‌وه‌. هەر دیار نەبوو. وتی: هەر که‌س ئەم خوشمییه‌ی منی له‌ناودا بردبێ سه‌ری ئەبه‌رم. ئەم هه‌ره‌شه‌شی کرد ئیتر سۆراخی خوشمی به‌ته‌واوی به‌راو سولتانیش زۆر بۆی بێ‌تاقت بوو.

رۆژیک هە‌یاس له‌سه‌ر شتیکی هه‌چ له‌گەل ژنه‌که‌یا بوو به‌دەمه‌قالیان. ژنه‌ وتی: تۆ ئەوه‌ نیت که‌ خوشمی سولتان سه‌ر به‌ری و له‌ناوت دا؟ هەر ئیسته‌ ئەچم خه‌به‌رت لێ ئەده‌م. هە‌یاس وتی: ئافره‌ت! ئافره‌تی چاک به‌، من کردم تۆ نه‌تکردبێ. ئەگەر ئیسته‌ تۆ به‌جیت خه‌به‌ر به‌دی، سولتان سه‌رم ئەبه‌ری. ژنه‌وتی: من ئەمانه‌ نازانم. عه‌زیه‌تی زۆرمت داوه‌ ئەچم هه‌قی خۆمت لێ ئەکه‌مه‌وه‌. هەرچه‌نده‌ هە‌یاس ده‌سته‌ودامانی بوو بێ‌که‌لک بوو. چوو بۆ لای سولتان و وتی:

ئەم ھەياسە كە تۆ بەيەكەم دلسۆزى خۆت ئەزانى، ئەو ئەتەو خوشمىكەتى لەبەر چاۋ مەنەو سەربرى. ھەرچەندە ھاوارم لىكرد شتى وا نەكەى بەگوتى نەكردم، وتى: ھەر ئەبىن داخىك بەرمە دلى سولتانەو.

سولتان چوو ھەرياي غەزەبەو، وتى: ئادەى ھەياسم بە بالەستە بۆ بىنن. ھەر ئەبىن ئىستەخوئى ئەوئىش بەرمە لاي خوئىنى خوشمئو. ھەياسيان بەقۆلبەستەيى ھىتايە حوزوور. سولتان رووى تىكردو وتى: ئەمە ھەموو نەكەكەت بوو كە ئەترانى مەن ئەو خوشمىيەم چەند خۆش ئەويست تۆ بچىت سەرى سەرى بېرى و بەو جۆرە مەن تووشى خەفەتى ئەو بەكەى؟ ئادەى جەلاد سەرى لە لەشى جيا كەرەو.

سولتان بەرگى غەزەبى پۆشيوو، ھەرچەندە ھەياس وتى: پادشاھم مەن شتى وام نەكردو، بى كەلك بوو. وتى: لە ژنى خۆت بەو لاو ھەكەسى تر ھەيە كە بەو جۆرە لىتەو نەزىك بى؟ ئەو ھاتو ھەبەرى لى داوى. گوايە ئەو درۆ ئەكا و تۆ راست ئەكەى.

لەبەر ئەو كە سولتان چوو بوو بە غەزەبا ئەو ھەموو دۆست و ناسراو كە ھەياس ھەيوو لى كشانەو و تيان: يەكئ ئەو ئەندە بەدەنمەك بى ھەر كوشتنى باشە. دەستى خۆش بى سولتان با بىكوژى.

ھەندى خزمى رووتەلەو ھەزارو فەقىرى ھەياس ھەبوون، كە بىستيان وا سولتان مەحمود ھەياس ئەكوژى ھەر يەكە چى بەرپەل كەوت لە دارو تىلا كۆ بوونەو بە ھەراھەرا و دەنگەدەنگ بەر بارەگاي سولتانيان گرت و تيان: يا ئەمەيە ئەبى ئىمەش سەر بىرى يا ئەبى لە خوئىنى ھەياس خۆش بى.

سولتان مەحمود بىش چوو تە بەرگى غەزەبەو لەقسەى خۆى نايەتەخوارەو، ئەلى: ھەر ئەبى بكوژى. خزمەكانىشى ئەلەين: ئەبى لە پىشا ئىمە بكوژى ئەو وەختە ھەياس بكوژە.

ئىش كە گەيشتە ئىرە ھەياس بانگى كرد: پادشاھم! مەمكۆزە خوشمىت ئەوا لە ژوورى زىر زەوى مەلەكەى مەنە بىئىرە بىئىننەو. سولتان زۆر سەرى سوپما. لەراستىدا ناردى ھىتايان سەبرى كرد، راستە خوشمىيەكەى خۆبەتى. ھەستا دەستى كردە مل ھەياس، ماچى كردەو ھەواى لىبوردنى لىكرد. ھەياس وتى: پادشاھم مەن و تۆ تازە پىكمانەو نامانكرى. بەلام ئەمە ئەو سى كۆگاخۆلەكە بوو كە لە مامەى رىش سىم كرى و تۆ وتت تۆ لەو گەوجىرت. مەن وىستم ھەر سىكت بەخەمەبەر چاۋ.

من به دنمهک نیم. روژیک خوشمن هاته مالی ئیمه، من بردم شاردمه‌وه مه‌ریکی ترم هیناو به ژنه‌که‌مم وت ئه‌مه‌خوشمیی سولتانه، سه‌ری ئه‌برین و دهنگ مه‌که. ئه‌گه‌ر سولتان پینی بزانی سهرم ئه‌برئ. ژنه‌که‌م ئه‌و نه‌پنیه‌ی رانه‌گرت و هاته‌لای تو ئه‌وه‌ی وتی، وتی.

دووهم من دۆست و خه‌لکیکی زۆرم به‌ده‌وره‌وه بوو که چاکه‌م بۆ هه‌موویان بووبوو، که هاته‌وه‌ختی تنگ و چه‌له‌مه‌ی ناخۆشی هه‌موویان پشتیان تیه‌له‌کردم و لیم ته‌کینه‌وه. ئه‌وه‌ی که هات به‌هانامه‌وه ته‌نیا خزمه‌هه‌زاره‌کانی خۆم بوون که هیچ چاکه‌یه‌کیشم بۆیان نه‌بوو بوو. وه‌به‌لکوو هه‌موو ده‌م هه‌ر لیبان دوور ئه‌که‌وتمه‌وه.

سپیه‌م ئه‌وه بوو وتی: به‌قه‌سه‌ی خۆشی پادشا هه‌له‌نه‌خه‌له‌تیت؛ راست بوو ئه‌م هه‌موو لوتف و میهره‌بانیه‌ی که تو له‌گه‌ل منت هه‌بوو هه‌مووت به‌مه‌ریک گۆرایه‌وه.

ویستم سئ گه‌وه‌ره‌که‌ی مامه‌ی ریش سپیت سووراوسوور پیشان بده‌م و خۆت به‌چاوی خۆت بیانبینی.

هه‌یاس ئه‌مانه‌ی وت و لیبی دا روژیش تورا. سولتان مه‌حموود گه‌لنی به‌شوینیا گه‌را نه‌یدۆزیه‌وه تا به‌هۆی کاره‌ساتی گیسکه‌که‌وه دۆزیه‌وه و ناشتی کرده‌وه. هه‌یاسیش ئیتر له‌وه‌خته به‌داوه‌خزمه‌کانی خۆی له‌خۆی کۆ کرده‌وه، ئه‌و پشتیه‌ی که جاران به‌خه‌لکی ئه‌به‌ست به‌وانی به‌ست.

- ئه‌مه کاره‌ساتیک بووه که به‌داستانی گوپی ئاگردان له‌ناو کورددا ئه‌یگێرنه‌وه، له‌ویته‌ی ئه‌مه کاره‌ساتیک که رووی داوه‌و داستان نییه هه‌ر له‌راستیدا رووی داوه ئه‌مه‌ش بۆ رووداوی میژوو ئه‌گێرمه‌وه:

زستانی سالی ۱۹۱۹ زستانیکی سه‌خت و تووش بوو. گرانی گه‌وره‌ش هیشتا پاشه‌له‌قه‌ی مابوو. بئ حوکومه‌تی و بئ ئارامی خێوه‌تی ره‌شی خۆی به‌سه‌ر ولاتا هه‌لدابوو.

میرزا سه‌یفوللا هه‌بوو له‌سه‌ن پیاویک بوو خۆی به‌خۆی پینگه‌یشتبوو، ده‌وله‌مه‌ند بوو بوو. بووبوو به‌خواهن پاره. ماله‌که‌ی تۆزی که‌وتبووه قه‌راخ شاره‌وه، هه‌ر خۆی و ژنه‌که‌ی بوو له‌و ماله‌گه‌وره‌دا، ژیر ماله‌که‌یشیان هه‌بوو.

ژیر ماله‌ ئه‌وه بوو که ئه‌هلی لادیکان له‌به‌ر لیشاوی عرووس و له‌به‌ر فه‌لاکه‌تی گرانی روویان ئه‌کرده‌ شاره‌که. ئه‌و ماله‌ی که تۆزی حالی باش بوایه ژیرخانیکه‌ی ئه‌دا به‌یه‌کێ له‌وانه به‌بئ ئه‌وه پاره‌ی لئ وه‌ربرگئی. ئه‌وانیش خزمه‌تی ماله‌که‌یان ئه‌کرد؛ له‌بان مالین، له‌

نان کردن و حاجت شتن. دیسان خاوهن مالیش یارمه تی خوارده مه نی و جلو به رگی کونه شی ئەدان. به مانه بیان ئەوت: «ژیر ماله».

میرزا سه یقوللا ژیر ماله یه کی وای خه لکی دئ «خرۆسه» ی له مالا هه بوو. ئەم ژیر ماله یه ش هه ر خۆی و ژنه که ی بوو. شاره زای هه موو سوو چیتکی ماله که بوو بوو. ته نانه ت ئەیزانی سندۆقی پاره که ی میرزا سه یقوللا و ده مانچه که شی له کوییه.

ئەم کابرای ژیر ماله له گەل سێ که سی تری خه لکی دهره وه دا قسه ئەکا به یه ک که شه و له ناویک بین، ئەم قایی هه وشیان بو بکاته وه میرزا سه یقوللا خانه بگير بکه ن.

خانه بگير ئەوه بووه که به شه و ده سته یه ک ئەچنه سه ر مالیک به بی ته فه و هه را ئەچنه ژووره وه. خاوهن مال ئەگرن و ئەیکوژن. نه ختینه و شتی تر که به وه زن سووک و به قیمه ت گرانه ئەیه ن و ئەرۆن. حوکومه ت و شته ش نییه تا شویتیان که وی. ئەو هه زاره هه م سه ری ئەروا هه م مالی.

شه ویکی تۆف و به فرو تاریک سێ که سه که دین - که پیشتر ژوانیان گرتبوو - کابرای ژیر ماله قایی هه وشه بیان بو ئەکاته وه و قایی له و دیوه وه دائه خه ن. میرزا سه یقوللا و ژنه که شی نووستون. پیش هه موو شتی ئەچن ده مانچه که له ژیر سه ریا دهر ئەکه ن. ئەمجا چرا هه لئه که ن و به ر ده ماخ ئەده ن. میرزا سه یقوللا هه لئه ستین و به ر ئەبه سه ر و پۆته لاکێ. یه کتیکیان ده ست ئەگرێ به سه ر ده میا نایه لی ده نگیشی دهر چی. ژنه که شی سه رینیک ئەخه نه سه ر ده می و ژنی کابرای ژیر ماله ی به لاوه دائه نین تا خه فه ئەبن.

میرزا سه یقوللا هه ر چه نده ئەپارپته وه و هاوار ئەکا بی که لک ئەبن. ژیر ماله که ی خۆی ئەناسیتته وه ئەلئ: کوره ئەمه پیاوه تی نییه تو ئەیکه ی ئەتاسم. چیم هه یه بییه ن مه مکوژن. ژیر ماله که ئەزانی ناسیویه ته وه چه قویه ک دینئ به ملیا سه ری ئەبری. بیریک له هه وشه که دا ئەبن لاشه که ی ئەخه نه بیره که وه.

ئەمجا به شینه یی سندوقه پاره و زیر و زیو و نه ختینه ی تر چی ئەبن - که کابرای ژیر ماله شاره زای هه موویه تی - ئەیه نین له سه ر کورسیه ک به شی ئەکه ن و هه رکه سه به شی خۆی ئەخاته ته نکه ی باخه لی و لی ئەده ن ئەرۆن. ژیر ماله ش قایان له سه ر دائه خاته وه و ئەویش له گەل ژنه ی خۆیدا ئەخه وی. به یانی هه را په ییدا ئەبن که مالی میرزا سه یقوللا خانه بگير کراوه. ژیر ماله ش ئەلئ من ناگام له هه یچ نییه.

به شویتنی چۆراوگه ی خۆینه که دا له شه که له بیره که ئەدۆزنه وه ده ری ئەکه ن و ئەینتۆن. ریکه وت چۆن ئەبن، خزمیتکی میرزا سه یقوللا ئەبن «ئاغه باوا» ی ناو ئەبن، دوکانی عه تاری

ئەبێ لە لای مزگەوتی حاجیەولەسەن. ئەو شەووە کە میرزا سەیفوللا ئەکوژرێ بەکێ لە دزەکان لە بەیانیدا ئەچیتە لای ئاغەباواشت بکڕێ کیسەو یەنمۆرەکە ی میرزا سەیفوللا لای ئەو ئەبێ. کیسەو یەنمۆرەکە ی دەر دینێ و پارە دەر ئەکا. ئاغەباوا چاوی پێ ئەکەوی ئەیناسیتەووە کە ئەمە هی میرزا سەیفوللا یە، بەلام هیشتا خەبەری کوشتنی ئەوی نەبیستوووە. کابرا ئەروا لەپاشا کوشتنی میرزا سەیفوللا بلاو ئەیتەووە. ئاغەباوا خۆی ئەیگێراییەووە ئەبیوت: لەترسی ئەووە کە نەووەک ئەو دزانە بلین ئەویشمان لەگەل بوو، هەر دەنگم نەکرد چونکە دنیاکە زۆر بێسەر و بەر بوو. لەوانە بوو حوکومەتە پووچەلە ی ئەو وەختە منیان بگرتایەو دزیش لەو لاووە بوو خۆی دەر بچوایە.

لەپاش یەک دوو رۆژ ژیرمالە کەش لەمالی میرزا سەیفوللا بار ئەکا و ئەروا. ئەو کەسانە کە ئەو ئیشەیان کردبوو هەموو هیچ و پوچ و نەدارا بوون. گەلێ لە خەلکی شارەکە ئەیانناسین کە هەزار و لاتن؛ چونکە ئەچوون قورەکایان ئەکرد رۆژی بەقەرانی یا قەرانی و نیویک. ئەو پارە یە بە کولەمەرگی بەشی ئەکردن. چونکە تا رۆژی عەمەلە بیان دەست ئەکەوت چوار رۆژ دەستیان نەئەکەوت. کەچی لەدوای ئەو کارەسانە بە بێرەحمانە پارەیان خەرج ئەکرد و ئەیانخوارد. خەلکە کە ئەمەیان ئەزانی، بەلام قەت دلیان بەلای ئەووەدا نەئەچوو کە ئەمانە تاوانیکی وایان کردوو. حوکومەتییکی ریک و پیکیش لە ناوا نەبوو تا لەئیش بکۆلێتەووە.

لەپاش ماوێەک لەسەر دەمی حوکومەتی «شەریفودەولە» دا ژنی کابرای ژیرمالە لە گەل میردەکە یا ئەبێ بەشەریان. ژنە سێ و دووی لێ ناکا ئەچیتە لای شەریفودەولە ئەلێ: میردەکە ی من لە گەل سێ کەسی تر میرزا سەیفوللا یان کوشتوووە.

شەریفودەولە ناو و نیشانی کابرا وەر ئەگرێ و ژنەلای خۆی گل ئەداتەووە، دەم و دەست ئەنیرێ کابرا ئەگرن. کابرا ئەخاتە ژیر شەکنجەووە راستی سێ کەسە ی تریشی پێ ئەلێ و ناو نیشانی ئەوانیش لەو وەر ئەگرێ. سێ کەسە کە یەکیکیان هەر لە ناو شار مابوو. دوووەکە ی تر چوو بوونە دەرەووە. ئەنیرێ ئەوانیتریش پەیدا ئەکەن و ئەیانگرن. هەموو دان ئەنێن بەووەدا کە ئەوان میرزا سەیفوللا یان کوشتوووە.

شەریفودەولە لە ئەنجاما هەر سێکیان تیرباران ئەکا و ژنەکەش بەحەپسێکی درێژ حەپس ئەکا.

ئەم کارەسانی خانەبگیر کردنی میرزا سەیفوللا یە لە سەردەمی کا بوو کە ئەبولحەسەن خان، «سەردار محی رشتی» سەنە بوووە.

- له‌داستانی کورده‌واریه‌ی نه‌لن:

جاریک پادشای شاریک مرد و یه‌کیکی تر به‌بئ قسه‌هات نیشته شویته‌که‌ی و خوی کرد به‌پادشا. هه‌ر شتیکی کرد - له‌چاکه‌یا خراپه - کردی و دریفی نه‌کرد. پادشاکه‌ی پیشوو و هه‌زیریکی زوری هه‌بوو، یه‌که‌یه‌که‌بانگی کردنه‌لای خوی و ئەم پرسیاره‌ی لئ نه‌کردن که: «ئایا من خوا هیناومی یا خۆم هاتووم؟»

ئهو که‌سه‌ی که‌ئهیوت خوا هیناوتی نه‌یدا له‌ملی نه‌په‌راند. ئەو که‌سه‌ش که‌ئهیوت خۆت هاتووی و به‌ئازابه‌تی خۆت بوویت به‌پادشا نه‌یدا له‌ملی نه‌ویش؛ نه‌ویشی هه‌ر نه‌کوشت.

ئمه‌بوو به‌به‌لایه‌کی گه‌وره‌ی به‌سه‌ر ولانه‌که‌وه. هه‌ر که‌س هه‌ر شتیکی ئەوت له‌کوشتن به‌ولاهه‌هه‌چی تری ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت. ئەمجا سه‌ره‌هاته‌سه‌ر خه‌لکی تر. ئەنجامی ئەوانیش وه‌کوو ئەنجامی وه‌زیره‌کان بوو. پیاویکی پیر مابوو، سه‌ره‌هاته‌سه‌ر ئەو. پیاوه‌هه‌ر سه‌ره‌ی گه‌یشه‌سه‌ر به‌جاری هه‌ناسه‌ی لئ بر، چونکه‌ئه‌یزانی به‌شی نه‌ویش وه‌کوو به‌شی ئەوانی تره‌.

کورپکی منالکاری هه‌بوو کوره‌وتی: باوه‌من بنیره‌جوابی ئەده‌مه‌وه. باوکه‌که‌وتی: رۆله‌ئەم هه‌موو عاله‌مه‌نه‌یان‌توانیوه‌جوابی بده‌نه‌وه‌ئیسسته‌تۆ چۆن جوابت پئ نه‌دریته‌وه؟ جوابه‌که‌ی تۆیش هه‌ر جوابی ئەوانه‌و ئەنجامیشت وه‌کوو ئەنجامی ئەوانه‌.

نه‌وه‌للا که‌ئەنجام کوشتنه‌با هه‌ر خۆم بچم. ئەو دلەم نییه‌که‌تۆ له‌به‌رچاومه‌وه‌سه‌ر بپرن. کوره‌وتی: هه‌ر ئەبئ بمنیریت یا جواب ئەده‌مه‌وه‌یان منیش وه‌کوو ئەو عاله‌مه‌به‌هه‌ر جۆر بوو باوکی رازی کرد. باوک وتی: باشه‌پرۆ.

کوره‌هه‌ستا چوو بۆ باره‌گای پادشا. حوشتریک و بزنیکی له‌گه‌ل خوی برد. له‌به‌ر باره‌گای پادشادا به‌ستیه‌وه‌وه‌خه‌به‌ریان نارد بۆ پادشا که‌یه‌کیک هاتوو بۆ ولام دانه‌وه‌پادشا وتی با بیته‌ژووره‌وه. کوره‌چوو ژووره‌وه.

پادشا منالکی به‌رچاو که‌وت، وتی: ئەوه‌که‌سیکی له‌تۆ گه‌وره‌تر نه‌بوو بیت؟ کوره‌وتی: به‌لئ هه‌یه. هاته‌ده‌روهه‌هه‌وساری حوشتری گرت و برديه‌ژووره‌وه. پادشا زوری به‌لاهه‌سه‌ر بوو وتی کورم یه‌کیک که‌ریشیکی هه‌بیت و دنیای دیبیت. کوره‌دیسان هاته‌ده‌روهه‌ریشی بزنه‌که‌ی گرت و برديه‌ژووره‌وه. کوره‌وتی: پادشاهم ریشدارت ئەوی ئەمه‌ریش؛ چاوت لیه‌ج ریشیکی هه‌یه. پادشا ئەوه‌نده‌ی تر لئ به‌ره‌قا چوو. له‌دلی خویا وتی: ئیسسته

بۆ بیکوژم پرسیاره‌که‌ی لێ ئە‌که‌م جواب ناداته‌وه‌ ئه‌و وه‌خته‌ ئه‌بیکوژم. وتی: باشه‌ رۆله‌، باشه‌. کوره‌ وتی: پادشام پرسیاره‌ بکه‌. پادشا وتی: من خوا هیناومی یا خووم هاتووم؟ کوره‌ وتی:

پادشاهم نه‌خوا هیناوتی نه‌خۆیشت هاتویت. پادشا وتی: ئه‌ی کئ منی هیناوه‌؟ کوره‌ وتی: کرده‌وه‌ی ئیمه‌. ئه‌گه‌ر ئیمه‌ باش بووینایه‌ تۆش باش ئه‌بوویت. پادشا ولامی کوره‌که‌ی زۆر به‌دل بوو. کوره‌ی گرت و ماچی کرده‌وه‌. ناردی باوکیان هینا و کردی به‌وه‌زیری خۆی. ئه‌و زولم و ستمه‌ش که‌ هه‌ببوو هه‌مووی لابرد. عاله‌م هه‌موو که‌وتنه‌ خۆشیه‌وه‌. پاش به‌بێنیک به‌ کوره‌که‌ی وت: چاوت لێه که‌ چهند چاک بووم؟ کوره‌ وتی: پادشاهم ئه‌وه‌ ئیمه‌ چاک بوین بۆیه‌ تۆیش چاک بوویت. پادشا ئه‌وه‌نده‌تر قسه‌که‌ی پێخۆش بوو.

- ئه‌لێن له‌ وه‌ختی خۆیا له‌ ئه‌سته‌موول جووله‌که‌یه‌ک هاته‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ موسلمان بێن. چون‌ خه‌به‌ریان به‌ سه‌دری ئه‌عه‌زه‌م دا (شیخواییسلامیش بوو). ئه‌ویش ئه‌وه‌ی پێویست بوو له‌ ئاهه‌نگ و زه‌ماوه‌ند بۆی جئ به‌جئ کرد و له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی ره‌سمیدا ته‌لقینی جووله‌که‌ی دادا و شایه‌ت ئیمانی پێ هینا و جووه‌ موسلمان بوو. هه‌ر که‌ شایه‌ت ئیمانی هینا سه‌دری ئه‌عه‌زه‌م وتی بیکوژن. ئه‌م فه‌رمانه‌ بوو به‌ شتیکی سه‌یرو ده‌نگی دایه‌وه‌. هه‌ر چه‌نده‌ عاله‌م کۆششیان کرد که‌لکی نه‌بوو. فه‌رمانی سه‌دری ئه‌عه‌زه‌م گێرانه‌وه‌ی نییه‌. خه‌لکه‌که‌ په‌نایان برده‌به‌ر سولتان که‌ به‌لکوو ئه‌و چاریک بکا. چون‌ ئه‌بئ جووله‌که‌یه‌ک له‌ به‌ر ئه‌وه‌ موسلمان بووه‌ سه‌دری ئه‌عه‌زه‌م فه‌رمان بدا به‌کوشتنی؟

سولتان وتی: فه‌رمانی شه‌رعه‌و شیخواییسلام داویه‌تی من ناتوانم بێگێرمه‌وه‌. خه‌لکه‌که‌ هه‌ر وازیان نه‌هینا؛ چونکه‌ ئیشه‌که‌ زۆر نابه‌جئ بوو؛ جووله‌که‌ موسلمان بێت و له‌سه‌ر موسلمانیه‌تیه‌که‌ی بکوژری، ئه‌مه‌ هه‌ر نه‌بووه‌. سولتانیش له‌ دلا به‌لایه‌وه‌ ئیشیکی ناهه‌موار بوو، به‌لام شیخواییسلام به‌فه‌رمانی شه‌رعی فتوای داوه‌ ئه‌م ناتوانئ له‌م روه‌وه‌ هه‌لیوه‌شینیتنه‌وه‌. شیخواییسلامیش له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی نه‌ئه‌هاته‌ خواره‌وه‌.

له‌ ئه‌نجاما شیخواییسلامی بانگی کردو وتی: فه‌رمانی شه‌رع گێرانه‌وه‌ی نییه‌، به‌لام چ من و چ ئه‌م خه‌لکه‌ ئه‌مانه‌وی له‌مه‌تی‌بگه‌ین که‌ چون‌ ئه‌بئ غه‌یره‌ دینیک که‌ موسلمان ئه‌بئ له‌ [...]^{۱۷}

[. . .] بکهوئ له کهوچک دەست بکهن به جنتیوان بهمن و بلتین خوا بتگری مامهولا بو کچیک بهخیت کردوه. با بو خوی له مالا داکهوی کهلکی میردی نییه. وتیان مامهولا نهو عهیه چیه و تو باوکیت دانی پی دا نهنی؟ هیچ باوک و دایکیک نییه دان بهعهیبی منالی خویانا بنین؛ بهتایهتی کچ که هەر ئهبن میرد بکا و بروا.

مامهولا وتی: باوکم کچهکم بی فیکره، کهلکی میردی نییه، شتی زوو لهبیر نهچیتهوه. بکهوئته لای هەرکەس له پاش چوار روژ تووشی دیق ئهبن و ئهیداتهوه به سههما. نهوه لالا با دوستانهتی بمینی و کهسمان له کهسمان عاجز نهبین.

هەر چەند ئەوان وتیان مامهولا ئەمە شتیکی وانییه ئیمه به ههموو شتیکهوه قهبولمانه، مامهولا دهستی نههتایه پیشهوه. جهماعهت ناچار رویشن و ازیان هینا. کچهش گویی له ئەم ههموو حیکایهت و کارهساته بوو، ههناسه به کی ساردی هه لکیشا.

که ئەوان رویشن کچه خرتهخرت کهوته خوی. که ئیشیکیان پی ئهوت وه کوو کچ رانهپه ری؛ که باوکی پی ئهوت ئیش و دهنگی زهنگی کلێسه هەر له میشکیا ئەمايهوه، شتیکی نه بوو که دوو جار پی بوتری. هەر شتیکی که مامهولا به کهمجار پی وت هەر نهوه بوو؛ دووباره ی نه بوو. ته نانهت ئەو ئاموژگاریانه که پیش چەند سال باوکی ئەیکرد ههموی هینایه وه بیری خوی و هەرگیز ئیتر ریک نه کهوت جاریک ئیشیکی پی بوتری و بو جاری دووهه م بلتی له بیرم نه بوو. ههتا ماوه به کی باشی پیچوو مامهولا زور ههسایه وه و پاشان دای بهمیردو له دلی خویا وتی: ئاوا چارت ئەکم، ئای کچ.

- جاران لهو خواره داواکردنی پیغه مبهری باوکی زوری هه بوو. هەر کهس هه لئهستا داوای پیغه مبهری ئەکرد.

لهسالی ۳۲۵ هجری کابرایهک راست بووه وه وتی من پیغه مبهرم. وتیان په رجوت (موعجیزه) چیه؟ وتی: هەر کهسه کچیکی جوان یا خوشک یا ژنیکی هه بی بۆم بیننی من خیرا سکی پر ئەکم، هەر ئەو کاته کوریکی جوانی ئه بی له باوکی کچه یا میردی ژنه یا برای خوشکه که ئەکا. که ئیش ئەگه یشته ئیره زور کهس ئەیانوت ئەشه نوبیلا تو پیغه مبهريت.

جاریک گرتیان و بردیانه لای پادشا. هەر چه شنی قسه ی ئەکرد. پیاویک راست بووه وه وتی: یا پیغه مبهری خوا! من نه کچم هه یه، نه ژنم هه یه و نه خوشک. بزنیکم هه یه بۆت دینم ئاوسی که. پیغه مبهر هەر ههستا راست بووه وه و بیستی بروا. وتیان بو کوی ئەچی؟ وتی:

ئەچم بۆ لای جبرەئیل پیتی ئەلیم ئەمانە «تەگە»یان ئەوی؛ ئیشیکیان بە پینگەمبەر نییە. دەستیان کرد بە پیکەنین و بەرەلایان کرد.

- سەردەمی پیشوو هێشتا ئەم هەتیو هۆتە دانەهانبوو بۆ دوکتۆری و حکیمی، واتە ئەم شتومە که زۆرە که دوکتۆر بە هۆی ئەوانەووە نەخۆشی، نەخۆشی بۆ دەرئەکەوی، وەئەبێ لە نەخۆشەکەش بپرسی که چیتە. گوايه ئەمە ئەووە کللیک بێ بۆ دەرکەوتنی نەخۆشیه که. ئەگەر یەکیکیش بلێ با بە ئەم پرس و خواسە ی بۆچییه، دوکتۆر ئەبێ خۆی نەخۆشی بزانی و بناسی. ئەگەر یەکی ئەم قسە یە کرد ئەیکەن بەکیوا. ئەلین ئەی دوکتۆر لە نەخۆش نەپرسی؟ ئەمە چ قسە یە که تۆ ئەیکە ی.

بابە با وایی. بۆ پشتیوانی قسە که ی تۆ جارەن حکیمەکان دوو شتیان هەبوو بۆ ناسینی نەخۆش. یەکی ئەهات نەبزی دەستی ئەگرت، یەکی ئەبوت زمانت دەرکە بزانی باری زمانت چۆنە؟ لەم دوو رینگاوه حکیم بۆی دەرئەکەوت که نەخۆشی ئەو نەخۆشە چییە و دەرمانی بۆ دەستیشان ئەکرد. ئەمە بیرو رای حکیمەکانی پیشوو بوو.

ئەلی حکیمیک هەر جارە که ئەچوووە سەر نەخۆش، هەرکە نەبزی ئەگرت نەخۆشیه که ی بۆ دەرئەکەوت، دەرمانی بۆ دەستیشان ئەکرد و چاک ئەبوووە. زۆر کەس پروایان بەمە نەئەکرد. دوزمنەکانی ئەم ناوەیان بۆ بلاوکردهووە گەیانندیانە لای پادشا که ئەمە درۆیە. پادشا وتی ئەبێ تاقی بکەینەو، ئەگەر درۆ بوو لە سەری ئەدەین.

پیاوی ناردەلای حکیم که کچی پادشا نەخۆشە و ئەبێ بیت بۆ چاوپیکەوتنی. ئەویش هات وتی بیهینن با چاوم پێ بکەوی و نەبزی بگرم. وتیان کچی پادشا هەتاو سیبەری سەری نەبینیو، ئیستە چۆن ئەبێ تۆ دەستی بگری و نەبزی بگری؟ وتی: باشە لە ژووریک تر دایبیتن دەزویک ببهستن بە دەستیووە من لەم دیووە سەری دەزوه که ئەگرم، بەو جۆرەش ئەتوانم نەخۆشیه که ییم بۆ دەرکەوی. وتیان باشە.

ئەمجا چوون پشیلە یەکی نەخۆشیان هینا لە ژووریکا دایاننا، دەزویکیان بەست بە دەستیووە، سەری دەزوه که یان هینایە ژوورە که ی تر پادشا و پیاوماقوولانی هەموو لەوی بوون. حکیمە کەش دانیشبوو ناگای لە هیچ نییە. سەری دەزوه که یان دابە دەستیووە. حکیم دەزوی گرت تۆزی واقی و پرما دەزوی بەرەلا کرد و دیسان گرتیووە. دوو سی جار ئەمە ی کردو هەر زۆر تر سەری سڕ ئەما و دەنگیشی نەئەکرد. پاشان لێیان پرسی چییە بۆچ دەنگ ناکە ی؟ وتی: نازانم بلیم چی، منیش زۆر سەرم سوڕ ماووە. ئەم نەخۆشە دەرمانە که ی

گوشتی مشکه. لهوه زیاترم بق ده‌رناکه‌وئ. پادشا و پیاو ماقوولان هموو ئافه‌رینیان کرد و
وتیان راسته تو حه‌کیمیت. پادشا ویستی تو تاقی بکاته‌وه، نه‌وهی که ده‌زوه‌که‌ی به‌ستراوه به
ده‌سته‌وه پشیلده‌وه عینسان نییه.

ژیوانی عبدالکدوین سجادی

عبدالکدوین کوری هجدهمین کوری حیسامه‌دین له بهمه‌ماله‌ی سجادی، له سالی ۱۹۰۷ دا له گهره‌کی ته‌تارچینانی شاری سه چاری کرده‌وه به سهر دونیای ره‌نگاوره‌نگی پر له کاره‌ساتدا. به سوختی خویشتنی ده‌ست پیگر دووهو به نه‌تیگی گه‌لی شارو دینی کوردوه‌واری گه‌راوه‌وه به‌وه پارگی له سلیمانی خستوهه. له سالی ۱۹۲۸ فیچازه‌ی

ژانسته ئیسلامیه‌کان و زمانی عمره‌بی وهرگر تووه‌وه دواچار بو مه‌لایه‌تی و پیش‌نویزی له مرگه‌وتی هه‌جیه خاترون روه‌ی کردۆته به‌خداو ههر له‌وه‌وه ماوه‌توهه.

له ماوه‌ی شه‌ری دووه‌می چیناییدا خه‌ی داوه‌وه ره‌ژۆنه‌هوانی و گۆناری «گه‌لاوتی» و «هزار»ی به‌رپۆه پر دووهه. له ۱۹۵۹ دا بو ته‌ ماموستای ژانگه‌ی به‌خدا له کتلیوی زمانی کوردیناو تا سالی ۱۹۷۴ له سهر هم ئیسه‌ ماوه‌توهه. له ۱۹۷۰ ده‌په‌هه ره‌زیری ئه‌وقاف. له ۱۹۷۷ دا خا‌ه‌شیه‌ ده‌کره‌ه.

پاشا خا‌ه‌شیه‌ بیرونی هه‌سه‌وه دیکۆر توانی ده‌خاته‌ سهر کار له سهر بابته‌تی نه‌ده‌بی کورده‌ی به‌لام کۆژرانی کوری گه‌وره‌ی له شه‌ری ئیراق و ئیراق (۱۹۸۰-۱۹۸۸) دا وزه‌ی ده‌بره‌ج و په‌ستی ده‌شکیه‌هه. تا له سالی ۱۹۸۴ دا روه‌ له شاری خاموشان ده‌نه‌ و له گۆرستانه‌ی شه‌یخ عبده‌ولقادی گه‌یلا‌تی هه‌سه‌په‌رده ده‌کره‌ه.